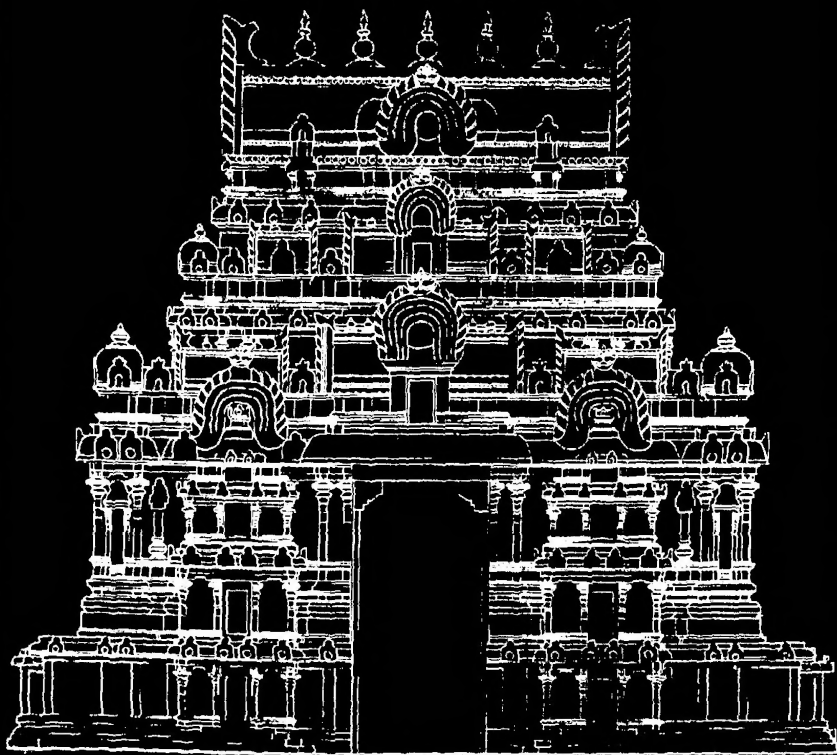

உபஜத்ய மயமதம் முதல் பாகம்

Courtesy : ECOLE FRANCAISE D'EXTREME-ORIENT

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா அபிபாஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்
தஞ்சாவூர்.

2004 விலை ரூ. 150.00

உயுதழ்

மயமதம்

(மயமுனிவராலியற்றப்பட்டது)

முதல் பாகம்

பதிப்பாசிரியர்:

கே.எஸ். ஸுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரிகள்,

சமஸ்கிருத பண்டிதர் (ஓய்வு)

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்
சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

Bibliographical Data

Title of the Book	: MAYAMATHAM I Part
Editor	: K.S.Subramania Sasthrigal
Publisher	: Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	: 113
Language	: Sanskrit & Tamil
Edition	: II Edition
Date of Publication	: November, 2004
Paper Used	: 18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	: 21 x 14 cm.
Printing and Type Used	: 18 pt. & 12 pt.
Number of Pages	: 574
Price	: Rs. 150/-
Printer	: Sarma's Sanatorium Press Pudukkottai.
Binding	: Stiff Binding
Subject	: Vastu and Silpasastra

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

தவப்பெருமை பெற்ற மாமுனிவர்கள் மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழக் கருதி கிராமம், நகரம், தேவாலயம், கோபுரம், தேவதாமூர்த்தி உருவங்கள் ஆகியவற்றைப் படைப்பதற்கு இன்றியமையாத சிற்பவாஸ்து நூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கின்றனர். அந்நூல்களைக் கற்றறிந்த திறம்பெற்ற சிற்பிகளால் நிர்மாணிக்கப்பெற்ற முற்கால நகரங்கள், கோட்டைகள், துர்க்கங்கள், கோயில்கள், கோபுரங்கள், மாடமானிகைகள் ஆகியவை இன்றும் எழிலோடு காட்சி தருகின்றன.

பழமையான சிற்பநூல்களில் ஆறுவகையான மரபுகள் பழங்காலத்தில் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் விகவகர்மாவின் வாஸ்து சாஸ்திரமும், மயனின் மயமதமும் பெருமைபெற்றுத் திகழ்வனவாகும். இவ்வகையில் போற்றத்தக்க சிற்ப நூலான மயமதம் என்னும் நூலானது தேவசிற்பியான மயன் என்னும் முனிவரால் இயற்றப்பட்டது என நூல்கள் உரைக்கின்றன. தஞ்சை சரகவதி மகால் நூலகத்தின் எண். B 3654, D. 15435 ஆக சமஸ்கிருதத்தில் மயமதம் எனும் சுவடி நூல் உள்ளது. இதன் ஐந்து, ஆறு அத்தியாயங்கள் மட்டும் மகாராஷ்டிர உரையுடன் இருக்கின்றது. இந்நூலினை திருவனந்தபுரம் மகாராஜா நூல் நிலையத்தின் பிரதான பண்டிதராக இருந்து வந்த த.கணபதி சாஸ்திரிகள் மயமதம் எனும் நூலினை பல பிரதிகளின் உதவியுடன் சீர்திருத்தம் செய்து, வெளியிட்டுள்ளார். அந்நூலில் 1 முதல் 34 அத்தியாயங்கள் உள்ளன. அதில் இலிங்க லக்ஷணம், பீட லக்ஷணம், அநுகர்ம விதி, பிரதிமாலக்ஷணம், சக்ஷுருந்மீலநம் எனும் நான்கு அத்தியாயங்கள் கிடைக்கப்பெறாததால் அவை பதிப்பிக்கப்பெறவில்லை என்றும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.

அந்நூலையும், சரசுவதி மகால் சுவடிகளையும் மூலமாக வைத்துக் கொண்டு, கே.எஸ். சுப்ரமண்ய சாஸ்திரிகள் மூலபாடத்தைக் கிரந்தத்திலும், உரையைத் தமிழிலும் செய்து சரசுவதி மகால் நூலகத்தின் 113ஆம் வெளியீடாக 1966ஆம் ஆண்டில் பதிப்பித்துத்தந்தார். இதில் ஒன்று முதல் இருபத்தைந்து அத்தியாயங்கள் உள்ளன. மக்களுக்குப் பெரிதும் பயன்பட்ட இந்நூலின் இரண்டாம் பதிப்பு வேண்டி பலரும் வேண்டுகோள் விடுத்தனர். எனவே தற்போது மயமதம் முதல் பாகம், இரண்டாம் பதிப்பாக மலர்ந்துள்ளது. இப்பதிப்பு வெளிவர நிதியுதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்நூலினைச் செப்பமுற பதிப்பிக்கக் காரணமாகத் திகழ்ந்த மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் நேர்முக உதவியாளர் (பொது) மற்றும் சரசுவதி மகால் நூலக நிர்வாக அலுவலர் திரு. வே. இலட்சுமணன், M.A., நூலக வெளியீட்டு மேலாளர் முனைவர் குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன் ஆகியோருக்கும் மற்றும் இந்நூலினை நன்முறையில் அச்சிட்டுத்தந்த புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் சானடோரியம் ப்ரஸ் நிறுவனத்தாருக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

டாக்டர் ஜெ. ராதாகிருஷ்ணன், இ.ஆ.ப.,

மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்

தஞ்சாவூர்

இயக்குநர்,

30-11-2004

சரசுவதி மகால் நூலகம்.

PREFACE

The most unique feature of the ancient Hindu civilization is that it conceived of knowledge as one integrated whole, of which all the various branches of learning are mutually complementary parts. While extolling spiritual learning as *Parā vidyā*, the supreme knowledge, the ancient Seers have also laid stress on the learning of material sciences, as *Aparā vidyā*, subsidiary knowledge, which is contributory to the greater wisdom. Under the comprehensive range of religion, they synthesized all aspects of learning and of life, the physical and the intellectual, the material and the spiritual, the mundane and the other-worldly. The works in *Silpa Sāstra*, which generally deal with the construction of houses and palaces, villages and towns in one half and with the erection and installation of temples and idols of deities in the other, afford an effective example of this integration of knowledge.

The *Silpa Sāstra* is one of the greatest legacies that we have inherited from our ancients. The multi-storeyed towers of temples which have anticipated the advent of sky-scrapers, the thousands of life-like icons and statues of elaborate and

intricate workmanship, the countless varieties of ornamental designs in wood, brick and mostar, and stone, the colossal granite structures raised to dizzy heights in days when mechanized methods of lifting were not even dreamt of and the huge arched roofs of dome-like shape of very spacious halls with not a pillar to support them, and such other great engineering achievements which every foreign tourist in India gazes at, admires and envies, are all the results of the practice of architecture and sculpture, expounded in the ancient works of *Silpa Śāstra*.

The word *Silpa*, in its wider connotation, comprehends all arts and crafts which require dexterity of hand, combined with concentration of mind and creative faculty. It includes architecture and sculpture, painting and engraving, smithy and carpentry and also all topics of constructive science coming under Mechanics and Engineering in modern parlance. In its more circumscribed sense the word denotes *Vāstu kalā*, the science of building and *Mūrti kalā*, iconography. The hoary origin of this science can be easily surmised from the innumerable references to *Śilpa* and *Śilpis* in *Purāṇas* and *Āgamas*.

Although six different schools of *Silpa* have been recognised in ancient works, two of them stand out as more prominent than the rest, namely the school of *Viśvakarma* and that of *Maya*, the former being considered as the architect of the Gods and the latter of the *Asuras*. *Viśvakarma Vāstu Śāstra*, a standard work of the former school has already been printed

and published by this Library and Mayamatam, the classic of the other school is now placed before the public.

Maya, who is considered to be the author of this treatise is spoken of with reverence as a sage, Mayamuni, and the epics describe him as one of the founders of *Silpa Śāstra*, as a worker of miracles in the art of building, and as one endowed with divine inspiration.

The first volume of *Mayamata*, which is now brought out deals with the lay-out and construction of villages, towns and temples, thus comprising topics pertaining to Architecture only. In the beginning, the author sets forth the right types of sites for buildings and the several standards of measurement beginning with the minutest unit, the *Paramāṇu*. An elaborate description of the various types of villages first, and of towns next, their classification and modes of construction and the allocation of appropriate residential areas to the several categories of people, suitable to their avocations and their function in society are dealt with at considerable length. Plans of twelve different types of towns and seven different kinds of forts are given in this book, satisfying the civic as well as the defensive needs of the country. With regard to the buildings themselves, Mayamuni deals with every minute detail, beginning with the foundation and basement right upto the turret of the dome. He sets forth the measurements, the quality and the variety of the materials to be employed, and the precautions to be

taken to make the structure auspicious and long-standing.

After dealing with the abode of man, Maya deals with the abode of God. The selection of the suitable holy ground and its consecration mark the beginning of his treatment of temple structure. A large variety of pillars of different materials, size and shape and a wide range of varieties of *Maṇḍapas*, halls for worship and assembly are enumerated, defined and described. The author acquaints the readers with ten different patterns of towers (*gopura*), which cover almost all the temple towers, one may come across during a tour or pilgrimage. The *Vimāna*, the dome over the *Sanctum Sanctorum* is the most sacred part of a temple and each famous temple has a distinct type of *Vimāna* to enshrine the holy Deity. The author sets forth almost all types of *Vimānas*, prescribed in the *Āgamas* and *Silpas*, classifying them on the basis of their type and the number of storeys comprising them. With similar elaborateness, the work gives an account of council-chambers, *darbar-halls* and public gathering places.

This short and sketchy account of the contents of *Mayamata*, it is hoped, will enthuse seekers of knowledge to a desire to drink deeper of the well of *Silpa Śāstra* and to look forward and also backward to our other publications on this subject.

Our thanks are due in an abundant measure to Sri K. S. Subrahmanya Sastri who has spared no pains to make the edition correct and useful and

who has attempted well the difficult task of writing a clear and reliable translation into Tamil.

This book is printed and published under the scheme of the Government of Madras, (G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957), who have selected fourteen important and ancient Sanskrit works in Śilpa Sāstra and directed us to publish the same with the original text in Grantha script and a translation into Tamil, to facilitate their being studied by the *Sthapatis* of Tamil Nad. We have published seven out of them already and this is the eighth in the Śilpa series and Volume No. 113 in the series of the publications of the Sarasvati Mahal. But for the financial aid of the Madras Government, many of these works might not have come to light but might simply lie imbedded in the shelves of manuscript libraries. By arranging for their printing and publication, the Government have not only earned the gratitude of the *Sthapatis*, scholars and art-lovers of Tamil Nad, but have also laid us under a deep debt of gratitude for having given us the chance for rendering this great service to the noble cause of the preservation of the ancient treasures of wisdom, to which the T. M. S. S. M. Library stands permanently dedicated.

O. A. Narayanaswami,
Secretary.

நிவிருஜந் ஐயாவிதிதாவயாரிணொ ஐந் ஐயுண
வனவெதி கிஐ வகுவுடி !

ஐஓம் சஹிவொவெதா.நாஜெவ்யுதெஷாம் மும்பாநாம்,
காயுஷொஷெண, வரஸமுப்யஸூநாம் நமராஜீ.நாஜிவ
கடியி-புததாம்; சுபுராஜூடிசெண கமஜிங்ஸ் ஜீவகரா-
ஜாசூயாசணம் உவஸூஜம் !

நதபூயெவெஷ்டு சரிவ்முயெஷ்டு நுதகொய்யம்
 உயகதாவிடாநொ முய்யி நாவெஷ்டு உயகதாநாந-
 காவெடியதி ! உயொ ஹி நாக ஷெவசரிவ் முய்யி ஜமபீஸுந-
 பூஸாநாஸாபிதெந ஜகாநெந முய்யி உயரவயபிதி
 ஜகாயதெ ! உகூ உதெநெவ முய்யாந —

‘புண்ணிய சிரமலா செவம் வவதஜம் ஜமநீஸாநம் ।
தம் ஐயவ்யாவலாநயம் ப்ராஃக்யா சாஸ்திரி சாஸ்திரம்
யயாக்யதம் ॥

தென்கிழாநாடு உருஷாணா வல்லாநாடு
ஸுவொடியடி !

பிராஜெதா உநிதேயம்: சுதா ஸவெஷாஹம் வஸூ
யுகண்ணத் || ௨௧ ||

த ங் வ ரு ன் வாஸ்தவக் கணக்குவிடாதேயென்று
மாண்புமிகு விடுதலைப் 3654 எண்முறை குறிப்பு:
பண்டிதராயசாஸ்திரம் கணக்குவிடாமல் வந்திருக்கிற
பெருநாயகம் முதலில் முன்னாலாவது பார்த்து வைக்கி.

வெளியும் உள்மேல் சுகந்தராயதநாஜிகீயகொழா மாந-
புயாதவணிகவனென் றோட்புதி த. மணவகிசாவதி

உமாஸாயெய்: தகு தகுதாவதுஸவஹுதாதாகாபுரிய
 ஸாஹாயெயுத ஸதூக் ஸம்ஸொயு, சூழித: உதா-
 ஹிஸாயுயாணம் உதூபு புகாஸ்தொ ஹவதி !
 ததிஉதெவபுரியுதூரநீகூதயயாததி ஸம்ஸொயு விஸெ-
 ஷாநு வகுவாபெஷ்யொஹாமெ நிவெஸு, சரிவிரா-
 ணாம் ஸாஹாயுதூபு, புகிஸுராகதாதயபுவ்வ
 ரணாஸ்திவெண ஓவியலாஷாணநீகூரணெத ஸாகம்
 வரிஷுத புகாஸ்தொயம் உயதாஹியாமொ பூய:
 ஸஹுதெயெ: வணீதவரெராடித: சரிவிராணாம்
 புகோதாவஹு ஹியாதிதி ஸம்பூயபுயெ ஹவணம்
 மணநாயு !

சரிபூபூயஸாயாரணம் ஹிமவிவயபூஸாழிகம் து
 உவபூரலிதூஉஹம் யெயு ! உதூஜிஸுதஹுதா
 உதூயபுலிஹவதி உணவூயாபம் ஜித: ஸஹுதூ உதூவி-
 ஹிஸிதூஹுயபுயெ !

மாணெஸாபெதிவர, உதூஉதி:
 செஷ. ஸம். ஸம்ஸு ஹணுஸாஹி,
 ஸாஸ்தீ உமாஸாயாசி விராமம் பூவ: வணீத!

ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவுரை

தனது தவப்பெருமையினால் அறிவின் கடலெனத் திகழ்ந்து உலகைப்படைக்குமாற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் மகிழ்வுடன் வாழக் கருதி மனமுவந்து நகரம், கிராமம், தேவாலயம், கோபுரம், தேவதாமுர்த்தி விசேஷங்கள் முதலான ஸகலவிதமான வஸ்துக்களையும் கல்பிப்பதற்கு இன்றியமையாத சிலப் நூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கிறார்கள்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்து திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிற்பிகள் வெகுகாலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய தேவாலயங்கள், கோபுரங்கள், நகரங்கள், தேவதாமுர்த்திகள் முதலியவைகள் தனது எழில் பெருக்கின் பெருமையினால் இன்றும் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றன.

இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள், பயிலும் முறை குன்றிவந்தமையால் தக்க முறையில் கார்ப்போற்றி, உருக்குலைந்து, சீரழிந்து உண்மையான கருத்துக்களைப் புகட்டும் தன்மை குன்றி காணப்படுகின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க சிலப் நூல்களில் ஒன்றான “மயமதம்” என்னும் இந்நூலானது, தேவ சில்பியான மயனென்னும் முனிவராலியற்றப்பட்டது.

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையத்தில் நெ. 3654 ஆக இருக்கும் இந்நூலில் ஆதியில் 5, 6 அத்தியாயங்கள் மட்டிலும் மஹாராஷ்டிர உரையுடனிருக்கிறது.

திருவனந்தபுரம் மஹாராஜா அவர்களின் நூல் நிலையத்தில் பிரதான பண்டிதராக இருந்துவந்த த. கணபதி

சாஸ்திரிகள் அவர்கள் பல பிரதிகளின் உதவியுடன் சீர்திருத்தம்செய்து வெளியிடப்பட்டிருக்கின்ற மயமதத்தில் 1-34 அத்தியாயங்கள் இருக்கின்றன. அதிலும் லிங்க லக்ஷணம், பீடலக்ஷணம், அநுகர்மவிதி, பிரதிமாலக்ஷணம், சக்ஷுருந்மீலநம் இவைகளடங்கிய இறுதிப் பகுதியான சுமார் 4 அத்தியாயங்கள் கிடைக்காதபடியால் பதிப்பிக்கப் படவில்லை என்று அதன் முகவுரையில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

ஆயினும் இந்த நூலையே மூலமாக வைத்துக்கொண்டு இதற்கு தமிழில் உரைசெய்து, மூலமும் உரையும் சேர்த்து பதிப்பித்துக் கொடுக்கும்படி தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்நிலையக் குழுவினர் எனக்கிட்ட இப்பணியை ஏற்று, திருவனந்தபுரத்தில் வெளியிட்டிருக்கும் நூலை மூலமாக வைத்துக்கொண்டு பற்பல சில்ப நூல்களையும் பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினால் இந்நூலிலுள்ள பிழைகளைச் சீர்திருத்தம்செய்து, திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக் காட்டியும், தமிழில் மொழிபெயர்த்துச்சேர்த்தும், பேருழைப்புடன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கிறேன்.

இந்நூலானது பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப்பட்டு, சில்பி சிரேஷ்டர்களின் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகத் திகழ வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறைவனான விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகிறேன்.

காணேசாத்தவைதிவர,
மந்திரமூர்த்தி,
கேஷ. சம். ஸுப்ரம்ஜனைய சாஸ்திரி,
ஓய்வுபெற்ற பண்டிதர்,
தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால்.

ஸ்ரீ மனோராய நம: !

உயதவாஸுஸாஹே

வதிவபுறா ம விஷயா நுகுணிகா ||

விஷய:

வரஹு
ஸவதா

வரஹி
ஸவதா

புரபாஸாயெ—

உபெரஹாது

க

க

விஷயா நுகுணிகா

உ

க

விதீயாயாயெ—

அதுவிதீயவஸுஸிபெரஹா:

ச

க

விஷயமலைய:

நி

ச

புரபாஸாநிகாஸதஸயநவாஅதாநி

1)

க

புரபாஸாநிகாநியொமலைய:

க

க

கூதீயாயாயெ—

புரபாஸாநிகாநியொமலைய:

அ

க

விஷயமலைய:

0

நி

புரபாஸாநிகாநியொமலைய:

கஉ

க

உதாயாயாயெ—

மலையுமலைய:

கச

க

மலையுமலைய:

1)

க

விஷயம்:

வ்ய-ஸம்

வ-ஸம்

வண்பாடியாயெ--

வரலாணாதிசிக்ஷுதலாநாநி	உம	ந
வ்ராஜாவதஜாஜிஜாதமெஜா: தெஜாநம்		
விநியொமாஸு	உக	ந
ஜாத்ராம்முரு முகூந்ணம்	உஉ	எ
அதுவ்யபரிஹிதாம் முகூந்ணம்	உந	உ

ஷஷ்டாடியாயெ--

ஸங்குஸூராவதவியி:	உஎ	உ
ஸங்குயொமஜ்ஜி வஜாணி	உஅ	எ
ஸங்குஸூராவதவியி:	உக	உ
ஜிஜ்நிணயபவியி:	,,	ந

ஸஹ்யாடியாயெ--

வடிவிதஜாஸவியி: வஜாதாம் நாலாநி அ	நக	உ
வடியிஜெவதா நாலாநி	சம	ம
ஜ்ணுகஅணிதவடியொ: ஜெஜ்ஜி	சஉ	க
ஜ்ணுகவடியிஜெவதா ஸூரநாநி	சந	உ
அணிதவடிஜெவதா ஸூரநாநி	சந	க
வாஸு-வாஸுஷ முகூந்ணம்	சஎ	உ
வாஸு-வாஸுஷாம்மஜெவதா:	,,	ந
வாஸு-வாஸுஷாம்மஜு தஜாஜிஜாநி	சஅ	அ
ஜ்ணுகவரபராயிவடிஜெவதாஸூரநாநி	சக	உ

சஷ்டாடியாயெ--

வடிஜெவதாதாம் வுதெஜகம்		
ஸயிமாரணவியி:	நம	உ

விஷயா:

வ.பு-லா

வ-லா

சு-லா-செவ்வதா ஸாயாரண

ஸயிஹாரணயி:

ரு

ச

தவலாயுயெ--

முலாஜீதாங் குலாஜிதாநாதி

ரு

உ

முலாஜீதாங் டுணலாநாதி

ரு

உ

நாநாவியதமலாநாதி

ரு

க

சிவியமுலாஜிதாநாதி

ரு

ச

சிவியவெடலாநாதி

,,

எ

சிவியவெடலாநாதி

,,

ம

சிவியம-மலாநாதி

க

ச

நாநாவியதமலாநாதி

,,

எ

சுயாதிவி:

க

அ

வாத: உதலாஜிமுலாஜிதாநாதி

க

ச

சுலாஜிதாநாதி

க

ம

முலாஜிதாநாதி

க

ரு

லா-மலாஜிதாநாதி சுலாஜிதாநாதி

க

க

முலாஜிதாநாதி டுணலாநாதி:

எ

க

முலாஜிதாநாதி டுணலாநாதி

,,

ரு

முலாஜிதாநாதி டுணலாநாதி வாலாயுயெ:

எ

க

லாநாதி

எ

க

முலாஜிதாநாதி டுணலாநாதி

எ

உ

சுலாஜிதாநாதி டுணலாநாதி:

எ

க

சுலாஜிதாநாதி டுணலாநாதி:

அ

உ

திய:

விஷ்ணுயாஜிதாநாதி:

அ

அ

சுலாஜிதாநாதி டுணலாநாதி:

அ

ச

முலாஜிதாநாதி

,,

க

விஷயம்	வர-லம்	வ-லம்
ஸக-வியலுதிருமலர்யி: ததெஜாபா	கஉஉ	உ
செவாநீநாம் விஜாநெஷம் தருநெஷம்	கஉ௭	௭

வாடிசாடிய்யெ---

செவாநியாதிஷம் மல-சீநஜாஸெயி:	கஉ௭	௭
பு-உறாதிசெவாநாம் மல-சீநஜாநம்	க௭௭	௭௭
விஷாயாதிஷம் மல-சீநஜாஸெ		
விஷாயாதிஷம் மல-சீநஜாஸெ	கசக	ச
கநெகலுதிரு ம-மல		
மல-சீநஜாநாநி	கருடு	௭
மல-சீநஜாவநெ நிஷிககாய:	கரு௭	௭
பு-மலெஷகாஸாநவநி:	கரு௭	௭

சுயொடிசாடிய்யெ---

உ-பலீயி:	க௭௭	௭
உ-பலீயொசுலெயாதிநாநம்	௭	௭
சு-விஷாயலீயொநாநாநி	௭௭௭	௭
தெஷாநம் யுஷணாநி	க௭௭	௭

வ-ம-டிசாடிய்யெ---

நாநம் ம-மலுதிருஷணம்	க௭௭	௭
க-மலுதிருஷணம்	௭	௭
உ-வாநகருநாநி: தருஷணம்	௭	௭
க-யிஷாநருஷணம்	க௭௭	௭
ஜ-வாநம-சுருஷணம்	௭	௭
க-மலுதிருஷணம்	௭	௭
விஷாயிஷாநாநாநி	௭	௭

விஷயம்	வர-வரி	வ-வரி
திருநாடித்தொடர்நாடி	கஎடு	௫
உபநாடித்தொடர்நாடி	கஎஉ	ச
சுயத்தொடர்நாடி	கஅஉ	௫
மத்தொடர்நாடி	,,	எ

வணிகசாஸ்திரம் ---

பொருளாடவரிசை	கஅ௫	உ
தஞ்ஞாபவரிசை	,,	ச
புத்தொடர்நாடி	கஅஅ	ச
புத்தொடர்நாடி	ககஉ	அ
புத்தொடர்நாடி	ககச	௫
புத்தொடர்நாடி	,,	அ
புத்தொடர்நாடி	ககஅ	ச
புத்தொடர்நாடி	,,	க
புத்தொடர்நாடி	ககக	௫
புத்தொடர்நாடி	உகக	ச
புத்தொடர்நாடி	உகஉ	க
புத்தொடர்நாடி	உக௫	எ
புத்தொடர்நாடி	உக௫	அ
புத்தொடர்நாடி	உக௫	உ
புத்தொடர்நாடி	,,	க
புத்தொடர்நாடி	உக௫	எ
புத்தொடர்நாடி	,,	௫
புத்தொடர்நாடி	உகஅ	௫

விஷயம்	வ்ய-ஸம்	வ-ஸம்
மெடிதெ வாரிஸூராவாழிவி:		
வூசூநாணாம் முஹூர முஹூஷம்	உகசு	சு
மூஹூத-தேஸம்மாநீநாரோநயநயி:	உகசு	சு
மெவாநீநாம் மூஹூத-தேஸம்மாநீநாரோநயநயி:	உகசு	டு
ஸம்மொஅபாநிநாநம்	உகசு	சு
மெவமூஹூத-தேஸம்மாநீநாரோநயநயி:	உகசு	உ
அதுவி-தேஸம்மாநீநாரோநயநயி:	உகசு	சு

மெவமூஹூத-தேஸம்மாநீநாரோநயநயி —

உதராநிவூத-தேஸம்மாநீநாரோநயநயி:		
மூசூநாணாம்	உகசு	உ
உதராநிவூத-தேஸம்மாநீநாரோநயநயி:	,,	சு
வாரிஸூராவாழிவி:	உகசு	டு
வாரிஸூராவாழிவி:	,,	சு
மூசூநாணாம்	உகசு	உ
மெவமூஹூத-தேஸம்மாநீநாரோநயநயி:	உகசு	உ
கவொதவாநிவூத-தேஸம்மாநீநாரோநயநயி:	உகசு	எ
கவொதவாநிவூத-தேஸம்மாநீநாரோநயநயி:	உகசு	எ
வாரிஸூராவாழிவி:	உகசு	எ
மூசூநாணாம்	உகசு	சு
மெவமூஹூத-தேஸம்மாநீநாரோநயநயி:	உகசு	சு

மெவமூஹூத-தேஸம்மாநீநாரோநயநயி —

மூசூநாணாம்	உகசு	உ
தெவாநீநாரோநயநயி:	உகசு	சு
மூசூநாணாம்	உகசு	சு

விஷயம்:	வருவோம்	வருவோம்
வருவோம் மறுவிவாதம் கண்ணம்	ந.ச.எ	சு
புதிதொரு மறுவிவாதம் கண்ணம்	ந.ச.சு	ச
சுவி-இதரம் வி-இதரம் கண்ணம்	ந.ரு.க	அ
மூன்று பேரளிக் குத்தொரு கண்ணம்	ந.ரு.உ	ம
சுவி-இதரம் மறு	ந.ரு.ரு	ச
வருவோம் புதிதம் கண்ணம்	ந.ரு.சு	ந
வருவோம் மறு கண்ணம்	ந.ரு.எ	ந

வா.வி.ஸ்ராய்யாபெ —

வருவோம் மறுவிவாதம் நானாதி	ந.ச.சு	உ
வருவோம் மறுவிவாதம் கண்ணம்	ந.ச.ந	சு
புதிதொரு மறுவிவாதம் கண்ணம்	ந.ச.ச	ச
மூன்று பேரளிக் குத்தொரு கண்ணம்	ந.ச.ரு	உ
மூன்று பேரளிக் குத்தொரு கண்ணம்	ந.ச.எ	ந
மூன்று பேரளிக் குத்தொரு கண்ணம்	ந.ச.சு	ரு
மூன்று பேரளிக் குத்தொரு கண்ணம்	ந.எ.உ	ந
மூன்று பேரளிக் குத்தொரு கண்ணம்	,,	ரு
வருவோம் மறுவிவாதம் கண்ணம்	,,	அ
வருவோம் மறுவிவாதம் கண்ணம்	ந.எ.ரு	சு
மூன்று பேரளிக் குத்தொரு கண்ணம்	ந.எ.அ	ரு
மூன்று பேரளிக் குத்தொரு கண்ணம்	ந.அ.க	ரு
மூன்று பேரளிக் குத்தொரு கண்ணம்	ந.அ.உ	உ

கு.யோ.வி.ஸ்ராய்யாபெ—

யு.ம.வ.உ.பு.கார.நா.நாதி	ந.அ.ரு	உ
யு.ம.வ.உ.பு.கார.நா.நாதி	,,	ம

கூறு

விஷயம்	புள்ளி	வ.வ.வ.
அரஸொறாழிஷு ஹஸ்தாநாநி	சஉடு	க
அரஸொறாழிவணுகாநி	சஉக	நி
மொவூரஅரநி, மஹாநாநி	சஉச	உ
மொவூரஅரநி, மஹாநாநி	,,	எ
மொவூரவிஷுநாநி; உஹாநாநி	சஉடு	உ
ஸ்ரீகாழிவணுகாநி, மொவூரநாநி	சஉக	க
வணகாழிவணுகாநி, மொவூரநாநி	சஉஎ	டு
வணகாழிவணுகாநி, மொவூரநாநி	சஉஎ	டு
தருஷு அரஸொறாநி	சஉஎ	அ
மொவூரஅரநி, மஹாநாநி	சஉஅ	க
ஸ்ரீகாழிவணுகாநி, மொவூரநாநி (க)	சஉக	,,
நாநிகாழிவணுகாநி, மொவூரநாநி (உ)	சஉடு	,,
காழிவணுகாநி, மொவூரநாநி (உ)	சஉக	உ
விஷுயிஷு, மொவூரநாநி (அ)	,,	க
விஷுயிஷு, மொவூரநாநி (நி)	சஉஉ	எ
விஷுயிஷு, மொவூரநாநி (க)	சஉடு	டு
ஸ்ரீகாழிவணுகாநி, மொவூரநாநி (எ)	சஉச	ந
ஸ்ரீகாழிவணுகாநி, மொவூரநாநி (அ)	,,	க
காழிவணுகாநி, மொவூரநாநி (க)	சஉக	உ
விஷுயிஷு, மொவூரநாநி (டு)	,,	அ
விஷுயிஷு, மொவூரநாநி (கக)	சஉஎ	டு
விஷுயிஷு, மொவூரநாநி (கஉ)	சஉஅ	ச
விஷுயிஷு, மொவூரநாநி (கந)	சஉக	உ

விஷயம்	வர-லம்	வ-லம்
ஸ்ரீவிபராகுமொவாராகுஷணம் (கரு)	சசக	(௮)
அதும-சுவமொவாராகுஷணம் (கரு)	சுருடு	(௯)

வணுவிம்ஸாய்யெ—

உண்பதிக-காணவியி	சருக	உ
முரோலிஷு உண்பவஸூநாதி	,,	௪
வாலாடிஷு-காதி உண்பவாதி	,,	௮
தெஷா நாலாதி	சருச	௩
தெஷாநா உண்பவாகுஷணம்	,,	௮
தெஷா நாலாதி	,,	௪
நாவுண்பவாகுஷணம்	சருரு	உ
தெஷா நாலாதி	,,	௩
ஸூலிநாநாதி	,,	௬
வாடொவாதி	சருக	௮
ஸூலிநாநாதி	சருள	௪
உண்பவாகுஷணம்	சரு௮	௮
வ்வாகுஷணம்	சருக	உ
நாமாகுஷணம்	சருக	உ
காலிகா உண்பவாகுஷணம்	,,	௬
வூதியு உண்பவாகுஷணம்	,,	௭
மெருய உண்பவாகுஷணம்	,,	௬
வூலிஸாநாவுண்பவாகுஷணம்	சருக	உ
விஜய உண்பவாகுஷணம்	,,	௩
கருணாகாரிதா உண்பவாகுஷணம்	,,	௪
ஸூலிநாநாதி	,,	௭

விஷயம்:		வ.உ-வம்	வ-வம்
ஊழ் சுளசுளிகழ்ந்து வறுகூழ்ணம்		சுளசுள	சு
மீயகொப்பறந்து வறுகூழ்ணம்		சுளசு	உ
வாழிணா-கொப்பறந்து வறுகூழ்ணம்		,,	உ
கூறுயாரணமண்பு வறுகூழ்ணம்		,,	சு
வெஹா-மறந்து வறுகூழ்ணம்		சுளசு	அ
வளவெழந்து வறுகூழ்ணம்		சுஅய	எ
மறமுதலிண்பு வறுகூழ்ணம்		சுஅசு	அ
காறுழிண்பு வறுகூழ்ணம்		சுஅந	உ
காறுழி-ஊதலிண்பு வறுகூழ்ணம்		,,	அ
கண்புவிவாழ்காரணவியி:		சுஅரு	ரு
யதலிண்பு வறுகூழ்ணம்	(8)	சுஅந	ந
வெஹா-மறந்துகூழ்ணம்	(உ)	,,	சு
உம்மயுழிண்பு வறுகூழ்ணம்	(ந)	சுஅஎ	சு
வெஹா-மறந்து வறுகூழ்ணம்	(ச)	,,	சு
செழுநாணமண்பு வறுகூழ்ணம்	(ரு)	சுஅஅ	சு
வவ-சுதலிண்பு வறுகூழ்ணம்	(சு)	சுஅசு	ரு
ஸ்ரீராமவதலிண்பு வறுகூழ்ணம்	(எ)	சுசு	சு
உம்மயுழிண்பு வறுகூழ்ணம்	(அ)	சுசுசு	ரு
யதலி-ஊதலிண்பு வறுகூழ்ணம்		சுசுந	உ
உத: உம்ம-ஊதலிண்பு வறுகூழ்ணம்			
வெஹா-மறந்துகூழ்ணம்		,,	எ
உம்ம-ஊதலிண்பு வறுகூழ்ணம்	(சு)	,,	சு
வளவெழந்து வறுகூழ்ணம்	(உ)	சுசுசு	சு
வெஹா-மறந்து வறுகூழ்ணம்	(ந)	,,	அ
வெஹா-மறந்து வறுகூழ்ணம்	(ரு)	சுசுரு	சு

சது

விஷயம்

பு-லம்

வ-லம்

தலித் புகாராநாமம்	ix
ஸகராநு குண வித்ரம்	x
வஹாநு குண வித்ரம்	xi
நெவநா குயபொநி வஹுதம்	
அதாரநு குண வித்ரம்	xii

பயல்தெ வாலவ-நாப-ந விஷயாநாகுலணிகா

ஸகராபா ||

—

**மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வ பாகத்தின்
விஷயானுக்கிரமணிகை.**

விஷயம்	பக்கம்	வரி
1-வது அத்தியாயத்தில்:—		
முன்னுரை	1	1
விஷய அட்டவணை	2	1
2-வது அத்தியாயத்தில்:—		
நான்குவித விஸ்துக்கள்	4	2
இரண்டு விதமான பூமிகள்	5	7
பிராஸாதம், அரீகம், ஆஸநம், சயநம் என்பவைகள்	5	11
பிராம்ஹணாதி ஜாதியினருக்குரிய பூமிகள்	6	4
3-வது அத்தியாயத்தில்:—		
கிரஹிக்கத் தக்க பூமிகள்	8	2
இகழத்தக்க பூமிகள்	10	11
புகழத்தக்க பூமிகள்	12	13
4-வது அத்தியாயத்தில்:—		
பூமி ஸங்கிரஹவிதி	14	2
பூமி ஸம்ஸ்காரவிதி	14	12
5-வது அத்தியாயத்தில்:—		
பரமானு முதல் கிஷ்கு வரையில் அளவுகள்	20	5
பிராஜா பத்தியம் முதலிய அளவுகளும் அவைகளின் உபயோகங்களும்	21	3
மாத்திராங்குல லக்ஷணம்	22	10
நான்குவித சில்பிகளின் லக்ஷணம்	23	3

விஷயம்	பக்கம்	வரி
6-வது அத்தியாயத்தில் :—		
சங்குஸ்தாபன விதி	27	2
சங்குவுக்கான மரங்கள்	28	10
சங்குஸ்தாபன விதி	29	1
திக்குநிர்ணயவிதி	29	4
7-வது அத்தியாயத்தில் :—		
பதவிந்யாஸ விதியும் பதங்களின் பெயர்களும்	36	2
பதாதி தேவதைகளின் பெயர்கள்	40	1
மண்டுக பதம், சண்டித பதங்கள் சிறந்தவைகளென்பது	42	14
மண்டுகபதாதி தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	43	1
சண்டிபதாதி தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	45	10
வாஸ்து புருஷலக்ஷணம்	47	5
வாஸ்து புருஷ அங்கதேவதைகள்	47	11
வாஸ்து புருஷ அங்கங்களில் விலக்க வேண்டியவைகள்	48	14
மண்டுகபத பரமசாயிபத தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	49	4
8வது அத்தியாயத்தில் :—		
பததேவதைகளுக்குத் தனித்தனியே பலிஹரணவிதி	50	2
பததேவதைகளுக்குப் பொதுவாக பலிஹரணவிதி	53	7
9வது அத்தியாயத்தில் :—		
கிராமங்களின் அளவுகளும், அமைப்புகளும்	56	2
குரோசம் முதலிய அளவுகள்	56	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
கிராமாதிகளின் தண்டமானம்	57	7
நகரங்களின் அளவுகள்	58	7
மூன்றுவிதமான கிராம அளவுகள்	59	5
மூன்றுவிதமான கேடங்களின் அளவுகள்	,,	10
மூன்றுவிதமான கர்படங்களின் அளவுகள்	,,	17
மூன்றுவித தூர்கங்களின் அளவுகள்	60	5
பற்பல நகரங்களின் அளவுகள்	,,	11
ஆயாதிவிதி	61	14
உத்தமோத்தமாதிகிராமங்கள்	64	6
கூத்திர கிராமங்கள்	65	14
3 விதமான கிராமங்களின் பெயர்கள்	67	1
கிராமவீதிகளின் பெயர்கள்	67	5
பாதைகளினால் 8 விதமான கிராமங்களின் பெயர்கள்	69	12
கிராமங்களில் தண்டச்சேதம்		
கூடா தென்பது	73	5
கிராமங்களில் வழிகளும் அவைகளின் பதங்களும்	73	8
கிராமங்களில் பிராம்ஹணாதி		
வாஸஸ்தானங்கள்	75	5
சிவாலயஸ்தானம்	76	4
தேவாலயங்களில் ஸபாமண்டப		
நிர்மாணவிதி	79	5
தேவாலயங்களில் விமானம், கோபுரங்கள்	81	4
விஷ்ணு ஆலயம் முதலியவைகளில் துவாரங்கள்	82	14
கிராமாதிகளில் தேவாலயங்கள்		
கூடாதவிடங்கள்	83	9
கோசால முதலியவைகள்		
இருக்கவேண்டிய இடங்கள்	,,	14
கிராமாதிகளில் கர்பவியாஸவிதி	87	18

விஷயம்	பக்கம்	வரி
கர்ப்பாஜனத்தின் மானம்	92	14
கர்ப நியாஸ ஸ்தானங்கள்	93	19

10-வது அத்தியாயத்தில் :—

பற்பல நகரமானங்களும் அவைகளின் அமைப்புக்களும்	96	2
12 விதமான நகரங்களின் லக்ஷணங்கள்	101	1
7 விதமான துர்க்கங்களும் அவைகளின் லக்ஷணங்களும்	105	12
கோட்டை வாசல்களை கல்பிக்கவேண்டிய விதி	107	8
கோட்டைச் சுவர்களின் அளவுகள்	108	1
நகரங்களின் வழிகளின் அமைப்புகள் முதலியவைகள்	110	18
நகரங்களில் வைசியர் முதலியவர்கள் வஸிக்கவேண்டிய இடங்கள்	116	8

11-வது அத்தியாயத்தில் :—

ஏழுவிதமான பூமில்லம்பமானங்கள்	122	2
தேவர் முதலியவர்களுக்கு தலங்களின் எண்கள்	127	10

12-வது அத்தியாயத்தில் :—

தேவாலயம் முதலியவைகளில் கர்பஸ்தானங்கள்	129	2
விஷ்ணு ஆலயம் முதலியவைகளில், கர்ப நியாஸத்தில் விசேஷம்	141	8
பல தலங்களுள்ள கிருஹத்தில் கர்பஸ்தானங்கள்	150	16
கர்ப்பநியாஸம் செய்யக்கூடாத காலம்	154	1
பிரதமேஷ்டகா ஸ்தாபன விதி	156	3

விஷயம்

பக்கம்

வரி

13-வது அத்தியாயத்தில்:—

உப்பீடவிதி	161	2
உப்பீடமானம்	,,	7
வேதிபத்திர லக்ஷணம்	162	6
பிரதிபத்திர லக்ஷணம்	163	1
ஸூபத்திர லக்ஷணம்	,,	11
அவைகளின் விசேஷங்கள்	165	12

14-வது அத்தியாயத்தில்:—

ஜாங்கல பூமி லக்ஷணம்	167	2
அநூபபூமி லக்ஷணம்	,,	9
உபானத்தை கல்பிக்கவேண்டிய முறை	168	1
அதிஷ்டானமென்பது	169	3
ஜங்காவர்த லக்ஷணம்	,,	5
பூமிதேசமென்பது	,,	9
அதிஷ்டானமானங்கள்	,,	13
திரி 3, தலாதி அதிஷ்டானமானங்கள்	170	11
உபானத்தின் அங்கங்களின் மானங்கள்	172	5
அதிஷ்டானத்தைக் கூறும் பதங்கள்	182	13
ஜகதி முதலியவைகளின் நிர்கமமானம்	,,	15

15-வது அத்தியாயத்தில்:—

பாதங்களின் உயரம் அகலம், அலங்காரங்கள்	185	2
ஸ்தம்பத்தைக் கூறும் பதங்கள்	,,	6
ஸ்தம்ப மானங்கள்	,,	8
ஸ்தம்ப விஸ்தார மானம்	186	6
ஸ்தம்பத்தின் உச்சியின் மானம்	187	17
பிரம்ஹ காந்தம் முதலான ஸ்தம்ப லக்ஷணங்கள்	188	6
ஸ்ரீகரம் முதலான ஸ்தம்ப கலச லக்ஷணங்கள்	192	11

விஷயம்	பக்கம்	வரி
ஸ்தம்பத்தின் உச்சியில்		
கல்பிக்கவேண்டியவைகள்	193	1
வீரகாண்ட லக்ஷணம்	194	12
பொதிகையின் லக்ஷணம்	195	1
பித்திஸ்தம்ப நிஷ்கிராந்தமானாதிகள்	198	4
ஸ்தம்பங்களின் மத்தியமானம்	,,	9
தேவாலயங்களில் ஸ்தம்பங்களின் எண்கள்	199	14
வீடுகளில் ஸ்தம்பங்களின் எண்கள்	,,	16
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற மரங்கள்	201	10
ஸ்தம்ப விருக்ஷங்களை கிரஹிக்க வேண்டிய இடங்கள்	,,	17
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற மரங்கள்	202	1
ஸ்தம்பங்களுக்கேற்ற சிலைகளின் லக்ஷணம்	203	12
ஸ்தம்பங்களுக்கு விலக்கப்பட்ட மரங்கள்	203	12
பிராம்ஹணர், அரசர்களுக்கு தேவாலய சிலையை கிரஹிக்கலாமென்பது	205	16
சுத்தம், மிசர்ம் ஸங்கீர்ணம் என்னும் வீடுகளின் லக்ஷணம்	206	8
விருக்ஷாதி கிரஹணவிதி	,,	15
ஸ்திரீ-புருஷ-நபும்ஸக விருக்ஷலக்ஷணம்	207	11
முஹூர்த்தஸ்தம்ப லக்ஷணம்	208	1
மரங்களை வெட்டவேண்டிய முறை	,,	6
வெட்டும்பொழுது காணப்படும் சுபாசுப நிமித்தங்கள்	210	1
முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்தை எடுத்து வரவேண்டியவிதம்	211	12
தேவாதிகளின் முஹூர்த்தஸ்தம்ப விருக்ஷங்கள்	213	3
தூண்களின் உயரம் முதலியவைகள்	,,	9

விஷயம்	பக்கம்	வரி
தேவாலயங்களுக்கு மட்டிலும்		
உபயோகிக்கத்தக்க மரங்கள்	214	3
நான்குவிதமான மண்களும்		
அவைகளின் ஸம்ஸ்காரங்களும்	215	6

16வது அத்தியாயத்தில் :—

உத்தரம் முதல் கூரை வரையிலுள்ளவை		
களின் லக்ஷணம்	218	2
உத்தரத்தின் லக்ஷணம்	,,	5
வாசன லக்ஷணம்	219	3
பிரமாலிகையின் லக்ஷணம்	219	16
தண்டிகையின் லக்ஷணம்	220	3
கோபன லக்ஷணம்	221	3
கபோதபால லக்ஷணம்	,,	17
பிரஸ்தர லக்ஷணம்	230	14
ஜாலக: ஸ்தானங்களும், அவைகளின்		
அளவுகளும்	233	10
கவாஷ்டம் முதலியவைகளின் லக்ஷணம்	234	8

17வது அத்தியாயத்தில்

மல்லலம் முதலிய 6. ஸந்திகளின்		
லக்ஷணங்கள்	238	11
மல்லலாதி லக்ஷணம்	240	8
ஸ்தம்பத்தில் ஸந்திஸ்தானம்	246	13
ஷட்சிகை முதலிய ஸந்திகளின்		
லக்ஷணங்கள்	247	11
சிகையைக் கூறும் பதங்கள்	249	4
சங்குவைக்கூறும் பதங்கள்	,,	6
ஸந்திநிஷித்த ஸ்தானங்கள்	,,	13
பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு மேலே		
ஸந்தி முதலியவைகள் கூடாதென்பது	253	1

விஷயம்

பக்கம்

வரி

18வது அத்தியாயத்தில் :—

களபூஷணாதி லக்ஷணம்	256	2
வேதிகையின் பாதவேசனமானம்	256	13
களபூஷணங்கள்	257	4
8-விதமான சிகரமானங்களும்		
அவைகளின் பெயர்களும்	258	1
8-விதமான விலுபாமானங்களும்		
அவைகளின் பெயர்களும்	259	1
10 விதமான சிகரங்களும் அவைகளின்		
அலங்காரங்களும்	,,	11
ஸ்தூபியின் மானமும், அதன்		
அலங்காரங்களும்	260	10
ஸ்தூபியின் அலங்காரங்களின் பாகங்கள்	277	1
லேபன கல்கம் செய்யும் முறை	279	8
பந்தோதகோத்பாதன விதி	281	3
கோபானஸீ சாதகவிதி	282	13
கநாச்சாதகவிதி	283	1
சிகரத்தில் கல்பிக்கக் கூடியவைகளும்		
கல்பிக்கக் கூடாதவைகளும்	284	7
கருங்கல்லைப்போல் மிகவும் உறுதியான		
பந்தன திரவிய உத்பாதனவிதி	,,	17
மூர்தேஷ்டகையின் லக்ஷணம்	286	3
ஆத்யேஷ்டகை மூர்தேஷ்டகைகள்,		
ஒரே விதமாக இருக்கவேண்டுமென்பது	,,	15
ஸ்தூபிகீல லக்ஷணம்	287	16
ஸ்தூபியின் கீழே ரத்னங்களை வைக்க		
வேண்டிய முறை	293	11
துவஜ ஸ்தாபனவிதி	294	7
ஹர்மியங்களில் கர்பஸ்தானங்கள்	295	15
ஸ்தூபிகீல விருக்ஷங்கள்	297	15
ஸம்புரோக்ஷண விதி	298	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
யாகமண்டப நிர்மாண விதி	300	11
வாஸ்து சாந்தி விதி	301	13
நேத்ரோம்மீலன விதி	303	5
ஸ்தபதி முதலியவர்களுக்கு வெகுமான மளிப்பது	308	3

19வது அத்தியாயத்தில்

ஏக பெளமத்தின் 4 வித அளவுகளும்		
அவைகளின் பெயர்களும்	312	4
அவைகளின் அமைப்புகள்	,,	13
முகமண்டபமானம்	313	4
விமான பித்தி விஷ்கம்ப மானம்	314	1
விமானத்தைக் கூறும் பதங்கள்	,,	16
நாளீ கிரஹவிஸ்தார மானம்	315	9
பத்மம் முதலான அலங்காரங்கள்	316	1
துவாரமான லக்ஷணம்	317	10
5விதமான தலபேதங்களும் அவைகளின் லக்ஷணங்களும்	318	12
வைஜயந்தம் முதலான விமானங்களின் லக்ஷணம்	320	11
நாகரம் முதலான 3விதமான லக்ஷணம்	322	11
அடித்தலத்தில் அமைக்கவேண்டிய தேவதைகளும் அவர்களின் ஸ்தானங்களும்	,,	17
இரண்டாவது தலம் முதல் தேவதைகளையமைக்கவேண்டிய இடங்கள்	324	1

20வது அத்தியாயத்தில்

இரண்டாவது தலத்தின் 5 வித உயர் அளவுகள்	326	2
விஸ்தாரத்தில் அங்கங்களின் அளவுகள்	,,	8

விஷயம்	பக்கம்	வரி
விமானத்தில் மஸூரகம் முதல் கும்பம்		
வரையில் அங்கங்களின் அளவுகள்	326	13
ஸ்வஸ்திக விமான லக்ஷணம்	1. 327	7
விபுலசுந்தர	2. 328	1
கைலாஸ	3. ,,	5
கூடகோஷ்டக	4. ,,	16
பர்வத	5. 329	7
ஸ்வஸ்திபந்த	6. ,,	11
கல்லியாண	7. 330	1
பாஞ்சால	8. ,,	7
விஷ்ணுகாந்த	9. ,,	10
ஸுமங்கல	10. ,,	14
காந்தார	11. 331	6
ஹஸ்திபிருஷ்ட	12. ,,	9
மனோஹர	13. ,,	12
ஈசகாந்த	14. 332	1
குபேரகாந்த	15. ,,	5
புருஷாதி விமானங்கள்	333	8

21வது அத்தியாயத்தில் :—

திரி 3 தல விமான மானங்கள்	336	2
முகமண்டப லக்ஷணமும்		
அலங்காரங்களும்	337	12
ஹஸ்திபிருஷ்ட விமான லக்ஷணம்	342	5
பத்திரகோஷ்ட விமான லக்ஷணம்	346	1
ஸுமங்கல விமான லக்ஷணம்	,,	16
ஸ்ரீ போக விமான லக்ஷணம்	347	16
அர்பித அனார்பித லக்ஷணம்	351	12
நாஸ்திரஹ மானங்கள்	352	1
பத்திர மகர சித்திர தோரண		
லக்ஷணங்கள்	,,	11

விஷயம்	பக்கம்	வரி
அஷ்டமங்களங்கள்	355	10
விருத்த ஸ்புடிதம் முதலிய அலங்கார லக்ஷணம்	356	13
ஸோபான லக்ஷணம்	359	9

22வது அத்தியாயத்தில்

சதுஸ் 4 தல விமான மானங்கள்	361	2
ஸுபத்திர விமான லக்ஷணம் 1.	363	14
ஸ்ரீவிசால ,, 2.	364	6
பத்திரகோஷ்ட ,, 3.	365	1
ஜயாவஹ ,, 4.	367	3
பத்திரகூட ,, 5.	,,	9
மனோஹர ,, 6.	372	5
ஆவந்திக ,, 7.	,,	9
ஸுகாவஹ ,, 8.	,,	15
பஞ்சபௌமாத்ரி துவாதச பௌமாந்த மானங்கள்	376	3
கிரஹபிண்டி முதலியவைகளின் மானங்கள்	378	9
கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளின் ஸ்தானம் முதலியவைகள்	381	6
விமான சிரோலக்ஷணம்	382	4

23வது அத்தியாயத்தில்

இரட்டைப்படையான பதங்களுடன் கூடிய பிராகாரங்களின் பெயர்கள்	385	2
ஒத்தைப்படையான பதங்களுடன் கூடிய பிராகாரங்களின் பெயர்கள்	,,	14
பிராஸாத முகாயும மானங்கள்	386	8
அல்ப பிராஸாத பிராகார மானங்கள்	387	1
மத்திம ,, ,, ,,	,,	13
உத்தம ,, ,, ,,	388	5

விஷயம்	பக்கம்	வரி
மதிள்களின் அசல அளவுகள்	389	8
மதிள்களின் உயர அளவுகள்	,,	13
மதிள்களின் அலங்காரங்கள்	390	3
ஆவரண மண்டப லக்ஷணங்கள்	391	6
பிராகாரங்களின் உச்சியில் விருஷபங்கள்		
பூதங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது	392	16
ஆவரண தேவதைகளின் ஸ்தானங்கள்	394	11
தேவாலய துவாரமானது, விருப்பமான		
விடத்திலிருப்பதாகும் என்பது	403	3
நிருத்த மண்டபம் முதலியவைகளின்		
ஸ்தானம்	,,	11
பீடாங்கங்களின் மானம்	,,	16
துவஜம் முதலியவைகளின் ஸ்தானங்கள்	406	1
வீஷ்ணு ஆலயத்தில் பரிவாரங்களின்		
ஸ்தானங்கள்	410	9
விராஷப லக்ஷணம்	412	7

24-வது அத்தியாயத்தில்

க்ஷத்திர அல்ப ஆலயங்களில் துவார		
சோபாதி பஞ்சக மானம்	419	2
மத்திம ஆலயத்தில் துவார சோபாதிமானம்	,,	12
உக்தம்	,,	3
துவார சோபாதி பஞ்சகம்	421	9
கோபுர துவார நிர்கம மானங்கள்	424	1
கோபுர துவார மூல விஸ்தார மானங்கள்	,,	7
விஸ்தார அளவின்பேரில் உயர அளவு	425	4
பூரீகரம் முதலிய 15 விதமான		
கோபுரங்களின் பெயர்கள்	427	1
ஏக தலம் முதல் ஸப்த தலம் வரையில்,		
அதிஷ்டானம் முதல் சிகைவரையில்		
மானங்கள்	,,	13
தலங்களின் துவார மானங்கள்	437	12

விஷயம்		பக்கம்	வரி
கோபுரத்தின் அலங்காரங்கள்		438	8
ஸ்ரீகர கோபுர லக்ஷணம்	1.	439	7
ரதிகாந்த	2.	440	11
காந்த, விஜய	3.	441	3
விஜயவிசால	4.	,,	17
விசாவாலய	5.	442	16
விப்ரதீகாந்த	6.	443	16
ஸ்ரீகாந்த	7.	444	4
ஸ்ரீகேச	8.	,,	18
கேசவிசால	9.	446	1
ஸ்வஸ்திக	10.	,,	13
திசாஸ்வஸ்திக	11.	447	9
மத்தள	12.	448	6
மாத்திராகாண்ட	13.	449	1
ஸ்ரீவிசால	14.	,,	16
சதுர்முக	15	450	10

25வது அத்தியாயத்தில் :—

மண்டப நிர்மாண விதி	453	2
கிராமாதிதளில் மண்டபஸ்தூபனங்கள்	,,	6
வாணாதிகளின் மண்டபங்கள்	,,	10
அவைகளின் பெயர்கள்	454	7
தேவாதி மண்டப லக்ஷணம்	,,	12
அவைகளின் பெயர்கள்	,,	15
அரசனுக்குரிய மண்டப லக்ஷணம்	455	3
அவைகளின் பெயர்கள்	,,	5
பத்திகளின் அளவுகள்	,,	10
தூண்களின் உயரங்கள்	456	14
அதிஷ்டானம் முதலியவைகளின் அளவுகள்	457	13
மண்டப லக்ஷணம்	458	15

விஷயம்	பக்கம்	வரி
பிரபையின் லக்ஷணம்	459	8
ரங்க லக்ஷணம்	461	3
மாலிகா மண்டப லக்ஷணம்	,,	9
பிரதிமத்திய மண்டப லக்ஷணம்	,,	9
மேருஜு	,,	13
பிரஹ்மாஸன	462	11
விஜய	,,	4
கல்யாண காரிதா	,,	10
ஸித்த	,,	13
சதுரச்ரம் முதலிய குண்டங்கள்	463	11
சதுரச்ர குண்ட லக்ஷணம்	464	1
யோநி	465	12
அர்த்த சந்திர	466	1
த்ரிகோண	,,	6
விருத்த	,,	10
ஷட்கோண	467	1
பத்ம	,,	7
அஷ்டாச்ர	468	1
ஸப்தாச்ர	,,	9
பஞ்சாச்ர	469	4
மஸூகபத பீஜவிதி	470	4
பத்ம பத்திர மண்டப லக்ஷணம்	471	3
பத்ரக	473	3
நிருத்த	,,	15
சிவ	474	7
ஆஸ்தான	475	1
வேத	,,	14
அலங்கார	,,	16
பிரஹ்மஸ்தல	476	6
பத்ர	,,	11
தர்ப	477	11

விஷயம்		பக்கம்	வரி
கௌசிக	லக்ஷணம்	477	14
ஜாதி	,,	,,	18
நந்த	,,	478	1
பத்ரகௌசிக	,,	,,	3
ஜயகோச	,,	,,	5
பூர்ணகோச	,,	,,	7
குலதாரண	,,	,,	9
ஸுகாங்க	,,	479	14
ஸௌக்கிய	,,	480	15
கர்ப	,,	481	18
மால்ய	,,	483	4
மால்யாத்துத	,,	,,	18
மண்டபத்தை விஸ்தாரம் செய்யும் முறை		485	11
தன மண்டப லக்ஷணம்	(1)	486	3
ஸூக்ஷண	,, (2)	,,	12
மங்களிய	,, (3)	487	6
ஸ்ருக	,, (4)	,,	18
துரோண	,, (5)	488	12
கர்வட	,, (6)	489	8
ஸ்ரூப	,, (7)	490	11
மங்கள	,, (8)	491	9
தனம் முதலிய 8 மண்டபங்கள் தேவாதி			
	களுக்கு	493	1
இனி கூறப்படும் 8 மண்டபங்கள்			
	வைசியாதிகளுக்கு	,,	11
மார்கமண்டப லக்ஷணம்	(1)	,,	13
ஸௌபத்ர	,, (2)	494	6
ஸுந்தர	,, (3)	,,	16
ஸாதாரண	,, (4)	495	6
ஸௌக்ய	,, (5)	496	3
ஈசுவரகாந்த	,, (6)	497	1
ஸ்ரீ பத்ர	,, (7)	498	7

விஷயம்	பக்கம்	வரி
ஸர்வதோபத்ர லக்ஷணம்	(8) 499	9
ஜாதிருபாதி	501	5
கிரஹ	502	17
பிராஸாதாகார	502	1
கிருஹ பிராஸாத	502	5
மாலிகா	502	8
ஜலகிரீடா	502	10
தூண்களுக்கு உரிய மரங்கள்	505	6
ஸ்தம்ப வடிவங்கள்	506	1
தேவாதிசுக்கு ஸ்தம்ப		
யோக்கியமானவைகள்	506	10
வைசிய சூத்திரர்களுக்கு		
கருங்கல் தூண் கூடாதென்பது	507	16
தூணின் அகலத்தினால் சுவற்றின்		
விஸ்தாரம்	507	12
திரிகர்பஸ்தானங்கள்	508	4
மண்டமுகங்கள்	510	1
சதுரச்ர குண்ட சித்திரம்	I	
யோநி	II	
அர்த்த சந்திர	III	
திரிகோண	IV	
விருத்த	V	
ஷட்கோண	VI	
பத்ம	VII	
அஷ்டாச்ர	VIII	
மற்றொரு விதம்	IX	
ஸப்தாச்ர	X	
பஞ்சாச்ர	XI	
8 மேகலை, யோநி, பத்மத்துடன் சதுரச்ர		
குண்ட சித்திரம்	XII	

மயமத வாஸ்து சாஸ்திரத்தில் பூர்வபாகம்

விஷயானுகிரமணிக முற்றும்

|| உயர்தம் நார வாழ்வுமாவது ||

പ്രയോജനധരായഃ ॥

புண்ணிய சிரஸா செவம் ஸவஜ்ஞம் ஜமதீஸ்வர !
தம் வடவொலோகிதம் மூக்ஷா பாஷிசாலாம் யமாகுரே ||

*தெதியூதாநாம் உருஷஜாணாம் தவஸூதீதாம் வஸுவொ
உயதூ !

புராணஞ் சாஸ்திரம்: கதா ஸ்வெதா வஸு
*மகாநா ॥ ௨ ॥

(ஸ்ரீ மயமுனிவர் அருளியது)

மேதாவிடான மயன் என்னும் முனிவர், ஸர்வஜ்ஞனும் ஸகல ஜகத்திற்கும் ஈசுவரனுமான பரமேசுவரனை சிரத்தால் வணங்கி, அவரைக்கேட்டு, அவரிடத்திலிருந்து தேவர்கள், மனிதர்கள், பதார்த்தங்கள், எல்லாவற்றையும் ஸுகமாகக் கல்பிப்பதைக் கூறுகின்ற சிலப் சாஸ்திரத்தை முறையுடன் தெரிந்துகொண்டு அவைகளின் ஸ்வரூப லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறார்.

*தெதநாநா, ஐதி ஸரஸ தீரஹாயஸராதுகாவா:।

† ரஸாஜிதாஃ

”

”

* கஉ-3 ணா஁,

”

22

தெதிநூதாம் உதி ஸ்ரீதெ தெதிநூதாம் உதி வாரம்;
யுத் உதி லாதி !

சூரள வஹுபுக்ாரம் அ ஹுவநீக்ஷா வரிமஹு |
 ஜாதொவகரணம் ஹெவ ஸங்குஸூராவநஜாமகூ || ௩ ||

ஸவஹ ஸுரவிநஜாஸம் ஸவிகுக்ஷிவிம் தயா |
 மூஜாஜீநாம் அ விநஜாஸம் ஹுக்ஷணம் நமராஜிஷு || ௪ ||

ஹுஹுஹு விபாநம் அ மஹவிநஜாஸஹுக்ஷணம் |
 உவவீம் விவிம் ஹெவாபிஷாநாநாம் து ஹுக்ஷணம் || ௫ ||

ஹுஹாநாம் ஹுக்ஷணம் ஹெவ பூஹாரஸு விபிக்ஷம் |
 ஸாபிக்ஷி விபாநம் அ ஸிவராணாம் து ஹுக்ஷணம் || ௬ ||

ஸகஹுவிவிபாநம் அ விதஹுஷு து ஹுக்ஷணம் |
 விதஹுஷு விபாநம் அ அதஹுஷுவிஷு || ௭ ||

ஸ ஸாஹு வரிவாணாம் அ ஹெவாஸாணாம் அ ஹுக்ஷணம் |
 உவவாஜிவிவிம் ஹெவ ஸாஹாநாம் ஹெவ ஹுக்ஷணம் || ௮ ||

மஹவிநஜாஸஜாமகம் அ மஹவெஸநஹெவ அ |
 ராஜவெஸவிபாநம் அ வாரவிநஜாஸஹுக்ஷணம் || ௯ ||

முதலில் வஸ்து பிரகாரத்தையும், (பிறகு) பூ பரீக்ஷை, பூ பரிகிரஹம், மாஜேபகரணம், சங்கு ஸ்தாபன மார்கம், பதம், ஸ்வரவிந்யாஸம், பலிகர்மவிதி, கிராமாதிவிந்யாஸம், நகராதி லக்ஷணம், பூ லம் ப வி தா ந ம், கர்பவிந்யாஸ லக்ஷணம், உபபீடவிதி, அதிஷ்டான லக்ஷணம், ஸ்தம்ப லக்ஷணம், பிரஸ்தாரவிதி கிரமம், ஸந்திகர்மவிதி, சிகரங் களின் லக்ஷணம், ஏகபூமிவிதானம், த்விதல லக்ஷணம், த்ரிதல லக்ஷணம், சதுர்பூம்யாதி லக்ஷணம், ஸால லக்ஷணம், பரிகா லக்ஷணம், கோபுரங்களின் லக்ஷணம், மண்டபாதிவிதி, சாலா லக்ஷணம், கிருஹவிந்யாஸமார்கம், கிருஹ வேசனம், ராஜவேச்ம விதானம், துவாரவிந்யாஸ

யாநாநாம் சயநாநாம் அ றுக்ஷணம் மிம்மறுக்ஷணஜ் !
 வீம்ஸஜ் றுக்ஷணம் ஸஜஜ்மநுகஜ-3 வியிம் தயா || ௧0 ||

வ்யாசிராறுக்ஷணம் ஜெவஜெவீநாம் ஜாநறுக்ஷணஜ் !
 அக்ஷாநாநீறுநம் ஜெவ ஸம்க்ஷிவஜாஹ யயாகுஜஜ் || ௧௧ ||

விதாஜஹாஜெஜ்ஜாஜஜெஜ-3 நீஶுஜெ:
 யயா யயொகூம் ஸகநம் ஜயெந தகி !
 தயா தயொகூம் ஸுயியாம் ஜிவளகஸாம்
 நஜணாம் அ யுகூஜாவிறுவஸுறுக்ஷணஜ் || ௧௨ ||

உதி ஜயஜெத வாஸுஸாஜெஸு ஸம்முஹாயஜாயா வ்யாச: !

லக்ஷணம், யான லக்ஷணம், சயன லக்ஷணம், விங்க
 லக்ஷணம், பீடலக்ஷணம், அனுகர்மவிதி, பிரதிமா லக்ஷணம்,
 தேவதேவீ மானலக்ஷணம், சக்ஷுருன்மூலனம் இவைகள்
 எல்லாவற்றையும் சுருக்கமாக முறைப்படி கூறியிருக்கிறார்.

பிரஹ்மா முதலான தேவர்களும் முனிவர்களும்,
 தேவதைகள், மனிதர்கள், மற்றுமுள்ள பதார்த்தங்கள்,
 இவைகளை எப்படி எப்படி கூறியிருக்கிறார்களோ, அவ்
 விதமே அவைகள் எல்லாவற்றையும் கிரஹித்து, மயன்
 இந்த நூலில் கூறியிருக்கிறார்.

முதலாவது ஸங்கிரஹாத்தியாயம்
 முற்றும்.

—

விதியோய்யாய: ||

சுதே-ஜோஸெவ சுதே-ஜோஸு யத் யத் வஸணி ஹி !
தக் வஸிதி சுதம் தனெசு: தஜேடிம் அ வஜாஜேஹடி || க ||

ஹிவிபு-ஸாடியாநாநி ஸயநம் அ அதுவி-யடி |
ஹிவெவ சுவயவஸு ஸஜாக் தத் ஜாதாநி யாநி ஹி ||

புராஸாடிதி வா(வ ஸுமிநி வஸு-ஸாக் வஸு
ஸுமிநிவஸி தாதெவ வெபுதாதஜேவிந
வுராத்தெசு: ||௩||

இரண்டாவது அத்தியாயம்

தேவர்களும், மனிதர்களும் எந்த எந்த இடங்களில்
வஸிக்கின்றார்களோ, அந்த அந்த இடங்கள் வஸ்து எனப்
படுகின்றன, என்று வாஸ்து சாஸ்திரமறிந்தவர்கள் கூறு
கிறார்கள். அதிலுள்ள பேதங்களைக் கூறுகின்றேன்.

அந்த வஸ்துவானது பூமி 1, பிராஸாதம் 2, யானம்
3, சயநம் 4 என்று நான்குவிதமாகும்.

அவைகளுள் பிராஸாதம் முதலிய மற்றவைகளுக்கு
ஆதாரமாக இருப்பதால் பூமியானது முக்கியமான வஸ்து
வாகும்.

பிராஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள் யாவும் வஸ்துக்களே
யாதலாலும், முக்கிய வஸ்துவாகிய பூமியை ஆதாரமாகக்
கொண்டு பூமியில் அமைகின்றவைகளாதலாலும், அவை
களும் வஸ்துக்களேயாகும், என்று வாஸ்து விஷயங்களை
அறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

வண-மகாரஸாகாரதிக் ஸஹஸ்ர-ம-நெரவி ।
வரீகெஷ்தவம் யயாயொமஜம் மஹீதாவயி திபுரிதா ॥ச॥

யா ஸா ஹுலிரிதி வஜாதா வண-நாநாம் அ விபெஷத: ।
விவிபம் தக்ஷஸூஜிஷம் மளணமம் தத்யநுகுராகி ॥

முரோஜீநெதவ மளணாநி ஹவணதம் ஜஹீ ஜதா ।
ஸஹா ஸாநா ப்ரவாநம் மஜ்ஜைவம் ஜநிநம் தயா ॥ச॥

பூரஸாடி உதி விவஜாதம் ஸிஸிகா மிஸிகா ரயடி ।
வஜாதம் வெவஜாதீகம் யாதவித்யு-அஜதெ ஸுஸெய: ॥எ॥

ஜண ஜஹிஸிகா காஜம் வஜ்ஜரம் மஹுகாஸநடி ।
வய-கம் ஸாநுவய-கம் ஸயநம் வெவஜாதிகடி ॥அ॥

புத்திமானாக இருப்பவன் நிறம், மணம், சுவை, உருவம், திக்கு, சப்தம், ஸ்பர்சம், (தொட்டுப்பார்த்து அறியக் கூடிய உணர்ச்சி) இவைகளினாலே பூமியை பரீக்ஷித்துப் பார்த்து தகுதியுள்ள பூமியை கிரஹிக்க வேண்டும். அப்படி கிரஹிக்கப்பட்ட பூமியானது விசேஷித்து அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய பூமியாகும்.

அந்த பூமியானது கௌணம் என்றும், அங்கி என்றும், முறையே இரண்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 5

கிராமம் முதலியவை கௌணங்களாகும். பூமியானது அங்கியாகும்.

புத்திமான்களினாலே ஸபை 1, சாலை 2, பிரபை 3, ரங்கமண்டபம் 4, மந்திரம் 5 இவைகள் பிராஸாதம் என்றும், சிபிகை 1, கில்லிகை 2, ரதம் 3, ஸ்யந்தனம் 4, இவைகளைப்போன்றவைகள் ஆநீகங்கள் என்றும் யானங்கள் என்றும் மஞ்சம் 1, மஞ்சிலிகை 2, காஷ்டம் 3, பஞ்ஜரம் 4, பலகை 5 இவைகள் ஆஸநமென்றும், பர்யங்கம் 1, பால பர்யங்கம் 2, இதுபோன்றவைகள் சயநம் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அதுணர்வாயிகாராணாம் மூலரெவாடிள புவசுத்திதே |
மூலதாநாஜாஜிமூலதகவாசி சூயாரவாசி மமசிவ்விதே ||௧||

அதுரானும் விஜாதீநாம் வஸூ மூததநிநிதடி |
உசூம்வாசூமூலவெதம் உதூரபுவணம் வரடி ||௨||

கஷாயயாரும் ஸஜூக் கயிதம் தகஸூவபுடிடி |
வஜூலாஷூமூலாயிகாயாரம் ரகூம் திகூரலாநிதடி ||௩||

பூடிநிதூம் தகபுவிஸ்விணர்வஜூதூமூலயூதடி |
பூமூலம் மூலமூதாம் வஸூ ஸவ்ஸூவகிகரம் ஸஜா ||

ஷயம்மூலாயிகாயாரம் வீதஜூரலாநிதடி |
வசூதூமூலயூதம் வூவ்ஸூவதம் மூலம் விஸாடி ||௪||

அதுரம்மூலாயிகாயாரம் வஸூ பூகூ பூவணாநிதடி |

பூமியானது ஆதிபூதமாதலாலும், ஜகத் ஸ்திதிக்கு
ஆதாரமாதலாலும், கீழே கூறப்பட்ட நான்கு அதிகரணங்
களுக்கும் முன்பு, பூமியே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சச்சரமாகவும், வெளுப்பு நிறமாகவும், குற்றமற்றதாக
வும், அத்தி மரங்களுடையதாகவும், வடக்கே தணிந்ததாக
வும், துவர்ப்பு, இனிப்பு இவைகள் நன்கு கலந்த சுவை
யுடையதுமான பூமியானது, பிராமணர்களுக்குச் சிறந்ததும்
ஸுகத்தையளிக்கக் கூடியதுமாகும். 103

அகலத்தைக்காட்டிலும் எட்டில் ஒருபங்கு நீளமாக
இருப்பதும், சிவப்பு நிறமாக இருப்பதும், கசப்புச் சுவை
யுடையதும், கிழக்கில் தணிவாக இருப்பதும், விஸ்தாரமாக
இருப்பதும், அரசமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது,
ஷத்திரியர்களுக்கு சிலாக்கியமானதும், எப்பொழுதும்
ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களையும் அளிக்கக்கூடியதுமாகும்.

கூலஃ தகுகுடகரஸம் நத்யெயுயுமஸ்யுதடி || ௧௪ ||

புரஸம் ஸுத்யுஜாதீநாம் யதயாநதஸஜகிடி |

வனவம் ப்ரொதொ வஸு மெதொ விஜாதாம்

முவாதாம் வெ வெஸத்யகாதாம் வரெஷாடி |

யொமதம் ஸவஃ முவஸுரானாம் ஸுரானாம்

முவாதாம் தஜெஷயொருதூதீத்யா || ௧௫ ||

உதி ஃயதெத வாஸுஸாஜெ வஸுபுரொநா நாஃ

வித்யோதயாய: ।

அகலத்தைக்காட்டிலும் ஆறில் ஒரு பங்கு நீளமுள்ள தும், மஞ்சள் நிறமானதும், புளிப்பு ருசியுள்ளதும், இரளி மரத்துடன் கூடியதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதுமான பூமி யானது, வைசியர்களுக்கு சுப சோபனங்கனையளிக்கக் கூடியதாகும். 13

அகலத்தைக்காட்டிலும் நான்கில் ஒரு பங்கு நீளமுடையதும், கிழக்கில் தணிந்திருப்பதும், கருப்பு நிறமானதும், உரப்புச் சுவையுடையதும், ஆலமரத்துடன் கூடியதுமான பூமியானது, சூத்திர ஜாதியினருக்குச் சிறந்ததாகும். தனம் தானியங்களின் ஸமிருத்தியையளிக்கும். 14½

இவ்விதமாக பிராமணர்கள், ஷத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள் இவர்களுக்குத் தனித்தனியே பூமி பேதமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுள், பிராமணர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் பூமியானது, ஷத்திரியர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் சிறந்ததேயாகும். மற்ற வைசிய சூத்திர ஜாதியினருக்கு அவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பூமியே சிறந்ததாகும். 15

வஸ்து பிரகாரமென்னும் இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

குதீயொடயாய: ||

பெவாநா ௮ ஊகீநா ௮ துரநாயதா: (தா)

முதா: (தா) |

வனாகுதிரநிநா ஸாடவாக்வுதழிக்குவலுந்தா ||௧||

ஹயெஹவெணுவீணாஸிசுநாஹிஸுநலயுதா |

வாஹாமஜாதிவாஸுஸயாதிவாடமுமகாகெ: || ௨ ||

வஸாமகாலா நெலா ஸவ-ஸீகவுரொஹிணி |

வனகவண-ஹ வநா ஸிஸு ஸுவஸ-ஸுஸ-நாவிதா ||௩||

ஸிஸு நிஸு நிம-ஸு ஸிஸிதஸுவவண-க: |

முனருவது அத்தியாயம்

தேவர்களுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் நீண்ட சதுரச்ர
மாகவும், குற்றமற்றதாகவும், தெற்கில் அல்லது மேற்கில்
உயர்ந்தும் இருக்கின்ற பூமியின் வடிவமானது, சிறந்ததாகக்
கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

குதிரை, யானை, மூங்கில், வீணை, ஸமுத்திரம், துந்துபி
வாத்யம் இவைகளுடைய சப்தம் போன்ற சப்தமுடையதும்,
புன்னை, ஜாதி முல்லைப்பூ, தாமரைப்பூ, தானியம், பாதிரிப்பூ,
இவைகளுடைய மணமுடையதும், பசுவின் வாஸனையைப்
போன்ற வாஸனையுடையதும், ஸகலவிதமான விதைகளும்
முளைக்கக்கூடியதுமான பூமியானது சிரேஷ்டமாகும். 2½

ஒரேவிதமான நிறமுடையதும் அழுத்தமானதும், பசை
யுள்ளதும், ஸுகரமான ஸ்பர்சமுள்ளதுமான (கைக்கு
ஹிதமான உணர்ச்சியுடையதுமான) பூமியானது சிறந்த
தாகும். 3

பில்வம் 1, வேம்பு 2, நொச்சில் 3, பிண்டிதம் (மருக்

வனகலிசு அதுமோமோ தரிதா வுதூமோகா || ௬ ||

நிலம் யகி புணவாகாரம் வகி வ *மோரவொவடி |
 கலிவோமம் து அதுவொண்ணெ(ண்) மொவாசுலொ
 யுதடி || ௧௪ ||

மெலதீவாசுயாதம் ஸாறு அதுவொண்ணொழிதடி |
 மூஜம்மநிமயம் மெலவ ஸங்கராநாடுமெவ அ || ௧௫ ||

ஸ்ராரம் அரூலொதம் கவிஸூகரஸ இநிலடி |
 வநொரமநிலம் டுங்கம் (௦௧) ஸாலெவோறுவொல இநிலடி||

ஸ்ரவாஹம் ஸங்குதாஹம் அ விவாறுகுகுலாஸவகி |

நிழலுடன் கூடியதும், சர்மகாரனுடைய (தோல் பதனிடும் தொழில் செய்கின்றவனுடைய) வீட்டையொட்டி இருப்பதும், ஒன்று, இரண்டு, மூன்று, அல்லது நான்கு வழிகளுள்ளதும், தரிதமானதும், தெளிவில்லாமலிருக்கின்ற வழியையுடையதும், பள்ளமாக இருப்பதும், பிரணவத்தின் வடிவமாக இருப்பதும், பகையின் வடிவம் போலிருப்பதும், முரவம் (முரஜம் — பேரிகை) போலிருப்பதும், மீன் வடிவமாக இருப்பதும், நாற்கோண வடிவமாக இருப்பதும், பெரிய மரங்களுடன் கூடியதும், யஜ்ஞபூமியிலுள்ள விருகங் களுடன் கூடியதும், தேக்கு அல்லது ஆலமரத்துடன் கூடிய நாக்கோண வடிவமானதும், பாம்புகளுக்கு இருப்பிடமானதும், சங்கரனுடைய பூந்தோட்டமாக இருப்பதும், சம்சானமாக இருப்பதும், ஆசிரமஸ்தாநமாக இருப்பதும், குரங்கு, பன்றி இவைகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதும், காட்டுப்பாம்பு (மலைப்பாம்பு) போன்ற வடிவமுடையதும், உங்கம் (உளி அல்லது கோடாலி) போலும் முறம், உரல் போலுமிருப்பதும், சங்கு போலிருப்பதும், முனைகளுடன்

*மோரவொ உதி வாரொஜாரம் மோரவொ உதி வாரொத மொவா
 உதி மொதி |

ஊஷாரம் சுரபிவிஜ-ஃஷம் மஹமளஸிஸோகூதி || கள ||

சுததெவம் வியம் வஸூ திந்திதம் வஸூவாங்கெ: |

ஸஹுபுரெஸோம-ஃ அ ராம-ஃவிஜம் அ மஹி-ஃதத || கஅ ||

யசு கஉ-ஃவிஜிதம் லொஹாஷெவம் ஹுதெ து வஸூநி |

தநஹாஷொஷெஹதுஸூஸூ வஸ-ஃயா தவிவஜ-ஃயெசு ||

ஹேதாஸூகீதகூஷாஹயமஜநிநடா ஷபூஸா லெஅகவண-ஃ

மொயாதூஹொஜமகொவருதுஷாஹிதா2வாக்வுதீ-

அதுஹதாயா |

கூடியதும், பூனை போலும் ஒணனைப்போலுமிருப்பதும், ஊஷார (உப்படித்த) பூமியாக இருப்பதும், புழுக்களுடன் கூடியதும், வீட்டுப்பல்லியின் வடிவமாக இருப்பதும் மற்றும் இதுபோன்ற வடிவமுடையதுமான பூமியானது பூதத்வத்தையறிந்தவர்களாலே நிந்திக்கப்பட்டதாகும்.

பலவிடங்களிலிருந்து ஒன்றுகூடுகின்ற வழிகளையுடையதும், வழியின் மத்தியிலிருப்பதுமான பூமியானது இகழப்பட்டதாகும்.

கீழே நிந்திக்கப்பட்ட பூமியில், அஜ்ஞானத்தினாலே செய்யப்படும் காரியமானது, மஹாதோஷங்களுக்கு ஹேதுவாகும். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட பூமியை விலக்கிவிட வேண்டும்.

19

வெளுப்பு - சிவப்பு - மஞ்சள் - கருப்பு நிறமானதும், குதிரை - யானையின் சத்தமுடையதும், ஆறு விதமான சுழைவடிவமுடையதும், ஒரேவிதமான நிறமுடையதும், பசு - தானியம் - தாமரைப்பூ இவைகளின் மணமுடையதும், கருங்கல் - உயி முதலியவைகளில்லாததும், தெற்கு - மேற்கு

வாலெவோடிநீரினா(யா)நாவரஸுரநிலிஸோயுறு

ஹீநாஸிவஜிதீ

ஸா ஹிலிஸ வயோமஜா கணநாரஹிதா ஸஸ்தா஽஽ஹே

ஃமீஹே : || உம ||

உதி ஸயதெ வ(ா)நீயுபாஸு ஹிவஸீகா நார

தூதீயொய்யாயா !

திக்கில் உயர்ந்தது, கிழக்கு அல்லது வடக்கில் ஜல
ஸாரத்தை (கிழக்கு அல்லது வடக்கில் செல்லுகின்ற நீருத்
தத்தை) உடையதும், சிறந்த சுமதேனுவைப்போன்றதும்,
ஞலங்கள் (முனைகள்) இல்லாததும், எலும்புகளில்லாததும்,
கெரி-பொந்துகள் இல்லாததுமான பூமியானது, ஸகல
ஜாதியினருக்கும் யோக்கியமான பூமியாகும் என்று
முற்காலத்திலிருந்த முனிவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

பூ பரீகை எனும் முன்றுவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

~*~

|| உதுயெய்யாய ||

சூகாரவண-ஸஸாதிமணாவைதம் மாவஸ்யுய ||
ஸம்மஹி ஸ்வதி: ப்ராஜ: க்ஷா கெவஸ்யம் வுத: ||

வ் ஸிவா அகவொஷண ஐயஸஸாதிமணாவை: ||
சுவசூரணு மலிதாதி கெவதாஸ ஸராக்ஷஸா: ||2||

வாவாணரம் வுஜ்ஜஸாசி காயா: மலிவரிமுஹி ||
உதி கெதம் ஸஸுஜாய: விஹிதெ மலிவரிமுஹி ||3||

கூஷா மொயபிநாணி ஸவ-ஸீஜாதி வாவயெசி: ||
வ
கூஷா தாதி விராஜாதிமஹவசுமதாதி அ ||4||

நான்காவது அத்தியாயம்

மேதானியான ஸ்தபதியானவன், உருவம்-நிறம்-ஒளி முதலிய குணங்களுடன் கூடிய பூமியை ஸங்கிரஹணம் செய்து தேவதைகளுக்கு பஸிகொடுத்து, பிறகு ஸ்வஸ்தி வாசன கோஷத்துடனும், ஜய சப்தம் முதலான மங்கள சப்தங்களுடன்,

“இந்த பூமியில் வஸிக்கக்கூடிய பூதங்களும்-தேவதைகளும்-ராக்ஷஸர்களும், இந்த பூமியிலிருந்து விலகி, வேறு வாசஸ்தலத்திற்குச் செல்லவேண்டும். இந்த பூமியை நான் எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறேன்.” என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி பூபரிகிரஹம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு அந்த பூமியை உழுது, கோமயம் (பசுவின் சாணம்) கலந்த ஸகலவிதமான விதைகளையும் அந்த பூமியில் விதைக்கவேண்டும். அந்த விதைகள் முளைத்து பக்குவமடைந்ததும் பலங்களுடனும் இருப்பதைப் பார்த்து,

ஸவஸுஸாஸு ஸவஸுஸாஸு ததொமாஸுத் வாவஸெசு |
யதொ மொஸி: வரிசுராணஸுவஸுராணெஸு வுலிதி ||

ஸம்ஹாஷவஸுஸாஸெஸு நிய-ஸாதகஸுஸுஸுத |
வஸுஸவஸுஸுஸுஸெ: மெஸெ: ஸம்ஸுதம் ஸுஸு-
ஸெஸாஸி || சு ||

ஸுதம் மொஸுதஸுஸெஸு மொஸுஸுஸெ:
ஸஸெஸுஸு |

அஸுதஸுஸுஸுஸுஸுஸு: மொஸுஸுஸு: சுத
கஸுதஸு || ஸ ||

அந்த பூமியில், காளைகளுடனும் கன்றுகளுடனும் கூடிய
பசுமாடுகளை வளரிக்கும்படி செய்யவேண்டும். ஏனெனில்,—

பசுக்களினுலே ஸஞ்சரிக்கப்பட்டு, அவைகளின்
காலடிகள் பட்டதும், அவைகளினால் முகர்ந்து பார்க்கப்
பட்டதுமான பூமியானது, பரம பவித்ரமாகி பூஜிக்கத்
தக்கதாகிறது. 5

ஸந்தோஷமடைந்த விருஷபங்களின் சப்தங்களினுலே
அந்த பூமியிலிருந்த தோஷங்கள் யாவும் அலம்பப்பட்டு
(விலகி) விடுகின்றன.

கன்றுகளின் வாயிலிருந்து சிந்திய நுரைகளினுலேயும்,
(பசுக்களின்) பால் பெருக்குகளினுலேயும், அந்த பூமி
யானது ஸம்ஸகரிக்கப்பட்டதாகிறது. (சுத்தம் செய்யப்பட்ட
தாகிறது. 6

பசுக்களின் மூத்திரத்தினுலே நினைந்தும், அவைகளின்
துணைத்தினுலே முழுதப்பட்டு, அவைகளின் அசைவினுலே
நீணம் பெற்றும் விளங்குகின்ற அந்த பூமியானது, அவை
களின் குளம்படிகளினுலே, கௌதுபகந்தனம் செய்யப்பட்ட
தாகிறது. (காப்புக் கட்டப்பட்டதாகிறது.) 7

மொமஸெந ஸோலிஷம் வாணதொயெஸுஹா வாநா :
தயா வாணதிலொவெத நகூத்ரு (கெரு) விஷயெ
ஸுஹெ || அ ||

காணெ அ ஸுஹெ அ ஸுஹெதெ அ ஸுஹெதெ ||
கூதெதெ ஸுஹெதெ ஸுஹெதெ ஸுஹெதெ || கூ ||

ஸுஹெதெ ஸுஹெதெ ஸுஹெதெ ஸுஹெதெ ஸுஹெதெ ||
வஸுஹெதெ ததஸுஹெதெ வாநயெதெ வஸுஹெதெ || ௮ ||

காநதிலாநு மஹீரம் அதாஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||
கிஹாமஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௯ ||

கீழே கூறப்பட்ட பலவிதங்களினாலேயும் அந்த பூமி யானது, பசுவின் மணத்துடன் கூடியதாகிறது. பிறகு புண்ய தீர்த்தங்களைத் தெளிப்பது அல்லது பாச்சுவதனாலே, அந்த பூமியானது, ஸகலவிதமான சுபங்களையும் (மாங்களங் களையும்) அளிக்கக்கூடியதாகிறது. 7½

அப்படிப்பட்ட பூமியில், ஜ்யோதிஷிகர்களினாலே சிறந்ததென விரும்பி நிச்சயிக்கப்பட்ட திதி, நகூத்திரம், கரணம், லக்கினம் முஹூர்த்தம் இவைகளுடன் கூடிய சுபகரமான காலத்தில், அக்ஷதைகளினாலேயும், வெண்பு புஷ்பங்களினாலேயும், பவிறரணம் செய்யவேண்டுமென்று கூறப்பட்டுருக்கிறது. 9

பிறகு பிராம்ஹணர்களினாலே, ஸ்வஸ்தி வாசனம் செய்யும்படி செய்யவேண்டும். 9½

பிறகு அந்த பூமியின் மந்தியில் ஓரிடத்தில் ஒரு முந்ம் அகலம் நீளம் உயரத்திற்கு சச்சதுரமாக, உயரம் குறையாம விருக்கும்படி பூமியைத் தோண்டி அதிலிருந்து மண்ணை எடுத்துவிடவேண்டும்.

அவ்யக்தா யதா தத்யக்தம் கருவக்திவக்தி அ |

அந்நாக்ஷத்திபெருண வக்திவக்திவக்தி அ || 1 ||

வயவா து ததா ப்ராஜா திராஜா வரிவரிவரி |

ததா கருவக்தி அந்நாக்ஷம் அந்நாக்ஷம்

வக்திவக்தி || 2 ||

அந்நாக்ஷம் அந்நாக்ஷம் அந்நாக்ஷம் அந்நாக்ஷம்

அந்நாக்ஷம் || 3 ||

அந்நாக்ஷம் —

அந்நாக்ஷம் அந்நாக்ஷம் அந்நாக்ஷம் அந்நாக்ஷம்

அந்நாக்ஷம் அந்நாக்ஷம் அந்நாக்ஷம் அந்நாக்ஷம்

அந்நாக்ஷம் அந்நாக்ஷம் அந்நாக்ஷம் அந்நாக்ஷம் || 4 ||

மேதாவியாக இருப்பவன், பிறகு இரவின் ஆரம்ப காலத்தில், அந்தக் குழியை, சந்தணம் — அக்ஷதை முதலியவைகளினாலே பூசை செய்து வணங்கி அந்தக் குழியில் ஜலத்தைவிட்டு நிற்ப்பவேண்டும்.

பிறகு யஜமானன் (அல்லது ஸ்தபதி;) சுத்தமாக இருந்துகொண்டு, மன அமைதியுடன், அந்தக் குழியின் பக்கத்தில் பூமியில் தர்ப்பகளைப் பரப்பி அதன்மீது கிழக்கில் தலையை வைத்துக்கொண்டு படுத்திருக்க வேண்டும். 183

இது மந்திரம்.—

“ஹே பூமிதேவி நீ இந்த பூமியில் உத்தமமான விரயத்தை அடைந்து, (சிறந்த பூசாரமுடையவளாக இருந்துகொண்டு,) தனம் தானியங்களுடன் மேலும் மேலும் விருத்தியடையவேண்டும். உன்னை வணங்குகிறேன்.

M. M. 2.

சுஹ சூரீள வரீசெந்த தம் கூவம் ஸ்ரீவதிஸ-ஃ ||

வாவஸெஷம் ஜயம் டிஜஷா தஜாஹஜம் வாவ-ஸெஷம் || கக ||

சூரிஸவஸூ-விநாஸாய ஸூஷெ யாதஜயநக்யை : |

வாலரிதெ தஜாஜா வாதெ வஜதா டயஜா ஜதா || கக ||

உஜா ஹஜ-ஃஜாஜயிகஜா ஹீநா ஹீநா ஜஜா ஜஹீ |

மங்களங்கனையளிப்பாயாக. ” என்ற இந்த மந்திரத்தை ஜபம் செய்துவிட்டு, பிறகு உபவாஸத்தைத் துவக்க வேண்டும். (இந்த மந்திரத்தை ஜபித்து பூமியை வேண்டிக்கொண்டு தர்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டு, தர்பைகளாலான படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டு அந்த இரவு உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். என்பது பொருள்.) 15

மறுநாள் காலை யில் புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், அந்தக்குழியை பரீக்ஷித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

அந்தப் பள்ளத்தில் விட்ட ஜலமானது முழுமையும் சுண்டிப்போகாமல், மீதி இருந்தால், அந்தப் பூமியானது, ஸகலவிதமான செல்வங்களையும் அளிக்கக்கூடியதாகும். ஆகவே அந்தப் பூமியை கிரஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 16

அந்தக்குழியானது ஈர நைப்பு உடையதாக இருந்தால் அது நாசத்தையளிக்கும். அந்தக் குழியானது ஈர நைப்புக் கூட இல்லாமல் உலர்ந்திருந்தால், அந்த பூமியானது, தனம்-தானியம் இவைகளை அழித்துவிடும். ஆகவே இவ்விதமான இரண்டுவித பூமிகளையும் விலக்கிவிட வேண்டும். 16½

குழியைத் தோண்டி எடுத்த மண்ணை அந்தக்குழியில் போட்டால், அந்தக் குழியானது அந்த மண்ணினாலே நிரம்பியிருந்தால், அந்த பூமியானது மத்திமமாகும். குழி

சுய வணிகரோத்யாயம் !

வாவெ-ஷாவி வாழ்குதாம் ராதெவ விதிஸ்யா !

தவாசி ராதொவகரணம் வகெஷத் வாகெஷவதா குராகி ||

வரராணுகுரோத்யாயம் ராதாமுருதி ஸ்ரீதத் !

வரராணுரிதி வெபுராகு யொமிதாம் ஓஷிமொதா || ௨ ||

வரராணுலிரஷாமி: ரயரெணுரோதாமதா !

ரயரெணுஸு வாநாமு மிகுநாயுகா யவாஸ்யா || ௩ ||

குரோதஷமுனெ: வெபுராகு: யவாஷமுணிதொ

௨௦முருதி !

சுமாமு து ஹவெநாத் விதஸ்தி: ஓஷாமுருதி || ௪ ||

ஐந்தாவது அத்தியாயம்

வாஸ்துக்கள் யாவும் அளவினாலேயே நிச்சயிக்கப் பட்டுள்ளன. ஆகையால் மாணோபகரணத்தை முறையே சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். 1

பரமானு முதல் விருத்தியடைந்தது மாநாகுலமாகும். பரமானு என்பது யோகிகளுக்கு மட்டிலும் திருஷ்டி கோசரமாகும். (கண்ணுக்குப் புலப்படக்கூடியதாம்) .

பரமானு 8-கொண்டது ரதரேணுவாகும்.

ரதரேணு 8-கொண்டது வாலாக்ரமெனப்படும்.

வாலாக்ரம் 8-கொண்டது லிகை எனப்படும்.

லிகை 8-கொண்டது யுகை எனப்படும்.

யுகை 8-கொண்டது யவை எனப்படும்.

யவை 8-கொண்டது அங்குலம் எனப்படும்.

அங்குலமானது மாத்திரம் என்றும் கூறப்படும்.

12-அங்குலம் கொண்டது விதஸ்தி எனப்படும்.

தவயம் ஹவூஸூஜிஷ்டம் தக் கிஷ்டி ரதம் வநொ: |

வணயிம்ஸகிரோத்ம் து ப்ராஜாவதஜிவி ஷூதத் || ௫ ||

ஷஜிம்ஸதிபுதூஸூஷி: வவூஸிம்ஸக் யநுமுஹ: |

யாதெ ஹஸ்யநெ கிஷூ: ப்ராஜாவதஜ் விஜாதகெ || ௬ ||

வாஸூஸூநாம் து யநுஸூஷி: முஜாஜீநாம் யநுமுஹ: |

ஸவெஸூஷாஸவி வாஸூஸூநாம் கிஷூஸெவாயவா ரத: || ௭ ||

ராதிஸெஸுவ ராஜிஸ ஹுஜொ ஸாஹு: கர: ஷூத: |

ஹவூ: அதுயஸூமுஷி: யஷிஸெஸுவ ப்ரகீதி-ரத: || ௮ ||

விதஸ்தி 2-கொண்டது ஹஸ்தம் என்றும் கிஷ்தான்றும் கூறப்படும்.

25-அங்குலம் கொண்டது பிராஜாபத்யம் (ஹஸ்தம்) எனப்படும்.

26-அங்குலம் கொண்டது தநுர்முஷ்டி எனப்படும்.

27-அங்குலம் கொண்டது தநுர் கிரஹம் எனப்படும்.

யாதம் (வாஹனம்) சயநம் (படுக்கை) இவைகளை ஹஸ்தத்தினாலே அளவிடவேண்டும்.

பிராஜாபத்தியத்தினாலே விமானத்தையளவிட வேண்டும். 6

வாஸ்துக்களை தநுர்முஷ்டியினாலே அளக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளை தநுர் கிரஹத்தினாலே அளக்கவேண்டும்.

அல்லது வாஸ்துக்கள் எல்லாவற்றையும் ஹஸ்தத்தினாலேயும் அளவிடலாகும். 7

ரத்நி-அரத்நி-புஜம்-பாஹு-கரம்-இவைகள் ஹஸ்தத்தின் பரியாய பதங்களாகும்.

4-தநுர் கொண்டது தண்டமாகும். தண்டமானது யஷ்டி என்றும் கூறப்படும். 8

உணைநாவுடிமுணாரஜு: உணைமு-சாரம் அ வ துதலி !
நமரம் நிமலம் வெடும் வெஸாநீநதவி சாவயெசி || ௧ ||

மஹாநீநாம் து ஹவெந யாதெ அ ஸயநெ ஸுயெ: !
விதவீநா விபாதவது கூசுமுணாரம்முதெந து || ௨ ||

யவெநாநீயஸாம் சாதவெம் சாதகூரம் விசு: !
உயலாரம்முதிஉயலுலவவசாதாநாயதம் து யசி || ௧௧ ||

சுத-சு-சாதாநாமுமும் வெபூதம் யாமாநீநாம்
வ்யஸவதெ !
செஹநுஸாம்முமும் யெததூவாரிஷாசி விசீயதெ || ௧௨ ||

வனவவெம் விசீயா து ஸுவதிச-சாவயெசி உயலி !

8-தண்டம் கொண்டது ரஜ்ஜு எனப்படும்.

கிராமம்-பத்தநம்-நகரம்-நிகமம்-கேடம்-வேசம் முதலிய
வைகளை தண்டத்தினாலே அளவிடவேண்டும். 9

புத்திமாண்கள், கிரஹம் முதலியவைகளை ஹஸ்தத்தி
னாலும், யாநம்-சயநம் இவைகளை விதஸ்சியினாலும்,
சிறிதாக இருப்பவைகளை அங்குலத்தினாலும், அல்பமான
வைகளை (மிகச் சிறியவைகளை) யவையினாலும் அளக்க
வேண்டும். இவ்விதமாக அளக்கவேண்டிய விதிகளைத்
தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 10

கர்தாவினுடைய (யஜமானுடைய) கையின் நடுவிரலின்
மத்திய பர்வாவினுடைய நீளமானது, மாத்ராங்குலம் எனப்
படும். இந்த மாத்ராங்குலமானது யாகம் முதலியவை
களுக்கு (யாகசாலை முதலியவைகளை அளவிடுவதற்கு)ச்
சிறந்ததாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேஹஸ்தாங்குலமானது மேலே கூறப்பட்டிருக்கிறது,

ஹவணி ஸ்ரீவிநொநொகெ அதுய-சாஸ ஸக-ஃலி: ||க௭||

ஸ்ரீவதி: ஸுதக்ரமுஹீ அ வய-ஃசி: தக்ஷகஸ்யா |
வ்ருஸிஸ்செஸஸஃகீண-ஃஜாதிஜொஹீஷ்டுக்ஷண: || க௮ ||

ஸ்ரீவதி: ஸ்ராவநாஹ-ஃஸ்தாஸீ ஸவ-ஃஸாஸ விஸாராடி: |
ந ஹீநாஃமொஹீநிக்ரஃமொ யாதி-ஃகஸூ டயாவா: ||க௯||

ஸ்ரீஸிஸ்யெ-ஃநஸுதயஸூதாஹீ தஸூ ஹிஜாதவாநு |
மணிதஜ்ஜ: வுராணஜ்ஜ: ஸத்யவாஹீ ஜிதெஹீ ய: ||க௧௦||

சித்ரஜ்ஜஸ வ-ஃசெஸஜ்ஜஸூஹீஸூவ்யுஸூஸக: |
சுரொஹீ அரவ்ர-ஃஹீ அ ஸவ்ரவ்யஸநவநி-ஃத: || க௧௧ ||

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக மானவிதிகளை நன்கு தெரிந்துகொண்டு (வஸ்துக்களை) அளக்கவேண்டும்.

ஸ்தபதிகள் அவரவர்கள் செய்யும் காரியங்களினாலே, ஸ்தபதி 1, ஸுத்ரகிராஹி 2, வர்தகீ 3, தக்ஷகன் 4, என்று 4-விதமாக ஆகிறார்கள்.

பிரஸித்தமான தேசத்தில் ஸங்கீர்ண ஜாதியில் பிறந்தவனும், விரும்பத்தக்க சுபலக்ஷணங்களுடையவனும், ஸகல சாஸ்திரங்களையுந், கற்றறிந்தவனும், அங்கங்கள் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இல்லாதவனும், தார்மிக னாகவும், தையயுள்ளவனும், பொருமையில்லாதவனும், அஸுலியை இல்லாதவனும், சோம்பலில்லாதவனும், குலப் பெருமையுடையவனும், கணிதமறிந்தவனும், புராணங்களை அறிந்தவனும், ஸத்தியம் (உண்மை) பேசுகின்றவனும், இந்திரியங்களை ஜயித்தவனும், சித்திரக்கலையை அறிந்தவனும், ஸகல தேசங்களையும் (ஸகல தேசங்களிலுமுள்ள விசேஷங்களையும்) அறிந்தவனும், அன்னமளிப்பவனும், பேராசை இல்லாதவனும், ரோகமில்லாதவனும், தவறுதல்

ஸூரநாடிபிஸுவினு வாஸூவிடிஸிவாரம: |

ஸூவதெஹு ஸூ ஸிஷெஸூ வா ஸூதமுடாஹீ

ஸூதொடயவா ||கஅ||

ஸூவததி: ஸூநாஸூரீ அ ஸூவகககககபாரம: |

ஸூதமுடிணவ்வாதஹூ: ஸூநாஸூரீ வூணவிசி ||கக||

ஸூவததி: ஸூநாஸூரீ அ ஸூவகககககபாரம: |

தகூணாசி ஸூதமுடிணவ்வாதஹூ: தகூணாசி து கீதி-3: ||

இல்லாதவனும், ஸுப்த விதமான (7 - விதமான) வியஸனங்கள் (துக்கங்கள்) இல்லாதவனும், நல்ல மனது உடையவனும், நிலைத்த மனதுடையவனும், வாஸ்து வித்தையாகிய ஸமுத்திரத்தின் கரையைக் கண்டவனுமான “ஸ்தபதியானவன்” (வீடு முதலியவைகளையும், தேவாலயங்களையும், தேவதாமூர்த்திகளையும்,) நிர்மாணம் செய்து ஸ்தாபிப்பதற்கு தகுதியுள்ளவனாவான். 17½

அந்த ஸ்தபதியின் சீடன் அல்லது மகனாக இருப்பவனும், ஸ்தபதியின் உத்தரவை அனுசரித்து நடப்பவனும், ஸகல காரியங்களையும்றிந்தவனும், ஸூத்ர பாதம்-தண்டபாதம், (ஸூத்ரம் விழுந்த இடம், அளவுகோல் விழுந்த இடம்) இவைகளை அறிந்தவனும், அகலம்-நீளம்-உயரம் இவைகளை நன்றாக அளக்கத் தெரிந்துகொண்டவனும், “ஸூத்ரகிராஹி” (கயிறு பிடிப்பவன்) ஆவான். 19

யாதொருவன் பெரிதாகவே, சிறிதாகவே இருக்கின்ற கருங்கல்-மரம்--செங்கல் இவைகளை ஸூத்திர கிராஹியின் அபிப்பிராயத்தை அனுசரித்து செதுக்குகிறானே, அவன் “தக்ஷகன்” என்று கூறப்படுகிறான். (தக்ஷகன்-தச்சன்)

வனவிஸ்வ வததாதிவிரத் ஞானசெ

விநா மூ ஹீதும் ஸுகூதம் ந ஸகூதம் ।

தெனெவ ஸாயும மூருணாய தஸூக

ஹிணி ஹோகூதம் ஹவதஸூ உததீதா || ௨௫ ||

உதி உயர்த்தெ வாஸுஸாஸு ஹோநாவகரணம் நாத

வஹோராயுதாய : ।

இந்த ஸ்தபதி முதலியவர்களில்லாமல், இவ்வுலகத்தில் நல்லகாரியத்தைச் செய்ய முடியாது. ஆகையால், அவர் களுடன், மனிதர்கள், குருவினாலே, ஸம்ஸாரத்தினின்றும் (விடுதலையையடைந்து) மோகூத்தை அடைகிறான். 25

மாதேபகரணம் என்னும் ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய ஷ்ஷோய்யாய: ||

வசுஷ்டுஹம் ஷிக்ரிஷுஷம் மங்குநாடகெஷாடியெ ஸதி ।
உத்ராபணாரஸெ து மங்குவசுஷி மங்குஷாடியெ ॥ ௧ ॥

புறவகை, வாரிசுகள்தே விடுவெ ஸதிய-பெண்தே !
 மதுரைதவாஸு டெய்ய து ஸரம் சூனா முவஸு மது ||

ஐயெந டிண்பாடுந ஸம் து உதாராகுடி !
தநயெந ஸாவயெகி ஸங்கும் தந்நாநடயுநொயிதெ ||௩||

சுரதீராத்ராயாஹம்கோம்முஹ்வெஃ ।

ஆளுவது அத்தியாயம்.

சங்குவைக்கொண்டு திக்கு நிர்ணயம் செய்யும் முறை-
ஸூர்யோதயமான பிறகு சங்குவை வைத்து திக்கு
நிர்ணயம் செய்வதைக் கூறுகிறேன்.

உத்தராயணம் ஆறு மாதங்களுள் யாதாமொரு மாதத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுபகிரஹங்கள் அஸ்தமனம் அடையாத காலத்தில், சுக்லபக்ஷத்தில், சுப நக்ஷத்திரத்தில் (சுபவாரத்தில்) ஸூரியமண்டலம் நிர்மலமாக இருக்கும் பொழுது, தனக்காக கிரஹிக்கப்பட்டிருக்கிற வாஸ்துவின் மத்தியில், பூமியை ஸமப்படுத்தி, ஒருகோல் சதூரத்திற்கு, அந்த பூமியில் ஜலத்தைத் தெளித்து அதை ஸமபூமியாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த பூமியின் நடுவில் சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். வைக்க வேண்டும் *

சங்குவின் மானத்தை இப்பொழுது கூறுகிறேன்:—

• சங்குவை, சந்தனம், குங்குமம், புஷ்பங்களினாலு
அலங்கரித்து வைப்பது ஸம்பிரதாயம்.

உலிமும் வஹாம்மும் வஜாஸம் ஸௌவ்யத் த்ரிவ்ருணம்
வரஃ || ௪ ||

சுஷாடிஸாம்மும் உயத் சுந்தஸம் அாடிஸாம்மாயு ||
சூயாஸஸாடிஸம் தாஹம் உலிமெஉமெ (ஹம்) து
தவாம்மாயு || ௫ ||

உஹம் வெ அடிதம் வெஅவ வஜிர்: சுடிஸஸ்ரீ |
ஸாக்ரு ஹிடிசுசெஸுவ ஸங்குஸுஷா உஜீரிதா: || ௬ ||

சுதெதஜஸாரடி ஸுமெ: ஸெடாக் தஸஜாமும் வித்
வரத்கு ||

சங்குவின் உயரமானது ஒருமுழமாகும் * அதன் உச்சி
ஆனது ஒரு அங்குலமாகும். அதன் மூலத்தின் அகலமானது
ஐந்து அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் வடு இல்லாமலும்
(பொக்கை போரை இல்லாமலும்) இருப்பது சிரேஷ்டமாகும்

பதினெட்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது (சங்கு) மத்யம
மாகும். பன்னிரண்டு அங்குலம் உயரமுள்ளது அதமமாகும்.
அதன் அடியானது உயரத்திற்குத்தக்க பருமனுடையதாக
இருக்க வேண்டும். ஒன்பது அங்குலம் உயரமுள்ளது
அதமாதமமாகும்.

கஜதந்தம்—சந்தனம் — கருங்காலி — வெண்கருங்காலி
வன்னி-பரம்பை-புளி-இவைகள் சங்கு செய்வதற்குக்
கூறப்பட்ட மரங்களாகும். 6

இந்த மரங்கள் நீங்கிய ஸாரமான (அழுத்தமான)
மரங்களினாலே, அதன் அக்கிரபாகத்தைச் செய்யவேண்டும்.
அது சித்திரங்களுடையதாகவும், வட்ட வடிவமாகவும்
(குடை போலவும்) இருக்க வேண்டும்.

* சங்குவுக்குக் கூறப்படுகின்ற மரத்தினாலே சங்குவை
செய்து, வேறு ஸாரமுள்ள மரத்திலே, ஒரு அங்குலத்தில்
குடை போலச்செய்து, அதன் உச்சியில் சேர்க்க வேண்டும்,
என்பது பொருள்,

ஸங்குஃ க்ரவா லிதாடிள து ஸ்வாவயெடாத்மலிதநெ || ௭ ||

ஸங்குஃ ஹிமணலாதெந தத்யெத ஊனும் ஹிவெசி |

வலிவ-காவராஹயொ: மாயா யதி தத்யுநாஹமா || ௮ ||

தஜிநு-அயமம் ஸுதித்ரம் வலிவ-காவரலிமிஷிதெ |

ஸிநு-அயாஹரம் ஹுநா ஸவராத்தவ-ஹுமத || ௯ ||

இவ்விதமாக சங்குவை செய்து, தனக்காகக் கொள்ளப் பட்டபூமியில், அந்த சங்குவை, தினுதியில் (காலவேளையில்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 7

(சங்குஸ்தாபனம் செய்யப்படும் பூமியில், சங்குவை ஸ்தாபனம் செய்வதற்குமுன்,) அந்த பூமியின் நடுவில், சங்குவின் அளவைப்போல இரண்டு பங்கு அகலமுள்ள மண்டலத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வாஹ்ணத்திலும், அபராஹ்ணத்திலும் (காலையிலும் மாலையிலும்) சங்குவின் நிழலானது அந்த மண்டலத்தைத் தொடும் பொழுது, இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு பிந்துக்களை (பிந்து-புள்ளி) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த இரண்டு பிந்துக்களையும் ஒன்று சேர்த்து ஸுத்திரத்தைக்கல்பிக்க வேண்டும் இது கிழக்கு மேற்குதிக்குகளாகும்.

இந்த இரண்டு பிந்துக்களின் மத்தியில் சுழன்று வரக் கூடிய, முகம்-புச்சங்கையுடைய மீன் வடிவத்தைக் கல்பித்து, அதை தெற்கு வடக்காக வைத்து, தெற்கு-வடக்கு-இரண்டு பக்கங்களிலும் இரு புள்ளிகளை வைத்து, அவ்விரண்டு புள்ளிகளையும் ஸுத்திரங்கொண்டு ஒன்று சேர்க்க வேண்டும். இவ்விதமாக இரண்டு ஸுத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். 8

பிறகு, புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், மேற்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், கிழக்கிலிருந்து வடக்குவரையிலும், பக்க வாட்டில் ஸுத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உகநிணொ தூரம் ஸூத்ரம் னவம் ஸூத்ரம் உயம்
நதிலெகி ।

உகமாபூவராணாநி வய-அணாநி விநிக்ஷிவெகி ॥ ௧௦ ॥

ஸூத்ராணி ஸ்ரீவதி: ப்ராஜு: ப்ராமுதூரஸுவாநி அ ।
கத்யாயாம் வுஷ்ணெ ராஸாவவஹ்யாத நாவூ ஹி ॥ ௧௧ ॥

மெஷெ அ பியுநெ ஸிம்ஹெ தூநாயாம் உதம்முதம் நயெகி!
கூஸீரெ வ்ரஹிகெ உகிவெதெ ஸொயயெகி!
அதாரம்முதம் ॥ ௧௨ ॥

யத-:கூம்ஹெ ஷம்முதம் உகரெஷாம்முதம் தயா ।
மாயாயா உகநிணெ வாநெ நீகா ஸூத்ரம் ப்ரஸாரயெகி॥

சுஷ்யஷ்யாயதா ரஜு: தாவகெதகவஹெ: ।

கன்னி-விருஷபம்-இரண்டு ராசிகளிலும் அபச்சாயை
கிடையாது. மேஷம்-மிதுனம்-ஸிம்மம்-துலாம் இந்த நான்கு
ராசிகளிலும் இரண்டங்குலம் தள்ள வேண்டும். கடகம்-
விருச்சிகம்-மீனம்-இந்த மூன்று ராசிகளிலும் நான்கு
அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். தனுஸ்-கும்பம் இந்த
இரண்டு ராசிகளிலும் ஆறு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும்.
மகரராசியில் எட்டு அங்குலம் சோதிக்க வேண்டும். (கீழே
கூறியுள்ளபடி சங்குவின் நிழலில், அந்தந்த ராசிகளில்
அங்குலங்களைக் குறைக்க வேண்டுமென்பது பொருள்) 12½

சாயையின் தென்பக்கத்திலும் வடக்கத்திலும், கீழே
கூறிய கணக்குடன் ஒதுக்கி (உத்தராயணமானால்,
வடக்கிலும் தக்ஷிணாயணமானால் தெற்கிலும் ஒதுக்கி) ஸூத்
திரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

ரஜ்ஜுவானது ௧8 அங்குலம் நீளமுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். அந்த ரஜ்ஜுவானது, பனைநாறு-தாழை

முகமீகா வாகமஸ்துத ப்ராஜீகாவொ வாவதுஜீஜீ
உவ: |

உகிணெநாஷுமும்முகஜீ தாயெடிஷுவி: குராகி ||௧௮||

புறாரொ: ஸ்வபதி: ப்ராஜு: தகிஸ்குஸூராவகாஜுயா
புராணஸுதகுதிதஜுக் புராணெ: நிபிதம் ஹி யசி ||

தஜுஹி: வரிதொ ஹாமெ ஸுதகும் வயகிஷுதெ |
மஹஸுதகுதிவிநாஸஸுதகும் ஷெவவஷொ விதஜு ||

வடிவிநாஸஸுதகும் ஹி விநாஸ: ஸுதகுதிஷுதெ |
முகஹாணாம் உகிணெ மஹ: தகூஸூஸுதகு
வாததஜு || ௨௧ ||

மேதாவிபான ஸுதபதியானவன், கிழக்கு முகமாகவோ
வடக்கு முகமாகவோ உட்கார்ந்து கொண்டு சங்குவை
(சங்குவின் நுனியை பூமியிலுன்றி வைத்து) இடது
கையினால் பிடித்துக் கொண்டு, வலது கையினால் சுத்தியை
பிடித்து, வைத்துக் கொண்டு, சங்கு ஸ்தாபகனுடைய
அனுமதியுடன், அந்த சங்குவை எட்டுதடவை அடிக்க
வேண்டும். 18½

யாதொரு ஸுத்திரமானது அளவுகளினால் நிச்சயிக்கப்
பட்டதோ, அது, பிரமாண ஸுத்திர மெனப்படும் அதைச்
சுற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படும் ஸுத்திரமானது,
பர்யந்த ஸுத்திரமாகும் (பர்யந்தம்-பக்கம்). கர்ப்ப
ஸுத்திரம் முதலியது, விந்யாஸ ஸுத்திரமாகும். இது
தேவபதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்குக்) கூறப்பட்டதாகும். 20

பதவிந்யாஸ ஸுத்திரமானது விந்யாஸ ஸுத்திர
மாகும். (விந்யாஸ ஸுத்திரம் எனப்படும்.)

ததுதூசு ஸங்குராதெந தீவா* ஸங்கு

திவாதயெசு |

உவாநம் நிஷ்ஷாய-ஃ வா வித்ய-ஃ வாய தசு ஹவெசு ||

நமரமுரூஉமெ-ஷு *வாஸாதி(ஸூரூ)ரஜுவாததழ் |
சுவாஅதாஸாதிதூதிஅதன் ப்ராக்வுதததவாஅதூசு ||

புதீஅதாஸாதிவாவ-ஹன் விவாஅதெசு தசுநிணொதூரழ் |
புஷ்ஷஸூநாசு வாவ-ஹதம் தசுதிவாஅதூ
ததூஅதீத || ௨௪ ||

வீடுகளுக்குத் தென்பக்கத்தில் கர்பமாகும் (கர்பஸ்தானம்) அதன் பக்கத்தில் ஸுத்திரபாதனம் செய்யவேண்டும். அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து, சங்குவின் அளவுக்கு நீக்கி சங்குவை நடவேண்டும். (அடிக்கவேண்டும்.) அதில் வெளியில் போவதற்கு வாசல்படியை கல்பிக்கவேண்டும். 22

நகரம்-கிராமம்-தூர்கம்-இவைகளில், வாயு திக்கு முதல் ரஜ்ஜுபாதனம் செய்யவேண்டும். தெற்கு முதல் வடக்கு வரையில், கிழக்கு மேற்கில் செல்லும் ஸுத்திரமாகும். மேற்கு திக்கு முதல் கிழக்கு திக்கு வரையில் தெற்கு வடக்காக மற்றொரு ஸுத்திரத்தை விடவேண்டும். (கல்பிக்கவேண்டும்). பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு கிழக்கில் உள்ள அந்த ஸுத்திரத்திற்கு *திரி ஸுத்திரம் என்று பெயர். 24

*ஸங்கு உததூசு ஸுஅதூ உதி வாராணாழ் |

*வாஸாதி உதி வாராணாழ் |

†வாஸு-ஹதம் தெசு உதி வாரொயுத உதி ஹாதி |

* அந்த ஸுத்திரமானது பிரம்ஹஸ்தானத்திற்குப் பக்கங்களிலிருந்தால் அதற்கு திரிஸுத்திரம், என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

M. M. 3.

ததொ யதம் வயுரிமம் யாததம் தகிணம் தத: ।

வயுரிமம் யாததம் வயுரிமம் தத: ॥ ௨௫ ॥

*வயுரிமம் யாததம் தகிணம் தத: ॥

வயுரிமம் தத: ॥

வயுரிமம் தத: ॥

வயுரிமம் தத: ॥

வயுரிமம் தத: ॥

வயுரிமம் தத: ॥

வயுரிமம் தத: ॥

வயுரிமம் தத: ॥

அதற்கு மேற்கிலுள்ளது, தனமாகும். (தனஸ்தானமாகும்.) அதற்கு தெற்கில் தானியஸ்தானமாகும். பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு வடபக்கத்திலுள்ளது ஸுகம். (ஸுகஸ்தானம்) என்று கூறப்படுகிறது. 25

ஸுகஸ்தானத்தை அளவிடுகின்ற ஸுத்திரத்தின் பிரமாணத்தைக் கூறுகிறேன் :—

ஸுக பிரமாண ஸுத்திரமானது, சுற்றிலும் ஒருமுழம்-இரண்டுமுழம்-மூன்று முழம் அதிகமாகும்.

விமானமானது உறுதியாக இருப்பதற்காக மண்டபத்தின் அகலம் எவ்வளவோ, அவ்வளவு புதைக்கவேண்டும். (அஸ்திவாரம் இருக்கவேண்டும்.) 26

மேஷ மாதத்தில் முதலாவது 10 நாட்களில் 2-அங்குலமும், மத்தியிலுள்ள 10 நாட்களில் 1-அங்குலமும், ஒதுக்கிச்

*வயுரிமம் யாததம் தகிணம் தத: ॥

*வயுரிமம் யாததம் தகிணம் தத: ॥

ஷ்ட் ஷ்ட் ஷ்ஷாஷ்ஷகாஷ்ஷே-ஃ திரஸாஸகம்

ஸூதவெஹாஸ்யஜாக்ஷம்

நெத்ரம் பாத்ரம் அ ஷ்ஷாஹிஷ்ஷ உஸாஸகெஃஷ்ஷிந

ஹிநெ தத்யஜ்ய யுஜ்யாஸி || ௨௭ ||

ஸகீக்ஷித ஹாதொம-ஃநம் ஸராஸிகம்

தத்யஜக்ஷ வு-ஸொக்தாம்-மு-ஹிபாத்யு-யு-க்தி-த: I

ததஸூ காஷாஹ்வமஸூ ததஸாஸி

ஹிஸூஜ்ய ஸூ-க்தம் ஹி-யீத அ ஸூ-க்த || ௨௮ ||

ஊதி ஸயஸ்தெ வாஸு-ஸா-ஸெ ஹி-பூ-ரி-ஹெ-ஹா தாஸ

ஷ்ஷோய்யாய: I

சேர்க்கவேண்டும். (ஸூத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.)
மூன்றாவது 10 நாட்களுக்கு ஒதுக்கம் கிடையாது.

விருஷப மாதத்தில் முறையே ஒவ்வொரு 10 நாட்களிலும், 0, 1, 2 அங்குலம் ஒதுக்கவேண்டும்.

ஆனி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
ஆடி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஆவணி மாதத்தில் முறையே 2, 1, 0 அங்குலங்களும்
புரட்டாசி மாதத்தில் முறையே 0, 1, 2 அங்குலங்களும்
ஐப்பசி மாதத்தில் முறையே 2, 3, 4 அங்குலங்களும்
கார்த்திகை மாதத்தில் முறையே 4, 5, 6 அங்குலங்களும்
மார்கழி மாதத்தில் முறையே 6, 7, 8 அங்குலங்களும்
தை மாதத்தில் முறையே 8, 7, 6 அங்குலங்களும்
மாசி மாதத்தில் முறையே 6, 5, 4 அங்குலங்களும்
பங்குனி மாதத்தில் முறையே 4, 3, 2 அங்குலங்களும்
ஒதுக்கி ஸூத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

ராசியையும் ஸூரிய கதியையும் பார்த்து முன்பு கூறப் பட்ட அங்குலக் கணக்கில், யுக்தியுடன் ஒதுக்கி அதன் பிறகு, அந்த எல்லையிலிருந்து ஸூத்திர பாதம் செய்து பூமியைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 28

திக் பரிச்சேதம் என்னும் ஆருவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய வாக்யோத்யாயம்

வகெத்தெஹம் வகித்தோஹம் வகித்தோஹம் வகித்தோஹம்
வகித்தோஹம் வகித்தோஹம் வகித்தோஹம் வகித்தோஹம் || ௧ ||

உவலீஹம் உவலீஹம் உவலீஹம் உவலீஹம்
உவலீஹம் உவலீஹம் உவலீஹம் உவலீஹம் || ௨ ||

தயாவஹம் தயாவஹம் தயாவஹம் தயாவஹம்
தயாவஹம் தயாவஹம் தயாவஹம் தயாவஹம் || ௩ ||

வருத்தோஹம் வருத்தோஹம் வருத்தோஹம் வருத்தோஹம்
வருத்தோஹம் வருத்தோஹம் வருத்தோஹம் வருத்தோஹம் || ௪ ||

வருத்தோஹம் வருத்தோஹம் வருத்தோஹம் வருத்தோஹம்
வருத்தோஹம் வருத்தோஹம் வருத்தோஹம் வருத்தோஹம் || ௫ ||

தயாவஹம் தயாவஹம் தயாவஹம் தயாவஹம்
தயாவஹம் தயாவஹம் தயாவஹம் தயாவஹம் || ௬ ||

ஏழாவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்தவங்கும் புராதனமாகக் கூறப்
பட்டு வருகின்ற பதவிந்யாஸத்தைக் கூறுகிறேன்.

அவைகள் முறையே, ஸகலபதம் 1, பேசகபீடபதம் 2,
மஹாபீடபதம் 3, உபபீடபதம் 4, உக்ரபீடபதம் 5,
ஸ்தண்டிலபீடபதம் 6, மண்டுக் பதம் 7, பரமசாயிகபதம் 8,
ஆஸநபதம் 9, ஸ்தாநியபதம் 10, தேசியபதம் 11, உபய
சண்டிதபதம் 12, பத்ரபதம் 13, மஹாஸனபதம் 14, பத்ம
கர்ப்பபதம், 15, த்ரியுதபதம் 16, விரதபோகபதம் 17,
கர்னாஷ்டகபதம் 18, கணிதபதம் 19, ஸூரிய விசாலகபதம்,
20, ஸுஸம்ஹிதபதம் 21, ஸுப்ரதீகாந்தபதம் 22, விரால

விஸாநாஷ்வரம் வெவ விபுஹ்நிகலஹ்நிகு || ௧ ||

வரம் விஸுஸலாரம் அ தஸெவெஹரகாண்கு |

ஹ்நிகாஷ்வரம் வெவ வாக்ரஹ்நிக கவிதாநி ஹி* ||௭||

ஸகலம் வரஹ்நிக ஸ்ரீஸு வெவகம் து அதுஷ்நிகு |

வீரம் ஸவவரம் வெவ வஹ்நிக வீரவ்நிகு || ௮ ||

வஹ்நிகாஷ்வரம் ஹ்நிக ஹ்நிகாஷ்வரம் ஹ்நிகு |

ஸுஸ்நிக ஹ்நிகாஷ்வரம் ஹ்நிகாஷ்வரம் ஹ்நிகாஷ்வரம் ||௯||

வரஹ்நிகாஷ்வரம் வெவ தஹ்நிகாஷ்வரம் ஹ்நிகாஷ்வரம் |

பதம் 23, விப்ரகர்ப்பதம் 24, விச்வேசபதம் 25, விபுல
போகபதம் 26, விப்ரதிகாந்தபதம் 27, விசாலாஷ்வரபதம் 28,
விப்ரபக்திகபதம் 29, விச்வேசஸாரபதம் 30, ஈசுவரகாந்த
பதம் 31, இந்திரகாந்தபதம் 32, என்று 32 பதங்கள்
கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 7

ஏகபதமாக இருப்பதற்கு ஸகலம் என்று பெயர்.

4-பதமுள்ளதற்கு பேசகபதம் என்று பெயர்

9-பதமுள்ளதற்கு பீடபதம் என்று பெயர்

16-பதமுள்ளதற்கு மஹாபீடம் என்று பெயர்

25-பதமுள்ளதற்கு உபபீடம் என்று பெயர்

36-பதமுள்ளதற்கு உக்கிரபீடம் என்று பெயர்

49-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தண்டிலம் என்று பெயர்

64-பதமுள்ளதற்கு மண்டுக பதம் என்று பெயர்

81-பதமுள்ளதற்கு பரமசாயிபதம் என்று பெயர்

*அது அதுஷ்நிகாஷ்வரம் ஹ்நிகாஷ்வரம் | அதை அதாவதம்
கயதிராதவரஹ்நிகாஷ்வரம் ஹ்நிகாஷ்வரம் ஹ்நிகாஷ்வரம்
கயதிராதம் |

சூலாதம் பாதலாமம் ஸூதாசி வாகவியஸூதம் வடித || ௧௦ ||

ஸூதநீயம் ஸூதாதுதாஸூதாரிஸூதவடிதவிகித |

தெயீயம் தவடிஷ்டிஸம் பாதம் தெயீயம் அணிதத || ௧௧ ||

ஷணவதூபிகம் தெயீயம் பாதம் ஸூதம் ஸூதாஸூத |

ஸூதம் அணிதாசி விஸாதம் வடிதவடித ஸூததத || ௧௨ ||

ஷூதாபிகதம் து வணாஸூத விஸாதம் துயுதம் வடித |

விஸாதம் ஸூதவாஸூதி வுததெயீயம் விஸூததத || ௧௩ ||

துயுதம் அ (ஸூ) துயீயம் அணிதாசி கண-தாஷ்டகவடிதம் தயா |

துயுதம் தெயீயம் அணிதம் வாகவியஸூததத ||

துயுதவடிதம் ஸூதாஸூதாஸூதம் வாகவியஸூத |

ஸூதாஸூதவடிதம் தெயீயம் அணிதாஸூதாஸூததத || ௧௪ ||

100-பதமுள்ளதற்கு ஆஸநபதம் என்று பெயர்

121-பதமுள்ளதற்கு ஸ்தாநீயம் என்று பெயர்

144-பதமுள்ளதற்கு தேசீயம் என்று பெயர்

169-பதமுள்ளதற்கு உபசண்டிதம் என்று பெயர்

196-பதமுள்ளதற்கு பத்ரபதம் என்று பெயர்

225-பதமுள்ளதற்கு மஹாஸநம் என்று பெயர்

256-பதமுள்ளதற்கு பத்மகர்பம் என்று பெயர்

289-பதமுள்ளதற்கு த்ரியுதம் என்று பெயர்

324-பதமுள்ளதற்கு வீரதபோகம் என்று பெயர்

369-பதமுள்ளதற்கு கர்னாஷ்டக பதம் என்று பெயர்

400-பதமுள்ளதற்கு கணிதபதம் என்று பெயர்

இதற்கு ஸூதிரிய விசாலம் என்று மற்றொரு பெயராம்

லவ்வொய்யாய் ! அகாரஸ்துதம் ஸ்வயதிகாணகழ !

நவவிஸயி வணஸதம் விபாநம் வடிநிதழ || ௧௧ ||

ஷடீஸ்துதி: வணஸதம் விபுமஹிதி ஸுததழ !

விஸுஸம் ஷடீஸதம் வணஸி வணவிஸயிவடி ஸுததழ ||

ஷடீஸ்துதி: ஷடீஸதகம் விபுமஹிதி ஸுததழ !

நவவிஸயிதகம் ஸ்வஸதம் விபுதிகாணகழ || ௧௨ ||

விபாநாஸ்தவடி வொய்யாய் ! ஸ்வஸதாயிகழ !

லெகாஷ்வணஸதம் அாஷஸதம் விபுமதிதழ || ௧௩ ||

விஸுஸஸாரதிதூதஸெவம் நவஸதம் வடி !

லெகாஷ்வஸு நவஸதம் வடிஸுஸகாணகழ ||

அதுவிஸயி ஸ்வஸதம் ஸ்வஸுதவடிஸுஸகாணகழ !

உஷகாணகழி விபுதம் துதிவிதி: வுராதஸெ: ||

441-பதமுள்ளதற்கு ஸுஸம்ஹிதபதம் என்று பெயர்

484-பதமுள்ளதற்கு ஸுப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்

529-பதமுள்ளதற்கு விசாலபதம் என்று பெயர்

576-பதமுள்ளதற்கு விப்ரகர்பம் என்று பெயர்

635-பதமுள்ளதற்கு விச்வேசம் என்று பெயர்

676-பதமுள்ளதற்கு விபுல பேபாகம் என்று பெயர்

729-பதமுள்ளதற்கு விப்ரதிகாந்தம் என்று பெயர்

784-பதமுள்ளதற்கு விசாலாஸ்தம் என்று பெயர்

841-பதமுள்ளதற்கு விப்ரபக்திகம் என்று பெயர்

900-பதமுள்ளதற்கு விச்வேச ஸாரம் என்று பெயர்

981-பதமுள்ளதற்கு ஈசுவர காந்தம் என்று பெயர்

1024-பதமுள்ளதற்கு இந்திரகாந்தபதம் என்று பெயர்

இவ்விதம் தந்திரங்களறிந்த முன்னோர்கள் கூறுகிறார்கள்.

(கண்டம் என்பதற்கு கூறுகள் என்று பொருள்)

சூழிற் படிம் ஸைகயூகெகவடிம் யதீநாம்

உஷ்டம் ஹி விஷ்டாஜஹாஸநவஹிகாய-39 ।

விஞ்ஞானராதியஜநம் மூரூவூஜநம் 21

ஹாவகி-தொயஸரிநாகஸூத்ருயுக்த || ௨௨ ||

வெள்ளாறு ஓடுதலிஷ்டம், ஹாக்கிகாஷ்டம்

வஞ்சி ஹி வெ அகவெடி அதுமாயுடு !

தவ்ரிநு வியெயலயுநா வியிநா வியிஜெஹ்:

சொவ் து நிஷ்நுமம் ஸகம் ௮ யுக்தா || ௨௩ ||

சுய ஸீஸெடி நவநாமயுதெ

திரிவிதபாஷைய வெடி உதாஷ்டயகழ் ।

விஜய் ரவச்சாஜி-ஜெகம் ஜெகந்

மறநம் பவநம் ப்யயிவீ ஹ்யவயி: || ௨௪ ||

முதலாவது ஏகபதமானது, யதிகளுக்குரிய ஸகலபதமாகும். 12, 3, 2, 1 என்றஸூத்திரங்களுடன் கூடிய (இந்த ஏகபதத்தில்) விஷ்டரம் (விஷ்டரம் என்ற பெயர் உடைய ஆஸநம்) மஹாஸநம் அல்லது விஷ்டரமஹாஸநம், அக்நிகார்யம், பித்ருயஜனம் (ச்ராத்தம் முதலியவை) தேவயஜநம் (யாகம் முதலிய தேவ ப்ரீதகரமான காரியம்) குருபூஜை இவைகள் விரும்பத்தக்கவைகளாகும். 22

நான்கு (4) அம்சங்களுடன் கூடிய பேச்சுபதத்தில் பைசாசுகிரஹங்கள்-பூதசுகிரஹங்கள்-விஷுபாதாகரகிரஹங்கள் இவைகளிடத்திலிருந்து ரக்ஷிக்கக்கூடிய தேவதைகளைப் பூஜிக்கவேண்டும். விதியை அறிந்தவர்கள், இப்பொழுது, சைவமான நிஷ்கலமூர்த்தியையும், ஸகல மூர்த்தியையும் அதில் கல்பிக்கவேண்டும். (ஸகலம் - கை கால் முதலிய அங்கங்களுடையது. நிஷ்கலம். விங்காகாரம்.) 23

ஒன்பது (9) பாகமுள்ள பீடத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குதோறும், ஜலம் 1, அக்நி 2, ஆகாசம் 3, வாயு 4

சமாநுதிதொய உதி வாராணாடி |

ஷோபஸாஸம் உஹாவீம் வணுவணூரநாமிதடி |

ஸம்ஸொ ஜயண சூழிதெஜா ஹஸொழிவி-தெயொ யஃ ||௨௫||

ஹம்மஹு விதூஸுமீ வள வஸுண: ஸொஷாரஸுதள |

ஃவஜஸொரொழிதிஸுனி ஸாஹஜெவா: வ ஃகி-தா: ||

சூவவஸுஸாய-ஸொவிதூ கிவஸூநிம் உ விதூகள |

ஸுமூஜொ ஹியஸஸூகஜெ-யெய் ஸுஹ ஸூத: ஸுஸு: ||

தகஸூஸூ-யொஅ-யொரெகாஹமெமெகெத வஸ-தாசு |

உவஸீம் ஹவெசுதூ ஜெவதாஹா(ஹூசு) வஜெ ஸூதா: ||

இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பூமியானது இவைகளின் எல்லைப்பாரும். 24

பதினாறு அம்சங்களுடன் கூடியது மஹா பீடமாகும். இது 25 தேவதைகளுடையதாகும். ஈசன் 1, ஜயந்தன் 2, ஆதித்தியன் 3, பிருசன் 4, அக்னி 5, வித்தன் 6, யமன் 7, பிருங்கன் 8, பிதிருக்கள் 9, ஸுகீர்வன் 10, வருணன் 11, சோஷன் 12, மாருதன் 13, முக்கியன் 14, ஸோமன் 15, அதிதி 16 இவர்கள் பாஹ்ய தேவதைகளாவார்கள். (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) 26

ஆபவத்ஸர் 17, ஆர்யன் 18, ஸர்வித்ரன் 19, விவஸ்வான் 20, இந்திரன் 21, மித்ரகன் (மித்ரன்) 22, ருத்ராஜன் 23, பூதரன் 24 இவர்கள் உள்பக்கத்தின் தேவதைகளாவார்கள். மத்தியில் பிரபுவான பிரம்மதேவன் 25 தேவதையாவார். 27

கீழே கூறப்பட்ட ஷோடசாம்சபதத்தின் இரு பக்கங்களிலும் ஒரு பாகத்திற்கு ஒன்றுவிதம் பதங்களைச் சேர்த்தால் அது உப பீடமாகும். (5X5=25 பதமாகும் என்பது பொருள்).

தகவாஸு-பொது-பொருளெவெகெகா-நவிவல-தாசி |
உ-உ-காணவடி-யாவதாவக யுஜித ஸுவிராஸு || ௨௬ ||

வாசாதி யாதி ஸாமாதி அதுஷ்டிவலாஅரெக |
ஸவாசாநிவி ஸவ-சாணி மெகாஸிதி வபொகுவக || ௨௭ ||

வலாநாசவி ஸவெ-சுஷா-சுணுகம் அவி தகவாஸு |
அ-விதம் ஸவ-சுவஸு-நாசாஹதம் அ யதஸு-த || ௨௮ ||

தவாசி ஸு-ஸிவத த-மெ-ஸு-வஸு-ஸிவவி த-யு-யு |

புத்திமானாக இருப்பவன், கீழே கூறியவிதமாக, இரு பக்கங்களிலும், ஒவ்வொரு பாகத்துடனும் மற்றொரு பாகத்தைச் சேர்த்துக்கொண்டு, இந்திர காந்தபதம்வரையில், பதங்களை பாகுபாடு செய்துகொள்ளவேண்டும். 29

ஸமபாகங்களை (இரட்டையான பாகங்களை) 84 பதத்தை விபாகம் செய்வதைப்போல, விபாகம் செய்யவேண்டும். அஸமமான எல்லாவற்றையும் (ஒத்தப்படை யானவைகளை) 81 பதங்களை விபாகம் செய்வதைப்போல, விபாகம் செய்யவேண்டும். *(கிழக்கு மேற்காக 8 பதங்களும், தெற்கு வடக்காக 8 பதங்களும் கல்பித்தால், அந்தஸ்தலமானது $8 \times 8 = 64$ பதமாகும். கிழக்கு மேற்கில் 9 பதங்களும், தெற்கு வடக்காக 9 பதங்களும் கல்பித்துக் கொண்டால், அது $9 \times 9 = 81$ பதமாகும் என்பது கருத்து).

பதங்கள் எல்லாவற்றிலும், மண்டுகபதம் சிறந்ததாகும். இவ்விதமாகவே, சண்டிதபதமும், எல்லாவித வாஸ்துக்களுக்கும் சிறந்ததாகும். ஆகையால், இவ்விரண்டையும், தந்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். (64 பதத்திற்கு மண்டுக பதம் என்றும், 81 பதத்திற்கு சண்டிதபதம் என்றும் பெயர்) 81

அதுஷ்ஷிவபெ வெகாஸீதள லாகுநிலுனெ || ௩௨ ||

லுதிசெ அ வடிபெய் அ ஸ்ர ஹாதிதா-
ஸ்ராரா |
வ்ராமுடிசுதிவஸ(தி)ராஸெஹ்வொதினெ
பெவதா: வ்யசு || ௩௩ ||

ராஸாநஸெவ வஜ்ஜெதா ஜயனநு லெஹ்ம: |
சுதித: ஸதிகஸெவ ஹஸஸெவாந்தரிசுச: || ௩௪ ||

சுதி: வுஷா அ விதெசா ராக்ஷஸஸ்ர யஸஸா |
மஸவெ-சா ஹம்மராஜஸ்ர ஜஷஸ்ர விதுபெவதா: || ௩௫ ||

ஜளவாரிகு ஸுமீவ: வுஷ்ஜெனா ஜயாயிவ: |
சுஸார: ஸொஷ்ரொமள அ வாயுத-சாமஸெவ அ ||

ஸுவெஜா ஹூடகஸெவ ஸொஸெவ ஜமஸஸா |

ஸகல நிஷ்கலருபமான சதுஷ்ஷஷ்டி (64) பதத்திலும், ஏகாசீதி (81) பதத்திலும், ஸுத்திரத்திலும், பதமத்தியிலும், பிரம்ஹா முதலான தேவதைகள் ஸ்தாபிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த தேவதைகள், வடகிழக்கு திக்கிலிருந்து முறையே, தனித்தனியே கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 33

ஈசானன் 1, பர்ஜந்யன் 2, ஜயந்தன் 3, மஹேந்திரகன் 4, ஆதித்யன் 5, ஸத்தியகன் 6, பிருசன் 7, அந்தரிசுசுடன் 8, அக்நி 9, பூஷா 10, விததன் 11, ராக்ஷஸன் 12, புமன் 13, கந்தர்வன் 14, பிருங்கராஜன் 15, மிருஷன் 16, பிதிரு தேவதைகள் 17, தெளவாரிகன் 18, ஸுக்ரீவன் 19, புஷ்ப தந்தன் 20, ஜலாதிபன் 21, அஸுரன் 22, சோஷன் 23, ரோகன் 24, வாயு 25, நாகன் 26, முக்கியன் 27,

சுதிதிஸ்ரா22திதிஸ்ஸெவ தாதி, ரசி ஸாஹதிசெவதா ||௩௭||

சூவவஸ்ராவவசிஸஸ்ஸெவாண: ப்ராமுதரெ ஸூதள !
ஸவிஹெஸ்ஸெவ ஸாவிஹெஸ்ஸாந்த: ப்ராஹ்மிண ஸூதி,தள ||

உஹெஸ்ஸெவெஹ் ராஜஸ்ஸு ஹ்மிணாவரத: ஸூதிதள !
ரூஹெ ரூஹ்மயஸ்ஸெவ வஸ்ரிஹோதரத: ஹ்மி || ௩௯ ||

ஸ்வஹா ஹெய் ஸூதி: ஸம்ஹுதஹ்வஸாஸ்ஸுதுஸ்ஸாரா: !
சூயெ-ஹ விவஸ்ஸாந் திஹ்ம ஹ்மியரஸ்ஸெவ கீதி-தா: ||

பல்லாடகன் 28, ஸோமன் 29, மிருகன் 30, அதிதி 31, ஆதிதி 32, இந்த முப்பத்திரண்டு (32) பேர்களும் பாஹிய தேவதைகள் (வெளிப்பக்கத்திலுள்ள தேவதைகள்) ஆவார்கள். 37

ஆபவன், அபவத்ஸன் இவ்விருவர்களும், உள்பக்கத்தில், வடகிழக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஸவிந்திரன், ஸாவிந்திரன், இவ்விருவரும், உள்பக்கத்தில், தென்கிழக்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்திரன், இந்திரராஜன், இவ்விருவர்களும் தென் மேற்கில் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ருத்திரன், ருத்திரஜயன் இவ்விருவர்களும் வடமேற்கு திக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 39

மங்களங்களை செய்யக்கூடியவரான பிரம்ஹாவரணவர், மத்தியிவிருப்பவராவார்.

ஆரியன் 1, விவஸ்வான் 2, மித்திரன் 3, பூதரன் 4. இவர்கள், பிரம்ஹாவுக்கு எதிரிவிருப்பவர்களாவார்கள். (நான்கு பக்கங்களிலும் என்று பொருள்.) 40

அரகீ அ கிதாரீ அ வுதநா பாவராஷ்ஸீ |

ஸஸாநாதிஸஹி: ஸ்ராவதா: அதுஷோணெ ஸிய:
ஸுதா: |

தவதா ஸ்ருஹோதார: ஸௌணாஃ வதஸுஅதெ ||

ஸிஸகீ ஸுலகெத்: ஸாஸிஹிஸுலவெவெ:

ஷடீஷடீஸுஸ்வஜாஹிபுதாஷெஷு ஷடீகெ: |

யுகெத்(சுகெ-3)ஸுலகெவெ-3ஸுஸ்வஜாவிராஹி:

ஸுயுகுஃ ஸுஜாகீ சுஷுகெமெககெதகீ || ௪௨ ||

அதுஷஷிவதெ ஸயெஸ் ஸு ஹணபு அதுஷஷி ||

சூய-3காதி அதுஷ-3வா: ஸுமாதிசுசுஹாமித: |

சூவாதிஷுஸாஸா: கொணெஷுய-3ாய-3வதஹாமித: || ௪௪ ||

சரகீ 1, விதாரீ 2, பூதனை 3, பாபராஷ்ஸீ 4, இவர்களை, வாஸ்துவக்கு வெளிப்பக்கத்தில், ஈசானியம் முதலிய திக்குகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களுக்கு ஸ்தானம் கிடையாது. இவர்கள் பரியை புஜிப்பவர்கள். இவர்கள் நீங்கிய, மற்ற தேவதைகளுக்கு ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டு இருக்கின்றன. 41

20, 7, 4, 6, 6, 4, 6, 12, 3, 4, 8, 1, ஆக 81 பதங்களும், ஸுத்திரங்களும் ஸந்திதிகளுமுள்ளது ஏகாசீதி 81 பதமாகும். இதற்கு சண்டிதம் என்றும் பெயர். 42

சதுஷ்ஷஷ்டி 64 பதத்தில், நடுவில் 4 பதங்கள் பிரம்ஹ ஸ்தானமாகும். ஆர்யகன் முதலான 4 தேவர்கள் கிழக்கு முதல் 3, 3, பதங்களுடையவர்களாவார்கள். ஆபன் முதலான 8 தேவதைகளும், கோணங்களில், அர்தபத முடையவர்களாவார்கள்.

ஷங்கரமேகமதயம் உதா-38-30 உதாஸிராழ் !

செழிந்தான் வாஸுவாஸுஷம் நிகுஷம் பூரூபிராம்
விஷம் ||

தவெந்தாத்தோமம் விஜெயராய-38-30 நாடி செவதா !

வாஸுவேந்தாதிஷினமூறு: வாஸிமூ: கருஷு-38-30 || 46 ||

சுவஸெவாவவசிஸஸ் வாகுஷா வாஸதொ மூறு: !

விவஸுராடி கருஷினம் வாஸு-30 வாஸவாஸு-30 கருஷயா: || 46 ||

செய்யு ஸுஷயை காய: சித்ரு: வாஸுஷம் விஷயதெ !

உச்சு-38-30 வாஸிமூறு: கருஷினம்: வாடி ஸாஸித: ||

அந்த அந்த தேவதைக்கு வலமாக பதபுக்தி கிரமம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தேவதைகள், தங்கள் பதங்களிலிருந்து பிரம்ஹாவை பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 48

வாஸ்து புருஷனுடன், பூமியில் ஆறு முதுகெலும்பு களுடையவனும், ஒரே ஹிருதயமுடையவனும், நான்கு, மர்மங்களுடையவனும், நான்கு ஸிரைகள் (நரம்புகள்) உடையவனும், மிகக் கூனலான சரீரமுடையவனும், கிழக்குதிக்கில் தலையையுடையவனும் ஆகிறான் என்று கூறுகிறார்கள். 49

அந்த வாஸ்து புருஷனுடைய சிரமானது, ஆரியகன் என்னும் தேவதையாம். ஸவிந்திரன் வலது புஜமாம். ஸாவிந்திரன் கஷமாகும். ஆபன் - அபவத்ஸன், இவ்விருவரும் முறையே இடது கஷமும் இடது புஜமுமாம். விவஸ்வான் என்பவர் சரீரத்தின் வலது பக்கமாம். மஹீதரன் இடது பக்கமாம். மத்தியில் பிரஹ்மமயமான சரீரமாகும். மித்திரன் பும்ஸ்துவமாம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இந்திரன் - இந்திரராஜன் இருவரும் வலது பாதமென்று

நுமெயு நுமெயுயொ வாரவாடிஸ்தெ வுயொமாவ: |

வலு கிருமாமெயு து வுமாமெயுயொமாவ: |

மாவ: ||

வலு மெயு து மெயுயொ வுமாமெயுயொமாவ: |

நிமெயுயொமாவ: மெயுயொமாவ: மெயுயொமாவ: ||

மாவ: மாவ: மாவ: மாவ: மாவ: மாவ: ||

தவலுமாவ: மாவ: மாவ: மாவ: மாவ: மாவ: ||

வலுயொமாவ: மாவ: மாவ: மாவ: மாவ: மாவ: ||

தவலுயொமாவ: மாவ: மாவ: மாவ: மாவ: மாவ: ||

அவலுயொமாவ: மாவ: மாவ: மாவ: மாவ: மாவ: ||

கூறப்படுகிறது. ருத்திரன் - ருத்திரஜயன் இருவரும் இடது பாதமாம். இத்தகைய வாஸ்து புருஷன் அதோமுகமாக (பூமியை நோக்கி முகத்துடன்) படுத்திருப்பவனாவான்.

வஸ்துவின் (குறிப்பிட்ட பூமியின்) மூன்றில் ஒரு பாகமான மத்திய பாகத்தில், ஆறு அச்சங்கள் (முதுகெலும்புகள் கிழக்கு வடக்காக இருப்பவைகளாம்.) வஸ்துவின் (பூமியின்) மர்மாக்கள் இருப்பவைகளாம். பிரஹ்மாவானவர் ஹிருதமாகக் கூறப்படுகிறார். நிஷ்கூடாம்சங்கள் நிறர்புகளெனத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக வர்ஸ்து புருஷனுடைய வடிவம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த வாஸ்துபுருஷன், மனிதர்களுடைய வீடுகள் தோறும், சுபாசுபங்களைச் செய்கின்றவராகிறார் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54½

அறிவாளியானவன், இந்த வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை, கிரஹங்களின் அங்கங்களினாலே பீடிக்கலாகாது அப்படி பீடிக்கப்பட்டால், பீடிக்கப்பட்ட அங்கங்களின் எண்ணிக்கைக்கேற்றபடி, யஜமானனுடைய அங்கங்களில் வியாதிகள் உண்டாகும். ஆகையால், நிச்சயமாக,

சுஷாஷாஸ்ரௌ சுஷா வஸ்துநுவாதா
 உஷாஸாஸா வஸ்துநுவாதாஸா |
 சுஷாஸா சு: ஷாஸாஸா வஸாஸா
 ஷாஸாஸாஸா ஷாஸாஸாஸா (தததத)ஸா ||

வாஸாஸாஸாஸா வஸாஸாஸாஸா
 சுஷாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா: |
 ரஸா(யாஸா)வஸாஸாஸாஸா ஷாஸாஸாஸா ஷாஸா:
 வஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா: || -

உதி ஷாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா
 ஷாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸாஸா: |

வாஸ்துபுருஷனுடைய அங்கங்களை பீடிக்காமல் ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இந்த 45 தேவதைகளும் ஒரு தொகுதியாகும். 56½

64 கண்டங்களுடன் கூடிய மண்டோபதத்தில், பூமியில், மத்தியில் 4 பதங்கள், பிரம்மாவுக்கு உரியதாகும். அவருக்கு முன்னிலையில் இருப்பவர்களுக்கு (ஆர்யகன் - விவஸ்வான் - மித்திரன் - பூதன் இவர்களுக்குத்) தனித் தனியே 3 அம்சங்களாகும். 24 பேர்களுக்கு ஒவ்வொரு பதமாகும் 16 தேவர்களுக்கு 8 பாகங்களாகும் ஆபன் - அபவத்ஸன், முதலியவர்களைச் சேர்த்து 16 தேவதைகளாம் என்பதை ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 57½

பரமசாயிபதமென்னும் 81 பதத்தில் மத்தியில் 9 பதம், பிரஹ்மாஸமாகும். பிரஹ்மாவின் முன்னிலைக்கும் ஆர்யகாதி 4 தேவதைகளும் 6 (4) பதங்களுடையவர்களாவார்கள். விதிக்குகளிருக்கின்ற ஆபன் முதலியவர்கள் 2 பதங்கள் உடையவர்களாவார்கள். வெளியில் கூறப்பட்டு இருக்கின்ற 32 தேவதைகளும் ஒரு பதமுள்ளவர்களாவார்கள். 58½

பததேவதாவின்யாஸமென்னும் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றும்

சுய சுவடிவொய்யாயஃ ||

செவாநா ஸ்வவடிவாநா ஸயிகர-3 விபீயதெ ।

ஸாராதநாஹததீ ராமெ-3ண ஸுஹாநா யயாகுரே || ௧ ||

மகாராஜெஹு யுவெந வயவா உயுஸவி-3ஷா ।

வாயஸௌதநாஜெஹு ஸுஹஸாநா ஸரெ-3யெசு || ௨ ||

சூய-3கெ மஹக்ஷம் ஸதாசு ராஷாநம் ௮ திராதி ௮ ।

விவஸூசி விநிக்ஷிவம் உயி உவ-3ர ௮ திகு-3கெ || ௩ ||

உஹீயரெ ஹவெஹுமெவரெஹ-3யி: ஸு-3த: ।

வஜ-3ததஸூஹஜெஹெ-3வஜ தவநீதம் ஸவ-3ஹிக || ௪ ||

எட்டாவது அத்தியாயம்

அந்தந்த ஸ்தானங்களிலிருக்கும் பிரம்ஹாதி தேவதைகளுக்கு பவி கர்மாவானது, ஸாமானியமாகவும் சேர்த்தும் முறையே கூறப்படுகிறது. (1)

கந்தம், புஷ்பமாலை, தூபம், பால், தேன், நெய், பாயஸம், அன்னம் அல்லது பாலும் சாதமும், பெரி இவைகளினாலே பிரம்ஹஸ்தானத்தைப் பூஜிக்கவேண்டும்.

சூரியனுக்கு பழமும் பக்ஷியமுமாகும். விவஸ்வானுக்கு மாஷான்ன (உளுந்து அன்ன) மும் எள்ளுமாகும். மித்திரனுக்கு தயிரும் தூர்வையுமாகும். (தூர்வை - அருகம்புல்) மஹீதானுக்கு பாலாகும். (இவைகளினால் பவி கொடுக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.) இவ்விதமாக உள்ளே இருக்கும் தேவதைகளுக்கு பவி கர்மாவானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. 31

1. பர்ஜனியனுக்கு நெய்யினாலே பவி கொடுக்க

உஞ்சுகொடு உ வாஹ் உ உயுகநாறு லாஸரெ !
ஸதிகெ உயுகம் ஐஹிக் ஹராய நவநீதகி || ௫ ||

பாஷம் ஈழநிதி அணை-30 21 மமநவதீ வையுள் ஈடுகேக் |
 ஈழநாடுத் தமரம் (21 ஈடுகேக்) வகை: பரிபாஷம்
 வகை வாயவழி || ௧ ||

கும்புணம் விதயே ஸ்யு ராகுஷெஸை ஸயிரிஷ்டிதே ।
 ஸிம்ஸாணம் க்யஸாரம் யாதேஜ மஸுவேஜேவிந மஸகஜ ॥ ௪ ॥

ഇപ്പോൾ മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ വളരെ മാറ്റം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തു.

நிபு:தள தெயுவிணழாகம் ஸீஜம் டிளவாரிகெ ஸயி: ||

ஸுமீ வெ லோடிகம் வுஷ்டிகெ வுஷ்டொயக்ஷ |
வருணெ வாயஸம் யாததெ ஸொணிகெதாஸுரெ ஸயி: ||

வேண்டும், 2. ஐயந்தனுக்கு வெண்ணையினாலேயும், புஷ்பத்தினாலேயும், 3. இந்திரனுக்கு புஷ்பத்தினாலேயும், 4. பாஸ்கரனுக்கு, தேன்கிழங்குகளாலேயும், 5. ஸத்திய கனுக்கு தேன் அல்லது இலுப்பப்பூவினாலும், 6. பிருசனுக்கு வெண்ணையினாலேயும், 7. ககனுக்கு உளுந்து மஞ்சள் பொடியினாலும், 8. அக்நிக்கு நெய்யுடன் பாலாலும், 9. பூஷாவுக்கு சிப்பி அன்னமும் பாயஸமும், 10. வித்தனுக்கு கங்குதானியமும், 11. ராக்ஷஸனுக்கு சீது (பழச்சாறு மத்தியம்) என்னும் பானமும், 12. யமனுக்கு சிம்பி அன்னமும் கிருஸரமும், 13. கந்தர்வனுக்கு ஸகலவிதமான கந்தங்களும், 14. பிருங்கராஜனுக்கு கடல்மீனும், 15. மிருஷனுக்கு மதஸ்யான்னமும், 16. நிருருதிக்கு (பிதிருக்களுக்கு) எள்ளுப் பிண்ணாக்கும், 17. தெளவாரி கனுக்கு பீஜமும் (பருத்திக்கொட்டையும்) 18. சுகரீ வனுக்கு மோதகமும், 19. புஷ்பந்தனுக்கு புஷ்ப

ஸ்திரீயம் தணுமும் சொஷை ரொமெ ஸ்திரீயம் ஸுஷ
 கஸ்திரீயம் |

ஸ்திரீயம் ஹாரிபுக் வாயள நாமெ உத்யம் அ தூஜகல் || ௧௦ ||

யாத்யவாண-ஃ ஹி சுவத்யஸ்திரீயம் ஸஸ்திரீயம் ஸஸ்திரீயம் |
 மூலாஸ்திரீயம் து ஹாரிபு ஸொமெ உத்யஸ்திரீயம் உத்யஸ்திரீயம் ||

ஸுஷஸ்திரீயம் உத்யம் உத்யஸ்திரீயம் உத்யஸ்திரீயம் ஸொஸ்திரீயம் |

உத்யஸ்திரீயம் (சுத்யஸ்திரீயம்) தியுஹஸ்திரீயம் கஸ்திரீயம்
 ஸஸ்திரீயம் || ௧௧ ||

தூஜம் யாத்யம் ஸஸ்திரீயம் ஸஸ்திரீயம் ஸஸ்திரீயம் மூலதாயகல் |

ஸஸ்திரீயம் உத்யம் உத்யஸ்திரீயம் உத்யஸ்திரீயம் உத்யஸ்திரீயம் || ௧௨ ||

ஸுஷஸ்திரீயம் ஸுஷஸ்திரீயம் ஸுஷஸ்திரீயம் ஸுஷஸ்திரீயம் ஸுஷஸ்திரீயம் |

கஸ்திரீயம் உத்யம் உத்யஸ்திரீயம் அ ஸுஷஸ்திரீயம் || ௧௩ ||

ஜலமும், 20. வருணனுக்கு பாயஸமும், 21. அஸுரனுக்கு
 ரத்தத்துடன் தானியமும், 22. சோஷனுக்கு எள்ளுடன்
 அரிசியும், 23. ரோகனுக்கு உலர்ந்த மத்ஸ்யமும்,
 24. வாயுவுக்கு நனைந்த மஞ்சளும், 25. நாகனுக்கு
 மத்யமும் பொரியும், 26. முக்கியனுக்கு தானியங்கள்
 நிறைந்த தயிரும் நெய்யும், 27. பல்லாடனுக்கு குளான்ன
 மும், 28. ஸோமனுக்கு பால்சோறும், 29. மிருகனுக்கு
 உலர்ந்த மாமிசமும், 30. அதிதிக்கு மோதகமும்,
 31. ஆதிதிக்கு எள்ளு பக்ஷணத்துடன் கஸ்திரீயமும்,
 32. ஈசானனுக்கு நெய்யும், வீசேஷ பஸ்யாகக் கொடுக்க
 வேண்டும்.

12

ஸஸ்திரீயனுக்குப் பொரியும் தானியமும், ஸஸ்திரீய
 னுக்குக் கந்தோதகமும், இந்திரனுக்கு ஆட்டின் மேதஸஸும்,
 இந்திரராஜனுக்குப் பயத்தம்பொடியும், ருத்திரனுக்கு மாமிச

ஃஷ்டோஜம் அரக்யாஷ்டம் விதாய-சூருவனொ ஸுவி: |
வ-உதநாயாஸூரிம விஷ்டநத்யாயாஷ்டஸாரகடி || கரு ||

ஸாயாரணஸுவிஸூ-கஹோஜநம் ஸவ்யதம் ஃயி |
ஸவெ-ஷ்டாஸி ஷெவாதாம் மஸாஃநி ஃஷ்டி க்ருகாசி || கச ||

கநத்யா வாய வெஸூ வா ஸுவிபாரணயொமத்யகா: |
ஸமநத்யாஸகரநத்யாஸெ: வ-உதநைதா யயாக்ருடி || கச ||

ஃகாராஹிநஸோஷெத ஷெஸநாஸாஸியாய அ |
ஃகா-வ-உவ-ஃ ஃமம் வஸூக ஸாயாரணஸுவி ஃஷ்டி ||

மும், ருத்திரஜயனுக்கு நனைந்த மாமிசமும், ஆபனுக்கு ஆம்பலும் மதஸ்ய மாமிசமும், அபவத்ஸனுக்கு சங்கு, முதலைகளின் மாமிசமும், சரகிக்கு மத்யமும் நெய்யும், விதாரிக்கு லவணமும், பூகனைக்கு எள்ளுப்பொடியும், மற்றவளுக்கு (பாபராஷாஸிக்கு) பயரின் ஸாரமும், விசேஷ பவி திரவியங்களாகும்.

ஸகல தேவதைகளுக்கும் நெய், தயிர் கலந்த சுத்த அன்னமானது ஸாதாரண பவி திரவியமாகும். ஸகல தேவதைகளுக்கும் கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளையும் கொடுக்கவேண்டும். 16

கன்னிகையாவது அல்லது வேசியாவது பவியைத் தரிப்பதற்கு யோக்யமாவாள்.

பவிஹரணம் செய்கிறவன் அங்கநியாஸம், கரநியாஸங் களைச் செய்துகொண்டு, சுத்தமான மனதுடன் முறையே, ஓம்காராதியாயும் நமோந்தமாகவும் இருக்கின்ற (ஓம் பர்ஜன்யாய நம: என்பதுபோன்ற) மந்திரங்களினாலே அந்தந்த தேவதைகளின் பெயர்களைச் சொல்லி, முதலில்

* தத்தெழாமனையிம் வழுநாடி டிடிநாடுதாயம் தயா ஸுயம்; |
முராராதிநாம் து உண்குவெடி வரலாயிகெ || ௧௧ ||

ஸனவதே செவதாமெழுவம் வலுவெதாதையிநாகுராகி |
விவாஜதெயததொ செவாநு வித்யாஸாய-ஃ து உருவகி ||

ஸ்ரஹாணம் ஸாஹதெவாஸு தத்தெழுவதெ நதெவகி |
செவாநுயவியாநாய-ஃ * ஸாநாய-ஃ தெ ஸுசீதிதா: ||

ஜலத்தை விட்டுப் பிறகு ஸாதாரண பலியைக் கொடுக்க வேண்டும்.*

18

புத்திமானாக இருப்பவன் பிறகு அந்த தேவதைகளுக்கு விசேஷமாகக் கூறியிருக்கிற பலியைக் கொடுத்து விட்டுப் பிறகு அதன்மேல் ஜலத்தையும் விடவேண்டும்.

கிராமாதிகளில் மண்டுபதம், பரமசாயிபதம் இவைகளில் முன்பு கூறியுள்ள விதியின்படி தேவதைகளைத் திருப்தி செய்து விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு (கிருஹாதி) விந்யாஸார்த்தமாக பிரம்ஹாவையும், பாஹியதேவதைகளையும் (ஆர்யகன் முதலான தேவதைகளையும்) அவரவர்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற இடங்களில், மந்திரங்களுடன் நியாஸம் (பிரதிஷ்டை அல்லது ஆவாஹனம்) செய்யவேண்டும்.

இவர்கள் தேவாலய நிர்மாணத்திற்காகவும், * நடப்புப் பாதைக்காகவும் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு

* தத்தி உத்யத:வலுவ-ஃ, ஹத்யாய நதெவகி ஸாயா-
ரணஸுயிம் டிடிசு | உதி சுயிக: வாய: |

* ஸாநாய-ஃ உதி வாராஹாஸு |

* ஹ்ருதயாய நம: என்று சொல்லி ஸாதாரண பலியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அதிகபாடம்.

* அரசனுக்காகவும் என்பது பாடபேதம்,

ஸௌஷாஸ்தநிஷ்டாஸாவே-3 ரக்ஷாஸ-30 து நிவெஸிதா: I

வனவம் முஜாஜிஷு ப்ரெகூத் ரஹஸ்யஜிஜீரிதடி || ௨௨ ||

சுதொவவாவ: ஸ்வதி: ப்ரஹாதெ

விஸுஜதெஹொ2னிகுத் மஜஹீக்ஷா I

கிஸௌஷாஸாநத்யஸ்யுத் ஸுராணா0

யயொகூநீத்யா விஜயீத ஸஜகூ || ௨௩ ||

உதி பயதெ வாவுஸாஸு வயிகூ-3விபாநம் நாத

சுஷ்ரோய்யாய: I

ஸ்தானம் கூறப்படவில்லை. அவர்கள் ரக்ஷைக்காகக் கூறப்பட்டவர்களாவார்கள்.

கிராமாதிகளுக்காக ரஹஸ்யமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற விஷயமானது, இங்கு இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஸ்தபதியானவன், முதல்நாள் உபவாசமிருந்து காலையிலெழுந்து, ஸ்நானாதிகள் செய்து சுத்தனாக இருந்துகொண்டு பரிஹரணத்திற்குக் கூறியவைகளில் ஒன்றும் குறைவில்லாமல் எடுத்துக்கொண்டு, கூறியிருக்கின்ற முறையின்படி, தேவர்களுக்கு ஸாமானிய பலியையும் விசேஷ பலியையும் நன்கு செய்யவேண்டும். 23

பலிசர்மவிதானமென்ற எட்டாவது அத்யாயம் முற்றும்.

சுய நவநொய்யாயி ||

மூலாபீதாம் பாசம் விநாஸம் அவி வக்ஷதே வியிதா |
 டிணாநாம் வஹஸதம் குடாஸம் தவி மூண்டய-மவதுதடி ||

மவதுதம் தவிமூணம் ஹிஷ்டஸஹஸம் து யொஹநம்
 விடிதாசு |
 சஷ்டயநுஸுதாரஸா காகணிகா தவிதாம-மூணம் பாஷ்டி ||

பாஷ்டிதவ-ம-த-நகம் தவிவஹமூணம் ஹி வாபிகா
 சுயிதா |

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

இனி கிராமாதிகளின் மானத்தையும் (மானம்-அளவு)
 அவைகளின் விந்யாஸத்தையும், (விந்யாஸம் - அமைக்கும்
 முறை) முறைப்படி கூறுகிறேன்.

ஐநூறு (500) கோல் நீளத்திற்கு குரோசம் என்று
 பெயர்.

அதைப்போல இரண்டு மடங்குக்கு, 1000 கோல்
 நீளத்திற்கு, அர்த (பாதி) கவ்யூதி என்று பெயர்.

அர்த கவ்யூதியின் இருமடங்கு 2000 கோல் நீளத்திற்கு
 கவ்யூதி என்று பெயர்.

எண்ணாயிரம் கவ்யூதி கொண்டது ஒரு யோஜனமாகும்.
 (16000000 கோல்)

எட்டு (8) தநுஸ் சச்சதுரமான இடத்திற்கு காணிகை
 என்று பெயர்.

காணியைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான இடத்
 திற்கு மாஷம் என்று பெயர்.

மாஷத்தைப்போல் நான்கு மடங்கு சச்சதுரமான
 இடத்திற்கு வர்தனகம் என்று பெயர்.

வாடிகயா யு.ம.முணிதா முரககூடும்ஸாவதி: னெல்லா ||

வனவம் ஹு.ம.தலாதம் உன்னென்னெல்லாம் து வகூழ்தெ லா.மலி

முரகலூய் ஸாதலஹெஸெ: உன்னெ: வய-கூலாத-

லிசு-கூழ || 8 ||

விஸாதி ஸஹஸு-உணாசு தகிலலவலூலா து வஹலாதம்

லூலாசு |

முரகல விஸாதி ஹாமெ கூடும்ஸஹுலிஸு-உகலா.ம.ம ||

உன்னெ: வஹலாதெய-கூலாதம் முரகலூய் லா.மலிசு (உகூ) |

தலூசு வஹலாதலூலா யாவசு விஸகிலஹஸு-உணாணல ||

வர்தனகத்தைப்போல ஐந்து மடங்கு விஸ்தாரமான இடத்திற்கு வாடிகை என்று பெயர்.

வாடிகையைப்போல, நான்குமடங்கு விஸ்தாரமான இடத்திற்கு சிறந்ததான கிராம குடும்பாவணி என்று பெயர்.

இவ்விதமாகப் பூமியின் மானமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி அவைகளின் அளவைத் தண்டமானத்தினால் (கோலின் அளவினால்) கூறுகிறேன். 31

கிராமத்திற்கு லகூம் கோல்களினால் பர்யந்தமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (கிராமத்தின் எல்லைக்கோடிகள் வரையில் லகூம் கோலளவு கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது அகலம் நீளம் இவ்விருண்டுகளின் அளவுகளுமாகும்.)

இருபதினாயிரம் (20000) தண்டம் முதல் முறையே, 20000 தண்டம் விதமாகக் கூட்டிவர, கிராமங்களின் மானமானது ஐந்துவிதமாகும்.

கிராம மானத்தில் 20ல் 1 பாகம் குடும்ப பூமியாகும். (ஜனங்கள் வளிக்குமிடம் 20ல் 1 பங்காகும் என்பது கருத்து.)

வெநாகத் அக்ஷாரிம்ஸஹேஹம் முரஹஸ்தே மாதலிடிடி ।

விஸஹஸ்தே ஹேஹம் ஸாய-ஹேஹம் ஸஹஸ்தே ஹேஹம் ॥

நவஸ்தே ஸஹஸ்தே வஹஸ்தே திஸ்தே ॥

விஸாரடி ।

நமஸ்தே ஸஹஸ்தே விஸஹஸ்தே ஹேஹம் ॥ ஹேஹம்

ஸ்தே ॥ ॥

நமஸ்தே ஸஹஸ்தே : ஹேஹம் : வய-ஹேஹம்

(ஹேஹம் ஸ்தே) ।

விஸஹஸ்தே ஹேஹம் : விஸஹஸ்தே ஹேஹம் ॥

ஹேஹம் ॥ ॥

குடும்ப பூமியானது ஐநூறு (500) தண்டபிரமாணம் கூறப்பட்டிருந்தால், அது கிராமத்தின் (சிறிய கிராமத்தின்) அளவாகும்.

அந்த அளவிலிருந்து ஐநூறு (500) கோல் விதமாக இருபதினாயிரம் (20000) கோல் வரையில் பெருக்கிவர கிராம மானமானது நூற்பது (40) விதமாகும். 6½

நகரத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டாயிரம் 2000 கோல், ஆயிரத்தைநூறு 1500 கோல், ஆயிரம் 1000 கோல், தெள்ளாயிரம் 900 கோல், எழுநூறு 700 கோல், ஐநூறு 500 கோல், முந்நூறு 300 என்று ஏழுவிதமாகும்.

நகர விஸ்தாரமானது ஆயிரம் 1000 தண்டம் முதல், இரண்டாயிரம் தண்டம் வரையில் இருப்பதுமாகும். 8

நகரத்தின் பர்யந்த (எல்லைக்கோடியின்) அளவானது எண்ணாயிரம் 8000 கோலாகும். 8000-த்திலிருந்து இரண்டாயிரம் கோல்விதமாகக் குறைத்து, இரண்டாயிரம் கோல் வரையில் அளக்க, நகர எல்லையின் அளவானது, நான்கு விதமாகும்.

முரளி வெட்டி: சுவாமிநாதர் உமையம்மா நமஸ்கரித்தி அ வணங்கியம்
 உண்ணொரு தூதர் உமையம்மா உண்ணொரு தூதர் உண்ணொரு தூதர்

அதுரயிகஷஷிஜ்ஞா : மூலஸ்தாஜீநஹீநலிதி கயித : !
மூலஸ்த உயுதஸ்த ஶி.முணம் த்ரி.முணம் தயொத்தம்
வெபாதூ || கக ||

ஷட்பவஹாஸக் விஸதம் ஹீதம் வெடம் ஸவிஸாதி
 கிஸதது ।
 உயுஜீமஉகதெவம் ஸவிதாஸீதிதிஸததினது || ௧௨ ||

கவன ஈர்க்கும் உத்தரவு

(ஜனங்கள் வளிக்குமிடமானது) கிராமம் 1, கேடம் 2, கர்படம் 3, துர்கம் 4, நகரம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகும்.

மூன்று மூன்று பேதமுள்ள அபைகளின் அளவுகளை
தண்டமானக்தினல் கூறுகிறேன். 10

அறுபத்திநான்கு 64 தண்ட விஸ்தாரமுள்ளது
அதமாதமமான கிராமமாகும்.

அதைப்போல் இரண்டு பங்கு 128 தண்ட விஸ்தர முள்ளது மத்தியம கிராமமாகும்.

மூன்று பங்கு விஸ்தாரமுள்ளது உத்தம கிரமமாகும். 11
இருநூத்தி ஐம்பத்தாறு 256 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது
அதமகேடமாகும்.

முந்நூக்தி இருபது 320 தண்ட விஸ்தாரமுள்ளது
மத்தியமகேடமாகும்.

முந்நூத்தி எண்பத்தி நான்கு 384 தண்டவிஸ்தார
முள்ளது உத்தமகேடமாகும்.

நாளாத்தி நாற்பத்தெட்டு 448 தண்டவிஸ்தாரமுள்ளது
அதம கர்படமாகும்.

ஷட்ரவத் திவனுர்தம் ஹீநம் மெய்யாதம் ௨ வவ-1.

(வரிகுகழ் || கரு ||

அகாசிம்ஸகி ஷடீராதலயம் ௧௦௮-30 அதுவ் வஸத-

१. ११११११ ।

சுயஜித உதகி உமம் ஸபரதம் ஜஹிரமூள ஹி || ௧௪ ||

ஆதிபாதிஷ்டதகம் நமாம் ஷணவத்திஷ்டபாதிகாமி ।

கடிவழிதவிவராதையம் உயதெழுசுருஷிதி யயாஸம்வதி ||

ஷொபாபதி-ஜிவ்வரத்தா வுத்தேகம் நவவியம் ஹவதி ।

ஐநூத்தி ௫௮ 520 தண்டமானமுள்ளது மத்திம
கர்படமாகும்.

ஐநூத்தி எழுபத்தாறு 576 தண்டமானமுள்ளது
உத்தமகர்படமாகும். 13

அறுநாத்தி நாற்பது 640 தண்டமானமுள்ளது அதம
தூர்கமாகும்.

எழுநூத்திரான்கு 704 தண்டமானமுள் ளது மத்தியம
துர்கமாகும்.

எழுநூத்தி அறுபத்தெட்டு 768 தண்டமானமுள்ளது
உத்தம தூர்கமாகும். 14

எண்ணூர்த்தி முப்பத்திரண்டு ௨32 தண்டமான
முள்ளது அதம நகரமாகும்.

எண்ணூர்ததறுபது 860 தண்டமானமுள்ளது மத்தியம
நகரமாகும்.

தொள்ளாயிரத்து அறுபது 960 தண்டமானமுள்ளது உத்தம நகரமாகும். என்று முறையே கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நகரமானானது 832 தண்டம் முதல் முறையே 960 தண்டம் வரையில் 16 தண்டம் வீதம் கூட்டிவர, நகரமானம் ஒன்பது 9 விதமாகும்.

விமூண் தி. வாடிபய-ஃ வாடி தெஷா ஃ உவாயதம்

விவூடாசு || கக ||

வஜாஸஷபஷாஃஸெசகம் அதுரந்ரம் வா யஸெஷம் ஸஜாசு |
தலிநு விவூடாயாஸெ ஃஸெஸெரொஸெஷ: ப்ரோணஜாதவஜா||

ஸெஷம் வாடியராய-ஃ*(ய-ஃ) மூலாஜிஷு ஸவ-ஃ

வஸூஷு அ |

சூபாஜிஸம்வடிய-ஃ வஜிம் ஹாநிம் அ யஷிவி: சுய-ஃசு ||

சூபவஜ்யக்ஷ-ஃயொநஜாயுவி(நஜ்ஸெ.ப)ரய திவிவிஜு

வாரெஸு |

நகரத்தின் முக பாகத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு, அகலத்தில் முக்கால் பங்கு. அரைப்பங்கு, கால்பங்கு என (4) விதமாகும். 16

அது அகலத்தில் ஆறில் (6ல்) ஒரு பங்கு, அல்லது எட்டில் (8ல்) ஒரு பங்கு சச்சதுரமாகவோ, அல்லது தான் விரும்புகிற விதமாகவாவது இருக்கவேண்டும்.

அதனுடைய அகல நீளத்தில் தண்டமானத்தினாலே ஒத்தைப் படையான அளவைக் கொள்ளவேண்டும். மீத மிருப்பது வாடபூமியாகும். இது கிராமாதிகளான ஸகல வித வாஸ்துக்களுக்குமாகும்.

இதில் சிரேயஸ்கரமான ஆயாதிகளை உத்தேசித்து, கோலால் அளவைக் கூட்டியாவது, குறைத்தாவது அளவைக் கொள்ளவேண்டும். 18

ஆயம் 1, வியயம் 2, நக்ஷத்திரம் 3, யோநி 4, ஆயுள் (அம்சம்) 5, திதி 6, வாரம் 7, இவைகளை வாஸ்து மானத்தி

*யராஸூம் உதஜிவி பாராணாடி |

யஜுரநவஸு நாரிஜநுக்ஷணாவிநராயிகழ யதூ || ௧௭ ||

தநாநெந ஸபெதம் மதுஹியாக் *ஸவ-ஸெவதெதீ .

வஜாஸாயாஸபெதெ வஸு நியிமுணிதெதிநெஸ-

யபெ-ஹெதெ (ஹதஸெஷம்) || ௨௦ ||

சூயவஜயஸபெஷம் ராஸெவெஷாஸஹுஷெஷம் |

யுஜயபெஷம் ஹாஸவஷவர மஜகாகாஸுயொநிமணா || ௨௧ ||

சுஷுள யொநய உதிதா யுஜஹரிவஷஹஸித: ஸுஹா: |

னாலே கணித்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகள் எஜமான னுடைய நாம நக்ஷத்திரத்திற்கும், வாஸ்துவின் ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திற்கும் விரோதமில்லாமல் இருக்கவேண்டும். தோஷமில்லாமல் பொருத்தமாக இருக்கும் மானமானது, ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களையுமளிக்கும்.

வாஸ்துவின் அகலம் நீளம் இவைகளின் கூடுதல் எண்ணை, 8 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது ஆதாயம் ஆகும். 20

வாஸ்துவின் வியாஸாயாமத்தை (அகலம் நீளம் இவை களின் கூடுதல் எண்ணை) 9 ஆலே பெருக்கிவரும் தொகையை, 12 ஆல் வகுக்க மீதம் வரும் எண்ணானது வியயமாகும்.

அந்த எண்ணை 3 ஆல் பெருக்கி வரும் தொகையை 8 ஆலே வகுக்க மீதமானது ஜாதியோநிகளாம்.

துவஜம் 1, தூமம் 2, எரிம்ஹம் 3, நாய் 4, விருஷபம் 5, கழுதை 6, யானை 7, காக்கை 8, இவைகள் எட்டும் யோநிகளாம்.

இந்த யோநிகளில், துவஜம், எரிம்ஹம், விருஷபம், கஜம், இவைகள் சுபகரமான யோநிகளாகும்.

* ஸவ-ஸெவதெதீ உதி வாணாஸு |

வாநரவி வஸுஸிம-ஃணிதெ திருநவாஹதஜா ஸ்ரூம்

ஸாய: (தூ யக்) ஸரிஷ்டி || ௨௨ ||

நக்ஷத்ரம் வரிணாஹை * திருநவாஹதஜா திரிய-ஃஸஹதெ

வாரம் ஸூய-ஃஸுவம் ஸஜாக் ஸுஸெவம் ஸவ-ஃவஸூ

கரணியடி || ௨௩ ||

சூயாயிகலய ஃஸுவஃ வ்யயலயிகம் ஸவ-ஃநாஸம் ஸஜாக் |

மறுபடியும் வாஸ்துமானத்தை எட்டால் 8 ஆல் பெருக்கி இருபத்தேழால் 27 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது நக்ஷத்திரமாகும்.

வாஸ்துமானத்தை* முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி ஏழால் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஞாயிறு முதலாக வாரத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (திதியை பிரதமை முதலாகவும், நக்ஷத்திரத்தை அசுவதி முதலாகவும் கொள்ளவேண்டுமென்பது பொருள்.)

*சுசுதெவம் வாரொ யொஜ்ய: —

திருநவாஹதஜா திரிய-ஃஸஹதெ ஸஜாக் |

வாஸுஸெ முஹமுணிதெ ஸஹதஜா வாரஸூ

ஸவரிஷ்டி |

தஸிநு யுமமுணிதெ ஸஜாக் நவஸிநி-ஃஸவரிஷ்டி-

ஸஸிஹ ||

ஃஸுவஃ உதி வாரஹை: |

*இங்கு இவ்விதம் பாடத்தை சோதித்துக்கொள்ள வேண்டும்:—

வாஸ்துமானத்தை முப்பதால் 30 ஆல் பெருக்கி பதினேந்தால் 15 ஆல் வகுத்து வரும் மீதமானது திதியாகும்.

ஒன்பதால் 9 ஆல் பெருக்கி ஏழால் 7 ஆல் வகுத்துவரும் மீதம் வாரமாகும்.

நான்கால் 4 ஆல் பெருக்கி ஒன்பதால் 9 ஆல் வகுத்து வரும் மீதம் அம்சமாகும்.

விவரீதெ து விவரீதெ தவாசு ஸஜகூவரீகூழி
கத-கவஜி || ௨௪ ||

அதஸுஹஹெளிவெபுத்ய-கூவிவிதகூதகூதம் மூலம்
உபஸாஹஹெஸு உபயஜஜயம் ஸஜகூவரீகூழி ||

ஸஜகூவரீகூழி வி-கூவெபு உபயஜஜயம் ஸஜகூவரீகூழி
ஷட-ஸாஹஹெஸு உபயஜஜயம் து வஹஸாஹஹெஸு ||

கூவரீகூழி து அதுஸுஹஹெஸு
கூவரீகூழி ||

ஆதாயம் அதிகமானால் அது சௌக்கியத்தையளிக்கும்.
வியயம் அதிகமானால் அது ஸர்வ நாசத்தையளிக்கும்.
ஆயாதிகள் விபரீதமாக இருந்தால், அது ஆபத்தையளிக்கும். ஆகையால் ஆயாதிகளை நன்கு கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும். 24

பன்னிராயிரம் 12000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்கின்ற கிராமமானது உத்தமோத்தம கிராமமாகும்.

பதினாயிரம் 10000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்கின்ற கிராமமானது உத்தம மத்தியம கிராமமாகும்.

எண்ணாயிரம் 8000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்கின்ற கிராமமானது, உத்தமாதம கிராமமாகும்.

ஏழாயிரம் 7000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்குமிடம் மத்தியமோத்தம கிராமமாகும்.

ஆறாயிரம் 6000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்குமிடம் மத்தியம மத்தியம கிராமமாகும்.

ஐயாயிரம் 5000 பிராம்ஹணர்கள் வளிக்கும் கிராமமானது மத்திய அதம கிராமமாகும்.

தஸுவிவிதம் உதி வாஹெஃ ||

வனககூடும்ஸிவமெதம் குடிகம் ஸ்தாபகமொம்
விதி கயிதழ் !

தவழ ஸ்வாஸ்யபிஷ்டம் ஸௌகாண்டம் ஸௌகாண்டம் || ௩௧ ||

யுமூர்யுமவிறாமை: கியியம் ஸ்தாபி ஸ்வ-ஹஸ்தம்
விததாஸி !

யுமே ஸூத்ருவயம் ஸ்தாபிஸ்தே வடிபயதே அ
யிதீ ஸ்தாபி || ௩௨ ||

சுமெதாஸ்திஸ்காஸ்திஸ்காஸ்தி ஸ்வ-ஹஸ்தம்
ஸௌகாண்டம் ஸௌகாண்டம் ஸௌகாண்டம் ||

கள் * ஆறுபத்திநான்கு 64 (6) பிராம்ஹணர்கள், ஐம்பது 50 (7) பிராம்ஹணர்கள், முப்பத்திரண்டு 32 (8) பிராம்ஹணர்கள், இருபத்திநான்கு 24 (9) பிராம்ஹணர்கள், பன்னிரண்டு 12 (10) பிராம்ஹணர்கள், பதினாறு 16 (11) பிராம்ஹணர்கள், வஸிக்குமிடமானது ஸூத்ர (சிறிய) கிராமமாகும். எனவே சிறிய கிராமங்கள் பத்து (10) விதமாகும். 31

ஸகலவிதமான வஸ்து விந்யாஸமும், யுகம் என்றும், அயுகம் என்றும் இரண்டுவிதமாகும். (யுகம் - இரட்டை வரிசை. அயுகம் - ஒற்றை வரிசை.) யுகத்தில் ஸூத்திர பதம் இருக்கவேண்டும். அயுகத்தில் பதத்தின் மத்தியில் வீதி இருக்கவேண்டும். 32

இவ்விரண்டும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தால், அது ஸகல ஜீவராசிகளுக்கும் கெடுதியை விளைவிக்கும். 32½

யுமே விததாஸி உதி வாஸாஸி !

* 64, 50 இரண்டு எண்களுக்குப் பதிலாக 48 என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. அப்பொழுது அல்பகிராமம் 10 விதமாகும்..

வயாசு புகீண-கம் வலாசு தநுலாவத-ம் வரா மடிய
வடிழ |

வலாசு ஸ்ரீபுகிணிதெ நெவாஷ்வியம் முரேஜிஷ் ||

வெவ-ஷாம் முரணாம் 80, மருவியுலாவுதா வஹிஸ்
வஹி: |

வ் ஹஸ்யாம் ஹுஹிதம் (ஹுதம்) தவிரெவாநயம்
து வா வீழ || ௩௫ ||

வனகவித்ரி அதுவி-: வணுநிரவி கா-கெபுர
காம-ததி: |

வாக் வுதததகாம-கா கிஜுதீணைஹாவயாவலாஷ் ||

கிராமமானது தண்டம் 1, ஸ்வஸ்திகம் 2, பிரஸ்தரம் 3, பிரகீர்ணகம் 4, நந்தியாவர்த்தம் 5, ப்ராகம் 6, பத்மம், 7 ஸ்ரீபிரதிஷ்டிதம் 8 என்று எட்டு (8) விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 34

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளிப்பக்கமானது மங்கள வீதியினால் சூழப்பட்டிருக்கவேண்டும் அதற்கு வெளியில் வீதி இருக்கக்கூடாது. (மங்கள வீதி - தேவதைகள் விவாஹமான தம்பதிகள் முதலியவர்கள் ஊர்வலம் வருவதற்கான வீதி.)

பிரம்ஹஸ்தானமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதில் தேவாலயம் அல்லது பீடம் இருக்கவேண்டும். 35

கிராமத்தின் பாதையானது ஒரு (1) வில், இரண்டு (2) வில், மூன்று (3) வில், நான்கு (4) வில் அல்லது ஐந்து (5) வில் அகலம் உள்ளது, கிழக்கு மேற்காகச் செல்கின்ற வழியாகவும் இருந்தால், அதற்கு ருஜுமார்க்கம் என்றும், தண்டமார்க்கம் (தம்பமார்க்கம்) என்றும், மஹாபதம் என்றும் பெயர். 36

தீஹா உதி வாணாஸு |

விஜமணவரிவாலிண-ஃ வஸுயதும்மநாவதும்
 நவவணிமலியாகும் வஸுயதும்மநாவதும் ஸதாஸி |
 ததிதாஜதவாலம் மூலிததும்மதததததததத
 ஃலிதி வரிதம் யசி தாவஸாநாம் நிவாலஸி || சம ||

புராமுடிமமு. பாம-ஃ ககநீகூததணுவதும் தததததததத |
 அரஅதததததததததத தணுகிதி மணதததததததததத || சக ||

தணுவதெகாலியீ வாலபெதவம் தணுகம் பெராததத |
 தவவதததததததததத மூலெ வரிதொ பாம-ஃ வதததததததததத
 வஹி: || சஉ. ||

என்று பெயருள்ளதாகும். புரத்தை (பட்டணத்தை)ச் சுற்றிலுமிருக்கும் வீதியானது, ஜன வீதி என்று கூறப்படும். பெரியோர்கள் கிராமம்-புரம் இவ்விரண்டுகளின் வீதிக்கும் ரத்யை என்னும் பெயரைக் கூறுகிறார்கள். 39

பிராமஹணர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற கிராமத்திற்கு மங்களம் என்று பெயர். அரசர்களுக்கும் (கூத்திரியர்களும்) வைசியர்களும் நிறைந்திருக்கின்ற வஸ்துவக்கு புரம் என்று பெயர். மற்ற ஜனங்கள் வளிக்கின்ற இடத்திற்கு கிராமம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. தபஸ்விகள் வளிக்கின்ற இடத்திற்கு மடம் என்று பெயராம். 40

கிராமத்தின் மார்க்கமானது, கிழக்கு முகமாகவோ அல்லது வடக்கு முகமாகவோ ககனீகிருதமான (படியப் போடப்பட்ட) தண்டத்தைப்போல இருந்து, அதன் நடுவில் நான்கு (4) சந்துகளிருந்தால், முனிவர்கள் அந்த மாக்கத்தை தண்டகம் (தண்டாகாரமான மார்க்கம்) என்று கூறுகின்றார்கள்.

சந்துகளில்லாமல் தண்டம்போல ஒரே வீதியாக இருந்தாலும் அதற்கும் தண்டம் என்று பெயர், 41

தஸுக் ப்ராமுமபுராக் ப்ராமீயீ க்ஷிணாமுர வா ।
தஸுக் ப்ராமுக்ஷிணதொ க்ஷிணவீயீ ப்ரதீகீவா ॥

தஸுக்வாமவரத: வஸுரீலீயூம உதரத: ।
சுவரொதரதஸுஸாக் உதரலீயூ உவம் ப்ராமுரூ ॥

வனதக் வஸுலீககூழிதம் வஸுலீககூதூ அதூகீம-39 ।
ப்ராக் ப்ரதீமதகாமெ-3: க்ஷிணாமுமெ-3: வஸுலீ
ஸுதூவி-3:யொ ॥ ௪௫ ॥

வணுவிரவி ஷட்வஸுவிரவி(வி)யுத் ப்ரவஸு
வண ।

ப்ராமெ-3: அதூவி-3: உபஸிவவம்கதர
வஸுராமெ-3: ॥ ௪௬ ॥

நவ பதங்களுடன் கூடிய கிராமத்தில், பதத்திற்கு வெளியில் நான்கு திக்குகளிலும் வழிகள் அமைந்திருக்க வேண்டும். அந்த வழியில் வடகிழக்கிலிருந்து தென் திசை நோக்கி கிழக்கு வீதி செல்லவேண்டும். அந்த வழியிலிருந்து தென்கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். தென் திக்கிலிருந்து வடக்கு நோக்கி வீதியானது செல்லவேண்டும். அந்த வழியானது வட மேற்கு திசையிலிருந்து கிழக்கு திக்கை நோக்கிக் செல்ல வேண்டும். இவ்விதமாக நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்தி கத்தைப்போல் நான்கு வழிகள் அமைந்திருந்தால் அதற்கு ஸ்வஸ்திகம் என்று பெயர் கூறப்படுகின்றது. 44½

(கிராமத்தின்) கிழக்கு மேற்கு பாகங்களில், வடக்கு நோக்கிச் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (1) நான்கு (2) ஐந்து (3) ஆறு (4) அல்லது ஏழு (5) இருந்தால் இந்த ஐந்துகளுக்கும் பிரஸ்தரம் என்று பெயராம். 45½

கிழக்கு நோக்கி நான்கு (4) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி

உடிமெடு ரறியுதும் ஹெதகி பெருதும் புகீண்கும்
வண |

புகுப் புகுதும் தலாமெ-3: வணலிராடிமெடு-
ஓயொடிஸலி: || ௪௭ ||

விஸுவலிரய கியிவி: ஷொஸலிஸுவடிபலிரலி
லாமெ-3: 1

புதும் நடிவாத-3: லிகுது அதுஅ-லாரஸயுதும் || ௪௮ ||

நடிவாத-லாகுதா ஸாமெது அலெரஸாமெதுதொ
லாமெ-3: 1

புகுமெகெய-3: நடிவாத-லாஸலிடி-லிதும் || ௪௯ ||

சுமெதுரஷாடிஸலி அ-லாஸலிதும் மெகெ(ஸமெகெ)
ஸாடிஸலி: 1

ஷலி: புகுடி-லாமெ-3:ய-3: நடிதகி
வஸாமலிதி கயிதும் || ௫௦ ||

பன்னிரண்டு (12) பதினென்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9)
அல்லது எட்டு (8) மார்கங்களிருந்தால் இந்த ஐந்து விதங்
களுக்கும் பிரகீர்ணகம் என்று பெயர் 46

கிழக்கு மேற்காக ஐந்து (5) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி
பதிமூன்று (13) பதினான்கு (14) பதினைந்து (15) பதினாறு
(16) அல்லது பதினேழு (17) வழிகளிருந்து, நான்கு திக்கு
களிலும் நான்கு (4) வழிகளமிருந்தால், இதற்கு நந்தியா
வர்தம் என்று பெயர். 48

கிராமம் அல்லது நகரத்தின் வெளிப்பக்கத்தில் நந்தியா
வர்த்தைப் (நந்தியாவட்டம்பூ) போல பல சந்துகளும்,
உள்கையில் பல வழிகளும் அமைந்திருந்தால், இதற்கு
நந்தியாவர்தாபம். என்று பெயர். 49

வடக்கு நோக்கிச்செல்லுகின்ற சந்துகள் பதினெட்டு
(18) முதல் இருபத்திரண்டு (22) வரையிலும், கிழக்கு

புரக்புரதழததாமெ-: ஸவ்விருமமெ-
ஹிவெசுஸரெ: |

ஷட்புரவ்விருவி யுமெ-: வி-ஸாதிவி: வணயா வஹ ||

சவ்விருவி வுமெ-: உமமெ- ஸாஷ
கி-ஸாதிவி: |

சுமெ-: வி-ஸாதிவி: உமமெ-: ஸாஷ
யு-தம் யத ||

தகிபுரபுதிஷிதம் ஸாஷி சுஷிவி-ம் மூல-விஷி |

சயவா ஸ்ரீவசுஸாதிவி-வமெ-தவ-ம் து வி-ஸாதிவி ||௭௩||

முகமாகச் செல்லுகின்றவழிகள் ஆறும் (6) அமைந்திருந்தால் அதற்கு பராகம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 50

கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழிகள் ஏழும், வடக்கில் செல்லுகின்ற வழிகள், மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து (5) ஆறு (6) அல்லது ஏழும் (7) அமைந்திருந்தால், அந்த கிராமத்திற்கு பத்மம் என்று பெயர். இது மூன்று முதல் ஏழு வரையிலுள்ள வழிகளினாலே ஐந்து விதமாகும். 51

கிழக்கு முகமாக எட்டு (8) வழிகளும், வடக்கு முகமாக இருபத்தெட்டு (28) வழிகளும் இருந்தாலும், அல்லது கிழக்கு முகமாக பதினாறு (16) வழிகளும், வடக்கு முகமாக பதினாறு (16) வழிகளும் இருந்தாலும், அந்த கிராமமானது ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் என்று கூறப்படும்.

இவ்விதமாக தண்டகம் 1. ஸ்வஸ்திகம் 2. பிரஸ்தரம் 3. பிரகீர்ணகம் 4. நந்தியாவர்தம் 5. பராகம் 6. பத்மம் 7. ஸ்ரீ பிரதிஷ்டிதம் 8. என்று, கிராமங்கள் எட்டு (8) விதமாக கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 52

அல்லது * ஸ்ரீவத்ஸாதி விற்யாஸங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 53

* ராதிதம் ஸாஷி உதி வாரொ யு-த உதி ஸாதி |

* பதவிற்யாஸத்தில் ஸ்ரீவத்ஸம் என்பது கூறப்படவில்லை.

ஸவெ-ஷா ம் ஸாணா நாலி ந வெபுதயெதிலாஸு |
 ம் ஸாஸ வாய ம் ஸெ வா டுணைஅபொவி நெவ
 கத-வேது || ௫௪ ||

ஸகராடிஸாநகாணம் விநதாஸாய-ம் வடிம்
 ஸு-யெம்-ஸாஹதி |

கூ-டி ம் ஸாஸ பா-ம-ஸா அஸாஸுஸாஸுஸுஸு ம் ஸாஸ ||

அடிஸ ஷாஸ பா-ம-ஸா ம் ஸாஸுஸுஸுஸுஸு கெஷு உதா : |
 ஸுஸாபெவி உஹம்-ஸு ராஸுஸவாபெ து
 வு-ஸுஸுஸுஸு || ௫௫ ||

புத்திமானாக இருப்பவன், ஸகலவிதமான கிராமங்களிலும், நாபியை (கிராம மத்திய பாகத்தை) பிணைக்காமல் இருக்கவேண்டும். (வாஸ்துவுடன் சேர்க்காமலிருக்கவேண்டும்.)

கிராமத்திலாவது கிருஹத்திலாவது தண்டச்சேதம் செய்யவும் கூடாது. (கோலனைப் பிரித்து கணக்கிடக் கூடாது.) 54

புத்திமான்கள், ஸகலபதம் முதல் ஆஸநகாந்தபதம் வரையில், கிருஹாதிவிந்யாஸார்தர், பதங்களை கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ஷுத்ர (அதம) கிராமங்களில் நான்கு (4) வழிகள் இருக்கவேண்டும்.

மத்தியம கிராமங்களில் எட்டு வழிகள் இருப்பதாகும்.

உத்தம கிராமங்களில் பன்னிரண்டு (12) அல்லது பதினாறு (16) வழிகளிருப்பதாகும். 55

பல்லாடபதம், மஹேந்திரபதம், ராஷஸபதம், புஷ்பதந்தபதம், இவைகள், துவாரயதந ஸதானமாகும். (இவைகள் போக்குவரவுக்கு வாயில்படி அல்லது வழி அமைப்பதற்குரிய இடங்களாகும்.)

அராயததஸ்யாதம் ஐயோம-பாஸூவி அகவாரம் ।

விதயவபெய ஐயனெ ஸுமீவாஸெ அ

புவதெவவபெ || ௫௭ ||

ஹஸவதஹஸம் மராஜதளவாஸிகஸொஷதாமதி ஐயோம ।

ஸூமபூவணராணாஷௌ (அடிஸ)பெவாஷகெயிதா ||

சூகரம் வணுகரம் தகி ஸவகரம் அரவிஸாரடி ।

தாரவிமுனொகிஸெயம் அய்யஸ-ஃ வாடிஹிஹிதம்

தகி || ௫௮ ||

ஸவெ-ஷாம் மூரோணாம் வரித: வரிவாஸவஹி

வஸூஸூ ।

இந்த நான்கு இடங்களும் ஜலமார்சங்களுமாம். (ஜலதாரை முதலியவைகளை கல்பிப்பதற்குரிய இடங்களும் ஆகும்.) 56

விததபதம் (1) ஜயந்தபதம் (2) ஸுக்ரீஸபதம் (3) முக்தியபதம் (4) பிருசபதம் (5) விருஷபதம் (6) பிருங்கராஜபதம் (7) தெளவாரிகபதம் (8) சோஷபதம் (9) நாகபதம் (10) திதிபதம் (11) ஜலதபதம் (12) (ஜலாதிபதிபதம்,) இந்த எட்டு 8 (பன்னிரண்டு 12) ஸ்தானங்களும், உபதுவாரங்களுக்கு உரிய இடங்களாகும். (விட்டுக்குள் நிலைகள் வைத்துக்கொள்ளுவதற்கு உரிய இடங்களாகும். 58

துவாரத்தின் (வாயிற்படியின்) அகலமானது, மூன்று (3) முழம், ஐந்து (5) முழம், அல்லது ஏழு (7) முழமிருக்க வேண்டும். அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரம் அல்லது ஒன்றரைப் பங்கு உயரமிருக்க வேண்டும். இந்த அளவில் அதன் காவின் அளவைச் சேர்க்கக்கூடாது. 59

ஸகலவிதமான கிராமங்களுக்கும் வெளியில், நான்கு

மூரோடியொவி நடிதா டிசுநிணதீரெ தடிநிதாயாநா || ௧௦ ||

நவநவ்வலுமூநிவலுமாமெ டெய்யு ஸ்ராவம்

தத: வரம் டெய்யு ।

நாநுஷயெ வெய்யாஅம் குரேஸலுங்கயூத யுதூத து ||

டெய்யிகநாநுஷமாமெ விபூணாம் ஸூதாசி மரஹெருணி ।

கரேடாவஜீவிதாம் ஸூதாசி வெய்யாஅம் தத: வா

விஜாவாஸடி || ௧௨ ||

தலூபு ஸூரமணஹவநம் குரேஸ: பூரமாடிஷு ஸூராவதூ

பக்கங்களிலும், பெரிய கோட்டைச் சுவர்களும், அதற்கு வெளியில் அகழியும் இருக்கவேண்டும்.

கிராமாதிகளும், நதியின் தென்கரையில் இருந்தால், அது, அந்த நதியை அனுஸரித்து நீண்டிருக்கவேண்டும். 60

கிராமத்தை நவபதம், (அஷ்டபதம்,) அல்லது ஸப்தபதமாகக் கணக்கிட்டால், அதன் மத்தியமானது பிரம்ஹபதமாகும், அதற்கடுத்தது தைவபதமாகும், அதற்கு அடுத்தது மானுஷபதமாகும். அதற்கடுத்தது பைசாசபதமாகும். இவ்விதமாக முறையே ஸ்தானங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்த இடங்களில், நடுவிலுள்ள பிரம்ஹாம்சத்தை விலக்கி விட்டு, அதையடுத்துள்ள தைவாம்சம், மானுஷாம்சங்களில் பிரம்ஹணர்கள் வளிப்பதற்கான வீட்டு வரிசையை கல்பிக்க வேண்டும். பைசாசபதத்தில் கர்மோபஜீவிகள் வளிப்பதற்கு, (தொழில் செய்பவர்கள் வளிப்பதற்கு) உரியஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும், அல்லது அந்த விடத்தில் பிராமணர்களின் வாஸஸ்தானத்தைக் கல்பிப்பதுமாகும்.

அந்தவிடத்தில் தேவகணங்களுக்குரிய தேவாலயங்களை, முறையே கிழக்கு முதல் கல்பிக்க வேண்டும். . 62½

வனதஸூதாஹுஞ்சொ விபுசெவதாஸூாவநம் ஹவெசி || ௬௩ ||

ஸ்ரீவஹர்த்தம் (8-3) ௮ முரணாணாம் ஸம் (ஸவ-3)

ஸாஹெத து வா ஹவெசி ।

ஹம்மராஜாஸகெ வாவி வாவகெ து விநாயக்யு || ௬௪ ||

வெஸாஸஸ்ர ஸ்ரீவஹர்த்தம் ஸூதாசி ஸௌரெத வா நா

(௩) ஹரெஷு வா ।

ஸாஹெதஸூத து ஹ்மஹெஸ்ரணீம் ஶாநெத விநாயக காரா ||

ஸெவாதாம் வரிவாராணாம் வெபுராதூஸா(கூஸூநாந)

விஹொதூதெ ।

ஸூய-3வசெ ஸௌரம் ஸூதாதிவிவசெ காலிகா வெஸு ||

இதன் மத்தியில் (இந்த பைசாசபத மத்தியில்) பிராம்ஹணர்கள் வளிக்குமிடங்களையும், தேவாலயங்களையும் கல்பிப்பதாகும். (63)

கிராமத்திற்கு முற்றிலும் வெளிப்பக்கத்தில், சிவாலய மிருப்பதுமாகும்.

பிருங்கராஜாம்சம் அல்லது பாவகாம்சத்தில் விநாயக ஆலயத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். (64)

ஈசானாம்சத்தில் சிவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய வேண்டும். கோமாம்சம் அல்லது அதற்கடுத்த அம்சங்களில் கல்பிப்பதுமாகும்.

இந்த சிவாலயத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் வீட்டு வரிசையை, அளவுடனும் விதியுடனும் கல்பிக்கவேண்டும்,

சிவாலயத்தில், சிவபரிவாரங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானங்களை இங்கு கூறுகிறேன் —

ஸூர்யபதத்தில் (ஆதித்யபதத்தில்) ஸூரியனை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்,

ஹஸஹாமெ விஷுமதஹம் யாஜ்யாயாம் ஷண்ஹஸுராத்ர !
 ஹஸஹாமெ ஹஸராமெ து நெடித்தோம் கெஸவாநயம் ||

ஸுமீ வாஸெ மணாயுக்ஷ: வுஷ்டிணவஷெவி வா !
 சூயகஹவநம் நிதித்தள வரூணெ விஷோவிதோநம்
 ஸோகி || ௧௮ ||

ஸுராதகராவநஸயநம் யாஜெதஸூநிநு சூநெண
 ஷாயு-கூத்தயாகி !
 சயவா உத்தததும் வநஸுவரிதநெ ஸுராதகம் ஸெபாகுடி ||

அக்னி பதத்தில் காளிகோவிலை நிர்மாணம் செய்ய
 வேண்டும். (66)

பிருச பாகத்தில் விஷ்ணு ஆலயத்தைக் கல்பிக்க
 வேண்டும்.

யம்பதத்தில் ஷண்முகாலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருசாம்சத்திலாவது, நிருருதி அம்சத்திலாவது. (பிரி
 அம்சத்திலாவது) கேசவாலயத்தை நிர்மாணிப்பதுமாகும்.

ஸுக்ரீவாம்சத்தில் கணபதியின் ஆலயத்தை கல்பிக்க
 வேண்டும். புஷ்பதந்த பதத்தில் கல்பிப்பதுமாகும்.

ஐயனார் கோவிலை நிருருதி அம்சத்தில் கல்பி
 வேண்டும்.

வருணம்சத்தில் (ஜலாதிபாம்சத்தில்) விஷ்ணுவின்
 ஆலயமிருக்கவேண்டும். (68)

இந்த விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில், மேல்தலத்திலிருந்து
 முறையே, ஸ்தானக பிம்பம், ஆஸந பிம்பம், சயநபிம்பம்
 இம்முன்றையும் கல்பிப்பதுமாகும்.

அல்லது மூலதலத்தை கடினமாகக் கல்பித்து, அதன்

ஸுமதாநயஸு ஸுமதெ ஹும்மதுவெ வெவ
*ததுவயா8 |

ஶிராநயஸு வாயள ஶுவெஷு காததாயநீ வாலா: || ௭௮ ||

வொரெ யதடி(தாயத)மதஹம் வா ஶாததணாராயம் ததீ |
ஶம்ஸொஸம்ஶ்ரஹவதம் வஜ-ததீயம்ஸொ ஶயனெ வா || ௭௯ ||

வொரெ †யதடிமதஹம் வா ஶொஷவபெ வா வியாதவதீ |

மேல்தலத்தில் ஸ்தானக பிப்பத்தை பிரதிஷ்டை செய்வது
மாகும். (69)

ஜிநாலயத்தை ஸுகதாம்சத்தில் (ஸுகரீவாம்சத்தில்)
கல்பிக்கவேண்டும்.

பிருங்கராஜாம்சத்தில் ராஜகிருஹத்தை நிர்மாணம்
செய்யவேண்டும். (ஜிநாலயத்தை என்பது பாடபேதம்.)

வாயுபதத்தில் மதிராலயத்தை (கள்ளுக்கடையை)
கல்பிக்கவேண்டும்.

முக்கியாம்சத்தில் காத்தியாயநீ கிருஹத்தைக் கல்பிக்க
வேண்டும். (70)

ஸோமாம்சத்தில் தநத கிருஹத்தை (தநகிருஹத்தை)
யாவது; ஸப்தமாதாக்கனின் ஆலயத்தையாவது கல்பிக்க
வேண்டும்.

ஈசாம்சத்தில் சீவாலயத்தை நிர்மாணம் செய்ய
வேண்டும். பர்ஜந்யாம்சம் அல்லது ஜயந்தாம்சத்தில்
நிர்மாணிப்பதுமாகும். (71)

ஸோமபதம் அல்லது ஶோஷபதத்தில் தநத(தந)
கிருஹத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

*விதயா8 உதி வாராணாஸி |

†வொரெமதஹம் உதி வாராணாஸி |

கூஉஉ கூஉஉ விபாநம் யடிதெ வெவரிதம்
விபாதவது || எக ||

கூஉஉஉஹதம் தக ஹீந ஹீந(ம்) உ
ஸாநாதது |
முரபெ வா நமரெவொகுகுஷெஷெ ஷெவாயம் து
நீஉஉக || அடு ||

நீஉா ஹவனி வுருஷா: ஸூயொவி டுஸூயுதாந் யானி |

கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் உத்தமமான தேவாலயத்
தில் நீச விமானத்தை (அதமாதமமான மிகச் சிறிய
விமானத்தை) கல்பிக்கக்கூடாது.

கிராமமானது கூசுத்திரகிராமமாக இருந்தால், தேவா
லயத்தின் விமானம் கூசுத்திரமாக (சிறியதாக) இருப்ப
தாகும். எங்கு எவ்விதமான விமானம் உசிதமோ, அந்த
விமானத்தை அங்கு (அந்த கிராமத்தில்) கல்பித்துக்
கொள்ளுவதாகும். 79

அந்த விமானமானது, த்ரிதலம், சதுஸ்தலம், பஞ்ச
தலம், முதலியவைகளாம். (3, 4, அல்லது 5 தலங்
களுடையது.)

ஹீனமான கிராமத்தில், தேவாலயத்தின் விமான
மானது, ஹீனமாகவோ அல்லது ஸாமானியமாகவோ
இருப்பதாகும்.

உத்கிருஷ்டமான (பெரிய) கிராமம் அல்லது நகரத்தில்
தேவாலயமானது நீசமாக (சிறியதாக) இருந்தால், அந்த
கிராமம் அல்லது நகரத்திலிருக்கும் புருஷர்கள், நீசர்கள்
(அல்பத்தனம் உடையவர்கள்) ஆவார்கள். ஸ்திரீகள்
துச்சீலைகள் (கெட்ட நடத்தையுடையவர்கள்) ஆவார்கள்.

ஆகையால் தேவாலய விமானங்களை, கிராமாதிக்கு
ஏற்றபடி ஸமமாகவோ பெரியதாகவோ கல்பிக்கவேண்டும்.
M. M. 6.

தஸ்ஸாக் ஸ்ரீரஸிகம் வா தக்ஷிணவெஜ்வ (யா)

வ்யொகூவஜா || அக ||

ஹரிஹரஸத்யம் வாஸுக்ஷுநத்யக்ஷிணவஜம் யமெஷம் ஸ்தாஸி
அம்பெஸுரஃ க்ஷாரொ யதடி: காளீ அ வுத்தநா வெவ||

காளீஸுதஸு வஜீ வெதெ டளவாரிகா: வ்யாகூ: |

வ்யாகூவ த்யஜீஸுவமெஸம் மூர்த்திஷா தக்
வராதீஸுவம் ஸுஹடி || அக ||

விஷ்ணுமரஹம் ஸ்வஸுவம் மூர்த்திஷாஸுவம்

ஸுஹடி ||

இவ்விஷயமானது விஷ்ணுவின் ஆலயம், சிவாலயம் இவைகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

[சிவாலயம்-விஷ்ணு ஆலயங்கள், மற்ற வீடுகளைக் காட்டிலும் பெரிதாகவும் உயரமாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்]

மற்றபடி வீடுகள் யாவும் மனம்போல் இருப்பதாகும். 81½

சண்டிகேசுவரர் 1, குமாரன் 2, தனதன் 3, காளீ 4, பூதனை 5, காளீஸுதன் 6, கட்கீ 7, இவர்கள் கிராமத்தின் வாயில் காப்பாளர்களாவார்கள்.

கிராமங்களில் சிவாலயமானது, கிழக்கு முகம், அல்லது மேற்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். அந்த சிவாலயமானது கிராமாபிமுகமாக இல்லாமலிருப்பது சுபத்தையளிப்பதாகும்.

விஷ்ணுவின் ஆலயமானது எந்த திக்கையும் நோக்கி இருப்பதாகும். கிராமத்தை நோக்கி இருப்பது சுபபலனை அளிப்பதாகும்.

ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் ||

வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் ||

வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் ||

வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் ||

வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் ||

வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் வடுவ-ஸௌக்யம் ||

மற்ற தேவதைகளின் ஆலயங்கள் கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

ஸப்த மாதாக்களின் ஆலயமானது வடக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். 84

ஸூரியனின் ஆலயமானது மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

வீடுகளைக் கட்டத் துவங்குவதற்கு முன்னமே தேவாலயங்களைக் கட்டிவிடவேண்டும்.

கிராமாதிகளின் ஹ்ருதயஸ்தானம் (1) முதுகெலும்பு ஸ்தானம் (2) குலஸ்தானம் (3) ஸூத்திர ஸ்தானம் (4) ஸந்தி ஸ்தானம் (5) கர்ணநாடி ஸ்தானம் (6) இந்த ஆறு (6) இடங்களில் தேவாலயம் முதலியவைகளை நிர்மாணம் செய்யக்கூடாது. 85

கோசாலையானது, தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும். வட பக்கத்தில் பூந்தோட்டம் இருக்க வேண்டும். கிழக்குக் கோபுர வாயிலின் பக்கம் அல்லது மேற்குப் பக்கத்தில் தபஸ்விகள் வளிக்குமிடம் இருக்க வேண்டும்.

ஸவஃதெத்ருவ ஜயாபயலிஷம் வாஸீ அ கலுவம் அ ||அ||

வெஸுஜாநாம் உக்ஷிணத்: வரிதஸூதநம் து ஸுஜாணாம்
பூஅஜாம் வாவஜூதூதொ மெஹம் சுயஜாக்
கூயாயாநாடி || அ||

தெத்ருவ தாவி தாநாநதிக் கலேவாயுதூநாடி !
உக்ஷிணவஜீநாம் ஸூதிக் வாஸம் வாயஸூதேஸ து ||

வஜூதேஸொ ஜாவெஸுராவஸுதூதாம் நிவாஸ: ஸூதிக் !
தெதெயாவஜீநாம் ஜொதூதேஸொ மூஹெருணி: ||க||

ஜலாசயம் (குளம் முதலியவைகள்) குட்டை, கிணறு
இவை எந்தத் திக்கிலும் இருப்பதாகும். 87

(தேவாலயத்திற்கு) தென் பக்கத்தில் வைசியர்களின்
வாஸஸ்தலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலயத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் சூத்திரர்களின்
வீடுகள் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு அல்லது வடக்குப் பக்கத்தில் குயவர்களின்
வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 88

அந்தவிடத்திலேயே நாமிதர்களின் வீடுகளும் மற்ற
தொழிலாளர்களின் வீடுகளும் இருக்கவேண்டும்.

வாயு திக்கில் மதஸ்யோபஜீவர்களின் (மீன் வியாபாரத்
தினாலே ஜீவிப்பவர்களின்) வாஸஸ்தானம் இருக்க
வேண்டும். 89

மேற்கு திக்கில் மாமிஸ வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலம்
இருக்கவேண்டும்.

வடக்கு திக்கில் எண்ணை வியாபாரம் செய்யும் வாணி
யர்களின் வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும். 90

யநுலிலிவ ணஸவ ஹிரய நவலி: மஹாவயி:

வெபாக: I

ஈணாஹிரய தஸாசு சூயாஃ வய-யெசு சூ 8பா: || கூக ||

வஜாஸலி மூணாவயிகம் யாவலெஹ-ஹிம் மூஹீதவஜி: I

தலெதூவ ஹஸலாஹி: மெஹம் சூய-யாசு யயாவியிதா ||

மூஅக: ஸ்லிசுலயவா நஹீவத-ஹிம் மூவ-யெதா

ஹிம் I

ஸஜாஅய-யாநலெஷாசாகுதஜா தஜிதாமூ-ஹிம் வெபாக: ||

ஈணகஸாநாநா மஹீயவா மூவ-ஹிம் யயெஷம் ஸஜாசு I

வீட்டின் எல்லையானது, மூன்று (3) ஐந்து (5) ஏழு (7) அல்லது ஒன்பது (9) தறுஸ் அகலமுள்ளதாக இருப்பதாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது அந்த அளவுக்குமேல் முறையே இரண்டு இரண்டு கோல் வீதமாக அகலத்தை விருத்திசெய்துகொள்ளுவதாகும். 91

அகலத்தைப்போல இரண்டு பங்கு அளவு வரையில் விருப்பப்படி நீளத்தை வைத்துக்கொள்ளுவதாகும்.

அதே இடத்தில் ஹஸ்தமானத்தினால், விதிப்படி வீட்டைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 92

ருசகம் 1. ஸ்வஸ்திகம் அல்லது நந்தியாவர்த்தம் 2. ஸர்வதோபத்திரம் 3. வர்தமானம் 4. என்று அவைகளின் உருவபேதத்தினாலே நான்குவிதமான வீடுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 93

அந்த வீடுகள் தண்டகம்-1, சாலை-2, லாங்கலம்-3 அல்லது சூர்பம் என்ற பேதங்களுள் இஷ்டமான பேதத்தில் இருப்பதாகும்.

முரளாக் கிணிகிலுரெ வாவகெபெரெய்வா வாயள || ௯௪ ||

வால: ஸ்ராக் ஸ்வதீநாம் செஷாணாம் தத்குத-வேழ் !
தஸாக் கிணிகிலுரெ ரஜகாழீநாம் நிவாஸ: ஸ்ராக் || ௯௫ ||

அணாருகாடிராணி வலுவ-ராயாம் கெரூரகாதெ து !
அணாருபொஷிதஸா: தா ரூபஸ்ஸீஸவலுஷணாஸ வ-ராயா ||

வலுவ-ராவெ ஐரெகாஷ்சுயொயிதா *முரளாவெஸு !
புராமுதூரிலி டெனெ: வணுஸதெ ஸ்ராக்
ஸவாவாஸு || ௯௬ ||

செஷாணாவலி தத்கிலுரெ கெபெரெ ஸ்ராயாம் ஸ்ராக் !

கிராமத்திற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் அக்னி மூலை அல்லது வாயுமூலையில் ஸ்தபதிகளின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும்.

அவ்விடத்தில் மற்றவர்களுக்கும் வீடுகளிருப்பதாகும்.

அதற்கு அப்பால் ஸ்வல்ப தூரத்தில் வண்ணன் முதலியவர்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 95

கிராமத்திற்குக் கிழக்கு திக்கில் ஒரு குரோச தூரத்தில் சண்டாளர்கள் வஸிக்கும் குடிசைகள் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். அந்த சண்டாளர்களின் ஸ்திரீகள் செம்பு, இரும்பு, ஈயம் இவைகளினாலே செய்யப்பட்ட நகைகளை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். 96

முன்பகலில் மலராதிர மோசனத்திற்குத் தகுதியான பூமியானது, கிராமத்திற்குத் தென்மேற்கு திசையில் இருக்க வேண்டும்.

கிராமத்திற்கு வடகிழக்கு திக்கில், ஐநூறு (500) கோலுக்கப்பால் சுடுகாடு இருக்கவேண்டும். 97

*முரளாவெ-வேழம் உயி வாரொயுத உயி லாதி !

அணாநு அல-காரஸஸாநதொயாஸயாவயாநம் அ || கூஅ ||

செவ, மதுஹஸிஸ்கொஹ, மூலாவதுதசெஸலாம-வஸிஸுதி: |
வதுஸநம் மூலனிநாஸ: நுவலம்மொ ஹவதி லாணம் அ ||

செவாநுயாஹாராவணஸூநதூஸம் சொய்யஸுஹயம் அலவி |
லாமெ-கேஸு-கெஷவணீசுக் மூலஸூ ஸூநதூதா
சாபி || ஈ ||

மூலாஹீநாம் அ ஸவெ-கேஷாம் மல-கேவிநதூஸம் அலதெ |

மற்றவர்களுக்கும் அவரவர்கள் இருக்குமிடத்திலிருந்து
500 கோல் தூரத்திற்கப்பால் சவம் அடக்கம் செய்யும் பூமி
இருக்கவேண்டும். 97½

சண்டாளர்கள், சர்மகாரர்கள் (தோல் பதனிடுபவர்கள்)
இவர்களின் வாஸஸ்தலம், ச்மசானம், ஜலாசயத்திற்குப்
போகும் வழி இவைகள் தேவாலயம் விசுவகோஷ்டம்
(பொதுச் சாவடி) கிராமத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள இடம், வழி
இவைகளைச் சுற்றிப் போகவேண்டியதாக (இருக்கக்
கூடாது, அவ்விதம்) இருந்தால், வியஸனம் (துன்பம்)
கிராமத்திற்கு அழிவு, அரசனுக்கு அவமதிப்பு, மரணம்
இவைகளையளிக்கும். 99

தேவாலயத்திற்குள் கடைகளில்லாதிருப்பது (அல்லது
கடைகளிருப்பது, தேவதாமூர்த்திகளில்லாமல் சூன்யமாக
இருப்பது) குப்பைகளிருப்பது, வழியில் அசுத்தமானவை
களைப் போடுவது இதுபோன்றவைகள் கிராமத்திற்கு
சூனியத்தன்மையை உண்டுபண்ணும். (கிராமத்தை
உருவமில்லாமல் செய்துவிடும்). 100

கிராமம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் கர்பவிநியாஸத்தை
கூறுகிறேன்.

வா,மஹ-ஃ ஸவ-ஃஸம்வெக்தூ விமஹ-ஃ ஸவ-ஃநாஸநடி ||

தஸூக் ஸவ-ஃவ்யதெந மஹ-ஃ ஸஜெக் விநிக்ஷிவெக் |
 ஸூக்ஷயாததஸூஹயாதாஸதெந நீருவெக் || 11 ||

வெணந மஹ-ஃவ்யாணி நிஜெ-ஃஷாநெதவ
 ஸம்ம ஹெக் |

ஸூஹாவஸிரிதெஸூஹ ஜஜாஜீதி நதெஸெக் ஸுய: ||

யாநெஜீவரி நியாதவஜ் தாஜ் ஹாஜநஹஜ்ஜ |
 தாஜ் ஹாஜநவிஸாரம் வஹயாவரிஜீதி-ஃதஜ் || 12 ||

ஸூதி ஹாஜ வஜ்ஜூஷஜதாரம்மூஜாதத: |

உஹதம் தாவஜெவம் ஸூக்ஷ வஜ்ஜூஷஜதாரஸூக்ஷ || 13 ||

ஸகர்பமான (கர்பநியாஸத்துடன் கூடிய) கிராமாதிகள் ஸகல ஸம்பத்துகளையும் அளிக்கும். கர்பநியாஸமில்லாத கிராமாதிகள், எல்லாவற்றையும் அழித்துவிடும். ஆகையால் ஸகலவிதமான முயற்சிகளையும் செய்து, நன்கு கர்ப விநியாஸத்தைச் செய்யவேண்டும்.

மண் (தசமிருத்திகை), கிழங்கு (தாமரை), தானியங்கள், சுத்தமான உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்தம், இந்திர நீலம், பணம் (நாணயம்) ஆகிய திரவியங்களைக் குற்றம்ற்றவைகளாக ஸங்கிரஹிக்கவேண்டும். அந்த மண் முதலியவைகளை ஜலத்தினாலே நிரப்பப்பட்ட குழியினுள் வைக்கவேண்டும்.

103

தானியத்தின் மேல் செப்புப் பாத்திரத்தை அசையாமல் வைக்கவேண்டும். தாமிரப் பாத்திரத்தின் அகலமானது அரத்தி (ஒரு முழம்) 12 அங்குலம், 10 அங்குலம், 8 அங்குலம், 4 அங்குலம் என்று 5 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் உயரமானது அகலத்துக்கு ஸமமாகவே

ஸவஹவஹகொஷம் வா தவகொஷகடுவ வா. |

உவலீவபெடி பெவா: தலிநு வாடுது து ஸம்(ஸ்ரீ)தா: ||

ரஜதெந வுஷ: ஸுயெ-3 வஜீஹாடகநிதி-3த: |

யமெ து யமராஜஸ்ர ஸுயெநாயஸவாரண: || 11 ||

ஹெஹஸ்ரீஹஸ்ர ருயெந வரூணெ ஸ ஜநாயிவ: |

வாஜீஸ்ரதரப: ஸொரெ ராஜதொ ஹிராஜக: || 12 ||

ஸம்ஸு வெகருஹைநடு து வுலீஸம் து மெ-3தெ |

* ஸுண-3ம் ஸரீரணெ ஜாதீஹிம்மூதம் து ஜயனகெ ||

இருக்கவேண்டும், அந்தப் பாத்திரமானது வட்டவடிவமாக, சச்சதுரமாக, 10 பட்டைகளுள்ளதாக அல்லது ஒன்பது பட்டைகளுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அந்தப் பாத்திரத்தில் உபபீடஸ்தானத்தில் தேவதைகள் வளிக்கிறார்கள்.

ஸூரியஸ்தானத்தில் வெள்ளியினால் விருஷபம் 1, தங்கத்தினால் இந்திரன் 2, யமஸ்தானத்தில் சுலபத்தினால் ()யமராஜன் 3, இரும்பினால் யானை 4, தங்கத்தினாலே சிங்கம் 5, வருணதிக்கில் வெள்ளியினாலே வருணன் 6, வெண்மையானகுதிரை. 7, ஸோமதிக்கில் வெள்ளியினாலே சந்திரன் (ஸோமன்) 8, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 108

ஈசானதிக்கில் வைக்கிராந்தம், அக்னிதிக்கில் பித்தலை, நைருருதிதிக்கில் ஈயம், வாயுதிக்கில் ஸுவர்ணம். (பணம் என்று மற்றொரு பாடம்.) ஜயந்தஸ்தானத்தில் ஜாதிஹிங் குளியம், பிருசஸ்தானத்தில் அரிதாரம், விததஸ்தானத்தில் மனோகிசு, பிருங்கராஜஸ்தானத்தில் ஸுவர்ணமாக்ஷிகம், ஸுக்ரீவஸ்தானத்தில் ராஜாவர்தம், சோஷபாகத்தில்

ஹரிதாஹம் ஹஸ்ய ஹமெ விதயே து உதஸ்யா |

பாஷ்டிகம் ஹம்மராஜெ ஸூதாஸ்ய ராஜாவதஃ ஸுகஸ்ய ||

மெரிகம் சொஷஹாமெ து மணஃவெஜ்ஜதம் ஹவெஸ |

அதிதா டிரஃ விஜ்ஜாஸ்ய வவவெவ தஜ்ஜெஸ்ய க்ரஃ || ௧௧௧ ||

அதுஷ்டெ அ ஹொகெஸா ஸூவஜ்ஜாஹஜ்ஜாநநா |

ஷஜ்ஜி வஹ அதுஸ்யிஜ்ஜாதெ ஸிஃஸொடியம் ஹவெஸ ||

தடியஃ வாஹநொதெயம் ஸூநகாஸநவெவ வா |

ஃதூஃஃவவதெ ஸரிஅள விஜ்ஜஃ ஸவிதயஃ || ௧௧௨ ||

வாஷ்டிராமம் அ வெவெயஃ விவவ்ஜிநிநிநிவெஸ |

கைரிகம், கணமுக்கிய (முக்கிய) ஸ்தானத்தில் அஞ்ஜனம்.

(அஞ்சனக்கல்) அதிதிஸ்தானத்தில் தரதம் (

இவைகளை இவ்விதமாக, முறையே, வைக்கவேண்டும். 111

லோகபாலர்களை நாச்சத்தில் உள் பககத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி (பாஜனத்திற்குள் முறையுடன் வைத்து) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். லோகபாலர்களின் பிம்பத்தின் உயரமானது, 6, 5, 4, 3, அல்லது 2. அங்குலமிருக்கவேண்டும். 112

அவர்களின் வாஹனங்களின் உயரமானது, அவர்களின் உயரத்தில் ஸரிபாதி உயரமிருக்கவேண்டும். அவர்கள், ஸ்தானகமூர்த்தியாகவோ அல்லது ஆஸனமூர்த்தியாகவோ இருப்பதாகும். 112½

அந்தந்த தேவதைகளின் பாவங்களை அறிந்தவர்கள் கொண்டுவந்து கொடுத்த ரத்னங்களில், ஆபவத்ஸ ஸ்தானத்தில் முந்து, மீசி ஸ்தானத்தில் பவம்,

வஜ்ஜிவிநயயெவிநிஜிஹிஹிநீயம் து விசுகுகெ || ககச ||

ரூப ராஜெ உஹாநீயம் உரதகம் து உஹீயரெ |

உய்யுதெ வஜ்ஜராமம் து விநிஜிஸெகி மஹீஹாஜதெ || ககரு ||

ரதூநி யாதவநெவ வுஹீஸிஸாரஹாஜதெ |

தஜெவ ஸாரதஹாவநெஜு: சூநீதாநி நியாவயெகி || ககக ||

மஹையஸாஉராவெஜு வுஹீகாநி உதுஜிஹி |

ஸ்வஹஸாரநாகி ஸஹிஸாநி வாவஹிஸ ஸாவயெகி

சூலாகி || ககள ||

ஸுணேஹ ஸாநிம் ராவெஜுண ஸீஹிம் உயயஸ

கொடிவழி |

சுவாகுங்குஸீஸாரஹம் திம் வெகுகு(சூ)னகநிதடி ||

ஸனித்ரு ஸ்தானத்தில் வஜ்ஜம், விவஸ்வான்
ஸ்தானத்தில் வைரீயம், இந்திரஜய (ராஜ) ஸ்தானத்தில்
வைரம், மித்ரஸ்தானத்தில் இந்திரநீலம், ருத்திரராஜஸ்
தானத்தில் மஹாநீலம், மஹீதரஸ்தானத்தில் மரகதம், மத்
தியில் பத்மராகம், என்று இவ்விதமாக, கர்ப்பாஜனத்தில்,
வைக்கவேண்டும். 116

தங்கம்- இரும்பு- தாமிரம்- வெள்ளி, இந்த லோஹங்
களினாலே, 4 ஸ்வஸ்திகாகிருதிகளைச் செய்து கர்ப்பாஜ
னத்தின் நான்குபக்கங்களிலும் வைக்கவேண்டும். இவை
களை பிரம்ஹஸ்தானத்திற்கு வெளியில் கிழக்கு முதனிய
திக்குகளில் முறையே வைக்கவேண்டும். 117

மேலும், ஸுவர்ணத்தினாலே சாலி (சம்பாநெல்)
தானியம் வெள்ளியினாலே வர்ஹி(சிறுநெல் தான்யவிசேஷம்)
தானியம், இரும்பினாலே கோத்ரஹம், (வரகுதானியம்)

சூழ் அரபொய்யம் தாழ் குருகியலிதி னொஹஜாந் |
மாஹநாய ஸுத்திம் டிவா வஸூச ஸவ-ம் நியாவயெசி ||

சுமநூயிகவிஸ்நீண-பாயாஹம் அபாயம்மூழ் |
வஹாம்மூதெந வுஜிஸ்ஸஜாநாதி-ஸகிவ்ரணாத: ||

வாழிசம் வெஹ் கீதம் ஸஜாத்ஸஜாமம் வித்-வதகழ் |
மாஹநொவரி தகிஸ்ஸாவஹம் மஹ-தேஜாஸவி-ஸகிவ்ரணாத: ||

ஸ்வாநீயெ (அ)தெ-ணஹ்வெ வாவ-ஸாபெ வுதிநாமரெ |

பித்தனையினாலே கங்குதானியம், ஈயத்தினாலே உருந்து, வைக்கிரந்தத்தினாலே (லோஹவிசேஷம்) எள்ளு, இரும்பினாலே பயறு, தாமிரத்தினாலே கொள்ளு இவைகளைச் செய்து, அந்த கர்ப்பாஜனத்திற்குள் வைத்து, கர்ப்பாஜனத்திற்கு பஸிகொடுத்து, பிறகு அந்த கர்ப்பாஜனத்தை பூமிக்குள் புதைக்கவேண்டும். 119

கற்ப நியாஸ விதியை அறிந்தவர்கள், அந்த கர்ப்பாஜனத்திற்குமேலே, கருங்காலியினாலே இந்திரகீலம் (முடி) போடவேண்டும். அதுபாஜனத்தின் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் ஒரு அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், 12. அங்குலம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். (கர்ப்பாஜனத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

(கர்ப்பாஜனமானது அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருந்தால்,) 5 அங்குலம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும். இவ்விதமாக 32 அங்குலம் வரையில் விஸ்தாரமாக இருப்பதுமாகும். (மானஸாரத்தில் கர்ப்பாஜன விஸ்தாரமானது 32 அங்குலம் வரையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.) 121

ஸ்தானீயம் 1, துரோணமுகம் 2, கார்வாடம் 3, பிரதி

மூரலெ அ திமலெ வெடு வத்தெ கொத்தொருகெ ||

ஸ்ரஹ்ணதாய-காக-ஹாமெ2வி விவஸ்தி யலெ தயா
விடுகு அ வரூணெ டெவ ஸோலெ அ வுயிவீலரெ ||

வாரகுகிணடெரெ வா ஹெதெஷாம் மஹ-ஊஷதெ |
வூஷ்டிணெ அ ஹூரெ டெஹெடு அ *மூஹகூதெ ||

விஷ்ணுஸாரெ ஸ்ரிய: ஸாரெ ஸாநுஸாரெய்வா வுந: |
ஸாவயெஸு மூரகூதாய-ஃ ஸவ-காராவிவரூயெ ||

மஹ-கோள விதிசூதிவ்ய ஸிம்ஸம் தஃபரி நத்யஸெ ||

நாகரம் 4, கிராமம் 5, நிகமம் 6, கேடம் 7, பத்தனம் 8, கோதம் கோலகம் 9, ஆசிய 9 விதமான கிராமாதி பேதங்களில், பிரம்ஹாம்சம் 1, ஆரியாம்சம் 2, அர்காம்சம் 3 விவஸ்வான் அம்சம் 4, யமாம்சம் 5, மித்திராம்சம் 6, வருணாம்சம் 7, ஸோமாம்சம் 8, பூதராம்சம் 9, இவைகளில், துவாரத்தின் வலது பக்கமானது, இவர்களின் கர்பஸ்தானமாகும். (கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டிய ஸ்தானமாகும் என்பது பொருள்.)

வீட்டில், கீழே கூறப்பட்ட 9 அம்சங்களுடன், புஷ்ப தந்தாம்சம், பல்லாடாம்சம், மஹேந்திராம்சம் இவைகளும் கர்பஸ்தானமாகும். 124

கிராமத்தின் ரகைக்காகவும் ஸகலவிதமான விருப்பங்களின் அபிவிருத்திக்காகவும், விஷ்ணுவின் ஸ்தானம், லக்ஷ்மீஸ்தானம் அல்லது ஸுப்ரம்ஹணியஸ்தானம் இவைகளில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 125

*மூஹகூதிதள உதி பாரொ யுகொ ஹவெழிதி ஹதி |

பிறெஷுகலிதெ வாதெ வுரூஷாணுயிராதுகெ || ௧௨௬ ||

சுமுகூதாஹம் அ ஸவெஷாஜமா மாஜிஷு நதிலைசி |

ஸுரகூதம் து யயாமஹம் ஸ வதி: ஸாவயெசு ஸ்ரீரடி ||

சுத்ராநாதம் து தஹ்வம் உ ஷ்வம் மஹேஷநெ ||

வணம் வெகூதா ஹிலிதிஷேஷதாதாஹம்

வணாதாஹம் அவதத ஜாதநாராணாடி |

மூராதாதாஹம் வாதவிநாராணாஹம்

வாரூகாரம் வாரூ ஸகூலிவத துத்ராசி || ௧௨௭ ||

புருஷனுடைய கை எடுப்பு மட்டத்திற்குக்கீழே, சிலை அல்லது செங்கல்லினாலே கட்டப்பட்ட, கர்ப ஸ்தானத்தில் கர்பபாஜனத்தை வைத்துவிட்டு, அதற்குமேலே, விஷ்ணு முதலியவர்களின் பிம்பங்களை வைத்து பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும். 126

இங்கு கூறப்படாத மற்றவிடங்களில், பிரம்ஹாம்சம் முதலியவிடங்களில் கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், கர்பமானது பத்திரமாக இருக்கும் படி, கர்பபாஜனத்தை அசையாமலிருக்கும்படி வைக்க வேண்டும். 127

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களை கர்பலக்ஷணத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். 128

இவ்விதமாக தேவாலயங்களின் பூமியளவு, பிரம்ஹ ணாதி ஜாதிகளின் வீடுகளின் அளவு, கிராமாதிகளின் மான் வின்யாஸ மார்கம், இவைகள், தந்திரங்களிலிருந்து எடுத்து சுருக்கமாகவும் நன்கும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன; 129

உத்தராக் நரவ: ஸ்வதிகாழி அதுஷ்யெஹி:

உத்தராக்-2 நிபுணெஹி உயாம் அ மாம் அ ।

நித்யம் யமோ ஐமகி கித்யெஹிவஹி

யா அம் உத்தராக்-2 நிபுணெஹிவஹிவம் உத்தராக்: (ந:) ||கூரு||

உதி உயெஹி வஹிவஹிவம் உத்தராக்-2 நிபுணெஹிவஹிவம்
நவரோய்யாய: ||

ஸ்தபதி முதலிபவர்களினாலே அளவுகளுடன் அமைக்கப்பட்ட, கிராமாதிகளும், வீடுகளும், தேவாலயங்களும், சந்திரன் நஷத்திரங்களிருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக இருப்பதைக் காண்கின்றோம். ஆகவே அரசன், மானாதி காரியங்களில் ஸமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலிய நான்குவித பிரிவினர்களுக்கும், தக்க ஸம்மானங்களையும், பூமிகளையும், பசுக்களையும் வெகுமதியாக அளிக்கவேண்டும். 130

கிராமவியாஸமென்னும் ஒன்பதாவது
அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய ஸ்வொய்யாய: ||

நமராஜீநாம் ராகம் விந்ஜாலம் ௮ குரூபம் வசுதூ |

சூரீ ௦ யநுஷாம் திபுரதம் தஸூகி ஸததணுவய-நாடிவரி ||

ஸாஷகஸவ திஹொய்யாஷாஸஹஸ்ரானகம் யாவகி |

நமராணாம் விபுனம் ஹி பெரூகம் வுலெ-கூலாதெந ||௨||

ஸததணாஜிதஸய-நா திபு: ஸவ திபுரததணாநாடி |

சூரூபாணாஜிதஸய-நா திபு: ஸவ திபுரததணாநாடி ||௩||

உசுசுஷவாஸவரிபி: நவதெய-ஷிபிரஷஸாஹஸெ: |

பத்தாவது அத்தியாயம்

நகரம் முதலியவைகளின் அளவையும், அதன் விந்யாஸத்தையும் (விந்யாஸம் — அமைப்பின் முறை) முறையே கூறுகின்றேன்.

நகரத்தின் முதலாவது விஸ்தாரம் முன்னூறு (300) தனுஸ் அளவாகும். அந்த அளவுக்குமேல், (100) தனுஸ் வீதமாக, (8000) தனுஸ் வரையில் அளவைக் கூட்டிவர நகரத்தின் விஸ்தாரமானது எழுபத்தெட்டு (78) விதமாகும். இவ்விதமாக முன்னோர்கள் நகரத்தின் அளவுகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 2

ஷுத்திர (சிறிய) நகரங்களின் விஸ்தாரமானது நூறு (100) தண்டம் முதல், பத்து தண்டம் வீதமாக முன்னூறு தண்டம் வரையில் விருத்தி செய்து வர, இருபத்தோரு (21) விதமாகும். 3

†சூரூகி உதி வாணாடி |

அதாவது ஹஸ்யகாண்ட வஹஸ்யதொ நாயிவஹ வஹயா ரோதடி ||

அதாவது அதுஸ்யதகம் யாவகி வரகிதா து விஸயிவி : |
ஷய்யகூதம் வெடம் ஹெஷெ ரெயெ வரெ விவாருடி || ௫ ||

தவ்யாகி அதுஸ்யதகம் யாவகி வஹஸ்யதொ நாயிவஹ வஹயா ரோதடி |
ஷணவகி அதுஸ்யதகம் யாவதாவதா விவாராடி || ௬ ||

அதாவது அதுஸ்யதகம் யாவகி வஹஸ்யதொ நாயிவஹ வஹயா ரோதடி |
வஹஸ்ய ரோணவெவம் வெவடிவிவார உஜிஷ : || ௭ ||

அதாவது அதுஸ்யதகம் யாவகி வஹஸ்யதொ நாயிவஹ வஹயா ரோதடி |

உத்தமபுரத்தின் பரிதியானது (சுத்தளவானது) ராஜ தண்டத்தினால் பதினாறுபிரம் (16000) கோலளவு இருப்பதாகும். அந்த அளவில் ஐநூறு (500) தண்டம் வீதம், நாலாயிரம் (4000) தண்டம் வரையில் குறைத்து வர, பரிதிமானமானது இருபத்திஐந்து (25) விதமாகும். 4

முன்னூறு கோல் முதல், நானூறு (400) கோல் வரையில், முறையே, இருபது (20) கோல் வீதம் கூட்டிவர ஆறு (6) விதமான கேடங்களின் அளவாகும். இவைகள் முறையே சிரேஷ்ட - மத்திம - அதம கேடங்களின் விஸ்தாரமாகும். 5

நானூறு (400) கோலளவு முதல், இருபத்திநான்கு (24) கோல் வீதமாக நானூற்றித்தொண்ணூற்றாறு (496) கோல் வரையில் விருத்தி செய்து வர துரோண முகத்தின் மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 6

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் நானூறு (400) கோல் வரையில் ஐம்பது (50) கோல் வீதமாக விருத்தி செய்து வர கர்வதத்தின் விஸ்தாரமானது ஐந்து (5) விதமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 7

யாவனிடமெ விவாறு: பெருகா: சி: வணுமெகாறு || ௮ ||

ஸதடிணை ஸதவூகிதா வணுதம் யாவதுவிஷ்டி !

ஸதாசு கொடுக்கொடுகாநாம் விவாறும் வணெவ ஹெதெ || ௯ ||

தாவநாடு பெருகும் வாரவிவாறு ஸூரிவி: பூரெகா !

யாவது வணுதாணம் விஸதாநாறு ஸதாநா நாம || 10 ||

வணுஸசு யநுவூகிதா விவாறும் சுயிதம் விவாஸவாறு !

பூரமுவடிஷ்டி நாமம் ஹெதெநாமம் து வெ தெஷ்டி || ௧௧ ||

விவாணம் சிவாநாமம் வாமம் தெஷ்டி வாவாநாமம்

விவாறு ||

விவாறு து விவாணம் வாமம் தெஷ்டி நாமம் வாவாநாமம் ||

இருநூறு (200) கோலளவு முதல் முன்னாத்தி நாற்பது கோலளவு வரையில், பத்து (10) கோல் வீதம் கூட்டிவர நிகமத்தின் விஸ்தாரமானது பதினைந்து (15) விதமாகும்.

நூறு (100) தண்டம் முதல் ஐநூறு (500) தண்டம் வரையில் நூறு (100) தண்டம் வீதம் கூட்டி வர, கோத்தும கோலகத்தின் மானமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 9

மேதாவிகளான வித்வான்கள் புரத்திற்குக் கூறப் பட்டிருக்கின்ற அளவில், இருநூறு (200) தனுஸ் முதல் ஐநூறு (500) தனுஸ் வரையில், ஐம்பது (50) தனுஸ் வீதம் விருத்திசெய்து வர, விடம்பத்தின் அளவானது, ஏழுவிதமாகும். என்று இவ்விதமாக இவைகளின் மானத்தை கூறியிருக்கிறார்கள். 11

நகரம் முதலியவைகளின் முகாயதமானது (முன் பக்கத்தின் நீளமானது) அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு, முக்கால் பங்கு, அரைப்பங்கு, அல்லது

அதிராஜ்யபாதினும் வர்தம் வர்த்தாயத் அ வுந்:

வழங்கி மொழுவூதென்கொண்டவன் *வழங்காராது வவென்கொண்டவன்

வழி^{நீ}க^{நீ}ழி^{நீ}ஷ^{நீ}ஸ^{நீ}ப^{நீ}வ^{நீ}ம்^{நீ}க^{நீ}மி^{நீ}து^{நீ}ர^{நீ}ம்^{நீ}ஸ^{நீ}த^{நீ}வ^{நீ}ம^{நீ} !

8. திருவாரூரையுமடையிலுள்ள இவ்வாழ்வாயி: வெருக: ||

விதி உதாஹ-ஸம் ஸதாஸி விவரம் ஸாருஸத தும்பெ து !

தீவனவாழ்க்கைக்காக: ஹஸ்த ராஜம் (து) குறிப்பொருள் ||

கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது அதன் முன்பக்கத்தின் நீளமானது, அதன் அகலத்தில் ஆறில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{8}$) அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு ($\frac{1}{8}$) இருக்கவேண்டும். 12

நகரம் முதலியவைகளின் கோட்டைச் சுவற்றின் உருவமானது, சச்சுரம் 1, நீண்டசதுரம் 2, வட்டம் 3, நீண்டவட்டம் 4, கோளத்தைப்போன்ற வட்டம் 5, என்று ஐந்து விதமாகும்.

அந்தக் கோட்டைச் சுவற்றின் எல்லையானது, அதன் அகலத்தில் (சுவற்றின் நீளத்தில்) பத்தில் ஒரு பாகம், எட்டில் ஒரு பாகம், ஏழில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில், முறையே ஏழுபாகம், ஆறுபாகம், ஐந்துபாகம், நான்குபாகம், மூன்றுபாகம், (10ல் 7 பாகம், 8ல் 6 பாகம், 7ல் 5 பாகம், 5ல் 4 பாகம், 4ல் 1 பாகம்) இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

கோட்டைச்சுவரின் அகலமானது, இரண்டு முழம், மூன்று முழம், அல்லது நான்கு முழங்கள் இருக்கவேண்டும்.

*வவு : சுயிதாஸு ஐதி வாானாடி !

†தசுக்ரதம் உதி வாஞரடி ।

தீவிரவாதம் வெகாடிஸ்ஸி: உதி வாண்டாடி !

வரித: வரிவாஸாஹேஜஸாஹேஜ டெவாநுயாஜீதி ।

பெலாகமாமாஜிஸாஸாஹேஜ அணிரிதம் ஸ்ரோதா || ௧௧ ||

ஸூத்ராஜீத்யா விஷ்ணுநாதி அ வஜ்ஜெந்நிஜாநா ।

ஸ்ராமாஜமம் ஜா.ம-ஜ தக்ர யயெஷம் தஜ்ஜெஸி விபிதா || ௧௨ ||

ஹ்நாஜிஸாஹேஜ யாவக் ஹ்நாஜ-ஹ்நா து ।

ஜா.ம-ஹ்நாஹேஜெத த்ரயோஜஸ ஹ்நாஜிஷா: || ௧௩ ||

அதன் உயரத்தின் உச்சியானது, * பதினேழு (17) முழம், அல்லது பதினேழு (11) முழமிருக்கவேண்டும். அல்லது இந்த அளவுகளில் மூன்றில் ஒரு பாகம் குறைவாக இருப்பதுமாகும். 15

கோட்டையின் வெளிப்பக்கத்தில், சுற்றிலும் அகழி இருக்கவேண்டும். கோட்டையின் உள் பக்கத்தில் தேவாலயாதிகள் இருக்கவேண்டும்.

பேசக பாகம் முதல் ஆஸனபாகம் வரையிலுள்ள ஸ்தானத்திற்கு சண்டிதம் (சண்டித பதம்) என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 16

புத்திமானாக இருப்பவன், ஸூத்திராதிகளையும் விஷம் ஸ்தானங்களையும் விலக்கிவிடவேண்டும்.

வழியானது, கிழக்குமுகம் அல்லது வடக்குமுகமாக இருந்தால், அங்கு விதியுடன் இஷ்டம்போல் நியாஸத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 17

விதியின் விஸ்தாரமானது, ஒரு கோல் முதல் ஏழு (7) கோல் வரையில், அரை (½) கோல் விதமாக விருத்தி செய்யப்பட்டுவந்தால், அதன் விஸ்தாரமானது பதிமூன்று (13) விதமாகும். 18

* 17, 9. அல்லது 11. முழம் என்று பாடபேதம்.

நாவுடைய ஸ்ரீமாதே வஜ்ஜதஸ்துமே நதிவதிபெ அ !

தமரம் கெவதுமேவா நாகமுகெவதநாகியாநீ வா || ௧௧ ||

திசு அதுவாராயாத மொவாராயாத து வாராயாத !

சுயவிசுயகெயசுத வவசுதநாவாவஸ்கீணசு || ௨௦ ||

வவசுநாராயவவவித தமரவித கெவது பெருத !

புததமுகமிரி மஹா வரிதஸூநா வவவிஸூவாவாயா ||

வரித: வரிவா வாவெத சிவிசியாதாதகாவரகா !

வூவாயா சுகிணதஸூவாவா நாகவயுதா || ௨௨ ||

(தேசமத்தியில்) ஸாதுக்கள் (நல்லோர்) அதிகமாக இருக்குமிடத்தில், நதியின் ஸமீபத்தில், நகரத்தை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். அல்லது ராஜ கிரஹத்துடன் கூடிய ராஜதானியை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 19

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு கோபுரங்களுடையதும், கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதும், பதார்த்தங்களை வாங்கி விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதும், ஸகலவித ஜனங்களும் வளிக்கத்தக்க வீடுகள் நிறைந்ததும், ஸகல தேவாலயங்களுடன் கூடியதுமான வாஸ்துவானது நகரம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு திக்கு வடக்கு திக்குகளில் பிரவேசிக்க முடியாததும், (வழி இல்லாததும்) சுற்றிலும் கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடியதும், அதன் வெளிப்பக்கத்தில் மணல் குவியல்களுடன் கூடியதும் கோட்டையைச் சுற்றிலும் அகழிகளுடன் கூடியதும், அதற்கு வெளிப்பக்கத்தில், கூடாரங்களுடன் (ஸேனைகள் தங்குமிடங்களுடன்) கூடியதும், அநேகம் விதமான ரகசிகளுடன் கூடியதும், கிழக்கிலும் தெற்கிலும் அபிமுகமாக இருப்பதும், ராஜ

உஹதமொவூரயுகூ நானாயிபாவிக்கொபெதா ।

ஸவ-ஜஸூராயஸஹிதா நானாமணிகாவிதா ஸஹஜிதா ॥

ஹஜிதாஸவகாதி ஸஹஜிதா ஸவ-ஜஸூரயுகூ ।

பாரொ, பாராயுகூஹிதாநொநொகஜிதாவாஸா ॥௨௪॥

யா நுவவெஸஸபெதா ஸா கயிதா ராஜயாநீதி ।

காதநவநொஸொ வா ஸவ-ஜஸூராவாஸஸ்கீண-ஜி ॥ ௨௫ ॥

சூயவிகூயகெய-கூகூ வூரஜிதா யகி தகெவ நமாஸிதி ।

ஸூகெய-சூயவிகூகூ யகி நஜிதாஸவஹிதா து தகி வெடிடி ॥

பலத்துடன் கூடியதும், உயரமான கோபுரத்துடன் கூடியதும் பற்பல விதமான மாலிகைகளுடன் (ஜனங்கள் வளிக்கும் வீட்டு வரிசைகளுடன்) கூடியதும், ஸகலவிதமான தேவாலயங்களுடன் கூடியதும், நானாவிதமான கணிகை (தாளிகள்) களுடன் கூடியதும், பல உத்தியானங்களுடன் கூடியதும், யானைப்படைகளுடனும், குதிரைப் படைகளுடனும் ரதங்களுடனும், காலாட்படைகளுடனும் கூடியதும், ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், துவாரங்களுடனும், உப துவாரங்களுடனும், (பெரிய வழிகளுடனும், சந்துகளுடனும்) கூடியதும், கோட்டையினுள் அநேகவிதமான ஜனங்கள் வளிக்கக் கூடியதும், இருப்பதுடன், ராஜபவனத்துடன் கூடியதுமான நகரமானது, ராஜதாநீ என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 24½

காடு அல்லது தோட்டத்தில், ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வளிக்கத்தக்க வீடுகளுடன் கூடியதும், கிரய விக் கிரயங்கள் செய்யும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதுமான இடத்திற்கு புரம் என்று பெயர். இந்த புரத்திற்கு நகரம் என்றும் பெயர்;

வரித: வவ-தயுத் வவ-தகம் வவ-தஜநஸஹித |
 வவ-தவெடகையெ யஜந*தாஜிம் ஜநஸூநகஸுஜ | ௨௭ ||

வீவாணாமதவஹிரஹியுத் வவ-தஜநஸஹித |
 சுயவிசுயகெய-தகம் ரதயநகஸுஜவஸூஜி | ௨௮ ||

ஸாமரவெனாஹிஸெ தகம் மதாயாவிவதநம் வெ-தக |
 வரநரவசெஸஸீவெ யுஜாரம்ஹிசுயொவெத | ௨௯ ||

ஸெநாஸெநாவதியுநவிஜ-தம் ஸிஸிரவிதி ௨ வரெ: |

நதிகளாலும் மலைகளாலும் சூழப்பட்டு, சூத்திரர்கள்
 வளிக்கின்ற இடத்திற்கு கேடம் என்று பெயர். 26

நான்கு பக்கங்களிலும் மலைகளினாலே சூழப்பட்டதும்,
 ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வளிக்கக்கூடியதுமான
 இடத்திற்கு கர்வடம் என்று பெயர். 26½

கர்வடம், கேடகம், இவைகளின் மத்தியில், ஜனங்கள்
 வளித்துவரும் இடத்திற்கு ஜனஸ்தான குப்ஜம் (ருப்ஜம்
 என்பது பாடபேதம்) என்று பெயர். 27

துவீபாந்தரங்களிலுள்ள பதார்த்தங்களுடன் கூடியதும்,
 ஸகலவிதமான ஜனங்களுடன் கூடியதும், விலக்கு வாங்கி
 விற்கும் வியாபாரிகளுடன் கூடியதும், ரத்னங்கள், தனம்,
 வெண்பட்டுக்கள், முதலிய பண்டங்களுடன் கூடியதும்,
 ஸமுத்திரக்கரையின் ஸமீபத்திலிருப்பதும், அந்த பதார்த்தங்
 களை உத்தேசித்து வருகின்ற ஜனங்களுடன் கூடியதுமான
 இடத்திற்கு, பத்தனம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சத்ரு ராஜாக்களின் அல்லது இதர ராஜாக்களின்
 தேசத்திற்கு ஸமீபத்தில், யுத்தத்தைத் துவக்குவதற்கு

ஸவ-ஶ்ரெநஸூ ஂக்ரீண-ஶம் தூபஹவதயுதம் தடிவ தயா ||௩௮||

ஸஹுரஸுஷாபவதம் யஸி ஸௌநாஸுவஸுமிதே தஸிஜெஹூ: |
 நடிஜி வாஸுஸுக் நயவஹவதயுதம் ஸ ஸஹுரஸுஷு ||௩௧||

யஹுவதிஸூவிதகம் தசி ஸூநீபம் ஸஜுஜிஷ்டம் ।
தத்யஸ்டிக்ஷிணமாகு வணிமாஜிஸம்பாகு ॥ ௩௨ ॥

ஸவஜதாவாஸம் யசி ஜொணமுவம் ப்ராகுதாஜாமெயே: ।
 மூலஸீவெஜததாமுயரிஜமூஜிதம் விஸம்ஸயிதி ॥ ௩௩ ॥

வேண்டிய காரியங்களுடன் கூடியதும், ஸேனைகளுடனும், ஸேனாபதிகளுடனும் கூடியதுமான இடத்திற்கு, சிபிரம் என்று பெயர், என்று பெரியோர்கள் கூறுகிறார்கள். 29]

அதே இடமானது, ஸ்கலவிதமான ஜனங்களினாலும் நிறைந்தும், ராஜபவனத்துடன் கூடியும், அனேகவிதமான காவல்களுடன் கூடியும் இருந்தால், அதற்கு ஸௌநாமுகம் என்று பெயர், என்று அந்த விஷயத்தையறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

301

பக்கங்களில் மலைகளும் நதிகளுமிருக்குமிடத்தில், ராஜபவனத்துடனும், பலவித கட்டுக்காவல்களுடனும், அரசனால் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்கு, ஸ்தானீயம், என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சில்பாசாரியர்கள், நதியின் தென்பக்கத்திலும் ஸுமுத்திரத்தின் வடபக்கத்திலுள்ளதும், வியாபாரிகள் முதலியவர்களுடன் கூடியதும், ஸகலவித ஜனங்களும் வளிக்கத் தக்கதுமான இடமானது, துரோணமுகம், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, என்று கூறியுள்ளார்கள்.

இது கிராமத்திற்கு ஸமீபத்தில் ஜனங்கள் வளிக்கக் கூடிய இடமாக இருந்தால், அதற்கு விடம்பம் என்று பெயர், என்று கூறியுள்ளார்கள். 83

செவ்வம் து ஸஹஜமும்-30 வங்கயுதம் வங்கமும்-30 ஸதாசு ।
 தத்திவியிவியுதம் யசு ஐநமும்-30 நிவ-30தொழிரிணம்
 ஸதாசு ॥ ௩௮ ॥

சுசுப்பஜநாஹரஜம் உததிலிவாநொதும்மவநஸாநுடி ।
 ஸவ-30 ஹி மும்-30தொதும் ஸபுராகாரம் ஸதெகசுவாசுபடி ॥

*ஸஹிசுமுகம் ரஹிதவதம் மஹவயம் மூஷ்புரவெபம் ௮ ।
 மொவாநஜணபபுதம் ஸொவாதம் மஹஜிஹடி ॥ ௪௦ ॥

கிரிதுர்கம், வனதுர்கம் இரண்டும் சேர்ந்திருப்பது மிசுர
 துர்கமாகும். (3)

இயற்கையாகவே அமைந்திருக்கும் துர்கமானது
 தைவததுர்கமாகும். (4)

நகரத்தைச் சுற்றிலும் சேற்றினாலாகியது பங்கதுர்கம்
 எனப்படுகிறது. (5)

நதியினாலும், ஸமுத்திரத்தினாலும் சூழப்பட்டிருந்தால்,
 அது ஜல துர்கமாகும். (6)

காடுகளோ, ஜலமோ, இல்லாமல் ஒரே பொட்டலாக
 இருப்பது, இரிணதுர்கமாகும். (7) 38

நகரமானது, கீழே கூறப்பட்ட துர்க்கங்களால் சூழப்
 பட்டதாக இருந்தாலும், கோட்டைச் சுவர்களுடன் கூடிய
 தாகவும், அநேகம் விதமான காவந்துகளுடன் கூடிய
 தாகவும் இருக்கவேண்டும். 39

வனதுர்கமில்லாத நகரமானது, கோட்டைக்கு வெளிப்
 பக்கத்தில் அகழியுள்ளதாகவும், மறைக்கப்பட்ட வழி
 யுடையதாகவும், பகைவர்கள் நுழைய முடியாததுமாக
 இருக்கவேண்டும். மேலும்,—

கோபுரங்களுடனும் மண்டபங்களுடனும் கூடின

*ஸஹிசுமுகரஹிதவதஜிஹவயம் உதி வாராஹாடி ।

†அஹஜிஹம் உதி வாராஹாடி ।

வனவம் தும-மீயியாநம் ஸந்திசுப் பொது வுராத்தென-

உதாதிவி: 1

வாவெ-மீயாநம் விததிர்லாம் வான்கெழுவாக் வகந்திதெ குரோ || 10 ||

புராக் புத்தித் தோம-மீயாநம் வகந்திதெ குரோ

உதாதிவி: 1

தாவத-மீயாநம் விததிர்லாம் வான்கெழுவாக் வகந்திதெ குரோ || 10 ||

வனகாநம் வவவவ தகவஹும-மீயாநம் வகந்திதெ குரோ

யும-மீயாநம் வவவவ தகவஹும-மீயாநம் வகந்திதெ குரோ || 10 ||

தமராநம் தாவத-மீயாநம் விததிர்லாம் வான்கெழுவாக் வகந்திதெ குரோ

வேண்டும். (படைகள் தங்குமிடங்களிலும்) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். 50

பழங்கால முனிவர்கள் இவ்விதமாகத் துர்கவிதாநத்தை (துர்கம் அமைக்கவேண்டிய விதத்தை) நன்கு கூறியிருக்கிறார்கள்.

கோட்டைகளின் விநியாஸங்கள் (அமைப்புகள்) எல்லாவற்றையும் முறையே கூறுகிறேன். 51

நகரங்களில், கிழக்கு மேற்காகச் செல்லுகின்ற வழியானது, பன்னிரண்டு (12) பத்து (10) எட்டு (8) ஆறு (6) நான்கு (4) அல்லது இரண்டு (2) என்று இரட்டைப் படையாக இருந்து, அவ்விதமாகவே, தெற்கு வடக்காகவும் இரட்டைப்படையான மார்க்கங்களிலிருந்தாலும், பதினொன்று (11) ஒன்பது (9) ஏழு (7) ஐந்து (5) மூன்று (3) அல்லது ஒன்று (1) என்று ஒத்தைப்படையான மார்க்கங்களிலிருந்தாலும், யுகம்பதம் அயுகம்பதங்களில், பிரம்ஹாம்சமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது இரண்டு அம்சம், அல்லது மூன்று அம்சமுடையதாக இருப்பதாகும். 52

இவ்விதமாக நகரம் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும், மார்க்கங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன, 53

சுணுவசெகாவீயீ தசுணுகலிதழவீஷம் ஸதாசு || ௫௪ ||

உதாதிஈஈவசெகம் ததயெத ஸம்புயுதம் அசு !
சுதசுரிசுணுகலுதம் ப்ருவீநள சுபிசுள ததவி-3 || ௫௫ ||

ததாஹுசுணுகம் ஸதாசு திசுதா உதாஉதாரஸம்யுதா !
ஸஹுசுபிசுஸம்யுதம் உயெத(யத)வீயதா திவாஸு-3 து ||

ஸெஷம் வலிவசெவலிஷம் சுபிகாஸுவசுணுகம் ப்ருபுதா !
ப்ருவீநொதீவீநெத: உாமெ-3ஷிவிஸெவ ஸம்யுதா || ௫௬ ||

தசுகருகாஸகசுணுகலி தசுகெஷு: ஸஉவிஷ !
ப்ருபுஈஈவவீயதஷிஸு ப்ருபுதாஉதாஉதாஸுயஸெஷுவ || ௫௭ ||

நகரமத்தியில் தண்டாகாரமாக ஒரேவழி இருந்தால்,
அதற்கு தண்டகம் என்று பெயர். 54

அதன் நடுவில் வடக்கு முகமாக மற்றொரு வழி
கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அதற்கு கர்தரி தண்டகம் என்று
பெயர்.

அந்த நகரத்தின் மத்தியில் கிழக்கு மேற்கில் இரண்டு
குட்டிமமார்க்கள் (கற்களால் கட்டப்பட்ட வழிகள்) இருந்
தால் அதற்கு பாஹுதண்டகம், என்று பெயர். 55

நான்கு திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளிலிருந்து, வீதியின்
மத்தியில் இரு பக்கங்களிலும், அனேகம் குட்டிமமார்க்கங்
களிலிருந்து மற்றவைகள் முன்பு கூறப்பட்டதைப்போலிருந்
தால், அதற்கு குடிகாமுகதண்டகம் என்று பெயர். 56

கிழக்கு முகமாக மூன்று மார்க்கங்களும், வடக்கு முகமாக
மூன்று மார்க்கங்களும் இருந்தால், அதற்கு, கலகாபந்த
தண்டகம் என்று பெயர். 57

கிழக்குமேற்கான மார்க்கங்கள் மூன்றும், தெற்குவடக்

வனகெககாணரிதானெ குழிலாம-காணநெகாஸு ।

வெஜீஹகுலுழிதம் நமராஜீநாஜிம் ஸநெடு || ௫௯ ||

வாஸிகுலுழிதம் முரெ யயா தயா வாஸிகு விஜிதாசு ।

வாமுதூரலுவலாம-கா: ஷட்பஷபஹீஷாஸு தடிஸாஹி ||

வாழிவ லாமெ-காபெதம் வீயீவடிம் வாஸிகு வெஅவ ।

வாழிநாஜீவீநா: அஸாரஸெஸுவ லாம-கா: ஸஜா: || ௬௧ ||

வாஹாவதவயலெகம் குழிலாம-கா: துய: வாஅஜா ||

வனதகி ஹகுலுழிதம் நாம-கா நமராஜிவிநாஸெடு || ௬௨ ||

கான மார்கங்கள் மூன்றும் இருந்து, அவைகள் ஒன்றுக் கொன்று குறுக்கேசென்றும், அவைகளில் பலவழிகள் குட்டிம மார்கங்களாகவும் (கல்லால் கட்டப்பட்ட மார்கங்களாகவும்) அமைந்திருந்தால் இதற்கு வேதிபத்திரம் என்று பெயர். இது நகரம் முதலியவைகளுக்குச் சிறந்ததாகும் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. 59

கிராமவிந்யாஸத்தில் ஸ்வஸ்திகமார்க-லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. அவ்விதமாகவே நகராதிகளிலும் ஸ்வஸ்திக மார்க லக்ஷணத்தைக் கொள்ளவேண்டும். 59½

கிழக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும், வடக்குமுகமாக ஆறு வழிகளும் இருந்து, அந்த வழிகள் முன்பு ஸ்வஸ்திக மார்கத் துக்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவும் இருக்கவேண்டும். இவ் விதமாக இருந்தாலுந், அது ஸ்வஸ்திகமார்கம் ஆகும். 60½

கிழக்குமேற்காக நான்கு (4) வீதிகளும், தெற்குவடக் காக நான்கு வீதிகளும் இருக்கவேண்டும். பிரம்ஹ ஸ்தானத்தைச் சுற்றிலும் ஒரு மார்கம் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக நகராதிகளின் விந்யாஸம் அமைந்திருந்தால் அதற்குப் பத்திரகம் என்று பெயர். 62

வநவராம-சோஸெதெ வுராதீநாஸூவதூழீநா: || ௬௭ ||

வாரொவவாரயுதம் கூட்டலாம-சோம-செயெய-சுகூழ் |

ராஜமூலவொவெதம் யசி நமரம் நாரா ஜயாம், மம் ஸதாசி || ௬௮ ||

வூலீநாடி ரஜாம-சோஸூதராம-சோஸூயெயெவ ஸதா: |

நூவரஜிரஸம்-புகூம் யுகூதூதெகாம-செயெவெதூ || ௬௯ ||

வஹுகூட்டிலஸம்-புகூம் விஜயம் நாரா வரெ: வெபூதூ ||

வூலீநாஸூ காடி ரஜாம-சோ ருபூ உழீநா: || ௭௦ ||

வூஹாம்ஸாடிவராம்பொ(ஸெ)யடிஹீஷம் ததூ நூவவாஸூ |

தநூ-வதெதூடிஹூஹாம்மணகம் ஸதாடிஷஹாமெ தூ || ௭௧ ||

ஸுபத்திரம் என்று பெயர். (அர்களம்-தாப்பாள் குட்டிமம் - கற்களால் கட்டப்பட்டது.) 66½

கிழக்கு நோக்கி ஒன்பது (9) வழிகளும், வடக்கு நோக்கி (9) வழிகளும் இருந்து, சந்துகளுடனும், சந்துக்குள் சந்துகளுடனுமிருந்து, குட்டிம மார்கங்களுடனும், அர்களங்களுடனும் கூடியதாகவுமிருந்து, அந்த நகரத்தில் ராஜபவனமும் இருந்தால், அந்த நகரத்திற்கு ஜயாங்கம் என்று பெயர்.

கிழக்கிமேற்காகப் பத்து (10) வழிகளும், தெற்குவடக்காகப் பத்து (10) வழிகளும், அந்த நகரத்தில் ராஜபவனமும் இருந்து, அதில் யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட அர்களங்களும், பல குட்டிமங்களும் இருந்தால் அதற்கு விஜயம் என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 69½

கிழக்குமேற்காகப் பதினோறு (11) மார்கங்களும், தெற்குவடக்காகப் பதினோறு (11) மார்கங்களும் இருக்க வேண்டும். பிரம்ஹாம்சத்தை நீக்கி, விருப்பமான அம்சத்தில் ராஜபவனமிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் இஷ்டமான இடத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பெரிய அங்கணம் (குட்டிடம்) இருக்கவேண்டும்.

தக்ரானுபுரவாஸம் ஸௌம் ஸவ-ஃ ஸௌ-ஹயஸு |

தசுபுராமுஷீமதலாம-ஃ ஸா கயிதா ராஜவியீதி || ௭௨ ||

தஸூர: ஹிவாஸு-ஃயொ: ஸூர: ஸௌஸ்ய-ஃணாணு ராஜிகா
வடி-ஃ ||

தசுபாஸு-ஃயொ: ஹி-ஃவாஸொ வணிகா ஸூர: தஸூர: ஹி-ஃயொ: ||

ஸூர: தஸூர: வாயவாஸம் ஹி-ஃ தஸூர: தஸூர: ஹி-ஃ வாயவாஸம் |

தக்ரானுபுரவாஸம் தசுஸூர: தசுஸூர: தசுஸூர: தசுஸூர: தசுஸூர: || ௭௩ ||

ஸௌம் ஸுர: ஹி-ஃ வாயவாஸம் (ஹி-ஃ) தசு ஸவ-ஃதொ
ஹி-ஃ ||

ஸௌம் ஸௌம் ஸௌம் ஸௌம் ஸௌம் ஸௌம் ஸௌம் ஸௌம் ஸௌம் ஸௌம் ||

அதில் அந்தப்புர ஜனங்களின் வாஸஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். மற்றவைகளை ஊலித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த அரண்மனைக்குக் கிழக்கிலிருந்து செல்லுகிற மார்க்மானது, ராஜவீதி என்று கூறப்படுகிறது. அந்த ராஜவீதியின் இரண்டு பக்கங்களிலும், தளவந்தர்களின் மாளிகையின் வரிசையானது இருக்கவேண்டும். அதற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் வியாபாரிகளின் வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதற்கு தென்பக்கத்தில் தந்துவாயன்களின் (சேணியன்களின்) வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதற்கு வடக்கில் சக்கிரிகளின் (குயவர்களின்) வாஸஸ்தலமிருக்கவேண்டும். அதன் பக்கங்களின், அந்தந்த ஜாதியினர் வளர்ப்பதற்கான இடங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிறபடியே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகள் யாவும் சேர்ந்து ஸர்வதோபத்ரம் என்று கூறப்படுகிறது.

பழைய காலத்திய முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பதினாறு (16) விதமான நகரவிந்யாஸங்களைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 75

பாற-இஹிதம் நெஷம் வடிபெய்த அகாரம் த ஸ்ரீசு
பெரஷம் யுக்தாநுதம் ஸ்ரீசு யொஹிதம் துபெய்யா
தசுபெய்து: || எக ||

கூடாணாவி வெஷம் பயதாநம் அாவி ஸவெ-ஷாடி
தது கூடும்பாவநிகம் வகெஷதமம் அாணராவணடி || எஎ ||

வரிதொரயபயயுகம் வ்யெய வணிகாம் மடஹபெணீ
தகுகிணத: பாவெ-மெஹம் ஸ்ரீசு தகுவாயாநாடி || எஅ ||

உதரதது அாவாவநிகம் ஸ்ரீசு காணாம் து
கவெ-வாவிநாம் ஸ்ரீசு வாஸம் ரயவயதெகாதாடி || எக ||

புஷாபுதவயலெகம் தது அாணராவணம் காய-டி ||

பதமத்தியில், மார்கச்சேதம் செய்வது, விரும்பத்தக்க
தல்ல. சந்தும் இருக்கக்கூடாது சிலபத்தை அறிந்தவர்கள்
அரசனின் அனுமதியின்பேரில், இங்கு கூறப்பட்டாத
மற்றவைகளை நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 76

சிறிய நகரங்களிலும், மத்திம நகரங்களிலும், மற்ற
(உததம் நகரங்களிலும்) குடும்பங்களின் வரிசைகளையும், உள்
கையில் கடைகளையும் கூறுகிறேன். 77

நகரத்தைச் சுற்றிலும் ரதமார்கங்களிருக்கவேண்டும்.
அதன் மத்தியில் வியாபாரிதனின் வீட்டு வரிசைகள்
அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் தென்பக்கத்தில்
சேணியர்களின் வீடுகள் இருக்கவேண்டும். 78

ரதமார்கத்தின் வடபக்கத்தில், சக்கிரிகளின் (குயவர்
களின்) வீட்டு வரிசை இருக்கவேண்டும்.

ரதமார்கத்தில் பலவித தொழிலாளிகளின் வாஸ
ஸ்தானங்கள் இருக்கவேண்டும்.

தாம்பூரூபிவமும் அ வெபூதம் ஸாராநிதம் உவதீ || அம:

ஸாஸாநாதிவெஹம் உபாராஹம் அநாராவணம் ।

ததெத்ருவ கௌஸ்தீரோஸம் ஸுஹம் ஸாகம் அ விஜெயம் || அள ||

வெஹம் உபாதிதீநம் ஹஸ்தீநம் ஹாஸ்தீநம் அ நிதி-வதீ ||

* சுதீரூபிதமதமவயதீநம் தத்ரு ஹாஸ்தீநம் || அஉ ||

தஸாஸு நிதி-வதீநம் கௌஸ்தீரோஸம் விஜெயம் ||

ஸாஸு வுஹ்வதீநம் ஹாஸ்தீநம் விஜெயம் || ஸாஸு ||

நகர மத்தியிலுள்ள பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிச் செல்லு
கின்ற ஓர் வழி இருக்கவேண்டும். அந்த இடத்தில், உட்
கையில் கடைகள் கல்பிக்கப்படவேண்டும். அங்கு
தாம்பூலாதினும், பழங்களும், ஸாரவத்தான திரவியங்களும்
இருக்கவேண்டும். 80

ஈசானபதம் முதல் மஹேந்திரபதம் வரையில்,
அந்தராபணங்கள் (உள்கையில் கடைகள்) இருக்க
வேண்டும். அதே இடத்தில் உயர்ந்த மத்ஸிய மாமிசம்,
காய்கறிகள் இவைகளும் இருக்கவேண்டும். 81

மஹேந்திரபதம் முதல் அக்னிபதம் வரையில், பக்ஷிய
போஜ்யங்கள் வியாபாரம் செய்யவேண்டிய இடமாகக்
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அக்கினிபதம் முதல் ராக்ஷஸபதம் வரையில்,
பாண்டங்கள் (சட்டிப்பானைகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடம்
ஆகும். 82

அதிலிருந்து நிருருதிபதம் வரையில், பானபாஜனம்
(கிண்ணம்) முதலானவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும்.

பிதிருபதம் முதல் புஷ்பதந்தபாகம் வரையில்,
வஸ்திரங்கள் (துணிகள்) வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 83

ஈசனம்: ராக்ஷஸவதீநம் உதி வாரோ யுத உதி ஹாதி ।

தஸாஸ ஸரீரணாணம் தணுநுயாதநாடிகம் அகடட |

ஸாஸ ஹயாடபதாணம் வாயுபதிவஸகாதிநாடி || அச ||

ததெத்ருவ நாவணாடிவஸத்ருவத்ருவாடிகம் ஜெயடி |

தஸாஸபதாணம் மஸம் வுஸாடிகம் விஹிதடி || அரு ||

வஸம் தவாணராவணாடிதம் தசுவரிதஸு உயெத து |

சுஹிணரமதலாமெஹிண ரதம் ஹாடகம் வஸாடி || அச ||

லாஜிஷம் து ஸீலம் விஸுருகம் அலவி ஹாரிடி |

உய்குததெத்ருவாடிகமய ஹெஷஜிஷம் ஸவதே காயடி || அச ||

அங்கிருந்து வாயுபதம் வரையில் அரிசி, தானியங்கள், பாய் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும்.

வாயுபதம் முதல் பல்லாடபதம் வரையில், வஸ்திரம் முதலியவைகள் வியாபாரம் செய்யுமிடமாகும். 84

அந்த இடத்திலேயே உப்பு முதலியவைகளும், எண்ணெய்களும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும்.

அங்கிருந்து ஈசானபதம் வரையில், கந்த (வாசனை) திரவியங்களும், புஷ்பம் முதலியவைகளும் வியாபாரம் செய்யவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 85

இவ்விதமாக நகர மத்தியில், பிரம்ஹபதத்தைச் சுற்றிலுமுள்ள வழியில், ஈசானபதம் முதல் முறையே, வலமாக ஈசானபதம் வரையில், சுற்றிலும் ஒன்பது (9) விதமான பதார்த்தங்கள் சிறப்பதற்குரிய ஸ்தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அதன் மத்தியில் குறுக்கே செல்லுகின்ற வழிகளில் எங்கும் ரத்னங்கள், தங்கம், வஸ்திரம், மஞ்ஜிட்டை, மிளகு, திப்பிலி, மஞ்சள், தேன், நெய், தைலம் முதலியவைகள், மருந்து சாமான்கள், இவைகள் வியாபாரம் செய்ய வேண்டும். 87

சூய-வெடி ௮ விவஸ்வ திரிதெ வ்யயிவீயரெ ௮ வெடி ।

ஸாஸூ ௨௦,௨-௩ மஹுவருக்ஷஜ்ஜ ௮ரெதெவ விஜெயா: ||௮௮||

பெவாநுயஸ்ய வரிதொ முரெ யயா தயா விஹிதழ் ।

வரிதஸ்ய வ-ஜநாநுயஸ-ஜிதம் கிஹித்தொ ௨-௮ரெ || ௮௯ ||

ந,மராசி கிபதம் ஐணம் நீகா ப்ராஜ்ஜம் து வாநெய்யஜ்ஜ ।

அணாநுக-பிராணி ததெதெவ து கொநிகாநாம் து ||௯௦||

சுஸிநு ஸவ-ஜந-தம் முரெ து யயா தயா விஹிதழ் ।

வதநஜ்ஜ-வீயியுதம் நெவ ஸஜ்ஜ-நாநாவணம் தத || ௯௧ ||

ஆர்யபதம்-விவஸ்வத்பதம்-மித்ரபதம்-பூதரபதம் இந்த இடங்களில் சாஸ்தா (ஐயனார்), துர்கை-விநாயகர்-லக்ஷ்மி இவர்களைப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 88

அந்த இடத்தில் சுற்றிலும் நான்கு திக்குகளிலும், கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருப்பதைப்போல் தேவாலயங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குச் சிறிது தூரத்தில் ஸகலவிதமான ஜனங்களும் வஸிப்பதற்குத்தக்க வாஸஸ்தானங்களைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

நகரத்திற்கு வெளியில், நகரத்திலிருந்து இருநூறு(200) கோல் தூரத்திற்கப்பால், கிழக்கு திக்கிலாவது, அக்கினி திக்கிலாவது சண்டாளர்களின் குடிசைகளிருக்கவேண்டும். அந்த இடத்திலேயே கோலகர்களின் ஸ்தானங்களும் இருக்கவேண்டும். 90

இங்கு கூறப்படாத விஷயங்களைக் கிராமவிந்யாஸத்தில் கூறியிருக்கிறபடியே கொள்ளவேண்டும்.

நகரமானது நேராகச் செல்லுகின்ற வீதிகளையுடைய

பெஷாணாபி தத்தெஜாமதவபாஸு தது விஜெயா || ௯௨ ||

ஸ்ரீமதிபடிமலைவாழ்க்கொக்கொழு-

செுாணாழுவாநி நிமலம் அ தயெவ வெட்டி ।

மு.ஜா. அ. வ.வ.டி.பி.தீ.ஹ. சி.பெ.ர.வ. யு.க.தீ.நா.

யிஷாநகாநி கயிதாநி பௌராதமாயெ-3: || கூட ||

ஊவம் பெயராகும் ஹூலிசெவாழிகாதம்

வண-காதாம் மாவத்தி ஜாததினாராணாடி ।

முஜாஹீதாஂ உதவிததாஸலாம-ஃ

ஸாஸுங்காரம் ஸாஸுஸங்கிவத தத்தாஸி || ௯௪ ||

உத்தரவு (உத்தரவு) எண்: ஸ்ரீவதிசாமி அதுஷ்யபெறுதி

காநாழிகல-திவண்ணை ஹதி உயாம் ௨ மாம் ௨ ।

வைகளாக இருந்தால், அந்த நகரத்தில் அந்தர்பணம் இருக்கக்கூடாது. 91

91

மற்ற விஷயங்களை அதற்குத் தக்கபடி அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

92

முன்காலத்தில் பெரியோர்கள் ஸ்தானீயம் 1, தூர்கம் 2, புரம் 3, பத்தனம் 4, கோத்மகோலகம் 5. துரோணமுகம் 6, நிகமம் 7, கேடம் 8, கிராமம் 9, கர்வடம் 10 என்று கூறப் படுகின்ற பத்து (10) விதமான வஸ்துக்களின் விந்யாஸங் களை, யுத்தியாகக் கல்பிக்கவேண்டிய முறைகளைக் கூறியிருக் கிறார்கள்.

93

93

இவ்விதமாகப் பிராம்ஹணாதி ஜாதியினரும்; மற்ற ஜாதியினரும் வளிப்பதற்குரிய கிராமாதிதளின் விந்யாஸங்கள், சில்பசாஸ்திரங்களிலிருந்து கிரஹித்து இந்த நூலில் அலங்காரங்களுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 94

நித்யம் யயா கமதி விதநெகவஸூ-

நஜாஅம்உதாரஸயிவாஸஹுவம் உஜா ஸ: || கூரு ||

உதி உயஸதெ வ(ர)ஸூஸாஸூ நமஸஸ்யாதம் தாடி

உபநிஷதாய: ||

அரசன் மாறாதி காரியங்களில் சமர்த்தர்களான ஸ்தபதி முதலான நான்கு பேர்களுக்கும், பூமியையும் பசுக்களையும் வழங்கவேண்டும். பணத்தையும் அநேகவிதமான வஸ்துக்களையும் வழங்கவேண்டும். அவர்கள் சந்திரனும் நக்சத்திரங்களும் இருக்கும் வரையில் சாசுவதமாக, பரம்பரையாக வளித்துவருவதற்காக வீட்டையும் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். 95

நகரவிதானம் என்னும் பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய வனகாடிசொய்யாய: ||

ஹலிமும்ஹியாநம் து வகெஷ்த ஸ்கெஷ்வத: குலாக் |
அதுரமுலாயதாநம் வத-ஃமும் அ தடியதடி || க ||

சஷாநம் அ ஷயநம் அ அதுபுவதத் தமெவ அ |
வதக் விநதாஸஹெஷ் ஸதாசு சுதயவரவியாயதத: || ௨ ||

ஹலிமும்ஹிதி பெபாகும் தி அதுஹ-ஃஸாரதத: |
விவிஹஸவிவரமெகம்(க) ஹலெஷ-ஃமும் அதுஷயடி ||

புறஷட-ஹஸாரஹி விவிஹஸ விவய-ஃதாசு |
விதமெ து அதுஷ-ஃமும் ஸுஷ-ஹாநாகராகுகடி ||ச||

பதினேருவது அத்தியாயம்

பூமிலம்பவிதியைச் சுருக்கமாக முறையுடன் கூறு
கிறேன்.

பூமிலம்ப விந்யாஸமானது, சச்சதூரம் 1, நீண்ட
சதூரம் 2, வட்டம் 3, நீண்ட வட்டம் 4, அஷ்டாசர்ம் 5,
ஷடசர்ம் 6, துவியசர்விருத்தம் 7, என்று பூமியைக் குறைப்ப
தாலும், கூட்டுவதாலும், பூமிலம்பமானமானது ஏழுவித
மாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 2½

மூன்று (3) முழம் முதலும், நான்கு (முழம்) முதலும்,
இரண்டுமுழம் விதமாகக் கூட்டிவர, ஏகபூமியின் மான
மானது, நான்கு (4) விதமாகும். 3

ஐந்து (5) ஹஸ்தம் முதலும், ஆறு (6) ஹஸ்தம் முதலும்
முறையே பதினேரு முழம் வரையிலும், பன்னிரண்டு
ஹஸ்தம் வரையிலும், இரண்டு ஹஸ்தம் விதமாகக் கூட்டி
வர, துவிதல பூமியின் மானம் நான்குவிதமாகும். 4

வனகாடிஹஸ லாரஹி லிஹிஹஸ விவய-நாசி ।

வனகாடிஸவிகாரா(ஷொய்யா)ஊம் சீதறெ வனகாநகடி ॥

தவவஹிசுராகி யாவசு வகாஷொய்யாஹஸகடி ।

அதுஹிதமும் வெபூகம் அதுயோநம் ஸகாததடி ॥க॥

வனகஹஸம் லிஹஸம் வா க்ஷுஹிசுரெகதமும் ஸூதடி ।

யுமாயுமகரெயோநெஹி ஹஸாபெயோந ஸகாநெஹி ॥

கெஅசு வஹி ஷொய்யாநம் லாநுஷாணாம் விராநகெ ।

விஸாரெ ஸகாஷடிவஹி அதுஹிஸொய்யிகம் சீதறி ॥

ஏழு (7) அல்லது எட்டு (8) ஹஸ்தம் முதல், (15) பதினைந்து விகாரம் (பதினைந்து அல்லது (16) பதினாறு) ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர திரிதலமானது ஐந்து (5) விதமாகும். 5

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் முதல் பதினைந்து (15) அல்லது பதினாறு (16) ஹஸ்தம் வரையில் (இரண்டு ஹஸ்தம் வீதமாகக் கூட்டிவர) சதுஸ்தலமும், பஞ்ச தலமும் நான்குவிதமாகும். 6

க்ஷுத்ர ஏகதலமானது, ஒரு ஹஸ்தம் அல்லது இரண்டு ஹஸ்தம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 6½

சிலர் தேவதைகளுக்கு இரட்டைப் படையாகவும் ஒத்தைப் படையாகவும் கூறப்பட்ட அளவுகளில், அரை முழம் கூட்டியும், அரைமுழம் குறைத்துமிருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 7½

மானுஷ விமானங்களில், ஏழு (7) ஹஸ்தம் ஆறு (8) ஹஸ்தம், ஐந்து (5) ஹஸ்தம் நான்கு (4) ஹஸ்தம், மூன்று (3) ஹஸ்தமுள்ள அளவுகளில், மூன்று (3) ஹஸ்தம் அதிகமாக இருப்பதாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 8

ஸாணிகம் வளவுகம் ஐயடிடி^{டி} ஸுதம் ஸாவ-கோலிகடி |

உலாயம் விமுணம் வாடிய-கோலிகம் அலவி ஸஸ்தடி ||

வணடிஸகரவஜாஸாகி ஹீதம் சுதாடி விவாதகடி |

ஸவாஷாயிகவடி^{டி} சுதாடிவிவிஹதா விவாதகாசி ||10||

சுஸவதெஸுதாஸ-கோலாடி^{டி} நி தீ^{டி}ணி உதாநி ௮ |

ஸவதவிஸாதிஸெதாநி வாடிஸாஸாநாநி^{டி} ஸுதா^{டி}காசி [கக]

தி^{டி}வதாவிஸாதிஸதெய-கோவகி ஸதகரானகடி |

தி^{டி}தி^{டி}ஹஸ விவசுதி^{டி} தா தி^{டி}மவொகிஸெயலிஷதெ ||

வனவஸகிசுடிஷாநெஷா நெஷு^{டி}ஸெயா^{டி}யம் ஹவகி |

அவைகளுக்கு, முறையே, சாந்திகம் 1, பௌஷ்டிகம் 2, ஜயிதம் 3, அதுபதம் 4, ஸார்வகாமிகம் 5, என்று பெயர். 8½

அதன் (நீளமானது) உயரத்தைப்போல் இரண்டுபங்கு கால்பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு அதிகமாக இருப்பதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகும். 9

பதினைந்து முழம் விஸ்தாரத்திலிருந்து குறைந்த விஸ்தாரமுடைய விமானமானது, கூசுத்ரவிமானமாகும்.

பதினேழு (17) அல்லது பதினெட்டு (18) முழம் முதல் எழுபது (70) முழம் வரையில் இரண்டு முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர், மானமானது இருபத்தேழுவிதமாகும். அவைகள் முறையே பன்னிரண்டு (12) முழம் வரையில் கூறப்பட்டவைகளாம். 11

இருபத்திமூன்று (23) இருபத்திநான்கு (24) முழம் முதல், நூறு முழம் வரையில், மூன்று (3) முழம் வீதம் விருத்தி செய்துவர, உத்ஸேத மானமானது (அகலத்தின் அளவானது) இருபத்தேழு (27) விதமாகும். (12)

சீ அதுஷ்டிஃசிஹஸாதிவிவிஹஸ விவய-நாசு || ௧௩ ||

வஹஷ்டிஃஷஷிஹஸாணம் ஸம்வய்யா வுலவ-ஸம்ஷு
(வசுசு)சி: |

அதுஷ்டிஃவிஸாநாதி ஊடிஸாணம் விவ்யதெ || ௧௪ ||

ஸஷ்டிஃஷஷிஃகேராரஹி சீ சீஹஸ விவய-நாசு |

வஹ ஷணவதிய-ஸாவசு உ.அம் ப்ராமிவ ஸம்வய்யா || ௧௫ ||

ஸ்ரஷ்டிஃயுகநிஷம் ஸஷாசு வஹம் ஷயுக நேஷு அ |

நவவஷ்டிஃகிராசு வஹ ஷ்டிஃவஹஸுகிராநாக்ஷ || ௧௬ ||

விவிஹஸ விவஸுஷா து அதுவி-ஸாதி ஸம்வய்யா |

இவ்விதமாக உத்திருஷ்டமானங்களில், உத்தம-மத்திம-
அதம மானங்களாகும்.

பதிமுன்று (13) பதிநான்கு (14) முழம் முதல், அறுபத்
தைந்து (65) அறுபத்தாறு (66) முழம் வரையில் இரண்டு
(2) முழம் விதமாகக் கூட்டிவர, விமானத்தின் அகலமானது
முன்பு கூறியது போல இருபத்தேழு (27) விதமாகும்.
சதுஸ்தல விமானங்கள் பன்னிரண்டு முழம் வரையில்
கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 14

பதினேழு (17) பதினெட்டு (18) முழம் முதல்
தொண்ணூத்தைந்து (95) தொண்ணூத்தாறு (96) முழம்
வரையில், முன்று (3) முழம் விதமாகக் கூட்டிவர, அதன்
உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டதுபோல், இருபத்தேழு
விதமாகும். 15

இவ்விதமாக மத்தியம விமானங்களின், உத்தம-மத்திம
அதம மானங்களாகும்.

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) முழம் முதல் ஐம்பத்
தைந்து (55) அல்லது ஐம்பத்தாறு (56) முழம் வரையில்,

வீணாதிவாடிபாணாநாம் ஹே-ஜாணாம் விபுமாம் சூராகி ||

வீணாதிவாடிபாணாநாம் யாஜா உதபுரோணத: |

யாஜாதிவாடிபாணாநாம் விபுமாம் உதபுரோணத: ||கஅ||

விஷ்டித் துயொடிபாணாநாம் விபுமாம் யாஜாதிவாடிபாணாநாம்

விஷ்டித் துயொடிபாணாநாம் விபுமாம் யாஜாதிவாடிபாணாநாம்

ஸ்ரீவொதிதடி || கக ||

விஷ்டித் துயொடிபாணாநாம் விபுமாம் யாஜாதிவாடிபாணாநாம்

ஸ்ரீவொதிதடி ||

கெவிசாபிவராந்தம் துயொடிபாணாநாம் விபுமாம் யாஜாதிவாடிபாணாநாம்

இரண்டு முழம் வீதமாகக் கூட்டிவர ஹர்மிய விஸ்தாரமானது, இருபத்தினான்கு (24) வீதமாகும். இந்த விஸ்தாரமானது, முறையே பஞ்சஹர்மியம் முதல், துவாதச ஹர்மியம் வரையில், (5 அடுக்கு மாடிமுதல் 12 அடுக்கு மாடி வரையில்) ஹர்மியங்களின் விஸ்தாரமாகும். 17

அளவில் சமர்த்தனாக இருப்பவன், ஏழு (7) எட்டு (8) ஒன்பது (9) பூமிகளுக்குக் கூறப்பட்ட பிரமாணத்திலிருந்து, துவாதச பூமியந்தம் பிரமாணங்களைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். 18

பன்னிரண்டு (12) பதிமூன்று (13) பூமிமுதல் பதினாறு (16) பூமி வரையில், முறையே, ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தாறு (56) ஐம்பத்தேழு (57) ஐம்பது (50) ஹஸ்தம் விஸ்தாரமிருக்கவேண்டும் என்று பரசிவனால் கூறப்பட்டிருக்கிறது 19

ஸ்தம்பத்திற்கு வெளிப்பக்கத்திலிருந்து விஸ்தாரத்தை கணக்கிடவேண்டும். ஜன்ம ஸ்தானத்திலிருந்து (அஸ்திவாரத்திலிருந்து) ஸ்தூபி வரையில் உயரத்தைக்

நிஜமாஹ டிஸஸ்தாதி*வயிகெ கூயிராவடு .

ஹமஸ்ய ஹாஸ்யமொஸ்யம்ஹஸிதனெஷு டுதிகா: ||௫||

தடி'உய்ய-ஃ தஸ்ய டெய்ய து வஃகந் நயஸெகி வாத: |

வ'உவெ-ஃ அொகிவயுகந் அ டிக்ஷிணெ களஃமஃ

கூதிவெகி || ௬ ||

ஸளமஸ்யி வஸ்யிஸெ விடிதாசி காகஹொஹ(டூ)ஃமஃமிஸி |

யாதஜாநயஷுள தடி'உய்ய-ஃ து ஸாஸிவீ-ஃஹிஸ்யகொஃவ: ||

கங்குஃமஃ அ டாஷம் அ கூஹுஸ்யம் அ திஹ் தயா |

வ்ராடிக்கிணெத ஸாஹாஜிநீஸாநாதிஷு விநயஸெகி ||

சச்சதுரமாகக் கட்டவேண்டும். அந்தப் பள்ளத்தில் ஜலத்தை நிரப்பி, அதனடியில், சகலவிதமான மிருத்திகை (மண்) களையும் போடவேண்டும். 4

நதீ 1, மடு (ஏரி முதலிய பெரிய ஜலாசயம்) 2, பயிர் விளையும் வயல் 3, மலை 4, *பள்ளிகை 5, நண்டுவளை 6, கலப்பையின் கொழு 7, ஸமுத்திரம் 8, பசுவின் கொம்பு 9, யானையின் தந்தம் 10, இந்த இடங்களிலிருந்து எடுக்கப் படும் மிருத்திகைகளை, பள்ளத்தின் அடியில் போட வேண்டும்.

அதற்குமேலே, அந்தக் குழியின் மத்தியில், தாமரைக் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். அதற்கு கிழக்கு திக்கில், நீலோத்பல கிழங்கை வைக்கவேண்டும். தெற்கு திக்கில், அல்லிக்கிழங்கை வைக்கவேண்டும். மேற்கு திக்கில், செங்கழினிர் கிழங்கை வைக்கவேண்டும். வடக்கு திக்கில் காகலோட்கத்தை (காகலோட்டியத்தை) வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, சம்பா நெல் 1, சென்னெல் 2, வரகு தானியம் 3, கங்குதானியம் 4, பயறு 5, உளுந்து 6,

*வஹீக உதி வாஹாஸாடி |

*புத்து என்பது பாடபேதம்.

தவெழுவார் நியாதவழி உணர்வு தாழ்நிலி-தழி |

சூழ்து-தாழ்வினாபாகி வினா-முனிய-தாழி || ௯ ||

வணங்கி-பொது-தாழ் உணர்வா-தாழி |

வெண்பூ-வாழ்வு-தாழ்வு-தாழ்வு-தாழ்வு || 10 ||

வணங்கி-வாழ்வு-தாழ்வு-தாழ்வு-தாழ்வு || 11 ||

மது-தாழ்வு-தாழ்வு-தாழ்வு-தாழ்வு || 12 ||

கொள்ளு 7, எள்ளு 8, இந்த எட்டுவிதமான தானியங்களை யும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷிணமாக எட்டு திக்கு களிலும் வைக்கவேண்டும். 8

அதற்குமேலே, தாமிரத்தினாலே செய்யப்பட்ட பெட்டியை வைக்கவேண்டும். அந்தப் பெட்டியின் அகல் மானது, மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) அங்குலம் அகலம் முதல், இருபத்தைந்து (25) அல்லது இருபத்தாறு (26) அங்குலம் வரையில், இரண்டு அங்குலம் வீதமாக விருத்தி செய்துவர, பன்னிரண்டு (12) விதமாகும்.

அதன் உயரமானது, அதன் அகலத்திற்கு சமமாகவோ, அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு, ஆறில் ஒரு பங்கு, அல்லது ஐந்தில் ஒரு பங்கு குறைவாகவாவது இருக்க வேண்டும். 10

இந்த அளவானது, முறையே, ஏக ஹர்மியம் முதல் துவாதச ஹர்மியம் (12-மாடி) வரையிலுள்ள வாஸ்துக் கருக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

அதன் பாதாலம்பிவிதானமானது, அதற்காக எடுக்கப் பட்ட உயரத்தில், மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும். (பாதாலம்பிவிதானம் - அதன் அடிப்பக்கத்தின் மட்டமான இடம்.) 11

உவலீஃவ. 7டி டெவா: வஹுஹிஸதி ஸஃமதா: I

ஸுஹெ-பூ-பூ-ஹி-தஹு ஸவ-ஃ மஹெ: வுஹெஹ
 டீ(யு)வஹெ: || கரு ||

வாஸயிசுவாது வுஹெ-ஹி-தஹு: வஹுமஹெஹி-தஹு ஹஹஹ
 வுஹெஹி-தஹு ஹெஹெஹெஹி-தஹு ஹஹஹஹஹஹஹ
 ஹஹஹ ||

ஹுஹிஹி அஹிதம் சுஹா ஹஹிதம் வாய தஹிவாஹி I
 ஹிஹிஹி ஹெவாஹி ஹஹஹி ஹஹஹஹஹஹஹஹஹ ||

ஹுஹிஹி மஹவஹிஹிஹி: ஹவஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹி I
 ஹவஹி: ஹஹஹிஹி ஹிஹி ஹவஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹி ||

ஹுமஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹிஹி I

அதன் உப பீடபதத்தில், இருபத்தைந்து தேவதைகள் இருக்கின்றார்கள்.

அந்தப் பள்ளத்திற்கு மேலேயுள்ள பூதலம் முழுமையும் சந்தணம்-புஷ்பம்-தீபம் (தூபம்) இவைகளினால், வாசனையுள்ளதாகச் செய்து, 15

முதல்நாள் கர்ப்பாஜனத்தை பஞ்ச கவ்யத்தினாலே பிரக்ஷாளனம் செய்து, அதன்மேலே நூல்களை சுத்தி, பூமியில் சம்பா நெல்கை நன்றாகப் பரப்பி, மேடையாகச் செய்து, அதில் சண்டித பதம், அல்லது மண்டிக பதத்தைக் கல்பித்து, அதில் சுத்தாக்ஷதையின் தாரையினாலே, பிரம்ஹாதி தேவதைகளை நியாஸம் செய்து (ஆவாஹனம் செய்து) சந்தணம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே ஆரதித்து, புவநாதிபதியை ஜபம் செய்யவேண்டும். 17½

பிறகு, ஸ்தபதி, வஸ்திரம் சாத்தி அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், நறுமணமுள்ள ஜலத்தினாலே நிறைந்தவைகளும்

நிஷ்டைமகாநவமூலிநாந வண வணவ மூலிநாந ||

தவழை புழுகினை மகாபாநிஸூஸூரிநாநிதெ ।

சூராயதமகவமூலிநாநிதெ: ஸூரி ஊயாநிதெ || ௨௨ ||

மூல(ஸூரி)நாய தத: வாக்ரம் வெஷயெசு ஸூத-

வாஸஸா ।

ஸூதவஸூரஸூரிஸூரிநாநிதெ: நூலெசு ஊயாநிதெ

ஸூதி: || ௨௩ ||

ஸூரி ஸூரி வயொநாநிதெ: உவொஷூரிவஸூரி தத: ।

ஸூவதி: ஸூரிவசு ஸூரி: ஸூரிநாநிதெ: ஊயாநிதெ

ஸூவித: || ௨௪ ||

யாநாநிதெ: ஊயாநிதெ: ஊயாநிதெ: ஊயாநிதெ: ஊயாநிதெ: ।

களங்கம் (அழுக்கு அல்லது தோஷம்) அற்றவைகளும், பொத்தலில்லாதவைகளும், நூல் சுற்றப்பட்டவைகளும்மான ஐந்து (5) பாத்திரங்களை வைத்து, அதன் தென் பக்கத்தில் கந்தத்துடன் கூடிய சம்பா நெல்லினால் கல்பிக்கப்பட்ட ஸ்தண்டிலத்தில் (திட்டாணியில்) வைத்து, அவைகளை, சந்தணம் புஷ்பங்களினாலே ஆராதித்து (பூஜை செய்து) முறைப்படி பஸி கொடுக்கவேண்டும். 20

ஸ்தபதி சுத்தனாக இருந்துகொண்டு, கர்பந்யாஸம் செய்வதற்கான பாத்திரத்தை வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே சுத்தி, தானியஸ்தண்டிலத்திற்குமேலே, வெளுப்பு வஸ்திரத்தை விரித்துப்போட்டு, தர்பைகளைப் பரப்பி, அதன் மேலே, அந்த கர்பபாஜனத்தை வைக்கவேண்டும்.

பிறகு, இரவில், சுத்தமான பாலைக் குடித்துவிட்டு, உபவாஸமாக இருக்கவேண்டும். பிறகு, சிலப சாஸ்திர மறிந்த மேதாவியான ஸ்தபதியானவன், ஸூத்திர கிராஹி முநியவர்களால் குழப்பட்டவனாக இருந்துகொண்டு,

ஹேரோஜதஸுஸெஸு ஸாமிவீ, ஹிகுருகியகாநு ||௨௩||

துவுணா கங்குஸீஸெந ஜாதொ உஹோயஸாயஸா |
கொட வம் அ திஹம் ஹாவதம் வெகராகெந வ்யதத: ||

ஂஸாஹிஷு துஸெஷெதாதுஷஷி கூஸு யயாகுஉ |
ஜயனெ ஜாதி ஹிம்மூதூம் ஹரிதாஹம் ஹஸெ உத |௨௪||

உதஸூரூ அ விதயெ ஹம்மாராகெ து ஜாகிகு |
ஹாஜாவதம் து ஸம்மீவெ ஸாஹெ மெநிகீநித | ||

தானியம் முதலிய வஸ்துக்களை கர்ப பாஜனத்திற்குள் வைக்கவேண்டும். 22½

தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட சாவிதானியம் 1, (சம்பா நெல்) வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட விரீஹிதானியம் 2, (அறுபது நாளில் விளையும் நெல், அல்லது சென்னெல்) சுல்பத்தினாலே செய்யப்பட்ட கொள்ளு 3, (சுல்பம் சுத்தம் செய்த செம்பு) த்ரபுஷினால் (மித்தளை) செய்யப்பட்ட கம்பு தானியம் 4, ஈயத்தினாலே செய்யப்பட்ட உளுந்து 5, இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட பயறு 6, இரும்பினாலே செய்யப் பட்ட வரகு தானியம், (7) வைக்கிராந்த மென்னும் லோஹத்தினாலே முடிஞ்சியுடன் (பிரயாசத்துடன்) செய்யப் பட்ட எள்ளு 8, ஆகிய எட்டு (8) தானியங்களையும், ஈசானிய திக்கு முதல் பிரதக்ஷணமாக விதியுடன் வைக்கவேண்டும்.

ஜயந்த ஸ்தானத்தில் ஜாதி ஹிந்துவியத்தையும் அரி தாரத்தை பிருசஸ்தானத்தி ல், மனோகம்மய ஸ்தாத பதத் திலும், மாஷிகம் (மாபர்ண மாஷிகம்) பிருங்கராஜ பதத்திலும், ராஜா வரதத்தை சுக்ரீவபதத்திலும், கைரி கத்தை (மலையிலுள்ள தாதுப்பிராருள்) சொஷ பதத்திலும்,

சுஜநம் மணலுவெய் ஸுதாசு சுதிதள ஈரடி விடி-1
 உய்யெவ வடிநாமம் து *உரீ அள விடி-20 உதடி ||உள||

ஸாஷிஞ்சு வுஷ்நாமம் து வெவைய-30
 ஸுதாசிவஸ்தி 1
 வஜ்ஜிம்டி ஐயெ விடிதாசு உம்டி நீதம் து உதித்கெ ||

ருடி நானெ உஹாநீதம் உரகதம் து உஹியரெ 1
 உகாஉவவெத ஸுதாசிவவெ-30 க்ருபெரா நுதெவெசு ||

விஷ்ணுக்ரானா தி.ஸுலிதா ஸ்ரீ: ஸஹாதிவ-30 2
 ஹம்மகடி 1

சுவாஸாமெ-30கவ து ஸுதாசிவஸ்தி ஹம்மகடி ||உ||

அஞ்சனத்தை (அஞ்சக்கல்) கணமுக்ய ஸ்தானத்திலும், தர
 தத்தை (பாதாளத்தை) அதிதி ஸ்தானத்திலும், மத்தியில்
 பத்ம ராகத்தையும் 1, *மரீசிபதத்தில் பவழத்தையும் 2,
 சாவிந்திரபதத்தில் புஷ்பராகத்தையும் 3, விவஸ்வத் பதத்
 தில் வைநோரியத்தையும் 4, இந்திரஜயபதத்தில் வைரத்தையு
 ம் (5) மித்திரபதத்தில் இந்திர நீலத்தையும் 6, ருத்ராஜ
 பதத்தில் மஹா நீலத்தையும் 7, மஹீதரபதத்தில் மரகதத்
 தையும் 8, அபவத்ஸபதத்தில் முத்தையும் 9, கிழக்கு
 திக்கிலிருந்து முறையே பிரதக்ஷிணமாக வைக்கவேண்டும்.

விஷ்ணுகிராந்தி, திரிகுலம், ஸ்ரீதேவீ, ஸஹதேவீ,
 தூர்வை, கருச்சாரங்கண்ணி, நாயுருவி, ஓரிதழ் தாமரை,
 இந்த எட்டு ஓஷதிகளையும் ஈசானதிக்கு முதல் முறையே
 வைக்கவேண்டும். 30

*சுக்ரு குய-30கெ உதி ஹதிதெவெ ஸ்ரீ அள உதி வாரொ
 ஹவதி 1 வடிநாமம் க்ருபெவி விடிதெ 1 தக்டு வுரெஷ்ணு-
 ருலுஹதி 1

*ஆர்யக ஸ்தானத்தில். என்பதற்கு பதிலாக மரீசி
 ஸ்தானத்தில் என்று இருக்கிறது. பதங்கள் வரிசையாக கூறப்
 படவில்லை. இதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அந்நாமரங்கவ-சுரூவெனெனாநுதாமுடி.

தகொயெநாஷ மகாஸ்ஸு ஐயனாழிஷு வித்யஸெக் ||௨௮||

ஸவிகாநி அதுதி-கநு ஹோயநா உரலிவழிகெ: |
ஸவெ-ஷாபவி ஸாபாநதெதுலெஹு-வகந்தெ ||௩௨||

சுபாதுசுதிருவழிநாடும் வாசும் வுஷிநம் தயா !

விதாகம் ஹரிணம் வாஸம் ஹெஹம் வதுவ-ஜாதிஷு

தழுவலாகு || ௧௩ ||

*சந்தணம் 1, அகில் 2, பச்சைக்கற்பூரம் 3, லவங்கம் 4, ஏலக்காய் 5, லதாபலம் (ஜியோதிர் லதாபலம்) 6, தக்கோலம் 7, (செஞ்சந்தணம் 8) ஆகிய அஷ்ட (8) கந்தங்களை, ஐயந்தாதி ஸ்தானங்களில் வைக்கவேண்டும்.

தங்கம், இரும்பு, தாமிரம், வெள்ளி, இவைகளினால் நான்கு ஸ்வஸ்திகங்களை செய்து, அவைகளை முறையே (கிழக்கு திக்குமுதல்) நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும்.

இதுவரையில் கூறப்பட்டவைகள் யாவும், ஸ்தல தேவதைகளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அந்தந்த தேவதைக்குரிய அடையாளங்களுடன் கூறுகிறேன்.

32

கபாலம் 1, சூலம் 2, கட்வாங்கம் 3, பரசு 4, விருஷபம் 5, பிநாகம் 6, மான் 7, பாசம் 8, (இவைகள் சிவசின்ஹங்கள்) இந்த எட்டு (8) ஆயுதங்களையும் கிழக்கு முதலாக எட்டு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும்.

* இங்கு (7) கந்த திரவியங்கள்தான் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால், சந்தணம் என்பதற்கு 'வெண் சந்தணம், செஞ்சந்தணம்' என இரண்டையும் கொள்ளவேண்டும்.

காதலீஸ்வரமயம் அரஷ்டமமம் ததூ வலிவடிவகி |
 உவ-கீணம் வலிண-கீகும்மம் அ வடிஷமம் யு-ம-அரரிஷ ||

ஸ்ரீவசீஸம் ஸ்ரீவசீகம் ஸ்வம் தீவம் ஷெவாஷ்டமமமடி |
 ஸ்வாவகஸ்தாநுஸரிஷ்டஸ்தாநு ஸ்வபதி: சுரஸொ ததீஸெகி ||

சூஅரடித மாரிதம் ஸு-ஹம் (ஹ)வியாதெத து
 திஸுமடி |

ததெவாராயதமலாஹெதி: ஸ்வாவயெகி சுருஸொகிகெ: ||

ஸுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட அஷ்டமங்களங்களை, முன்போலவே, எட்டு (8) திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும்.

தர்பணம் 1, (முகம் பார்க்கும் கண்ணாடி) பூரண
 கும்பம் 2, விருஷபம் 3, இரண்டு சாமரம் 4, ஸ்ரீவத்ஸம் 5,
 ஸ்வஸ்திகம் 6, சங்கம் 7, தீபம் 8, இவைகள் தேவாஷ்ட
 மங்களமாம். இவைகளை, யஜமானனுடைய அனுமதியுடன்,
 ஸ்தபதியாவது அவனுடைய சிஷ்யனாவது, முறையுடன்
 வைக்கவேண்டும். 35

பிறகு வெளுப்பு வஸ்திரத்தினாலே, அந்த கர்ப
 பாஜனத்தைமுடி, அது அசங்காமலிருக்கும்படி செய்ய
 வேண்டும்.

அந்த கர்பபாஜனத்தை, கந்தம் - அக்ஷதை புஷ்பங்
 களினாலே ஆராதித்து (பூஜித்து): கலசஜலத்தினாலே
 அபிஷேகம் செய்யவேண்டும். 36

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனோடுகூட, புஷ்பம், குண்டலம்,
 ஹாரம் முதலிய ஆபரணங்கள், கடகம், மோதிரம், ஸுவர்
 ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட பஞ்சாங்க பூஷணங்கள்,
 மற்றும் பலவித ஆபரணங்கள், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதம்,
 புதிய வஸ்திரம் உத்தரீயங்கள், இவைகளை தரித்துக்
 கொண்டு, சுவேத சந்தணம் பூசிக்கொண்டு, வெளுப்பு

ஹோஸுஹெ ப்ரு(வ்ரு)ஹிஸுஹெ வாஹுகாது
 ப்ரு(வ்ரு)தெரயு: ||சஉ||

தஸூஹிதஸூஹதம் நிஹம் மஹம்(ஹம்) ஸஹிதஸூஹுகி !
 அதஸூஹிதஸூஹதம் ஸாரவஸூஹிதஸூஹிதஸூஹுகி ||சஉ||

வாதுஹிமஹிஸுஹாரா வஹிமஹிமஹிதா !
 ப்ருஹிமஹிதா. ஸார ஸூஹிதஸூஹுகி ||சஉ||

தஸூஹிதஸூஹதம் ஸஹிதஸூஹுகி அதஸூஹிதஸூஹுகி !

பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பத்திற்குக் கீழேயுள்ள குழியில்,
 கர்பத்தை (அந்த கர்பபாஜனத்தை) நன்கு பொருத்தமாக
 வைக்கவேண்டும். 41

ஹோமஸ்தம்பம், கர்பகிருஹத்தில் சுற்றிலுமுள்ள
 தூண்கள், கர்பகிருஹத்தைச் சுற்றிலும் பாதுகாஸ்தானம்,
 இவைகளின் கீழே, செய்யப்படும் பள்ளமானது, கர்ப
 பாஜனத்தை வைப்பதற்கு செய்யப்பட்ட பள்ளத்தைக்
 காட்டிலும் அதிக உயரமுள்ளதாக (ஆழம் உள்ளதாக)
 இருந்தால் அது, கர்பஸ்தாபனத்திலே உண்டாகும் ஸகல
 விதமான ஸம்பத்துக்களையும் நாசம் செய்துவிடும். [கர்ப
 கிருஹத்திலுள்ள தூண்கள் சுற்றுப்புறங்களில், சுவர்
 வைக்குமிடங்கள், இவைகளின் அஸ்திவாரத்திற்காக
 தேர்ண்டப்படும் பள்ளமானது, கர்பஸ்தாபன ஸ்தானத்தை
 காட்டிலும் அதிக ஆழமுள்ளதாக இருக்கக்கூடாது என்பது
 பொருள்.]

அந்த கர்பபாஜனத்தின்மேலே, ஸாரவத்தான
 (மிகவும் உறுதியான) மரங்கள், அல்லது சிலையினாலே
 சச்சரமாகவும், பாத்திரத்தின் விஸ்தாரத்தைப்போல இரு
 மடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், ஐந்து அங்குல கனமுள்ள
 தாகவர், பிரதிமா பலகையை கல்பித்து அதை கர்ப
 பாஜனத்தின்மீது வைக்கவேண்டும். 44

..வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் ||சுரு||

..வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் ||சுரு||
 ..வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் ||சுரு||

..வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் ||சுரு||
 ..வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் ||சுரு||

..வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் ||சுரு||
 ..வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் ||சுரு||

..வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் - வாழ்வுபொருள் ||சுரு||

அந்த பலகத்திற்குமேலே, நான்கு செங்கற்களை நன்கு பொருத்தமாக ஒன்று சேர்க்கப்பட்டதும், ரத்னங்கள் - ஓஷதிகளுடன் கூடியதும், வஸ்திரம், புஷ்பம் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான, ஸ்தம்பத்தை ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். 45

இதற்கு ஈசகர்பம், என்று பெயர். மற்ற தேவாலயங்களில் கர்பஸ்தாபன விதியைக் கூறுகிறேன்.

விஷ்ணுவின் ஆலயத்தில் கர்பத்தின் மத்தியில் ஸுவர்ணத்தினால் சக்கரம் செய்துவைக்கவேண்டும். சங்கம் - வில் - தண்டம் இவைகளை தங்கத்தினாலும், நந்தகத்தை (கத்தியை) அயஸ்ஸினாலும் (இரும்பினாலும்) செய்து தனுஸ் - சங்கம் இவைகளை இடது பக்கத்திலும், கத்தி, தண்டம் இவைகளை வலது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். ஸுவர்ணத்தினால் கருடனை செய்து எதிரில் வைக்கவேண்டும். இது விஷ்ணு ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டிய கர்பமாகும். 47

ஸ்ர ஹ்மாஸ்தவதெ லெய்யென்ஸுருஹம் ஸ்ராவ்யதெவ அ ||

தஸ்யிந லெய்யெ ததெஹங்காரம் யஜ்ஞஸூத்ராவரதம் து தக் |
ஸ ஸிகாநி அதாதி-கூஷ வாநெ ஸ்ராவ்யம் கலெஹு || ௫௫ ||

கூஸாக்ஷராயாம் வாநெ (ஸஸெ) து வுநெரு |
தீக்ஷாதமம் க்ஷிவெக் |

ஸ்ர ஹ்மஹ-கிஷம் ஸ்ராவ்யம் ஸ்ர ஹ்ஸுராதெ ஸ்ர ஹ்வித ||

ஸ ஸிகம் அகக்ஷராயாம் அ ஸகிம் அகம் அ ககூடம் |
பயநம் லெவ ஸளவண்-கூஷஸாக்ஷியதெ || ௫௬ ||

வாநெ அ ககூடம் கிஷாக்ஷி க்ஷிநெ அ பயநக ||

பிரஹ்மாவின் ஆலயத்தில் யஜ்ஞோபவீதம், ஓங்காரம், ஸ்வஸ்திகம், அக்னி இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலும், பத்மம் கமண்டலம் - ஜபமாலை - தர்பம் இவைகளை தாமிரத்தினாலும் செய்துவைத்து, பிரஹ்மாவின் ஆஸனபதத்தில், பத்ம மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அந்த கர்ப மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தினால் சுத்தப்பட்டு ஓங்காரத்தை வைக்க வேண்டும். ஸ்வஸ்திகங்களை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்க வேண்டும். இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தை வைக்க வேண்டும். தர்பம் - ஜபமாலை இவைகளை வாம (வலது) பாகத்திலும் வைக்கவேண்டும். எதிரில் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற அக்நியை வைக்கவேண்டும். இது பிரஹ்ம கர்பமாகும். இதை பிரஹ்ம ஸ்தானத்தில் வைக்க வேண்டும்.

51

ஸ்வஸ்திகம் - ஜபமாலை - சக்தி - சக்கரம் - கோழி-மயில் களை ஸுவர்ணத்தினால் செய்யவேண்டும். இரும்பினால் சக்தி யாயுதத்தை செய்து மத்தியில் வைக்கவேண்டும். இடது

கூஷஸாக்ஷியதெ ஹ்மஹ-கிஷம் ஹ்மஹ-கிஷம் ஹ்மஹ-கிஷம் |

அக்ஷஸூத்ரம் வுரஃ ஸ்ராவதம் மஹம் ஷண்மவஸூதி ||

அஸ்புஜம் அரங்குஸம் வாஸம் ஸிம்ஹம் ஸவித்ருயாகே ।

வஜ்ரேஹம் நரகம் அக்ரம் அரஹம் யாதி வஜ்ரிணஃ || ௫௪ ||

அஸ்புஜமகூபம் லேஷம் ஸக்திம் வாவக்யாகே ।

அயஸா ஶ்விஷம் வாஸம் ஹேஜம் யத்யாகே || ௫௫ ||

அயஸாநரகம் மஹம் நிபிதேஸு விஜாதகே ।

வாணோ ஶகரம் வாஸம் ஹேஜம் ஹேஜம் தயா || ௫௬ ||

பக்கத்தில் குக்குடத்தையும், வலது பக்கத்தில் மயிலையும் வைக்கவேண்டும். அக்ஷஸூத்திரத்தை எதிரில் வைக்க வேண்டும். இது ஷண்முகபவனத்தில் வைக்கவேண்டிய கர்பமாகும். 53

தாமரைப்பு - அங்குசம் - பாசம் - ஸிம்ஹம், இவைகள் ஸூரியாலயத்தில், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டியவைகளாகும்.

இந்திரனுடைய ஆலயத்தில், வஜ்ரம், யானை, நந்தகம், (கத்தி) சக்ரம், சாமரம், இவைகளை வைக்கவேண்டும். 54

தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட, செம்மரியாடு, சக்தி இவைகளை அக்நியின் ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும்.

இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட எருமைக்கடா, தங்கத்தினாலே பாசம் இவைகளை யமனுடைய ஆலயத்தில் வைக்க வேண்டும். 55

நிருருதியின் விமானத்தில், இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட நந்தகத்தை (கத்தியை) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

வருணனுடைய ஆலயத்தில், இரும்பினால் செய்யப்பட்ட மகரத்தையும் (முதலையையும்) தங்கத்தினாலே

வாயொ: சுஜ்ஜமம் ஹெஃ வஜ்ஜம் தாராவதெ:

சுஜ்வெகி !

நரவாஹே நர: ப்ரோக: கெரொ உதநாயெ || ௫௭ ||

டங்கம் டிணாகுஜரோ அ விவெஸவாஸமஹகெ !

டங்காரம் வகுடிணம் அ ஸௌவணம் அராயகஸிதம் ||

சுஸகியம் கரகம் ஸிம்ஹம் அக்தம் ஹீனெ-ந காரயெகி !

சுஸகிய: பராத: ஸ்வாவத: அக்தம் தவெஜ்வரிவ்வித ||

கூணிகாவரஹாமெ து கெஸரீககிணெ ஹவெகி !

ஸௌமதெ யாஉகெ மஹம் ஸ்ரீவகிஸாஸொகஸிம்ஹக ||

செய்யப்பட்ட பாசம், இவைகளை, கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 56

வாயுவுக்கு தங்கத்தினாலே மாணையும், சந்திரனுக்கு, வியாளத்தையும், (வியாளம் - யாளி, அல்லது பாம்பு) கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

குபேரபவனத்தில் மனுஷ்யாகிருதியையும், மன்மத பவனத்தில் மகரத்தையும் வைக்கவேண்டும். 57

பரசு, தந்தம், ஜபமாலை, இவைகளை, விக்னேசு வரருடைய ஆலயத்தில், கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்

சாஸ்தாவின் ஆலயத்தில், ஓம்காரம், கோணலான தண்டம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலே செய்து வைக்க வேண்டும். 58

புத்தருடைய ஆலயத்தில், அரசமரம் - கமண்டலம் - ஸிம்ஹம் - குடை - இவைகளை தங்கத்தினாலே செய்து, அரசமரத்தை எதிரில் வைக்கவேண்டும். குடையை அதன் மேலே வைக்கவேண்டும். கமண்டலத்தை இடது பக்கத்திலும், ஸிம்ஹத்தை வலது பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும்

கண்ணுக்கூறாது அ சரிவிவிம்மம் து மெஹடி !

சுமத்ரம் கரகம் (விபூதம்) தானுவரணம் ருக்மயம்
ஹவெசு || ௬௭ ||

வருக்து வுரத: ஸ்ராவத்: மத்ரம் தவெஜாவநிஸ்திதா!
விம்மம் கண்ணுக்கூறாது வாநெ து கண்ணிகா ||

ஸ்ரீரூபம் வ்யத்யே ஸ்ராவத்: கெஸரீம் தத்ர விநத்யேஸசு !
சுவரெ கரகம் தானுவரணம் மஹே-சா நிநாநுயெ || ௬௮ ||

ஸூகம் மத்ரம் அ மெஹே து ஸிம்ஹம் ஸம்வம் அ
நாநுதத்ர !

ரூபம் தாத்ரயம் வெவ சுஜ்ஞொஹேத தநகத்ர || ௬௯ ||

வனவம் ஶும-சா ஶ்ரோநெ து மஹ-சு காய-சாவிஅக்ஷணா !

ஸ்ரீவத்ஸம், அசோகஸரிம்ஹம் (ஸரிம்ஹத்துடன் அசோக
சக்ரம்) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 60

ஜைனாலயத்தில், க ம ண் ட ல ம் - ஜபமாலை - மயில்
தோகை, இவைகளையும், மூன்று குடை, அரசமரம், விசிறி,
இவைகளையும், தங்கத்தினாலே செய்து, மரத்தை எதிரில்
வைத்து, அதன்மேலே குடையை வைக்கவேண்டும்.
வலது பக்கத்தில், மயில்தோகை, அல்லது ஜபமாலையையும்
இடது பக்கத்தில் கமண்டலத்தையும் வைக்கவேண்டும்.
ஸ்ரீஸ்வரூபத்தை மத்தியில் வைக்கவேண்டும். அங்கு
ஸரிம்ஹத்தையும் வைக்கவேண்டும். அபரபாகத்தில்
(இடது பக்கத்தில்) கமண்டலத்தையும், விசிறியையும்,
வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக க ர ப த் தை வைக்க
வேண்டும். 63

ஸமர்த்தனாக இருப்பவன், துர்கையின் ஆலயத்தில்,
கிளி - சக்ரம், இவைகளை ஸுவர்ணத்தினாலும், ஸரிம்ஹம்,
M. M. 10.

வடா.ம. அட.க. மகி. கெ.த. பாயு.வ. மெ.ம. ||௧௫||

வழிம் முகத்திற்: ஸாஸ்திரி: ஓங்காரம் ௨ சிவண-3கழி ।

பூரீசுதகெதடுகுவமம் ஹெஹம் ஹெஜ்ஜாகொஹ்வஜ்ஜ

முடி-கெ. ௪ கச ॥

கவாயுயூவணாழி: வெகுதாநு காஸீமபெஹ

நதிலெலகி ।

ஹம்ஸாக்ஷரீவிதாசுத-ஜ்யாம்பூ ஸிம்ஹேஹவெயுத

நடுவகாநு ||

ஜாஃஸுத் தீய்யாநு ராதுகொல்கெஷு நியாவயெசி |

சங்கம். இவைகளை வெள்ளியினாலும், மாணை தாமரத்தினாலும், கத்தியை இரும்பினாலும் செய்து கர்பஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும். 64

சேஷத்திரபாலருடைய ஆலயத்தில், கட்வாங்கம் - நந்தகம் (கத்தி) - சக்தி - இவைகளை கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும்.

லக்ஷ்மீதேவிக்கு, தாமரை புஷ்பத்தையும், ஸரஸ்வதீ
தேவிக்கு மூன்று அக்ஷர ஸ்லோபமான ஓம்காரத்தையும்,
கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஜ்யேஷ்டாதேவியின் ஆலயத்தில் காக்கை - துவஜம் -
நீலோத்பலம் - இவைகளை தங்கத்தினாலே செய்து வைக்க
வேண்டும். 66

காஸிகோவிலில், கபாலம் - சூலம் - மணி - பிரதானங்கள்,
இவைகளை கற்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் கோவிலில், ஹம்ஸம் 1, ஜ்பமாகை 2, மயில் 3, கருடன் 4, ஏரிம்ஹம் 5, யாஜ்ண 6, பிஷேதரூபங்கள் 7, இவைகளை, தங்கத்தினாலே செய்து, னவுக்கவேண்டும். 67

வடிகுழலித்துக் கீழ் ரொஹிணி மூலம் மலர்க்கெ ||

உவணம் அரகூலாயம் அ வாவதி மலமென விடும் |

வடிகுழலித்துக் கெண்குமம் ரொஹிணி யாழ் ||

வித்யுதவதாசுர ஸ்ரீமஹேஸ்வர வாமதெ ||

கடகூதாம் அ செவாதாம் செவிதாம் மல்கிவந்தெ ||

விஜாதிதாம் து வண்காதாம் ஜாதிமஹேஸ்வர வித்யதெ |

கரகம் உண்காஷம் அ ஸ்ரீமஹேஸ்வர வித்யதெ || ௬ ||

யஜ்ஞாவதிதம் யஜ்ஞாமி யஜ்ஞாணம் அ ராஜதெ |

யஜ்ஞாவதித(தம்)யஜ்ஞாமி யஜ்ஞாணாதி உகிணெ ||

ரோஹிணி தேவியின் ஆலயத்தில், தாமரை மணிமாலை, அல்லது, தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, தீபம், இவைகளைக் கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும். 68

பார்வதி தேவியின் ஆலயத்தில், கண்ணாடி, ஜபமாலை, இவைகளை வைக்கவேண்டும். தாமரைப்பூ, ஜபமாலை, அல்லது தாமரைமணி மாலை, பூரணகும்பம், இவைகளை மோஹிணி ஆலயத்தில் வைக்கவேண்டும். 69

இங்கு கூறப்படாத புருஷதேவதைகளுக்கும், ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும், ஆவரவர்களுக்கு உரிய அடையாளங்களுடனும், வாஹனங்களுடனும் கர்ப்பத்தை வைக்க வேண்டும். 70

பிராம்ஹணர் முதலானவர்களுக்கு அந்தந்த ஜாதிக் குரிய கர்ப்பத்தை வைக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தாமரத்தினாலே கமண்டலம், தங்கத்தினாலே தண்டம், வெள்ளியினாலே யஜ்ஞோபவீதம் - யஜ்ஞாக்கினி - யஜ்ஞ பரண்டங்கள் - (பாண்டம் - பாத்திரம்) இவைகளைச் செய்து

வாடு து கரகம் காழிநறும் வுரதொ ஹவெகி !
விபு மஹேலிசு வெ ருத் ஸ்ரீலிகாதி அதுதி-பரி ||

பெய்த ஹெலையம் அகூர் வாடு ஸ்வம் அ ராஜதழ் !
காடுபுகம் தாடி இம் வாடு டிணாராருஞ்ஞெண டிசுநிணெ ||

வழும் அரயலெவ ஸ்ரீசு அதுத-பா மாஸ்துதி-பரி !
ஹெலையலகம் தாடி ராஜதம் குலெபா நதிவெகி ||

பெய்த ஸ்ரீரூபகம் ஹெலம் ஸ்ரீலிகாதி அதுதி-பரி !
அகூர் புவதாசாஸு டிணம் வெ ஸாஸநாசுதழ் || என ||

ராஜஅரொ ஹவெலும-பெருஷா து யயாஹ-பெழ் !

மத்தியில் யஜ்ஞோபவீதத்தையும், யஜ்ஞபாண்டங்களை வலது பக்கத்திலும், கமண்ட லத்தையும், தடியையும் இடது பக்கத்திலும், அக்னியை முன்னிலையிலும் வைக்கவேண்டும். இது பிராம்ஹணர்களுக்குரிய கர்பமாகும். 723

ஷத்திரியர்களுக்கு நான்கு பக்கங்களிலும் ஸ்வஸ்திகங் களையும், நடுவில் ஸுவர்ணமயமான சக்கரத்தையும், இடது பக்கத்தில் வெள்ளியினாலே சங்கத்தையும், தாமரத்தினாலே செய்யப்பட்ட விலகை இடது பக்கத்திலும், வெள்ளியினாலே செய்யப்பட்ட தண்டம் - கத்தி, இவைகளை வலது பக்கத் திலும், - தங்கம் - இரும்பு - தாமரம் - வெள்ளி, இவைகளால் செய்யப்பட்ட நான்கு யானைகளை நான்கு திக்குகளிலும் முறையே வைக்கவேண்டும். நடுவில் லக்ஷ்மீதேவியின் உருவத்தையும், அதற்கு நான்கு திக்குகளிலும் ஸ்வஸ்திகங் களையும், குடை, துவளும், பாவட்டா, இவைகளையும், ஆஜ்ஞாருபமான தண்டத்தையும் வைக்கவேண்டும். இந்த கர்பமானது, அரசனுடைய அரண்மனையில் வைப்ப தானால், ராஜகிருஷ்ணதுவாரத்தில் வைக்கவேண்டும். மற்ற

வாஷ்டேயகாநா மம-30 அசு நிஜயவாஸகநிணை ||எஎ||

சயஸா ஹஹிஹா அஸம்வம் தாஃ கௌரகடி |

வஹாயுயம் ஸ்ஸலாஷம் ஹயம் வுஷமஜள ஹரிடி ||எஅ||

சக-3ாநிவரூணாஹநா ஸ்ராதெ ஸஜீகா நிவெஸயெசி |

அவாரொ யெநுகா: ஸ்ரதநிதி-3தாஸு அதாதி-3பி ||

மொபும்மவம் அ பூரதொ வெஸதாநா வுந்யீயதெ |

ஸீஜவாக்ரம் ஹம் ஹெஹம் தாஃஜம் யுமதிஷ்டதெ ||அமி||

கூத்திரியர்களுடைய கிருஹத்திலானால் உசிதம்போ'ல் வைக்கவேண்டும். 78½

வார்ஷ்ணேயகர்களுடைய கிருஹகர்பமாகால், (வார்ஷ்ணேயகர்-விருஷ்ணிவம்சத்தில் பிறந்தவன்) * விஜய துவாரத்திற்கு தென் பக்கத்தில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். இரும்பினால் செய்யப்பட்ட கலப்பையின் கொழு, சங்கு, தாமரத்தினால் செய்யப்பட்ட நண்டு, பஞ்சாயுதங்களையும், ஈயத்தினால் செய்யப்பட்ட உளுந்து, குதிரை, விருஷபம், யானை, சிங்கம், இவைகளையும் தூரியன்-அக்ஷினி-வருணன்-இந்து இவர்களின் ஸ்தானத்தில் நன்கு வைக்கவேண்டும். வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட நான்கு பசுக்களை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். காளைமாட்டை முன்பக்கத்தில் வைக்க வேண்டும். இது வைசியர்களுக்குக் கூறப்பட்ட கர்பமாகும். 79½

† விவஸூக ஸ்ராத உதி வா, விதயஸூக உதி வா, வாஸ்தவ ஹவ்யதிதி ஹதி |

* விவஸ்வதஸ்தானத்திற்கு, என்றாவது விததஸ்தானத்திற்கு என்றாவது, பாடம் இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ராஜதேவ வஸூம் வித்திசு அதுதி-சு விறிசுவிவசு ।
 உய்யு மொவூம்மவம் மொவ தவிறிசுசு யுமம் வுதஃ ॥

உமூம் உசுநிணஹாமெ து வாரூம்ஸெ ஸீஜவாத்ருக்ஷ ।
 ஸீஜம் உவிரணயம் ஸூஷு மஹ-ஃ வெஸெஷு அ ஸூஷத் ॥

மதஹாணாம் மதஹமஹ-ஃ அ ஜாதிமஹ-ஃ விறிசுநித் ॥
 சுநெசுஹூதியுதூநி யாநி வாஸு மதஹாணி அ ॥அந ॥

வூஷுசுநெ அ ஹூஷு உஹூஷு அ மதஹசுநெ * ।
 உசுநிணெ நெத்ரு விதூ து ஸூஷூசு து
 அதும-ஃசுமெ ॥ அச ॥

தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட விதைகள் வைக்கும் பாத் திரமும், கலப்பையும், தாமரத்தினாலே செய்யப்பட்ட நுகத்தடி, வெள்ளியினால் செய்யப்பட்ட பசு, இவைகளை நான்கு திக்குகளிலும் வைக்கவேண்டும். நடுவில் காளை மாட்டை வைக்க வேண்டும். அதைப் பார்த்து (அதற்கு எதிரில்) நுகத்தடியை வலது பக்கத்திலும், பீஜபர்த்தி ரத்தை (விதை வைக்கும் பாத் திரத்தை) இடது பக்கத் திலும் வைக்கவேண்டும். பீஜங்கள் (விதைகள்) தங்கத் தினாலே செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது சூத்திரர் களுக்குரிய கர்பமாகும். இது வைசியர்களுக்குமாகும். 82.

பிராம்ஹணர் முதலிய ஜாதியினரின் வீடுகளில் வைக்கப்படுகின்ற கர்பமானது, கர்பத்திற்கு கூறப்பட்டிருக் கிற திரவியங்களுடன் அந்தந்த ஜாதியினருக்குக் கூறப் பட்டிருக்கிற பதார்த்தங்களையும் சேர்த்து வைக்க வேண்டும்.

வசிக்கின்ற வீடானது அநேக பூமியுத்தமாக (பல மாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால்) அந்த வீடுகளில்,

*ராசுஸெஷி அ உதி வாஸெ ஹாவூஷி ஹாதி ।

வாழிவ டுகிணெ ஸு ஂஹெ யொமெவாவி ளிய்யதெ :
ஸு ராஜீ தஃவயாநம் அ வாஷிகு தணும ஸு ஜி ||

மஃசுஜ் டுகாஷாமி க்ஷுஷ் னொஹம் ஜஹநஸெ :
டுகிணெ ஹவநெ மஹ-ஃ கும்ஹ: ஸாரூஜ்ஃவகுரித: ||

யநஸஜ்நி மஹ-ஃ ஸாம-ஃ கும்ஹிதம் ஹவசு :
வய-ஃ(ஃ) ஜீவஸயநம் மஹ-ஃ விஜிதாசு ஸுவாரூபெ ||

புஷ்பதந்த ஸ்தானம், பல்லாடஸ்தானம். மஹேந்திர ஸ்தானம், * கிரஹக்ஷதம் தென்பக்கத்திலுள்ள நேத்திர பீத்தி, இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும்.

அந்த கிருஹமானது சதுர்பூமிகம் முதலானதாக இருந்தால் (நான்கு முதலிய மாடிகளுடையதானால்) சோமாதிரி ஸ்தானங்கள், வாயில்வழி, அதன் வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தம்பம், அல்லது இவ்விரண்டுகளும் கூடுமிடம், இந்த இடங்களில் கர்பத்தை வைக்க வேண்டும். 84

சமையல் கட்டில் அன்னம் பக்குவம் செய்யும் பாத்திரம் ததுபதானம். (அதன் தலையணை-அதாவது அந்த பாத்திரத்தின் மேலே முடுகின்ற பாத்திரம்) வார்ஷிகம் தண்டுலம். (ஒரே வருஷத்திய அதாவது பழைய அரிசி) புஷ்பமாலை, களக்யம், தந்த காஷ்டம், அக்நி, இரும்பு, (இரும்பு பாத்திரம்) இவைகளை சமயல் கட்டில் தென் பக்கத்தில் வைக்கவேண்டும். சம்பா நெல் அல்லது அரிசி, ஜலம் விட்டு, நிறப்பியகுமபம் இவைகளையும் வைக்க வேண்டும். 86

தனஸத்மத்தில் தனங்கள் வைக்கும் உள்ளில் தாப்பாள் குஞ்சிதம் (சாவி) இவைகளை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

* கிரஹக்ஷதம் என்பதற்கு பதிலாக ராக்ஷஸஸ்தானம் என்று இருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

யெந யசுகை-3 நிஷாதித் தெந தடி மரஹ மஹ-3கடி |
யாநி யஸூ ஸ்விஹாநி தாநி தஸூ நியாவயெசு ||

ஸஹாபு ஹாணபெஷு டீகண-3வாபெ வுடிஷிணெ |
விதீயஸூஹகெ அரடிஷிணாவ்யுள து ஶ்வா நதஸெசு ||

சுயொரயமஜொ மஹ-3: சுஜ்ஜொஹெந கொடிவ: |
ருக்ஷீம் ஸாஸூதீம் ஹெராம் வாசூரெயெத து விநதஸெசு ||

மஹ-3ம் நாடிஸஹாயாம் அ வுஷிவெசு சுபிகாஶ்வெ |
உணிதஸூஹகெஹெ வாவூஹயொரவி அஷதெ ||௯||

சூதொடிநி அ ஸவ-3ாணி ஸவ-3ொஹையாநி அ |
ஸ்ரீவசுஸம் வங்கஜம் வுண-3கூஹம் ஹெஜஜிஷதெ ||

சுகாலயத்தில், கட்டிடம், தீபம், படுக்கை, இவைகளை
கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

எந்த கட்டிடம் எதனால் செய்யப்பட வேண்டுமோ,
அதை அந்த இடத்தில் கர்பத்தில் வைக்க வேண்டும். 88

சபை, தண்ணீர் பந்தல், மண்டபம், இவைகளில்
வலது பக்கத்தில், கர்ணபாதத்தில், இரண்டாவது தூணில்
அல்லது வழிக்கு தென்பக்கத்தின் காலில் கர்பத்தை வைக்க
வேண்டும். அந்த கர்ப பாதத்திரத்தின் மத்தியில், இரும்பி
னாலே செய்யப்பட்ட யானை, இரும்பினாலே செய்யப்பட்ட
கம்பு, தங்கத்தினாலே செய்யப்பட்ட லக்ஷ்மி, சரசுவதி
இவைகளை வைக்க வேண்டும். 90

நாட்டிய சபையில் சகலலோஹங்களினாலும் செய்யப்
பட்ட ஆதோத்யங்கள் எல்லாவற்றையும், [ஆதோத்யம்—

டீக-3 உதி வாஹாடி | ஶிநதஸெசு உதி வாஹாடி |

ஃஹெமமஹ-ஃஸஹாமஹ-ஃ ஆரவஹஹெ ஹிய்யதெ !
வஹ்வெஹாஹுஹ-ஃவாஹெ வஹ மஹ-ஃஸுஹாதம் தஹ தஹ
வெஹ || ௯௩ ||

தஹஹாஹாஹிஹெஹாஹ-ஃ ஹெஹெ வஹ தஹ ஹவெஹ !
வஹஹஹாஹிஹாஹ வஹவெஹ தஹஹிஹம் தஹ மஹ-ஃஹ ||

ஹாஹுஹஹாஹஹஹ ஹவெஹ-ஃஹ தஹஹிஹம் வஹஹஹஹெஹ !
மஹஹிஹி மஹி-ஃஹி ஹதஹ-ஃ யஹி மஹ-ஃஹ தஹ தஹஹிஹெஹ ||

வீணை முதலிய தந்தி வாத்யங்கள், மிருதங்கம் முதலிய
தோல் வாத்தியங்கள், புல்லாங்குழல் முதலிய சுஷிரவாத்
தியங்கள், ஜாலரா முதலிய கனவாத்யங்கள் என்று நான்கு
வகையான வாத்யங்கள்] குடிகாமுதம் (கட்டிடத்தில்
வாசப்படி) அல்லது மண்டிதஸ்தம்ப மூலம், (அலங்காரம்
செய்து கொள்ளுமிடத்திலுள்ள தூணின் அடித்தலம்)
அல்லது இரண்டு இடங்களிலும் வைக்கவேண்டும். 91

ஹிரணியகர்பனுடைய (பிரம்ஹாவினுடைய) சபை
யில் ஸ்ரீவத்ஸம், தாமரை மலர், பூரணகும்பம் இவைகளை
சுவர்ணத்தினாலே செய்து, கர்பத்தில்வைத்து, அதை துலார
ஸ்தம்பத்தில் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்ட கர்ண
பதத்தில் வைப்பதுமாகும். 92

ஹிரண்யகர்ப மண்டபத்திற்கு கூறப்பட்ட கர்பத்தை,
துலாபாரம் செய்வதற்கான மண்டபத்திலும் வைப்பதாகும்.

பாஷண்டாசிரமிகளுடைய வாசஸ்தானத்தில்,
அவரவர்களுக்குரிய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்க
வேண்டும். 94

மற்ற ஜாதியினரின் வாசஸ்தானங்களில் அவரவர்
களுடைய அடையாளங்களை கர்பத்தில் வைக்கவேண்டும்.

ஃஹிரணமஹ-ஃஹ ஹி வஹஹாஹ ||

ரத்தாதி யாதவபெரவ ஸ்ரூந்திராரலாஜநெ !
தடுவெல்லுநதலாவனெஞ்ஞ: ததுவதாநீந தாதி வெ ||

வாரவ டுகிணெ ஸ்ரூநெ ஸ்ரூலிஸூநதவது டுகிணெ !
சுலுநாரலுவம் தல-ஃ வலுவலயம் ஸலுந-ஃவலு ||

உல-ஃ டுதும் ஸலுவாய-ஃ ஸ்ரூந-ஃவொ வாவது-ஃ
லுவ: !

வலுவ-ஃகநியிநா ஸலுந ஸ்ரூவயெசு ஸ்வதி:
சுலுந || சுலு ||

சுலு டுதும்: -

ஸ்ரூநெவதாஸெலா டுதெலு: *ஸ்ரூலா ! ஸ்வ-ஃதூயி-
வதயெ ஸ்ரூலா ! உலுவலுநாவதயெ ஸலுலாநெ தல !

யஜமானனுடைய மனைவி கர்பிணியாக இருந்தால்,
அப்பொழுது கர்பநியாசம் செய்யக்கூடாது. 95

அந்தந்த தேவதா பாவங்களை அறிந்தவர்கள்
ரத்னங்கள், தாதுப்பொருள்கள் இவைகளை ஸ்வல்ப
விஸ்தாரமான பாத்நிரத்தில் வைத்து, அதை துவாரத்திற்கு
வலது பக்கத்திலுள்ள ஸ்தானம், ஸ்வாமி ஸ்தானத்திற்கு
வலது பக்கம், இந்த இடங்களில் வைக்கவேண்டும். 96½

கர்பமானது, உள்பக்கத்தைப் பார்த்து இருக்க
வேண்டும். வீடுகளில் மத்தியில் வைக்கும் கர்பமானது
பஹிர்முகமாக (வெளிப்பக்கத்தைப் பார்த்து) இருக்க
வேண்டும். 97

ஸ்தபதியானவன், கிழக்கு முகமாக, அல்லது வடக்கு
முகமாக இருந்துகொண்டு, இந்த மந்திரத்தைச் சொல்லிக்
கொண்டு, முறையே கர்பபாஜனத்தை நன்றாக ஸ்தாபிக்க
வேண்டும். 98

†ஸ்ரூலா டு தல: உலி வாராஜநலு !

ஸ்ரியெ நம: 1 ஸரஸ்வதெத் நம: 1 வெவ்ஸ்வ தாய நம: 1 வஜ்
வாணயெ நம: 1 சுவீதவஸவ-ஹிஸ்வபுஸ்வதாய நம: 1 நமோ
வஹயெ ஸ்ராவா || உசி ||

வாஸீ காவதடாகெ கு ஶீவி-கா ஸெதுஸ்யதெ 1

ஶீஸ்திஷ்ணுககஸுஸிரம் ஸவ-ஶெ வெ பரிஸ்ஸுராக்ஷ ||

ஹேஜம் தது-ஶ்ராமெ வசிவ-ஶாயாம் ஶிஸி வாஶயவா 1

வாஸுஷாஜுவிஸாதெ து ஸுஹெ வாத்தம் தியாவயெசி ||

ஸுஸுஹுதெ-ஶுஸுஹெ அ ஹாராகரணஸ்யுதெ 1

ராத்தூள மஹ-ஶ்ஹெதெத் ஸாவயெஜ்-தூரிஷ்க்ஷ || ஈக ||

கர்ப்பாஜனம் வைப்பதற்கு மந்திரம்:—

ஸ்வரதேவதாப்ய: மந்த்ரேப்ய:* ஸ்வாஹா 1 ஸர்வ
ரத்நாதிபதயே ஸ்வாஹா 1 உத்தம ப்ரஜா பதயே ஸத்ய
வாதிநே நம: 1 ஸரஸ்வத்யை நம: 1 வைவஸ்வதாய நம:
வஜ்ரபாணயே நம: 1 அபிநவ ஸர்வவிக்ந்த ப்ரசமநாய நம: 1
நமோ வந்ஹயே ஸ்வாஹா ||

குட்டை - கிணறு - குளம் - ஏரி - அணைக்கட்டு, இவை
களில், சுவர்ணத்தினாலே செய்யப்பட்ட மத்ஸ்யம் - தவளை -
நண்டு-பாம்பு-சிம்சுமாரம் (முதலை) இவைகளை, அந்த ஜலா
சயத்தின் வடபக்கம், அல்லது கிழக்குப் பக்கத்தில், புருஷ
னுடைய கை எடுப்புமட்டமுள்ள பள்ளத்தில், கர்ப்ப
பாஜனத்தை வைக்கவேண்டும். 100

சிலாக்கியமான முஹூர்த்தம், சிலாக்கியமான லக்னம்,
நல்ல ஹோரை, நல்ல கரணம், இவைகளுடன் கூடிய
காலத்தில், ராத்திரியில், கர்பஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும்.
அதற்கு மேலே வைக்கவேண்டிய சதுரிஷ்டகத்தை,

*ஸ்வாஹா ஓம் நம:, என்பது பாடபேதம்

யசிஞ்சுநீரந் து மல-பலி துது ஸ்ரீ ப்ருயநெஷகா |

உச்சிகந்ரபாசுதலநெஷாஹயாதுரதூளநெஷெஸ ஹ ||௩௩||

மல-பலி நெஷெஸ ஸ்ரீநெஷா வியபாப்ருயநெஷகா |

நெஷெஸ ஸ்ரீநெஷா நெஷெஷகா நெஷெஷகா

ஸ்ரீநெஷா ||

மல-பலி நெஷெஸ ஸ்ரீநெஷா ஸ்ரீநெஷா ஸ்ரீநெஷா

விவாநாய-பலி நெஷெஸ ஸ்ரீநெஷா ஸ்ரீநெஷா ஸ்ரீநெஷா ||௩௪||

(நான்கு கல்லுகளினாலே இணைக்கப்பட்ட கல்லை) பகலிலேயே வைக்கவேண்டும். 101

எந்த கர்பத்திற்கு எது ஸ்தானமோ, அந்த இடத்தில் பிரதமேஷ்டகையை (முதலாவது கல்லை) வைக்கவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட அஷ்டமிருத்திகைகள், பஞ்சகந்தங்கள் (6 விதமான கிழங்குகள்), தானியங்கள், சிறந்த உலோகங்கள், தாதுக்கள், ரத்னங்கள், ஓஷதிகள் இவைகளுடனும் விதைகளைச் சேர்த்து, பிரதமேஷ்டகையைச் செய்யவேண்டும். 102½

கருங்கற்களால் கட்டப்படும் வாஸ்துக்களில் கருங்கல்லினாலேயே பிரதமேஷ்டகை இருக்கவேண்டும். செங்கற்களினாலே கட்டப்படும் வாஸ்துவில் செங்கல்லினாலேயே இருக்கவேண்டும். அவ்விதமிருப்பது சுபங்களையளிக்கும். 103

அந்த பிரதமேஷ்டகையானது, கர்ப பாணனத்தின் விஸ்தாரமும், அதைப்போல் இருமடங்கு நீளமுள்ளதாகவும், அகலத்தில் அரைப்பங்கு கனமுடையதாகவும், நான்கு கற்களைச் சேர்த்து செய்யப்பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். இது, சகல வாஸ்துக்களுக்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட விதியாகும். 104

எவ்வளவு ஆட்கள் வாழ முடிந்தால் உயிர் தான் உயிர்.

பிணுதிவ்வு-சாமுயிததூலா வானவொதூவி வுண்டி மாந் ||

ஸ்ரீஹரிமொழிவென்ற ஸா வக்ருவம் தவம்கூறு !

ஸுஸிமா: ஸந்தியா ஸுஸந்தியா: ஸுஸந்தியா: ஸுஸந்தியா: ॥

வாழ்நவாஸகௌ ஹமே-ஷீ யொறியெக்தா யயாகுமீ |

பயா ஜாதா வுரா தது ஸ்வாவநீயா தயா ஸ்வெகி ||

சரிதொடொவ்விறிதெ-சுதா எரிந்-றெவாழிவனிடதா |

ஞானவெவது சுதவேதா நவநெ வுயலெஷகா ||௩௮||

மத்தியமோத்தம வாஸ்துவில், சதுரிஷ்டகங்களில்
எட்டு அல்லது பன்னிரண்டு, எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

நேராக நீண்ட விரல் அடையாளமுள்ள கல்லானது,
ஆண்கல்லாகும்.

விரல் பதிந்திருப்பது ஒத்தப்படையாக இருந்தால், அது ஸ்திரீயாகும்.

அந்தக் கற்றளில் கோணலாகக் கோடுகள் இருந்தால், அந்தக்கல் அலியாகும். 105

மேடுபள்ளங்களில்லாமலும், ஒரே விதமாக சுடப்பட்டும் நல்ல ஒளியுடையதாகவும், அழகாகவும் இருக்கின்ற கற்கள் சிறந்தவைகளாம். 106.

இவைகளில், புருஷக் கற்களை புருஷ கிரஹங்களிலும், ஸ்திரீ கற்களை ஸ்திரீ கிரஹங்களிலும், நபும்சகக் கற்களை நபும்சக கிரஹங்களிலும் வைக்கவேண்டும். கற்கள் எவ்விதமாக உருவாயிற்றோ, அவ்விதமாகவே அவைகளை வைக்க வேண்டும். (ஐரதிக் கேற்ப வைக்கவேண்டும்) 107.

பிரதமேஷ்டகைக்தான சிஸ்யானது, முன்னமே

திரு. தர்ஷன கிராஹ து. தஜ்ஜுவா மஹ-புலக-தி !

தகவலுவ-12 க்கு நினை வலுவ-10 தி, கொணைகூ-

வழிகாட்டிணை || நாக ||

தெவாழ்தாம் மிமித்தாம் ஸாவயெசி ஸ்வதி: குராகி:।

கெடிக ஸ்ரீ ஸ்ரீ மஹேசுவர வணக்கம் ||

உஷ்காழிதெ வாதெ வடிணி பூயமெஷ்காழி.

பெருவழிவழி வரவெழுந்த: பாதுகா தகு நியாவயெசி ||

ராஜபாளையத்திலுள்ள அடியாதி. சிதம்பரம் அருகிலுள்ள காளையாபாளையத்திலுள்ள அடியாதி.
யாதலுந்

வாஞ்சு நயலஜாநாதர் முறையுத்திறவகழ்ச்சி.

ஹெராராஜ-ஹகுதேஜ !

சஷாலத்தில் பிந்துக்கள், ரேகைகள் இல்லாமல், தோஷங்களில்லாமல் செய்யப்பட வேண்டும்.

விமானத்தில், கர்பத்திற்காக தோண்டப்பட்ட குழியில் கர்பத்தின் சிரஸஸில் பிரதமேஷ்டையை வைக்க வேண்டும். பிறகு அதற்கு தென்கிழக்கில் வைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, வலமாக திரிகோணங்களில் வைக்க வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், இவ்விதமாக தேவதைகளுக்கும் பிராமிஹணர்களுக்கும் கர்பஸ்தாபனத்தைச் செய்ய வேண்டும்.

சிலர், கர்பத்திற்காகத் தோண்டி, கற்களாலே கட்டப் பட்ட பள்ளத்தில், அந்த பள்ளத்தின் ஐந்தில் இரண்டு பங்கு அளவுக்கு மேலே பிரதமேஷ்டகையை வைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள்.

ஸ்தப்தியானவன், முன்போலவே நன்கு அலங்காரங்

சூசிகாநாநத்யஷயாநதாநி அ நியரி சகிராந ஸஹுசுமெ

நியாய

சுநிலா வா துய யுதூ ஸ்விசயஸூமிநெ

ஸூவயெசு மஹ-சோதள ||

சுநாநாவிசாநசூயொமாஹி சூமெ

வியிவசுகுநாமம் மஹ-சோதள நியாய |

தசுவரி வியிநாஸூந யொமஹிசூ அ வலவ-சு

ஸகநுவிஹவயுதூ ஸூவயெசு மஹ-சூயி-சு ||

வணவணகநுசொசுகவலதள

ஸூதஅநதநவாஹஸாயுதள |

கள் செய்துகொண்டு, அந்தவிடத்தில் யுக்தியுடன் கற்களை வைக்கவேண்டும். 111

தேவதாதி ரூபங்கள், ஓஷதிகள், ஒளி ப்ொருந்திய ரத்னங்கள், சுவர்ணம் முதலான அஷ்ட லோகங்கள், தாதுப்பொருள்கள், அஞ்சனக்கல் முதலியவைகளையும், அஷ்டமிருத்து, தானியங்கள், இவைகளையும், கர்ப பாத்திரத்தில் வைத்து, சுபதினம், சுபபக்ஷம், சுபநக்ஷத்திரம், சுப ஹோரை, சுபமுஹூர்த்தம், இவைகளுடன் கூடிய சுப காலத்தில், புத்திமானான சில்பியானவன், ராத்திரியில் அந்த கர்ப பாஜனத்திற்குப் பரி கொடுத்து, குழியில் ஜலத்தை விட்டு, அந்த ஜலத்தில், கர்ப பாஜனத்தை யுக்தியுடன் முதலில் வைக்கவேண்டும். 112

தேவர்கள் மனிதர்கள், இவர்களின் விமானங்களில், துவாரம் கூடுமிடத்தில், அதன் பாதமுலத்தில், அங்கங்கள் குறைவில்லாத கர்பத்தை முதலில் விதியுடன் வைத்து, அதன்மேலே சகல பதார்த்தங்களுடனும் செய்யப்பட்ட சதுரிஷ்டகத்தை, கர்பத்திற்கு மேலே வைக்கவேண்டும்.

ஸவ-ஃமஹவிதிதூதரள தள

ஸூராவயெக் ஸூவதிர்விக்ரயொமள || ராச ||

உதி பேரத்தெ வ(ர)ஹு-ஸாஸூ மஹ-விநீதூஸொ நார
அாடிஸொய்யாய: ||

ஸ்தபதியானவன், ஐந்து ஐந்து கலசோதகங்களாலே
அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு பரிசுத்தமாக இருப்பவைகளும்,
வெண் சந்தணம் - புதிய வஸ்திரங்களுடன் கூடியவை
களும், சகலவிதமான மங்கள பதார்த்தங்களாலேயும்
ஆச்சரியத்தையளிப்பவைகளும், பாதஸ்தானத்தில்
சேர்த்து வைக்கவேண்டியவைகளுமான அந்த கர்ப
பாஜனம், பிரதமேஷ்டகை இரண்டையும் வைக்கவேண்டும்.

கர்பவிந்யாசம் என்னும் பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

சுய சூயொடிஸாய்யாய் ||

சுயிலாநஸூ அயலாசு உவலீம் வுயொடியெசு |

ரகதாய-ஹுதாய-ஹு அ ஸொஹாய-ஹு அ வுயகூதெ ||

ஸூம் சூவாடிஸ-ஹு வா வஹாஸாஹுஸாஸெவ வா |

ஸவாடிம் வாய ஸூய-ஹு வா வாடிநாநிமுண து வா ||

ஹிமுண வா வுயகத-ஹுலாநூயிலாநதும்மத: |

உசுஸெயம் ஹுலாமெ து + ஹகெகெகெந வய-ஹாசு ||

வஹாஸாஸூயிலாநதூசு ஸாமெஹு து நிம-ஹு |

பதிமுன்றுவது அத்தியாயம்.

அதிஷ்டானத்திற்குக் கீழே உபபீடத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்தின் ரகஷடக்காகவும், அதிஷ்டானமானது உயரமாக இருப்பதற்காகவும், அழகுக்காகவும் வைக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 1

அந்த உபபீடமானது, அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரத்திற்கு ஸமம், முக்கால்பங்கு, அரைப்பங்கு, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு, ஒண்ணேகால்பங்கு, ஒண்ணரைப்பங்கு, ஒண்ணேமுக்கால்பங்கு அல்லது இரண்டுபங்கு, உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 3

அதன் உத்தேசமானது (பருமனானது) அதிஷ்டானத்தின் பருமனில், பத்தில் ஒருபாகம், பத்தில் இரண்டுபாகம், பத்தில் மூன்றுபாகம், பத்தில் நான்குபாகம், அல்லது பத்தில் ஐந்துபாகம்வரையில், அதிஷ்டான ஜன்மத்திற்கு வெளியில் நிர்கமம் இருப்பதாகும். [அதிஷ்டானத்திற்கு வெளியில் நீட்டிவைக்கவேண்டும்] 3½

+ ஹாமெகெகெந உசி வாஹாஸா ||

உணம் வா வாய-உணம் வா வி-உணம் வா து-உணம்கு || ச ||

சுயிஷாநகரமத்யா வா ஸம் தக்பாடிஸாஹதிக் !

வெழிமூர் பூசீமூர் ஸுமூர் ௨ திருநாடு ௧௩

உலாயெ லாது லாமெ து ஆஸெனொவாநீனிதடி !

வழிமேல் தழுவியே-தய-ம் கொடுவணம் வணுறாழிகழ் ||

தீ வரையெழுத காவம் ஸ்தலாக் ஹாமெமெகெதாஸுஹம்
ஹவெசு !

செஷாஸம் வா ஜநம் கம்பஜஷாந்தமௌவயீங்கழி || ௭ ||

കുലംഗം വാ നീധാതവ്യമിച്ഛ-ഭാധശ്ലാഭി നിതാംബ-ജഗ് !

வெழிமுகும் ஊயா வெபூதும் ஸவ-ஹரெ-தேஷு
யொதிகழ || அ ||

அதன் பாதபாஹியமானது, (பாஹியம்-வெளிப்பக்கம்) ஒருகோல், ஒண்ணரைக்கோல், இரண்டு கோல் அல்லது மூன்று கோலளவு இருக்கவேண்டும். 4½

உபபீடமானது வேதிபத்ரம் பிரதிபத்ரம், ஸுபத்ரம், என்று மூன்றுவிதமாகும்.

அதன் உயரத்தை பன்னிரண்டு (12) பாகங்களாகச் செய்து அவற்றுள் உபானம் இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம் ஒரு (1) அம்சம், அதற்குமேலே அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் சூஷ்பணம், ஐந்து (5) பாகம் க்ரீவம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் அம்புஜம், மீதமுள்ளபாகம் (2 பாகம்) வாஜனமும் கம்பமும், இவ்விதமாக எட்டு (8) அங்கங்களுடனாவது, அல்லது கீழேயும் மேலேயும் கூறப்பட்டிருக்கிற அம்புஜங்களை நீக்கி ஆறு (6) அங்கங்களுடனாவது இருப்பது இவ்விதமும் வேதிபத்ரமாகும். இது, ஸகலவிதமான ஹர்மியங்களுக்கும் யோக்யமாகும்.

வாழ்கு வங்கஜம் வெவ வாரி மாணரிதம் தயா !

புத்தியெய்வாஜம் கண்டுதராஸகெவாதகடி ||௧௩||

சூயிம்மாணரிதம் சொயெ-3 வுதிசெவொய-3வாஜநடி ।

விவியம் ப்ருதிஹம் ஸதாபேகஹாமாயிகம் தத: ||கச||

புல்லு வாங்கொ தடிச்செய்யெ ஊழா஁ ஐந்தயா஁ஸு஁ !

சுயெ-2த சுணாசுயெ-2த ப-2(0) ஆதிசெந வாஜதழ ||சுநி ||

சுயே-நாஸம் தயா கவம் கணஜஷாஸநீரிதழ் ।

சுப்பிரமணியபெருமான் வரம் மொவாநகம் 7 லி: || கக ||

மா.மா.ப.தே.பி.பு.கே.வெ. வலாது வளதனாஜா வு.ம.பு. க.பு.

பாதுகம் இரண்டு (2) அம்சம், பங்கஜம் ஒரு (1) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், பிரத்யூர்துவ வாஜனம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் ஒரு (1) அம்சம், உத்தராப்ஜம் (8) அம்சம், கபேபாதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஆலிங்காந்தரிதம் இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ ப்ரதி (விருதி) இரண்டு (2) அம்சம், ஊர்துவ வாஜனம் ஒரு (1) அம்சம், இவைகளுடன் கூடியது பிரதிபத்திரமாகும்.

இவைகளுடன் ஒருபாகம் அதிகமாக உள்ளது மற்றொரு பிரதிபத்ரமாகும். இவ்விதமாக பிரதிபத்ரம் இரண்டுவிதமாகும்.

14

14

உபபீடத்தின் உயரத்தை இருபத்தோரு (21) பாக
மாகச் செய்துகொண்டு, அவற்றுள், ஜன்மம் இரண்டு (2)
அம்சம், அப்புஜம் இரண்டு (2) அம்சம், கண்டம் அரை ($\frac{1}{2}$)
அம்சம், பத்மம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2)
(2) அம்சம், அப்ஜம் அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம், கம்பம் அரை ($\frac{1}{2}$)
அம்சம், கண்டம் எட்டு (8) அம்சம், உத்தரம் பத்மம்
ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) அம்சம், கோபானகம் மூன்று (3) அம்சம்,

ஐதூதூஸம் தியுஸெந வஹஸெந காலாடி || கள ||

அாஹூம் வாஹநகெந கவஹஸகெந-ஃ ||

ஸஸெந கவகம் அாஹூம் வாஹம் கவஹஸகடி || கஅ ||

ஸூஹிஃ லிஸியா ஸெநாஹம் ஸவ-ஃ || காரஸம் யுதடி ||

ஸிஹெஹகரெவ-ஃ || ஹெஹ-ஃ || ஹெஹ-ஃ ||

வஹெநாஹம் || கக ||

புதிவஹம் ஸஹிஹம் ஸூஹி வாஹெநாஹம் || கக ||

ஸவி-ஃ || தா நவி-ஃ || ஹெஹ-ஃ || ஸவ-ஃ || வரிஹெநாஹம் ||

ஊர்துவ கம்பம் அரை (1) அம்சம் என்று, அதன் அங்கங்
களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு ஸுபத்திரம் என்று
பெயர். 16½

உபபீடத்தின் உயரத்தில் ஜன்மம் இரண்டு (2) அம்சம்,
பத்மம் மூன்று (3) அம்சம், கந்தரம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம்
இரண்டு (2) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், களம் எட்டு
(8) அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், வாஜனம் இரண்டு (2)
அம்சம், கம்பம் ஒரு (1) அம்சம், இவ்விதமாக அமைக்கப்
பட்டதும் ஸுபத்ரமாகும். இவ்விதமாக ஸுபத்திரமானது
இரண்டுவிதமாகும். இது ஸகலவிதமான அலங்காரங்களு
முள்ளதாகும். 16½

இதில் ஸிம்ஹம், யாஜை, மகரம் வியாளம், (யாளி)
பூதங்கள், இலைகள், இவைகளையமைக்க வேண்டும். இதன்
முகப்புதோரும், மகர மத்ஸ்யத்தையமைக்கவேண்டும்.
அதன் வாலானது தலையில் ஏறி இருக்கவேண்டும். 19½

இதை அர்பிதஹர்மியம், அனர்பிதஹர்மியம், (மாடி
யுள்ளது, மாடி இல்லாதது) இவைகளில் எங்கும் கல்பிக்க
வேண்டும். 20

சுமலம்ம் வுதிவாஜெஞ்: வுவிஹ-நாநிஸ்யொஅதெ !
தயா லஸுமிரகாணாம் து யுஜீயாடிவவீனெ || உக ||

சுதாயிஷாததும்மாசி விமுணைய லஸ

ஸாய-பேய-டி திவாடி

வணாம்ஸத்யஸகம் வா நருஸலஹிதெ

வெத்கலாதெவவீனெ !

ஸவ-ததம் லஸம் வெசி தடிவி அ லஹதா

வாஜநெநொவயுத்

ஸவ-பேயிதாயஸாசி டிபதரஜிநா

யொவிதவீனெ வநாய-பே ||

உதி பேரதெ வஸுஸாஜெ உவவீனியாதொ நா
துயொடிஸொடியாய: !

புத்திமான்களாக. இருப்பவர்கள், இதன் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் அளவை கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுவதாகும்.

அவ்விதமே மஸூரகங்களின் உபபீடங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 21

உபபீடமானது அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைக் காட்டிலும் இரண்டு (2) பங்கு, அதற்கு சமமான உயரம், ஒண்ணரைப்பங்கு, அரைப்பங்கு, முக்கால் பங்கு ஐந்தில் இரண்டு பங்கு, மூன்றில் இரண்டு பங்கு, இருப்பதாகும். இந்த உபபீடத்தின் அங்கங்களின் அளவு ஸமானமாக இருப்பதானாலும், வாஜனம் பெரிதாக இருக்கவேண்டும். திடமான புத்தி சக்தியுள்ளவன், அதன் அடிப்பக்கத்தில் மனோஹரமான சிலப்பங்கள் எல்லாவற்றையும் கல்பிக்க வேண்டும். இது உபபீடத்திற்கு வலுவைக்கொடுப்பதற்காகவாகும். 22

உபபீடவிதாநம் என்னும் பதிமூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய வதுடிசொய்யாய: ||

தெதிநாநா ஸிஜாதீநா வண-நாநா மதஹகல-நிணி |
தடிஜாதி ஸினிய வஸு ஜாமநாதலிவஹித: ||

வநஸக-நயா யுகூததீனம் வநநெ வாடி |
லிதாஸுதநுதொயாஜி ஜாமநா ஹிதநா ஹிவகி ||

வநநம் சிபுயாணஸி வஸுநஸு ஸநா யயா |
நுலிபொஸுபருகஸெவ-நாஜிஸுயுகூ தநுவாநுகடி ||

சுநலிவலிதி ஸிவஜாத வாகஸெவா ஹிதநா-நாசி ||
ஹிதகொவருஜி ஸு வாகு-கொலி ஸிதநா: || ச ||

பதினான்காவது அத்தியாயம்

தேவதைகள், பிராமணர்கள், மற்ற ஜாதிகள், இவர் களுடைய கிருஹ காரியங்களில், அதற்கு யோக்யமான பூமியானது, ஜாங்கலம்-அநூபம் என்று இரண்டுவிதமாகும்.

பெருமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும்பொழுது மிகவும் அழுத்தமாக இருப்பதும், வெளுப்பு நிறமான ஸ்வல்ப ஜல முடையதுமான பூதலமானது, ஜாங்கலம் என்று பெய ருடையதாகும். 2

கெல்லப்படுகிற பூமியானது, பலத்தை அனுஸரித்து, கூழாங்கற்களுடனும் கசேரு முதலியவைகளுடனும் கூடிய தாகவும், சிறுமணலுடன் கூடியதும், கெல்லும் பொழுது ஜலத்தைக் காணும் வரையில், கற்கள் - கூழாங்கற்கள், மணல், இவைகளுடன் கூடியதும், பசையுள்ளதுமான பூமியானது, அநூபம் எனப்படும். 4

நுலிபொஸுபருகஸெவ-நாஜி ஹித வாகு-கொலி |

ஸக-ரோஹி: சூராக் ஸூஹம் நிஹிதம் வ-ராயெசு ஸ்ரிராஜ்!
வநீகூதேஜ்வவாஜெஹு காஜ்வஜெண: ஸ்ரஹதூரெ: ||

தகீவாதெ ஸூரெஹெஹ வ-ரிரிதெகூததா ஸூஹா |
ஸஹம் ஸூரெஹெஹ வஸாயிசுவா ஹிசுகுண: ||க||

மஹம் வசுகிவத தம் நீதேஜாவாநம் தத நியாவயெசு |
ஹம்ஹிசு மூணாயாஹம் ததய-ஸஹநாமிதஜ || எ ||

உவாநொவரி வஹம் ஜொவொவாநம் உததய்யு-த: |
யயா ஸோஹாம்ஸோநெந கூய-காக தத விசுகுண: ||அ||

உஹதாம் வசுகிஹ்மலிம் கரவா ஹஸவூரானத: |
வநீகூதஜ ததய்யு-ஸூராவாநம் ஹத ஜொஹிதெ ||க||

கெல்லப்பட்டுள்ள பள்ளத்தை, முறையே மணல்களால்
ஓட்டையில்லாமல் துற்று, அதை யானையின் கால்களினாலும்,
பெரிய மரத்துண்டுகளாலும் கெட்டித்து, அதில் ஜலத்தை
நிரப்பவேண்டும். அது குறையாமல் ஜலத்துடன் சமமாக
இருந்தால், அந்த பூமியானது, சுபகரமாகும். சமர்த்தனாக
இருப்பவன், அத்தகைய பூமியைத் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த
இடத்தில் கர்பஸ்தாபனம் செய்து, அதன் மேலே,
உபானத்தை வைக்கவேண்டும். 6

அந்த உபானமானது, (அதன் மேலே வைக்க
வேண்டிய) ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைப் போல இரண்டு
அல்லது மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், அதன் பஹுத்
தில் (கனத்தில்) பதினான்கு பங்கு இரக்கவேண்டும்.
அந்த உபானத்தின்மேல், பத்மத்தையும், அதன்மேல்,
உபோபானத்தையும் அழகாக இருக்கும்படி அம்சகல்பனை
களுடன் செய்யவேண்டும். 8

இயற்கையாக உள்ள பூமியை ஒரு முழம் உயரமாகச்
செய்து அதைக் கெட்டிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே இருப்

தடிவயு-ஹூலயிலூதம் ஸொவஹீம் து கெவஹூ |

ஸூலூம்ஹ வா ஸகூஹீம் வா ஜஹீவாவம-ஹ தடிவயு-ஹூ ||

ஹூலிஹூ உகி வஜாதா கவொதொஹூ-ஹூதா வுதி : |

புராஸாஹீநி வஹூநி அராயிதிஹூநி யகி தகி || கக ||

சுயிலூதம் தஹூநூதம் ஜாதிஹூலிவஸாசி கியா |

தெதிஹூநாம் அதுஹூ-ஹூ தி ஹூஸாய-ஹூ கிஜநூநாஹூ ||

நூவாணாம் தி சுரம் ஸாய-ஹூஹூ யளவராஹூ ||

கிஹூ வணிகாஹூஹூ ஸூஹூ ஹூ கீத-ஹூதெ || கக ||

பதற்கு, உபானம் என்றும் ஜன்மம் என்றும் பெயர் கூறப்
பட்டிருக்கிறது 9

அதற்குமேலே உபபீடம் மட்டிலுமிருந்தால், அதற்கு
அதிஷ்டானம் என்று பெயர்.

அந்த உபபீடமானது, ஸ்தம்பத்துடனாவது சுவற்றுட
னாவது இருந்தால், அதன் மேலேயுள்ள பாகத்திற்கு
(அநாவது உபபீடத்தின் மேலுள்ள தூண், சுவர், இவை
களுக்கு) ஜங்காவர்கம் என்று பெயர். 10

கபோதத்திற்கு மேலேயுள்ள பிரதியானது பூமிதேசம்
எனப்படும்.

பிராஸாதம் முதலிய வாஸ்துக்கள், எதன்மீது இருக்
கின்றனவோ, அதற்கு, அதிஷ்டானம் என்று பெயர். 11

அந்த அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, ஜாதியின்
வசத்தினாலும், பூமியின் வசத்தினாலும், இரண்டு விதமாகும்.

தேவர்களின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, நான்கு
(4) முழமிருக்கவேண்டும். பிராம்ஹணர்களின் அதிஷ்டான
மானது, மூணரை (3½) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். அரசனின் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது,

வனதக் கிரதிவஸாகி ஹதிவஸாடிதெவ கயதெதே !

டிணாகி ஷணாகு ஹநஜா து அாடிஸாடிதாசி

கிரஹதிசாகி(க) || கச ||

கிரதஹஸிஜாதஹஸிஷஹ வாடிதெநாதம் ஹிஹஸிசுடி !

காடி ஹாஹநயாநீதஜா ஷியாதவஜம் ஷிசுசுடிணை* || கரு ||

முன்று (3) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். யுவராஜாவின் அதிஷ்டானமானது, இரண்டரை (2½) முழம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். வைசியர்களுக்கு இரண்டு (2) முழமும், சூத்ரர்களுக்கு ஒரு (1) முழமும் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 13

இந்த அளவுகள் ஜாதிகளைப் பொருத்தவைகளாகும். இனி பூமி வசத்தினாலே அளவுகள் கூறப்படுகின்றன. 13½

துவாதச (12) பூமி முதல் த்ரி (3) பூமி வரையில் அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது ஒரு (1) கோலளவுக்கு ஆறு (6) அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 14

உத்தம த்ரி (3) தலத்தின் அதிஷ்டானைச்சமானது, ஒண்ணே முக்கால் (1¼) முழம் இருப்பது விரும்பத்தக்க

* கரு ரொகாஹை சுயஸிகை வா:—

ஹஸிஸாகாஹதம் வஹ ஹஸி அாதிஸாடிமஹாடி !

கிரஸாடிமஹாடிஹ வா ஹிசுடிமஹாவிவயாதாசி ||

சஷகிரஸதிராகெதிராஹி து யொடிஸ ஷிராஹித: !

ஷயாடிதா து வஹாநாஹைகிரஸதிராகெதிராக: ||

நவகிரஸதிராகெதிராஹி ஹிசுடிஸ கஸஸித து !

கிரஹிசுடிஸ யொடிஸாஹி: தஹிதெதவ ஷிசுசுடிணை: ||

சுஹிதெயாஸாஹை வாயிஸிதெஹிசுடி வ: !

கெஹிசுடி தெத புகாரண ஷியாதவஜம் ஷிசுசுடிணை: ||

தத்தூஷொடியாயெ-ம வுலஷொஸொமநாத: |

ஸயிஷொமஸூ அொகஸெயம் வாஸுவஸூ-நி ஹுவஸாகி ||

யஷுவாநஸூ நிஷாணம் தகி ஸூஸெந விஹாஜயெகி |

தஜெகெகாஸம் ஸஹிஸூது ஜமதீம் காரயெஸூய: ||

தாகும். மேதாவிசுள் இந்த முறைநை அனுஸரித்து அதமத்ரி (3) தலம் முதலியவைகளின் உயரத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். *

15

வாஸ்து வஸ்துவில் பூவசத்தினாலே அதிஷ்டானத்தின் உயரமானது அததின் பாதோதயத்தில் அரைப்பங்கு ஆறில் ஒரு பங்கு அல்லது எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்க வேண்டும்.

16

புத்திமானாக இருப்பவன், உபானத்தின் யாதொரு நிஷ்கிராந்தம் உண்டோ அதை மூன்று (3) பங்காகச்செய்ய

* அதிக பாடம்—

பீடத்தின் உயரம் ஐந்து (5) முழமிருந்தால், அதன் மஸூரிகையின் உயரம், முப்பத்திரண்டு (32) அங்குலமாகும். முப்பது (30) அங்குலம் முதல், இரண்டு (2) அங்குலம் வீதம் கூடுதலாக முப்பத்தெட்டு (38) அங்குலம் வரையில் இருப்பதுமாகும். அதன் அகலம் பதிமூன்று (13) அங்குலமாகும்.

பீடத்தின் உயரம் ஆறு (6) முழம் முதல் பத்து (10) முழம் வரையிலிருந்தால், அதன் மஸூரிகோச்சம் முப்பத்தோ (31) ரங்குலம் இருக்கவேண்டும்.

பீடோச்சம் பதினான்கு (14) முழமிருந்தால், மஸூரிகோச்சம் முப்பத்தொன்பது (39) அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் உயரமானது மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) முழமுள்ள வீடுகளில், ஸாமர்த்தியசாலிகள், இந்த முறையில் மஸூரிகோச்சத்தை கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும்.

மஸூரிகையின் உயரத்தைக்கொண்டு, அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதுமாகும்.

புத்திமான்கள், இந்த முறையிலும் பீடோச்சத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாம்.

தலகி குஃஉவட்டம் அ தலகி கணவழி வெஸதழி |
சூசுதொகிலெயாம்பராமம் து ஹாமராதெந வகூழ்தெ ||

கஷஷவஸஸிவஸுஹாழிகம்
அஃஉ வஸஸஸிஹாழிகெ: சுஜாகி |
வவுகம் குஃஉகம்வகஸாரம்
கம்வவாறுநலயொயுஃகம்பகழி || கக ||

வாடிவஸஸுழிதம் தஃஉயெ
ஹாநுவிவிஃமணி*தாஸகெ சுதெ |
ஷெவவிவருநாவவெஸஸுஸுதிசு:கெ.
ஷெவவருசுஷுவிவி: வுராததெந: || உம ||

வேண்டும். அதில் ஒரு பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கிவிட்டு
அந்த இடத்தில் ஐகதியை கல்பிக்கவேண்டும். 17

அதைப்போலவே குமுத பட்டத்தையும் அதைப்
போலவே கண்டவேசனத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

உபானத்தில் காணப்படும் உயரத்தை பாகமானத்
தினலே கூறுகிறேன். 18

பிராசீனான முனிவர்கள், பாதபந்தத்தின் உயரத்தை
* இருபத்தினுக்கு (24) பாகங்களாகச் செய்து, அவை
களில், முறையே, வப்ரம் எட்டு (8) பாகம், குமுதம் ஏழு
(7) பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், கந்தரம் எட்டு (8)
பாகம், கம்பம் ஒரு (1) பாகம், வாஜனம் எட்டு (8) பாகம்,
ஊர் துவ கம்பம் ஒரு (1) பாகம், என்று பாககல்பனம்
செய்துகொண்டு, இந்த அங்கங்களை கல்பிக்கவேண்டு
மென்று கூறியுள்ளார்கள். இது தேவர்கள், பிராம்ஹணர்

*தெடிஸாயிகெ உதி யுக: வா: |

* முப்பத்தினுக்கு (34) பாகங்களாக என்று பாடம்
இருக்கவேண்டும்.

அஃகுடிசுக் ஸரிஸிவாஸகெ நகெஸை:

யாதுஹிஸு ஸஹாமிகெ: குராக் |

வாஜம் ப்ருதிஹவம் ச்ரியஸுக்

டிசுக் அ ஸ்ரஹ்குஹம் து வபுக் || ௨௧ ||

சுஹஸஸஹாமிகெ தஹ

நாமவக்ஸஹம் ப்ருவ்ருதிஹ ||

செவ்விபுநுவஹிஹை தக்

யொமக் ஹஸுநாமஸுக் ஹவக் || ௨௨ ||

சுஹஸு-ஹாஸு-ஹாஸு: ஹஸுஸரிஹ: அஃகுடிசுக்

செவஹாஸு:

சுஹஸு-ஹாஸு-ஹாஸு: ஹஸுஸரிஹ: அஃகுடிசுக்

யுதஹிஹை ||

கள், கூத்திரியர்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களுக்குப் பொதுவாகக் கூறியுள்ளதாகும். (20)

பாததலத்தின் உயரத்தை (18) பாகங்கள் செய்து கொண்டு, அந்தப் பாகங்களில், ஒரு (1) பாகம் வாஜனம், இரண்டு (2) பாகம் பிரதிமுகம், ஒரு (1) பாகம் த்ரியசர்ம், ஒரு (1) பாகம் நேத்ரம், ஆறு (6) பாகம் விருத்தகுமுகம், ஏழு (7) பாகம் வப்ரம், இவைகளை, முறையே கல்பிக்க வேண்டும். 21

இவ்விதம் பதினெட்டு (18) பாகங்களினாலே (வாஜனம் முதலியவைகளுடன்) கல்பிக்கப்பட்ட பாததலத்தில், ஸர்ப முகத்தைப்போன்ற இரண்டு (2) ப்ரதிகளை (விருதிகளை) கல்பிக்கவேண்டும். இத்தகைய உரக பந்தமானது தேவாலயம், பிரம்ஹணகிருஹம், ராஜகிருஹம், இவைகளுக்கு யோக்கியமாகும். 22

பாதோச்சத்தின் அம்சங்களில், முறையே, ஒன்று (1)

சூயிம்மான்னாழிகம் தகிவ்ருதிருவலம் தலாஜதம் வடிபுதம்
 திருவாஹொசெ தனொவெ கரிஹரிசுகரவதாறு
 ராவாழிஹவெஷ்ட || ௨௩ ||

வ்ருதிருதம் தகி வுரநிநொதிதம்
 விவிதிருதம் வத்யுததாழிராவெகெ :
 விஜந்நஹவெஹொயொததம் துஹெ
 உஹவ்ருதம் வுஷ்டிகரம் ஜயாவஹ || ௨௪ ||

வனகவெகெத ஷ்டி: ஸரிஸிவஸரிவி: ஸ்ரவ
 அஹெகெதாஹொதத: ஸிவஸரிவஹொத
 கதாஹொத அ :

அரை (1) அரை (1) ஏழு (7) ஆறு (6) ஒன்று (1)
 இரண்டு (2) ஒன்று (1) இந்த அம்சினால், ஸுத்திரோ
 பானம், அப்ஜம், கம்பம், ஜகதீ, குமுதம், அதன் உச்சியில்
 தாரை, இவைகளுடன், ஆலிங்காதியாயும் ஆலிங்காந்த
 மாயுமிருக்கின்ற வாஜனம், பத்மத்துடன் கூடிய பிரதி
 முகத்தையும், கல்பிக்கவேண்டும். த லே லா ச் ச மான து
 இருபத்தோறு (21) அம்சங்களுடையதானால், அதில்,
 யானை, சிங்கம், மகரம், யாளி, இவைகளினாலே அலங்கரிக்க
 கப்படவேண்டும். 23

இலை, கொடி, முதலிய உருவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்
 பட்ட அந்தப் ப்ரதி (விருதி) கிரமமானது, தேவாலயத்திற்கு
 உசிதமாகும். யானைகளின் வடிவமாக இருப்பது, புஷ்டிகர
 மும் ஜயபிரதமுமாகும். 24

பாதோச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்களாகச்
 செய்துகொண்டு, அவைகளுள், முறையே, ஒன்று (1)

ஸ்ரவ உதி ஸ்ராவ வெஷ்ட உதி வாஹொ, ஸ்ராவதா
 வஹொஷ்ட ஸ்ராவதி ஹாதி :

வாழ்வாழ்குமெதழாழாதம் கயிதம் நவபடி கிவி
நாயெ !
ஐ

ஸ்ரீஜிஹி: ப்ருஸாராவி வசித்தாமலுபயோகமாவெ
விலாதகெ || ௨௮ ||

பாஷாபெகெத் ஸபாஸ்கஸாரி(ஸ்ரி)வவெஷெகஅம்ஜாதி
ஹாமெ:

வனகெநெகெந வெஷெ: பரிவரபரிதயெநெகெந
ஜொஹாராஸ்யு !

ஹுக்ஸும் கெசர்வாஸும் மனுவரமனுகும்வம் டிஹும் தசு க்வொதம்
 லிஹிம்மானாஹிகம் தசு ப்ரதிஹுவஹததாநநம்
 வங்கஜாஜிஹி || உசு ||

(அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தின்) பாகங்களில், ஒரு (1) அம்சம் ஜன்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் வப்ரம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பத்மம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் களாப்ஜம், ஒரு (1) அம்சம் குமுதம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2) அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் பத்மம், இரண்டு (2) அம்சம் மஹாவாஜனம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் உபரிதளம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், அரை ($\frac{1}{2}$) அம்சம் கண்டம், இவைகளை (முறையே) கல்பிக்க வேண்டும்.

சில்பிகளால், ஊர்துவமுகமாகவும் மத்தியம முகமாகவும் இருக்கும் விமானத்தில், அதன் சுற்றுப் புறங்களில் அதன் உயரத்தில் பத்தொன்பது (19) பாகங்களால், புஷ்பங்கள் நிறைந்ததாகச் செய்யப்பட்டால், அது பூஜிக்கத் தக்கதாகும்.

இரண்டு (2) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், ஏழு (7) அம்சம்
ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம்,

•சொகொயம் ஸம்மதாயெ-3ா ந ஸவதி ।

ஸ்ரீஸுலம் ஸ்ரீஷெதடிஷெ அதுஷிசெராயுயை: I
வடயுஷிசெராயுயை: I

ஷெவெஸாதாஃ ஷெரெஷு ஷவஷுக் ஸ்ரீஸுலமாதுரோமது
ஹோமது ஷுஷி ||௩||

துஷெ ஷுஷி:ஸுஷெ வுரய ஷமதீசெரவம் கவகண்
கவம் வஷு கவாதம் ததுவரி அ தயா திஷுஷாதிவது: I
கவம் ஹாமெத ஷுஷி: ஸரஸபிமுணஅஷெ, க
ஸுலாயகாஸெ:

அதுஷிசெராயுயை: I ஷுஷி:ஸுஷெ ஷமதீசெரவத்ஷெரெ ஷுஷி:ஸுஷெ ||

ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம்
ஒரு (1) அம்சம், ஒரு (1) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம் ஒரு
(1) அம்சம் ஒரு (1) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஒரு (1)
அம்சம் (இந்த அளவுகளினால் முறையே) மோஹாம
ராப்ஜம். ஹருத்பத்மம், கைரவம், அப்ஜம், கந்தரம்,
கண்டம், கம்பம், தளம், கபோதம், துவிலிங்காந்தாதிகம்,
வாஜனம், பங்கஜத்துடன் கூடிய பிரதிமுகம், இவைகளை
கல்பிக வேண்டும் *

29

சாந்தமான மனதையுடைய வர்தகியானவன், உயரத்
தின் முப்பத்திரண்டு (32) பாகங்களினால், இவ்விதம்
அமைத்தால் அதற்கு ஸ்ரீபந்தம் என்று பெயர். இதை
தேவ மந்திரங்களில் கல்பிக்வேண்டும். இது ஐசுவரியம்,
சௌபாக்கியம், ஆரோக்யம், சுகபோகங்கள், இவைகளை
யளிக்கும்.

30

உபரத்தை (பீடோச்சத்தை) இருபத்தாறு (26)
அம்சங்களாகச் செய்து அவைகளில் முறையே, ஒன்று (1)
ஆறு (6) ஐந்து (5) ஒன்று (1) ஆறு (6) ஒன்று (1) ஒன்று
(1) எட்டு (8) ஒன்று (1) ஒன்று (1) இரண்டு (2) ஒன்று (1)
அம்சங்களில் (1+6+5+1+6+1+1+8+1+1+2+1=34) ரூம்,

*இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயம் பொருத்தமாக இல்லை
M. M. 12.

சூரிம்மயாதைய அண்ணாதிதவ தீவதாம்

தலாஜநெற ௨ வியுதகநெதடிவ ।

ஸ்ரீகாந்தநாகசுரேஸுரகஜஷ்கொணம்

வருதம் து வா கும்புஜம்ஸரமாதிரிணாம் தக ||௩௨||

ஊகஜெகதஜுவஜெ: ஸஸரிநயநஸரிவஜெகதஜக

அ.இ. ஸாய்-ரா

ய-ஃம்ஸெஜ-நாஷ கம்பம் ஜமதி கூடிக்கம்

சுவகணம் உ சுவழி ।

வடிம் வட்டம் அ கண்ணம் தடிவரி அ தயா வாஜநாஸம் அ

வட்டம்

பெருணீசபகம் ஸுமாரணாஜிததிதமம் தம்ம

ஷ்விம்பாடிம்ஸா || ௩௩ ||

ஜாதீ, கைரவம், கம்பம், கண்டம், கம்பம், பத்மம், கபோதம், நிம்னம், அந்தாதிவக்திரம், கம்பம், இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். இதற்கு மஞ்சபந்தம் என்று பெயர். இதை தேவாலயங்களிலும், ராஜகிரஹங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும் *

31

இது ஆஸிங்கத்துடனிருந்தும் இரண்டா பிரதி (விரூதி) களின் மத்தியிலிருந்து, வாஜனத்துடன் கூடியிருந்தால், இதற்கு ஸ்ரீகாந்தகஸூரகம் என்று பெயர். (இதன்) குழை மாணது அஷ்டகோணமாகவது, வட்டமாகவது, இருக்கவேண்டும் அது தேவர்களுக்குறியதாகும். 32

அதிஷ்டாணோச்சத்தை இருபத்தாறு (26) அம்சங்
களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு (1) அம்சம் ஜன்மம்,
இரண்டு (2) அம்சம் அப்ஜம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம்,
ஒன்று (1) அம்சம் ஜகதீ, நான்கு (4) அம்சம் குழுதம், ஒரு
(1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1)
அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்தம் ஒரு (1)

வடிம் வட்டம் அ கணம் தடிவாரி அ தயா கவ்வடிம் அ வட்டி

வட்டம் தடிவ வஸம் தடிவி அ ஸஹிதம்

ஸஹிகெவி-ஹம்ஸம்ஸம் ||

தடிவ வர்தம் கும்பம் து வாரிதே

கவ்வாதயுதம் ஹி கவ்வாதஸகல் 1

தடிவ வெடி:(டி)வ்விவாரிதம் ப்வி:

கி் காரயுதம் ப்விவஸம்ஸம்ஸுதே || ௩௬ ||

ஸகலேகாழிஹம்ஸம்: ஸாரியம்ஸாரிவகலக அஹ்ஸம்ஸம்ஸம்

அஹ்ஸம்ஸம்ஸம்ஸம்: வாரகலஹ்ஸம் கவ

கணம் அ கவ்வு 1

அதிஷ்டாணோச்சத்தை இருபத்திரண்டு (22) பாகங்
களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம்
உபானம், ஒரு (1) பாகம் அப்ஜம், ஒரு (1) பாகம் கம்பம்
*ஐந்து (5) பாகம் வப்ரம், ஒரு (1) பாகம் கும்மம் நான்கு (4)
பாகம் பத்மம், ஒரு (1) பாகம் பட்டம், ஒரு (1) பாகம்
கண்டம், இரண்டு (2) பாகம் கம்பம், ஒரு (1) பாகம் பத்மம்,
ஒரு (1) பாகம் பட்டி, இரண்டு (2) பாகம் பட்டம், ஒரு
(1) பாகம் வப்ரபந்தம். 35

அதுவே, விருத்தம், குமுதம், வாரிதத்தில் கபோதங்
களுடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு கபோதபந்தம்
என்று பெயர். 35½

அதுவே, நான்கு பிரதிவாரிதம், திரியசரங்களுடன்
கூடிய பிரதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு பிரதி
பந்தம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 36

அதிஷ்டானத்தின் உயரத்தை இருபத்தினான்கு (24)

*ஐந்து என்பதை நான்கு என்று திருத்திக்கொண்டால்
அம்சங்களின் கூடுதல் இருபத்திரண்டாகும்.

வஃ வட்டாஸ்திஃ கருவாவரி கூஹம் டுஹம் திஃ கணாதி

யஸ்தாஹெஸ்திஃ ப்ருதிவ-காஜநய கருவாவெத

ஹாமாவூரவ்ரு ||

வனதாதி ஹெஸ்திஃ அதாடி-சொவ

பெராகூதி தஹெஸ்திஃ கஸூரகாணி |

ஸவகாணி நாவூஹி யுதாதி யுகூதா

டிஃ கருதாமாதி கெயாதிதாதி || ௩௮ ||

ஹாமெதாடி-சு-வாடிஹி-ஹிரய யுமதாய்ய-டி

அஃ டாடி-வாவெ:

காவெ-வ-டி-ஹி ஹாதி-டி-ஹ, தாதி-காவெ-தி-வ-ஹி

வதாய-டி |

பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஒரு (1) அம்சம் குரம், இரண்டு (2) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், மூன்று (3) அம்சம் கண்டம், ஒரு (1) அம்சம் கம்பம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் பட்டம், இரண்டு (2) அம்சம் பத்மம், ஒரு (1) அம்சம் நிம்னம், ஒரு (1) அம்சம் கமலம், ஒரு (1) அம்சம் உபரி கும்பம், இரண்டு (2) அம்சம் தளம், ஒரு (1) அம்சம் அந்த நிமனம், ஒரு (1) அம்சம் ஊர்த்வபிரதி, ஒரு (1) அம்சம் வாஜனம், இரண்டு (2) அம்சம் கலசம், ஒரு (1) அம்சம்* இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 37

சில்பசாஸ்திரமறிந்தவர்கள், இவ்விதமாக பதினான்கு (14) விதமான மஸூரிகங்களைக்கூறி இருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாவற்றையும் நாளி, அங்கிரியுடன் யுக்தி யுடன் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் உறுதியுடன்கூடிய அங்கங்களைக் கூறியிருக்கிறேன். 38

* இதில் கடைசியிலுள்ள ஒரு அம்சத்திற்கு விஷயம் கூறப் படவில்லை.

பொறையுள் ஹம்மம்மப் திவ்வாலநீ அரஹ்மதேதநாநா
 னவம் வெநாகு யேன்வெநாவிசுதேதநாநா தந்த விஜி:
 வுரானென: || ௩௯ ||

மஸூரகடியிஷாநம் வஸூராயாரம் யராதமுடி !
 ததும் கூழிஷாநம் வய-ராய வஅநாநி ஹி || ௪௦ ||

யாவசு மமதி நிஷாநம் தாவசு கூழிஷாநம்-வேடி !
 சம்ஸூரானம் து ஸவெ-ஷாநம் உசுவெயஸாநம்-வேடி ||

இவைகளில் திருடமான புத்தியுள்ளவன், இந்த அளவுகளை, கூறியுள்ள அளவு, அதில் அரைப் பங்கு, முக்கால் பங்கு, கால் பங்குகளிலும், இரண்டு பங்கு, அண்ணே முக்கால் பங்குகளினாலும் கல்பிப்பதாகும். அவைகளிலும், அவைகள் பலமாக இருக்கும்பொருட்டு, அங்குலக் கணக்கில், அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூட்டியும் குறைத்தும் கொள்ளுவதாகும்.

ஸ்திரமான புத்தியையுடையவர்களும், சிவந்தந்திரங்களை அறிந்தவர்களுமான பறய காலத்திய முனிவர்கள், அங்கவிருதிகளுடன்கூடிய உத்தம, மத்திம, அதம கிரஹங்களில், தளங்களின் அழகுக்காக இனிதம் அங்கங்களின் அளவுகளைக் கூறியுள்ளார்கள். 39

மஸூரகம், அதிஷ்டானம், வஸ்துவாதாரம், தராதலம், தலம், குட்டிமம், ஆதியங்கம், இவைகள் பரியாயவாசகங்களாகும். 40

ஜகதியின் நிஷ்கிராந்தம் எவ்வளவு இருக்கின்றதோ அவ்வளவு குமுதத்தின் நிஷ்கிராந்தம் இருக்கவேண்டும்.

தாரணப்பூக்களின் நிர்கமமானது, அதன் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41

உனாமு தீவ்ருசெய்யாசு வாடி வாடிய-செவ வா |

வெகுணாவி ஸவெ-செனா அதுவ-செமகநிம-செ ||

தகிலை வா திவாடி வா சுவாவாநநிம-செ ||

வனவ தீவ்ருசெய்யாசு செவாசெய்யாசெவ வா ||

வெவெநிம-செய்யாசு ஸவ-செய்யாசெவ வா ||

வெதிவெடி ந சுத-செவ ஸவ-செவெவ விசுசெவெவ: ||

வாடிய-செய்யாசு வெதிவெடி ஸவ-செய்யாசெவ வநெதிவெடி |

வாடிவாடிவெடிவா ந வெதிவெடி யவாதிவெடி || சடு ||

தளாக்கிரத்தின் தீவ்ரமானது, அதன் உயரத்தைக் காட்டிலும் கால்பங்கு, அல்லது அரைக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டும்.

வேத்திரங்செய்யல்லாவற்றிற்கும் (வேத்திரம்—பிரம்பு) நான்கில் ஒரு பாகம் நிற்கம் இருக்கவேண்டும். 42

மஹாவாஜநத்தின் நிற்கமமானது, வேத்திர நிற்கம் திற்குச் சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ இருக்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக தீவிர கிரமமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. அழகு உறுதி இவைகளைப்பொருத்துமிருக்கலாம். 43

முனாரேகத்தில் எல்லா அங்கங்களுக்கும் பிரவேச நிர்த்தம் செய்யவேண்டும்.

ஸமீதர்களாக இருப்பவர்கள், சகல அங்கங்களிலும் பிரதிச்சேதத்தைச் செய்யாமலிருக்கவேண்டும். 44

துவாரார்தமான பிரதிச்சேதமானது, ஸம்பத்துவாரமாக இருக்கக்கூடாது என்பதில்லை.

பாதபந்தமுள்ள அதிஷ்டானத்தை உசிதம்போல் சேதிக்கவேண்டும். 45

கூடி வந்துள்ளோமாய் ||

வாழாயாஃ ஸவிஸாரமாகாரம் ஹுஷணாழிகழ் ।

⑩ கண்ணாணர தஸ்ரஜித^F வகெந்தி ஸங்கெந்தித: சுராக் ||

பொருண்ம: நெருண்ம வாடி-நு ஐயொ 21 உரணொ-

உதவி: க: !

சுஹஸு தயிவ: கவ: வய-போயவதநாதி ஹி || உ ||

ஸ வி த ஸ ஸ் ஹ ஸொ ஆம் ஆதி ரக்ஷாதி வாடி க்யு ।

தத்தி தத்வி ஸீநெந சிகரம் மாண்தலும்கெ || ௩ ||

சூதெதா தெய்யாம்பாறாதெத வாஜொலும் வா விபீயதெ !

சூதாயிஷாநதத்ஹ்மஸ்தி நிமுணம் வாடித்ஹ்மக்ய ॥ ௪ ॥

பதினேந்தாவது அத்தியாயம்

பாதாயாமத்தையும், அதன் விஸ்தாரத்தையும், அதன் ஆகிருதியையும், அலங்காரங்களையும், மற்ற லக்ஷணங்களையும், நன்றாகவும், முறையுடனும், சுருக்கமாகவும் கூறுகிறேன்.

ஸ்தானு, ஸ்தூணம், பாதம், ஜங்கை, சரணம், அங்கிரி, ஸ்தம்பம், துலிபம், கம்பம் இவைகள் பரியாயபதங்களாகும்.

எட்டு முழம் ஒரு சாண் (12 அங்குலம்) உயரமுள்ளது, துவாதச பூமியின் (பன்னிரண்டு அடுக்குக்கட்டிடத்தின்) ஆத்தியபாதமாகும் (முதல் தலத்தின் ஸ்தம்பமாகும்). இரண்டாவது தலம் முதல், அந்த அளவில் முறையே பன்னிரண்டு அங்குலம் வீதமாக உயரத்தைக்குறைத்து, ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தைக்கொள்ளவேண்டும். 8

அல்லது அந்த தலத்தில் காணப்படுகின்ற உயரத்தின் அம்சமானத்தினாலேயும், ஸ்தம்போச்சத்தைக் கொள்ளுவதாலும்.

புதிதில்லம்: புதெராலியெ-3 மொதராபொஹிதாய தி: |
 ஜதொயெ-3 ஸ்லம், நக்ஷவ: ஸ்லம், யாபலிமா, மலாக் ||

மாஹிய-3 லெவடம் சுசுவா தஹ்வஜுதமும் காரும் |

பாஹுகாஹி-3 திராணஸோநிவாதஸ்லம் உஷ்ஜதெ || 10 ||

சுயிலோதொதிராணஸோநிவாதஸ்லம் உஷ்ஜதெ |

தவ்ஜாஸாஹிக-3 ஹாமாஹி-3 ஷடஹாமொநாமுஷிஸ்ர: ||

அதைப்போல் இரண்டு (2) மூன்று (3) நான்கு (4) ஐந்து (5) அல்லது ஆறு (6) பங்கு, பித்தியின் (பித்தி சுவர்) விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 7

ஜன்மத்தின் உச்சியில், ஸ்தம்பம், நிசேபம், ஹோமம், இவைகள் ஸ்தம்பவியதியில் கூறப்பட்டிருப்பவைகளாம். 8

பிரதிக்குமேலே பிரதி ஸ்தம்பமிருக்கவேண்டும். அது உத்தரத்திற்குக் கீழ்வரையில் பொருந்தி நீண்டு இருக்க வேண்டும்.

ஜன்மத்திற்கு மேலே ஸ்தம்பத்தை வைக்கவேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒருபங்கு ஆழமான பள்ளம் செய்து, அந்த இடத்தை ஸ்திரமான தலமாகச் செய்யவேண்டும். அதற்கு மேலே ஸ்தம்பத்தை வைக்க வேண்டும். அந்த ஸ்தம்பமானது பாதுகம் முதல் உத்தரந்தமாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு நிகாதஸ்தம்பம் என்று பெயர். (நிகாதஸ்தம்பம்—பூமட்டத்திற்குக் கீழே புதைக்கப்பட்டிருக்கும் ஸ்தம்பம்.) 10

அந்த ஸ்தம்பத்தின் அக்ரபாகத்தின் அகலமானது, அதோபாகத்தின் அகலத்தில் பன்னிரண்டில் ஒருபாகம் முதல், ஆறில் ஒருபாகம் வரையில் குறைவாக இருப்பதாகும். 11

கும்மரணியுதம் வாவி ராமகாணம் மகவதகத || ௩௫ ||

விஞ்ஞாபிமூணம் 8யெழிஷ்டாபுயாகம் யுமாபுக்ஷ |
 வியாகம் கும்பணிமூணம் 8யெழிஷ்டாபு தடிபுதெ ||

சிதராஷாபுரவதாஹம் ராஜா ஹி: ஸரீராத: |
 ஹிஸாயத்யே-ஹிஹிஸைநொதாம்மஹிமுணயிஸூதத் ||

வழிவந்தம் து கதவழி மருவெ வழிவந்தம் மருவெ ||
யமெவ்வாரு திவையுருவெவ்வாருவருவரு || கரு ||

சிசுவாகசுதிவழிபாடும் 8-வது பதிப்புநாமிதழ் !

அல்லது, விருத்தம், அல்லது, கும்பம், மண்டி இரண்டும் இருந்தால் அதற்கு “பூர்வாசிரம்” என்று பெயர். 143

அது விருத்தமாக இருந்தால் அதற்கு “ருக்ரகாந்தம்” என்று பெயர்.

அதன் விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு அஷ்டாசிரம், துல்லது, சதுரசிரம் இருந்து, கும்பம், மண்டி இரண்டும் இல்லாதிருந்தால் அதற்கு “மத்யாஷ்டாசிரம்” என்று பெயர்.

16

அதன் மத்தியில் சதுரச் சரம், அஷ்டாச் சரம், விருத்தம் இவைகள் எம்மக இருந்தால் அதற்கு “ருத்ரச்சந்தம்” என்று பெயர்.

தண்டத்தின் (தூண் உச்சியின் அகலம்) அரைபாகத் திற்கு மேலே, இரண்டு தண்டம் உயரத்தில் இரண்டு பங்கு விஸ்தாரமாக பத்மாசனத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதற்கு “மூலேபத்மாஸனம்” என்று பெயர். 17

விரும்பிய உருவத்துடன் கூடியதாக இருந்தாலும்,

ஸஹஸ்ரம் ஸயஜ்ஜாமெ து ஹ்ருக் தசு விரணீதடி ||கக||

வஜ்ஜெஹஸிம்ஹஹுதாஜிரணீதம் யதூ உருதா !

யயெஷாக்ரதிஸம்யுக்தம் ததூநாநீர ஸஜீரிதடி || உ.டி ||

சூதஜெவ தஜாயாஜெ ஸுணுஹெஹிஸஹிதடி !

யுக்தம் தசு கும்ஹிஸிஸூரம் ஸுணுவாஹிதி ஸூதடி ||

ஐகோதரணகஜாம்மம் விணீவாஹம் தஜெவ ஹி !

கணாயாஜெந ஜாமெ து உதாரஸுஸஹிதடி ||உஉ||

தஜயஸ்ரய-ஜெணுந வஜம் வஸுஸுஸம்யுக்தடி !

உச்சியில் மண்டிதத்துடன் கூடியதாக இருந்து, சக்கிரவாக்ஷ களின் உருவங்களினால் சுற்றிலும் நிறைந்திருந்து, அதன் அடியில் பத்மாஸனமிருந்து, மத்தியில் பத்ரத்துடனுமிருந்தால், “ துவிமண்டிதம்பத்ரகம் ” என்று பெயர். 19

அடியில் யாளி, யாஜை, சிங்கம், பூதங்கள், இந்த உருவங்களுடன் கூடியதாக இருந்து, விருப்பமான உருவத்துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அந்தந்த உருவங்களுக்குத் தக்க பெயராகும். 20

அதன் உயரத்தில் கிடைத்ததே சுண்டபேதத்துடனிருந்து, அது கும்பம், மண்டி, இவைகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அதற்கு சுண்டபாதம் என்று பெயர். 21

அதுவே, விடப்பட்ட மேலேசெய்யவேண்டிய காரியங்களுக்கு அங்கமான பிண்டிபாதமாகும்.

அதன் உச்சியில் கர்ணத்தின் அளவு, சதுரச்சுத்துடன் கூடியதாகவும், அதற்குக்கீழே அரைதண்ட அளவில், (தண்டம்-தூணின் உச்சியின் அகலம்) பத்மம், அஷ்டாசர்

தடியலு விசாராநு டிணைநாஹு து வலுவைவகி ||

தடியொடிணைநாதை டயதவட்ட யுமாநாகடி |

வடும் அ ஷோபாநாநு அ வலுவைவகி வரிகனுயெகி ||௨௪||

உலிஹு பெபஹு யுமாநாநு ஸதாசு சித்ருவணு

தடிஅததெ |

தடிவாஷாநாகு டயதவட்ட ஸீவணுஅததெ ||௨௫||

டயதவட்ட கயாநாநு வெகி ஸீவணுஹுஅததெ |

கயாநாநு யுமாநாநு ஸதாசு சிவட்டகெவணாநிதடி ||

கெவணஹுஅததெ வட்ட வதாசி(கெருவிடி)

பொஹிதடி |

மும், அதற்குக்கீழே விகாராச்சரமும், ஒருதண்டமாத்நிரத்தில் அப்ஜமும், அதற்குக்கீழே ஒரு தண்ட அளவில், மத்திய பட்டமும், யுகாச்சரமும், முன்பு கூறப்பட்டதைப்போல பத்மம் ஷோடசாச்சரம் இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே, மீதமுள்ள பாகமானது சதுரச்சரமாக இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு “சித்திரகண்டம்” என்று பெயர். 24½

அதுவே அஷ்டாச்சரம், மத்தியப்பட்டத்துடனிருந்தால், அதற்கு “ஸ்ரீகண்டம்” என்று பெயர்.

அதன் மத்தியப்பட்டமானது கலாச்சரமாக (ஷோடசாச்சரமாக) இருந்தால், அதற்கு “ஸ்ரீவஜ்ரஸ்தம்பம்” என்று பெயர்.

(ஸ்தம்பத்தின்) உச்சியின் உருவமானது சதுரச்சரமாகவும் த்ரிபட்டம் ஷேபணத்துடனும் இருந்தால், அதற்கு “ஷேபணஸ்தம்பம்” என்று பெயர். அதன் பட்டமானது, பத்திரங்களினாலே (பத்ரம் - இலை) விசேஷமாக அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 26½

ஊயு-போயலாக் ஸிவாரோநம் தி அதுஹ-போமலெவ வா ||

ஸவெ-3 பொதிகயா யுகூ: நாநாரூவெவி-3 அகிதா: |

வாடா முவிபுமூ யகூ தகி டிணலிதி கயூதெ || உஅ ||

ஸவ-போணதூ, மாநி ஹ-போணாந் டாநயெகி டிணாராத: |

ஸவாடா ஸாய-3வாடாநகி மூணம் அமூணானகடி ||

ஸ்ரீகரம் அம்உ காணம் அ ஸளபுவூ விரியடிபா-3நடி |

யயாகு-டுண நாநாநி கயூபாநாந் ஹவணி ஹி || நடு ||

பொதிகாவணையூ அ கும்ஹம் ஹஸம் அ வடிக்கடி |

பாநாஸாநம் கு-டுணெவ ஹம்ஹா-3யாகி வரிகயூயெகி ||

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியிலும் கீழேயுமிருக்கின்ற சிகையின் மானமானது, (உச்சியின் அகலத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒருபங்கும் (உயரமும்) அவைகள் போதிகையுடன் (பொதிக்கட்டையுடன்) பொருந்தியும், பல உருவங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும்.

ஸ்தம்பத்தின் உச்சியின் அகலத்திற்கு, “தண்டம்” என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. 28

ஹர்மியங்களின் (வீடுகளின் அல்லது மாடிக்கட்டிடங்களின்) சகல அங்கங்களையும், தண்டமானத்தினால் அளக்க வேண்டும். 28½

கலசங்களின் (தூணின் உச்சியில் அமைக்கப்படும் குடத்திற்கு) உயரமானது, தண்டமானத்தில், முறையே ஒண்ணேகால், ஒண்ணரை, ஒண்ணேமுக்கால், இரண்டு பங்குகளிலிருந்தால், அவைகளுக்கு, முறையே, ஸ்ரீகரம், சந்திரகாந்தம், ஸௌமுக்யம், பிரியதர்சனம், என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 30

கும்ஹொய்யெ நவாஸெ டி. மீ ஹொமெ ந அதுஸஸகெ |
கரீமும் கணமஸெ ந ஹொமெ நாவஸிம் ப்ரகீதி-3-தடி || ௩௨ ||

ஹொமெ ந வஹொய்யெ-3-ந வுதூயெ-3-ந ஹீரகள |
ஹீரள வபாடிஸெவஜாவள தகீ கணெ-3-நாவஸி விஸ்வரதடி ||

தகீகண-3- கும்ஹவிஸ்வாரம் தகீகண-3- மஹுகாயதடி |
ஸயவா மஹுகாயாரம் அதுடி-3-ணம் கி-3-ணகடி || ௩௪ ||

ஸாய-3-கி-3-ணவாயாரம் கஸெயாவஸி கி-3-ணகடி |
தடி கஸெயெ கி-3-ஹொமெ ந ஹொமெ நொகஸெயி
ஸிஷ்டெ || ௩௫ ||

போதிகை கண்டத்தின் மத்தியம், கும்பம், ஸ்கந்தம், பத்மம், மாலாஸ்தானம், இவைகளை ஸ்தம்பாக்கிரத்திலிருந்து கிரமமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 81.

கும்பத்தின் உயரத்தில் ஒன்பதில் இரண்டு அல்லது நான்கு பாகங்களினால் கமலம், ஒரு பாகத்தினால் கண்டம், ஒரு பாகத்தினால் முகம், ஒரு பாகத்தினால் பத்மம், அரை பாகத்தினால் ஹீரகம், அரைபாகத்தினால் விருத்தம், அரை பாகத்தினால் இரண்டு ஹீரகம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 82.

ஹீரங்கள் இரண்டும், பாதத்திற்கு சமமான விஸ்தாரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதன் ஆஸ்ய விஸ்தாரமானது; அதன் கர்ணத்திற்கு சமமாக இருக்க வேண்டும். அந்த கர்ணமானது, கும்பத்தின் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். அந்த கர்ணமானது பலகையின் அகலமிருக்கவேண்டும். அல்லது பலகையின் நீளமானது நான்கு தண்டம், அல்லது மூன்று தண்டமிருக்கவேண்டும். 84.

அதனுடைய நீளமானது மூன்றரை தண்டமாகும்.
M. M. 13.

மாமெந வெகுலெந வடிவ வாறாஹிஷிதே !
நாமவஞ்சுஸராகாரலாவெதூக் வாடிநலுவவசி || ௩௬ ||

வாடிவிஸாரவிஸாரம் யுக்ஷணம் வீரகாணகடி !
வாவெஷாவி வாடிநாம் வீரகாணம் யுமாநுகடி || ௩௭ ||

தடிஸெயகிவாடிநா(ம்) டிணாசியம் லாஸிஷிதே !
தடியஸு தடியெந வடிவ வகுவிவிசுதடி || ௩௮ ||

வாடிஸாரநயஸுஸாசி டிணாநலவெஹதி : !
வாடிவிஸாரவிஸாரா வொதிகா தகிஸலொடியா ||

உயரமானது மூன்று தண்டமாகும் அதன் உயரத்தில்
மூன்றில் ஒருபாகம், உத்ஸந்தி இருக்கவேண்டும் என்று
விரும்பப்படுகிறது. ஒருபாகம் வேத்திரம், ஒரு அம்சம்
பத்மம் இருக்கவேண்டும். அந்த பத்மமானது பாலியைப்
போல இருக்கவேண்டும். 35½

பாதத்தின் உருவத்தைப்போலும், வேத்திரத்திலிருந்து
நாகத்தின் முகத்தைப் போன்ற உருவமுடையதாகவும்
இருக்கவேண்டும். 36

தருக்கண்டம், வீரகாண்டம் இவைகள், பாதத்தின்
விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமுடையதாக இருக்க
வேண்டும். 36½

பாதங்கள் எல்லாவற்றுக்கும், வீரகாண்டமானது
சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும். 37

ஸ்கந்தமானது, அதனுடைய உயரத்தில் முக்கால்
பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குக்கீழே அதற்கு அரைப்
பங்கு, பத்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட பத்மம்
இருக்கவேண்டும். அதற்குக் கீழே மாலாஸ்தானமானது,
தண்டத்தின் அளவு உயர்ந்திருக்கவேண்டும். போதிகை
யானது, பாதத்தின் விஸ்தாரத்தைப் போன்ற விஸ்தாரமும்,
அதைப்போன்ற உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

வண்டிணலையாடா நெஞ்சாயெ-ஆலா சுநினிகா |
சூயதா ஸா கிரு-டினெந அது-டி-னெந லிய-3(டிவ-3)கா ||

கிரு-லாமொநா கிரு-லாமொலாயலா பொதிகா ஹவெகி |
வடுவெ-காக் தகிலெனீநா ஸகும்-ஹாதா
அது-ம-கூணடி || சக ||

கிரு-முணம் செவனூதா து வாடாதா ப்ருவிய்யதெ |
ஸவெ-கூலவி வாடாதா யயெஷாயதீநிதடி || சக ||

தகூலிகி அது-ல-காமொலா வா ஸாமெ- து வழிகா |
கய-3 கிரு-ஆம்-ஸவ-3-ஆ-நம் மாயாடாதா விய்யதெ ||

பொதிகையானது ஐந்து தண்டத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையது உத்தமமாகும். அதில் அரை பங்கு (பாதத்தைப்போல் 2½ பங்கு) உயரமுள்ளது அதமமாகும்.

அந்தப் பொதிகையானது மூன்று தண்டம் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், நான்கு தண்டம் நீளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். 40

கீழே கூறப்பட்ட உயரத்திலும் அகலத்திலும் மூன்றில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கும் பொதிகையானது மத்திமமாகும். 40½

அந்தப் பொதிகையானது, மண்டியுடனும் கும்பத்துடனுமிருந்தால் அதன் அகலமும் உயரமும் நான்கு பங்கு (பாத விஸ்தாரத்தைப் போல்) இருக்கவேண்டும். 41

பாதமானது மண்டி முதலியவைகளில்லாமல் சாதாரணமாக இருந்தால், அதன் அகலமும் உயரமும், பாத விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று பங்கு இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 41½

பொதிகைகள் எல்லாவற்றிற்கும் நீளமானது, இஷ்டம்போல் கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். 42

சீ மூம்.வா அதும-காமம் தாம்மஸூபநிஷித்தம் ।
 ஸாநிதம் கெஷ்வணம் பஜிவதும் வகு க்விதி தல ||ச||

ஸகோஷமாயாபொதாநதீவீநாஸ வசிக் ஸந்தா: ||
சமுநிஷாஸ்யஸம்வாதிமாமம்வாஸ்தாரத: || சூ ||

உஷிஸநொபரிக்ஷிதவஜ்ரஹஸஹதிர உபவக் |
 ஸக்ஸஸக்சியாவநீ அக்யாவாழ்மய(யி)வடிகா ||சக||

ஸதாநீகம் ஸஜதமும் ஸதாடிகழாவி வா !

யோதிகையின் மேலேயுள்ள பட்டிகையானது, பொதிகையின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் சாயாமானமானது அதில் அரைபாகம், மூன்றில் இரண்டுபாகம், அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 43

அதன் தரங்கஸ்தானமானது மூன்று அல்லது நான்கு பங்கு இருக்கவேண்டும். கூடித்திர ஷேபணத்துடன் கூடிய மத்தியப்பட்டமானது, பத்திரங்களினால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும்.

எந்த இடத்திலும் தரங்கங்கள் (தரங்கம்-அலை) எழாமலாகவும், ஒன்றுக்கொன்று குறைவாகவும் இருப்பது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும்.

உச்சியின் நிஷ்கிராமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில், அரைப்பங்கு அல்லது மூன்றில் ஒருபாகம் இருக்கவேண்டும்.

கிரந்த:(தி)பட்டிகையானது, முஷ்டி பந்தத்திற்கு
மேலே கல்ப்பிக்கப்பட்ட யாளியின் கூட்டத்தைப்போன்ற
உருவமுடையதாகும், அழகான பந்தக்கிரியை, கொடி,
இவைகளினாலே விசித்திரமாகவுயிரக்கவேண்டும். 46

விஷ்டஹம்ஹமா மம் து வாஸு வஸு விநாஸதடி ।
ஸாயதம் அாவி தகிஸவ-ஃ தஹாஹெவ வ வடிதெ ॥

தாராஸுஹவிஸாஹம் வா ஸாய-ஃ வி.கி.முணம் து வா ।
ஸிஹாஸுஹவிஸாஹம் ஸாஸி டெவாநாம் ஹெவ டாநவெ ॥

உஷ்காஸுஹெஸுஹெ-ஃ ஹஹா: ஸெ.கா
ஸிரஹெ: ।

பு.மாயுமம் து டெவாநாயுமம் து நுணாம் உதி ॥

சுஹஹம் ஸஹி:ஹஹா(உ)ஹுஸுதித்ரம் யயா ஹவெகி।

ஸ்தம்பபாகத்தை விஷமமாகப் (சம்பாகமில்லாமல்)
பிரித்தால், அது, வாஸ்துவையும் வஸ்துவையும் நாசம்
செய்துவிடும்.

நீண்டவையாவும் அந்தந்த பெயரையே அடையும். 54

சிலாஸ்தம்பத்தின் விசாலமானது, தாருஸ்தம்பத்தின்
விசாலம், அதைப்போல் ஒண்ணரைப்பங்கு, இரண்டு
பங்கு, அல்லது மூன்று பங்கு இருப்பதாகும். சிலாஸ்தம்பத்
தின் விசாலமானது, தேவாலயங்களுக்குக்கூறப்பட்டதாகும்.
மனிதர்களின் வாஸ்துவக்குக் கூறப்பட்டதல்ல. 55

ஸ்தம்பங்கள் எல்லாவற்றையும், செங்கற்கள், கருங்
கல், சகலவிதமான மரங்கள், இவைகளினாலே கல்பிக்க
வேண்டுமென்று பழய காலப் பெரியோர்கள் கூறியிருக்
கிறார்கள். 55

ஸ்தம்பங்கள், தேவாலயங்களில் ஒத்தப்படையாகவும்
இருப்பதாகும், இரட்டைப்படையாகவும் இருப்பதாகும்.

மனிதர்களின் வாஸ்துக்களில், ஸ்தம்பங்கள் ஒத்தப்
படையாகவே தானிருக்கவேண்டும் என்று கூறப்
பட்டிருக்கிறது. 56

மஹாணாம் விதிவெய்து து ஸாநாநாம் து தயா ஹவெக் ||

புராஸாநாநாம் து வாஹாஹெய்வாநயெஸ்யநாஸதெ |
உவாநாநிஸிரா: கெவிக் கெவிக் ஸூவயநைஸதெ ||

உநய: ப வடினாஜிம் புராஸாநெ ஸாவ-கெஸிகெ |
வாஹாஹெய்வாநயெய்வா ஸஹாஸநாவயொ-கெதெ ||

சுனப-கெயிஸ் உயெய்து து ஸா(ஸா)நாநாம் உநஸூதெ கெ
யுஜீயாநெவெவெ து ஸவெ-கெஷாம் ஸவநாம் வதெ ||

அந்தஸ்தம்பம், பஹிஸ்தம்பம் இவைகள், (கூடம் தரவரம். போன்ற இடங்களிலுள்ள தூண்கள்.) ஒரே குத்திரத்தில் (நேருக்கு நேராக) இருக்கவேண்டும். 56½

கிருஹங்களில் ஸ்தம்பமானது, பித்தியின் மத்தியின்புப் பதாகும். சாலைகளிலும் அவ்விதமே, ஸ்தம்பங்கள் பித்தி மத்தியிலிருப்பதாகும். 57

பிராஸாதங்களில், (தேவாலயம்-ராஜகிருஹங்களில்) பாத பாஹ்யத்திலும் (பாஹ்யம்-வெளிப்பக்கம்) பாதமத்தியிலும் (பித்தியிலுள்ள ஸ்தம்பமானது) இருப்பதாகும். இவ்விதமே சுயனத்திலும், ஆசனத்திலும், இருப்பதாகும். 57½

சிலர், உபானம்முதல், சிரஸ் (உச்சி) வரையில், உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். மற்றும் சிலர், உபானம் முதல் ஸ்தூபிவரையில் (ஸ்தூபியின் உச்சிவரையில்) உயரத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். 58

முனிவர்கள் இந்த இரண்டுவிதமான அளவுகளையும் எல்லாவிடங்களிலும் பிராஸாத விஷயமாகக் கூறிப்பிடுகிறார்கள். 58½

சுபை, மண்டபம் இவைகளின் உயரத்தை, பாத பாஹ்யம், அல்லது பாதமத்யம், இவைகளில் அளந்து கொள்ளுவதாகும். 59

விவரீதெ விவரெதூ ஸ்ரீதிதி ஸாஸ விதிஸ்யம் :
 ஸ்ரீஹாத்ராதிகாந்தாநாஃ ஸ்ரீவத் ஸ்ரீஹோவநெஷுகா : ||

ஸ்ரீமஸாரஹாஸாரா ஹேஷு ஸாஸாநெதரா : |
 சுவக்ரநிவ்-ஃணாஸாவெ-ஃ மூஹீதவ்யா ஹேரூஹா : ||

வாணஜிவநதீய-ஃஸா ஹ-ஃநீயா ஹோராரா : |
 ஸவ-ஃஸவசுஸாஜிவ்ய-ஃ ஹவையுஷெ த ஸம்ஸய : ||

சாலைகளின் (ஸ்தம்ப) சூத்திரமானது, வெளியிலும் உள்ளேயும் மத்தியிலுமிருக்கவேண்டும். இதை இவ்விதமாகவே உபயோகிக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்வதால் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுமுண்டாகும். 60

இதற்கு விரோதமாக உபயோகிக்கப்பட்டால், அது விபத்துக்களையுண்டுபண்ணும். 60½

ஸ்தம்பங்கள், உத்தரங்கள் முதலியவைகளின் திரவியமானது, மரம்-கருங்கல்-அல்லது செங்கல்லாக இருக்கவேண்டும். 61

ஸ்தம்பம் உத்தரம் முதலியவைகளுக்கான மரங்கள், தைலப்பசையுள்ளவைகளாகவும், நல்ல உறுதியுள்ளவைகளாகவும், நன்கு வைரம் பாய்ந்தவைகளாகவும், கிழட்டுத் தனமடையாதவைகளாகவும், தருணாவஸ்தையில்லாதவைகளாகவும், கோணலில்லாதவைகளாகவும், காயும்படாதவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட மரங்களைக் கிரஹிக்க வேண்டும். 62

புண்ணியமான பூமி, மலை, வனம், நதீ, இந்த இடங்களிலிருப்பவைகளும், பார்ப்பதற்கு அழகாக இருப்பவைகளும், மனதிற்கு இன்பமளிக்கக் கூடியவைகளான மரங்கள், சகலவிதமான சம்பத்துக்களின் சம்ருத்தியையும் அளிப்பவைகளாகும். அதில் சந்தேகமில்லை. 63

வாரூஷ: வஹிரஸூரொ உயூக: ஸ்ரீஸகஸ்யா !

ஸிரோவாஜ-நாஜகணீ-க்ஷீரிணீ வஹிநா ||

விஸிதொ யநத: விணீ ஸ்ரீஹொ ராஜாஹ: ஸதீ !

திருகஸு உரோஸெதெ ஸ்ரீஹவக்ஷாஸீரீதா: ||௬௫||

திஸ்பாஸநஸிரீஷாஸு வநக: காமுஸு கஹு: !

திஸெஸா ஸிகுஅஸெவ வநஸ: ஸவ்வண-க: ||௬௬||

ஹளாஸெவ மவாஷீஸெதாஹயஸூய-ஹுரூஹா: !

வநகவண-க: ஸிரா:ஸி-மாஸூவஸஸூ-நாநிதா: ||

வ்ராவீநாஸூவஹீநா: ஹுரூமாஸூ-ஹாஸூரூ: !

கருங்காலி, தேக்கு, இலுப்பை, ஸ்தபகம், சிம்சுபை, மருது, அஜகர்ணீ, க்ஷீரிணீ, பத்மம், சந்தணம், பிசிதம், தன்வனம், பிண்டி, ஸிம்ஹம், ராஜாதனம் (முறள்), வன்னி, திலகம், இவைகள் புருஷ விரூஷங்களாம். இந்த விரூஷங்கள் ஸ்தம்பங்களுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 65

வேம்பு, வேங்கை, வாகை, ஏகம், காலம், கட்பலம், சிமிசை (தினிசை), விசுசம் (சார எலுமிச்சை), பலர், ஏழிலைப்பாலை, பௌமை, கவாஷீ, இந்த மரங்கள் ஊர்துவ விரூஷங்களாம். (ஸ்தம்பங்களுக்கு மேலே செய்யக்கூடியவைகளுக்கு உபயோகிக்கத் தக்கவைகளாம்) 66

ஒரே நிறமுள்ளவைகளாகவும், உறுதியுள்ளவைகளாகவும், மனோஹரமானவைகளாகவும், சுகரமான ஸ்பர்ச முடையவைகளாகவும், கிழக்கில் சாய்ந்தும் வடக்கில் சாய்ந்தும் இருப்பவைகளாகவும் இருக்கும் சிலைகள், சுபங்களை யளிப்பவைகளாம். 67

ஸ்ரீயிம்மாநாபி பஃயிம்மா: திஷா-ஷாநா தவஃஸகா: ||

ஸுவநாஸகிடி (தி) மாஸு ஸுவநாஸகிடி காஸுமா: !

ஸ்ரீயிம்மாஸாவி வும்மிம்மா ஹிஸ்சிபாழிவயி-தா: ||௧௬||

ஊதெதொவ்ஹியெடி - வெவ்: கூதம் வஸுஸூயெ !

பர-பாய-காமஸௌவஜாநாம் ஹவெஜெவெதி நிஸித் ||

● டெவதாயானஸூர: ப்ருஹதா வா ந விஜிதூதா ।

த ஞாவாதனுவஸம்ஸீபா த ஹுதாநயஸ்யதீமா: || எக ||

பெண்சிலை, ஆண்சிலை, தோஷமற்ற நபும்ஸகசிலை இவைகள் நல்ல கனமுள்ளவைகளாகவும், சமமாக செதுக்கப்பட்டவைகளாகவும், இனிமையான ஒலியுள்ளவைகளாகவும் இருப்பவைகள், சுபகரமானவைகளாம். அந்த சிலைகள், ஸ்திரீ சிலைகளானாலும், புருஷசிலைகளானாலும், உடைந்து அல்லது துவாரமுள்ளவைகளாக இருக்கக் கூடாது.

69

இவ்விதமான திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப் படும் வஸ்துவானது (கிருஹமானது), ஸகல ஸமிருத்திகளையு மளிப்பதாகும். தர்மம், அர்த்தம், காமம், சௌக்கியம் இவைகளையளிக்கத் தக்கதாகும் என்பது நிச்சயம். 70

தேவாலயத்திற்குள்ளிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

இடிவிழுந்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

காட்டுத்தீயினால் பொசுங்கிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

பூதாலயங்களின் மத்தியிலுள்ள மரங்களை கிரஹிக்கக்
கூடாது. 71

தேவதாபயமொருபிரதது முரலெழுந்தவா !
தவடாம்புலிராலிகூ தவசுநிலுமெனவிதா: எஉ ||

த வரபு. நா த லாதெம: ஸ.ஜா தெவ மதாலவ: ।
த அ.பு. ம.பி.நா.கீ.ந-ந வவ-ஜெ.தெ.வ.வி.தா: || எ.ந. ||

மாநெதாநதவயிதா டீ . ௧ த வநீகஸபாநிதா: ।
ந மதாயிமிதா மாபா ந லிராகொடராவதா: ॥

மஹாபதங்களில் (ராஜமார்கங்களில்) முளைத்திருக்கும்
மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

கிராமங்களில் முனைத்த மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

குடத்தினால் ஜலம் விட்டு வளர்க்கப்பட்ட மரங்களை
கிரஹிக்கக்கூடாது

பகஷிகளுர் மிருகங்களும் தங்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது.

72

காற்றடித்து முறிந்த மரங்கள், யானைகளினால் முறிக்கப் பட்ட மரங்கள், ஜீவனற்ற (மடித்துப்போன) மரங்கள் இவைகளை சிரவறிக்கக்கூடாது.

சண்டாள ஜனங்களினால் சூழப்பட்டிருக்கும் மரங்களை கிரஹிக்கக்கூடாது.

சகல ஜனங்களும் தங்கக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கக் கூடாது. 73

ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டு முறிந்த மரங்கள், புத்துக்கள் வளர்ந்த மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக் கூடாது.

கொடிகளினால் குழப்பட்ட மரங்கள், நெருக்கமாக முளைத்திருக்கும் மரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது.

நரம்புகள் தெரியும் மரங்கள், பொந்துகள் விழுந்த
முரங்கள், இவைகளை கிரஹிக்கக்கூடாது. 74

சுத-வேழம் யழி தஅவாஸு யச-காராய-காஸகூகி !
 வனகஉ-வழகூதம் ஸுலம் பிஸ்ரம் கிஉ-வழிதி-ததழ ||எக||

கிஉ-வழிஸ்யுதம் யது தசுலம்-கீண-கோ-காஹதழ !
 வுலெ-காஹிதாநாம் வாஸஸு சுத-வேழம் ஸ்வகா
 வதழ ||

வவ-காஸிகநகூதெ ஸுலவகூல-ஹுத-கெ !
 மஹி-காணம் உ-வழி-கூதகளதுகலம்-மறு ||அக||

நிலி-கெ-தஸு-கெ-தெயெ-கா-மெ-தஸு ஹ லம்-மறு-ஸு-கெ-கெ !

வதற்கு, தேவாலயத்தின் சிலையை கிரஹித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

பாஷண்டிகளுக்கும் கிரஹித்துக்கொள்ளுவதாகும்.

வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்கு கிரஹிக்கக்கூடாது. 78

அதை, வைசிய சூத்திரர்களுக்கு கிரஹித்து கிருஹத்தில் உபயோகித்தால், அது தர்மம் — காமம் — அர்த்தம் (செல்வம்) இவைகளை அழித்துவிடும். 78½

ஓரே வஸ்துவினால் கல்பிக்கப்படும் வாஸ்துவானது, சுத்தம் எனப்படும். இரண்டுவிதமான திரவியங்களினாலே கல்பிக்கப்பட்டது மிசர்ம எனப்படும். மூன்றுவித வஸ்துக்களினாலும் கல்பிக்கப்பட்ட வாஸ்துவானது, சங்கீர்ணம் எனப்படும். இவைகளினால், முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும்படி அவரவர்களின் வாஸஸ்தலங்களை கல்பித்தால், அது சகல விதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 80

வாஸ்துவுக்கு வேண்டிய விருஷாதி திரவியங்களை விரும்புகிறவன், சர்வதோமுகமான நஷத்திரத்தில், சுபகரமான பக்ஷத்தில், சுப முஹூர்த்தத்தில் கௌதுகப்நதனம் செய்துகொண்டு அரணியத்திற்குப் புறப்படவேண்டும். 81

மனென: வுனெனென யுனெனென லாண்னென குலனென
அ || அஉ ||

வாயலளதெனெனென ஹெனெனெனென வாயலென: |
அஅ-யெனெனென தாநு லவ-லாநு வாகுநாண் வதெனென: ||

ஹதகு-லாநெனென தனா கஉ-யெனெனென ஹெனென: |
ஹெனெனெனெனென வாகுநாண் லாநெனெனெனென || அச ||

தது வுண்ஹெனெனென ஹெனெனெனென குலாநென: |
ஹெனெனெனெனென குலாநெனெனென து ஹெனெனெனெனென || அரு ||

ஹெனெனெனெனென ஹெனெனெனென வுண்ஹெனெனென: |

சுபகரமான நிமித்தங்கள், சுபகரமான சகுனங்கள், சமயோசிதமான மங்கள சப்தங்கள், இவைகளுடன் புறப் பட்டு அதற்கு வேண்டிய ஸகல சாதனங்களுடனும் அரண் யத்திற்குச் செல்லவேண்டும். அங்கு, கந்தம், புஷ்பங்கள், தூபங்கள், மாமிசம், கிருசரம் (எள்ளும் வெல்லமும்), பாய சான்னம், மதஸ்யங்கள், பலவிதமான பஷ்யங்கள், இவை களினால் விரும்பிய சகல தேவதைகளையும், வனதேவதை களையும் மரங்களையும் பூஜித்து, பூதங்களுக்குரிய க்ருர பரியைக் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு வாஸ்து காரியங்களுக்கு உபயோகப்படக்கூடிய மரங்களை கிரஹிக்கவேண்டும். 833

அடியிலிருந்து நுனிவரையில் நேராகவும் வட்ட வடிவ மாகவும் பல கிளைகளுடனுமிருக்கும் மரமானது ஆண் மரமாகும்.

அடிப்பக்கம் பருத்தும், நுனி சிறுத்துமிருக்கும் மர மானது, பெண் மரமாகும்.

நுனி பருத்தும், அடி சிறுத்துமிருக்கின்ற மரமானது நபும்சக விருஷமாகும்.

ஸவெ-ஹ்மெஷு வஸு-தநாம் வு-ஹ்மெஷு வு-கீதி-தம்||

வடுவ-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு
ஸு-ஹி: |

ஹ்மெஷு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு ||

ஹ்மெஷு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு ||

ஹ்மெஷு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு ||

ஹ்மெஷு-ஹ்மெஷு: —

ஹ்மெஷு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு ||

ஹ்மெஷு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு வு-ஹ்மெஷு ||

முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்தை உத்தேசித்து, ஆண் மரம்
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வீடுகளின் மற்ற அங்கங்களுக்கு ஆண் மரங்கள்,
பெண் மரங்கள், அலிமரங்கள் இவை யாவும் கூறப்பட்டிருக்
கின்றன. 86

சிறந்த புத்திமானானஸ்தபதி இரவு சுத்தமான பாலைக்
குடித்துவிட்டு, சுத்தமாக இருந்து முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்
கான விருஷத்திற்குக் கிழக்கு திசையில் தர்பைகளைப் பரப்பி
விட்டு, தனது வலது பக்கத்தில் கோடாலியை வைத்துக்
கொண்டு தூங்கவேண்டும். மற்றொருவன், மேற்கு முகமாகப்
படுத்து இரவு தூங்கவேண்டும். 87

(மறுநாள் காலை) சிறந்த ஆபரணங்களையணிந்து
கொண்டு ஸ்தபதியானவன் கோடாலியை வைத்துக்
கொண்டு அபிமந்திரணம் செய்யவேண்டும். 88

இது மந்திரம் —

வதநெ லிஹஸாடி-இருஹலிஸஸாஸு-ஸொஹநா !
 ராஜிதம் ஹலிதம் க்ரோஸம் கூலிதம் மிநிதம் வஸெ; ||

வாதயெழுதராமு து வலிவ-தாமு வா வநஸி திடி !
 தெ லிஸாஸா ஸுஹஜெ ஸஜாதாஜதஜாஸாஸா கிவதயெ ||

ஸாஸாஸா-இகணீ-தாஜெ-தா வதநம் ஸுஹடி !
 ஜெ-புஜா-மஜெ ஸாஸு-பெ-புஜெ-புஜெ-புஜெ விதாஸதடி ||

வெட்டுவாயில் ஐலம் பெருகினால் அது அபிவிருத்தியை யளிக்கும். பால் பெருகினால், புத்திரவிருத்தியையளிக்கும்.

ரக்தம் பெருகினால் அது யஜமானனைக் கொன்றுவிடும். ஆகையால் அதை முயற்சியுடன் விலக்கிவிடவேண்டும். 93

மரமானது விழும்பொழுது அதன் சத்தமானது எம்ஹம், புலி, யானை இவைகளின் சத்தத்தைப்போல் இருந்தால், அது சுபகரமாகும். 93½

அது அமுதரல், சிரிப்பு, இறைச்சல் இவைகளைப் போலிருந்தால், இகழ்ச்சிக்குரியதாகும் என்று பெரியோர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 94

மரத்தைவெட்டி வீழ்த்தும்பொழுது அதை வடக்கு அல்லது கிழக்கில் தலைப்பக்கம் விழும்படி வெட்டிச்சாய்க்க வேண்டும். அந்த இரண்டு திக்குகளும் சுபகரமானவைகளாம். மற்ற திக்குகள் விபத்துக்களை உண்டுபண்ணக் கூடியவைகளாம். 95

ஸால வீருஷம், (மராமரம்) அச்மீ, அஜகர்ணீ, இந்த மரங்கள், வெட்டிய மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலே விழுந்தால், அது சுபமான பலத்தையளிக்கும்.

அதன் அடியானது வேரில் உதைந்துநின்றால், பந்துக் கனாக்கும், சேவகர்களுக்கும் அழிவையுண்டுபண்ணும். 96

நிம-கேசு ஸ்ரீதீசு ஹுக்ஷா வுக்ஷாணா நிபாததெ |
 ஸிரஸூம்மெத நாஸஸூதாசு உருவூம்மெமுரோ ஹவசு ||

ஸரீர ஹம்ம கத-கூணாம் நாஸஸூம்மெமுரோ ஹவசு |
 சுதேஜாநதவதம் வுருவூம்மெமுரோ ஹவசு ||

அதூரமுரோஹம் கூஷா உஹுதித-கூஷம்மெமுரோஹம் |
 ஸிதவபெத ஸூஷாநத வுருவூம்மெமுரோ ஹவசு ||

கேவலிஹவாநாம் விஸாம் வெஸகபெத து |
 ஸூஷூவூ வுருவூம்மெமுரோஹம் ஹவசு ||

வெட்டப்பட்ட மரமானது, அதை விட்டுக் கிள்ம்பி, வெட்டப்பட்ட மரத்தின் அடிக்கட்டையின் மேலேயே நின்று, மற்றொரு மரத்தைத் தள்ளுவதற்காக அதன் உச்சியில் சம்பந்தப்பட்டால், நாசமுண்டாகும். அதன் அடியில் சம்பந்தப்பட்டால், சிரமமுண்டாகும். யஜமானனுக்கு சரீர நாசத்தையும், அதற்குப் பிறகு புத்திர நாசத்தையுமுண்டுபண்ணும். 97

இரண்டு மரங்களும் விழுந்தால், அது பூஜிக்கத்தக்கதாகும்.

வெட்டிய மரத்தை இரு பக்கங்களிலும் சமமாக இருக்கும்படி துண்டு செய்யவேண்டும். 98

அதை சதுரச் சரமாகவும், நேராகவும் செய்து, முஹூர்த்த ஸ்தம்பத்திற்கான அந்த மரத்தை, வெண்பு வஸ்திரத்தினாலே போத்தி, அது தேவதைகள், பிராஹ்மணர்கள் அல்லது அரசர்களுக்கானால், அதைத் தேரில் ஏற்றிப் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும்.

வைசியர்களுக்கானால், வண்டியில் வைக்கவேண்டும்.

ஸவெஃஹி கீரோ னவம் ஸதூ: ப்ராவணியா: ப்ரயத்த: |
 சந்தெஷ்ஷாவி காவழாநாம் வெஃதெஹ்ஹி ||

வாஸ்யோ: ஸாயயிசுவா து ஸகடெந்நிஸ்தி ஸெஸ்யெகி |
 ப்ரஸஸ்தி ஸாரிப்ரஹ்ம ஸ்வதத்யு:ம: ||

கடி:ஸணவகெ ந்திஸ்தி வாஹுகொவரி ஸாயயி: |
 ப்ராமம் கொதூராமம் வா வஜாஸுஷம் ஸக்யெகி
 வ: ||

வராவ்ரதம் த கத:வ்ர ஜாஷ்ணாஸம் து ஸ: ||
 ஸஹித:ஸஹி ஸெவாநாம் ஸிஜா:தீநாம் ஸக்யெகி ||

குத்திரர்களுக்கானால், அதை மனிதர்களின் தோளில் தூக்கி
 எடுத்துக்கொண்டுவரவேண்டும். 100

இந்திர கீலங்கள் (தூண்கள்) எல்லாவற்றையும் இவ்
 விதமே முயற்சியுடன் எடுத்துவரவேண்டும். மற்ற மரக்
 குவியல்களையும் நுனியை நுனிப்பக்கத்திலும் அடியை அடிப்
 பக்கத்திலும் வைக்கவேண்டும். 101

அவைகளை முஹூர்த்தஸ்தம்பத்தின் இரண்டு பக்கங்
 களிலும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். பிறகு வண்டியில்
 ஏத்திப் படுக்கையாக வைத்துக்கொண்டு வரவேண்டும்.

ஸ்தபதி பின் தொடர்ந்துவர அந்த மரத்தை சுபகர
 மான துவாரத்தின் வழியாக எடுத்துவந்து வேலை
 செய்யும் மண்டபத்திலிறக்கி மணலின் மேலே படுக்கையாக
 வைக்கவேண்டும்.

அதை கிழக்கு நுனியாக அல்லது வடக்கு; நுனியாக
 வைத்து, பிறகு, அது காயும் வரையில் அப்படியே வைத்து
 ரக்ஷித்து வரவேண்டும். 103

காதலோடு வடிவம் வாழிநாள் உயருகக் : |

நாஜாடினொ யயா ஸ்வம் விஷாராயாஜோ அழிதே ||

ஹாதூரூஉ உயாரவிதஸ்தோயாஜஸ்யுதா : |

தக்ஸ்வம், முயிவிஷிணா: வஜ்ஜுதூபொநாமு
விஷாரா: || 118 ||

ஹிதஸாய-அதுவெ-அமுணதாநிவாதகா: |

ஹிதஹிவஸாடிதூத் ஸ்வஹிதா விவாநு து வா ||

ஹிதாடிவ்யுள து ஸ்வ-அது நிவாதம்

பரிவஜ-அயேசி |

அந்த மரத்தை எவ்விதமாகவும் திருப்பக்கூடாது.
வைத்தவிதமாகவே ஆறுமாதகாலம் இருக்கவேண்டும்.

தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், இவர்களுக்கு முறையே முஹூர்த்த ஸ்தம்பங்களுக்கான மரங்கள், கொன்னை, கருங்காவி, வெண் கருங்காவி, இலுப்பை, ராஜாதனம் (பழமுண்ணிப்பாலை) இவைகள் முறையே கூறப்பட்டவைகளாம். இனி இவைகளின் விஸ்தாரத்தையும் நீளத்தையும் கூறுகிறேன்.

105

ஸ்தம்பங்கள், பன்னிரண்டு (12) பதினொன்று (11) பத்து (10) ஒன்பது (9) சாண் நீளமும், அந்த எண்களின் அங்குளிகள் விஸ்தாரமும், அதில் பத்தில் (10) ஒருபாகம் குறைவான அக்கிரத்தின் விஸ்தாரமும், ஐந்து (5) நாலரை (4½) நாலு (4) மூன்று (3) தாலம் (அடி) நிகாதமும், (புதைக்கப்படவேண்டிய பாகம்) உள்ளவைகளாக இருக்க வேண்டும்.

106½

இவ்விதமாக ஸ்தம்பங்களின் உச்சம், அகலம், இவைகள் அந்தந்த பூமிக்குத் தக்கபடி கூறப்பட்டிருக்கிறது.

107.

சுபாசியொடிஃஃஃபாபெய்வ வக்து வடவக்திக: ||௩௮||

ஸவ்வணமு ஸ்ரீ ஸ்ரீ வரூர: சுடவ(ஜ)ஸ்யா ।
 ஸீம: ஸெஷாதகீ மொய: சுஃஸ: பாரிஜாதக: ॥

ശിരീഃ കോവിദാസ്തമി. ചി. നി. കൊ. മഹാമു. ||
 ശിരീഃ കോവിദാസ്തമി. ചി. നി. കൊ. മഹാമു. || കഥ ||

கவிசையு: கணாகுளெவ வுத னீவழ னுணுகா: ||ககக||

കാരകൾ: കാരാജ്യ വരണശാസ്ത്രം: 1
 ബഹുഭാവം: വിവിധ വകുപ്പുകളിലായി || 100 ||

வாழ்த்துமருகவ-இராசமுபாஹார மதுகக-இணி.

எந்த விடத்திலும் ஜஜஷால (மத்யாகாரம்) ஸ்தம்ப
மாக இருந்தால், நிகாதம் செய்யக்கூடாது. 107½

அரசு, அத்தி, ப்லக்ஷம், (இரளி—கல்லொளி) ஆல், ஏழிலைப்பாலை, பில்வம், புரசு, வெட்பாலை, பீலு, (ஊவக் காய்) நறுவிலி, வெள்ளலொத்தி, அடப்பை, பாரிஜாதை, (பவழமல்லி) வாகை, மலையகத்தி, திந்திரிணீகம், (புளி) மஹாதுருமம், சிலீத்ரம், சர்பமாரம், முள்ளிலவு, சரளம், புரசு, அரிமேதம், (துர்கந்தமுள்ள கருங்காவி) கடு (கடுக் காய்மரம்) தானி, நெல்லி, வினா, கண்டகம், புத்திரஜீவி, டுண்டுக், காரை, புங்கை, நொச்சில், அசுவமாரம், இலந்தை, மகிழ், பிண்டி, பத்மகம், திலகம், பாதிரி, அகில், கற்பூரம் இந்த மரங்கள் யாவும், தேவயோக்கியமானவைகளாம்.

இவைகள் மனிதர்களின் வீடுகளுக்குக் கூடாதவைகளாம்.

தெவயொமதூ உலெ ஸவெ-3 லாநுஷாணாஉதய-3தா: ||

தலூக் ஸவ-3புயதெந் துலூயாக் தநராநுயெ 1
ஊஷாரம் வாணாரம் சுரவ்விக்கணம் தாலுபுனுகு ||ககச||

ஜெதஸுதலூஷாஸெவ துலூயாக் தாலுபுனுகு 1
சுபக-3ராஸுதலூஷாஸெவ ஸ தநுவாநுகு ||ககடு||

வாகவண-3ம் ஸுவஸுதலூஷாஸெவ ஸ தநுவாநுகு 1
ஜுகிவணம் வலுரபெதெந் தாநுஷாணாஉதய-3தா: ||ககச||

சுருஷாஸுதலூஷாஸெவ ஸ தநுவாநுகு 1
சுருஷாஸுதலூஷாஸெவ ஸ தநுவாநுகு 1
சுருஷாஸுதலூஷாஸெவ ஸ தநுவாநுகு 1

இந்த விருஷங்களை மனிதர்களுக்கு உபயோகிக்க
லாகாது. உபயோகித்தால் அனர்த்தங்களை உண்டுபண்
னும். ஆகையால் இவைகளை சகலவிதமான முயற்சிகளும்
செய்து மனிதர்களின் வீடுகளில் உபயோகிக்காமலிருக்க
வேண்டும். 118½

ஊஷாரமண், வெளுப்புமண், கருப்புமண், பசையுள்ள
செம்மண், என்று, மண் நான்குவிதமாகும். இந்த நான்கு
விதமான மண்களுள், தாம்ரபுல்லகமென்னும் நல்ல செம்
மண்ணையே கல்லுகளுக்காக கிரஹிக்கவேண்டும். 115

மணல் இல்லாமலும், கூழாங்கற்களில்லாமலும், வேரு
களில்லாமலும், எலும்புகளில்லாமலும், செல்லிகளில்லாமலும்,
ஒரேவிதமான நிறமுள்ளதும், கைக்கு மிருதுவாகவும் இருக்
கின்ற மண்ணானது- ஓடுகள் கற்களைச்செய்வதற்கு சிறந்த
மண்ணாகும். 115½

முதலில் மண்கட்டிகளை முழங்கால் மட்டம் ஜலத்தில்
நிறப்பவேண்டும். பிறகு அதை நன்கு கலந்து கால்களினால்

வனவம் உஞ்செஷ்குபரிநூஹிதா மதஹிஸா

குவஃணு வஸூஹிதா ஹி வராஸூஜுஸெஷ் |

யஹிநிதம் ஸ்வவரவஸூ வஸிஷ்டாஜெஷ்:

உவ்யம் விநஷ்டவநவபுஹவம் விவஸெஷ் || ௧௨௧ ||

ஸூஹாயாஸம் தாரகாகாஸஹேஷம்

ஸூஹூகாரம் ஹூஷணம் அ குஸெண |

யுக்தா யுக்தம் ஸ்வஷ்டாஸூஷம் தஸி

வெபூகம் நநூணாம் தெதிநூநாம் ஸயெஹ || ௧௨௨ ||

உதி ஸயஸ்தெ வஸூஸாஸூ வாடிவ ஜாணபு வதவரிமுஹொ
நாஸ வஹடிஸொய்யாய: ||

இவ்விதமாக, மரங்கள், சிலைகள், கற்கள், இவைகளை முறையுடன் எடுத்து, அவைகளினால் கல்பிக்கப்படுகின்ற வாஸ்துக்கள் சிறந்தவைகளாகவும். சகல சமிருத்தியையு மளிக்கக்கூடியவைகளாகவுமிருக்கும்.

வேறு வாஸ்துக்களுக்கு உபயோகித்து மிஞ்சியதும், சீரழிந்து வீணாகப் போன வீடுகளிலிருந்து கிடைத்தவை களுமான கற்கள் முதலியவைகளினால் நிர்மாணிக்கப் படுகின்ற வாஸ்துவானது, ஆபத்துக்களையளிக்குமென்று, ஆதி காலத்திய பெரியோர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். 121

தேவாலயங்கள், மனிதர்களின் கிருஹங்கள், இவை களில் வைக்கக்கூடிய தூண்களின் நீளம், அகலம், உருவம், அவைகளில் செய்யக்கூடிய அலங்காரங்கள், இவைகள் முறையுடன் அழகாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளை யுத்தியுடன் கல்பித்துக்கொண்டால், அது ஸகலவிதமான ஸம்பத்துக்களுக்கும் காரணமாகும். 122

திரவிய பரிகிரஹமென்னும் பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய ஷொபஸொய்யாய: ||

உதராழிவருதொணம் ப்ருஸாராவயவம் சூராகி |

வசுஷி ஸம்சுதிவதி ஸவெ-ஷோம் ஹம-ஷோணாபய

யொமதிசு || ௧ ||

உதரம் த்ரிஸியம் வாடிவிஸாரம் தகிஸரொடியடி |

த்ரிவாஷொடியபயெஷாஹம் விஸாரம் வாடிதஸூடி || ௨ ||

ஷுணோத்தரம் பத்ருஸஸம் ரூவொத்தரலிதி த்ரிஸா |

த்ரிவாடிம் வா த்ரிஸாமொதபய-ம் வா கண-திம-டி ||

ஹஸ்திகம் வய-ஷோம் அ தாஜாவத-ஷோகூதி: |

ஸவ-தொ ஹம-வூதிவ-ஷா ப்ருதூதரநிவொதடி || ௪ ||

பதினாறுவது அத்தியாயம்

ஸகலவிதமான வாஸ்துக்களுக்கும் உபயோகமாக, உத்தரம் முதல் விருதி வரையில், பிரஸ்தாராவயவங்களை, முறையே ஸங்கிரஹமாகக் கூறுகிறேன். 1

உத்தரமானது, பாதத்தின் விஸ்தாரம் அவ்வளவு உயரமுள்ளது, பாதத்தில் முக்கால் பங்கு உயரம் பாதத்தின் விஸ்தாரமுள்ளது, நடுத்தரமான உயரம் பாத விஸ்தாரம் உளது, என்று முன்று விதமாகும். 2

ஷண்டோத்தரம், பத்திரபந்தம், ரூபோத்தரம், என்று முன்றுவிதமாகும். 2½

உத்தரங்களின் கர்ணநிர்கமமானது, முக்கால்பங்கு, முன்றில் இரண்டு பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு இருக்க வேண்டும். 3

ஓவ்வொரு உத்தரத்தின் நிவேசனமும், ஸ்வஸ்திகா காரம், வர்தமானாகாரம், நந்தியாவர்த்ததைப் போன்ற

திஹாமெகம் உதாஹ-ஹாமம் வாஜதம் திம-ஹோஹ்ம |
உதாஹம் ஸவண-ஹாமம் தத-ஹ்யே-ஹோஹ்மஸ்தம் ||

தாஹோஹ்மெகம் வா காய-ஹாஹ் வ்யய-ஹா வாஜதொவரி |
ஹோஹ்ம-ஹிவாஹம் ஹாஹ்-ஹிவ்யம் வ்யய-ஹிவ்யம் ||

ஹோஹ்மெகம் வாஜதாஹ் தத-ஹ்யே-ஹோஹ்மஸ்தம் |
ஹோஹ்மெகம் யொஹ்மெகம் தத-ஹ்யே-ஹோஹ்மஸ்தம் ||

ஹோஹ்மெகம் வாஜதாஹ் தத-ஹ்யே-ஹோஹ்மஸ்தம் |
ஹோஹ்மெகம் யொஹ்மெகம் தத-ஹ்யே-ஹோஹ்மஸ்தம் ||

ஆகாரம், அல்லது ஸர்வதோபத்ரத்தைப் போன்ற ஆகார முடையதாக இருக்கவேண்டும். 4

வாஜனமானது, முன்றில் ஒரு பங்கு, அல்லது கால் பங்கு, கர்ண நிர்கமத்தில் சென்றிருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியிலிருக்கும் முஷ்டிபந்தனமானது, சதுரச்ரமாகவும், நுணியில் இலயுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். 5

அந்த முஷ்டி பந்தனத்தை துலாச்சேதம் செய்து கல்பிப்பதுமாகும்.

வாஜனத்தின் மேல்பாகத்தில், ஸ்தம்ப விஸ்தாரத்தில் அரைப் பங்கு தீவ்ரமும், கால்பங்கு பட்டமும் தாமரை மலருமிருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கத்தில் முகை இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலிருந்து ஸ்தம்பத்தில் சொருக்கக்கூடியதாக இருக்கவேண்டும். எனவே, வாஜனமானது, மேல்பக்கம் கீழ்பக்கம் இரண்டு பக்கங்களிலும் குடுமியுடையதாகும். 7

அதற்குமேலே ப்ரமாலிகையாம். அது, ஸ்தம்பத்தின் அகலத்திற்கு ஸமமான உயரமுள்ளதாகவும் முன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒருபாகம் நீர்முள்ளதாக

ஓணிகா ஸமநிஷாணா ததிலுயே-ஓ ஓணிகா ஸவெசு !

ஓம்மாய-விவாநா ஸ்ராய-திவா நீவ்ராய-திவ்ர ||

ஓஷ்டிஸகஸலாகார அதாரமுராயயா தயா !

யயெஷ்டிவிவாநா தத்-மம் தத்-மஸமவெஸத || ||

வயயம் ஸ்ரீததிலுயே-த து மொவாநம் வா ததிலுயே-த !

ஓஷ்டிஸகஸலாகார அதாரமுராயயா தயா ததிலுயே-த || ||

அஸிவாவி-தாவஸிஷா து ஓணிகொவரிவழிகா !

இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் யானையின் மண்டையைப் போன்ற கும்பம் மண்டி இவைகவிருக்கவேண்டும். 8!

அதற்கு மேலே, ஸமமாகப் பொருத்தப்பட்ட தண்டியம் இருக்கவேண்டும். அந்தத் தண்டியமானது ஸ்தம்பத்தில் அரைப்பங்கு? விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப்பங்கு நீளமுள்ளதாகவும், அதில் அரைப்பங்கு நிஷ்கிரமமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். அது வாஜனத்திலுள்ள முஷ்டிபந்தனத்தைச் சொறுக்கக்கூடிய தான சதுரச்ரமுடையதாக (சதுரச்ரமான துவாரமுடையதாக): இருக்கவேண்டும். 9!

அல்லது தண்டியமானது விறும்பும் அளவு அகலம் உயரமுள்ளதாகவும், அதே உயரமுள்ள வேசனமுடையதாகவும் இருப்பதாகும். 10!

அந்தத் தண்டியத்திற்கு மேலே வலயம் இருக்கவேண்டும். அல்லது கோபானம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே முஷ்டிபந்தனத்தின் விஸ்தாரமும் உயரமுமுள்ள பட்டிகையும் கேஷபணம்புஜமும் இருக்கவேண்டும்.

தண்டிகையின் மேலேயுள்ள பட்டிகையானது

தலஸ்தாம் அஸ்தா து தநாநம் மொவாநா

அரவு-யெஹு-ய: ||௧௨||

உத்தரானாவனும்பம் வா யயூய-யுகி யயூந-யி |

வாஜநொயெ-3 துநொயெ-3 வா மொவாநம் யொஜயெசி
ஸுய: ||௧௩||

துநானாஸலம் மொவாநாநாநம் ஸுஸியதெ |

மொவாநஜணிகொயெ-3 அசு வாஜநானாவனும்பம் || ௧௪ ||

ஜனாய-3விவூம் ஸூய-3ம் தீவூம் மொவாநலயூ-3த: |

கும்பம் ஸலானாநம் சுய-3சி வறுயலி-3ஜனரெ ||௧௫||

அதிலிருந்து செதுக்கி வைக்கப்பட்டு மிஞ்சியதாக இருக்க வேண்டும்.

அதில் அதே அளவு சோதித்து கோபானத்தை வைக்க வேண்டும். 12

அந்த தண்டியமானது உத்திரத்தினுள் பிடியுள்ளதாக வாவது (சொருகப்பட்டாவது) அல்லது விருப்பம்போல் கல்மிக்கப்பட்டாவது இருப்பதாகும்.

கோபானத்தை (குறுக்கு வட்டத்தை) வாஜனத்தின் உச்சியிலாவது, துலாத்தின் உச்சியிலாவது (பொருத்தி) வைக்கவேண்டும். 13

கோபானத்தின் மத்தியபாகமானது (இடைவெளியானது) * துலாத்தின் இடைவெளிக்கு ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 13½

கோபான தண்டத்திற்குமேலே வாஜனந்தமாக அவலம்பனம் (தாங்கல்) இருந்தால், அது கோபானத்திற்கு

* துலாம் என்பது குறுக்கு வட்டத்தைச் சொறுகி வைப்பதற்காக உத்தரத்தின் மத்தியில் வைக்கப்படும் இரண்டு குத்துக்கால்களை குறிப்பதாம்.

உணிகாவாஜநாணலும் காயவாடி யயாஸகடி !

வாடிவினா ராஜய-பாய-திஷ் குரணம் ஸாம வடிகடி 1.கச||

வாடிநாணலும் மாடிதம் மறுகெ: ஸாரபாருகெ: !

சுஷாஸஸமமம் மஹமகாஜாடிதமய-த: ||கச||

மொவாதஸொவாரிஷாது மாடியெனோஹொஷகெ: !

கவொதவாறிகொசுலெயதிஷ் குரணம் விதிடிணகடி ||

வாகஹலும் விஹலம் வா சுஷுடி உஹதி உஷிரெ !

மேலே, தண்டத்தின் அரைப்பங்கு விஸ்தாரமும், அதில் அரைப்பங்கு தீவ்ரமும் (ஒதுக்கம்) உள்ளதாகவுமிருக்க வேண்டும். அதில் வலயத்தின் (வளை) யின் துவாரத்தில், ஸமமாக இருக்கும்படி, கம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். தண்டிகையின் வாஜனத்திற்குள்ளிருக்கின்ற காயபாதமானது, அதற்குறிய அம்சத்திலிருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் விஸ்தாரமானது கால்பங்கு நிஷ்கிரந்தமாகவும், (கால்பங்கு வெளியில் நீண்டிருப்பதாகவும் அதன் அக்ரபாகத்தில் பட்டிகையுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

பாதங்களின் மத்திய பாகமானது பலகைகள் அல்லது ஸாரமுள்ள மரங்களினாலே மூடப்படவேண்டும்.

மேலே மூடப்படும் பலகையானது எட்டு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 17

கோபானஸிக்கு மேலே (விட்டத்திற்கு மேலே) லோஹங்களினாலே செய்யப்பட்ட ஓடுகளினாலே மூடவேண்டும். 17½

கபோதபாஸ்கையின் (உத்தரத்திற்கு மேலேயுள்ள விட்டத்தின்) நிஷ்கிரந்தமானது (உயரமானது) இரண்டு

யயாசொஹம் யயாவித்ரம் கவொதெ கண-3வாநிகா ||கக||

தயா உயதஸூதா வாவி ஸளயெ செறெ ஸோஹிதா I

வியெயா வாஜநஸெஜாஸெ-3 ஹுதஹம்ஸாஜிகாவதி: ||

உணோஹ்வா சி வரெஹ்வா வாஜநம் வு-3வசு ஹவெசு I

கவொதாஹம்ஸநம் தசுஸஜாசு உணாய-3ம் வாய உணகஜ ||

ஸய்ய-3ாஜிதி உணாஹம் கவொதொஹிநிம-3தஜ I

வஸஹகம் வா நிஹ்வா வா வியெயா வாஜநொவரி ||உஉ||

தண்டம், மூன்று தண்டம், ஒரு முழம், அல்லது இரண்டு முழமிருக்கவேண்டும். இது சிறிய பெரிய வீடுகளுக்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

கபோத கர்ணபாலிகையானது சோபாகரமாகவும், ஆச்சரியகரமாகவும் இருக்கவேண்டும். 19

சிலாமயமான ஸௌதத்தில் (மாளிகையில்) கல்பிக்கப்படும் கபோதபாலிகையானது, மத்தியத்திலிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

அதன் வாஜனத்திற்கு மேலே பூதங்கள், ஹம்ஸம் முதலியவைகளை வரிசையாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அந்த வாஜனமானது ஒரு தண்டம், அல்லது முக்கால் தண்டம் உயரத்தில் இருக்கவேண்டும். அது முன்பு கூறப் பட்டிருப்பதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். 20

அது கபோதத்திற்கு ஆலம்பனமாக இருக்க வேண்டும். 20½

அந்த கபோதத்தின் உச்சவிநீர்கதமானது (கபோதம் நீண்டிருக்கும் உயரமானது) அரைதண்டம், ஒரு தண்டம், இவ்விதமாக ஒண்ணரை தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம் வரையிலிருப்பதாகும். 21½

திவாபொது, தகுய்யு-ஓ ஸோக கவொதொது, து
வடுவ-ஓவக !

ணவம் ஸோக டிபுகனு-ஓ தக ஸிறுயெஷுகராத்ருகெ !

யயா வு யொமம் ஸெய்ய-ஓ து தயா யொஜு
கிபுகுநெண ; !

கவொதொது, திவாமம் வா வாடிம் வா கூதுடி
நிஷுகுதி : || உச ||

கவொதொ நாலிகா கூதுடி நீவெய்யு-ஓஷித
கணி-ஓகா !

ஸவாடிணாவாய்யு-ஓ கிடிணம் விஷுதா ஸூதிதா ||

வாஜனத்திற்கு மேலே வஸந்தகம் அல்லது
நித்திரையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 22

அது வாஜனத்திற்கு மேலே வாஜனத்தின் உயரத்தில்
முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகக் கல்பிக்கப்படவேண்டும்.
கபோதத்தின் உயரமானது முன்பு கூறப்பட்டதைப்
போலவே இருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக அதை சிலையினாலே மட்டிலுமாவது இஷ்ட
கைகளினாலே மட்டிலுமாவது உறுதியாக இருக்கும்படி
கல்பிக்கவேண்டும். 23

ஸமர்தனாக இருப்பவன், எவ்விதமாகக் கல்பித்தால்
அது உறுதியுடனிருக்குமோ அவ்விதமாகக் கல்பிக்க
வேண்டும்

அதன் கூதுத்திர நிற்கதியானது (வால்வீச்சானது)
கபோதோச்சத்தில் மூன்றில் ஒருபாகம், நான்கில் ஒரு
பாகமிருக்கவேண்டும். 24

கயோதத்தின் நாலிகா கூதுத்திரத்தில் (கபோதத்தின்
இறுதியில் நீண்டிருக்குமிடத்தில்) நீப்ரத்தின் உச்சியில்

ஸிம்ஹஸுராத்ரஸிவாஸிம்ஹம் வடிகாணஸூ வடிகா |
 வியெய்யா ஸூஸிகா கததா நாலிகொய்யெ-3 து நாலிகா ||

கூகூதிராநம் யயாராநம் யயாரொஹநஸெவ வா |
 ப்ருசிவாஜநகஸெதாஸெ-3 நெஷதெ நாலிகொய்யெ ||

சூஸிம்ஹம் வாடிவாஷொஹம் வாடிசு வாடிவிதிம-3த |
 தஸூடிணரிதம் கொய்யெ-3 நிஷ்ஞாணா வெஸநகிய்யெ ||

சூவடாமுஹி வாஷொஹம் வாஷெ வாடிணரெ ஸூத |

இருக்கும் கர்ணிகையானது ஒண்ணேகால் தண்டம்,
 ஒண்ணரை தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் விஸ்தார
 முள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 25

பட்டிகையின் இறுதியிலுள்ள பட்டிகையானது,
 எரிமஹத்தின் காதுகள், சிகை, (தலையிர்) இவைகளைப்
 போலிருக்கவேண்டும்.

அதன் நாளிகையின்மேலே, ஸ்வஸ்திகாரமான
 நாளிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 26

அதன் குஷியின் (மத்திய பாகத்தின்) அளவானது,
 அதன் அளவுக்கேற்றபடி அழகாக இருக்கவேண்டும். 26½

பிரதிவாஜனத்திற்குமேலே நாளிகை உயர்ந்திருப்பது
 விரும்பத்தக்கதல்ல. அதன் ஆவிங்கனமானது பாதத்தில்
 கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். அதன்
 விநிர்கதமானது கால் பங்கில் கால்பங்கு இருக்கவேண்டும்.
 (விநிர்கதம்-வெளிப்பக்கத்தில் ஒதுக்கம்) அதன் உச்சியில்
 நிஷ்கிரந்தாவேசன கிருயையானது, அதற்கு உள்ளடங்கிய
 தாக இருக்கவேண்டும். (நிஷ்கிரந்தாவேசன கிரியை—
 (வெளியில் நீண்டிருக்கும் கூறில் பொறுத்தமாகச் சொறுகி
 வைப்பது) 28

உணர் திருவாழைய-ம் வா ப்ரு(வ்ரு)தழுகஸெயம்
ததூய-த: ||உக||

வொதுதி வாடிவிஷ்டாணா ப்ருதிரயெ-த வா தயா |
உணர்: ஸ வாடிஸாபெ-தா வா ப்ரு திவகும் கிநிம-த: ||உடு||

தாவதூய-த மதிஸஸூ: ப்ருமுகுநிபிதா ஸ்ரிதா |
ஸவ்ரடா வா ஸஸிம்ஹா வா கிஜீ வா ஸூக வுதெ:
கூதி: ||உக ||

ததூயிதி அதும-தாமம் வாஜகம் நிம-தொஉத: |

பா தத்தில், பாதாந்தரத்திலிருக்கின்ற த்ரிபட்டமானது,
பாதத்தில் கால்பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் மேலேயுள்ள பிரத் (விருத்) யுத்ஸேதமானது
(விருதி-வட்டம், உத்ஸேதம்-உயரம்) ஒரு தண்டம்,
முக்கால் தண்டம், அல்லது அரை தண்டமிருக்கவேண்டும்.

பிரதியானது அதன் உயரத்தில் முக்கால் பங்கு
அல்லது அரைப்பங்கு நிஷ்கிராந்தத்தையுடையதாக இருக்க
வேண்டும்.

அவ்விதமே தண்டமானது ஒவ்வொரு முகத்திலும்,
கால் பங்கு, அல்லது அரைப்பங்கு, விநிர்கமமுடையதாக
இருக்கவேண்டும். (வெளியில் நீண்டிருக்கவேண்டும்.) 30

அதன் ஊர்துவகதியானது அதே அளவு இருக்க
வேண்டும். (விருதி உயரச்சென்றிருப்பது தண்ட
விநிர்கமத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.) 30

விருதியின் செய்கையானது (அலங்காரமானது),
வியாளத்துடன் கூடியதாவோ, எரிமஹத்துடன் கூடிய
தாகவோ, நேராகவோ இருக்கவேண்டும். 31

வாஜனத்தின் நிர்கமத்தின் உயரமானது அதன்

ஸகரம் வித்ருவணம் நாமவகூதித் திருவா || ௩௨ ||

நாமவகூம் நாமவணம் ஸஸ்தாகூதி மிர: கியடி |

தெத்திரூநாம் விஜாதீநாம் ஹவெகி ஸகரம் வுதி: || ௩௩ ||

வதூரணம் து வணாமும் ஸகரம் வித்ருவணகடி |

நுவாணாம் வணிராம் ஸாதிஜநநாடிய-உமதி கடி || ௩௪ ||

ஹவிரூவம் ஹவெநுணம் வுதஜம் வித்ருவணகடி |

க(௨)கரம் கக-உடம் ஸாஸ்தாகூதிவெவெதிஹதாடி || ௩௫ ||

உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு அல்லது நான்கில் ஒரு பங்கு இருக்கவேண்டும்.

அது, மகரத்துடன் கூடியது, சித்திரகண்டம், நாக வக்திரம் என்று மூன்றுவிதமாகும். 32

நாகவக்திரம் என்பது, ஸர்பத்தின் படத்தைப்போன்றதாகும். ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற சிரஸ்கிரியையையுடையதாகும்.

தேவர்களுக்கும், பிராஹ்மணர்களுக்கும், விருதியானது, மகரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 33

ஷுத்திரியர்களுக்கும், வைசியர்களுக்கும், கண்டாக்ரமானது, சதுரசீரமாகவும், மகர வடிவமாகவும், அல்லது சித்திரகண்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

குத்திரர்களுக்கு அர்த சந்திர வடிவமாக இருக்கவேண்டும். 34

பிரதி (விருதி) யின் அக்ரமானது, யாஜினை வடிவமாகவும், அதன் மண்டையின் வடிவமாகவும், சித்திரத்தைப் போலவும் இருக்கவேண்டும்.

ககர (மகர) பந்தம், கர்கடபந்தம், இதுபோன்ற மற்றவைகளை ஊஹித்துக்கொள்ளுவதுமாகும். 35

வாறுநொய்யெ-3 வறீகொய்யெ-3 துறாம் ஸஜீகர்
நிவெய்யெகி |

உணொய்யெ வா சிவாபொய்யெ-3 தாரஸநிதடி || 15 ||

சிவதூஷணபுணை தீவ-3 தகி ஸாம நாயிகடி |
ஸவதூஷணம் ஸம்ஸதாமம் வாஸூ-3ம் மஸூ தாம் மவகி ||

வறீகம் ஸஜீகி வறீகொய்யெ-3 சுத-3வதூ வண-3வபிகா |
உணொய்யெ-3 வஹொய்யெ-3 நிபி-3ம் ஸஜீகதூஷணம் ||

வறீகொய்யெ தூ-3யெ-3 து உணொய்யெ-3 துறாம்
ஸஜீகா |

சிவாபொய்யெ தா நஜீகா வு-3வெய்யெ-3 தா ம-3வா ||

வாஜனத்திற்கு மேலேயும், வலீகத்திற்கு மேலேயும்,
துலாத்தை, நன்றாகப் பொருத்திவைக்கவேண்டும். 35

அது, தண்டத்தின் உயரம், அல்லது தண்டத்தில்
முக்கால் பங்கு உயரமும், அதில் சரிபாதி விஸ்தாரமும்,
மூன்று, நான்கு, அல்லது ஐந்து தண்டம் நீளமும், நுணியில்
நாளமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும். 36

வலீகமானது, பார்சுவாங்கத்திலிருக்கின்ற தரங்கத்
தைப்போல், வியாளாக்கிரம், அல்லது ஸம்பிருதாக்கிரமாக
இருக்கவேண்டும். 37

வலீகத்திற்கு மேலே வர்ணபட்டிகையை கல்பிக்க
வேண்டும். அது தண்டத்தில் பாதி, பாதியில் பாதி
விசாலமும் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன்
நடுவில் துவாரமிருக்கக்கூடாது. (வலீகம்-எரவானம்.) 38

அதற்கு மேலே பலகைகளினாலே தண்டத்தின் உயர
முள்ள துலாத்தை ஸ்திரமாக கல்பிக்கவேண்டும். அது
தண்ட விஸ்தாரத்தில் முக்கால் பங்கு விஸ்தாரத்துடன்

தூறா விஸாரதாரொலா ஜயனீ ஸஜாக்துனொவரி ।
கய-3டினொந தகெஞாஜா ஜயனீஹெ-32நுலாம-3கடி ॥

தடிஹெ-3 மஹகாவாடிவாடிஷஜாமதீவகா: ।
உஷகா அஹிண-3ஸவாத ப்ருதரஸஹவிஸாடி ॥

கராஹுஜிமுஹாஸகஹிசுணக-3வாநு ।
உதரம் வாகமம் ஹெவ தகிவாஹ-3நாமதம் ஹவெகி ॥சஉ॥

தூறாஜாராநுயாதா ஹி ஜயனீ திய-3மாமதா ।

வைக்கப்பட்டு பிரவேசானுகதமாக(பொருத்தமாக) அழகாக இருக்கவேண்டும். 39

துலாத்திற்கு மேலே துலாத்தின் விஸ்தாரத்தின் அகலமும் உயரமுமுள்ளதாக ஜயந்தியை கல்பிக்கவேண்டும்.

ஜயந்திக்குமேலே அரை தண்டம் உயரமுள்ளதாக அனுமார்கம் (இடைவெளி) இருக்கவேண்டும். 40

அதற்கு மேலேயுள்ள பலகைகள் ஜயந்தியின் விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைக்கால் பங்கு, ஆறில் ஒரு தீவிரமுள்ளதாக (நீபிரமுள்ளதாக நீபிரம்-மத்தியமானம்) இருக்கவேண்டும். 40½

கற்பொடிகளின் ஸங்காதமான பிரஸ்தரஸ்தம்பத்தின் விஸ்தாரமானது, கராளமுத்கி (கருப்புப்பயறு) காராமணி இவைகளின் கல்கத்தினாலே பசையுள்ள காரியமுடையதாக (பூசப்பட்டு) இருக்கவேண்டும். 41½

உத்தரமும் வாஜனமும் அதன் பக்கத்தை ஒட்டி இருக்க வேண்டும்.

துலா துவாரத்தை அனுஸரித்துச் செல்லுகின்ற ஜயந்தியானது. குறுக்கே வந்திருக்கவேண்டும். 42½

சுதூராம-ஃ ததிலு-ஃ து அரவநாதுமதம் ஸுமடி ||

அரதிய-ஃதூ வாய துநா ஷெவநுவுஸயொ: |

தி-ஃ னா விரி-ஃ னா ஸதாஅயீகதுநாநாடி ||சச||

அ-ஃ னா வாய-ஃய-ஃ ஐயனாநாலிஷதெ |

ஃ னாநாநாநாம-ஃ தி-ஃ னா ஸதாஅ-ஃ ததிலு-ஃத: ||சரு||

சய அ-ஃ வி-ஃ து-ஃ மா வியெயா வு-ஃ னாஅ-ஃ யா |

சு-ஃ னாநாநா து துநாஅ-ஃ ய-ஃ ஷெ-ஃ தயா

அ-ஃ ||சக||

தேவாலயம் அரச கிருஹங்களில் துலையானது
ஜயந்திக்கு மேலே மார்கத்தையனுளரித்து துவாரத்தை
யொட்டியிருப்பது சபகரமாகும். 43

அல்லது துவாரத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்றதாக
இருப்பதுமாகும். 43½

வலீகம் துலாம், இவைகளின் இடைவெளியானது
மூன்று தண்டம், அல்லது இரண்டு தண்டம் இருக்க
வேண்டும். 44

ஜயந்தியின் மத்திய விஸ்தாரமானது இரண்டு
தண்டம், இரண்டரை தண்டம் அல்லது ஒண்ணரை
தண்டம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 44½

ஜயந்திக்கு மேலேயுள்ள அனுமார்கமானது, சித்திர
மில்லாமலிருக்கவேண்டும். 45

கருங்கற்களின் கிரியையானது, சித்திரங்களினாலே
விசித்திரமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

சுத்திர கிரஹங்களில், துலாதிகளை, எவ்விதமாக
வைத்தால் உறுதியாக இருக்குமோ, அவ்விதமே செய்ய
வேண்டும். 46

விரூவம் வா ஸரூவம் வா ஸவ-ஹம் வுபொஜயெகி |
 துநா டு வெஜாவரிஷாதூ மனுகாஹாநம் து வா ||
 உஷகாவினி-ஹாதவஜா ஸெஷம் வுவிவ-ஹாஅரெகி ||

வஹ்^௧கூஜஷஹாமனிகனம் ஹி உஸூரினிகொஹாகி
 உஷொஹநம் உதஹயொ(யொ)தநிவாய-ஹம் வா |
 யாவகி ஸனம் விவூருஸூஹாநதாம் ஸஹேதி
 தாவஹிபெயபயுநா வியிநா வியிஷெஹ: ||சஅ||

உயுவூததயிஹும் உஹயலிஷம் ௮ ௮௨-௩
 கஹிமனமுனம் ௮ நெது மனம் நானிகொஹா |
 கூ உஸஹநூஹாமெ: வியி-ஹம் மூஸவலிண-ஹம்
 ஸதஹ கூதஹேஷி ஹெஹமுணம் ஸக-ஹாஹம் ||சக||

சகல அங்கங்களையும், ஒரே விதமாகவோ மாறுபாடு
 உடையதாகவோ உபயோகிப்பதாகும். 46½

துலா திரவியத்திற்குமேலே, பலகைகளால் மறைப்ப
 தாகும். அல்லது செங்கற்களினாலே மறைப்பதுமாகும்.
 மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே செய்ய
 வேண்டும். 47

மஞ்சத்தின் உயரமானது, மஸூரிகையின் உயரத்தில்,
 பத்தில் ஒருபங்கு, அல்லது எட்டில் ஒருபங்கு குறைவாக
 இருக்கவேண்டுமென்று அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.
 அல்லது தலிபத்தில் அரைபாகம் இருப்பதுமாகும். முறை
 யறிந்தவர்கள், மஸூரிகையானது, பலமாகவும், விஸ்தார
 மாகவும், அழகாகவும் இருக்குமோ அவ்விதமாக முறை
 யுடன் கல்பிக்கவேண்டும். (தலிபம்-தூண்) 48

தேன் 1, நெய் 2, தயிர் 3, பால் 4, மாஷ்யூஷம் 5,
 (உளுத்தங்கஞ்சி) சர்மம் 6, மரப்பட்டை அல்லது தோல் 7,
 வாழைப்பழம் 8, வெல்லம் 9, தேங்காய் 10 இவைகளை

ஹஸஸஹதுராழிகாநு நரமதஹெ யுஜுதாடியுமஹம்
யயா

யுமாயுமகஸஹவ்யா ஸுரமதஹெ யுஜுத
ஹஸஸாழிகாநு !

உயெய் ஆரஉநிநிதம் ஸுரஹீஷெவகநிதீராயெ
ஸெஷாணாஸுவயெயெவ விஹிதம் தகஸஹவதாராஸுதீ ||

வுதெருவரி வெழி;ஸுதாசு ஸாப-3விசு ஜஹி-
ணொடியடி !

அளஷ்டு அகாரி காவாநி வாடிவாடிவநாநி அ ||ருக||

தொடர்ச்சியான பாகங்களினாலே முன்றயே விருத்திசெய்து
கிடைத்த குர்ணமானது நூறு பங்குகளுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். இதற்கு இருமடங்கு சர்கரையைச் சேர்க்க
வேண்டும். *

மனிதர்களின் கிரஹங்களில் ஹஸ்தம், ஸ்தம்பம்,
துலாம் முதலியவைகளை ஒத்தைப்படையாகக் கல்பிக்க
வேண்டும். தேவாலயங்களில் ஹஸ்தாதிகளை ஒத்தைப்
படையாகவும் இரட்டைப்படையாகவும் கல்பிப்பதாம்.
தேவாலயங்கள், பிராம்ஹண கிரஹங்கள், ராஜகிரஹங்
களில் மத்தியில் துவாரமிருப்பது நிந்திக்கப்படவில்லை.
மற்றவர்களுக்கு துவாரமானது உபமத்தியமாகவே இருக்க
வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவே ஸகல
ஸம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 50

பிரதிக்குமேலே வேதி இருக்கவேண்டும். அந்த வேதி
யானது, பாதத்தைப்போல், இரண்டு அல்லது மூன்று
பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

வேதிகைகளில், இரண்டு, ஆறு அல்லது நான்கு

* இது மஸூரிகை முகப்பு அவைகளில் கல்பிக்கப்படும்
சித்திரங்கள் முதலியவைகளைக் கல்பிப்பதற்காகக் கூறப்
பட்டதாம்.

வடிசெவனுவது ஷி வித்ரீமா வெழிகா உதாய் :
கவாயலாசி வுயொஜா ஹி ஹ்மாஸ்தெது வ
யுதித: ||ருஉ||

ஹய-பாய் கவவசு வடிவழிகம் அரமுஸஸதடி :
வெழிகொவரி யொஜாதி ஜானுகாதி விஅசுநெணை : ||ருஉ||

ததூலாவிதூலாவிதூலா து அதுஉ-ஹ்மாஸ்தெது :
விதூலாதிநிவதூலாவிதூலா து-மதீரிதடி || ருச ||

லாய-ஹ்மாஸ்தெது வொது ததூலாவிதூலாவிதூலா

கம்பங்களிருக்கவேண்டும். பாதத்தின் அளவில், நான்கில் ஒரு பங்கு கனமுள்ளவைகளாகவும் இருக்கவேண்டும். 51

வேதிகைகள், பத்மம், சைவலம், (பாசிக்கொத்து) இலை முதலிய சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 51½

கம்பத்திற்குக் கீழே ஸ்தம்பங்களை பிரயோகிக்க வேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, யுக்தியுடன், ஊர்துவ கம்பம்; அதக் கம்பத்தைப் போல, பட்டிகம், அக்கிர பந்தனம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். 52½

ஸமர்தனாக இருப்பவன், வேதிகைக்குமேலே, ஜாலகங் களை (ஜன்னல்களை) வைக்கவேண்டும். 53

ஜன்னல்களை சுவற்றிலுள்ள தூணின் மத்தியத்தை விலக்கிவிட்டு, கல்பிக்கவேண்டும். அது, நான்கு தண்டம் வரையில் விஸ்தாரமுள்ளதாக இருப்பதாகும்.

அந்த ஜன்னல்கள் இரண்டு தண்டம் முதல் விஸ்தார முடையதாகவும், அதைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 54

யுமாயுமாஹிவி: குவெவ: யுதம் துமெ அ
வெவாறெ ||ரு||

மலாகுஷம் கௌராசுஷம் அ நடிதாவத-புரணுசுயி |
வாஷ்வணம் ஸகண-ஃ அ யொஜிதவதம் யபொவித | ||ரு||

தீவ-புரணம் கண-சுஷிமம் தவ்வாசுஷிதி ஸுத |
யுமாயுமாஹிவி: குவெவ: யுதம் துமெ அ ||ரு||

வணஸூத்ரயுஷிமம் வுசுஷிணவஸாசு சுத |
நடிதாவத-புரணுசுயி நடிதாவத-புரணுசுயி ஸுத | ||ரு||

அவைகளின் உயரமானது, ஒண்ணரை, அல்லது ஒண்ணேகால் பங்கு குறைவாக இருப்பதுமாகும். இந்த அளவில், மத்தியிலுள்ள பாதத்தின் துவாரத்தை ஒதுக்கிவிட வேண்டும்.

இரட்டைப்படை அல்லது ஒத்தைப்படையான கால்கள், கம்பங்கள், இவைகள் அதன் உயரம், அகலங்களில் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். 55

ஜாலங்கள், கவாசும், குஞ்சராசும், நீதியாவர்தம், ருஜுக்கிரியம், புஷ்ப கண்டம், ஸகர்ணம் என்று பலவிதமாகும். இவைகளை உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 56

கர்ணக துவாரமானது தீர்காச்ரமாக இருந்தால் அதற்கு கவாசும் என்று பெயர்.

கர்ணக துவாரமானது யுகமாச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு குஞ்சராசும் என்று பெயர். 57

பஞ்ச ஸூத்திரமயமான சித்திரமானது பிரதக்ஷிண வசமாக கல்பிக்கப்பட்டிருந்தால், அது நந்தியா வர்தத்தின் உருவத்தைப்போலிருப்பதால், அதற்கு நந்தியாவர்தம் என்று பெயர். 58

ஹ்ம்மதிய-ஹ்மதம் க்வஜ்ஜுக்ஷாஸி தஹ்ஜுக்ஷியஸி |
வாஹ்வணம் ஸகண-ஹ்ம தஹ்ஜாவத-ஹ்ம தயொஹ்ஜதெ ||

ஹிஹ்மதாஸி ஸஹிஹ்மதாஸி ஹ்ம்மயொஹ்ம க்வாடியாக் |
க்வாடியாமஹ்ம வெகம் வாடிநொஹ்மதாநொஹ்மதா ||கடி||

வாஹ்வமெ-ஹ்மவெசி ஹ்மவா வமெ-ஹ்மவாதாயநஸிஹி : |
ஹ்மஸிகா ஹ்மகம் யாஹ்ம விநொஹ்மகாநிநொஹ்ம கடி ||கக||

ஹ்மஸிகம் வய-ஹ்மதம் ஹ்மவ-ஹ்மதொ ஹ்மவ-ஹ்மதாஸி |
ஹ்மவொஹ்மவொஹ்மகாடி வெஹ்ம ய-ஹ்மதா ய-ஹ்மதா ஹ்மவொஹ்ம ||

ஹ்மகம் ஹ்மகம் க்வஜ்ஜொஹ்மகம் ஹ்ம கி-யா கடி |
ஹ்மகம் ஹ்மகொஹ்ம-ஹ்மகொஹ்மகொஹ்மகொஹ்ம || கக ||

ஸ்தம்பத்திற்குக் குறுக்கே செல்லுகின்ற கம்பமானது, ருஜுவாக இருப்பதனாலே, அதற்கு ருஜுகிரியம், என்று பெயர்.

புஷ்பகண்டம், ஸகர்ணம், இவைகள் நந்தியாவர்தம் என்றே கூறப்படுகின்றன. 59

பித்திமத்தியிலிருந்து வெளியில், அதற்கு, கதவுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தைச் சேர்க்கவேண்டும்.

கவாடமானது, இரண்டு அல்லது ஒன்று, சாத்தக் கூடியதாகவும், திறக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

வாதாயன ஸ்திதியானது, பாதவர்கத்தில் அல்லது க்ரீவாவர்கத்திலிருக்கவேண்டும்.

வாதாயனமானது, குளிகாஜாலகம், தாமவிந்யாஸா கிருதி லக்ஷணம், ஸ்வஸ்திகம், வர்தமானம், ஸர்வதோபத்ர ஸன்னிபம், என்று பெயருடையதாகும். இவைகளை, மரம், கருங்கல், செங்கல், இவைகளினாலே யுக்தியுடன் யோஜனம் செய்யவேண்டும். 63

மாரகம் மருகொடுவது வித்தியெழுவிருவாயுதடி !
வித்தியெழுவிருவாயு வடிவம்வடிவபுரிசு || ௬௪ ||

வாடிவாடிவடிவம்வடிவம்வடிவம் மருகா மருகா !
மருகா மருகா மருகா மருகா மருகா || ௬௫ ||

வாடிவாடிவடிவம்வடிவம்வடிவம் மருகா மருகா !
தெய்வ தரு யொருவ வடிவம்வடிவம்வடிவம்வடிவம் || ௬௬ ||

வாடிவாடிவடிவம்வடிவம்வடிவம் மருகா மருகா !

யுத்தியா தசுருகு: மாரகம் அ திருகா || ௬௭ ||

ஜாலகம், பாலகம், ஐஷ்டம்குட்யம், என்று மூன்று
விதமாகும்.

ஜாலங்களுடன் கூடியது ஜாலகம், எனப்படும்.

கற்களாலமைக்கப்பட்டது, ஐஷ்டககுட்யம், எனப்
படும்.

பலகையுடன் கூடியது பாலகம் எனப்படும். இது
ஒவ்வொன்றும் பித்திமத்தியில் பாதமுடையதாகும். பித்தி
பந்தனமானது கீழும் மேலும் பத்மத்துடன் கல்பிக்கப்
பட்ட பட்டிகையையுடையதாம். 64

பலகையானது பாதத்தில் கால்பங்கு ஆறில் ஒருபங்கு,
கனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பலகாமய
மாக இருப்பது சிபிகாகுட்யத்தைப்போல் எங்கும் பலகை
யினாலேயே அமைந்திருக்க வேண்டும். இதற்கு
பலகாகுட்யம் என்று பெயர். 65

ஸமர்தனாக இருப்பவன், இவைகளில், எது எங்கு
உசிதமாகத்தோன்றுகிறதோ அதை அங்கு கல்பித்துக்
கொள்ளவேண்டும். 66

நெவ மெழிதா வெழிதா ஐரன்காழம்

த ப்ரத்யம் ஸவத: மெழித்ய || ௧௭ ||

உதி ப்யதெ வஸுஸாஸெ வ ஸரகரணம் ததி

ஷொபசொபாயாய: ||

இவ்விதமாக வேதிகாங்கமான பிரஸ்தரம் கூறப் பட்டுள்ளது. அதை அறிந்தவர்கள், ஜாலகத்தையும், மூன்றுவிதமான குட்யத்தையும் யுக்தியுடன் கல்மிக்க வேண்டும்.

ஜாலகத்திற்காக வேதிகையை சேதிக்கக்கூடாது. எங்கும் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் சேதிக்கவும் கூடாது.

பிரஸ்தரகரணம் என்னும் பதினாறுவது அத்தியாயம் முற்றும்.

உயெத உ டிசுநிணெ வெவ யஸூயிம் சுத-ஃஹதெ |
உயெத-திஃவ-ஃ ய-ஹ்யாசு ஃவ-ஃஉயெத உ வ-வ-ஃவசு ||

வாஉஉவாஉ வஃஉவதம் உயெத(யத)ஃவ-ஃஉயாவி வா |
உயெத-வதம் விநா வாஉஉவாஉ உவதம் வஃ தயா ||சு||

வநதசுவஃயிம் வஹி: சுய-ஃசு தமெவாஹுணரெ
விஃ: |
ஸூபதிஹ-ஃஉயஸூரதெ ஸூகா வெ-சுத உதாதி-ஃஸி ||

ஃவ-ஃஉயம் வஃஉவதம் வ-வ-ஃவசு வரிகுயெசு |
சூயாராயெய நீதெதவ உ வதஸூகாத-ஃஉததாடி ||அ||

கிரமமாக நீளமானதுடனும், குட்டையானதுடனும் இணைக்க வேண்டும். 4

மத்தியிலும் தக்ஷிணபாகத்திலும் இணைக்க விரும்புகின்றவன், மத்தியில் அதிதீர்கமாகவும், நடுத்தர தீர்கமாகவும், முன்போல் இணைக்கவேண்டும். 5

வாமபாகம் வலது பாகங்களில் ஸமமான திரவியம், அல்லது மத்திதீர்கத்தினாலே இணைக்கவேண்டும்.

வாம-தக்ஷ பாகங்களில் மத்திய திரவியமில்லாமல் ஸமமான திரவியத்தினாலே இணைப்பதுமாகும். 6

இவ்விதமாக ஸந்தியை வெளிப்பக்கத்தில் செய்ய வேண்டும். அவ்விதமே உள்கையில் செய்வதுமாகும் என்று கருதுகிறார்கள். 6½

ஸ்தபதியானவன், ஹிருதயஸ்தானத்தில் நின்று நான்கு பக்கங்களிலும் பார்த்து, தீர்க திரவியம், அல்ப திரவியம், ஸமதிரவியங்களை, முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 7½

திரவிய ஸந்தியை, ஆதாரம், ஆதேயம், என்ற நீதியுடன் ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 8

உலகெடு உலகும் ந யுஜ்யாடிமெ அமும் தமெவ அ ।

உலகா ம டி வஜ்யொமெத ஸாயிகஉ- ஸுவவபுடி ||௯||

உலகும் உரி யயிதம் அலயூராமுஉலகெடு- து யொடியெசு ।

அபு வஜெகஸாயிஸூதாசு உலகெடுஉலகி ஸுதாடி ||10||

அபுஉவெஜஸு அஸாயிஸூதாசு ஸுதாராமிதரிதாடி ।

அதுஉ-: வஜூஉடி-உவெஜ: அபுஅதுஸூதா: சுதாசு ||

வெணுவவ-உலகி வெபூதம் தெதயூதாம் நுணாம்

மடமெ ।

உலகெடு ஸுதாராமித-உவெஜ: ஸூதா: வஜூஉடி-சுதாசு ||

மூலத்துடன் மூலத்தையும் அகிரத்துடன் அக்கிரத்தையும் (மூலம்—அடிப்பக்கம், அக்ரம்—நுணி) இணைக்கலாகாது. மூலத்துடன், அக்கிரத்தையும், அக்கிரத்துடன் மூலத்தையும் சேர்த்து இணைப்பதனால், ஸந்திகாரியமானது ஸுகத்தையளிப்பதாகும். 9

மூலத்தை கீழ் பக்கத்தில் சயிதமாகவும், அக்ரத்தை மேலேயும் இணைக்கவேண்டும்.

இரண்டு திரவியங்களைச் சேர்த்து ஒதுங்க இணைத்தால், இதற்கு, மல்லலை, என்று பெயர்.

மூன்று திரவியங்களைச் சேர்த்து, இரண்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், இதற்கு பிரம்ஹராஜம் என்று பெயர்.

நான்கு அல்லது ஐந்து திரவியங்களைச் சேர்த்து முறையே, மூன்று, அல்லது, நான்கு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்கு வேணுபர்வம் என்று பெயர். இது தேவாலயங்களிலும், மனுஷ்ய கிரஹங்களிலும் கல்பிக்கப்படுவதாகும்.

வாகு(ம)வவெ-இ தகி வெபுாகு யதயாதிகாரம்

வூததடி |

சுஷுவிந-இவவிடி-இவெவூ: ஸுயஸுவித வாஷயா ||௧௩||

மெவஸுயிரிதி வெபுாகு: ஸவ-இவாஸெஷு யொமதீத: |

ஸஹுஸுயிஸ-இஹுடி-இவெவூ: தீவ-இஹு: ௮

வாகு-இவகி || ௧௪ ||

மணிகெதி ஸவாவதாதா யதயாதிகாரம்-வபுதா |

மகிணாவாஹாமெ து சுவதேதும் வுஸஸதே ||

சும-இம- தஸெவாதேதே தேஷாம் ஸுநத-இதே |

சுயாந-வபுதாம் வுதாதாம் ௪-இதாம்-இதாம்-இதாம் ||

ஆறு, ஏழு திரவியங்களினாலே, ஐந்து, ஆறு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்கு பூகபர்வம், என்று பெயர். இது, தனம், தானியங்களையளிக்கும். 123

எட்டு — ஒன்பது திரவியங்களினாலே, ஏழு — எட்டு ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அது சகல வீடுகளுக்கும் யோக்யமாகையால், அதற்கு தேவஸந்தி என்று பெயர்.

பல திரவியங்களினாலே, தீர்கமாகவும், அல்பமாகவும், பல ஸந்திகள் கல்பிக்கப்பட்டால், அதற்குத் தண்டிகை என்று பெயர். இது, தனம், தானியம், சுகம் இவைகளை யளிக்கும்.

திரவியத்தின் மூலமானது (அடிப்பக்கமானது) தெற்கு, அல்லது மேற்கிலிருப்பது புதழப்படுகின்றது. 18

அவைகளின், நுணியை நுணியுடனும், அடியை அடியுடனும் வைத்து இணைக்கவேண்டும்.

அவைகளில் ஆதார திரவியத்தை அடியையும்

வலுவ-வஸுதமம்: தீவ-ஃ வலுவ-வாயம் து வகண-ஃகடி |
 குயாராபெயநீதெதவ வலுவ-வாதி அ வித்யவெசு ||

கருவாவத-ஃகடி தகடிவாமாதி அ குயாக |
 வகடிபொப-ஃகடி வகடி-ஃகடிவ-ஃ
 வுராமும.மு கடி || உஉ ||

ஸஸிவெஸு வகடி-ஃகடி வகடி-ஃகடி வகடி-ஃகடி
 கிய-ஃகடி கடி |

வஸுதகடி-ஃகடி வகடி-ஃகடி வகடி-ஃகடி வகடி-ஃகடி || உஉ ||

கிழக்கு மேற்காக நீட்டிவைக்கப்படுகின்ற வஸ்து
 வானது, மேற்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

தெற்கு வடக்காக நீட்டி வைக்கப்படும் வஸ்துவானது,
 வடக்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 20

கிழக்கு மேற்காக நீட்டி வைக்கப்படும் வஸ்துவானது,
 கிழக்கில் கர்ணமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு முதல் வைக்கப்படும் இவைகளை, ஆதாரம்
 ஆதேயம் என்ற முறையின்படியே வைக்கவேண்டும். 21

இவ்விதமாக வைத்து கல்பிக்கப்படுவதற்கு, நந்தியா
 வர்தம் என்று பெயர்.

அதைப்போலவே, தெற்கு முதலியவைகளிலிருப்பவை
 களையும், முறையே, இரு பக்கங்களிலும், அனேக திரவியங்
 களினாலே, கிழக்கு நுணியாகவும் வடக்கு நுணியாகவும்,
 இருக்கும்படி நீண்டிருப்பதும், சிகையுடன் கூடிய பல
 திரவியங்களினாலேயாவது, இரண்டு திரவியங்களினாலே
 யாவது, அமைக்கப்பட்டிருப்பதும், குறுக்கே அகரபாகத்தை
 யுடையதாகவும், ஸ்வஸ்திகத்தைப் போன்ற ஆகாரத்தை
 யுடையதாகவும் கல்பிக்கப்படுவதற்கு, ஸ்வஸ்திக பந்தம்
 என்று பெயர். 22

யயாஸுதம் யயாயொமம் தயா யொஜித் விசுசுநென: |

னவம் விபிவிபிஷம் ஸதாஸி ஸம்பெக்தேஜி சிவஸுநதம் ||

நெஷயுலம் சிவஸுநம் உ ஸுஸுநம் உயா-பொணிகு ||

ஹொஸுதம் உ வநென்தெ ஹொஸுதம் ஸுநத: ஸுதா: ||

ஷுத-பொணிகு உ ஸுஸுநம் உயா-பொணிகு உ |

ஸுஸுநம்-ஹொஸுதம் வநென்தெ ஸுநதெஷுவி ||௩௮||

ஸுஸுநம்-ஹொஸுதம் உயா-பொணிகு உ தயாஸுதம் |

சிவஸுநம்-ஹொஸுதம் உயா-பொணிகு உயா-பொணிகு ||௩௯||

ஸுஸுநம்-ஹொஸுதம் உயா-பொணிகு உயா-பொணிகு

சிவஸுநம் ||

தாகவும், தகுதியுள்ளதாகவும் பார்த்து, ஏற்றவாறு கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக திரவியங்களை விதியுடன் சேர்த்துப் பிணைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களையுமளிப்பதாகும். 28

ஸ்தம்பஸந்திகள், மேஷயுத்தம் 1, த்ரிகண்டம் 2, ஸௌபத்ரம் 3, அர்தபாணிகம் 4, மஹாவிருத்தம் 5 என்று ஐந்துவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 29

சயிதஸந்திகள் (படுக்கையாக இருக்கின்ற வஸ்துக்களின் ஸந்திகள்) ஷட்சிகை 1, ச்சஷதந்தம் 2, ஸுசுநம் க்ராணம் 3, ஸங்கீர்ணகிலம் 4, வஜ்ராபம் 5 என்று ஐந்து விதமாகும். 30

தனது வியாசத்தில் கர்ணமுடையதும், வியாசத்தைப் போல் ஒண்ணரைப்பங்கு நீளமுடையதும், மூன்றிலொரு பாகம் மத்தியில் சிகையுடையதும், மேஷயுத்தம் என்னும் பந்தமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 31

ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்றிருப்பது திரிகண்டபந்தமாகும். திரிகுலியாக இருப்பது, திரிகண்டபந்தமாகும்.

கூம்புநீர்தாழிவாய்க்கும் ஸ்யாதம் ஸ்வயம் வடித :
ஸாயுக்காரொ சரியாசூழ்மெ யயா யொமம் தயா அரெசு ||

வீதிவழி வாடிவவழிமவ்ருவதிவஸ்தொ விடி :
ஊய-செலுறையுறா ம் ஸ்வ-செவ்வவிதாஸநத || ௩௭ ||

சுய-சுவாணியிறுறாபெ றாமறாக்காரஷ்ட்ரலிவா :
வதலயுறூகீரா யா ஸா சதா ஷ்ட்ரலிவாஹயா || ௩௮ ||

ஸாயாசிய-சுஃஸாஹுஸூஸிவம் து ஸஷ்டிகை :
ஊய-சுயசூயசூயாயொமதம் யயாஸூயஸிவாநித || ௩௯ ||

கும்பம், மண்டி, இவைகளின் சம்பந்தத்துடன்
கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, சம்பத்துக்களுக்கு இருப்
பிடமாகும்.

அலங்காரங்களுடன் கூடிய சிலாஸ்தம்பத்தில் பொருத்த
மாக இருக்கும்படி, சந்தியைக் கல்பிப்பதாகும். 36

நிற்கின்ற மரத்தின் அங்கமானது எவ்வாறிருக்குமோ,
அதேபோல் ஸ்தம்பத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அப்படிக்கில்லாமல், மேலே அடிப்பக்கத்தையும், கீழே
நுணிப்பக்கத்தையும் வைத்தால், அது சகல சம்பத்துக்களா
யும் அழித்துவிடும். 37

அர்தபாணிபந்தத்தில், இரண்டு நெற்றிகளிலும்
கலப்பையைப்போன்ற ஆறு குடுமிகளும், கனமாக மத்தியி
லுள்ள கிலமு(சூறு அல்லது முளை)முடையது ஷட்சிகை
என்று கூறப்படும். 38

தனது (ஸ்தம்பத்தின்) விஸ்தாரத்தில், குறுக்காகக்
கைகளில் (பக்கங்களில்) நுணியையுடையதற்கு ச்சஷதந்தம்
(மீன் அல்லது முதலைப் பல்) என்று பெயர்.

ஸுகரவ்யுராணமிததூகம் ஸுகரவ்யுராணஸஹிதஸு ।

யயாஸவமும் யயாயுகி நாமாஸநுஸரிவாவிதஸு ॥ ௪௦ ॥

நாமாஹிஹெஹு ஸங்கீண-ஃ ஸஜாதூ ஸங்கீண-ஃகீருகஸு ।

வஜ்ராகுதிரிவம் நாமா வஜ்ரஸஹிதஸெவ தஸு ॥ ௪௧ ॥

ஸதஸிநு பஹீகீஸகாமெ ஸஸிரெகாகுதிரி-ஃவெஸு ।

உவய-ஃவரி ஹெவம் ஸஜாஹிவரீதெ விவஸுகரஸு ॥ ௪௨ ॥

சுண-ஃஹும் ஸஹிதாஹும் வாஸு-ஃஹு வெஜ்ர-ஃ யொஹயெஸு ।

சுணாஹும் ஸஹி-ஃஹும் ஸாமிதஸு விநாஸதஸு ॥ ௪௩ ॥

ஸ்தம்பத்தின் மேலும் கீழும் பொருத்தமாகவும், பல
மான சிகையுடன் கூடியதாகவும், சூகரத்தின் கிராணத்தை
(பன்றியின் மூக்கை)ப்போன்ற வடிவமுடையதுமான
பந்தத்திற்கு சூகரக்ராணம் என்று பெயர். 39½

பலமாக இருக்கும்படி, பலவிதத்திலும் பலமுள்ள
சிகைகளுடன் கூடியதாகவும், பல கீலங்களுடனும் கல்பிக்கப்
படுகின்ற ஸந்திக்கு, ஸங்கீர்ணகீலகம் என்று பெயர்.

வஜ்ரத்தைப்போன்ற சிகையுடன் கூடிய ஸந்தியானது
வஜ்ரஸந்தி என்று கூறப்படும். இது வஜ்ரத்தைப்
போன்றதேயாகும். 41

இதை வரிசையாகக் கல்பிக்கும்பொழுது, சந்தியானது
ஓரேவிதமாகக் காணப்படும்.

மேன்மேலும் இவ்விதமாகவே கல்பிக்க வேண்டும்.
அவ்வாறில்லாமல், விபரீதமாகக் கல்பித்தால், அது விபத்தை
யுண்டுபண்ணும். 42

பார்குவ திரவியங்களில், உள்ளே மூலத்தையும், வெளி
யில் நுணியையும் வைத்து ஸந்தியை கல்பிக்க வேண்டும்.

ஸிவா டிணம் அ ஸூரும அ விலம் வயபாயநிததி
ஸூருதம் அ ஸங்குராணிஸு கீரும வயபாயமூஅததெ || ௪௪ ||

சஷஸூபுகஷயஸகெஊஹி கெ.

ஹாமதாஸய ஸூருகீருயயா: ।

கீருவாஸூபய வாபயதம்

யொஜயெசி ஸூபயதம் ஸூபயதம் || ௪௫ ||

ஸூஹாணம் டிணாணகம் அபிதாஸம்

டிணாணம் அபிதாஸயதம் ததெவ ।

ஸூஹாணம் அபிதாஸயதம் ஸூபயதம்

ஸூபயதம் வாபயதம் கஷயம் ஸூபயதம் || ௪௬ ||

உள்பக்கத்தில் நுணியும், வெளிப்பக்கத்தில் அடியுமாக
கல்பிக்கப்படுகின்ற சந்தியானது, யஜமானனுக்கு அழிவை
யுண்டுபண்ணும். 48

சிகை, தந்தம், குலம், வித்தம், இந்த பதங்கள் பரியாய
பதங்களாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சல்யம், சங்கு, ஆணி, கீலம், இந்த பதங்கள் பரியாய
வாசக பதங்களாகும் என்று கூறப்படுகிறது. 44

சிறந்த அறிவாளியாக இருப்பவன், எட்டு, ஏழு,
அல்லது, ஆறு அம்சங்களுடன் கூடிய ஸ்தம்பத்தின் சிகை,
கீலம், இவைகளுக்கு பாகத்துடன் கூறப்பட்டிருக்கின்ற
அகலத்தையும், கீலத்தின் பாரசுவத்தையும், ஸ்தம்பத்தின்
மத்தியையும், ஸம்மாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும். 45

ஸ்தம்பாந்தமானது, தந்தாந்தமாக இருந்தால்,
(தந்தத்தின் இறுதியானது, ஸ்தம்பாந்தமாக இருந்தால்)
அது அழிவையுண்டுபண்ணும்.

விழிவிழி மாறடிவாம்பம் ஸவ-ஃ தஞ்சா வுயொடியெகி |
சுக-காசி-வரூணாடூதாநா ஸ்ரீநாந் தி,மிதி கீதி-தத |

சுமிராசுஸவாஸீஸஸூநாந் விழிமிதி ஸூதத |
மூஹசுதஸு வுஷாவெஜா ஹூடாஸு லெஹம்,க: ||சரி||

வாநதெஷாஸக(கம்)வாரம் ததூ ஸம்யம் ந ஸாஸயெகி |
ஸூதூம் அ டிஹம் ததெஷுவ வுலெஷாசூநாந் அ ஸஸதத |

தந்தாந்தமானது, ஸ்தம்பத்தின் மத்தியமாக இருந்
தாலும், அதேபோல அழிவையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்திய பாகமானது, ஸ்தம்பாந்தமாக
இருந்தால், அது ரோகத்தையுண்டுபண்ணும்.

சந்தியின் மத்தியமானது, பாதத்தின் மத்தியமாக
இருந்தால், அது அழிவையளிக்கும். 46

திக்குகள், விதிக்குகள், துவார தேவாம்சங்கள்,
இவைகள் எல்லாவற்றையும் நீக்கிவிட்டு, சந்தியைக்
கல்பிக்கவேண்டும்.

அர்கன், யமன், வருணன், ஸோமன், இவர்களின்
ஸ்தானங்கள், திக்குகளென்று கூறப்படுகின்றன. 47

அக்கினி நிருருதி வாயு, ஈசானன், இவர்களின்
ஸ்தானங்கள், விதிக்குகள், என்று கூறப்படுகின்றன.

கிரஹசுதன், புஷ்பன், பல்லாடன், இந்திரன், இவர்
களின் அம்சங்கள், துவாரங்களாகும். அந்த விடங்களில்
சந்தியைக் கல்பிக்கக்கூடாது. 48

புத்திமானாக இருப்பவன், சல்யத்தையும், தந்தத்தையு
ம் விட்டு விட்டு, முன்பு கூறப்பட்டவைகளுக்கு சம்மதமாக

ஸவெ-ஃஷாசவி வண-ஃதாநா ஸவ-ஃஸாஃவக்ஷயொ ஹவெக் ||

வாராநெந-ஃநவடி வெவந-ஃவாராநெந-

த-ஃவெவரவி |

தவெந-ஃவாநா ஃ வுணாநா யொமொ ஜீநெ-ஃஸூ

ஜீணி-ஃதாடி || ௫௫ ||

யுநெசூவ உ வுலாஸ்யாநா ஸவ-ஃஷாஜாஸூஃ ஸா |

விவரீதெ விநாஸாய ஹவெஷெவெதி நிஸூய: || ௫௬ ||

ஊயு-ஃஃவுணா ஸவ-ஃஷாணி வாஜநாஜீநி யாநூவி |

ஸஸிவாநதூரிவாநெதாநதூகூஜா யொஜாநி வ-ஃவ-ஃவக் ||

வாஷாவரி ஹவெக் ஸாஸிராணரெ நெவ காஸயெக் |

அத்யாமையினாலேயோ, த்வரையினாலேயோ (அவஸரத்தினாலேயோ) கூறப்படாத இடத்தில் யோஜனம் செய்தால், அது, ஸகல வர்ணத்தார்களுக்கும், ஸகல ஸம்பத்துக்களுக்கும் அழிவையுண்டுபண்ணும்.

புதிய திரவியங்களை புதியவைகளுடனும் பழையதான ஜீர்ணமான திரவியத்தை ஜீர்ணமான திரவியத்துடனும் யுக்தியுடன் செய்யப்படுகின்ற திரவிய ஸந்தானமானது ஸம்பத்துக்களுக்கு காரணமாகும்.

விபரீதமாக கல்பிக்கப்பட்டால், அது, வினாசத்தையே உண்டுபண்ணும் என்பது நிச்சயம். 56

யோஜனம் முதலிய ஊர்துவ திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும், சிகையுடன் கூடியவைகளானாலும், சிகை இல்லாதவைகளானாலும், முன்பு கூறியதைப்போல யுக்தியுடன் இணைக்கவேண்டும். 57

இணைப்பானது பாதத்திற்கு மேலே இருக்கவேண்டும். நடுவில் இருக்கக்கூடாது.

ஸ்வஹஸ்யொய்ய-மடி வ்யஸ்யாநம் ஸ்வடி-வடி || ௫௮ ||

ஸ்வஹஸ்யாநஸ்தி: ஸ்ஹ: ஸ்வாமிநஸ்தி விநாஸநடி |
தூதாநீதூவரிடவ்யாணத்யு டொஷொ ந ஸிடிதெ ||

வாஸ்யநவாஸகரிஹீராமஸ்யிகாயெ-
வாஸொ அ வாஸ்யிதரிவ தஸ்யெவ வாஸ்யீ |
நெவொஹயெத அ நவாஸகஸம்ம: ஸ்வாநி
காரெத்யுயா ஸாஸடி உத்யியிகுரம் வா || ௬௦ ||

ஸ்வம் யூத்யா டூவ்யஸ்யாநயொமம்
வெயூதூம் நுணாந தெதிநூதாந நிவாவொ: |

பிரம்ஹஸ்தானத்தில் உச்சியிலுள்ள திரவியங்களை
இணைப்பது ஆபத்துக்களுக்கு இடமாகும். 58

பிரம்ஹஸ்தானத்திலிருக்கும் ஸ்தம்பமானது, யஜமான
னுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணும். (பிரம்ஹஸ்தானத்தில்
தூண் வைக்கக்கூடாது என்பது பொருள்)

இங்கு (பிரம்ஹஸ்தானத்தில்) மேலே வைக்கப்படும்
துலாதி திரவியங்கள் தோஷத்தையுண்டுபண்ணமாட்டா.

புருஷ விருஷம், ஸ்திரீ விருஷம், நபும்ஸக விருஷங்களை
இணைக்கும்பொழுது, புருஷ விருஷத்தை புருஷ விருஷத்
தோடும், அல்லது புருஷ விருஷத்தை ஸ்திரீ விருஷத்
தோடும் இணைக்கவேண்டும். அதே போல ஸ்திரீ
விருஷத்தை ஸ்திரீ விருஷத்தோடு அல்லது புருஷ
விருஷத்தோடு இணைக்கவேண்டும்.

ஸ்திரீ விருஷத்தையோ புருஷ விருஷத்தையோ
நபும்ஸக விருஷத்தோடு சேர்த்து இணைக்கக்கூடாது.

யுதூ யுதூ வர்வாஜாஹுதூ தகி

யுதூயுதூ வர்வாஜாஹுதூ தகி ||௧௧||

அதிபு வுதூதூ வியபயுதூ தீவாநிததூதூதூ

வூதூதூ காஜாபுதூதூ தகிதூ தகி வு

வதூதூதூதூ |

ஒரே ஜாதி விருஷமாக இணைப்பது சுபகரமாகும். 60

இவ்விதமாக தேவாலயங்களிலும், மனித கிருஹங்களிலும், யுக்தியுடன் செய்யப்படும் திரவிய சந்தான யோகமானது, கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுகின்ற திரவிய சந்தானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் றேதுவாகும்.

யுக்தியுடனில்லாமல் செய்யப்படும் திரவிய சந்தானமானது, சகல சம்பத்துக்களையும் அழித்துவிடும். 61

இணைக்கும்பொழுது, துவாரமானது, சிறிதாக கல்பிக்கப்படவேண்டும். நீளமாக இருப்பதில், அதிகமான பாகத்தை வெட்டிவிட வேண்டும்.

பெரிதாக இருக்கின்ற மரம், சிலை, இவைகள் இபதந்தம் (யாணையின் தந்தம்) என்று கூறப்படும், பக்வேஷ்டகமானது, நிம்னம் என்று கூறப்படும்.

பக்வேஷ்டகத்தினாலே, (சுட்ட கல்வினாலே) கல்பிக்கப்படும் நிரகமனமானத்தை (கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும்படி கல்பிக்கப்படும் காரியமானத்தை) எப்பொழுதும் சுதையினாலேயே கல்பிக்கவேண்டும். அது மெல்லியதாகவும் இருக்கவேண்டும்,

வகம் நிம-கேதம் ஸுயாவிரதிரம் சுய-காதக-கவம் யயா
வலுவ-கே லாதஸக-ஹயெதக-வாரம் ஸிரிஸு-கதக-ஸுதயை: ||

உதி லயகதெ வஸு-ஸாஸுந் ஸுயிகக-கவியாமொ நாத
ஸ்வடிஸொய்யாய: ||

கூர்மையான புத்தியுடையவன், முதலில் மனதினாலே
செய்யவேண்டியதை ஊகித்து நிச்சயித்துக்கொள்ள
வேண்டும். பிறகு காரியத்தைச் செய்யவேண்டும். 62

மயமதத்தில் சந்திகர்ம விதானம் என்னும்
பதினேழாவது அத்தியாயம்
முற்றும்.

சுய சுவாமிசொல்லாய: ||

மறுமலுண்ணெதெஷாம் சரிமுடிபயாயுதா |

முவாஜாதம் அ வகெழீழமம் ஸூலவிகா முகூணம்

சூலாசி || ௧ ||

வெழிகா அமுண்ணாசுலெயம் சுயரம் சரிவரொடியடி |

தலிசி முணதும்மம் வா வெழிகொழும் து வா மறுடி ||

மஹாவித்திசுமாமெகமவெய்வெடிதும்பிவெய்தடி |

யீவாவெயம் ததஸூவசெவம் செவெ அ ஜாதவெ || ௧ ||

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்

இனி, இப்பொழுது, இவைகளின் களபூஷணம், சிரச் சந்தம், லுபாமானம், ஸ்தூபிகா லக்ஷணம், இவைகளை முறையே கூறுகிறேன். 1

வேதிகையைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதான கந்தரமானது, சிகரத்தின் உதயமாகும். (உதயம்-உயரம். சிகரத்தின் கழுத்தானது, வேதிகையின் 2 பங்கு உயரம் இருக்கவேண்டும். சிகரத்தின் உயரம் அதன் கழுத்தின் உயரமே இருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

அல்லது, களமானது, வேதிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு அல்லது மூன்று மடங்கு உயரமுடையதாகவோ, வேதிகையின் உயரமோ இருப்பதுமாகும். 2

வேதிகையின் பாதவேசனமானது, பாதத்திலிருந்து கர்ப்பித்தியின் (உயரத்தில்) மூன்றில் ஒரு பங்கு இருக்க வேண்டும். ஆகையால் (சிகரத்தின்) கரீவாவேசமானது, அவ்வளவு (வேதிகாவேசத்தினளவு) இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக, தேவாலயங்களிலும், மானுஷ கிருஹங்களிலும் மானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 3

வணாம்பெ வித்திவிஷ்ணு ஹாமொ வெஷ்ணுவிவெஸந்தி |
மீவாவெஸம் ததஸூரவக் அதுரம்பெ தஸெவ அ ||ச||

வனவம் விவியநீத்யா து மீ வா ஸாய்யா ப்ரயதீத: |
உதூரம் வாஜநம் வெவ ஸுஷிஸ்யம் பூணாநிகா ||ரு||

சுணிகாவநயம் வெவ மநுஸுஷிஸ்யிஷ்யதெ |
ஸுஷிஸ்யம்பொவரிக்ஷிவ்வாநாடகஸுஷித: ||க||

சுணிகா அ விபாதவ்யா ததூஷ்ய-சு ஸிவஸக்யா |
ஸிவஸாஸுஸெயாஸுஷா ஹாமொநவஸெநவா ||எ||

சுணிகாவயிஷிஷாநாஸ வணாஸ்யம்(ஸ்)சுஷிஸ்யாநக்யா |

வேதியின் அங்கிரி (பாதம்) வேசனமானது, பித்தியின் விஷ்கம்பத்தில், ஐந்தில் ஒரு பங்காகும். ஆதலால், க்ரீவா வேசமானது, அவ்வளவேயாகும். நான்கு பங்கிலும் அவ் விதமே (4ல் 1 பங்கு) ஆகும். 4

இவ்விதம் பலவித அளவுகளினாலே, பிரயாஸத்துடன், க்ரீவையை (க்ரீவை-கழுத்து) ஸாதிக்கவேண்டும்.

உத்தரம், வாஜனம், முஷ்டிபந்தம், மிருணானிகை, தண்டிகை, வலயம் அல்லது தண்டிகாலயம் இவைகள் ஈழநாட்டினென்று கருதப்படுகின்றன. 5

முஷ்டி பந்தத்திற்கு மேலே போடப்பட்ட வியாள் நாடகத்திற்குமேலே, தண்டிகையைக் கப்பிக்கவேண்டும். அதற்கு மேலே சிகர காரியமாகும்.

சிகரத்தின் உயரமானது, கீழே கூறப்பட்ட உயரத்தின் அம்சமான வசத்தினாலாகும். 7

தண்டிகையின் அவதி விஸ்தாரமானது, ஐந்தில் இரண்டுபங்கு அளவுடையதாகும்.

ஸவதநிஸிவாஸெ து சூயொடிஸதியள தயா ||அ||

ஸவதஸாஸகெ ஸ்ய(கூழி)வெடிஹிதஷஸாகடி !

ஸவதாஷாஸம் து தாராய-இதிதஷுள ஸிவரொடியா: ||

வாணாஹம் அவி வெவெஹம் பாமயம் அவி களரவடி !

களஸஹம் ஸளரஸெதம் அ மாயாராவணிகம் தயா ||இ||

யயா சூடுண நாபாநி ஜூதவழாநி விஅகூடுணெ: !

ஜவநாசி ஸஹிரெவெதெ வனகாஸுவெ-இ ஸபாஹிதா: ||கக||

ஸவ-காணி தெதநாநாம் ஸூஸாய-காடியஸூபாநுஷடி !

தடிநாடிஸாஸவதஸஹாமாஷெகாஸவய-இநாசி ||கஉ||

ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினென்று 11, பதிமூன்று 13, பதினைந்து 15, பதினேழு 17, இந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 3, நான்கு 4, 'ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, அம்சங்களும் விஸ்தாரத்தில் பாதியும், சிகரத்தின் உயரமாகும். 9

(இந்த எட்டுவிதமான சிகரோதயங்களுக்கும் முறையே) பஞ்சாலம் 1, வைதேஹம் 2, மாகதம் 3, கௌரவம் 4, கௌஸலம் 5, செளரஜேனம் 6, காந்தாரம் 7, ஆவந்திகம் 8 என்று பெயர்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் பெயர்களை சாமர்தியசாவிகள் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். 10

இவைகள் யாவும், ஜகனத்திற்கு (ஜகனம்-அடிவயிறு) வெளியிலேயே, ஒவ்வொன்றும் சேர்த்து கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 11

இவைகள் யாவும், தேவர்களுக்கு உள்ளவைகளாகும். (தேவாலயங்களில் உள்ளவைகளாகும்.) இவைகளில், பாடிக்குக் கீழ்ப்பட்டது மாணுஷமாகும்.

சுவணிகாபு (புய-ஹ) ததூய-ஹஷாவி (ஷ-ஷ)
 றுவொடியா: ।

வதூபிபுரம் அ சுயிம்மம் அ தயா களஸிகரெவ அ ||௧௩||

வராடம் உராவியம் மெவ வஸ-ஹம் கொயுக் வுத: ।
 தயா ஸளணிகவிதேதே வதூபிபுரா விருவொடியா: ||௧௪||

ஷெவாதம் ப்ருதிதாதேவ வாஷணாபுவிணாவவி ।
 அதாரபுரம் அ வுதம் அ ஷபுராஷாபுரெவ அ ||௧௫||

அடிபாபுரம் அரஷாபுரம் வடிகு-ஹுஸனிஹி ।
 தயாபுருகவகூலம் ஷிவ-ஹுதம் அ மொருகூ ||௧௬||

அது, பத்து பாகம் முதல், பதினேழு பாகம் வரையில்,
 ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, லுபோதயம்மானது,
 மேலே, ஆவந்திகத்தையொட்டி, எட்டுவிதமான வியாமிச்ர
 மானமாகும். (வியாமிச்ரம்-கலப்பு) 12½

இவைகளுக்கு, முறையே, வியாமிச்ரம் 1, கலிங்கம் 2,
 கௌசிகம் 3, வராடம் 4, திராவிடம் 5, பர்பரம் 6,
 கோல்லகம் 7, செளண்டிகம் 8, என்று வியாமிச்ர
 விலுபோதயம் எட்டு விதமாகும். 14

தேவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளே, பாஷண்டாச்ரமி
 களுக்குமாகும். 14½

ஹர்மியம் முதலியவைகளின் சிரஸ்ஸு (சிகரம்) கள்,
 சதுரச்ரம் 1, விருத்தம் 2, ஷடச்ரம் 3, அஷ்டாச்ரம் 4,
 துவாதசாச்ரம் 5, த்விரஷ்டாச்ரம் 6, பத்மகுட்மலம்
 போன்றது 7, (சச்சதுரம் 1, வட்டவடிவம் 2, அறுகோணம்
 3, எட்டுக்கோணம் 4, பன்னிரண்டு கோணம் 5, பதினாறு
 கோணம் 6, தாமரை மொட்டைப்போன்றது 7,) பழுத்த
 நெல்லிக்கனியைப் போன்றது 8, நீண்ட வட்டம் 9,

சுஷா(ம-ஷெய-ஷிஷாஷெயா)ராணிஉற-ஜோதிநாம்
 மரிநாம்பி உமி ।

ஷங்கரநாதபுரிகுண்டம் உ ஸ்ரீராமபிரபாகராய நம: ||௧௭||

தமிழியல்து, வணலாமம் ஸாஸு வடிதும்மகழி.

தசீஸரொஞ்சி-மாநா வா தடிஞ்செ-3 ஸூஞ்சிகா யதி: ||

சுயீயஸ் ஸ்ரோயஸா வா ஹாமோலா வா திரிதாமிகை !

வந்திருந்தவாசி ஸ்ரீமனிகா ஸ்ரீமதா ஸ்ரீமதாஸிஷாஸி
 ஸ்ரீகாஸ்திதே || ௧௯ ||

கோளத்தைப்போன்றது 10, என் பல்விதமான உருவ முடையதாகும்.

அந்த சிரஸ்ஸுகள், எட்டு முதல் அறுபத்துநான்கு வரையில் தாரைகளுடையவைகளாம். 164

சிகரத்தின் ஆகாரமானது, ஆறு முதல் அறுபது வரையில் கர்ணமுடையவைகளும் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

பத்மத்தின் உயரமானது, அதன் (அந்த சிகரத்தின்) உயரத்தில், நான்கில் ஒரு பாகம், அல்லது ஐந்தில் ஒரு பாகம் இருப்பதாகும். அதற்கு மேலே ஸ்தூபியின் உயரமானது, அதற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, அதில் முக்கால் பங்கு உயரமுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 18

அல்பமான ஸ்தூபிகையானது, சிரஸ்ஸில் பாதியள வுடையதாகவே, முன்றில் ஒருபங்கு அளவுடையதாகவே இருப்பதாகும்.

ஸ்தூபியின் அலங்காரமானது, சுருக்கமாக, பின்பு
கூறப்படுகிறது. 19

வண்ணாசெழுகாடிசாணாஸு அதுராடிதா டிசாணகா: |

அதுவி-யோனுவா ஸ்வதா செவெசெவெநிகெததெ ||

வாவெ-தாது ஹ்ணரொது து வஜாதிநு நாடி வுஜாதி

ஹ்ண-தாது வஜாதி வுஜாதி வுஜாதி வுஜாதி வுஜாதி: ||உக||

சுய-தாரஹ் ஸ்வத-தாது வஜாதி-தாது ஸ்வத-தாது |

சுரொஹ்ணாதிவரொஹ்ணாதி ம-ஹ்ணெதத-தாது ||

டிணிகாவயிகாராய-த- அதுரா-தாது ஸ்வத-தாது |

கொவ்ஹாஸ-த-ஸ்வத-தாது வுஜாதி வுஜாதி: ||

தேவாலயம், மானுஷாலயங்களில்; ஐந்து முதல் பதினென்று வரையில், அல்லது, நான்குமுதல் பத்துவரையில், என, லுபைகளின் எண்ணிக்கை நான்காகும். (ஒத்தைப் படையானால், 5, 7, 9, அல்லது 11, இரட்டைப்படையானால், 4, 6, 8, அல்லது 10 என்பனவாம்) 20

முன்பு கூறப்பட்ட அந்தரோச்சமானது (மத்தியின் உயரமானது) வியாமிச்சரம் என்று பெயருடைய புஷ்கரமாகும். மேலேயுள்ளவைகளும் கீழேயுள்ளவைகளும், பாதி யளவினாலே புஷ்கரங்களாகும். (புஷ்கரம்-தாமரைப்பூ) 21

பாதியிலிருந்து துவக்கித் திரும்பி பின்பு கூறப்பட்ட உயரத்தின் எல்லையில் கூடுவதாகும். இவைகள் ஆரோஹணித்தும் அவரோகணித்தும் (ஏறியும் இறங்கியும்) இருப்பவைகளாகும். இந்த விஷயமானது ரஹஸியமானதாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 22

தண்டிகையை எல்லையாகவுடைய ஆரத்தின் பாதி யானது, சம சதுரச்சரமாகச் செய்யப்படவேண்டும். அது, சிரோவேஷ்டனத்தின் ஆஸன ஸீமா என்னும் ஸுத்திரத்துடன் கூடி இருக்கும்படி, கலத்தை சேர்த்துக் கல்பிக்கவேண்டும். 23

உணிகொதூரவாஹுயம் ஸூத்ரயெபாஸதாடியை !

சூலநெ அதுரம்ஸாத்தா உஸாஸம் விநுவிதழ்வெகி ||

கொஷ்ஷலகெஸலிநுஸீஹாயொஹாவநெகி !

அாயொஹாயநாநாநி கஹுயாஹாவநெ நழ்வெகி ||௨௩||

தாநெதவ உணிகாஹீநாம் வயஹீநாநி ஸவணி ஹி !

கொஷ்ஷலஹீநாநி வயஹீநாநிநுணம் தஹுவாயதழ ||௨௪||

ததகிவயஹீநாநிநுணம் கஹுதெநு விதழ்வெகிவாநை !

ஸஸகணஹீநாநிநுணம் வயஹீநாநி வயஹீநாநி ||

ஆசனத்திற்குக் கீழே தண்டிகைக்கு மேலே பற்றுள
மாக இருக்கும்படி ஸூத்திரிக்கவேண்டும்.

ஆசனத்தில், நான்கு அம்சம் முதல், பத்து அம்சம்
வரையில், பிந்துக்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 24

அந்த பிந்துக்களின் ஸீமச்சாயையானது, கோஷ்ணீஷ
ஸந்தியைக்காட்டிலும், (சிரோவேஷ்டன ஸந்தியைக்காட்
டிலும்) உச்சமாக (உயரமாக) இருக்கவேண்டும்.

சாயையின் உயர அகலமானங்களை, சிரஸின் அடியி
லிருந்து, ஆசனத்தில் நியாஸம் செய்யவேண்டும். 25

அவைகளே, தண்டிகை முதலியவைகளின் பரியந்தங்
களாக ஆகின்றன. (தண்டிகைகளின் எல்லையாகும்.)

கோஷ்ணீஷத்தின் (சிரோவேஷ்டனத்தின்) துடர்ச்சியி
லிருந்து, பரியந்தமான பிந்துவரையில், லுபையின் ஆயத
மாகும். (ஆயதம்-விஸ்தாரம்.) 26

அததின் பர்யந்த விஸ்தாரத்தை, மறுபடி கஸூத்திரத்
தில் (சிரோஸூத்திரத்தில்) விந்யாஸம் செய்யவேண்டும்.
அததன் கர்ணத்திலுள்ள சாயையின் மானத்தினாலே,
எல்லாவற்றையும் அளவிட வேண்டும். 27

தத்சுவய-ஃனவ-ஹித்ராணி ஃனவய-ஃனவ-ஹித்ரவசி ।
 வனவம் ஃயத்யூவாஸீஜோ வய-ஃனெ வன-ஃனவ்யயா ॥

வனவராவ(த-ஃ-த-ஃ)தவ்யூதாரொஹெத்
 வாவரொஹத் அ ।

தத்சுவ-ஃனவ-ஹித்ராணி ததத்யூயதம் ஹித்ரா: ॥ உக ॥

வஃயத்யூ அ ஹித்ரா அ ஹித்ரா வாகநவெவ ஹி ।
 ஃயத்யூ அ ஃயத்யூ-ஃனவ-ஹித்ரா-ஃனவ-ஹித்ரா-ஹித்ரா ॥ உக ॥

கொழிந்தெவஃனவ-ஹித்ரா வனவன-ஃனவ-ஹித்ரா: ஹித்ரா ।
 யா-ஹித்ரா-ஹித்ரா-ஹித்ரா-ஹித்ரா-ஹித்ரா-ஹித்ரா-ஹித்ரா ॥ உக ॥

காணாணராவிகொஹித்ரா-ஹித்ரா-ஹித்ரா-ஹித்ரா-ஹித்ரா-ஹித்ரா-ஹித்ரா-ஹித்ரா ।

அவையவைகளின் பர்யந்த ஸுத்திரங்கள், மல்ல பர்யந்த ஸுத்திரங்களைப் போன்றவைகளாம்.

இவ்விதமாக மத்திய லுபையானது, எல்லை வரையில் வர்ண 16. ஸங்கியையினாலே விருத்தியடைகிறது. 28

இவ்விதமாகத் திருப்பி, அதன் பிறகு, ஆரோஹிணித் தும், அவரோஹிணித்தும், (ஏத்தியும், இறக்கியும்) அந்தந்த புஷ்கரங்களிலுண்டானதை (அளவை) அந்தந்த மல்லாயத மென கண்டுகொள்ள வேண்டும். 29

மத்தியத்துடன் கூடியதும், மத்தியத்துடன் கூடாததும், லுபாகலனமே (லுபையே) ஆகும்.

மத்தியம் 1, மத்திய கரணம் 2, அகரணம் 3, அனு கோடிகம் 4, கோடி 5, என்று வர்ணலுபைகள், முறையே, ஐந்து விதங்களாகும். 30

லுபையானது, இரட்டைப்படைய அம்சங்களுடைய தானால், ஒத்தைப்படையான எண்களினாலும், ஒத்தைப்

அருவிகா ஹ ணீயா ஹி ஸரயா ஸரயா அ ஸா ||௩௨||

ததூ ஸுதூக ஸிதாஜனஸ நஸுதூணி
ஸுதூயெக !

ஸயிதஸுதூய: வஜவஸஸுதூணி
ஸுதூயெக ||௩௩||

ஸயிதஸுதூண: கீரு தகுகுடசும-தே !
நியாயயெ-தே-வசஸவ-தா: அருவிகா ஹிவெசஸவ: ||

ஸுவாவிஸுவஜனம-தே ஸா அருவிகாகூதி: !
ஸவ வஜாஜனகாய-தே ஹி தயா குகுடவசஸவ ||

படையானால் இரட்டைப்படையான எண்களினாலும்
சிரோந்தத்திலுள்ள உஷ்ணீஷம் வரையில் அம்ச
எண்களுடையதாகும். 31½

சூலிகையை பக்கத்திவ் பக்கத்தில் பிரமணம் செய்ய
வேண்டும். (சுற்றப்படவேண்டும்.) 32

மத்தியிலுள்ள ஸுத்திரங்களை, அந்நந்த ஸுத்திரத்தி
விருந்து, ஸ்தித ஸுத்திரத்தி (நேராகச் செல்லுகின்ற
ஸுத்திரத்தி)ந்குள்ளிருக்கின்ற ஸுத்திரங்களை ஸுத்திரிக்க
(பிணைக்க) வேண்டும்.

சயித ஸுத்திரத்திற்குக் கீழே (சயிதம்-நேராக
இல்லாமல் சாய்வாக படுக்கையாக இருப்பது) பிருஷ்டவம்ச
ஸுத்திரங்களை இணைக்கவேண்டும். 33

சயித ஸுத்திரம், ஸ்திதஸுத்திரம் இவைகளுக்குள்ளே
இருக்கின்ற கீலமானது அந்த கூடத்தின் (கூடம்-கூட்டம்)
சிரத்திலிருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக வைத்து, எல்லாச் சூலிகைகளையும்
சமமாகவும், அரைவட்ட சந்திரனைப்போலவும் எழுத
வேண்டும். 34

வாருகாதிபுஷ்ய விஸ்வாஸ்விதஸ்குத் ஸுதஸ்தரெ
காதிபுஷ்யஸ்குத் து வறுயஜித ஸுதஸ்கு || ௩௬ ||

வய-ஃதஸ்குத் காடினா-ஃணிகொதாஸா ததி: |
தடி-தஜ-ஃநாநுகவாஸஸுடி-தஸ்குதிகா ஸுதி: || ௩௭ ||

முவாஸாதம் து ஃணம் வா ஸவாடிம் ஸாஸ-ஃஸெவ வா |
விஸ்வாஸ்வி-தி) உதுஷ்ண ஹாமெகாஸம் து தஸ்கு || ௩௮ ||

ஹாநுவாஸம் மொதாஸாஸ-ஃஸுதிகாஸ-ஃஸெவ வா |
ஃணிகா விவா-மும் தாவசி தி வாஸாஸ-ஃ து தஸ்கு வநடி ||

சூலிகையின் உருவமானது, லுபையின் மத்தியிலும், விலுபையின் மத்தியிலும் சென்றிருக்கவேண்டும். இவ்விதம் செய்யப்படும் காரியமானது, குக்குட பக்ஷத்தைப்போல இருப்பதாகும். (குக்குட பக்ஷம்-கோழிச்சிறகு) 35

கூட மத்திய ஸுத்திரமானது, பாலகூடவிஸ்தாரத்தி லுள்ள ஸுத்திர ஸ்தன மத்தியில் சென்று வலயதுவார மத்தியத்தையடைந்திருக்கவேண்டும். 36

பர்யந்த ஸுத்திரத்தினுள், தண்டிகையின் இருதியின் விஸ்தாரமானது, அதனுள் ஜானுகத்தின் விஸ்தாரமாகும். அதனுள் சூலிகை இருப்பதாகும். 37

லுபையின் மானமானது, ஒரு தண்டம், ஒண்டிணகால் தண்டம், அல்லது ஒண்ணரை தண்டமாகும். அதன் விஸ்தாரமானது, அகலத்தில் முன்றில் ஒன்று, நான்கில் ஒன்று, அல்லது ஐந்தில் ஒருபாகம் இருப்பதாகும். அதன் கனம், ஜாநுநியாஸம். இவ்விதமும், சூலிகையின் மேல்ப் பாதியில் பாதியாகும். தண்டிகையின் விஸ்தாரமானது,

வருயம் ஜாநுநீபுரம் அ டிணிகா விவாநாபுரம் |

பெயரெழுத்து அநீதி ஜாநுகாநுஸநம் அ யசி ||சம||

வய-பெயரெழுத்து அநீதி அநீதிநாநாந வனவ ஸை |

ஸயநாசி தாவபெவ ஸைசி தி ப்ராநுஸநவநுதகடி ||

கூாரிகா நுநாடம் அ ஜவநம் அ ஸைம் பதடி |

வாடிவிஜம்வகணை-ஜா வா விஜம்வகிமுணைய வா ||சம||

கூடிவஜாவொ நுவா விஜை கணை-பெயரெழுத்து அநீதிமுணா யத: |

பெயரெழுத்து நானிகாநுஸநவநுபெயரெழுத்து முஸம்மகி: ||சம||

அநீதி ததிபுரநாநு ஸைநாநாநாந து ப்ரவெஸநடி |

ஜாநுகம் அ நுவாபெயரெழுத்து பெயரெழுத்து வஸகடி ||சம||

அதே அளவாகும். அதன் கனம் முக்கால் அல்லது கால் பாகமாகும். வலயம், ஜாநுநீபுரம், இவைகள், தண்டிகையின் விஸ்தாரத்தில் பாதியாகும். 39½

மல்ல மத்தியம் முதலான சாமீஸ ஜாநுகாலம்பனம், பர்யந்த ஜாநுகாந்தம், இவைகள், சூனிகா பாகங்களே யாகும்.

சயனத்திலிருந்து, த்ரிப்ராலம்பன ஸைத்ரமானது அதே அளவுடையதாகும். குடாரிகா லலாடம், ஜகனம், இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 41½

பாதவிஷ்கம்பத்தின் கர்ணமாவது, விஷ்கம்பத்தின் இருமடங்காவது, கூடவியாஸமாகும்.

லுபை, பிண்டி, கர்ணம், இவைகள் அதைப்போல் இரண்டுபங்கு அகலமுடையதாகும்.

நாளிகாலம்பமானது, அதில் பாதியாகும். அது, உச்சியில், மல்லக்கிரத்துடன் சேர்ந்திருப்பதாகும். 43

ஸ்தலம் ஸ்தலாக் தீவ் தாராஸ்தலம் உருத்தெய்யா ஸ்தலம்

முப்பாஷாஸ்திரம் :

மூவா தீவ்ராஷ்டமுணம் வா வறயொ வஸவிஸா: ||

தடியில் வெளும் தீவம் வறுகெடுகு-தூதகொல்கெடுகு :

ജ്ഞാപ്യൈശ്ച യഥാ ഭൂമിയാ ചാപ്യൈശ്ച ||

முவொட்டை-3 மருகாநு தர்வதி வாஷுஸ்குமரியாபு-2 தி. 1

மூவாயுதாடியுதி ௦ வரையவழி விய்யதெ || சள ||

சூரியன் வரடுவாஸு- கருடா: கெயஸஸம்வத்யா ।

குகிவலாஸாஷுலாமெகம் பாதுராமநிதி ஸுதது ||

அதன் சித்திரமானது, (துவாரமானது) தீவிரத்தின் அளவுள்ளதாகும்.

மல்லங்களின் பிரவேசனம், ஜாநுகம், லுபாமத்தியம், மத்தியபிருஷ்டவம்சம், இவைகளின் தீவரம், தாரடி, இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது லுபா மத்தியமானது, சூல்யம்சமாகவாவது, (சூலியின் அளவாவது) இருக்கவேண்டும். 44

லுபையும் தீவ்ரத்தைப்போல் எட்டு மடங்குள்ள
வலயமும், வம்சத்தின் விஸ்தாரமாகும்.

வேசனமும், தீவ்ரமும், அதில் பாதியளவுள்ளதாகும். அவைகளை, பலகைகள், லோஹகோஷ்டம், இவைகளாலே கல்பிக்கவேண்டும். மறுபடியும், அது ஸ்திரமாக இருக்கும் படி, மிருத்துக்களிஞலே மூடவேண்டும். 46

லுபாயின் பாதிக்குக்கீழ், பலகைகளை வைத்து, அதற்கு மேலே, அஷ்டபந்தம் செய்யவேண்டும்.

லுபா மக்தியிலிருந்து கீழே, வலயத்திற்கு துவாரம் இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 47

தெந் தாசெமத வசவாய-தேச: துத-தேச நவிவய-தேச: |
 ஸ்ருவணாபிஸ ஸம்வஜாநா: வரநெவாஸு-ஷொபஸ ||

முவாயணய-பிஸிநாதி உயெத ஸிததஸத தவியித(யம்) |
 தவியிதவிநெகாசுதாமி வரநெவாவிதகாசெண: || ௫௫ ||

வாலாசாநாபிஸ: வெசுதா: மரஹாநாம் அ ஷொபஸ |
 முவாயாநாசுதாமி-மூணம் ததூதம் தெந் ஸுவிதாநா ||

கொஷ்ஷாஸநஸுதா-தூதாபிஸ: ஸமநாநாபிஸ: |
 ததூதா-வாரிஸுதா நெவயெதவிதகாசெண: || ௫௬ ||

கிரியையில் பதினாறு (15) பரலேகைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். குகாபி வியாஸத்தில் எட்டில் ஒரு பாகம், மாத்ராமானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 48

இந்த பாகத்தினாலே, ஏழரை பாகம் முதல், இரண்டரை பாகம் வீதமாக பதினைந்து பாகம் வரையில், பரலேகைகளாம். (எனவே இவைகளின் எண்ணிக்கை) பதினாறாகும். 49

லுபையின் கீழேயும் மேலேயுமிருக்கின்ற பிந்து முதலியவைகளின் மத்தியில், அந்த விதியை வைத்து, சமர்த்தர்களாக இருப்பவர்கள், அந்த பிந்து முதலியவைகள் காணும்படி, (தெரியும்படி) பரலேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக தேவாலயம் ராஜகிருஹங்களுக்கும், கிருஹங்களுக்கும், பதினாறு பரலேகைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

புத்திமானாக இருப்பவன், லுபாயாமத்தின் இரண்டு பங்கு அளவினாலே, சிரோவேஷ்டனம், ஆஸனஸூத்திரம், இவைகளுக்குக் கீழே, சபரத்தை (மீனை) எழுதவேண்டும்.

ஸமர்த்தனாக இருப்பவன், அதற்குமேலே, மல்லத்தை (மல்ல லீலையை) எழுதவேண்டும். 52

தத்துவபாவஸாதம் து மகிஷிம் ததகி ஸமூதிரிவெகி ||

ஸவ-ஸாஸாம் வரனெவாதாம் து லொயம் வரிகீதி-3த: !
 வாணாமாதினுவாதாம் ம வுடுதத்கம் பெராஅதிதெ
 வுடெயம்ருதிசு||

பிஜாகாபயபுஜா மனோக்யாநெவா வநகாமுமின: |
 மலேய:வநம் ஹி னார வுநெஜு: வநெவா
 வுநீதி-தா ||ரு||

மூவாஸாஹுமூலாதெத வடிகாஹ் துதாஸுதிகாடி ।
விதஸுதாஸாஸிதீ டுதீஹ் துதஸுதஸுதாஸுதாடி ॥ ௧௩ ॥

மல்லாயத்திற்குக் கீழே, முறையே, மூன்றில் ஒரு பாகம், ஐந்தில் ஒரு பாகம் என பாககல்பனம் செய்து கொண்டு, அந்தந்த அம்சாவஸானமாக, அந்தந்த மத்ஸ்யத்தை எழுதவேண்டும்.

பரலேகங்கள் எல்லாவற்றிற்கும், இந்த கிரமம் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், பாஞ்சாலாதி லுபைகளை தனித்தனியே
சுறுதியிருக்கிறார்கள். 54

மல்லத்திலிருந்து, ஆனனம், அக்ரம், இவைகளில், ருஜு ரேகையை கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகையின் மத்தியமானது பரலேகையாகும், என்று மேதாவிக்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

55

லுபையின் பாஹுஸ்ய (அதிக) மானத்தினாலே, ஒரு
சான் நீளமுள்ளதும், ரூஜுவாக (நேராக) இருப்பதும்,
மத்திய ஸுத்திரத்துடன் கூடியதுமான, சதுரசிரமான
(கழகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 56

உருநிகரானவனை ஒருவாடையினுக்கு வர (வந்த)
பயிபாசி !

விநாயக வர்த்தமாயுதம் வர்த்தமாயுதம் வர்த்தமாயுதம் ||

புதிவண-ஃ து வடிகாஃ தவணை-தாஃ தியாவபெசி !
 கூழிவலுதிருவழி செஷாஃஸுழிநெ வண-ஃருவொடிநெ ||

டிணிகொ தூவறயஸிதஸூத்ரஸஃ ஸிவெக |
 உதிராயாஸஸ்யே து ஸிவிதெ கரகம் ஸவெக || ௫௧ ||

வழிகா இராட்டியத் தரகம் அ ஸம் யதா ।
ததா தியாய வழிகாம் இவொதிரவராயதா || ॥௧௮॥

தருமோடகூதிரெழா வறையாழிநா மூவொழிநெ !

சூலிகையின் மத்தியில் (அல்லது சூலிகைக்குள்) வர்ணலுபையானது திர்பக் (குறுக்கான) சூத்திரத்தின் மத்தியிலிருந்து, கடினையை விந்யாஸம் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சயன சூத்திரத்தைப்போல, ஒவ்வொரு
வர்ணமாக சேதித்து, அந்த வர்ணத்தினாலே, அந்தக்
கடிகையைக் கலப்பிக்கவேண்டும்.

அந்தக் கடிகையானது, கூழித்த சூத்திரத்தின் சேஷாம் சமாக சேதிக்கப்பட்ட வர்ண லுபையின் வயிற்றில் (நடுவில்) தண்டிகையின் உத்தர வலயத்திலிருக்கின்ற சூத்திரத்திற்கு சமமாக எழுதவேண்டும். 58

(இவ்விதமாக) உதர ஆபாமத்தின் மத்திய எழுதினால்
(அது) கரகமாகும். 59

கடிகையில லலாட மத்தியமும், கரகமும், சமமாக இருக்கும்படியாக, லுபோதரவசமாக நீண்டிருக்கின்ற கடிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

60

உஷ்வாஸு-3 சுதிவெசி மாயா மிஷெஸ்ரு

வயஸ்ய து || 60 ||

ததடிபிகயா ததநய்யஸம்ஹிதய்யா |

யா மூடமதாயா தாஸா தாஸா து ஸா ஹவெசி ||

ஃணிகாவயஸிஷு ஸநகாநததூரிஷு |

ஸிரொ ஸ்யெய-3ஸ்யெய அ நதஸெநுணுதுவொவரி ||

ஸிபுமா மஸிவொவெதமுவாவாஃஸி வொஸஹசி |

ஸவண-3ர ஃஸிஸ்யஸாஸு வஜ-3ரவத ஸஹிமா ||

லுபேபாதாத்திலுள்ள வலயா திகளை, அதன் லலாடகிருதியினால் (லலாட மட்டமாக) சேதிக்கவேண்டும். வலயத்தின் சாயையை சித்திரங்களினாலே (சித்திரங்களின் வழியாக) இஷ்டமான பக்கத்தில் விடுவதாகும். 61

அது அந்தந்த கடிகையுடன், அததின் மத்தியத்தில் சேர்ந்திருக்கின்ற மத்தியத்தையுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அததின் லலாடத்தின் சாயையானது, அததின் சாயையேயாகும். 62

இவ்விதமாக (கடிகையை) தண்டிகை, வலயத்தின் துவாரம், ஸ்தனம், ஜாநு, உத்கரங்களின் மேற்புறம், இவைகளிலும் சிரோமத்தியம், அர்தமத்தியம், முண்டதுஸையில் உபரிபாகம், இவைகளில் விந்யாஸம் செய்யவேண்டும். 63

விடபாகத்தின் (விட்டப்பகுதியின்) சிகையுடன் கூடிய லுபையின் பாதமானது, வம்சத்தை மேல் இருப்பதாகும்.

மத்ஸிய பந்தங்கள், ஒரே நிறமாகவும், பேரிச்சையின் இலைகளைப் போலவுமிருக்கவேண்டும். 64

ஹயசெநா (ஹி) விபாதவஜா மாவா: ஸிவரகாநமோ !
 மாவொவெ-3 மயுகம் மொவெ-3 தஸஜா: கம்வம்
 நியாய அ || ௬௫ ||

உஷகா ஸுயயா வாவி ப்ரஹ்மநமஸ்சியாசி |
 ஸ்ரீவிசா க(வ)நிபீவ-3ம் மொவொகொதெயஸம் உதஜ ||

சுய-3ய-3ம் விஸாரம் உணாய-3ம் உமுவிஸுதஜ |
 சூஸம்சுமெம உணாண் தஸஜ உமுவஸஜ வெயநஜ || ௬௭ ||

வம்ஸாயஸாவிபாதவஜா உணநாமாம வபிகா |
 வாயுகுதிஸுநம் ஸம்சு உமுவுணகமெவ அ || ௬௮ ||

சுணாஸு வயபம் வண-3வபிகா அ ஸநாநிகா |

ஐபைகளை, சிகரத்தின் மத்தியில், அதற்கான எல்லைக் குள்ளேயே கல்பிக்கவேண்டும்.

ஐபையின் உச்சியில் பலகத்தையும், அதன் உச்சியில் கம்பத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 65

அதை, கற்களிஞாலேயாவது, சாதையினாலாவது, முடி அலங்கரிக்கவேண்டும்.

ஸ்தூபிகா கலி (வலி) தீர்கமானது, அதற்குக் கூறப் பட்டிருக்கின்ற உயரத்திற்கு சமமாக இருக்கவேண்டும். 66

அதன் அக்ரவிஸ்தாரமானது (அதன் விஸ்தாரத்தில்) பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தின் விஸ்தாரமானது, தண்டத்தின் பாதியளவு இருக்கவேண்டும். அதன் மூலத்தை, சங்கு மூலத்திலிருந்து முண்டாந்தமாக வேதனம் செய்யவேண்டும். (உள்ளே சொறுகவேண்டும்.) 67

மண்டநாகாக்ர பட்டிகையானது, வம்சத்திற்குக் கீழே கல்பிக்கத்தக்கதாகும்.

பாலகூடஸ்தனம், சங்குமூல முண்டகம், அந்தத்தில் உள் வலயம் வர்ணப்பட்டிகை, இவைகள் நாளிகத்துடன் இருக்கவேண்டும். 68

உசுஷ்டாடிஸாயாயம்: || ௧௧ ||

வருஷாஷ்டாடியாயாயம்: || ௧௨ ||

விஷாஷ்டாடியாயாயம்: || ௧௩ ||

நீஷ்டாடியாயாயம்: || ௧௪ ||

ஸுஷ்டாடியாயாயம்: || ௧௫ ||

தசுஷ்டாடியாயாயம்: || ௧௬ ||

ஸ்ரீஷ்டாடியாயாயம்: || ௧௭ ||

அஷ்டாடியாயாயம்: || ௧௮ ||

மத்ஸ்ய பந்தன கர்ஜூர பத்திரம், மல்லநிபந்தனம், இவைகளிலிருந்து வலக்ஷ (வெளுப்பு) ஸ்வஸ்திதாரை களிஞலே சிகராதந்தத்தை அலங்கரிக்கவேண்டும். 69

முகபதியின் விஸ்தாரமானது, தண்டயமாகவாவது, (ஒரு தண்டமாவது) ஒண்ணரைதண்டமாவது இருக்க வேண்டும். 70

அதன் நீர்ப்ரமானது, ஆறில் ஒரு பாகம், அல்லது எட்டில் ஒரு பாகமிருக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, கர்ணிகையின் உயரமாகும்.

சக்தி துவஜத்தின் மூலவிஸ்தாரமானது, ஒரு தண்டமாகும். 71

அதன் கண்டத்தின் உயரமானது, அதே (மூலவிஸ்தாரத்தின் அளவே) இருப்பதாகும். ஒண்ணைகால், அல்லது ஒண்ணரைப்பங்கு இருப்பதும்கூட.

கிரீவாந்தத்திலிருக்கும் அக்கிரபத்திரமானது, ஸ்தம்ப விபாசத்தில் பாதியளவு உயரமுள்ளதாகும். 72
M. M. 18.

வாதாஹதயமுஜ்ஜாராமுதாவகீ கணிகா கியா ||௪௩||

കഥ-കുറുപ്പുകൾ ശ്രീരോമ-ദാസ-നാഥ-ജി.
 മൃ.വൈ.വ. ക.വൈ.വ. മൃ.മൃ. ശ്രീ.മൃ.വ.

தாவகி ராகியுறாணம் ஸ்ரீகி ஸ்வகம் வா ஸஸகிருகடி |
நெரு ஸம்ஸிஷ்டிதம் து அருகிகாஸ நணுரு || ௭௫ ||

ஸ்ரீமாத்விதவடாஹொம் ஸுணாமூலிகநிஸுவதித் !

சுய-குகனெ-சாய-வேட்டாய்வைத்தாலெ-உஷிஸ்காத் ||

அக்கிர பத்திரங்கள் இரண்டுகளின் மத்திய இடைவெளியானது, இரண்டு தண்டம் முதல் மூன்று தண்டம் வரையிலிருப்பதாகும்.

கர்ணிகையின் காரியமானது, காத்தில் அசைகின்ற
அழகிய கொடியைப்போலிருக்கவேண்டும். 73

அதற்குக்கீழே, அர்தகர்ணமானது, சிரசில் பாதியில் பாதி வணங்கியிருக்கவேண்டும்.

கீர்வைக்குமேலே கபாலாந்தமானது, முன்று
தண்டம், அல்லது மூன்றை தண்டமிருப்பதாகும். 74

அதுவரையில் சக்தி துவஜாந்தமாகும். அது பத்திரத்
துடனாவது, குலத்துடனாவது இருக்கவேண்டும்.

நேத்திரத்துடன் சேர்ந்திருக்கின்ற மல்லமானது,
சூனிகையின் ஸ்தனமண்டலமாகும். 75

அது சயித(படுக்கையான) பட்டம், ஸ்தித(நேராக இருப்பது) பட்டம், இவைகளினாலேயும், மிருணானிகை (தாமரைத்தண்டு) முதலியவைகளினாலேயும் அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும்.

அர்த்த கர்ணோர்துவம், பட்டோர்துவம் இவைகளின்

அதாராய: ௩௦ க்ருகெனெனவொத்தும்மெ ஊலிம்மொகெ ।
 வஹ் ௨! க்ஷெவணம் வெத்ரும் க்ஷெவணம் வஹ் ௨(௧௦)
 வடபு ॥௮௫॥

வாக்ஷம் க்ஷெவணம் யுக ௨ க்ஷெவணம் நெத்ரு
 உய்ய: ௧ ।
 க்ஷெவணம் யுக ௨ க்வம் து வஹ் மஹக்ஷம்வஹ் ॥

வெத்ரும் ௨ உகுவம் மெவ க்ருகெனெனவொத்தும்மெவஹ் ॥
 வஹ் ௨! க்ஷெவணம் வெத்ரும் க்ஷெவணம் வஹ் ௨(௧௦) ॥

ஒண்ணரை	அம்சம்	பத்மம்	1 ½
அரை	அம்சம்	கேபணம்	½
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	½
அரை	அம்சம்	கேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
ஐந்து	அம்சம்	கடம்	5
ஒரு	அம்சம்	பத்மம்	1
அரை	அம்சம்	கேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	½
ஒரு	அம்சம்	நேத்திரம்	1
அரை	அம்சம்	கேபணம்	½
ஒரு	அம்சம்	திருக்	1
அரை	அம்சம்	கம்பம்	½
அரை	அம்சம்	பத்மம்	½
ஒரு	அம்சம்	பலகம்	1
அரை	அம்சம்	அம்புஜம்	½
அரை	அம்சம்	வேத்திரம்	½
நாலரை	அம்சம்	முகுளம்	4 ½

ஆக அம்சங்களின் கூடுதல் 22

இவைகளைக் கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும்.

மிகு வெள்ளி கஜேஸ்வரம் முணவனாதர் வணக்கம் !

விதிவாமை: குரகை வஜாஸம் உருவவஜாதிஷு
ததஸைக ||அ||

80കുറാ. 2800000-3000000 രൂപാക്കൂടിയാണ്.

அதுமஷ்டிரஷ்டிரம் ஸாயாரம் வதகும் து வா ||அக||

தகராசு தி: ஸிரஸாநிலமுகாரவஸாகி து வா ।

ததாகு திலு-ரொவீ-3 ரவிபு ராணாம் 2 விசாம் 8த்9 ||

ஏழு (7) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், ஒன்பது (9) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், நான்கு (4) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், ஐந்து (5) ஆறு (6) அம்சம், ஐந்து (5) அம்சம், இரண்டு (2) அம்சம், மூன்று (3) அம்சம், என்பன முறையே மூலபத்மம் முதலியவைகளின் விஸ்தாரமாகும்.

ஸ்தூபியின் உச்சியிலிருக்கின்ற முகுளத்தின் அீக்ர பாகமானது, ஒரு அம்சம், அல்லது அரை அம்சமிருக்க வேண்டும். அதை எவ்விதம் செய்தால் அழகாக இருக்குமோ அவ்விதம் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் உருவமானது, சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், அல்லது
ஷோடசாச்ரம், (16) ஆகவாவது, ஆதாரத்துடன் வட்ட
மாகவாவது இருப்பதாகும். 89

அது சிரஸ்சந்தமாகவோ, அலங்காரவசமாகவோ இருப்பதாம்.

இப்படிப்பட்ட ஆகாரமானது, தேவர்கள், அரசர்கள், பிராம்ஹணர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்கு அனுமதிக்கப் பட்டதாகும்.

ஸுரமிஜநரவாணாம் து வெஸ்யூநாம் நெவ
ஸுரூகெ ।

தகிஸம்ஸகம் ஸஜாவாஜி யுஜிணம் ததிலு-மடி ||சுச||

வனவம் ஸுக்ஷணஸம்வஹம் ஸீராதம் ஸம்வதாம் வடி ||

கராஸுஜீம(சு)யூஷகஸுஜிகுணஸாஸ்யாய: || சுஉ ||

அனெண-சாவயூகா; வனெஹதெ ஸவ-கக-ஸநாதநா: ।

சுஸயாசுஸீஜா து ஸக-சரா: ஸாய-அனெண-சகா: ||சுந||

ஸுஜஸீஜஸஜா சுசு-ஸு ஸக-சரா ஸுஜிஷ்யதெ ।

ஸாய-அஜிவாஜிமணசினுஸிகதாவிதடி || சுச ||

இது, சுரர்கள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள், வைசியர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். குத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டதல்ல.

அத்துட சம்பந்தித்திருக்கும்படி, துவஜ தண்டத்தை அதன் உச்சிக்குமேலே இருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். 91

இவ்விதமான லக்ஷணங்களுடன் கூடிய விமானமானது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 91½

கராளம், முத்கீ (பயறு) குல்மாஷம் (யாவகம்) கல்கம், சிக்கணசம், என்னும் இந்த ஐந்தும், யெகு காலமாக சகல விதமான காரியங்களுக்கும் உபயோகமான குரணங்களுக்கு உபயோகமானவைகளாகக் கூறப்பட்டிருப்பவைகளாகும்.

கடுக்காய், தானிக்காய், இவைகளின் விதையினளவு உள்ள, கூழாங்கற்களின் குரணத்தை, முன் கூறிய ஐந்து குரணங்களில், பாதியளவு சேர்க்கவேண்டும். 93

பயறளவுள்ள சிறிய கூழாங்கற்கள் முத்கம் (பயறு) என்று கூறப்படுகிறது.

அண்ணலே ஸக-ரோபஸ்கெதூ: யக் மூலாஸம்

(கூலாஷம்) தக்-அதெ !

கராமும் அரவி உதீம் அ தெந ராதெந யொக்யெகி ||கரு||

வாவெ-ராதூலாத், லிகதா அணகூறுண-ராதத: !

சூயாட-ஃ வெஷிதம் கஹம் அகணம் உஸூ கெவறு ||கக||

நிஸிடி, லிஷூலாதெந மொத், லிஷூகயாவத ||

வாவெ-ராதூலாத் அ வஹாநாம் வியாதவ்யம் வ்யாக்

வ்யாக் ||கக||

ஒண்ணரை, முக்கால், இரண்டு பங்குகள், முறையே, பெரிய கூழாங்கல், சிறிய கூழாங்கல், கிஞ்சல்களிகதை (புஷ்பத்தின் மகரந்தப்பொடி)யைப்போன்ற மணல், இவைகளின் பொடிகள், சர்க்கரை, சிப்பித்தூள் இவைகளைச் சேர்த்தால், அதற்கு குல்மாஷம், என்றுபெயர்.

கராளம், முக்கீ, இவைகளை, அதே அளவில் சேர்க்க வேண்டும். 95

முன்பு கூறப்பட்ட அளவுடன் கூடிய மணலுடன், அதேயளவு கடலை (கொத்துக்கடலை) மாவைச் சேர்க்க வேண்டும்.

இவ்விதமாக, இவைகளைச் சேர்த்து பிசையப்பட்ட கல்கமானது, வேலைகளுக்கு உபயோகமுள்ளதும், நல்ல பசையுள்ளதும், கேவலம் மஸ்தாயுமிருப்பதாகும்.

இந்த கல்கத்தினாலே, கற்களாலே மூடப்பட்டிருக்கிற உச்சி மூடியை, மனதுக்குத்தோன்றிய அளவுபூசி, உச்சியை துவாரமில்லாதிருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

முன்பு கூறப்பட்ட ஐந்துகளையும், தனித்தனியே கல்பிக்கவேண்டும். 97

கனம் அ. நிகண்ட தெந கருநீயம் விபகூனென: ।
 உயிழமுமலாஷயதிஷமுபாஜிதகருநீயமென: ॥ ௩௩ ॥

ஐயெழு நான்கொசு அறிதவகரெனென ஹ !
கழுதம் பரிபுலிய-தகை ஸொடிகலிதி ஸுதத || ௩௨ ||

சூயிம் சூயொழுகெநாழிள க்யூகா வடாண்டவா தத: ।
சூயிவழி வூயயா காய-நா நாதாஸுவாவிதா சூயா ॥

[illegible]

கராயுழி மூலாஷ்வ நலெகெகலம் மூலு |
கயூலாம் தடியெ-ந தடிய-லாய-லம் து விதுணு || ௩௩ ||

அப்படி வடிக்கட்டி எடுக்கப்பட்ட ஜலத்தினாலே,
கல்கத்தை, பசையுள் ளதாகக் க ல் பி த் து க் கெ ள் ள
வேண்டும். 100%

தயிர், பால், உளுந்துப்பசை, வெல்லம், நெய், வாழைப்பழம், இளநீர், நன்கு பழுத்த மாம்பழச்சாறு, இவைகளைக்கலந்து, சிப்பிகளினாலே கல்பிக்கப்படுகின்ற யாதொரு ஜலமுண்டோ, அதற்கு, பந்தோதகம், என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

102

முதலில் சுத்த ஜலத்தினாலே சுத்திசெய்து, பிறகு பந்தோதகத்தினாலே சுத்திசெய்யவேண்டும். அதன் பிறகு சுதாலேபனம் செய்து, பல வித ரூபங்களுடன் கூடிய காரியத்தைச் செய்யவேண்டும்.

சமர்த்தனாக இருப்பவன், சுட்டகங்கள், லோஹ லேஷ்டம், இவைகளினால், உசிதம்போல், கோபாநஸியின் மேல் பாகத்தை மூடவேண்டும்.

104

ஐயுஸூவ்யுயுக்த து யயெஷம் வநதிஷ்யதே |

ஷணாஸஸூதலம் பெபாகம் அதூஜாஸம் து லயூஜி ||

ஸயஸம் து லிஜாஸம் ஸூகி ஷணாஸூஷிததிஷ்யதே |

ததொ ஸஸொடிக்கெரெத¹ந ஸக்கெடி²க் 800: சுடி: ||

முவொவரீஷகாஸாரெ மெவம் அ³ண-⁴கியாம்

வ⁵த: |

சூலாடிநீயம் யதெந தகநம் அாடிநம் ரிடி: || 114 ||

ஷெவாநாம் அ லிஜாநாம் அாவாஸெ யொமஜம் ஸநாததடி |

ஸஹிரணஸ் ஸஸெ-⁶ஷாம் அ⁷த்ரம் யுஜீத ஸூலி⁸ந ||

கராளம், முத்தீ, குல்மாஷம், இவைகளின் கனம் தனித்தனியே, ஒவ்வொரு அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதில் அரைப் பங்கு (அரை அங்குலம்) கல்கத்தின் கனம் இருக்கவேண்டும். அதில் பாதியில் பாதி (அரைக்கால் அங்குலம்) பசையின் மானமிருக்கவேண்டும். 105

ஜலம், பூமி, இவைகளிலானால், அல்லது ஜல பூமியிலானால், அவைகளின் கனம், இஷ்டம்போல் இருப்பதாகும்.

இந்தப் பூச்சுக்களை, ஆறுமாசகாலம் ஆரப்போடுவது உத்தமமாகும். நான்கு மாசகாலம் ஆரப்போடுவது மத்திமமாகும். இரண்டு மாசம் ஆரப்போடுவது அதமமாகும்.

அதன் பிறகு, இவைகளை பந்தோதகத்தினாலே முறையே நினைக்கவேண்டும். 107

லுபையின் மேலேயுள்ள கற்பரப்பிலும், மறுபடி இவ்விதம், குர்ண காரியங்களைச் செய்து, முயற்சியுடன் மூடவேண்டும். அவ்விதம் செய்வது, கஞ்ச்சாதனமாகும் என்று கூறுகிறார்கள். 108

ஸூம்மருகயோவெதம் ஸ்ரீகாந்தசூக்யாநிதழ் !

விபுராதீநாம் அ வண-நாதாம் நிவாஸம் ஸம்வதாம் வதழ் ||

ஸம்மூரம் கரணம் டிவம் தெவாஸூரகயாநிதழ் !

நமம் தவவ்நீயாம் அரையாவாழி ந யொடியெக் ||ககக||

சுதெஷ்வரேஷ்யா வாலெ ஸாயநீயம் யமெஷ்தை !

வஹாஸம் காலையூஷம் ஸ்ரீநவாஷாஸம் மூலம் டிபி ||

சூஜ்யம் ஆஸம் து ஸவாஸம் க்ரீரம் அரேஷ்யம்ஸகழ் !

தேவாலயம், துவிஜாலயம், இவைகளில், இவ்விதம் செய்வதாகும். சாசுவதமாக இருக்கும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், எல்லாவற்றிற்கும், உள்ளும் புறமும், குடையை கல்பிக்கவேண்டும். (குறிப்பிட்ட காலம் வரையில், வெய்யிர், மழை, இவைகள், அவைகளில் விழாமலிருக்கும்படி, நிழலாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்)

மிகவும் மங்களகரமான கதைகளுடன் கூடியதும், சிரத்தையுடன் நிருத்தகிரியையுடன் கூடியதுமான, பிரம்ஹணாதிஜாதியினரின், நிவாஸஸ்தானமானது, சகல சம்பத்திற்கும் நிவாஸஸ்தானமாகும். 110

தேவர் அசுரர்களுடைய கதையுடன் கூடிய சண்டை, மரணம், துக்கம், நக்னம், (ஆடை இல்லாத உருவம்) தபஸ்விகளின் லீலை, வியாதியுடையவன் முதலியன, இவைகளை (சிகரங்களில்) கல்பிக்கக் கூடாது. 111

மற்றவர்களின் வீடுகளிலும், சிகரமில்லாத வீடுகளிலும் இஷ்டம்போல் சாதித்துக் கொள்ளுவதாகும்.

பந்தன சூர்ணத்தில், நூறு பங்குக்கு, ஐந்து(5) பங்கு உளுத்தம்பசை, ஒன்பது (9) அம்சம் வெல்லம், எட்டு(8)

செவாதாஃ ஶிஜஹுதீஸ வெஸுதாஃ ஹவதெயுதா ||

உயெ-ஷுகா விபாதவாஸுதஸு, ஶுஷணாநிதா: ।

ஸுஸிமா: ஸஉயுஸு ஸுஸுநாஸா: ஸுஸுஹதா: ||

ஸுஸிமாஸுவி ஸுஸிமா ஶிஷுவிசு, ஶிஷுவிதா: ।

விஷுராபாஷுதெஸு, ஶு ஶுஷுஷுகயா ஸஉ: ||கக||

ஸிஸுயெ ஶிஸுபெசு, ஶு ஶுஷுஷுகயா ஸஉ: ||கக||

ஶுஷுஷுகயா ஶிஸுபெசு, ஶு ஶுஷுஷுகயா ஸஉ: ||கக||

யுள்ளதாகும்) என்று சிலப் தந்திரங்களையறிந்த முனிவர்கள் கூறுகிறார்கள். 115

இப் பெரமுது தேவதைகள், பிராமணர்கள் ஶுத்திரியர்கள், வைசியர்கள் இவர்களின் வீட்டில், லக்ஷணம் பெருந்திய நான்கு மூர்தேஷ்டகைகளை (உச்சியில்வைக்கும் கற்களை) கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள் மேடுள்ளமில்லாமல் மனோஹரமாகவும், ஸமமாக சூளையில் வைத்து எரிக்கப்பட்டவைகளாகவும், நல்ல ஒலி (சத்தம்) உள்ளவைகளாகவும், மிகவும் சோபனமாகவும் இருக்க வேண்டும்.

அவைகள், கருங்கல்களாக இருந்தால், அவைகள், ஸ்திரீ சிலையாகவோ, புருஷ சிலையாகவோ இருப்பதாகும். அவைகள் பின்னப்பட்டவைகளாகவோ, துவாரமுள்ளவைகளாகவோ இருக்கக்கூடாது.

அந்தக் கல்லுகள் அகலம், நீளம், கனம் இவைகளில், பிரதமேஷ்டகைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். 118

பிரதமேஷ்டகையானது சிலாமயமாக இருந்தால், மூர்தேஷ்டகையும் சிலாமயமாகவே இருக்கவேண்டும். (செங்கல்லாக இருந்தால் செங்கல்லாகவே இருக்கவேண்டும்)

தெரெவாழ் தயாடுத அ நதவ வுளவெழுக்காழ்வாய: I
 வினாடி வெவ்வு ஸங்கீணை-3 வெய்து-3 வெவ்வுருவரிஷிதம் ||

தெரெவ உயி-3 விநதாஸம் நஹவதிஜீரிதடி |
 யோஹஜம் டாராஜம் வாவி ஸூ-விவிகாஹிஷிதெ || ௧௨௧ ||

ஹய-3 ஹ-வி-3 ஸாயாவிஷாரம் வாடிதஸூடி |
 சமு-3 மூ-3 விஷாராநாநாவ-3 டா கரஸம் தயா || ௧௨௨ ||

அதாரஸூலம் சுய-3 டா கி-3 ஹா-3 மகலயஸூயா |

என்பது பொருள்) அது எவ்வித தோஷமுமில்லாமலிருக்க வேண்டும்.

துவக்கம் முதல் சிகரம் வரையில் எந்த திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ அதே திரவியத்தினாலே, ஆதியிலும் அந்தத்திலும், அழகான இஷ்டகைகளை (பிரதமேஷ்டகை, மூர்தேஷ்டகைகளை) வைக்கவேண்டும்.

மிசிர திரவியங்களினாலே நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட ஸங்கீர்ண மந்திரத்தில், மேலேயுள்ள பாகமானது, எந்த திரவியத்தினாலே கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அதே திரவியத்தினாலே, சிரோ (உச்சியின்) வின்யாஸத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இது ரஹஸியமாகக் கூறப்பட்டதாகும்.

ஸ்தூபிகையின் கீலமானது, லோஹத்தினாலேயாவது மரத்தினாலேயாவது, இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது.

121

ஸ்தூபியின் கீலமானது, ஊர்துவ பூமியின் பாதத்தின் ஆயாமம், விஸ்தாரம், பாதம் இவைகளுக்கு சமமாக இருக்க வேண்டும். அதன் அக்கிரமானது (உச்சியானது) ஒரு அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்துமிருக்கவேண்டும்.

122

வகுதெய்யுடைய: கயடாகு ஸிவிவாடி நஞ்செய்ய: ||கஉ௩||

விஷாரதி மணாயாடி வஜாஸொது வாடிதலுடி |

சுலுடி து யயா ஹுடெள வனு உதி-ஸெடிதி ||கஉ௪||

சுயவா தலுவாயாடி மணம் கீருசெய்ய-கடி |

கூலவஜாஸொடிவிஷாரதி உதுஹா-மலெவ வா ||கஉ௫||

சும உய-கா, மஹாஸொ ஸிவிவாடி யயாஸுடி |

ஸிவராசு, திவக கீரு இம், மஹாஸொவி வா || கஉ௬ ||

வனவம் தியா ஸெ-ஜிஷம் ஸு-விசாகீருயா-கெ: |

அது, சச்சதுரமாக இருப்பதற்கு சமமாகச் செய்ய வேண்டும். அதன் அதோபகரமானது (அடிப்பக்கமானது) முக்கால்பங்கு இருக்கவேண்டும். மேலும் கீழும் வட்டமாகக்கல்பிக்க வேண்டும். அதன் கீழே சிசிபாதத்தை (மயிலின்கால்) வைக்க வேண்டும். (அந்த கீலமானது) அகலத்தைப்போல் மூன்று பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், வியாஸத்தின் (விஸ்தாரம்) உயரமுள்ளதாகவும், பாதத்திற்கு சமமாகவுமிருக்க வேண்டும். பூமியிலிருப்பதைப் போல அசையாமலும், பஞ்சமூர்திகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும்.

124

அல்லது, அந்தஸ்தூபியின் சிகையின் உயரத்தைப் போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளதாகவும், கீலத்தின் (முளையின்) உயரமுள்ளதாகவும், ஸ்தம்பத்தின் அகலத்தில் பாதி விஸ்தாரம், மூன்றில் ஒரு பங்கு விஸ்தாரம், அல்லது கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க வேண்டும். 125

கீலமானது, சிகரத்தின் வடிவத்தைப்போன்ற வடிவ முடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அல்லது, விங்கத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்க வேண்டும்.

126

இவ்விதமாக, ஸ்தூபியின் கீலமானது, மூன்று விதமாகப் பெரியோர்களால் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 126

ஸூநபுராத்திர வாஸு-3 ண்வெ து ஸுஸம்வூதெ ||

அதுஷ்டீவஸம்யுக்த வஸெஸு வஸிவெஷ்டிதெ |

ஸவ-3மயுஸம்யுக்த ஸுஸுஸாஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

ஸூஸிஸு அஸிதம் சுஸு 3 ண்வெ வாய் தசுவாடி |

விதூஸு டெவாஸு ஸு-3 ஷாடிஸு ஸுததணு-3 ஸுஸுஸு ||

சுஸுஸு மஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸுஸு ||

டெவதாஸுஸு ஸுஸு 3 ஷா தததாஸு ஸுஸுஸு || 33 ||

ஸுஸு: சுஸுஸுஸு ஸுஸு ஸு ஸு ஸுஸுஸுஸு ||

ஸு-3 மஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸு ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||

வீட்டின் வடக்குப் பக்கத்தில், நன்கு சுத்தம் செய்து, மண்டபத்தை கல்பித்து, அதில் நான்கு (4) தீபங்கள் வைத்து, நான்கு பக்கங்களிலும் வஸ்திரத்தினாலே சுற்றி, ஸகலமங்கள திரவியங்களையும் வைத்து, சுபகரமான சுத்தமான சம்பாநெல்லைப் பரப்பி, அந்த ஸ்தண்டிலத்தில், சண்டிதபதம், அல்லது மண்டூகபதத்தை கல்பிக்க வேண்டும். அதன் பிறகு வெளுப்பான தண்டல தாரையினாலே, பிரம்ஹாதிதேவதைகளை விந்யாஸம் செய்ய வேண்டும். அவர்களை ஆராதித்து, புவநாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும். (புவநாதிபதியின் ஜபத்தை செய்யவேண்டும்.) பிறகு,

தேவதைகளுக்கு, அந்தந்த நாமாக்களினாலே விதிப்படி பஸி கொடுக்கவேண்டும்.

130

பிறகு, ஸ்தபதியானவன், நல்ல கந்தோதகங்களினாலே நிறப்பப்பட்டவைகளும் பஞ்சரத்னங்களுடன் கூடியவைகளும், ஸூத்திரம்-வஸ்திரம்-சுர்சங்களுடன் கூடியவைகளும், மூடப்பட்டவைகளும், ஸுவர்ணத்துடன் கூடியவைகளும்
M. M. 19.

விதவஸூ வரிஅநொதரீயொ ஹெமலுக்: !

வீனா ஸூலம் வயொராது ள உவொஷ்டாயிவஸை
ஸூயீ: || ௧௩௭ ||

கருஸஸெலாதரொ வாஸெர-3 விதவஸூ வரிசுரொ |

தத: ப்ரஹாதெ விசெநெ நகூதூ கரணாவிதெ || ௧௩௮ ||

ஸூமலுதெ-3 ஸூமலுதெ ௮ ஸூவதி: ஸூவகெந து !

வூஷகூணுஹாராழிகடகெரம்மூயகெ: || ௧௩௯ ||

வணாம்மலுஷெனெஹெ-3 விதவி-3 தெஸூ விமலுஷித: !

ஹெமலுஷூவவிதஸூ நவஸூ வரிஅடி: || ௧௪௦ ||

ஸூதாநுமெவநஸெவ விதவூஷஸிரா: ஸூயி: !

யூவா யராதமும் ஸவ-3 விதவிவெ-3 ஸூயாதடி ||

அதன்மேலே தர்பைகளைப்பரப்பி, அதில் அவைகளை வைக்கவேண்டும்.

அதற்குப் பிறகு புத்திமானான ஸ்தபதியானவன், சுத்தனாக இருந்து கொண்டு, நன்கு அலங்கரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பு மாலையைதரித்துக் கொண்டு, வெளுப்பான வஸ்திரம் உத்தரீயங்களை தரித்துக்கொண்டு, சுவர்ணமோதிரத்தை தரித்துக்கொண்டு, இரவில் சுத்தமான பாலை குடித்துவிட்டு, உபவாசமாக இருக்க வேண்டும். 137

பிறகு, நிர்மலமான பிரபாத (வெடியும்) காலத்தில், கலசத்திற்கு வடக்குப் பக்கத்தில், வெண்மையான வஸ்திரத்தை விரித்து, சுபகரமான நகூத்திரம், சுபமான கரணம், சுபமான முஹூர்த்தம், சுபமான லக்னத்தில், ஸ்தபதியானவன், ஸ்தாபகனோடுகூட, புஷ்பம்-குண்டலம்-ஹாராதிகள் - கடகம் - மோதிரம் - சுவர்ண நிர்மிதமான பஞ்சாங்கங்களினால் அலங்காரம் செய்துகொண்டு, சுவர்ண யஞ்ஜோபவீதத்தைத் தரித்துக்கொண்டு, புதிதான வஸ்தி

ஸ்ரீவரதிராஜதர்மசாமவஸோதே வான்ஸுஜாடிய: :

தராஜாஸ் ஸ்டூடென்ட்ஸ் யூனியனாக கீழ்க்கண்டவாறு

வெற்றிவழிதாழ் ||கசக||

வருவ-மெவெஷ்காஸாநம் நிமிஷம் து டயீகூதடி !

த.ந.யெழி நவ ராதாநி விநதிஸெழி யயாகுடீ ||கசள||

வெள்ளை, மாதகம் வித்திசு வெவைய-ம் வவ்விதொயரெ !

ஊட்டியும் து யாஜ்யாயாம் ளளகிகம் வி.தரி ஸு.தழ ||

வாரூணெ ஷாபிகம் விஜயாசு உஹாநீயம் ஸஜீரணெ ।

வஜ்ரம் து ஸௌஜ்ஜெஸ்ய ஸதாஜெயபாநத்ரம் து

உவாமுகழ் || கசக ||

81. பாணிகுழம் உய்யுறெ ஹாமெ ஹாடகம் ௨ விதிக்குறிபெச்சு ।

பத்திரத்தின் மத்தியம், அல்லது சிகரத்தின் மூன்றில் ஒரு பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு பாகத்தில் அம்புஜத்திற்குக் கீழே, இருக்கவேண்டும்.

அந்த இடம் முதல், ஸ்தூபியின் உயரம், (எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு) கீலத்தின் நீளம் அளவிட்டுக் கொள்ளவேண்டும்.

146

இஷ்டகைகளை வைப்பதற்கு முன்னமே, இஷ்டகைகளை வைக்கவேண்டிய இடத்தை, துவாரமில்லாமல் திடப்படுத்தவேண்டும். அதன் நடுவில், நவரத்தினங்களை கிராமமாக வைக்கவேண்டும்.

147

கிழக்கு திக்கில் மரகதம், அக்கினி திக்கில் வைடுரியம், தெற்கு திக்கில் இந்திரநீலம், நிருருதி திக்கில் முத்து, மேற்கு திக்கில் ஸ்டிகம், வாயு திக்கில் மஹாநீலம், வடக்கு திக்கில் வஜ்ரம், ஈசானிய திக்கில் பவழம், மத்திய பாகத்தில்

ரவொவரவஸஸீஜெஹு யாநஜாநஜவஜளஷயாநி அ கருடு||

தஜுவெயு- ஸ்ருவிசிகா கீதம் ஸ்ராவயெடிஅதம் ஸஜ |

தஸூஸு ப்ருகூ,கிஹுஜ்ஜனாடி,நிஸி ஜஹாபுஜஜ ||கருக||

முயிதம் சுஷளபவஜெஸுபு காவ-ஜாவெஸவ-ஜா

உதொஹஜெ : |

தும்ஸயெதூடிசுபுஅஜள ப்ருமாமு,நிஜிஸம் தத: ||

ஸம்ஸுபுசெசு யஜி ஸவெ-ஷாம் ப்ருணிநாம்

ஸம்படிசுயெ |

ஹவதம் ஸ்ருவிசிகீதம் அ வஜெடாராவெஷு ஜாமுஜெக: ||

மாணிக்கமும் தங்கமும், என்று முறையே இவைகளை வைக்கவேண்டும்.

ரசபதார்த்தங்கள், உபரசங்கள், விதைகள், தானியங்கள், ஓஷதிகள், இவைகளையும் வைக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே, ஸ்தூபிகையின் கீலத்தை, அசையாமலும், சமமாகவும் வைக்கவேண்டும். 150½

அதன் வடக்குப்பக்கத்தில், பட்டு வஸ்திரங்களினாலாவது, அழகான பஞ்சுவஸ்திரங்களினாலாவது, பிணைக்கப்பட்ட, மஹாதுவஜத்தை பூமிதலம் வரையில் தொங்கவிடவேண்டும்.

அந்த துவஜமானது, அங்கிருந்து, வடக்கு கிழக்கு ஆகிய இரண்டு திக்குகளையும், அதாவது, வடகிழக்கு திக்கைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். (வடக்கிலிருந்து, ஈசானிய திக்கு வரையில் நீண்டிருக்க வேண்டும். அவ்விதமிருந்தால், அது, சகல பிராணிகளுக்கும், (ஜனங்களுக்கும்) சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் நிறைந்திருக்கச் செய்யும். (அவ்விதமிருந்தால் சகல ஜனங்களும், சகலவிதமான செல்வமும் நிறைந்தவர்களாக இருப்பார்கள்.) 152½

அதுதி-கூது அதும-காது ஸவக்ஸா: ஸஹிவெஸயெக் |
 அராராணுகரணம் காய-காசு ஸுஹிதித்ராஸபெரெ-
 ந-கெவெ: || கருச ||

யஜ்ஜானொ விஸு-கா தூ வுணஜே ஸிரஸா மூஸு-
 விராநஸூ-விகா ஸுஹிஅராராணுகரணாதி அ || கருநி ||

வஜ்ஜானி யதயானெஜ்ஜு வஸூநவி ஸவக்ஸகாநு |
 மூகா ஸூவதயெ க்ஸா ரெஷாநு ஹகூதா து தவ-கெயெக் ||

னவம் மூநிவெரெ: வெபூகூம் பூஸாஜாதாம் து
 மூய-கதி |
 மூஜேஜானாம் மஹ-ஸூயுதூ நெத்ருவிதூ தமூணரெ ||

ஜ்ஜுவெ யஜ்ஜெபெ து ஸஹாஜீநாஜெயாம்ஸுஜாக் |

பவநம், (சிகரம்) ஸ்தூபிகீலம், இவைகளை, சுத்தமான (வெளுப்பான) பட்டு வஸ்திரங்களினாலே சுற்றி, நான்கு திக்குகளிலும், கன்றுகளுடன் கூடிய நான்கு பசுக்களை நிறுத்தி வைக்கவேண்டும். விசித்திரமான புதிய வஸ்திரங்களினாலே, துவாரத்தை அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

(பிறகு) யஜ்ஜமானன், விசுத்தமான மனதுடன், குருவை நமஸ்கரித்து, விமானம், ஸ்தூபி, ஸ்தம்பம், துவாரம், இவைகளின் அலங்காரங்களையும் வணங்கி, வஸ்திரங்கள், தனம், தானியம், கன்றுகளுடன் கூடிய பசுக்கள், இவைகளை, சந்தோஷத்துடன் ஸ்தபதிக்குக் கொடுத்து, மற்றவர்களையும் பக்தியுடன் திருப்தி செய்து வைக்க வேண்டும். 156

இவ்விதமாக முனிவர்கள், பிராசாதங்களின் சிரஸ்ஸின் (சிகரங்களின்) நிர்மாணவிதியைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

ஹர்மியங்களில் கர்பசம்யோகத்திலும், நேத்திரபிக்தி யில் தலாந்தரத்திலும், மண்டபத்தில் மத்திய தேசத்திலும்,

வாஸாடிவக் விபாதவது மொவாராணா து உய-3நி ||

வனவ து விபி. நா ஸஜக் ஸ்வஸ் ஸ்வஸா வடி ||

யெந யக் கஉ-3 மாரஸாடின தடிவஸாதகெ ||கருக||

தெநெவ நிஷிதம் கஉ-3 ஸீஸளலாமஜாயுரெயகடி ||

தஸஜாஹாவ து தகிவாத்ர: ஸிஷெஜா வா து
மாரும் வபெ || ககடி ||

விவிஸா தஹிபொமெந ஸவ-3கஉ-3 ஸலாஅரெகி ||

அஜகாநாக் கவரிதெநாவி யவஸுநெஜந ஹாவிதடி ||

கரொகி ஸாநிநம் ஸீவ்ரஉநஜெகி ஹ நிஸ்ய: ||ககக||

சபை முதலியவைகளில் அப்புஜத்திற்குக் கீழேயும், பிராசாதத்தைப்போல் கல்பிக்க வேண்டும். கோபுரங் களுக்கு சிரஸில் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விதி யுடன் நன்கு கல்பிக்கப்பட்டால், அது, சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். 158

எந்தக் காரியமானது, எவனுலே, ஆதியில் துவக்கப் பட்டதோ, அவனுலேயே, அந்தக் காரியமானது, அதன் முடிவிலும் காரியம் செய்து முடிக்கப்பட்டால், அது ஐசுவரியம்-சௌபாக்கியங்களை விருத்திசெய்வதாகும்.

அவன் இல்லாவிட்டால், அவனுடைய புதல்வன், அல்லது, அவனுடைய சீடன், அந்த குருவை படத்தில் வரைந்து வைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய உத்தரவின் பேரில்(செய்வதாகக்கருதிக்கொண்டு), எல்லாகாரியங்களை யும் செய்யவேண்டும்.

அறியாமையினாலாவது, வேகமாகவாவது, எந்தக் காரியமானது, மற்றோருவனுலே (வேறுவிதமாக) கல்பிக்கபடு கின்றதோ, அது, இவ்வுலகத்தில், யஜமானனை, சீக்கிர மாக, வேறுவிதமாக, (இருந்த நிலையிலிருந்து மாறியவனாக) செய்து விடும், நிச்சயம்.

பெரியும் சூதவாந் வியம் யயாவகி

கூதவாழ்வ கரொதி நிஷிதாண்டி !

சுயவா வியிரத்யா ஹவெஜை

சுயமும் விரிந்ததழகு கொள்கி || ககஉ ||

வனவம் சீவானுகூதம் வுஷிராஹம்

காதம் உதாதாம் சிவாஹுஷணம் ௨ |

யாக்ஷா ஸவெ-ஷோம் கரானாஜிஸங்

பெளதம் ஸரீதர் அஷ்டகா ஸுரூபியே-3 ||ககந||

வழிநலனாயுலா^தலு^தஸகாபெராகவுகூதா:

புதுலாதிபிலா(ஸ்)நிம்ஸா: ஸவ்வண-3ாஸ் ஸவ்வ-3 |

சிகரத்தை எந்த விதியின் பிரகாரம் முதலில் செய்து வந்திருக்கிறானோ, அதே விதியின்படி, அதன் முடிவுவரையில் செய்யவேண்டும். அல்லாமல் வேறு விதியின்படி செய்யப்பட்டால், அது, அசுபத்தையுண்டுபண்ணும் எஜமானனை மாற்றிவிடும். (சிகரத்தை, ஆரம்பம் முதல் மூர்தேஷ்டகை வரையில் ஒரே விதமான விதியின்படி செய்ய வேண்டும். ஆரம்பத்தில் ஒருவிதமாகவும், முடிவில் மற்றொருவிதமாகவும் செய்யக்கூடாது. அவ்விதம் வேறு விதமாகச் செய்தால், அசுபத்தையளிக்கும். யஜமானனை தன்னிலையிலிருந்து மாற்றிவிடும்).

162

இவ்விதமாக, கீவாலங்காரம்-புஷ்கராபம், மல்ல
மானம், கராளம் முதலியபந்தங்கள், மூர்தேஷ்டகாபந்தம்,
இவைகள், யுக்தியுடன் நன்றாகக் கூறப்பட்டிருக்க
கிறது.

கருங்காலி - ஆச்சாமரம் - ஸாலம் - ஸ்தபகம் - அசேட்கம்
பலா - திமிசை - வேம்பு - ஏழிலைப்பாலை - பருஷம் - வகுளம் -

வரூஷ வகூறுவஹிஷீரிணீதெதுவலாஹீரீ:
ஸூஷுபிவீரஹாரா: ஸூஷுபிஷீரூ: வுலிவீர: ||

சுய ஹரே-ஹீ வரி(மி)ஷீதெ தரா
யஜநாநொவி மூரூஸு வய-ஹீ: |
உதமாயநுஸொஹதஷீ-ஹீவகூஷ
ஹூஷூஷுபிஷீரூஷுபிஷீரூஷுபிஷீரூ || ககூ ||

நவஸூஷுபி கவஹாராஷீகூ
ஷீபிஷா அங்கூராவ-ஹீணம் கூரூ |
நவஸூஷுபிஷீரூஷுபிஷீரூஷுபிஷீரூ:
ஷீபிஷாஸூஷுபிஷீரூஷுபிஷீரூ || ககூ ||

நவஸூஷுபிஷீரூ கரெய-ஹீமாயூகம்
வஸூவாஷுபிஷீரூஷுபிஷீரூஷுபிஷீரூ |

(முஹிமமரம்) வன்னி - ஷீரிணீ (பாலுள்ளமரம்) ப்இந்த
விருஷங்கனும், மிகவும் அழுத்தமாகவும், வலுவள்ளதரக
வும் இருக்கின்ற மரங்களும் ஸ்தூபிகிலத்திற்குரியவை
களாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 164

ஹர்மியமானது முழுமையும் கட்டிப்பூர்த்தியடைந்த
பிறகு, யஜமானன் - குரு - வர்த்தி, (சில்பி) இவர்கள்,
உத்தராயணத்தில், சோபனமான நகூத்திரம், சுபகா
மான பகூத்தில், ஜலசம்பிரோஷணகர்மாவைத் துவக்க
வேண்டும். 165

புன்புது (9) ஏழு (7) முன்று (3) அல்லதுஹந்து (3).
ராத்நிரிகளில், அங்குரார்பணத்தைச் செய்யவேண்டும்.
(அதற்காக) அந்த பவனத்தின் வடகிழக்கு திக்கில், அதி
வீசம் செய்வதற்குத் தகுந்த மண்டபத்தைக் கல்பிக்க
வேண்டும். 166

ஸனிதநத ஸவபெநி-வெஷித.

ஸுமெநாஜகு வரிதவபுஸபாமித || ௧௬௭ ||

தவழித்யெத துபாநி: ஸுணிதம் டிணாரதத: |

சுசுவாஷாஷவடிம் நதிவழி ஸ ஹாதிந வஸுநாயகாந ||

ஸுததஸுநாயாநாமி: விததிவாநாயத வபுஸபெ: |

மபெஸய-பெஸு திபெஸு ஸுமிம் டிணா, நிபாநத: ||

ததிபு-ம் வஹ வபெஸவ சுபாநா, வஸுபொமிதாந |

ஃணிஹவஸாரயுதாந, ஸஸுதிதாந, ஸாவிபாசகாந ||

அந்த-மண்டபமானது, ஒன்பது, (9) ஏழு (7) அல்லது ஐந்து (5) முழத்தில் சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாக) வும், எட்டு (8) கால்களுடையதாகவும், புதிதான வஸ்திரத்தினாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டதாகவும், விதாநத்துடன் கூடியதாகவும்; அழகான வஸ்திரங்களினாலே சுத்தப்பட்டு தாகவும், மனோஹரமாகவும், வெளுப்பான புஷ்பங்களின் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். 167

அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில், சம்பா நெல்வினாலே, ஒரு கோலளவுக்கு திட்டாணியைக் கல்பித்து, அதன்மேலே அஷ்டாஷ்ட பதத்தை (81 பதத்தை) வைத்து, (கல்பித்து) பிரம்ஹா முதலிய வஸ்து (வாஸ்து) நாயகர்களை, வெளுப்பான தண்டில (அரிசி) தாரையினாலே வைத்து, புஷ்பம், கந்தம், தூபம், தீபம் இவைகளினாலே பூஜை செய்து விதிப்படி படிபுகொடுத்து, அதன்மேலே, —

வஸ்திரங்களினால் அலங்காரம் செய்யப்பட்டவைகளும், ரத்னங்களுடனும் சுவர்ணத்துடனும் கூடியவைகளும், நூலில் சுத்தப்பட்டவைகளும் மேலே மூடப்பட்டவைகளும், தளங்கமற்றவைகளும், (களங்கம்—குற்றம் அல்லது அழுக்கு) துவாரமில்லாதவைகளும், சுவர்ணத்துடன்

நிலைமுகாதலுஷிராநு ஹாடிகொடிகவலரிதாநு |
உவவீவடிஸூரஸாநு ஸிஸுநாநாஹியாயஅ ||களக||

ஒகாராநிநரொனெந அஅஅயிக்ஷா நஜ்ஸெக்தத: |
கருஸஸெஜாதுரொ வாமெஸ-3 உஹ-3ாஸநவரிஸுரொ ||

அதுஷ்வுபீவஸ்யுக்ஷ ஸவ-3௦மருஸொஹிதெ |
வல்ததெஅதா ஹிஸு-3ாது: ஸுவதி: வுதராஸித: ||களக||

லீக்ஷா ஸு-3ம் வயொராது ள உவொஷ்ஜாயிவஸெக்தத: |
புராஸாடிஸூரமுதொ யாமஜ்ணவம் ஹியிநா அரெகி ||

அது-3-3ாரஸொயுக்ஷ அதுஷ்ஜாரணஹிதெ |
வாஸொஹி-3-3ாது: ஸு-3-3ாது: ஸு-3-3ாது: ஸு-3-3ாது: ||

ஜலத்தினாலே நிரப்பப்பட்டவைகளுமான ஐந்து ஐந்து
கலசங்களை, உபபீட பதங்களில் வைத்து, அவைகளை,
ஓம்காராதியும், நமோந்தமுமான அந்தந்த தேவதா நாமாக்
களினாலே பூஜித்துவைக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, அந்த கலசங்களுக்கு வடக்குப்பக்கத்தில்,
தர்பாசனம் பரப்பப்பட்டதும், நான்கு தீபங்களுடன் கூடிய
தும், சகலவிதமான மங்களங்களுடன் சோபிப்பதுமான
இடத்தில், பரிசுத்தமான மனதுடையவனும், சுத்தாத்மாவு
மான ஸ்தபதி, சுத்தமான பாலைக் குடித்து, விரதமாக
இருந்துகொண்டு, இரவில் உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

பிறகு பிராசாதத்தின் (அந்தக் கட்டிடத்தின்) முன்
பக்கத்தில், விதிப்படி யாக மண்டபத்தைக் கல்பிக்க
வேண்டும்.

அந்த யாக மண்டபமானது, நான்கு துவாரங்கள்
(வாயில்கள்) உள்ளதாகவும், நான்கு தோரணங்களுடைய
தாகவும், வஸ்திரங்களினாலேயும், தர்ப மாலைகளினாலேயும்,

தத்யெய் வெழிகா. காயாசு தத்யாஸக்யம்ஸாரத: |
அதாரமு அதாதி-கூஷ விதிக்கூஸக்யவக்ருவக ||௧௭௬||

ஸாரொம்செ ஸாரயொம்-கெய் கண்ணுஷாஸூலிஷுதெ |
சூரெவநாஸாராயுக் வெககெவநுயாநிதழ் || ௧௭௭ ||

ஸூராவகொ உதி-கெவெஸாய-ம் வியநா ஹாரொஅரொகி |
ஸாநிவி: ஸூணிதும் கூசுரா வெழியெய் விஅகூண: ||௧௭௮||

உதி-கூம்ஹம் தத்யெஸகி ஸூஷகி ஸீஷம்து உநுஸூரநு |

சந்தணம்—புஷ்பங்களினாலேயும் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட
தாகவும், இருக்கவேண்டும். 175

அதன் மத்தியில் அந்த யாக-மண்டப விஸ்தாரத்தில்,
மூன்றில் ஒரு பங்கு அளவுள்ளதாக வேதிகையைக் கல்பிக்க
வேண்டும். அந்த வேதிகையானது, நான்கு திக்குகளிலும்
சதுரச்ரமாகவும், விதிக்குகளில் அரச இலையைப் போலவு
மிருக்கவேண்டும். 176

இந்திர திக்கு, ஈசான திக்கு, இவைகளின் நடுவில்,
அஷ்டாசிரமாக குண்டமிருக்கவேண்டுமென்று, கூறப்பட்ட
திருக்கின்றது. அந்த குண்டமானது, மூன்று மேகலை
களுடனாவது, அல்லது ஒரு மேகலையுடனாவது இருக்க
வேண்டும். 177

அந்த குண்டத்தில், ஸ்தாபகன், மூர்த்தி அதிபர்
களுடன்விதிப்படி ஹேராமம் செய்யவேண்டும்.

சமர்த்தனாக இருப்பவன், வேதியின் மத்தியில், சம்பா
நெல்லினாலே ஸ்தண்டிலத்தை (திட்டாணியை) கல்பித்து,
பீஜ மந்திரத்தை ஸ்மரித்துக்கொண்டு, மூர்த்தி கும்பத்தை
பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 178

புராணாடிவழி அதுதி-கூடா வு துணு(னெ).
வியாநத: || களக ||

லந்தவ-ஆஸூராவகொ ஐாதவெடிஸம் நிவஸெத்தா(து) !
விசாரம் ஐநத: ஸூலிவிகாண் வலெஸூ நி-அவெஷ்யெஸி ||

கூஸாஸூலென-ஆத-அவெவ-அலெஸூ: ஸூலிவிகீற
8௮௮௮௮௮௮ !

ஸயூதெஸ் வாயஸாஸ் அ-ஆதாஸ், அ-யவாஸகூ: || களக ||

கூஸாஸ் மூயஸூலாஸ் வீதர் கூஸூ தயாஸூனா !
மூஸூலா ஸகூஸூலாஸ் ஹெவாஸூ நிபாய அ- ||

அயூதூயஸூ தகூஸூ ரதூஸூலாஸூ தாஸூலி: |
கூஸூலாஸூயூக் வாந் லெவாஸூலிவி: || களக ||

ஸ்தாபகன், பிராசாதத்தின், (யாகமண்டபத்தின்)
நாஸூலா திக்குகளிலும், விருத்த குண்டத்தில் அக்னிநைய
திருப்பதிசெய்து, வலித்துவரவேண்டும்.

பிறகு விமானத்தின் அடிமுதல், ஸ்தூபி "வரையிலி"
வஸ்திரத்தைத் சுத்தவேண்டும்.

ஸ்தூபி "கீலத்தை, தர்பைகள்" பரப்பப்பட்ட புதிய
வஸ்திரங்களினாலே அலங்காரம் செய்யவேண்டும். 1803

பலிஹரணத்திற்கான அன்னம், பாயஸான்னம், முத்
கான்னம், (பயத்தம்பருப்புப் பொங்கல்) யவான்னம்,
கிருணரான்னம், (எள்ளும் வெல்லமும் கலந்த அன்னம்)
குளான்னம், (சர்க்கரைப்பொங்கல்) சுத்தான்னம், பீத
வர்ணமான (மஞ்சள்) அன்னம், கருப்பு நிறமான அன்னம்,
சிவப்பு நிறமான அன்னம், இவைகளைத் தங்கப்பாத்திரத்தில்
வைத்துக்கொண்டு, —

தயிர் — பால் — நெய் — தேன் — த்னம் — புஷ்யம் — அஷ்டை

யாரயிசுபாம்பு ஹீராசுள வாஸு டெவஸயிம் அரெசி |
 "தத: ப்ரஹ்மாதெ விஸமெ நக்ஷத்ருகரணாநிதெ ||௧௮௪||

ஸ்ரவதிவ-பரவெஷாஸி: ப்ராவவஹாம் மஹிஷண: |
 யரதஹாடகயஜ்ஞாவனீத: ஸ்ரதாநுமெவத: ||௧௮௫||

ஸ்ரதவஸுஸிர: ப்ராவொஷிஷுஸாஹதவஸுயுக |
 ஹிராஸித-தேவராஸுக்ஷ-மே-காஸுணம் வியிநா அரெசி ||

ஸ்ராவ(ஸ்ர)வயெசி சுருபாஹொஹிர அ-ப்யெதிக
 வஸுஷுகெ: |

ப்யுபஸம் ஹெயா தத: ஸூதிஅதாநயநஜ்ஞமூ | ||௧௮௬||

ஈஜலம், இவைகளுடன், வாழைப்பழத்துடன் கூடிய பாத்திரம், இவைகளை, மற்ற சில்பிகளைக்கொண்டு, தூக்கி வரும்படி செய்து, ஸகல மூர்த்தியின் எதிரில் வைத்துவிட்டு, இரவில் வாஸ்து தேவபவியைச் செய்யவேண்டும்.

பிறகு சுபகரமான நக்ஷத்திரம் கரணத்துடன் கூடிய நிர்மலமான பிரபாத (உதய) காலத்தில், சிறந்த வேஷத்துடன் கூடிய ஸ்தபதி பஞ்சாங்க பூஷணங்களுடன், சுவர்ண யுஜ்ஞோயவீதத்தை தரித்துக்கொண்டு, வெளுப்பான யான சந்தணத்தைப்பூசிக் கொண்டு, வெளுப்பான புஷ்பத்தை சிரத்தில் தரித்துக்கொண்டு, தலைப்பாகையை தரித்துக்கொண்டு, புதிதான இரண்டு வஸ்திரங்களை தரித்துக்கொண்டு, திசாமூர்த்திகளைத் தவிர, மற்ற மூர்த்திகளுக்கு, விதியுடன் சக்ஷர்மோக்ஷணத்தைச் செய்ய வேண்டும். (கண்திறக்க வேண்டும்). 186

கலசதீர்த்தத்தினாலே, (முதலில் சகல மூர்த்திகளை) ஸ்நானம் செய்துவைத்து, கந்தம், புஷ்பத்தினாலே பூஜிக்க வேண்டும்.

விவிவா தீகூழலெண்ணெயுதயுயலெவக |

சூழாழி நவவெண்ணெய் பூவண்ணாடி யாநதலம் அயாந ||

யெதும் வவெண்ணெய் கந்தலம் அ டிச-பிசுவா யயாகுமல |

வீரமம் வுநராநதல ஸ்வதி: ஸ்வாகாஜயா ||கஅச||

ஸ்வகாஹுதய-பிசுவெவெண்ணெய்: ஸ்வவிவா அநெ: |

ஸ்வவிவா அநெ: | ஸ்வவிவா அநெ: |

ஸ்வவிவா அநெ: | ஸ்வவிவா அநெ: |

நமம்(வம்) |

அந்நாமருதொயெந ஸ்வ-பிசுவெவெண்ணெய் அ ||ககச||

முதலில், கண் திறக்கவேண்டிய இடத்தில் நயந மண்டலத்தை எழுதி, பிறகு, கூர்மையான சஸ்திரத் தினாலே (கத்தியினாலே) மூன்று கண்களையும் எழுத வேண்டும். (திறக்கப்பட்டகண்களை) புதிய வஸ்திரத் தினாலே மூடி, (பிறகு அந்த வஸ்திரத்தை எடுத்து விட்டு), முறையே, பிராம்ஹணர்கள், தானியக்குவியல், கன்றுடன் கூடிய பசுமாடு, கன்னிகை, இவைகளை பார்க்கும் படி செய்யவேண்டும். (காண்பிக்கவேண்டும்.) 1883

பிறகு, ஸ்தபதி, ஸ்தாபகனுடைய அனுமதியுடன், சங்கப்-காஹளம்-தூர்யம் - முதலிய வாத்திய கோஷங் களுடனும், ஸ்வஸதிவாசனங்களுடனும், வீமானத்திலேறிக் கொண்டு, ஸ்தூபியின் உச்சிமுதல், (ஸ்தூபியின்) பிரகிருதி (தலம்) வரையில், நான்கு திக்குகளிலும், பெரிய துவஜங் களைத் தொங்கவிட வேண்டும். அந்த துவஜங்கள் வெண் பட்டுகளினாலாவது, பஞ்ச நூலினாலாவது நெய்யப்பட்ட தாகவும் புதிதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

அதன்மேலே சுற்றிலும், சந்தணம்-அகில்-முதலிய சகல விதமான வாசனாபதார்த்தங்களுடன் கூடிய கந்தோத

கருப்பொருள்: கும்பாஹோத்ரிநம்பரிஷ்டாக் ஸஜனத்: ।

பெபாசுத்யெசு ஸுவதி: ப்ராஜு: ஸுவநாயிவதெ:

ജവെദ് || അഹ് ||

தெய்வநா(நாம் விவாத)நாம் பொதுவளதிகலம்முரிதாது !

ஸ்ரீமதிசுக்லம் ஸ்வணேஷு தாஜேண ரகதேவ்வா ||

உவமெழுச்சியா ஸளபெய: சுருகெவடி கீடுவகி ஸூதடி ।

ഈ ലോകം ഒരു വലിയ കളിപ്പാട്ടാണ്. അത് കളിക്കുന്നവർക്കായിട്ടാണ്.

விஜயநகரம் உதயம் மஹாபெரும் உ உணர்வு !

வெள்ளையிசைவா சுவெள்ளியிசைவா தவையென வறையிழை ||

கத்தினாலேயும்; கலசோதகத்தினாலேயும், குசோதகத்தினாலேயும் ப்ரோஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, புத்திமானான ஸ்தபதி, புலனாதிபதியை ஜபிக்க வேண்டும்.

தைதில் விமானங்களில், பஞ்சபௌதிக விமானம் வரையில் ஸ்தூபியின் கும்பமானது சுவார்ணத்தினாலாவது செம்பினாலாவது, வெள்ளியினாலாவது, கருங்கல்லினாலாவது செங்கல்லினாலாவது, சுதையினாலாவது, இஷ்டம்போல, கீல்தைப்போலிருக்க வேண்டும்.

கும்பத்தை அசையாமலிருக்கும்படி, நன்கு ஸ்தாபிதம் செய்து, கந்தோதகத்தினாலே, ப்ரோஷிக்க வேண்டும்.

பிறகு, விமானத்திலிருந்து இறங்கி, கர்பகிரஹம், மண்டபம், இவைகளைப் ப்ரோஷித்து, எதிரில் நின்று கொண்டு, தேவதையை வணங்கி இவ்விதம் சொல்ல வேண்டும்.

128

198

M. M. 20.

யாராயிவாதாக் ஸ்விருபுகொவாக்

ஓஷிதாநிவாதாக் வவநபுகொவாக் !

சுமெஸு ஓஹாக் ஓஷிதாஹிவாதாக்

நகஷ்விஓ ஸ்வி ஸ்வி ஓ ஓஷிதாஹிவாதாக் || ௧௧௧ ||

நிரூஜா ஓஷிதா ஸ்யதா ப்ருயிதா

யஸஸா கஹிதா தவியஸுதா !

ஸததம் நிரூவபுகொவாதாக்

ப்ருயிவீ ப்ருயஸுதா யஸஸிவதா || ௧௧௨ ||

ப்ருஹி விஷ்ணு: ஸங்கர: ஸவஸிவதா

சுஷாணி நுக்ஷ: வாஸுதா: ஸிம்ஹகெதா: !

ஜெஷ்ணாவிஸுதாவிஷ்ணு: ப்ருஜாதா

ஸ்ரீஸௌஹாமஜாரொமஜெஷ்ணாமஜெஷ்ணாம || ௧௧௩ ||

ஹே தேவ! பெருமழை பெய்வதிலிருந்தும், ஜல பிரகோபத்திலிருந்தும் (ஜலம் தாருமாருக ஓடுவதிலிருந்தும்) ஆலங்கட்டிகள் விழுவதிலிருந்தும், பெருங்காத்திலிருந்தும், அக்னிதாஹத்திலிருந்தும் (தீப்பிடிப்பதிலிருந்தும்), திருட்டுக் குற்றத்திலிருந்தும், இந்த கிரஹத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டும். எனக்கும் கேஷமத்தையளிக்கவேண்டும். 196

பூமியானது (ஜனங்கள்) வியாதியில்லாததாகவும், ஸந்தோஷமுடையதாகவும், புகழினால் பிரஸித்தி பெற்றதாகவும், பெரியதாகவும், ஆச்சரியகரமான விரியமுடையதாகவும், எப்பொழுதும் உபத்திரவமில்லாத காரியங்களை யுடையதாகவும், தர்மமாக ஜீவித்திருக்க வேண்டும். 197

பிரம்ஹா-விஷ்ணு-பரமேசுவரன்-சகல தேவதைகள்-பூதேவி-லக்ஷ்மி-சரசுவதி-துர்வை-ஜ்யேஷ்டை-விசுவதேவர் களின் பத்திகள், இவர்கள், பிராஜைகளும், சம்பத்து,

வஞ்சியெழுத்து யயோஸகி ஸாவக: ஸவ.யிம் தத: ।

வாழ்நாடுகளுக்கெல்லாம் யுத்தோதார ஸூரியன் ||

யானென்று வயாவிவ-ஹெஹ; வாஹதெஹ-ஹி

உதாரணம்: 1

பொஷாநவி அ தக்ஷாழியிஷ்டிஸவ-நாநு ஸ கர-புணி ||௨௦௪||

ஸனாப்தியெக் ஹிரணெத்யா வடுஸ வ-ராவி

8சொஹஸொ: 1

[illegible]

வஸ்வாநீதி பூஜம் யெநம் வீரதா ஸ்வதயெ டிபெசு !

வனவனெவம் கூதம் வனெவ வயயெசு நிதலாயுமாய் ||

பரோதவீரமாத்ர மதா வரதிக் துமெக் புயி

(புரூவம்) !

தனது சக்திக்கேற்றபடி, ஸ்தாபகனையும், ஸ்தபதியையும், பூஜிக்க வேண்டும். பிறகு —

யஜமானன், புத்திர—மித்திர—களத்திராதிகளுடன்; சந்தோஷத்துடன், அந்தக்காரியத்தில் உதவியாக வேலை செய்தவர்களான, தஷன் முதலிய மற்றவர்களையும், தனம்-தானியம்—பசுக்கள்—வஸ்திரங்கள்—வாஹநங்கள்—பூமி, இவைகளைக்கொடுத்து திரிப்தியடையச்செய்யவேண்டும்.

சுவர்ணம்-மனோஹரமான வஸ்திரங்கள், விமானம்-ஸ்தூபி-ஸ்தம்பங்கள்-மண்டபம்-இவைகளில் அலங்காரம் செய்திருந்த வஸ்திரங்கள் முதலியவைகள், துவஜம், பசு, இவைகளை, ஸந்தோஷமாக ஸ்தபதிக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

2053

2054

இவ்விதமாகச் செய்யப்படும் வஸ்துவானது, (பிராசாதமானது) யுகம் முடியும் வரையில் சாசுவதமாக விருத்தியடையும்.

206

206

சுநத்யா அக் மருமெவ மருமெத தது வஸு-நி ||

மூதபெருதவிசா அாதிநாகுலாஸ் வஸுநத்யா ||

தஸுக் பூலாநிஷ்டை வஸு-நி பெரு-நி ||

அரெக் || 11 ||

ஊவெ அ வஸாயா வர மெ கிஹாஸாநு ||

ஹேமம-ஸுலாயா து தது மூலாநாகுலிடு || 12 ||

விஸுகொஷெ பூவாயா அ யாநதாமாஸு || 13 ||

வாஸு-பெவஸுநி அஸாயிவாஸு கி-நி || 14 ||

ஸு வதி: வூததி துதா பூவவஸுநி மரு-நி ||

தவா-ஸாயாஸு வ தவவஸுநி து-நி || 15 ||

யஜமானன் இவ்வுலகத்திலும், பரலோகத்திலும்,
சிறந்த பலனையடைவான். நிச்சயம்.

அப்படிச் செய்யாமல் போனால், யஜமானன் அந்தப்
பிராசாத நிர்மாண பலனையடையமாட்டான். 207

புதிதாக நிர்மாணம் செய்யப்பட்ட வஸ்துவில் (பிரா
சாதத்தில்) பூதங்கள்-பிரேதங்கள்-பைசாசங்கள்-ராக்ஷச
கிரஹங்கள் (வந்து வளிக்கத் துவங்குமாயால், அவ்
விதம், அவைகளையாமல்நீங்கும்படி செய்வதற்காக)
ஆலயம் நிர்மாணமான உடனேயே சம்புரோக்ஷணம் செய்யு
வேண்டும். 208

மண்டபம், சபை, ரங்க மண்டபம், விஹாரஸாலை,
ஹேமகர்பசபை, துலாபார்க்கூடம், விசுவ கோஷ்டம்,
பானியசாலை (ஜலம் வைக்குமிடம்) தானியசாலை, சமையல்
கட்டு, இந்த இடங்களுள், ஏதாவது ஒரிடத்தில், அல்லது
இந்த இடங்களில், வாஸ்து தேவ பலியைக் கொடுத்து
விட்டு, விதியுடன் அதிவாசம் (அதிவாசம் ஆய்விடத்திற்

ஹவ-ஃமமறுவொவெஷுறு ஐறுலம்வெ ஶ்ரக்ஷணம் அரெசி !
உத்ராயணரோஸெ து க்ரதம் அஷுததெராதெ || ௨௧௨ ||

ஶ்ரீதெவெஷுவரெவம் து க்ரத-ஶ்ரததிக்ஷிணாயதெ !
த்ரிநாஷ்டரெகராத்ரம் வா ஸஷெஷாயிவாஸரெவ வா ||
ததெத்ரவாஸிகரெ ஶ்ரவெஷு றுலெசி கத-ஶ்ரஹசி மறு ||

ஶனகத்ரிவஹ க்ரபெஷு தயாயிஷெவா:
ஶனகத்ரிவஹ க்ரத-ஶ்ரததிக்ஷிணாயதெ !
ததெத்ரவாஸிகரெ ஶ்ரவெஷு றுலெசி கத-ஶ்ரஹசி மறு || ௨௧௩ ||

இரவு வசிப்பது) செய்து, பிறகு ஸ்தபதியானவன், சுத்த
மான சரீரம் மனதுடன், பஞ்சாங்க பூஷணங்களை தரித்துக்
கொண்டு, புதிய வஸ்திரம், உத்தரீயங்களைத் தரித்துக்
கொண்டு சகலவிதமான வாத்திய கோஷங்களுடன், ஜல
சம்பிரேராக்ஷணத்தைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதம் சம்பிரேராக்ஷணம் செய்யும் காலமானது,
உத்தராயண மாதத்திலிருப்பது உத்தமமாகும். 212

சீக்கிரமாகச் செய்ய வேண்டியதாக இருந்தால்,
தக்ஷிணாயன காலத்தில், இவ்விதமே சம்பிரேராக்ஷணம்
செய்வதாகும்.

மூன்று இரவு (3 நாள்) ஓரீரவு அல்லது ஸத்யோதி
வாசம் செய்வதாகும். 213

அதுவிஷயத்தில் குறைவில்லாமல் தனம் சிலவழிக்கப்
பட்டால், கர்த்தா பெரும் பலனையடைவார். 214.

(சீக்கிரமாக செய்யப்படும் சம்பிரேராக்ஷணத்தில்) ஒரு
கலசம், மூன்று கலசம், அல்லது ஐந்து கலசங்களில் ஒன்று,

ணவம் ஸுஷா ஹவநகர-ஃ ஸ்ராவிதே

கூய-ஸாஜ்ஜதெஸஜதமொகூஸம்வடிவெஸ்த !

யதெவஸீ தஜ்ஜஸாவிசுவஸூவெஸம்

தஜாஸூ-தெவஸவிஹீநஜத-ஃ-ஃ ஸ்ராவி || ௨௧௬ ||

உதி லயதெ வஸூஸாஜ்ஜந் ஸிவாகரணஹவந

கர-ஃஸாவிவிபாநம் நார சுஷாடிசொடியாய: ||

மூன்று அல்லது ஐந்து அதி தேவதா மூர்த்திகளை
பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

இந்தக் காரியத்தை அவரவர்களுக்குரிய தந்திரங்
களுடன் செய்யவேண்டும்.

மூர்த்திகளுக்குக் கீழே சுவர்ணம் நவரத்னங்களை
வைக்கவேண்டும்.

கலசங்களை விதியுடன் வைக்கவேண்டும்.

215

அரசன், ஜனங்கள், கோகுலம், ஐசுவரியம், இவை
களின் சமிருத்தியையுத்தேசித்து, பவன கர்ம சமாப்தியை
இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

எந்த வாஸ்துவானது, வாஸ்துவில் செய்யவேண்டிய
வைகள் செய்யப்படாமலிருக்கின்றதோ, அல்லது விபரீத
மாக செய்யப்பட்டிருக்கின்றதோ, வாஸ்து பவி செய்யப்
படாமலிருக்கின்றதோ, அந்த வாஸ்துவானது அனர்த்
தத்தையுண்டுபண்ணும்.

216

சிகரகரணம் பவனஸமாப்தி விதானம் என்னும்
பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய வனகொநவீம்ஸொய்யாய: ||

வனகொளலம் அதுஉயர்தம் வனகொளலம் ஸொளலம்: |

அதுஉயர்தம் ஸொளலம் நவவடித் துவிவர்தம் || ௧ ||

தாரொ வனகொளலம் ஸொளலம் துவிவர்தம்: |

அதுஉயர்தம் து துவிவர்தம் ஸொளலம் வனகொளலம்

வனகொளலம் || ௨ ||

உயர்தம் அதுஉயர்தம் ஸொளலம் அதுஉயர்தம்: |

அதுஉயர்தம் வனகொளலம் அதுஉயர்தம் வனகொளலம் || ௩ ||

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

நான்கு விதமான அளவுகளுடன், ஏக பெளமத்தை, சாஸ்திரப்படி சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

மூன்று (3) அல்லது நான்கு (4) ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) ஹஸ்தம் வரையில் அகலமும், அகலத்தில் ஏழு (7) பங்கு, அல்லது பத்து (10) பங்கு, அதில் அரைப்பங்கு அதிகம், (1½ பங்கு) அதில் முக்கால் பங்கு, *அதைப்போலிரண்டு பங்கு, உயரமுமிருக்க வேண்டும். இவைகள், முறையே, சாந்திகம் (1) பெளஷ்டிகம் (2) ஜயதம் (3) அத்புதம் (4) என்று பெயருடையவைகளாம். இவ்விதம் நான்கு (4) விதமான உயரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. 2½

இவைகள் சதுரம், சதுரச்சரம், (சதுரசிரம்) விருத்தம், நீளம், (நீண்ட விருத்தம்) துவியச்சரவிருத்தம், ஷடச்சரம்,

†அதிவாடி உதி வாஸ்தவ வாஸ்தவ வாதி |

*அதில் அரைப்பங்கு என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஊஷாபுராசுரகிஹே-ஹீஷாம் ஸிவரெவி தயெவ த ।

ஸம் சிவாபிஷய-ஹீ வா ஹவணவபிஷிதெ || ௪ ||

ஸம் ததணுவம் பவஹீ ஸாணாராம் ஸவெஸகிழ ।

யுமஸம்ஹஸாரயுத் யுத்யா ஸவ-ஹீமஸொஸிதம் || ௫ ||

ஸாய-ஹீஷாம் ஹீஷாம் வா பூஸாபிஷயாம்ஸவெ வா ।

ஹாராமுஸி ஹீஷாம் ஹீஷாம் தவஹீ வெஸதழ || ௬ ||

ஸாவகாஸாணாராம் வெசி ஹீஷாம் ஹீஷாம் து வா ।

வாஸெ-ஹீ ஸொவாதஸம்யுத் ஹீஷாம் ஹீஷாம் ஹீஷாம் || ௭ ||

அஷ்டாசர்ம, ஆதிய உருவங்களைக் கொண்டவைகளாம். சிகரத்திலும் அவ்விதமான உருவங்களை யுடையவைகளே யாகும். 8½

முகமண்டபமானது, சமமாகவோ, முக்கால் பங்கோ, அரைப்பங்கோ இருப்பதாகும். 4

எதனுடைய முக மண்டபமானது சமமாக இருக்கின்றதோ, அதை இடைவெளியுள்ளதாகவும், வேசத்துடன் கூடியதாகவும், இரட்டைத் தூண்களுடன் கூடியதாகவும், சர்வாங்க சோபிதமாகவும் இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 5

அதன் மத்திய விஸ்தாரமானது, ஒண்ணரை ஹஸ்தமானாலும், இரண்டு ஹஸ்தமானாலும், பிராசாதத்தின் அம்சமானாலும், அதன் வேசனமானது இரண்டு தண்டமாகும்.

அதிக இடைவெளியுள்ளதானால், இரண்டு, அல்லது மூன்று (3) ஹஸ்தம் இடைவெளியுள்ளதாகவும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுள்ளதாகவும், யானைத் துதிக்கையாலலங்கரிக்கப் பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும். 7

யாழ்: கும்புலாழாய்க்கம் தகிலைம் வா
வாழைநம் வா வித்திலைம்ஹைநடி |
வாழைந் தொதடி வித்திலைந் தொவெம்
கும்புலாழை ஹைவலாழை பீராகு || அ ||

ததிலைநதாயதகரெஹ் அ ஹைநாநாசி
ஹைந் திவாநகரையேயாவி வாநடி |
ததெந் வ வலைநி யலாவிதரையரெஹ்
ஹைந் அ வலைநிதெந்நகரையேயாவி || கூ ||

கிரைந் ஹைந் ஹைந் ஹைந் ஹைந் நிகெதநடி |
வாழைந் ஹைந் ஹைந் ஹைந் ஹைந் ஹைந் ||

விமானத்தின் பித்தி விஸ்தாரமானது, அந்தக்கட்டிடத்
தின் சுவற்றின் விஸ்தாரத்தில் அரைப்பங்கு, சமவிஸ்தாரம்,
அல்லது முக்கால் பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும்.

விஸ்தாரத்திற்கு ஸம அளவு, முக்கால் பங்கு அகலம்,
அல்லது அரைப்பங்கு அகலமுள்ளதாக கல்பிக்கவேண்டும்.

இதன் பக்கத்தில், இரண்டு அல்லது மூன்று தண்டம்
வேசத்தையும் (வேசம்-வழி) கல்பிக்கவேண்டும். 8

விமானத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற அகலம், உயரம்
களில், அதே வஸ்துவில், ஒரு ஹஸ்தம், முக்கால் ஹஸ்தம்,
அரை ஹஸ்தம், அல்லது கால் ஹஸ்தம், உசிதம்பேரல்
கூட்டிக்கொள்ளுவதும், குறைத்துக்கொள்ளுவதுமாகும்.
ஆனால் அப்படிச் செய்வது, அதேக சாஸ்திரங்களுக்கும்
சம்மதமாக இருக்கவேண்டும். நிந்திக்கப்படாமலிருக்க
வேண்டும்.

விமானம் (1) பவனம் (2) ஹர்மியம் (3) ஸௌதம் (4)

சூறியம் திருயம் வாஸஸாஸ்டீஷம் வஸூ வாஸூகழ் |
 ஷேதத்ராயததம் வெஸு ரநிநம் யிஷ்டீகம் வடிழ் || ௧௧ ||

மூயம் ஷயஸநாமம் உ தயொடிவலிதம் வுந: |
 ஸோநலிதேவ ஸூகூஸ வய-ஸாயாவோஹி வஸூரிதெ: ||

ஹஸ்தீதாரதீ ஹாஸெகம் ஹிதாஸெஷு
 மூணாஸகழ் |

யாதூஹாமெ யுமாஸ: ஸூகூ ஸாணாஸம்
 நவஹாமிதெ || ௧௨ ||

ஸூாஸெ ரஸஹாமம் து யாதூத்யொடிஸாஸகெ |
 தியூஸெ வஸூஹாமம் து ஸவூடிஸெ நவாஸகழ் || ௧௩ ||

விஷாராய-ஸம் து தெ ஸவெ-ஸ நாமீமஹஸிஸாஸதா: |
 ஸஸிகெ வஹாமெ து யுமாய-ஸம் வஹிஷூரதழ் || ௧௪ ||

தாம (5) நிகேதனம் (6) பிராசாதம் (7) சதனம் (8) சத்ம்
 (9) கேஹம் (10) ஆவாஸகம் (11) கிரஹம் (12) ஆலயம்
 (13) நிலயம் (14) வாசம் (15) ஆஸ்பதம் (16) வஸ்து (17)
 வாஸ்துகம் (18) ஷேத்திரம் (19) ஆயதநம் (20) வேச்ம்
 (21) மந்திரம் (22) திஷ்ணியகம் (23) பதம் (24) லயம்
 (25) ஷயம் (26) அகாரம் (27) உ த வஸிதம் (28)
 ஸ்தானம் (29) என்னும் பதங்கள், பர்யாய வாசகங்களாகு
 மென்று பண்டிதர்கள் கூறியுள்ளார்கள். 12

மாளிகையின் அகலத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம்,
 ஐந்தில் மூன்று ($\frac{2}{5}$) பாகம், ஏழில் நான்கு ($\frac{4}{7}$) பாகம்,
 ஒன்பதில் ஐந்து ($\frac{5}{9}$) பாகம், பதினொன்றில் ஆறு ($\frac{6}{11}$) பாகம்,
 பதிமூன்றில் ஏழு ($\frac{7}{13}$) பாகம், பதினைந்தில் எட்டு ($\frac{8}{15}$)
 பாகம், பதினேழில் ஒன்பது ($\frac{9}{17}$) பாகம், விஸ்தாரத்தில்
 சரிபாதியளவு, இவைகள் யாவும், நாளீ கிருஹத்தின்
 விஸ்தாரங்களாம். 14 $\frac{1}{2}$

வழிதாரகிருமாமெகம் குமலதாரலிசி ஸூததடி |
குமலதாரகிருமாமெகம் குமலஸூதாவயமகடி ||

வயுமஸூதகிருமாமெகம் குமலஸூதாவயி ககாரடி |
ககாரகிருமணம் வாய் தகிருமாமெகம் குமல || ௧௪ ||

ஸூத கிருமாமெகம் வா ககாரதாவீ விநிம-3௪டி |
தகிருமாமெகம் குமலதாரதாவீ நம் ஸகாரதாவீ || ௧௫ ||

மகியுயம் தகிருமாமெகம் கிருவாடி வா விநியதெ |
ககாரதாவீ கிருமாமெகம் வெடிகொடியீநிதடி |

பலிகையின் பத்ம பாகத்தில், (எட்டு பாகத்தில்)
நாலரை (4½) பங்கு, பத்மத்தின் விஸ்தாரமாகும். 13

பத்ம விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம் கும்பத்
தின் விஸ்தாரமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கும்பத்தின் விஸ்தாரத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம்,
கும்பத்தின் அடியின் வலக்னம் (குறுகிய இடம்) ஆகும். 16

வலக்னத்தில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம், கும்பத்தின்
மேலையுள்ள கந்தரம் (கழுத்து) ஆகும்.

கும்பத்தின் பாலியானது, கந்தரத்தைப்போல் மூன்று
மடங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும்.

அதில் மூன்றில் ஒரு (⅓) பாகம் குட்மளம் (கும்பத்தின்
உச்சியிலிருக்கின்ற மொட்டு) ஆகும். 17

மஹாநாளியின் விநிர்கமமானது, (கும்ப நாளியின்
நீளமானது) குட்மளத்தின் அளவு, அதில் மூன்றில் ஒரு (⅓)
பாகம், அல்லது அதில் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

அதன் ஸ்கந்தாந்தத்தின் உயரமானது, அதன் அகலத்

ஸாய-சேணம் தி-சேணம் வா சுஷு-நாஸூவிஸாநாகடி ||

வாஷொஸெஸெயெ வ-கிநாஷாஷாஷாஷா

அரொஸெஸெயெ த-கிஷெகாம்பஹீநடி I

விஸாரம் ஸூஸி த-கிஷு-ஸாய-சேணம்

அரம் சுய-சேஸி ஹே-சேஸெயெ த-வாணாடி || ௨௦ ||

யொமவஸூஸம் வாஷவிஷம்ஹாநம்

வாஷாயிசூஸம் வா த-சுய-சே தி-வாஷடி I

தில், மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகம், அல்லது நான்கில் ஒரு ($\frac{1}{4}$) பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 18

சக்தி துவஜமானது, அதில் அரை ($\frac{1}{2}$) பங்கு அல்லது முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வேதிகையின் உயரமானது, கந்தரத்தின் உயரத்தில் மூன்றில் ஒரு ($\frac{1}{3}$) பாகமிருக்கவேண்டும். 19

சுஷுத்ர நாளியின் விசாலமானது, ஒண்ணரை ($1\frac{1}{2}$) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம் இருக்கவேண்டும்.

பாதத்தின் உயரத்தை பத்து (10) ஒன்பது (9) அல்லது எட்டு (8) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாகங்களில் ஒரு (1) பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு, அந்த அளவை துவாரத்தின் அளவாகக் கொள்ளவேண்டும். உயரத்தில் சரிபாதிளவு துவாரத்தின் அகலமாகும்.

இவ்விதமாக, அரசர்களுக்கு ஹர்மியத்தின் மத்திய பாகத்தில், துவாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 20

யோக விஸ்தாரமானது, (அதை இணைக்கும் விஸ்தாரமானது) பாதவிஷ்கம்பத்தின் (அகலத்தின்) அளவாகும்.

ஸாஹுத்யம் ஸாஹுத்யயெ வெஹாஹெ

ஸாஹெய் ஸாஸ்கெஷ்வணம் தசு.கி. ஹாஹெம: ||௨௬||

விதிவலாஸெ ஶாஹாஹெ து ஶாஹெய்

வஹாஹாஹம் ஶாஹாஹெய் ஶாஹெய்

தஹாஹெ: ஶாஹெய் தஹாஹெ

ஶாஹெய் ஶாஹெய் விதிவலாஸெ: ||௨௭||

ஶாஹெய் வா ஶாஹெய் கெஹாஹெய் மஹாஹெய்

வஹாஹெய் தஹம் வஹெ ஶாஹெய் ஶாஹெய் ஶாஹெய் ||

ஶாஹெய் ஶாஹெய் ஶாஹெய் ஶாஹெய் ஶாஹெய்

வஹாஹெய் ||

ஶாஹெய், ஶாஹெய் ஶாஹெய் ஶாஹெய் ஶாஹெய் ||

கால் (1) பங்கு, அரை (1) பங்கு, அல்லது முக்கால் (1)
பங்கு இருப்பதாகும்.

பெரும்பாலும் உயரத்தில் நான்கில் மூன்று (1) பாகம்,
வெளிப்பக்கத்தில் அப்படித்துடன் கூடிய ஶாஹெய்
(வால்வீச்சு) இருப்பதாகும். 21

சுவற்றின் விஸ்தாரமானது, வெளியில் பன்னிரண்டு
(12) அம்சமாக இருந்தால், ஐந்து (5) அம்சம், துவார
யோகத்தின் மத்தியத்திற்கு வெளியிலிருப்பதாகும். அவ்
விதமே நடுவிலுள்ள ஸ்தம்பத்தின் மத்தியமாகும். இவ்
விரண்டுகளின் மத்தியமானது, பித்தி மத்தியமாகு மென்று,
விதியையறிந்தவர்கள் கூறுகிறார்கள். 22

சகல்விதமான கட்டிடங்களிலும், தலமானது, ஜன்
மாந்தம் (1) ஜகதியந்தம் (2) கைரவாந்தம் (3) களாந்தம்
(4) பட்டிகாந்தம் (5) என்று ஐந்துவிதமாகும். 23

அதுவி-ஸோமம்மூம் யாவசு சூயாஃ வஹயா ஹவெசு ।
சுஷாம்மூம் ஸாராஹி அிஅஹ்மூவிவய-நாசு ॥

தாரம் ஷோயஸோத்ராணம் வஹயா வரிகீதி-நதடி ।
ஸஃ த்ரிவாடிபய-ஃ வா வநா அிஅஹ்மூம் து லயஹி ॥

த்ரிஅது: வஹஷணாத்ரம் தாரம் தசுஸைந்தீகடி ।
உ-ஹாசு வஹவிவா,மம் ஸாஹி-மூம் யாராஸைந்தீகடி ॥

வடிதம் வஹிவஹெண சிஹிதூ-ஹாஹதா மூகடி ।
வஹம் நாஹம் பூகத-ஹிவஹ வாஹி வூஸாடிபயஹி ॥

அதன் கீழேயும் மேலேயும் துவாரமிருக்கவேண்டும். வெளிப்பக்கத்தில் நாளத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் நீளமானது, பன்னிரண்டு (12) அங்குலம் முதல் மூன்று (3) மூன்று (3) அங்குலம் வீதமாக இருபத்தினான்கு (24) அங்குலம் வரையில் ஐந்து (5) விதமாகும்.

அதன் விஸ்தாரமானது, எட்டு (8) அங்குலம் முதல் இரண்டு (2) இரண்டு (2) அங்குலம் வீதமாக பதினாறு (16) அங்குலம் வரையில் கூட்டிவர, ஐந்து (5) விதமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 25

அதன் கனமானது, அகலத்திற்கு சமமாகவோ, அதில் முக்கால் பங்காகவோ, அரைப் பங்காகவோ, இருக்க வேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரமிருக்கவேண்டும். 26

அது மூன்று (3) நான்கு (4) அல்லது ஆறு (6) அங்குலமாகும். அந்த அளவுக்கு சமமாக பள்ளமாக இருக்கவேண்டும். அது அடியிலிருந்து, ஐந்து விபாகங்களை யுடையதாகும். அதன் அக்கிரமானது தாரையுடன் கூடியதாகும். 27

சுண: வீண்டி நானெய்யு ஸம் வா எஹிரிஷ்யதே ।
விஷாராயாமஃஸ்யம் ஸவ-காணத்மாநி அக்ரூராக் ॥
ஸம்ஸ்க்ஷவத: ஸஜா திஷ்டாநத்யும்காராஜ்யோ அஷ்யதே ॥

வ்யததீ வாஜஸகம் வெஜயணம்
ஸ்ரீஹோமம் ஸதாசு கண-கூலிபொவயுததீ ।
உயேத ஹம் ஸ்ரீவிஸாநம் ததேவ
வஸ்யஸ்ரம் அசு ஸீஷ-கம் ஸ்ரீஸிஸ்யத ॥ ௩௩ ॥

மேலும் ஸிம்ஹ முகத்துடன் பிணைக்கப்பட்டிருக்க
வேண்டும். அடியிலிருந்து நுணியில் சிறிது வளைந்து இருக்க
வேண்டும். இவ்விதமாக நாளத்தை இடது பக்கத்தில்
பிராஸாத மத்தியில் கல்பிக்கவேண்டும். 28

நாளமானது பீடத்திற்குள்ளேயும் வெளியிலும்
ஸமமாக இருப்பதுமாகும்.

அதன் விஸ்தாரம், நீளம், உயரம், ஆகிய அங்கங்கள்
யாவும் கிரமமாக இருக்கவேண்டும். 29

இவ்விதம் தளாதிகள், சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டிருக்
கின்றன. இனி அலங்காரத்தைக் கூறுகிறேன்.

விமானமானது, விருத்த (வட்டமான) கிரீவமாகவும்,
விருத்தமஸ்தகமாகவுமிருந்தால், அதற்கு வைஜயந்தம்
என்று பெயர்.

கர்ண கூடத்துடன் கூடியதாக இருந்தால், அதற்கு
ஸ்ரீபோகம் என்று பெயர்.

அதுவே, மத்திய பத்திரமாக இருந்தால், ஸ்ரீ விசாலம்
என்று பெயருடையதாகும்.

சீர்ஷமானது (உச்சியானது) அஷ்டாசிரமாக இருந்தால்
அது ஸ்வஸ்திபந்தம் எனப்படும். 30

சுஷாபுரம் அ ஷபுரம் அ தத்தாயாபடுவ அ |
ஸுளயம் ஸ்ரானிபதிதூதம் வெஸரம் து ப்ரகயதெ ||

வூதம் வூதாயம் அதுரம் வூதம் அநதம் ப்ரகயதெ ||
ஸுலவதன் அதுரம் யசி நாமம் வரிசீதிதெ ||

ஸ்ரீவாசுபுஷாதி வஸுஸம் விராநம் ஸ்ரானிம் ஹவெசி |
ஸ்ரீவாசுபுஷாதி வூதம் யசி வெஸரம் ததுஷாஹதெ ||

தனெ தனெ வீநாநாநம் திகுஷு ஷெவாநு நதஸெசி ஸ்ராகி
வலவ-ஸாயம் ஸாரவாநுள து நதிகாநுள அ விநதஸெசி ||

விமானமானது, நாகரம், திராவிடம், வேஸரம் என்று
முன்றுவிதமாகும்.

சதுரர்மம் அல்லது ஆயதசதுரர்மாக இருப்பது நாகரம்
என்று கூறப்படும். (34)

அஷ்டாசர்மம், அல்லது ஷடசர்மாக இருந்து, அதே
ஆயாமமுடையதாகவும் இருந்தால், அந்த சௌதமானது
வேஸரம் எனப்படும். 35

விருத்தம், விருத்தாயதம், அல்லது துவியசர்விருத்த
மாக இருந்தால், அது வேஸரம் எனப்படும்.

மற்றொருவிதமும் கூறுகிறேன்,

ஸ்தூபிவரையில் சதுரர்மாக இருப்பது, நாகரம் எனப்
படும். 36

கிரீவையிலிருந்து அஷ்டாசர்மாக இருக்கின்ற விமான
மானது, திராவிடம் என்று பெயருடையதாகும்.

கிரீவையிலிருந்து வட்டவடிவமாக இருப்பது, வேஸரம்
என்று கூறப்படும். 37

விமானங்களின் ஒவ்வொரு தலத்திலும், ஒவ்வொரு
திக்கிலும், முறையே தேவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

கிழக்குதிக்கில் துவாரபாலர்கள், அல்லது நந்திகேசர்,
காலன், இவர்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். 38

உக்ஷிணே உக்ஷிணாஃ உதி-ஃ வஸூரெவ தமேவ ஹி |
 சுயவா இம்ம வம்ஹுதமூதரோ து விதாஜஹ | ௩௬ ||

உணுவே உயுஷெஸே து உக்ஷிணே து விதாயக |
 தக்ஷிணவெ-ஃ வஸூரெ வாவி து தரூவம் ஹிஸெஷத: ||

காத்யாயநீஃ உமாஹெ கௌத்ருவாஹம் தமேவ உ |
 ஸ்ராதகாவஸ்தஸம்யுகா ஹிஸாஹிதீ-ஃ த-ஃ ஹிஸெஷ வ்யாய: ||

விஸெஷண கமொவெதம் ரூவாணஹி விபாதத: |
 னவம் உதிருதமே டெ-ஃ கமுவய-ஃ வரி வக்ஷதே || ௪௨ ||

தெற்குதிக்கில் தக்ஷிணமூர்த்தியையும், மேற்குதிக்கில், மஹாவிஷ்ணுவையும் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது விங்கோத்பவரை கல்பிக்கவேண்டும்.

வடக்குதிக்கில் பிரம்ஹதேவரை கல்பிக்கவேண்டும். 39

மண்டபத்தின் மத்திய தேசத்திலும், தெற்குப்பக்கத்திலும் விநாயகரை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குக் கிழக்கு அல்லது மேற்குப்பக்கத்தில் விசேஷித்து நடராஜமூர்த்தியை கல்பிக்கவேண்டும். 40

வடக்குதிக்கில் காத்யாயநியையும் கௌத்திர பாலகரையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், திக்குகளில் கல்பிக்கப்படுகின்ற மூர்த்திகளை ஸ்தாநகமூர்த்திகளாகவோ, ஆஸந மூர்த்திகளாகவோ கல்பிப்பதாகும்.

விசேஷித்து கதையுடன் கூடிய உருவங்களை விதியுடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக மூலதலத்தில் மூர்த்தி நிர்மாணமானது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மேலும்மேலும் கூறப்படுகிறது. 42

வழிக்ஷிணாவூதம் தவந்தி ஸவ-இஷ்வாருயெ தயா |
உதெய்வராஜிய-இதம் விவாதம் ஸவ-இஷ்வாருயெ தயா || ௪௭ ||

கூடுகொநவீம்பொய்யாருயெ தயா
யுகாயுகம் தயா ஸவ-இஷ்வாருயெ தயா |
நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், அங்கிரி,
வேதி முதலியவைகளுடன் கூடியதுமான அந்த தாமா
வானது, தைதிலர்களுக்கு, என்னாலே, இங்கு கூறப்பட்ட
தானும்.

உதி உயரதெ வஸு-ஸாஸு வனகமூலிவிதானம் தயா
ஊனகொநவீம்பொய்யாய: ||

கிரீவைக்குக் கீழே விருதிக்கு மேலே, ஒவ்வொரு
கோணத்திலும் விருஷபங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

சகல தேவதைகளுக்கும், அந்தந்த தேவர்களுக்குரிய
வாஹநத்தையே கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்
கின்றது. 46

அப்படிக் கல்பிப்பது, சகல தேவாலயங்களிலும்,
பிரதக்ஷிணவிருதமாக இருக்கவேண்டும்.

இது முதலியவைகளுடன் கூடிய விமானமானது, சம்பத்
துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 47

கூடங்கள், நீடங்கள், தோரணங்கள், மத்திய பத்திரங்
கள், இவைகளுடன் கூடியும் கூடாமலும், சர்வாங்க ஷோணப
யுடன் கூடியதும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், அங்கிரி,
வேதி முதலியவைகளுடன் கூடியதுமான அந்த தாமா
வானது, தைதிலர்களுக்கு, என்னாலே, இங்கு கூறப்பட்ட
தானும்.

ஏகபூமி விதானமென்னும்
பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

சுய விஸ்வரூபம் ||

விதமும் வணியா லாமம் வசுஷி ஸம்சுஷிவத: குரோகி |
வணுஷ்டி ஸவ் துராஹி விவிஹஸி விவய-நாசி || ௧ ||

ஸெகாக-நம-ஹஸி ஹம-ஸெயம் பவ-வசு
ஹவசு |
தாரெ ஸவ் த-ஹாமெ து ஹாமம் ஸௌஷிகவிஷ்ணு தி ||

கொஷம் து விம-ணாயாமம் ஸெஷம் ஹாரம் ஸவஹு ||
விம-நாசிஸெயம் விஹமெசி சுஷ்ர-வி-நாசி ஸம்வய்யா || ௩ ||

ஹம்ஸாசி(தெஷாம்) ஹம-த-ஸுபகாரம்ஸெ: ஹித-
நெ-த-ஸிவா-ஸகெ: |
நெ-த-ஸாய-த-த-ஹ-ஹாமெ-ஸாய-த-த-யயாக- ||

இருபதாவது அத்தியாயம்

துவிதல (இரண்டு தல) மானது, ஐந்து 5 விதமான அளவுகளுடையதாகும். அதை முறையே, சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன்.

ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, ஹஸ்தம் முதல், முறையே, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதிமூன்று 13, ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர, விமானத்தின் உயரமானது, முன்புபோலவே ஐந்து 5 விதமாகும்.

விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, அல்லது ஆறு 6, பாகத்தில் ஒரு பாகமானது ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். 2

கோஷ்டமானது இரண்டு 2, பங்கு விஸ்தாரமுடையதாகும். மீதமுள்ளது, பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும்.

விமானத்தின் உயரத்தை இருபத்தெட்டு 28, அம்சங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில், இரண்டு 2 ஆறு 6,

உயிரகாங்கு கம் உணவெய்து உணவிதழி-கழி 1

கடாரம் சிவரம் கும்பம் உயிருத: வரிகழியெய்கு ||ரு||

உதாரபுரையிலாதம் தவசு கடாரபுரையிலு 1

உதாஷ்டபுரையிலாதம் உதாஷ்டபுரையிலு ||சு||

உதாரபுரையிலாதம் உதாஷ்டபுரையிலு ||நா||

சிவரம் உதாரபுரையிலாதம்: வெடவெய்து விரவிதழி || எ ||

உதாரபுரையிலாதம் உதாஷ்டபுரையிலு ||க||

தொடருவெய்துகாஷ்டபுரையிலு ||நா||

வி-உயிரகாங்கு || அ ||

உதாஷ்டபுரையிலாதம் உதாஷ்டபுரையிலு ||க||

முன்று 3, ஐந்து 5, இரண்டு 2, ஒன்று 1, முன்று 3, நாலரை 4½, ஒண்ணரை 1½, (2 + 6 + 3 + 5 + 2 + 1 + 3 + 4½ + 1½ = 28) என்ற அம்சங்களினாலே, முறையே, மஸூரகம் 1, அங்கிரி 2, மஞ்சம் 3, அங்கிரி 4, மஞ்சம் 5, வித்தரிகம் 6, கந்தரம் 7, சிகரம் 8, கும்பம் 9 என்பவைகளை, அடியிலிருந்து கல்பிக்கவேண்டும். 5

சதுரசிரமான அதிஷ்டானம், அதேபோல சதுரசிரமான கந்தரம், மஸ்தகம், உடையதாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுஷ்கோஷ்டங்களுடன் கூடியதாகவும், சிறிதான எட்டு நீடங்களுக்கு (கூடுகளுக்கு) மேலே, ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, சிறிய நாளிகைகளும், உடையதாகவும், சிகரமானது, பெரிய (விஸ்தாரமான) நான்கு 4, நாடிகளுடன் கூடியதாகவும், ஹாரங்களின் இடைவெளியின் மத்தியில், கும்பம், லதைகளுடன் கூடியதாகவும், தோரணம், வேதிகை முதலிய பலவிதமான சித்திரங்களினாலே விசித்திரமாகவும், ஸகல தேவதைகளுக்கு முகந்ததாகவும், இருக்கின்ற இந்த சிறந்த விமானமானது, “ஸ்வஸ்திகம்” (1) என்று பெயருடையதாகும்.

தடிவ ஸ்ளஷிகம் தீர்த்துணதம் கொல்குக் யதி || கூ ||

சுணரவ் ஸ்ளரொவெததெதவிவூஸூடரடி |

சுஸரொத்யம் ஸ்ளிவாடிஸம் ஸ்ளாவிவாமிக்கு ||

ஸாமத்யம் விதடிஸூவிவ் ஸ்ளாமீவ்ஸூகடி |

வாடிடிவெ டிஸாஸொ து விதயாவிவிராதகெ || கூ ||

சுணரவ் ஸ்ளரொவெதம் கூடிஸாஸொணதம் தடி |

தடிவ் கொல்குக் தீர்த்து ஸ்ளஷிகம் கொணதம் யதி || கூ ||

சுணரவ் ஸ்ளரொவெததெதகி கெஸூஸூஅதிதெ |

தடிவ வதூயம் வெலிகுஸாரம் ஸிவரம் வடி || கூ ||

அதுவே, பள்ளமான ஸ்ளஷ்டிகம், உயரமான கோஷ்டமுடையதாகவும், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, “ விபுலஸுந்தரம் ” (2) என்று பெயர். 9

துவிதலம் முதலிய விமானத்தில், பாதோதயத்தை பத்து 10 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஒரு 1 பாகம் விதர்தி, மூன்று 3 பாகம் அங்கிரி, ஒண்ணே முக்கால் 1½ அம்சம் பிரஸ்தரம், ஒண்ணேகால் 1½ அம்சம் கிரீவம், மூன்று 3 பாகம் மஸ்தகம், (1 + 3 + 1½ + 1½ + 3 = 10) இவைகளுடன், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருப்பது, “ கூடசாலோன்னதம் ” (3) என்று பெயர்.

அதுவே பள்ளமான கோஷ்டகம், மேடான ஸ்ளஷ்டிகம், இவைகளுடன், மத்தியில் பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருந்தால், இதற்கு, “ கைலாஸஸுந்தரம் ” (4) என்று பெயர். 12

அதுவே, வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள், வட்டவடிவமாகவும், அஷ்டகூடமாகவும், சதுச்சாலேரி

சுஷ்டிபுடும் அதுஸூரொவெதா ஸ்வாஷ்டாஸிகு. |
கொல்காணிம-200 உயெது அிகுடினெந ஸௌனிகாசு ||

ஸூரி, வா. ஸிரோ. யுதும் கடுகொல்காணிகு. |
நாநாயிஷாநஸம்யுதும் நாநாவாபெரயும்குதது || ௧௫ ||

நாநெதிகு வலந்தா. பெருதும் ஸூரி, ஸூரி, ஸூரி. |
தெவ ஸிவரெ அப-200கொல்காணிகு அது அதுஸூரி || ௧௬ ||

அதுஸூரி, ஸிரோ. யுதும் அதுஸூரி, ஸூரி. |
நாநாயிஷாநஸம்யுதும் ஸூரி, ஸூரி, ஸூரி. || ௧௭ ||

நாநெதிகு, ஸூரி, ஸூரி, ஸூரி. நாநாயிஷாநஸம்யுதும் ||

பேதமாகவும், ஏழு 7. அல்லது எட்டு 8. நாளிகை
களுடையதாகவும், கோஷ்டகத்திலிருந்தும், ஸௌஷ்டிகத்தி
லிருந்தும், இரண்டு 2, மூன்று 3. தண்டகம் மத்தியில்
நிர்க்மமுடையதாகவும், சமமான (சம அளவுள்ள) கிரீவை,
சிரஸ் உடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, “கூடகோஷ்டகம்”
(சி) என்று பெயர். 14½

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாகவும்,
நாநாவிதமான பாதங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாக
வும், இருந்தால், இதற்கு “பர்வதம்” (8) என்று பெயர்.
இது ஸார்வதேசிக விமானமாகும். 15½

அதுவே, சிகரத்தில் நான்கு 4. அர்த்தகோஷ்டகமாக
வும், சதுரசிரமான சிரோயுத்தமாகவும், சதுஷ்கூடங்களுடன்
கூடியதாகவும், நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன்
கூடியதாகவும், ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8, அல்பநாளிகை
முடையதாகவும், நாநாவிதமான அவயவங்களினாலே
சோமிகமாகவுமிருப்பதுமானால், இதற்கு “ஸ்வஸ்திபந்தம்”
(7) என்று பெயர். 17½

தலைவ ஸாஸ்திரிகொ கொடியனாவுய்யுரெயுதழ் ||௧௮||

ஹாராஹுவஜ்ஜம் திஹ் தவாஹெஷ்வ-ஹாஹாவிசுஹ் !
தாநாஹுஹாரஹம்யுஹ் கஹாணலிதி வஹ்தெ || ௧௯ ||

தடின ஸ்ரீவரொ அய்யகொஹகம் ரஹிதம் து வெசு |
அதுத-காய்ஸொயுககெதசு வானாஹிஷதெ ||௨௮||

ததெவாஷ்டாபுரகம் வெஜீகாஸாரம் சரிபரம் வுட்டி ।
 சரிவசெஷ்டாபுராவலி தாபெஷ்டாபுர விஷ்ணுக்கானக்டு ||உச||

தடிவ கடுபராடாநாணுரவ்வுலாந் விநா ।
தஅதூல-சாமரோயிகுநாயதம் அதுரனாகு ॥ ௨௨ ॥

சூயதாநூம் தயா வெழீகாடாரம் பரிவாரம் ஹவெகி !
 ஸூவித்ரயவாஸ்யாக்ஷேதஹாரீ ஸூம்மநுஜ || ௨௩ ||

அதுவே மத்தியில் பிரஸ்தரங்களுடன் கூடிய
ஸௌஷ்டிககோஷ்டமாகவும், பள்ளமானஹாரம், அல்ப
பஞ்சரமுடையதாகவும், ஒன்பது 9 அல்லது எட்டு 8, அல்ப
நாளிகமுடையதாகவும், நாநாவிதமான அலங்காரங்
களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் அதற்கு கலியாணம் (8)
என்று பெயர்.

அதுவே சிகரத்தில் அர்த டீ காஷ்ட, கமா கவே வா
அதல்லாமலோ சதுர்நாடிகளுடன் கூடியதாக இருந்தால்
அதற்கு பாஞ்சாலம் (9) என்று பெயர். 20

அதுவே வேதி, கந்தரம், சிகரம், கடம், இவைகள் அஷ்டாசிரமாகவும், சிகரத்தில் எட்டு 8, மஹாநாளி களுடையதாகவுமிருந்தால், இதற்கு, விஷ்ணுகாந்தகம் (10) என்று பெயர்.

அதுவே கூடசாலைகளில் அந்தரபிரஸ்தரமில்லாமல்

ததெவாயதவதத் தெசு வெழிகாகநாரம் ஸிரா : I

வாவோவயவஸம்யுக்ததெசு மாநாராதிஷ்டெ || ௨௪ ||

தாராடிபாஸாபிக்ஷாயதம் உதாரனாக்ஷ I

அபுநவதூரிராயாக்தம் நெத்ர ஸாரூபாவாதித || ௨௫ ||

ஹஸிபுஷ்டிபம் அபுநம் வதத் வாவி வஸூராக்ஷ I

உதாரனாக்ஷாயதம் வதத் ஸூராக்ஷ மஹாமேஹாக்ஷ || ௨௬ ||

வாவோயுகாரஸம்யுக்ததெநாரூப மஹாமாக்ஷ I

ததெவ ஐநாடிதாசுமநாக்ஷ வதத் தெசுபவாதித || ௨௭ ||

அதில் நான்கில் ஒருபாகம் ($\frac{1}{4}$ பாகம்) அதிகமாக நீண்டு சதுரசிரமாகவும், அவ்விதமே வேதி, கந்தரம், சிகரம் இவைகள் நீண்டசதுரசிரமாகவும், மூன்று 3 ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு ஸுமங்கலம் (11) என்று பெயராகும். 23

அதுவே, வேதிகை, கந்தரம், சிரஸ்ஸு, நீண்ட வட்ட வடிவமாகவும், ஸகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால் இதற்கு காந்தாரம் (12) என்று பெயராகும். 24

அகலத்தைக்காட்டிலும் அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு அதிகமாக நீளமுடையதானால், அது, ஆயத (நீண்ட) சதுரசிரமாகும்.

துவியசிர விருத்தமான சிரத்துடன் கூடியதாகவும், நேத்திரம், சாலாமுகத்துடன் கூடியதாகவும் இருந்தால் இதற்கு, ஹஸ்தி பிருஷ்டம் (யானை முதுகு) என்று பெயர்.

மஸூரகமானது, வட்டவடிவமாகவோ, துவியசிரமாகவோ இருந்து, அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாகவும், கர்பகிருஹமானது விருத்தமாகவும், ஸகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், இதற்கு மனோஹரம், (13) என்று பெயர். 26

வாஷொடியெ டயாதவாஷவினாவிதெ தகி

லவத-ஃ வணவாணா(அதுரா)யதகித், ஹாமடி !

பெஷம் ஸஷாம்ஸஃடியாப-ஃவிஸாநகம் வா

ஷடீவஹவெடி அரணெத ஹவெவிஸாநடி ||௩௩||

நீயஸ்த தாவடிடியம் அ விஸாநகம்வெ:

ஃலுநாசி திவாடிவிவாநம் தநிவம் தயொஸ்து !

ஹாராநரெ ஸடிதஸ்தவெடி அ கூடு

கொஷெ அ தெரணெநகூதநெவ கூப-ஃகி ||

ஹாஸெஜாஹய வாஸெ-ஃ ஹாஸகீபெ து வாஹ

வடிஸெய்த !

கீழே கூறப்பட்ட கண்டபவனத்தின் விதியானது இவ்விதமாக, சிறந்த மேதாவினானுலே கூறப்பட்டுள்ளது. 35.

பாதோதயத்தை பத்து 10, ஒன்பது 9, எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள, அதில் ஏழு 7, ஆறு 6, ஐந்து 5, இரண்டு 2, (நான்கு 4) பாகம் அதன் நீளமாகும். மிச்சமுள்ளது சஷாம்சம் (மீனம்) ஆகும். அல்லது உதயத்தின் விசாலத்தில் பாதியோ, ஆறு 6 ஐந்து 5 நான்கு 4 அல்லது இரண்டு 2, அம்சங்களினாலோ, அதன் விஸ்தாரம் இருக்கவேண்டும். 36.

நீடத்தின் (கூண்டின்) உயரமும், அகலமும், பாதமூலத்திற்கு முக்கால் பங்கு 3 விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும், தனிபமும் இவ்விதமே யாகும். ஹாராந்தரம், கிருஹமத்தியபதம், கூடம், கோஷ்டம், இந்த இடங்களில் (இவ்விதமாக) தோரணத்தை (வெளிவாயில்படி) அலங்காரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். 37.

வாரவவாஸ முஹா ஸ்தூக் உத்ரவணாணகம் து
வொஹ தக் ||

வணானவொதினாணம் தொணனாநொஹயம் து வா
கயிதடி ।

யுகூல வ வெஸயுகூல ஸவ-ஸூல யாதி கத-ஸூலா ||

உதி உயரதெ வஹுஸாஹொ கிஹூலிவிதாணம் நா
விஞ்ஞாநாய: ||

துவாரத்தின் இரண்டு பக்கங்களிலோ துவார சமீபத்
திலோ, பதமத்தியிலோ, துவாரபவாஸகுகையாகும். அதன்
உயரமானது, உத்தரகண்டாந்தமாக இருக்கவேண்டும்.
கண்டாந்தத்திலுள்ள போதிகை வரையிலாவது தோரணத்
தின் உயரமாவது இருப்பதாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.
இவ்விதம் யுக்தியினாலேயும் பிரவேச யுக்தியினாலேயும்,
சகல விதமான ஆலயங்களிலும் கல்பிக்க வேண்டும். 39.

துவிபூமிவிதானமென்னும்
இருபதாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| ஷாகலிஸொய்யாயஃ ||

சூத்ரமும் வண்பாரமும் ஸம்ஸ்க்ஷவாஹஸ்துதெயுநா ।

ஸவாஷ்டஹதூரஹி விவிஹஸ்துவிய-நாசி || ௧ ||

ஷணுஸஸவிகாராஹம் ஷாஸ்துமம் து வுவுவ-வசு ।

ஸவாஷ்டஹதூரஹி து ஸவாஷ்டாஸெஸவி-ஹாஸிதெ ||

ஹமெத கூடுவிஸாரம் கொஹம் விசூமுணாயதடி ।

ஹவஸஸுரஸ-ஹம் ஹாரா(ர)ஹம் து தகஸஸடி ||

ஹஸ-ஹிஸுர ஹஸஸெஸம் கூடும் தடி விமுணாயதடி ।

கொஹம் அஹஸெ ஹாரம் ஹமெதெவ வ கஹயெசி ||

இருபத்தொன்றாவது அத்தியாயம்

ஐந்து விதமான அளவுகளுடன் கூடிய திரிதலத்தை சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஏழு 7, அல்லது எட்டு 8, ஹஸ்தம் முதல் இரண்டு 2, இரண்டு 2, ஹஸ்தமாக பதினைந்து 15 ஹஸ்தம் வரையில் கூட்டிவர திரி (3) தலவியாஸமாம். துங்கமானது முன்பு போலவே (துவி தலமானத்தைப்போலவே ஐந்து 5 விதம்) ஆகும். 1½.

விமானோச்சமானது 7, 8, அல்லது 9, ஹஸ்தமாக இருந்தால் ஒரு பாகம் கூடவிஸ்தாரமாகும். கோஷ்டம் ஆறு பங்கு விஸ்தாரமாகும். லம்ப பஞ்ஜரத்தின் விஸ்தாரம் அரை பங்காம். ஹாரபாகம் அரை பங்காகும். (இது அடித்தலத்தின் விஸ்தாரம்.) 3

இதன் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரத்தை 6, அம்சங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒரு அம்சம் கூடத்தின் விஸ்தாரம். கோஷ்டகத்தின் விஸ்தாரம் இரண்டு அம்சம் மத்தி

ஊயு-3ஊ-1௨௭ சி ஹாமெந லெயு ஹு-௦ விபீயதெ !

ஈண-௦ ஸாப-3௦ ஹிஈண-௦ வா ஹு-௦ தசு சாரபெசு ஸுய: ||

விஜாநொஹு-0(ஹு) விஸெஷெண அதுவி-3௦ஸதி ஹாவிதெ !

வாஸம-௦மாஸிநீஹித-௦ ஸாசிவாடி-௦முணா-௦ஸகெ: ||௬||

ஸாப-3௦ஸெ: ஸாப-3௦ஸகா-௦ஸெ: ஸாபா-3௦ஸாப-3-

கா-௦ஸகெ: |

ஸாப-3௦சி-ஹிஹு-௦ ஹாமெந யொஜயெது விஅக்ஷண: ||

யரா-தஹு-௦யஸ-௦ஹிண-௦வி-௦கௌகசு !

தவிவ-௦ ஸு-ஹர-௦ வெஜீகஸா-௦ ஸிவர-௦ ஸு-௦ || ௮ ||

யில் ஹாரம் ஒரு (1) அம்சம் என்று கல்பிக்கவேண்டும்.* 4

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தில், முன்று அல்லது முன்றில் ஒரு பாகத்தினாலே நடுவில் பத்திரம் கல்பிக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. புத்திமானாக இருப்பவன் அந்த பத்திரத்தை ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், அல்லது இரண்டு (2) தண்டம் விஸ்தாரத்தில் கல்பிப்பதாகும். 5

சமர்த்தனாக இருப்பவன், வீமானத்தின் உயரத்தை இருபத்தினுன்கு பங்குகளாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், தராதலம் ஒரு (1) பாகம், அதஸ்தம்பம் ஒரு (1) பாகம், மஞ்சம் இரண்டு (2) பாகம், அங்கிரிக மஞ்சம் முடிவை முக்கால் (¾) பாகம், தலிபம் ஒண்ணரை (1½) பாகம், பிரஸ்தரம் எட்டரை (8½) பாகம், மேந்தி ஒண்ணைகால் (1½) பாகம், கந்தரம் (½) பாகம், சிகரம் முணரை (3½) பாகம், கடம் ஒரு (1) பாகம் (1 + 1 + 2 + ¾, 1½, 8½, 1½, ½, ¾, 1, 24) என்று தராதலம் முதல் கடம் முடிய கல்பிக்க வேண்டும். 6

*ஆறு அம்சங்களில், நான்கு அம்சங்களுக்குத்தான் விதியாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சஷ்குதிடம் து தசுகொஷம் அாடிஸெவ வியீயதெ |
சஷுள நீலாநி விஸ்து ஸதஸா து ராஸுநாலிகழ ||௧௨||

சஷுளாஸ்ரம் லஸுக் வெஷிகஸரம் அாஷுநாலிகழ |
விஸுராகுதிகம் நாஸு ஸம்ஸெவ-ஸாஸம் ஸநாததழ ||

ஹஸநவஸவ திஸவ நவஹாமம்
ஹாமததிகுதிடவஸு-கணு-கலிவொஷழ |
ஹஸு-வஸு-வஸுரஸாஷு-மஸுநாஸம்
விஸுதிஸுதாது(ம்)விஸுராகுதிவ்ஸாஷழ ||௧௩||

ஊகாடிஸகரம் வஸுரஸஷுஹாமெவீ-ஸாஸயெசு |
ததுது-ஹ-ஸாமஸாயிகுதாயதம் வஸுதிஷுதெ || ௧௪ ||

ஆகும். இவ்விதம் கல்பிக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், பன்னிரண்டு (12) கோஷ்டங்கள், எட்டு (8) நீடங்கள் நூத்திருபது (120) அல்ப நாஸிகம் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 12

மஸ்தகமானது அஷ்டாசிரமாகும். வேதியும் கந்தரமும் அல்லது வேதிகந்தரமானது அஷ்டநாஸிகமாகும். இதற்கு விமலாகிருதிகம் என்று பெயர். வெகுதூரமாக இது சம்புவாசமாகும். 13

... ..
... ..
... ..
மேலே எட்டு (8) பஞ்ஜரம் (கூடு) எட்டு களநாஸமுடையதுமாகும். இவ்விதமாக நூத்திருபது (120) அங்கங்களுடன் கூடியது விமலாகிருதி விமானமாகும். 14

பதினோரு (11) கரம் விஸ்தாரத்தை. எட்டு பாகங்களாகக்கொண்டு, அவைகளில் நான்கு (4) பாகங்களுக்கு அதிகமாக நீண்டு வட்டமிருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிற

உத்யுவுதலயிஷ்டாதம் தவகீ காலரவாகு |
தவிவாராய-உராதெந வத-உமும் வத-உநீயக | ||கக்||

சுபுராக வாவெடு-அ வாவெடு-அ சுய-அநிக-அயாம்பக |
கூடுகொல்கநீபாதாம் வ்வாரம் ஹாமலிஷ்டாத ||கக்||

கொல்கம் கீ, மூணாயாலை ஹாராஹாமெந யொநிதா |
ஸம் கீ, வாடி-உ-உ வா உவணைவலிஷ்டாத || கஅ ||

உணவொய-உ ய-அஹம-உ தயாநு-காரநீரித |
கூடுகொல்கநீய-உ உணவம் வணைஹம-உதெ ||கக்||

கீ, வம-உஸஹிதா வாவி தொரணாஷெஷி-உ கீ, த |

படுகிறது. அதிஷ்டானமானது (அடித்தலமானது) துவியசர்
விருத்தமாக இருக்கவேண்டும். கந்தரம், மஸ்தகம், இவை
களும் அதேபோல துவியசர் விருத்தமாக இருக்கவேண்டும்.
அதன் விஸ்தாரத்தின் சரிபாதியளவினாலே வட்டமான
வர்தநீயகம் இருக்கவேண்டும். 16

அசரத்திற்கு ப க க வ ட் டி லு ம் பின்பக்கத்திலும்
இருபத்தின்கு (24) பாகங்களாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.
கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது
ஒரு (1) பாகமாகும். கோஷ்டமானது இரண்டு (2) பங்கு
உயரமுடையதாகும். ஹாரமான ஒரு (1) பாகத்தினால்
கல்பிக்கப்படவேண்டும். 17½

முகமண்டபமானது, (விமான தலத்திற்கு) சமமான
அளவு உடையதாகவே, முக்கால் (¾) பங்கு அளவு
உடையதாகவே, அரைப் (½) பங்கு அளவு உடைய
தாகவே இருப்பதாகுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 18

மண்டபத்தின் மேல்பாகமானது, விமானத்திற்கேற்ற
படி இருக்கவேண்டும். அவ்விதமே அலங்காரமும் கூறப்

உணவம் ஸுலஸுதித்ரு அசு சுணாராஹம் து நிபுமத்ரு ||

சுதிடகொஹாஹிஸவ-ஹம் ஹநஸுதித்ரு ஹிம-ஹத்ரு !
ஹிவஹாஸாய-ஹம் தஹ-ஹாய-ஹம் ஹணம் ஹாய-ஹம் ஹிஹணகத்ரு ||

ஹிஹணாய-ஹம் த்ரிஹணம் வா ஹநஸுதித்ரு அசு ஸஹிம-ஹத்ரு !
ஹவம் யுஜீத ஹஹி-ஹம் து ஹவஹாஹாஸுஹம் ஹஹா ||

ஹிஸுஸுதித்ரு ஹ்ருஹாணாஹம் தஹிஹம் ஹிவஹம் வஹத்ரு !
ஹிஹம் ஹம் ஹிஹாஹிஹிஹி-ஹம் து ஹிஹிஹிஹிஹி
வாஸுஹிஹி || ௨௩ ||

பட்டிருக்கிறது. கண்டஹர்மியத்தில், மண்டபமானது, கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடி இருக்க வேண்டும். அல்லது தோரணம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, திரிவர்கஸஹிதமாகவாவது இருக்க வேண்டும். 18½

மண்டபமானது சமசூத்திரமாக இருந்தால், அதன் இடைவெளியானது பதிந்திருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல அங்கங்களுக்கும், மானசூத்திரத்திற்கு வெளியில் வந்திருக்கவேண்டும். அது, அதன் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதிளவு, அல்லது பாதியில் பாதி (½) பங்கு ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், இரண்டு (2) தண்டம், இரண்டரை (2½) தண்டம், அல்லது மூன்று (3) தண்டம், மானஸூத்திரத்திற்கு வெளியே வந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஹர்மியத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அப்படிக்கல்பிக்கப்பட்டது, எப்பொழுதும் சகலவிதமான சம்பத்துக்களுக்கும் இருப்பிடமாகும். ருஜுஸூத்திரமானது, பிரமாணந்தமாக இருக்க வேண்டும். அவ்விதமில்லாமல் பங்கப்பட்டிருந்தால், ஆயத்துக்களுக்கு இருப்பிடமாகும். 22½

சூக்சமாக-இஹி, முணாவரம் து கடுகொலாழி வடுவ-இவகி !
 ணயு-இவளரம் அதும-இரம் யயாயு-இவராஹயெகி ||௨௪||

பலகெ வுரதொ தெது ஸாநாவதுவாநிதது !
 மஹ-இகடுபொவலம்வஹம் கூது-இநாவாழி-இ
 வம்யு-தது ||௨௫||

கடுகொலாழிவம்யு-இயம் யயாயு-இவராஹயெகி !
 ஸிவரெ ஸாநாவாழி-இவாழி : கிவ : வாடிவாநிதா : ||

சுஷுகடு-இதா கொலா-இநீலம் அடிவ வெவ ஹி !
 ஹாராயம் கூது-இநீலம் ஸாழி-இசுக-இஹி, முணவம்வயா ||

நாநாவலு-இரகலா ஹ வெலிகா-இபெலா-இருக-தது !
 ஸொவலீ-இயலா-இநம் கெவலம் வர பவலு-இரகலா ||௨௬||

. அதற்குமேலே பின்பக்கம், பக்கங்களில் ஆறு (6) பாகங்களிருக்கவேண்டும். அதை இருபத்திநான்கு (24) பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, கூடம் கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பேபாலவே கல்பிக்கவேண்டும். 23½

அதற்கு மேலேயுள்ள தலமானது நான்கு (4) பாகங்களுடையதாகும். இதை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். மந்தகத்தில், முன்பக்கத்தில், நேத்திரம், சாலை, வக்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். கர்பகூடத்துடனிருக்கவேண்டும். கூதுத்திரநாஸி, அங்கிரிகளுடனிருக்கவேண்டும். கூடம் கோஷ்டம், முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்காரமாக இருக்கும்படியும் கல்பிக்கவேண்டும். சிகரத்தில் பத்து (10) நாஸிகளிருக்கவேண்டும். (அவற்றுள்) மூன்று பாதங்களுடனிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், பன்னிரண்டு (12) நீடங்கள், ஹாரத்தில் இருபத்திநான்கு (24) கூதுத்திர நீடங்கள், பலவிதமான மஸூரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை, முதலியவைகளினாலே

ஹஸிவ்ருஷ்டிதம் நாஜா ஸவ-ஹேவெஷு யொமூகதீ ।
வாஹோஹித்ரிஹிமாமோஹி வாஹம் ஸவ-ஹம்மஸ்யுததீ ॥

வொதிகாநஹிதம் வீரகாணோவரி ஸஹிதீ ।
உத்தரம் வாஜநம் ஸாஸ்கெஷ்வணம் நிஹ்வாஜதீ ॥ ௩௦ ॥

ததீஹிபெ-ஹ்ருஷ்காணம் ஸாஹாநாவதெஹி-ஹித்ரிததீ ।
தொரணாக்ருதிஸ்யுதம் ஹ்ருணாஹிதகலாஹி ॥ ௩௧ ॥

ஸவ-ஹம்மஸ்யுதம் ஹ்ருணாஹிததீ ।
வாஹாஹிதம் வா ஹாநாயாம் கண-ஹ்ருணாஹிததீ ।
ஸாஹாஹிததீ ॥

அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உப பீடத்துடன் கூடிய அதிஷ்டானம், அல்லது, மஸூரகம் மட்டிலும் இருப்பதுமாகும். இப்படிப்பட்ட விமானத்திற்கு ஹஸ்தி பீருஷ்டம் (யானையின் முதுகு) என்று பெயர். இது சகல தேவதைகளுக்கும் யோக்கியமாகும். 283

பாதத்தின் உயரத்தைப் போல், மூன்று (3) பங்கு அல்லது இரண்டு (2) பங்கு உயரமுடையதும், பாதமானது, சகல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், போதிகை இல்லாததும், வீர காண்டத்தின்மீது அலங்காரத்துடனிருப்பதும், உத்தரம், வாஜநம், அப்ஜகேஷ்வணத்துடன் கூடிய பதிவான வாஜநம், (இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.) அதற்குமேலே பலவிதமான இலை வடிவங் களுடன் கூடிய மத்ஸிய காண்டம் இருக்கவேண்டும். தோரணத்தைப் போன்ற உருவமுடையதும், மிருணாத் துடன் (மிருணாம்—தாமரைத்தண்டு) கூடிய கழுத்தை யுடையதும், சகலவிதமான அலங்காரத்துடன் கூடியதுமாக இருப்பது, ஸ்தம்ப தோரணம், என்று கூறப்படுகிறது. இதை சகல தாமாக்களிலும் (தாம—விமானம் முதலிய கட்டிடம்) பாத மத்தியிலும், ஹாரத்திலும், பிராஸாத

ஹாராஹாம் து தாமெத ஷபஸம் பெரபு-ஹேதிசு !
தடிஸெ-ஹே து துதாஹ-ஹாமராயாஹேஷாஸநாயிகா ||

ஸாயதம் ஷபஸவதம் ஸதாஹே வெதிகாமநாஸகா ||
காபிகொஷாஹிஸவ-ஹாம் வ-ஹேவகி வரிகாஸெயசு ||

நாநாயிஷாஹேஸம்யுதம் நாநாவாஸெநாமகா ||
வாஸெவரிகாஸெஸாஸிஸ-ஹேஸாஸாஸெஸாஸிதா || ௩௮ ||

யமாஸதம் யமாஸதம் தயா காம-ஹேஸி வ-ஹேஸி :
ஊதடிவதாஹிதம் ஸதாஸம் மஹேஸி வ-ஹேஸிதா ||

யுமெஸெவம் யுயுஸிஸாஹி ஸவ-ஹேஸி-ஹே
வி-ஹேஸி(ஹே) !

வேண்டும். ஹாரம் ஒரு (1) பாகமிருக்கவேண்டும். இதன் மேல் தலமானது, ஆறு (6) அம்சமிருக்கவேண்டும். அதற்கு மேல்தலமானது, நான்கு (4) பாகமிருக்கவேண்டும். நீளமானது, இரண்டு (2) பாகம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும். இது நீண்ட துவியசர் விருத்தமாகும். இதில், வேதிகைகளம்-மஸ்தகம்-கூடம்-கோஷ்டகம் முதலான சகல அங்கங்களையும், முன்பாலவே கல்பிக்கவேண்டும். இது நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பலவித பாதங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதை, சமர்த்தனாக இருப்பவன், பலத்துடனிருப்பதாகவும், பெருத்தமான சேர்க்கையுடையதாகவும் கல்பிக்கவேண்டும். இந்த சௌதமுய, கஜபிருஷ்டம் என்று பெயருடையதாகும் என்று முன்னோர்களினாலே கூறப்பட்டிருக்கிறது. 89

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், சகலவிதமான ஹர்மியத்திலும், இரண்டாக இருந்தாலும், (இரண்டாகவும்) கல்பிப்பதாகும். 90

தூயொழுகாவுலாவம் நவயா விஹகெசு வரலு || சம ||

மஹ-கமெஹம் கிருஹாமெந மஹவிணிஸு ஹாமதஃ |

சுலாஸம்ஸம்ஸெந வகி(ரி)தொகாஸிகா ஹவெசு ||

சம்ஸெந ஸௌஷ்கம் கொஷம் விஸூஸம் கிருமணாயதலு |

சுயெ-கே நீயவிஸூஸம் ஸெஷம் ஹாஸாம்மலிஷ்யதெ ||சஉ||

கொஷ்யெயெ கிருஷ்ணெந நாவீநிம-கேநாவிதா |

உயய-கேவி ஷயம்ஸம்ஸம் கூடம் தரீ விமணாயதலு ||

கொஷ்கம் ஹாமதொ ஹாஸா வஸுஸெரநிதா ஹவெசு |

ஹய-கேஹம் கிருஹாமெந யெயெ கிருஷ்ணெந நிம-கே ||

பதிமுன்று (13) முழம் விஸ்தாரத்தை ஒன்பது (9) சம பாகங்களாக வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் முன்று (3) பாகம் கர்பகிரஹமாகும். ஒரு (1) பாகம் கிருஹபிண்டியாகும். ஒரு (1) அம்சம் அந்தாரமாகும். ஒரு (1) அம்சத்தினாலே சுற்றிலும் அந்தாரிகை இருக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சத்தினாலே ஸௌஷ்டகத்தையும், ஒரு (1) அம்சத்தினாலே கோஷ்டத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். விஸ்தாரத்தை ப்வேபால் முன்று (3) பங்கு நீளமிருக்க வேண்டும். அதில் சரிபாதி நீடவிஸ்தாரமாகும். மீதமிருப்பது ஹாஸாங்கமாக இருக்கவேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது.

42

அதன் கோஷ்ட மத்தியில் முன்று (3) தண்டம் நாஸீநிர்கமனத்துடனிருக்கவேண்டும்.

மேல்தலத்தில் ஆறில் (6) ஒரு (1) அம்சம் கூடம், அதைப்வேபால் இரண்டு (2) மடங்கு நீளமுள்ளதான கோஷ்டகம், பஞ்சரங்களுடன் கூடிய ஹாஸம் ஒரு (1) அம்சம் இருக்கவேண்டும்.

48½

அதுரமுலயிலாநம் வஸுமுமமுலகூ |

சூடிக் தமெ அதுலுணை கூடம் வெடாமுலகூ ||

சுஷாமுலயுலுலுலு து ஸௌஷிகாநாம் து, லுலகூ |

சுஷகூடம் தயா நீலம் கொஷகம் து தமெவ ஹி ||சக||

சுஷுலுநீலம் தயாவலுஷவஷு ஸுலு: மறுநாலிகா: |

ஸுலிகாகாரஸம்யுகம் நாலிகாஹுலுஷணம் ஹவெ ||

ஹுலுலுலுலுலு நாலா யயாய-3ம் வாலிகூ-3தலு |

தலுவ வத-3மும் சுண-3கூடலுலுலுலுலுலுலுலுலுலுலு ||

லுலகம் தலுலு வுலுலு ஸுலாசு அதுந-3லுலுலுலுலுலு |

அதன் மேல்பாகத்தை மூன்று (3) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டத் துடன் நிர்கமமிருக்கவேண்டும். அதில், சதுரசிரமான அதிஷ்டானத்தையும், அஷ்டாசிரமான களம், மஸ்தகம், இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும்.

சதுஷ்கண்டமான ஆதிதலத்தில், கூடத்தையும் சதுர சிரமான மஸ்தகத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். 45

அதன் மேல்தலமானது, அஷ்டாசிரமாகவும், ஸௌஷ்டிக மஸ்தகமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். எட்டு (8) கூடம், எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், எட்டு (8) சுஷுத்ரநீடம், எட்டு (8) களநாளிகைகள் இருக்க வேண்டும். ஸ்வஸ்திகத்தின் உருவத்துடன் கூடிய நாளிகா பூஷணமிருக்கவேண்டும். இதற்கு பத்திரகோஷ்டம் என்று பெயர். இந்த பெயர் உண்மையான அர்த்தமுடையதாகவே கூறப்பட்டதாகும். 47

அதுவே வட்ட வடிவமாகவும், அதன் மேல்தலம், அதற்கு மேல்தலத்தில் கர்ணகூடமும், மஸ்தகமானது

வந்தகதிடிகிழ் நாரி டெவாநா லாவ-செய்கிழ் || ௪௯

ததெவாஷாம்பாபாயிகுலாயதம் அதுரமுக்கு |

கண-செய்தம் அதுரமு ஸ்ரீதாயதம் வந்தகதி || ௫௦ ||

கொண்டெம் விநா தது செஷம் வலிவ-வெடாஅரெக் |

தலிவித்யயஸாயாசுதெதநாநா ஸுலம்மது || ௫௧ ||

பண்டிசகல வலாஸம் படி-தலிஸெந விவாஜயெக் |

மல-செஷம் அதுர-சுமலாய-செஷம் பொஜிதா ||

கண்டி-செஷம் செஷம் வண்டி-செஷம் வலி-சுலாசி |

கண்டி-செஷம் செஷம் கா-செஷம் கதி-செஷம் அ வண்டி ||

வட்ட வடிவமாகவும், நான்கு நாஸிகளுடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும். இதற்கு விருத்த (வட்ட வடிவமான) கூடம் என்று பெயர். இது சகல தேசங்களிலும், சகல தேவதைகளுக்குமுகந்ததாகும். 49

அதுவே எட்டு (8) அம்சம் அதிகமாக நீண்டதாகவும், சதுரசிரமாகவும், கர்ணகூடமானது சதுரசிரமாகவிருக்க வேண்டும். மந்தகமானது ஆயதமாகவும் விருத்தமாகவிருக்கவேண்டும். 50

அதில், கோஷ்டபத்திரம் நீங்கலாக பாக்கியை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று (3) ஸ்தூபிகளிருக்க வேண்டும், இவ்வுகு ஸுமங்கலம் என்று பெயர், 51

பதினைந்து (15) கரம் விஸ்தாரத்தை, பத்து (10) அம்சங்களாக வகுக்க வேண்டும். அவைகளுள், கர்ப கிருஹமானது நான்கு (4) பாகமாகும். ஒரு (1) அம்சத் திலுலே அந்தாராய கல்பிக்கவேண்டும். ஒரு (1) அம்சம் அளிந்திரம், ஒரு (1) அம்சம் கண்டஹர்மியம் இவைகளையும் கல்பிக்கவேண்டும். (அதற்கு) வெளியில் முறையே,

ஹாமெந கொஷ்காயாஃ ஹிமுணா ஸஸ்தம் ஸுஸெய: |
ஹபு-ஹமௌ ரஸாஸெது ஹாமம் ஸஸ்திகவிஸுததடி ||

கொஷ்கம் ஹிமுணாயாஃ ஹாராஹாமெந யொஜ்யெசு |
தடிஸெய-து அதுஹ-ஹாமம்(மெ) ஹிஸாமம்
ஹயதீம-ஹெடி || ௩௫ ||

ஹிணம் வாய்ய-ஹிணம் வா ஹிணம் வா விஸெஷத: |
அதுரஸுஸிஸாஹம் தஅசு கஸாரஸுஸகடி || ௩௬ ||

கஸுஸகடும் தயா ஹீஹம் கொஷ்கம் தஸெயவ அ |
ஹஸுஸிஸ-ஹய-ஹிணம் வஸுஸிஸு ஹஸுஸிஸதடி || ௩௭ ||

ஹாவிகா ஸஸிஸகாசாரா ஸவ-ஹெது வரிஸொஹிதா |

கர்ணத்திலும், மத்தியிலும், அந்தரத்திலும் (இடைவெளியிலும்) கூடம் - கோஷ்டம் - பஞ்ஜரம் இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். கோஷ்டத்தின் உயரமானது, ஒரு பாகத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். அதன் இருமடங்கு இருப்பது மாகுமென்று, புத்திமான்களாலே அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 53½

மேல்தலத்தில் ஆறு (6) பாகத்தில், ஒரு (1) பாகம் ஸௌஷ்டிக விஸ்தாரமாகும். (ஸௌஷ்டிகம்—அழகு படுத்துவது) கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமாக இருக்க வேண்டும். ஹாரத்தை ஒரு (1) பாகத்தினாலே கல்பிக்க வேண்டும். 54½

அதற்கு மேல்தலத்தில், நான்கு (4) பாகத்தில் இரண்டு பாகம் மத்திய நிர்கமமாகும். (அது) ஒரு (1) தண்டம், ஒண்ணரை (1½) தண்டம், விசேஷித்து இரண்டு (2) தண்டம் இருப்பதாகும். அதிஷ்டானமானது, சதுர சிரமாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, கந்தரமும், மஸ்தகமுமிருக்கவேண்டும். (அதில்) எட்டு (8) கூடம்,

தாமா உஸுபாசுஸுஹவெஜ்ஜாநுகதொரணா || ௫௮ ||

உனதள கூடுகொல்லுள் வெடினாவ ஸுராமிதள |
வந்தசி மாடாரதிதீசுக்கழகாபூர்வ வா மயம் பரிசு ||ருசு||

தடிவ வத-஁மும் வெ஑ீசுடாரம்'பரிவரம் ஹவெசு ।
பொஐம் வௌவ-஁வ஁லிஷ்டம் தா஑ீா பூ஑்வொ஡றிஷ்டதெ ॥

வந்தே வந்தாயதே அழ்நுவந்தேஷ்டாநெ ஷ்பநுகெ !
கூடுகொவகநீபாதாஸுவயஸுவரி அகூடாஸு ||கக||

கூடுகொங்கு நீயெழு ஈணிதம் வணங்குகே.

எட்டு (8) நீடம், எட்டு (8) கோஷ்டம், மேலே எட்டு (8) லக்ஷ்நீடம், இவைகளிருக்கவேண்டும். வர்ஷ ஸ்தலத் துடனிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாயும் ஸ்வஸ்திக வடிவுடன் கூடியதுமான நாஸிகை இருக்கவேண்டும். நா நா வி த மா ன மஸூரம்-ஸ்தம்பம்-வேதி-ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். 58

கூடம்-கோஷ்டம், இவைகள் உயரமாக இருந்தால், அந்தர பிரஸ்தரமுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு காந்தாரம் என்று பெயர்.

அதுவே, களம்-சிகரம்-இவைகள் அஷ்டாசிரமாகவும், வேதி-கந்தரம், சிகரம் இவைகள் வர்துளமாகவும் இருக்க வேண்டும். மற்றவை முன்புபோலவே இருக்கவேண்டும். இதற்கு ஸ்ரீபோகம் என்று பெயர். 60

(விமானமானது) விருத்தமாகவோ, விருத்தாய்ந்ததாகவோ, துவியசிரவிருத்தமாகவோ, அஷ்டாசிரமாகவோ, அல்லது ஷடசிரமாகவோ இருந்தால், அதில், கூடம்-கோஷ்டம்-நீடம், இவைகளைக் கல்பித்து அதன் மேலே

முண்பரமும் நிதநெடிகாடிபெபகாயிகாகெகெ-
 †தியிலும் நிடிபபலாமெஹஜி-
 பரமமுணயும் (ம)வாணை: ஜயஜீநாமநநெடிகெ:
 ஸ்ரீஹவதவிவருவஜாயெ-
 ஸ்ரீமதமஹம் ஸ்ரீமத ||

ஹஜி-
 மாயலுசு வெடிகா யொபநியா |
 ஹாராமாமெ வெடிகா வெடிகா வா
 நீலம் வா(த)தூபநாமம் அ காய-
 தொரணம் திவ்யம் வதூதொரணம் உகராவிதடி |
 விதூதொரணலிதேஜாம் உண்பம் கவயுமொவதே ||

ஹர்மிய விஸ்தாரத்தை 3, 5, 7, 9, 11, 13, 15, 7, 10,
 என்று பாகம் செய்துகொள்ளவேண்டும். இவைகளில்
 முறையே, 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, ஸ்வபவனத்தின்
 விஸ்தரத்தில் சரிபாதி, இந்த அளவுகளினாலே நாளீகிரஹம்
 இருக்கவேண்டும்.* 66

ஹர்மியாங்கமான கூடம்—கோஷ்டம் முதலியவை
 களுக்கு, கிரீவைக்குக் கீழே வேதிகையைச் சேர்க்க
 வேண்டும். ஹாரபாகத்தில் வேதிகை இருப்பதுமாகும்.
 இல்லாதிருப்பதுமாகும். அல்லது, இந்தவிடத்தில் அல்ப
 நாளியையோ நீடத்தையோ கற்பிக்கவேண்டும். 67

ஹர்மியாங்கமான கூடம்—கோஷ்டம் முதலியவை
 களுக்கு, கிரீவைக்குக் கீழே வேதிகையைச் சேர்க்க
 வேண்டும். ஹாரபாகத்தில் வேதிகை இருப்பதுமாகும்.
 இல்லாதிருப்பதுமாகும். அல்லது, இந்தவிடத்தில் அல்ப
 நாளியையோ நீடத்தையோ கற்பிக்கவேண்டும். 67

தோரணமானது, பத்திர தோரணம் (1) மகர
 தோரணம் (2) சித்திர தோரணம் (3) என்று மூன்று (3)
 விதமாகும். இவைகளின் அளங்காரங்கள் இப்பொழுது
 கூறப்படுகின்றன. 68

†உதி உதி ஹாமகூபநெ தநாமகூபநெ கயலிதி விநிஷ்டா |

* இதில் ஏழுபாகத்தில் ஒன்பதுபாகம் என்று வருகிறது.
 அதையோஜித்து முடிவு செய்யவேண்டும்.

மஹாஸு வுத்திராஸு வாஸு-வாடியுதாநி 2 |

தொரணாநி துராயஸாக் வுயொஜாநி

விஅக்தெனெ: ||௭௩||

ஸஹொதெவஹஷ்டீஸவஜுஸொஜு தொரணா முகடி

ஸெஷம் வாஷொடியம் வாடிம் அதுரஷாஸுரவத்யுக் ||

கும்ஹஜ்ஜாதிஸம்யுக் வொதிகாரஹிதம் து வா |

உதூரம் வாஜம் ஸாஸகெஷவணம் க்ஷு-டி-வாஜமடி ||

வொதிகொவரி வா கும்ய-சாக் வீரகாணஸூ வொவரி |

உக்ஸஸூஜாநதாமம் து கும்ய-சாக் கௌவிஷாடி ||

தும்மாய-30 க்ரி-அது-வஹுடினொதொரணவிஷுதடி |

அரதும்ஷொஸ்தம் வஜாஸாணம் ஸஹவ்யொவரி ||௭௪||

சாமர்த்தியசாலியாக இருப்பவன், குகைகளில் பிரதிமைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளில் பக்கங்களில் பாதங்களுடன் கூடிய தோரணங்களை உத்தரத்திற்குக் கீழே பிரயோகிக்கவேண்டும். 73

ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சங்களில் இரண்டு 2, அம்சம் உயரமுள்ளதாக தோரணக்கிரம் இருக்கவேண்டும். மீதமுள்ள பாகமானது, பாதத்தின் உயரமாகும். அந்த பாதமானது, சதுரசிரம், அஷ்டாசிரம், அல்லது விருத்தமாக இருப்பதாகும். 74

ஸ்தம்பமானது, கும்பம், மண்டி முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். போதிகை இல்லாமலிருப்பதுமாகும். உத்தரம், வாஜனம், அப்ஜ க்ஷேபணத்துடன் கூடிய க்ஷுத்திர (சிறிய) வாஜனம், இவைகளை, போதிகைக்கு மேலேயாவது, வீர காண்டத்திற்கு மேலேயாவது கல்பிக்கவேண்டும். 75

மேலேயுள்ள சந்தி வரையில் நுனியானது வணங்கி

கும்ஹகும்ஹமுகெதவம் ஸ்ரீகாசி சுதஜிவெஜ்வலிஹிதாடி |
தஜிவெகாசிஸ்கிகொயெடி து வீரகாணஸிநிதடி ||அஉ||

ஸ்ஹகும்ஹமுகெதவம் ஸ்ரீகாசி ஸ்ஹகொரணவகிபிரா |
ஹாராயாம் து புகத-வீர கொவெகெவெ
நிகெதநெ || அஉ ||

ஷபஷபசராத-காணஸகொவெகாரகாது, கெக: |
வஜாஸம் தாராய-நிஜாந(ஊ) கி. ஹஸம் வா
கி. ஹமிகடி || அச ||

வஜாசாரஸம் அஹம் தாரணாஹிவஜாயதடி |
ஸ்கஸாரம் தடிமெடி-து ஸகநாஸாவிஹிதடி ||

(கொடிகளின் கூட்டம்) த்தினாலே அலங்காரமாக இருக்க வேண்டும். அதற்குமேலே பலகையின் மேலேயுள்ள அப்ஜமானது, மனதிற்கு இஷ்டமான கும்பலதாக்கிரத் துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். குப்பத்தில் கல்பிக்கக் கூடிய கும்ப லதையானது இவ்விதமாகும். மற்றவைகளையும் இவ்விதமே ஊஹித்துக்கொள்ளவேண்டும். 81

அதுவே, இவ்விதம், மேலேயுள்ள சந்திக்குமேலே, வீரகாண்டத்துடன் கூடியதாகவும், ஸ்தம்பதோரணத்தைப் போல் சிரமுடையதாகவும் இருந்தால், இதற்கும், ஸ்தம்ப கும்ப லதை என்று பெயராகும். இதை தேவ நிகேதனத்திலும், தேவதைகளில்லாத கிருஹத்திலும், ஹாரத்தில் கல்பிக்கவேண்டும். 83

ஆறு 6, எட்டு 8, பத்து 10, அல்லது பன்னிரண்டு 12, மாத்திரைகள் அகலமுள்ளதாகவும், அகலத்தில் சரிபாதி நிஷ்கிராந்தமுடையதாகவோ (நிஷ்கிராந்தம் — வெளியில் வந்திருப்பது) மூன்றில் இரண்டு பாகமோ, முக்கால் பாகமோ நிஷ்கிராந்தமாகவும், வட்டமானதுபோலிருப்பதும், மறைந்திருப்பதும், தோரணங்கிரியைப்போல் நீண்டிருப்பதும், கந்தரத்துடன் கூடியதும், அதற்குமேலே சுக

வரதஹுபிததிதூதம் தூவாபா வசு மலிஷணம் |
தெரு தெரு து ஸொவாநம் ப்ருயுஜீத விஅக்ஷண: ||

கிருஷியம் தவதூ ரூரும து அதாரம் வரதூராயதம் |
அதுஷ்டியபுக்ாரம் ஸூராக் கிருஷணம் ஸ்வவணமும் ||

வயூஜணமததூய-மொலிதெண ஸொவாநிதம் |
ரூருமொபாமாக்(மு) குக்ஷணம் ப்ருயிதம் ஸ்வவணமும் ||

ஸூராவயூஜணம் வரக்ஷரொவாநிவயூஜயம் |
சுபுவாபொவரிஸிதூ ரொஹணம் தக்ஷிணாம்ப்ருண ||

விதூணாதூ:(தூ) ஸவதூணாக்(ணம்) ஸொவாநஸூ
விபாநுத:(தூ) |

நா ஸியிநுலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருப்பது விருத்த
ஸ்புடிதம் என்று பெயருடையதாகும். இது தேவாலயங்
களுக்கு அலங்காரமாகும். 85½

சமர்த்தனாக இருப்பவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும்
சோபானத்தை (படிக்கட்டை) உபயோகிக்கவேண்டும்.
அதன் அடியானது, சதுரம், விருத்தம், ஆயதம் என்று
மூன்று விதமாகும். நான்காவது திரிகண்டம் எனப்படும்.

சங்க மண்டலமானது, கொடிகளின் கூட்டத்துடன்
கூடியதாகவும், பாதிக்குமேல் கோழுத்திர (பந்த)த்துடன்
கூடியதாகவும், அடியிலிருந்து நுனி வரையில் முறையே
சிறுத்துமிருக்கவேண்டும். இது பிரஸித்தமான சங்க
மண்டலமாகும்.

விருஷத்தின்மேலே படர்ந்திருக்கின்ற கொடியைப்
போலிருப்பது, வல்லீமண்டலம் என்று பெயருடையதாகும்.

அசுவ பாதத்திற் த மேலே இருந்து வலதுகாலா
லேறுவதாகும். 89

சுலபாடிஸி விஷ்ணு: தி.மு.ணாடிஸி து.மு.ணாடி ||

ஸயிதவஜாஸவாடி-3 சி.வாடி-ஸம் டி.ஸொடியெ: |

ஸிதா நீலஸாறுவ வஸவணாநதிகுடாடி || ௯௧ ||

ஸயாதவகவஜாஸ: ஷொயஸாடிஸா.மு.ணா: |

ஸொ.த. ஷொ.ஸெகஸெவ. ஷொவாதகஹித || ௯௨ ||

ஹஸவஜாஸம் தி.டி.ணம் தகிவாடிவஜாஸம் து. ஷாஹித ||

ஹஸ. யயாஸம. யொ.டி. ஷ.வஸெஸிதஸாயிதொ: ||

சுய. மஸெவ ஷொவாதம். மு.ஹித.மு.ஹிவஸாதத: |

வகஹித.விதி.ஷா.ணம். ஷொவாடி.ஷ. ஷாஹித: || ௯௩ ||

சோபானத்தின் விஸ்தாரமானது, து.வி (2) தண்டம் முதல் ஸப்த (7) தண்டாந்தமாகும். அசுவ பாதத்தின் விஸ்தாரமானது, து.வி.குண தியாக சதுர்குணந்தமாக இருக்க வேண்டும். 90

சயித (படுக்கையான) விஸ்தாரத்தில் கால் பங்கு, அரைப்பங்கு. முக்கால்பங்கு, நேத்திரோதயத்துடன் முறையே குட்டியாணை, கழட்டியாணை இவைகளுக்கு சமானமான கண்டங்களாக இருப்பவைகளாகும்.

சயாநபலகத்தின் (படுக்கையான பலகையின்) விஸ்தாரமானது பதினாறு 16, அல்லது பதினெட்டு 18, அங்குலங்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் சமுத்தமானது (ஒப்புஸமானது) ஆறில் ஒரு பங்காகும். இவ்விதமாக சோபானத்தைக் கற்பிக்கவேண்டும். 92

ஹஸ்தவியாஸமானது இரண்டு தண்டமாகும். பெரும்பாலும், அதில் கால் பங்கு விஸ்தாரமிருப்பதுமாகும். நன்கு வசமாக நின்று படுத்துமிருக்கின்ற ஹஸ்தத்தில் வலுவாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். 93

ஹெராவாதம் ஹெவ-ஹெண-ஹேநாம் ஸ்ராத-ஹிண-ஹிபெராவணம்!
ஸ்ரபரணம் விவரீதம் தந் ஸிநாபராய ஹவெஹிஹ || ௯௫ ||

சுயிஷ்டாநாஹி ரொஹாய-ஹெராவாதம் வாஸு-ஹெயோஜ-ஹவஹி!
ஹவீஹவம் ஹிஸ்வாஹிஹகாஹம் ஸ்ரபொஹயெசு || ௯௬ ||

ஹெராவாதம் தஹிஷ்டாநதஹம் ஹவ-ஹெராவசு ஹவெசு |
ஹவம் ஸிபிஸிபிஷம் தஹெராவாதம் ஸம்வஹம் வஹி ||

ஹவம் ஸ்ரபாதம் தெஹிநாநாம் தாராணாம்
வாஸெ யொமஹம் தொரணம் தெவ யுதஹா |

சோபானமானது, ஒத்தைப் படையாகவே இருக்க வேண்டும். மண்டபம் முதலியவைகளின் வெளிப்பக்கத்தில் குஹ்யாகுஹ்யவசமாக (தெரிந்தும் தெரியாமலுமிருக்கும்படி) ஒரு பத்தியை வெளியிலிருக்குமாபடி கல்பிக்கவேண்டும். 94

சகல ஜாதிகளுக்கும், சோபானமானது பிரதக்ஷிணமாக ஏறக் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அவ்விதமிருப்பது புகழ்ச்சிக்குரியதாகும். அப்படிக்கு இல்லாமல் விபரீதமாக இடமாக இருந்தால், அது வினாசத்திற்கு ஹேதுவாகும். 95

அதிஷ்டானம் முதலியவைகளில் ஏறுவதற்காக சோபானம் (படிக்கட்டு) கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதன் இருபக்கங்களிலும் முகம் (முகப்பு) இருக்கவேண்டும். அசுவபாத பலகாந்தமாக ஹஸ்திஹஸ்தத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 96

அந்த சோபானமானது, அதிஷ்டானம்—ஸ்தம்பம்—பிரஸ்தரம் இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

சோபானமானது, இவ்விதமாக விதியுடன் கூடியதாக இருந்தால், அது சகலவிதமான சம்பத்துக்களையும் அளிக்கக் கூடியதாகும்.

●ஸாவாநம் ததெஹாசாரஉலிநு

ஸஜக் யொஹ் வஸுவிதா வ்யிஜெஹு: ॥ ௬௮ ॥

ஸஜாஹாநம் உபாவிவம் வெஸுரம் ௮

சுரெண வெ ஸகாஜஸுஜாஸி |

உஹஸுரொவி-உவதி வெஸுஜகாஸு

ஹரிவி-உபாதா ஹா சுயிஜெவா: ॥ ௬௯ ॥

உதி உயர்தே வஸுஸாஹு ச்ரிஹலிஷ்யாநம் நாக

வாகவின்பொய்யாய: ॥

இவ்விதமாக தைதிலர்களின் வாசஸ்தலத்திற்கு யோக்கியமான தோரணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் வாஸ்துவித்தியையின் விதியையறிந்தவன், சோபானம், அதன் பேதம், அதன் உருவம், இவைகளை, யுக்தியுடன் நன்கு கல்பிக்கவேண்டும். 98

நாகரம், திராவிடம், வேசரம், என்பவைகள், முறையே சத்துவ குணம், ரஜோகுணம், தமோகுணமுள்ளவைகளாகும். இவைகள், முறையே, பிராம்ஹண-க்ஷத்திரிய-வைசியர்களாகும். இவைகளுக்கு முறையே, விஷ்ணு, பிரம்ஹா-பரமசிவன், இவர்கள் அதிதேவதைகளாவார்கள்.

திரிபுமி விதாநம் என்னும்

இருபத்தொருவது அத்தியாயம் முற்றும்.

அதற்குமேலே (இரண்டாவது தலத்தில்) அதன்

புரமவசெவ ஸஹாஸாநா வஜ்ஜநாணாமுபய-வி ||

ஊயெ-3 ஷபஹாமிசெ ஹாமலெகம் கூட்டஸ்த விஸ்தாத் ||
 ஷிஹாமம் கொஷகாயாலம் நீலம் புரா(ஹா)மாய-3விஷிதெ ||

தத-லுயெ-3 மூணஹாமெம்மம் உயெத துணைந நிம-3த ||
 உகஸெயம் விஹஜெவிதாந தவதி-ம்மநி ஸம்வத்யா ||

ஸாய-3ஆம்ஸஜிஷாநம் வஹாம்ஸம் வாடிசெவ-3தக ||
 தத-ய-3ம் புஷ்ரொகஸெயம் ஸாதி-வாடி-யு-மாம்ஸக ||

ஊய-3ஹுமூஷி கொகஸெயம் ஸவாடி-ஆம்ஸஜிஷக ||
 ஜவா தகி ஷிமூணா கொஷெ-3 ஆம்ஸொந
 புஷ்ரொடிய || அ ||

அகலத்தை எட்டு 8, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே, ஸபை, சாகி, பஞ்ஜரம், இவைகளை கல்பிக்கவேண்டும்.

அதற்குமேலே (முன்றாவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை) ஆறு 6, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். இரண்டு 2, பாகம் கோஷ்டக நீளமாகும். அரை ½, பாகம் நீட விஸ்தாரமாகும். 3

அதற்குமேலே, (நான்காவது தலத்தில்) முன்றில் ஒரு 1, பாகம், மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமமாகும். 5½

வித்துவானாக இருப்பவன், விமானத்தின் உயரத்தை முப்பத்தொன்பது 39, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். இந்த 39, பாகங்களில், இரண்டரை 2½ பாகம், அதிஷ்டானம், பாதத்தின் உயரம் ஐந்து 5, பாகம் அதில் பாதி (இரண்டரை 2½) பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரம்.

வாழாயிக உதுவா மருவரிஸுஹ்துமகழ் ।

ஸீதாசி ஸகீரஹாழவாடிந வு^தவாரம் வெழிகாம்பகழ ||

மனோஅபிரிதீகாமம் ஸாய-வெஜெஸூ சமய-நி ।

பெருஷா, மம் பரிவாரா, நகரெஷா, மம் அதுரானுக்ஷ || ௨ ||

ரவிஸிம்வதா ஹவெசி ஸௌஷீ கொல்டிம் தாவதூ வம்யிரடி !

ஸ்ரீவரௌ ஷெவ(வெடி)நாஸ்து: ஸதுஸ்ரீதாஸதா
விஹுஷிதழ || ௧௧ ||

ஸலிகாகாரஸம்யுகம் நாலிகாஹிரமங்குதடி ।

ஊர்துவழியின் அங்கிரி (பாதம்)யின் உயரம் நாலே முக்கால் 4½, பாகம், மஞ்சத்தின் உயரம், இரண்டேகால் 2½, அம்சம், ஜங்கை அதைப்போலிரண்டு பங்கு, 4½ பாகம் உயரம்.

அதற்குமேலே இரண்டு 2, பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரம். மேலே ஸ்தம்பத்தின் உயரம் நாலேகால் $4\frac{1}{2}$, பாகம். மூன்று 3, பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரம். கால் $\frac{1}{2}$ பாகம் வேதிகையின் உயரம். களத்தின் உயரம் இரண்டு 2, பாகம். சிரோபாகம் நாலரை $4\frac{1}{2}$, பாகம், மீதியுள்ள (ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$) பாகமானது சிகையின் உயரம். என்று இவ்விதமாக உயரத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். [$2\frac{1}{2} + 5 + 2\frac{1}{2} + 4\frac{1}{2} + 2\frac{1}{2} + 4\frac{1}{2} + 2 + 4\frac{1}{2} + 3 + \frac{1}{2} + 2 + 4\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} = 39$] இந்த விமானத்தின் ஆகிருதியானது, சதுரசிரமாகும். 10

இதில் பன்னிரண்டு, 12, செளஷ்டிகம், பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம், பன்னிரண்டு 12, பஞ்சரம், இருக்க வேண்டும். சிகரத்தில் தேவ (வேத-நான்கு) நாசிகளிருக்க வேண்டும். அல்பநாசியினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

நாசிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, ஸ்வஸ்திகாகாரத்

புறமுடிவதனாடா ஸ்ரீமாரும்காரதொரணடி |

ஸவாரும்காரஸ்யுததெதகி8-8ம் ஸுமடி கடி || ௧௨ ||

ஸவ-3ம் புறமுகி கூடுகொடாடியுததா

8யெது 8யெது 8தூ கம் 8ஸுமாரடி |

வரதூகாரம் ஸுதாசு ஸுமாராம் ஸிரஸசு

விஸாராயெ-3நாவிதம் மஹ-3மெமடி || ௧௩ ||

ஸெஷம் துத-ஸெநாவதாவாஸவிணி:

ததூயுதம் ததீஸாஹுதொகாரஹாரம் |

நாநாயிஷாநாவி-3வெததாடியொமம்

ந-3தெதம் ஸுதாசு ஸ்ரிஸாராம் ஸுமடி || ௧௪ ||

துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டிருப்
பதைப்போல் தலத்தின் கீழே ஸ்தம்பாலங்காரம்,
தொரணங்களுடனி நக்கவேண்டும். சகலவிதமான அலங்
காரங்களுடனி நக்கவேண்டும். இந்த ஹர்மியத்திற்கு,
(விமானத்திற்கு) ஸுபத்திரகம், என்று பெயர். 12½

கூடம், கேஷ்டம், முதலியவைகளுடன் சகலமும்
முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே இருக்கவேண்டும். நடுவில்
நடுவில், சிரஸ்ஸானது மண்டலத்தைப்போலிருக்க
வேண்டும். சபைகளின் சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக
இருக்கவேண்டும். கர்பசிநுஹமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில்
ஸரிபாதி அளவுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 13½

சேஷமான ஆவாசபிண்டியானது, முன்று 3, அம்சங்
களினாலே குழப்பப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதற்கு வெளிப்
பக்கத்தில் அந்தரஹாரமானது, அதற்கு சமமாக இருக்க
வேண்டும். நாநாவிதமான அதிஷ்டானம், பாதம், வேதி,
இவைகளுடன் கூடியிருக்கவேண்டும். இதற்கு சுஹிருஷ்டம்
ஸ்ரீவிசாலம் என்றுபெயர். 14

வ ண ட ஸ க ர வ ஜ ள ல ம் ந வ யா வி ஹ ஜெ க் கு ரா க் || கடு ||

ம ஹ - ஹெ ம ஹ ம் க்ரீ ஹா மெ கம் (மம் து) ம ஹ வ ி ண ட -
ஹ ட ம் ஸ க டு ||

சு ம் ஸ ந வ ரி தொ யி ட ம் வ ண ஹ ஹ - ஹெ த யா ம் ஸ க டு ||

ஸ ஹா ஸா ரா த யா நீ ல ம் ஹா மெ நெ கெ ந வி ஸ ரா க் ||
வி ஸ ரா க்ரீ ம ண ன யா ரா ஹ வ ஜ ள ல ஸ ஹ நி ம - ஹா || கஎ ||

ஸா ரா ஹெ ஜ ஹா நா லீ ஹா ம த த ஜா வி நி ம - ஹா ||
ஸ ஹா கொ ஷ் (க) நீ லா நா ஹ ரெ ஹெ - ஹா ஹா க டு || கஅ ||

த ஹ வ ய - ஹெ ஹா மெ ந வி ஹ ஜெ க் கு டி ட ம் ஸ க டு ||
கொ ஷ் க ஹ ஜ து வி ஸ ரா ம் த ஜெ வ வி ம ண ன ய த டு || கக ||

(நான்கு தலங்களுடன் கூடிய விமானத்தில்) பதினைந்து 15, கரம் அகலத்தை, ஒன்பது 9, பாகமாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் முறையே, கர்பகிருஹம் மூன்று 3, பாகம். கிருஹபிண்டி ஒரு 1, பாகம். சுற்றிலும் அளிந்தம் ஒரு 1, அம்சம். கண்ட ஹர்மியம் ஒரு 1, அம்சம். சபை, சாலை, நீடம், இவைகள் ஒவ்வொரு 3 அம்சமாகும். இவைகள் விஸ்தாரத்தைப்போல் மூன்று 3, பங்கு உயர மிருக்கவேண்டும். அதன் அகலத்திற்கு சமமான நிர்கம முள்ளதாக இருக்கவேண்டும். சாலாமத்தியில் ஒருபாகம் நிர்கமத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சபை, கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் மத்தியில் அரை ½ பாகம் ஹாரமிருக்கவேண்டும். 18

அதற்குமேலே, (இரண்டாவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை எட்டு 8, பாகமாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, அம்சம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டம், இவைகள் இருமடங்கு உயரமுள்ளவை

கூடுபுறாறுநாளுநெ நீபஃஸெந வரிகனுயெசு !

தடிவுயெ-3 ரஸஹாமெ து கூடுபஃஸெந கொல்கு ||

விஸாரவிமுணாயா8 ஊரெ2யெ-3 வஃஜாடி !

ஊயெ-3ஹுமெ: அதுஹ-3ாமெ 8யெடி டுணெந நி.ம-3டி ||

சுஷாபுரம் சுண-3கூடுப ஸூசு கொல்கம் சுருகநீகூதடி !

8ஹாபிவர8ஷாபுர8ஷாநாஸூ8 விஹுஷிதடி || ௨௨ ||

கூடுபகொல்கநீபாதாஃ ஸஃவஜாயாஃ வஃவ-3வததி: !

ஸஸூவாவுசுவெயலாமஃ அ வஃவ-3வசு வரிகனுயெசு ||

களாக இருக்கவேண்டும். கூடம், சாலை, இவைகளின் மத்தியில், நீடமானது ஒரு 1, பாகமிருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும். 19½

அதற்குமேலே, (மூன்றாவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை ஆறு 6, பாகங்களாகக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், ஒரு 1, பாகம் கூடம், ஒரு 1, பாகம் கோஷ்டமாகும். இவைகள், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு பங்கு உயரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். இவைகளின் நடுவில் நீடம் அரை ½ பாகமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

மேலேயுள்ள நான்காவது தலத்தின் விஸ்தாரத்தை நான்கு 4, பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் தண்டமானது நிற்கமத்துடன் இருக்க வேண்டும். கர்ண கூடமானது அஷ்டா (8) பிரமாக இருக்கவேண்டும். கோஷ்டமானது கிருகரீகிருதமாக இருக்க வேண்டும். மஹாசிகரமானது அஷ்டாசிரமாகவும் அஷ்ட (8) நாசிகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் எண்ணிக்கையானது, முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவேயாகும். இதன் உயரத்தையும் முன்பு கூறி இருப்பதைப்போலவே கொள்ள

ஹெக்ஷாஜிஷம் நாஜா வெஜஹ்ஸம் திவளகலாஜ |
ஸவஜஸகரவஜாஸம் உஸஹாமெவிஷஹாஜயெசு ||உச||

நாஜீமஜஹம் உதஹாஜாமஸொநாஹாரிகா ஹவெசு |
சுவிந்ஸம்ஸொந வரித: வணஹஜிஷகஜ || உரு ||

கூடம் கொஷம் உ நீலம் உ ஹாமெந வரிசுஹயெசு |
கொஷாயாஸம் திஹாமம் ஸஜாசு சொஷம் ஹாரா ஸவம்ஜாஜ ||

ஹுஸூஹம் விஹாயொஷெஷ வஸஹாமெவிஷஹாஜிதெ |
ஹாமெந கூடஹிஸூரம் கொஷகம் திஹாநாயதஜ ||உஎ||

ஹாராஹொ தயாஸொந ஹஸவம்ஜாஜீரிதஜ |

வேண்டும். தேவர்களுக்கான இந்த நான்கு 4, தலங்களுடன் கூடிய விமானத்திற்கு, பத்ரகோஷ்டம், என்றுபெயர். 23½

பதினேழு 17, முழம் அகலத்தை, பத்து 10, பாகமாகப் பிரித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் நான்கு கிருஹமானது நான்கு 4, பாகமாகும். அந்தாரிகை ஒரு 4, பாகமாகும். அளிந்தமானது ஒரு 1, அம்சமாகும். சுற்றிலும் ஒரு 1, அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் அகலம், ஒரு 1, அம்சமாகும். $[4 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 + 1 = 10]$ கோஷ்டத்தின் உயரமானது இரண்டு 2, பங்காகும். மீதமுள்ளது பஞ்ஜரத்துடன் கூடிய ஹாரமாகும். 26

ஜலஸ்தலத்தைவிட்டு, மேலே (முதல் தலத்திற்கு மேலே இரண்டாவது தலத்தில்) அகலத்தை எட்டு 8, பங்குக்களாக வகுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம், கூடத்தின் விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டமானது, இரண்டு பங்கு உயரமாக இருக்கவேண்டும். ஹாரத்தின் மத்தியில் லம்ப பஞ்ஜரம், ஒரு 1, பாகம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. 27½

தடிஉயெ-3 ரஸமாமெ து மாமம் ஸௌஷுகவிஸுததீ ||

விராமம் கொல்காயா8 ஹாராயாம் கூஉ வஹர ||

தடிஉயெ-3 து திராமெந உயெ9 டிணைந நிம-3 ||

உதாரமுயிஷாநஷாபுரம் மஹேஷக ||

திரவதுஷாஷகம் தாவஸி ஸௌஷிகம் அஷவஹர ||

மஹவஹாரஷௌ ஹி கூஉ நீயம் விரஷகம் ||

மஹநாஸிஷஸம்யுத் கொஷகம் சிஹிஷுஹதம் || உக ||

நாநாஸுமரகஸம்ஹவெஜீஜாநுகதொரணம் ||

நாநாநுக்ரஸம்யுத் நாநாவிதெவி-3 விதி-3 ||

அதற்குமேலே (மூன்றாவது தலத்தில்) அதன் அகலத்தை ஆறு 6, பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் செளஷ்டக விஸ்தாரமாகும். கோஷ்டத்தின் உயரம், இரண்டு 2, பங்காகும். ஹாரத்தில் கூஉத்திர பஞ்ஜரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். 28

அதற்குமேலே (நான்காவது தலத்தில்) விஸ்தாரத்தை மூன்று பங்குகளாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். மத்தியில் தண்டத்துடன் நிர்கமம் இருக்கவேண்டும். அதிஷ்டானமானது, சதுரசிரமாக இருக்கவேண்டும். களம், மஸ்தகம், இவைகள், அஷ்டா (8) சிரமாக இருக்கவேண்டும். பன்னிரண்டு 12, கோஷ்டம். அவ்வளவு (12) செளஷ்டிகம். எட்டு 8, பஞ்ஜரம். கூஉத்திர நீடம் பதினாறு 16, எட்டு 8, களநாசிகளுடன் கூடிய கோஷ்டமானது, சிறிது உயரமாக இருக்கவேண்டும். 31

நானுவிதமான மகூரகம், ஸ்தம்பம், வேதி, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பிற்பல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

வெளவவீண்டியிஷ்டாநம் கெவறும் வா உஸூரகம் ।

வெவ்விக்காகாரஸம்பநகம் நாலிகாவிசுந்நகரம் || ௩௩ ||

வாவைவக துமமமாமம் ஸூதாஸ் வனதநாநா ஜயாவஹம் ।

நவவஹ் கிகரவஜாவெ ஓஸஹாமவிவாஜிதெ || ௩௪ ||

மஹமெஹம் அதுஹ-நாமம் மஹவிஷிதஹ்ஸகெ ।

சுநாரஸஸஸஸஸ வரிதஃ வஜாஹம-ஹக || ௩௫ ||

கூடிகொஷகநீபாநாம் தாரஸஸஸஸ யொஹயெக ।

கொஷகம் விமுணாயாஸம் ஹாராஹாமஸஸஸிதா || ௩௬ ||

வஹாஸஸ ஸஸஸிகவஜாவெ உயெத ஹஸஸஸ விவாந ||

பற்பலவிதமான சித்திரங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். 32

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். கேவல மஞ்ரகமாகவும் இருப்பதாகும். ஸ்வஸ்திக வடிவ முள்ளதாக இருக்கவேண்டும். நாளிகைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்தின் உயரத்தை, முன்பு கூறியுள்ளபடியே பாகம் செய்து கொள்ளவேண்டும். இதற்கு ஜயாவஹம், என்றுபெயர். 33

ஒன்பது (9) அல்லது பத்து (10) கரம் அகலத்தை பத்து (10) பங்குகளாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில், கர்பகிருஹம் நான்கு (4) பாகம். ஒரு (1) அம்சம், கிருஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சமாகும். சுற்றிலும் கண்டஹர்மியம் ஒரு (1) அம்சமாகும். கூடம் கோஷ்டம், நீடம் இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். கோஷ்டமானது இருமடங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். ஹாரம், ஒரு (1) பாக அளவுடன் கூடியதாகும். 34

வனகலாமவிநிஷாநாயுமஸூஹவரவிதழ் || ௩௭ ||

வெவவீஹிஷாநம் ஸவஹம் ஸவிதழ்-3௭ ||

வகலாரஸிரொயுதம் ஸவ-3௭ஹம்ஹவ-3௭தழ் || ௩௮ ||

வாஹுகொகூரயொ-3௭தழ் நவாஹவெவவீஹிஷாநம் ||

வஹிஷாநம் வஹிஷாநம் வஹிஷாநம் வஹிஷாநம் ||

வஹிஷாநம் வஹிஷாநம் வஹிஷாநம் வஹிஷாநம் ||

வஹிஷாநம் வஹிஷாநம் வஹிஷாநம் வஹிஷாநம் ||

வஹிஷாநம் வஹிஷாநம் வஹிஷாநம் வஹிஷாநம் ||

பஞ்சாம்சமான செளஷ்டிக வியாஸத்தில் மத்தியில் இரண்டு (2) அம்சம் விரதாரமிருக்கவேண்டும். ஒரு (1) பாகம் விநிஷ்கிராந்தத்துடன் கூடிய யுக்ம் ஸ்தம்பத்துடன் [இரட்டைத்துணுடன்] கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 37

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும். மஞ்சத்துடனும் விதாரிதத்துடனும் இருக்கவேண்டும். கந்தரத்துடன் கூடிய சிரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். சகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 38

பாதுகம் உத்தரம் இவைகளின் மத்தியல் உபபீடமானது, ஒன்பது (9), அம்சமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மகூரகமானது, இரண்டுபாகம் உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, மகூரகத்தைப் போல் இரண்டு (2) பங்கு உயரமுள்ளதாகும். பிரஸ்தரத்தின் உயரமானது, ஒண்ணரை (1½) அம்சமாகும். வேதிகையின் உயரம் அரை (½) அம்சமாகும். உத்தரம் முதல் கபேபாதம் வரையில், களோதயமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கபேபாதத்திலிருந்து விதிர்கதமான பஞ்சராகிருதி

கவொதவஹரம் ஹேதகி ப்ராஸாஷெ ஸாவஷெஸிகெ |
ஹாராயாம் வாயு ஸாரூயாம் ஃயெய் ஃயெய் துயொஜ்யெகி ||

கதிட்கொஷ்கநீலம் ஹெவாணரம்புக் ஸாராநிதழ் |
ஐநுஸூயம் விஹாயொய்யுஃஹெலிவாஷாஸா ஸௌஷிகழ் ||

விமுகுணம் கொஷ்காயாமம் தயொஃஃயெய் து வஹரழ் |
ததிலுய்யுஃ ஸௌஹாமெ து ஸௌஷிகொஷ்கம் து
வதிவஃவகி || சச ||

விஜயஸூய யயா வெபூகம் ஸௌஷிகெய்யுஃ து யொஜ்யெகி |
கதிட்கொஷ்காஷிஸவஃஹம் வதிவஃவகி ஸௌஷியா விஃ ||

யுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். அழகாகவும் யுத்தி
யுடனும் கல்பிக்கப்பட்ட சக்தி துவஜத்துடனிருக்க
வேண்டும். இந்த கபோத பஞ்சரமானது சகல தேசங்
களிலுமுள்ள பிராசாதத்தில், ஹாரத்திலாவது, சாலைப்
லாவது, நடுவு நடுவில் சேர்க்கவேண்டும். 42

கூடம், கோஷ்டம், நீடம் அந்தரபிரஸ்தரம், இவை
களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

ஊர்துவ பூமியில், ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி எட்டு (8)
அம்சம், செளஷ்டிகமாகுர். கோஷ்டகத்தின் உயரம்,
(அகலத்தின்) இரு பங்காகும். இவ்விரண்டுகளின் மத்தி
யில், பஞ்சரமிருக்கவேண்டும். 43

அதற்கு மேலேயுள்ள தலத்தை ஆறு (6), பாகங்
களாகச் செய்து கொள்ள வேண்டும். அவைகளில்,
செளஷ்டிகம், கோஷ்டம், இவைகள் முன்பு கூறப்பட்டிருப்
பதைப்போலவேயாகும். 44

அதற்கு மேல்தலத்தில், விஜய விமானத்திற்கு கூறி
பிறுப்பதைப் போலவே, மீதமுள்ளவைகளைக் கட்டித்துக்

யாநாயதம் விமூணஸ்கதாரஹாரம்

வாதாயதெதேகரதொணகெவிதேதித்யு |

ததிகாரமூலமூலவயதேவி அரஷ்டமாமெ

கூடம் அநீலமய கொல்குலம்பதத்யா || 100 ||

யாநாயதம் விமூணஸ்கதாரஹாரம்

வாஸ்துதேகரதொணகெவிதேதித்யு |

கொல்குலம் அநீலமய கொல்குலம்பதத்யா ||

வாஸ்துதேகரதொணகெவிதேதித்யு ||

தில் ஒரு (1) அம்சம் சுற்றிலும் கிரஹபிண்டி, அந்தாரம் ஒரு (1) அம்சம், அங்கஹாரம் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகும். 49

சாலையின் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்காகும். ஹாரமானது ஒரு (1) அம்சமாகும். வாதாயநங்கள், (ஜன்னல்கள்) மகரதோரணங்கள் இவைகளினாலே அலங்காரமாக இருக்கவேண்டும்.

ஜலஸ்தலத்தை நீக்கி, மேல் தலத்தில் எட்டு (2) பாகங்களில் கூடம், நீடம், கோஷ்டம், இவைகள், ஒவ்வொரு அம்சம் விஸ்தாரமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும்.

மேலே விஸ்தாரத்தை ஆறு (6) பங்குகளாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் சாலா விஸ்தாரம் ஒரு (1) பங்கு; உயரம் இரண்டு (2) பங்காம். செளஷ்டியின் அகலம் ஒரு (1) அம்சமாகும். அதன் உயரம், அகலத்தைப் போல் இரண்டு பங்காகும். கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் விஸ்தாரமானது, (செளஷ்டியின்) உயரத்தில் சரிபாதியளவாகும்.

மேலேயுள்ள தலத்தில், அகலத்தை நான்கு பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டு (2) பாகம் மத்திய பத்திரமாகும். (51)

உன்னத நிம-பேரூய-வி ஹுநீயம்

லாய-பே விசுணவிவா-ம மனாநாலிகம் ௮ ।

ஸ்தூதாநகரானிததி-கேசு-கம் ஸ்தூத

சுஷாய-பேநாலிகேசு-பேரூய-பேரூய ॥ ௧௩ ॥

கூடம் ௮ நிபேயகொஷிகேசு-ஹதம் ஸ்தூத

சூதா தமே ததிவி பேரூய-பேரூய-பேரூய ।

பாநொஹதம் ஹதூவரிபொஹத-பேரூய-கூடம்

பேரூய-பேரூய-பேரூய-பேரூய-பேரூய ॥ ௧௪ ॥

பேரூய-பேரூய-பேரூய-பேரூய-பேரூய

பேரூய-பேரூய-பேரூய-பேரூய-பேரூய ।

அதற்குமேலே, தண்டத்துடன் நிர்கமம், பத்திரநீடம் இவைகாருக்கவேண்டும். பத்திர நீடத்தின் அகலமானது ஒண்ணரை (1½) அல்லது இரண்டு (2) பங்காகும். களநாஸிகையுடனிருக்கவேண்டும்.

கந்தரம், விதர்திகம், மந்தகம், இவைகள் வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். பெரிதான நாசிகள் நான்கும் சிறிய நாசிகள் எட்டும் இருக்கவேண்டும். 52

கூடம், நீடம், கோஷ்டகம், இவைகள் உயர்ந்திருக்க வேண்டும். முதல் தலத்தில், அதுவும் மத்திய மஞ்சத் துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மேலேயுள்ள சாலை யானது உயர்ந்திருக்கவேண்டும். மேலேயுள்ள கூடமானது, உயரமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் எட்டு (8) பட்டங்களுடன் கூடியதான சிரஸ்ஸானது வட்ட வடிவமாக இருக்கவேண்டும். 53

கூடத்துடன் கூடிய சிகரமானது, நாச்சுரமாக இருக்க வேண்டும். அடித்தலத்தில் அல்ப நாசிகளிருக்கவேண்டும், மேலே வேத (4) விஹீநமான பந்தமுள்ளதாக இருக்க

நாநாவிதமானகூலிசொய்யாய: |

நாநா விதமானகூலிசொய்யாய: | ௫௫ ||

விதமானகூலிசொய்யாய: |

விதமானகூலிசொய்யாய: |

விதமானகூலிசொய்யாய: |

விதமானகூலிசொய்யாய: || ௫௫ ||

விதமானகூலிசொய்யாய: |

விதமானகூலிசொய்யாய: |

விதமானகூலிசொய்யாய: |

விதமானகூலிசொய்யாய: || ௫௫ ||

விதமானகூலிசொய்யாய: |

விதமானகூலிசொய்யாய: |

வேண்டும். நாநாவிதமான மருகங்கள், பெரிதான பாதங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இந்த விமானத்திற்கு, ஸுகாவஹம் என்று பெயர். இது தேவதைகளுக்கு யோக்கியமான விமானமாகும். 54

விமானத்தின் உயரத்தை நாற்பத்தெட்டு 48 பாகங்கள் எனச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் இரண்டேழு முக்கால் 2½, ஐந்தரை 5½, இரண்டரை 2½, ஒண்ணேகால் 1½, இரண்டரை 2½, ஐந்து 5, ஒன்று 1, இரண்டு 2, நாலேழு முக்கால் 4½, இரண்டு 2, நாலரை 4½, ஒண்ணேழு முக்கால் 1½, ஒண்ணு 1, ஒண்ணரை 1½, இரண்டு 2, அம்சங்கள், * [2½ + 5½ + 2½ + 1½ + 2½ + 5 + 1 + 2 + 4½ + 2 + 4½ + 1½ + 1 + 1½ + 2 = 40] முறையே, குட்டிமம், சரணம், மஞ்சம், பாதம், பிரஸ்தரம், தலிபம், மஞ்சம், அங்கிரி,

* 6×8=48. அம்சத்தில் என்று இருக்கின்றது. ஆனால் அம்சங்களை கூட்டினால் 40. தான் இருக்கின்றது.

சுஷ்ணு ஹஸம் வடிநிலிநு ஸ்வம் ப்ராஜா மூர்தீயாநா: ||

தத்யஸாய-ஸௌவாஸெ: ஸாதி வாடி-முணாஸகெ: |

ஸம்ஹம் 2 ததுகம் கூய-காசி தாரெஸம் தது

வதிவ-ஸகி || ௧௨ ||

ஸ்வம் நவதயம் வெபூதம் டிஸாஹஸஸெயாதிதெ |

தத்யொஷ்யு-மாஸெஸு வாடி-ஸௌரகம் ஹவெகி ||

தாரெ வதிவ-காசி-ஹாஸெஸு மூ-ஹாஸெஸாஸி வா |

தத்ய: ஸாய-ஸௌஸெ: ஸவாடியு-மஹாதிதெ: ||

ஸம்ஹம் ஸௌரகம் கூய-காசி தாரெ தது வகூதெ: |

தயா திரஷ்ய-ஹாஸெஸு ஸவடிஸாஸகெஸு வா ||

அல்லது பதிமூன்று 13, அம்சமாகும். மேதாவிகளான முனீசுவரர்கள் அஷ்டபௌமத்தை இவ்விதம் கூறுகிறார்கள்.

அதற்குக்கீழே, ஏழரை 7½, அம்சம் ஸ்தம்பம், முனீண் முக்கல் 3½, அம்சம் தலம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். இதன் அகலத்தில் அம்சம், முன்பு கூறியுள்ளதைப்போலவே ஆகும். இவ்விதமாக நவதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ௪2

இனி தசதல விமானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (நவதலத்திற்கு)க்கீழே, எட்டு 8, பாகம் பாதம், நான்கு 4, பாகம் மஞ்சரகம், இவைகள் இருக்கவேண்டும். இதன் அகலமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, அல்லது பதினான்கு 14, பாகங்களாகும்.

அதற்குக்கீழே, எட்டரை 8½ பாகம், ஸ்தம்பம், நாலே கால் 4½, பாகம், மஞ்சரகம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் அகலமானது, பதினைந்து 15, பதினாறு

வனகாடிஸதமும் வெநாகும் அாடிஸகஷி(மள)மேலுதெ |
தடியொநடிநடிய-ஹாமெம: ஸ்ம்மம் உஸூராகு ||சுசு||

தாரொ விரஷஹாமாடியாவக-உயாஸகஷி |
மதஹவினாதினா(ஸ) மஹ-ஹாமாஸாஸி: குராக்||

ஹ-ஹாஸாஸி: யாவக நீயதெ தாவடிஸகெ: |
விதி வெசெஷுஷி-ஹாமெம: வுராம-காஸெஸு
வா மதஹடி ||சுசு||

வனகாயெ-ஹாமாஸாஸி: ஸெஷம் குவெஷுஷு
யொஷயெ: |

கெவிசுதி-த-ஹாஸாஸி: வடினி அாடிஸகாவதள ||சுசு||

16, அல்லது பதினேழு 17, அம்சமாகும். இது ஏகாதச தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

இனி, துவாதசதலத்திற்கு யோக்கியமான (துவாதச தலத்தின்) மானத்தைக் கூறுகிறேன். அதற்கு (ஏகாதச தலத்திற்கு)க்கீழே, ஒன்பது 9, அம்சம் ஸ்தம்பம், நாலரை 4½, அம்சம் மஞ்ரகம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் அகலமான பதினாறு 16, பாகம் முதல், இருபத்து நான்கு 24, அம்சம்வரையில் கல்பிப்பதாகும். 66½

கிரஹபிண்டி, அளிந்திரம், ஹாரம், இவைகள், கர்ப கிருஹத்திற்கு வெளியில், முறையே ஹர்மியத்தின் எல்லை யானது எவ்வளவு இருக்கின்றதோ, அவ்வளவு பாகம் இருக்கவேண்டும். அல்லது, முன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, அல்லது ஆறு அம்சமிருப்பதாகும். கிருஹமானது முன்பு கூறப்பட்டிருக்கிற அம்சங்களினாலிருப்பதுமாகும். 68

அல்லது அளிந்திரமானது, ஒண்ணரை 1½ அம்ச மிருக்கவேண்டும். மீதமுள்ளதை குட்டியத்தில் சேர்க்க

ஷட்குப்தம் வளஸாஸிஷ்டம் வஹி: கூடாதிஸாஸிஷ்டம்
கூடம் கொஷ்டம் 21 நீலம் 21 கூடாதிஸாஸிஷ்டம் 21 ||

யசா சொஹஸ்தம் காரம் தயா யுஜீத வஸுவீராத |
யுஜீதஹஸ்தம் ரயுஜீதஹஸ்தம் யசாஸிஷ்டம் 21 ||

யுஜீதஹஸ்தம் காரம் வஸி கூடாதிஸாஸிஷ்டம் 21 ||
யசாஸிஷ்டம் 21 ||

நாநாஹாஸ்தம் காரம் ரயுஜீதஹஸ்தம் 21 ||
தயா வஸி தயா யுஜீதஹஸ்தம் 21 ||

வேண்டும். சிலர், துவாதச தலத்தில், இருபத்தேழு 27, பாகங்களினாலே கூறுகிறார்கள். 69

குட்யம் 6, இருக்கவேண்டும். அவைகளில் ஐந்து 5, அளிந்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். வெளியில் கூடாதி களுடன் சேர்ப்பிக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், நீடம், கூஷத்திரசாலை, இபதுண்டம் (யானைமுகம்) இவைகளை புத்திமானாக இருப்பவன், அழகாக அமைக்கவேண்டும். புத்திமானாக இருப்பவன் இரட்டைப்படை, ஒத்தைப்படை ஹஸ்தங்களினாலே சேர்த்துக் கல்பிக்கவேண்டும். 71

யுகமாம்சத்தில் இரண்டு 2, அம்சமாவது, கூட விஸ்தாரம் இருப்பதாகும். அதன் உயரமானது அகலத்தின் இரண்டு பங்கு இருக்கவேண்டும். அல்லது சாலையின் நான்கில் ஒரு பாகத்தினாலாவது இருப்பதாகும். இரட்டைப் படையாக இருந்தால் இரட்டைப் படையான அம்சங்களினால் இருக்கவேண்டும் என்பதையறிந்துகொள்ள வேண்டும். 72

மற்ற முனிசுவரர்கள், பற்பல விதமான பாகங்களினாலே அலங்காரங்களைக் கூறி இருக்கிறார்கள். சிலப்பிகளில்

தருமேகம் ஹவெசு மூலம் வனுமமேழம் சதது:ஷ்மெ)
 மிதயம் வனுஷ்டர்ஸபு ஹமோவெவ விபீயதெ || ௪௪ ||

சித்தம் மாடிவழிகெ து நாடிவந்திடுதலா !
வணுமாளம் அதுவாளம் வாடிவெகாடிவெ தடு ||

8. விருது: கருடிகொழாநீருய். சுதனும் ஸத்தீமீஹதெ ।
தனெ தனெ விஹாமாஸு யயாயுகூர வுயொஹயெகி ॥

கூட்டுகொலூரிஸவ-காமரூபய-குவரி வஞ்சகவகி ।
கூட்டுகொலூக-கீபா-கெஞ்சு: கெகெநாவலா யயொதிதா ॥

ஸமயோசித புத்தியுள்ளவன், அந்த முனிவர்கள் கூறி இருப்பதைப் போலவாவது கல்பிப்பதாகும். 78

சதுஸ்தலத்தில் கண்ட ஹர்மியமாகும். ஒரு தலம் கிராசமாகும். [நன்கு வெளிப்படையாகத் தெரியாமலிருப்பதாகும்.] ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, (அம்சங்களுள்ள) பூமி (பூமி-அம்சம்) களில்தான், துவிதலம், விதிக்கப்படுகின்றது.

அஷ்டபூமம், நவதலம், தசதலம், இவைகளில் திரிதல மர்கும். பூமம், தலம், இவைகளுக்கு அம்சம் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.

பன்னிரண்டு 12, பதினோரு 11, தலத்தில், பஞ்ச
பௌமம், சதுர்பௌமம், இவைகளாம். 75

யாதிதாருவன் அடியிலிருந்து, கூடம், கோஷ்டம், முதலியவைகளை உன்கு கல்பிக்க விரும்புகின்றானோ, அவன், ஒவ்வொரு தலத்திலும் விபாகங்களை யுத்தியுடன் உபயோகிக்கவேண்டும்.

76

மேலே மேலே, (ஒவ்வொரு தலத்திலும்) கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களையும், முன்பு இருப் பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும்.

வதிவ-ம் தெதெஹ-முகெய-சுக்ஷலாவலா யாதலவா
ஹவெகி

சூரியஸ்தயோஜெஹ் யுஜ்யாக் விதஸூரித: ||௭௮||

கண்ண-2 லெய்யு தயொந-3 லெய்யு கூட்டம் கொஷம் 21 வஞ்ஜாடி ।
கத-4 லெய்யு மாதவஸுத்திராது தெஷாம் நிற-5 லெய்யு அத்தெ ॥

வெவ்வேறாய-30 தராய-30 மணம் வா (வி வி)
கி. மணம்

சுணவி-ததாஸதெயம் து பாநஸுதித் து ந யொஜயெகி ||

பிணுஸூத்ரபுராணாஹம் தஹ்மெவ விவதாம் வதஃ ।

தலாசி கூட்டாழிவவ-சா.ம. மாதவத்தாசி ஸ்ரீ-
ம-வேக || அ.

விமானமானது, கூடம், கோஷ்டம், நீடம், இவைகளின் பேதங்களினாலே, முன்பு, எவ்விதப்பெயர் உடையதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறதோ, அதே பெயரையுடையதாகும். இரண்டு 2, தலம் முதல், பன்னிரண்டு 12, தலம் வரையில், (பெயர்களை) இவ்விதமே கல்பிக்கவேண்டும். 78

கர்ணம், மத்தியம், இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில், கூடம், கோஷ்டம், பஞ்ஜரம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவைகளை மான சூத்திரத்தைக் கொண்டு கல்பிக்கவேண்டும். அவைகளுக்கு, நிர்கமம் கூறப்படுகிறது. [நிர்கமம் - விமானத்திற்கு வெளியில் இருப்பதால், நிர்கமம் என்று பெயர்.] 79

தன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி, அவ்விதமே பாதியில் பாதி $\frac{1}{2}$ பங்கு, ஒரு 1, தண்டர், இரண்டு 2, தண்டம், அல்லது மூன்று 3, தண்டம், அந்தர்விந்யாச தேசமாகும். [உள் பக்கத்தில் வேலைப்பாடுகள் செய்யக்கூடிய இடமாகும்.] இதில் மானசுத்திரத்தை உபயோகிக்கக் கூடாது. ருஜு சூத்திரத்தையே பிரமாணமாகக் கொள்ளவேண்டும். அது

மாந்நெதகி ஸஹிஷ்டம் கூடும் வா கொல்கம் து வா |
 ஸஹிஷ்டம் ஸஹிஷ்டம் ஸஹிஷ்டம் ஸஹிஷ்டம் ஸஹிஷ்டம் வா || அள ||

விசுபுலிதி திதி-ஹிஷ்டம் தவிபுலிதி |
 கூடும் ஸஹிஷ்டம் ஸஹிஷ்டம் ஸஹிஷ்டம் ஸஹிஷ்டம் ஸஹிஷ்டம் || அஅ ||

(ஐ) தாதிஹிஷ்டம் ஸஹிஷ்டம் ஸஹிஷ்டம் ஸஹிஷ்டம் ஸஹிஷ்டம் |
 விவரிதே விவரிதே விவரிதே விவரிதே விவரிதே || அக ||

ஷஹிஷ்டம் அ ஸஹிஷ்டம் அ ஸஹிஷ்டம் அ தகி கூடும் |
 வஹிஷ்டம் வஹிஷ்டம் தஹிஷ்டம் வஹிஷ்டம் வஹிஷ்டம் ||

வத-ஹிஷ்டம் தஹிஷ்டம் கொடிஹிஷ்டம் ஹிஷ்டம் |
 அதுஹிஷ்டம் தஹிஷ்டம் தஹிஷ்டம் தஹிஷ்டம் தஹிஷ்டம் || கூக ||

கிரமமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கூடமத்தியம், கர்ணகோஷ்டமத்தியம், இவைகளில், கூடத்திரகோஷ்டாதி களிநுலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மத்தியில், பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாய் தாழ்வாகவோ, மேடாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக விகல்ப விமானம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. கீழே கூறப்பட்டிருப்பவைகள் கலந்திருந் தால், அது விமரிசிரம் எனப்படும். பிராசாதங்களின் அலங்காரமானது, கூடத்திரம், அல்பம், மத்தியம், உத்திருஷ்டம், என்று, இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஜாத்யாதி பேதங்களுடன் (அல்லது இது முதலிய பேதங்களுடன்) கூடிய விமானமானது, சகல ஸம்பத்துக் களுக்கும் இருப்பிடமாகும். விபரிதமாக இருந்தால் விநாசத்தைத்தருவதாகவே இருக்கும், என்பது நிச்சயம். 89

ஷடசிரம், அஷ்டாசிரம், விருத்தம், துவியசிரவிருத்தம், இவைகளில், அதன் கிரமப்படி, அதன் அகலத்தில் ஐந்து 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, அம்சத்தில் ஒரு 1, அம்சத்தி னுலே, வெளிக்கையில், அதே ஆகிருதியினுலே, வர்தனம் செய்யவேண்டும். இது கோடிச் சேதத்திற்காகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. 90

சதுரசிரத்தினுடைய விஸ்தாரத்தினுலே, ஸமமாக

சுய சூயொவிம்ஸொய்யாய் :

ரகநாய-ஃ அ விராநாதநா ஸொலாய-ஃ அ தயாஉயுநா ।
 வரிவாரநிவெஸாய-ஃ ப்ராகாரம் ப்ரொததெ
 ஸுஸெய: || க ||

சுசுலா அதுஷ்டம் உருவ்ராஸாடிஸ்து கிஷ்டதத் ।
 சூர்தி ஸாஅம் உஹாவீம் வஸெடி: ஷொபஸநிய-ஃ தத் || உ ||

உணுகாவதம் கிதீயம் ஸதாந்யதம் ஹுஉஹாதஸத் ।
 அதுஸ-ஃ ஸுப்ரதீகாணம் பணுஉஸெஅ-ஃ கானகத் ||

ஸவம் யுமபவெடிய-ஃ கதயுஸெமரய வசுததெ ।
 ஸகலாதிம் கிராதம் ஸதாதிதம் ஸாஅம் து வீங்கத் ||

இருபத்திமூன்றாவது அத்தியாயம்.

விமானங்களின் ரகசுஷக்காகவும், அழகுக்காகவும், பரிவாரங்களை வைப்பதற்காகவும், புத்திமான்கள், பிராகார எதக் கூறியிருக்கிறார்கள். 1

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தை சதுஷ்பதமாகச் செய்யவேண்டும். ஆத்யஸாலமானது (ஸாலம்-சுவர்) மஹாபீடமாகும் இது பதினாறு பதங்களுடன் கூடியதாகும்.

இரண்டாவது மண்டுகம் என்று பெயருடையதாகும். மூன்றாவது, பத்திர மஹாநஸமாகும். நான்காவது சுப்ரதீகாந்தம் ஆகும். ஐந்தாவது இந்திரகாந்தமாகும். இவ்விதமாக இரட்டைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவைகளாகும். இனி ஒத்தைப்படையான பதங்களுடன் கூடியவைகள் கூறப்படுகின்றன. 3½

முதலாவது ஆத்யவிமானமாகும். ஆத்யசாலமானது

விதீயம் ஸ்ரஸ்திரும் ஸாரும் உயதம் உவாஹய அஸ்திரதே 1
ஸுஸம்ஹிதம் உதமு-3ம் ஸதாஜீஸகாஹம் து வஹஸ்தே ||

உதமு-3ம் ஸதாஜீஸகாஹம் து வஹஸ்தே 1
வாஹயிசுஸதாஜீஸகாஹம் து வஹஸ்தே ||

விதமு-3ம் விதமு-3ம் உதமு-3ம் வா
உதமு-3ம் ஸதாஜீஸகாஹம் து வஹஸ்தே ||

ஸுஸதாஜீஸகாஹம் து வஹஸ்தே 1
ஸுஸதாஜீஸகாஹம் து வஹஸ்தே ||

பீடமாகும். இரண்டாவது ஸ்தண்டில சாலம் எனப்படும்.
மூன்றாவது உபய சண்டிதம் எனப்படும். நான்காவது
ஸுஸம்ஹித ஸாலம் எனப்படும். ஐந்தாவது ஈசகாந்தம்
என்று பெயருடையதாகும். 5

மூல பிராசாதத்தை சதுரசீரமாகச் செய்துகொள்ள
வேண்டும். அந்த அளவினாலே, முகாயாமமானது, இனி
கூறப்படுகிறது.

முதல் பிராகாரத்தின் முகாயாமமானது, மூல பிராஸாத
பித்தி விஸ்தாரத்துடன் கால் 1 பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ள
தாகவும், இரண்டாவது 2, சாலவிஸ்தாரம் அரை 1 பங்கு
அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், மூன்றாவது 3, முக்கால் 3
பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், நான்காவது 4, சால
மானது, ஒரு 1 பங்கு அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாகவுமிருக்க
வேண்டும். ஐந்தாவது 5, சாலவிஸ்தாரமானது, இரண்டு
2, இரண்டரை 2½, மூன்று 3, அல்லது 4 பங்கு நீளமுள்ள
தாக இருப்பதாகும். இந்த அளவு, கூறுத்திர பிராசாதங்
களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 7

உத்தராமா ஸ்தாராய-ஜோதிஸ் ஸாரமும் புகூகி-தே |
தகிஸரம் ஸவஹெஸ்த ஸம்புகம் ஸஜாசி விதீயகடு ||

நவஹஸ்தாயிகம் தஜாசி துதீயம் ஸாரமும் உத்தே |
தஜாசெகாடிபாயிகம் தகிஸரம் து உதாய-கடு ||௧௪||

த்யுபாடிஸகரெய-குகம் தகிஸரம் வஹம் ஹவெசி |
வளவம் கூடா-புலயஜாமாஸிகுஷாமா புகூகி-தே ||

வளதெந காரயெகீராமு வடுவெ-கோகெந குரெண வா |

ஒன்பது 9, ஹஸ்தம் அதிகமாக இருக்கவேண்டும்.
ஐந்தாவது சாலமானது, நான்காவது சாலத்தைக்காட்டிலும்
பதினேரு 11 ஹஸ்தம் அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். 12

உத்தம பிராஸாதங்களின், முதல் சாலமானது, மூல
விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் அரை ½ பங்கு அதிகமாக இருக்க
வேண்டும். இரண்டாவது சால விஸ்தாரமானது,
முதலாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும், ஏழு 7
ஹஸ்தம் அதிகமிருக்கவேண்டுந். மூன்றாவது சாலம்,
இரண்டாவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் ஒன்பது 9
ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.
நான்காவது சாலமானது. மூன்றாவது சால விஸ்தாரத்தைக்
காட்டிலும், பதினேரு 11 ஹஸ்தம், அதிக விஸ்தாரமுள்ள
தாக இருக்கவேண்டும். ஐந்தாவது சாலமானது,
நான்காவது சால விஸ்தாரத்தைக்காட்டிலும் பதிமூன்று
13, கரம், அதிக விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 14½

இவ்விதமாக கூுத்திர - அல்ப - மத்தியம் - உத்தம
ஹர்மியங்களின் சாலங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.
முன்னோர்களினாலே கூறப்பட்டிருக்கின்ற இந்த அளவு
களுடன் ஸாலங்களை நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். 15½

வாகாரம் வரிதஸுஸூக் உவாயாஹம் து வலுவஸூ ||

விக்ரஹஸூரஹம் உவாயெக் உவாயெத் ||

விக்ரஹஸூரஹம் வாகஹஸூரஹம் உவாயெத் ||

விக்ரஹஸூரஹம் விக்ரஹஸூரஹம் விக்ரஹஸூரஹம் ||

விக்ரஹஸூரஹம் விக்ரஹஸூரஹம் விக்ரஹஸூரஹம் ||

விக்ரஹஸூரஹம் விக்ரஹஸூரஹம் விக்ரஹஸூரஹம் ||

விக்ரஹஸூரஹம் விக்ரஹஸூரஹம் விக்ரஹஸூரஹம் ||

விக்ரஹஸூரஹம் விக்ரஹஸூரஹம் விக்ரஹஸூரஹம் ||

விக்ரஹஸூரஹம் விக்ரஹஸூரஹம் விக்ரஹஸூரஹம் ||

ஆதலால், சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) பிராகாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் முகாயாமமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். அளவுகளை யறிந்தவன் (பிராகாரத்தை) பித்திகளின் மத்தியிலுள்ள மானத்தினாலே கணக்கிடவேண்டும். சில விதவான்கள், பித்தி மத்தியமானத்தினாலேயும், பித்திபாஹ்யமானத்தினாலேயும் இருக்கவேண்டுமென்று கூறியுள்ளார்கள். 17

அந்தர்மண்டல பித்தியின் விஷ்கம்பமானது, ஒண்ணரை 1½ ஹஸ்தமாகும். அந்த அளவைக்காட்டிலும், மூன்று 3, மூன்று 3, அங்குலம் அதிகமாக, இரண்டு 2, ஹஸ்தம்வரையில், ஐந்து சாலங்களுடைய மானத்தையும் கணக்கிட்டுகொள்ளவேண்டும். 18½

பிராகாரத்தின் உயரமானது, அவைகளின் விஷ்கம்பமானத்தினாலே மூன்று 3, பங்கு, அல்லது, நான்கு 4, பங்கு இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் அக்ரத்தின் (தலையின்) அகலமானது, அதன் அகலத்தில் எட்டில் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். பித்தியின்

பீஜுவித்யுதம் ஹேதக் வணமஃ-ஜோவித்யுதம் |

சயிஷாநாடிவம-ஜாபிஷம் நிம-ஜொஹ்மஸ்யுதம் || ௨௫ ||

வாகவித்யுதயோவெதம் சுய-ஜாடிவதஜணவடி |

சுஹ்ஜநொ ஸஹிஷாது பீஜுவித்யுதா ஹவெசு || ௨௬ ||

சயொஹ்வித்யுதாஹ்ம து ஹிஹம் அஹ்-ஜஹ்வித்யுதம் |

தக்வாடிஷாஹ்மஸ்யுதம் வா ஸஹிஷி-ஜத்யுதம் ஹவெசு ||

ஜாயிகாக்யதிரெவம் வா ஜஹ்வாரயுதம் து வா |

கொண்டு அந்த பாகங்களில் முறையே மூன்று 8, ஒன்று 1, இரண்டு 2, ஒன்று 1 அம்சங்களினாலே முறையே உத்தரம், வாஜனம், அபஜம், கேஷபணம் இவைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும். 24

இது நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருந்தால், கண்டஹர்மியத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஆவிருதி மண்டபத்தை அதிஷ்டானம் முதலிய வர்கத்துடன் கூடியதாகவும், நிர்கமம் உத்கமத்துடன் கூடியதாகவும், ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, தலத்துடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். [இந்த ஆவரணமண்டபமானது பித்தியின்] உள்கையிலிருக்கவேண்டும். வெளிப்பக்கத்தில் நேரான சுவற்றுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். 26

ஆவிருதி மண்டபத்தின் மேல் தலமானது, அதோபுமியின் அளவில் மூன்றில் 3, இரண்டு பங்கு இருக்க வேண்டும். வெளியிலுள்ள பித்தியின் உயரமானது [ஆவிருதி மண்டபத்தின்] பாதமானத்தில் கால் ½ பங்கு அல்லது எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். 27

இவ்விதம் மாலிகாகாரமாகவோ, மஹாவாரத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

உாநாண் வாஹுவிதூதுஅடியொ ஹுலெ: ஸ்ருநாணக்டு ||

உருவஸெஹு தராண் வா வுஸ்ரநாணஉயாவி வா |

வணஹெஹு தராண் வா ஸிவரானொஹதம் து வா ||

உணவம் உிதஹு வெகதஹு வாவி ததாஸுத்டு |

ஸுயிஷாநாடிவமஹுயிம் ஸஹ வாஹுஹுஹுநக்டு || ௩௦ ||

திவாஹு வா ஸிவரெண ஸாநாடிஷாநதஹுமதா |

உிமுணம் உரணொதஹுமம் ஷஹுஹுஹுஹுஹு வா ||

உஹு வா ஹுதரஹுவம் வா சுதஹுஹு ஸாநுஸீஷஹு |

உருவஹுதஹு ஹுஹுஹுஹுஹுஹு ஹுஹுஹுஹு || ௩௧ ||

பாஹிய பித்தியின் உச்சத்தின் மானந்தமானது, கீழே யுள்ள பூதலம் வரையிலிருப்பதாகும். மூலஸ்தம்த்தின் உத்தராந்தம், அல்லது பிரஸ்தராந்தம் அல்லது கண்ட ஹர்மியத்தின் உத்தராந்தம், அல்லது (கண்டஹர்மியத்தின்) சிகராந்தம் உந்ததமாக இருப்பதாகும். 29

(ஆவரணத்திலுள்ள ஹர்மியமானது) மண்டபம் துவிதலம் அல்லது ஏகதலமாக இருப்பதாகும். அதிஷ்டானாதிவர்கங்களுடன் கூடியதாக (சாலோச்சத்திற்கு) சமமாகவே அல்லது எட்டில் ஒரு பாகம் குறைவாகவே இருக்கவேண்டும். 30

சாலாதிஷ்டானத்தின் உயரமானது, விசேஷித்து, (சாலதுங்கத்தில்) முக்தால் 3 பங்கு இருக்கவேண்டும். அதன் சர்ணத்தின் உயரமானது, இரண்டு பங்காகவே, அல்லது, ஆறில் 6-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது எட்டில் 8-ல், ஒரு 1 பாகம் குறைவாகவே இருப்பதுமாகும். 31

சாலத்தின் உச்சியில், விருஷபத்தையாவது, பூத ஸ்வரூபத்தையாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

மூலஜன்மதலமானது, சாலஜன்மதலத்தைக் காட்டிலும், ஒரு 1 ஹஸ்த (முழம்) உயரமாக இருக்கவேண்டும். 32

புதிஸாரும் து ஷணாது ஹீநம் ஸுதாசு ஸெஷஸாராகுக் |
 கூடுஷெ ஸாஷாடிஸாம்முஷூம் உயுஷெ உலுவாடிசுக் ||

கூவயெது அதுஉ-காடுது : யாவசு வஹாணஸாராகுக் |
 யொஜயெவியிநாதெந ஸ்வதிஷு சுக்ருஷெண து || ௩௪ ||

வரிவாரவிதாநாநாம் காநம் மஹாய-பிஷுதெ |
 உலுவஸு-தி ஹாமெமசு உயுஷ வா வாடிஸாஹுக் ||

தி அதுஷுண ஷடீஸவஹெஸெ வ-கா ஹ-பிஷுதெ |
 சுஷுள வா வரிவாரா : ஸுது : தயா காமஸ ஷெயஸ ||

மீதமுள்ள சாலத்தில் ஒவ்வொரு சாலத்திலும், ஆறு 6, அங்குலம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். இது கூடித்திர ஹர்மியத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும்.

மத்தியம் ஹர்மியத்தின் மூல பாதுகமானது, பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும். ஐந்தாவது சாலம் வரையில் நான்கு 4, நான்கு 4, அங்குலம் வீதம் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஸ்தபதியானவன், இந்த விதியின் பிரகாரம், முறையே, (சாலமானத்தையும், ஹர்மியமானத்தையும்) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 34

பரிவார தேவதைகளின் விமானமானது, கர்ப கிருஹத்தின் அளவில் சரிபாதி இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. பரிவார விமானத்தின் பாதபாஹியமானது, (பாஹியம் - வெளிப்பக்கம்) மூலவாஸ்துவின் முன்றில் 3-ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது முன்றில் 3-ல், ஒண்ணரை 1½ (சரிபாதி) இருப்பதாகும். 35

அதன் விஸ்தாரம், முன்று 3, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது, ஏழு 7, ஹஸ்தம் இருப்பதாகும்.

சாஸ்திரத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள், எட்டு 8,

அதிஞ்சுக வர்வாராஸ ஹீஷ்தெனெ ஸாஸ்கொனெடி: |
வரிவாராரொகஸெயம் யுதூ தகெடுவ யொடியெக் ||

யஜுத் ஸகெடு ஸெரெ தநாநம் மஹஜ்தாம் வநெ: |
ஸவ-ஹீஷணஸம்யுத் ஸூநகாஸநமெவ வா || நக ||

ஹீநவிநாநாநாஸ வரிவாராஸாஷ வெ ஸெநாதா: |
ஸ்ராகாரொவெத(ஸ,க) ஸஜாக வீவெடிஅய-க:
ஸூவத: || நக ||

வஜஷமணாயிவகமஜ

ஸாதாமஹாய-ஹீஷதாஸ அணெஸ: |

உவவீவெடி அந:

அடிஸவரிவாரகா: ஸூவத: || சம ||

பன்னிரண்டு 12, பதினாறு 16, அல்லது முப்பத்திரண்டு 32,
பரிவாரங்கள் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள்.
ஆங்காங்கு, பரிவார தேவதைகளின் உயரத்தை யுக்தியுடன்
கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். 37

சாமர்த்தியசாலிகள், அவைகளின் மானத்தை சகல
பேரங்கள் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்து
கொள்ளவேண்டும். பரிவார தேவதைகளின் பேரமானது
சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.
ஸ்தாநக (நின்ற வடிவம்) மாகவோ, ஆசநமாகவோ
(ஆசநம்-உட்கார்ந்த வடிவம்) இருப்பதாகும். 38

ஹீந விமானங்களுக்கு, எட்டு 8 பரிவாரங்கள்தான்
கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பிராகாரமும் ஒன்றுதான் கூறப்
பட்டிருக்கிறது. பீட பதத்தில் ஆர்யகளை ஸ்தாபிதம்
செய்யவேண்டும். 39

விருஷபர் 1, கணுதிபன் 2, பிரம்ஹா 3, மாதிருக்கன் 4,
குஹன் 5, ஆரியன் 6, அச்யுதன் 7, சண்டேசன் 8,

தாபாதாஸு ஸுகுஜா ஜீவொ டும-தாதிவிஸியா
 வு(வதி)திதி: ।
 தாதிஸுக் வரிவாரா: ஸ்ரீஸூகாவெத் து அணிதெ
 ஸாவதா: ॥ சநி ॥

ஸஹவடிம் தவ(வடிவடி)ஸாஹெத் ஸ்ரீஸூகாவெத்
 ஸாஸ்தி தெதா: ।
 ஸாவெத் டுஜயாஸெ ஸாஜயெ தாவவசுஸெ ॥

சூய-தாதிஷு அ வதெஷு வுஷஹாதி: வலவ-வசு
 சுதிதா: ।
 ஸாஸெ வஜ-ததிவதெ தாஹெத் ஹாஹாஹெ து ॥

ஸத்யாநரிசுசுதாநவலிஷமஜஹசுதாதி-ஹாஹெ து ।

பதம் 11, உதிதி (அதிதி) பதம் 12 ஆகிய பன்னிரண்டு
 12 இடங்களில், முறையே, சண்டேசர் 1, சந்திரன் 2,
 சூரியன் 3, கணபதி 4, லக்ஷ்மீ 5, ஸரஸ்வதீ 6, சப்த
 மாதாக்கள் 7, சுக்கிரன் 8, பிருஹஸ்பதி 9, தூர்கை 10, திதி
 11, உதிதி (அதிதி) 12 இந்த பன்னிரண்டு 12 தேவதை
 களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 44½

ஸ்தண்டிலகமெனப்படும் சண்டித பதத்தில் முப்பத்தி
 ரண்டு 32 பரிவரங்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 45

பிரம்ஹபதத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற சாவிந்திராம்சம்
 1, இந்திரஜயாம்சம் 2, ருத்திரஜயாம்சம் 3, அபவத்ஸாம்சம்
 4, இவைகளில், லக்ஷ்மீ 1, ஜ்யேஷ்டை 2, உமை 3,
 சரஸ்வதீ 4 இவர்களை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 46

ஆர்யகாதி பதங்களில், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்
 போல, விருஷபாதினை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டுமென்று
 கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஈசபதம் 1, பர்ஜந்யபதம் 2, மாஹேந்திரபதம் 3, பாநு

மயவெ-ஹு (ஹு) ஹுமெ வித்யுஸையநவஹு
ஹுவரஹுணஹு || சஅ ||

சுஸுரெ யகூஸூரணஹுமெஹுமெ அ ஹுரஹுடெ ।
ஸுஸுரெ யகூஸூரணஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ
ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ || சக ||

ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ
ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ||

ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ
ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ||

ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ஹு (ஹு) ஹுமெ ||

பதம் 4, சத்தியபதம் 5, அந்தரிஷபதம் 6, அநலபதம் 7, பூஷபதம் 8, கிருஹஷபதம் 9, ஆர்திபதம் 10, கந்தர்வபதம் 11, ப்ருஷ (மிருஷ) பதம் 12. பிதிருபதம் 13, போதந (தௌவாரிக) பதம் 14, புஷ்பதந்தபதம் 15, வருணபதம் 16, அசுர பதம் 17, யகூ (சோஷ) பதம் 18, வாயுபதம் 19, நாகபதம் 20, பல்லாட பதம் 21, சோம பதம் 22, மிருக பதம் 23, உதிதி (அதிதி) பதம் 24, இந்த இடங்களில், முறையே, (தொடர்ந்து மேலே கூறப்படும் தேவதைகளை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 49

ஈசன் 1, சந்திரன் 2, நந்திகேசுவரர் 3, இந்திரன் 4, மஹாகாலன் 5, குரியன் 6, அக்கிநி 7, பிருஹஸ்பதி 8, கஜவதநன் 9, யமன் 10, பிருங்கிரிடி 11, சாமுண்டை 12, நிருருதி 13, அகஸ்தியர் 14, விசுவகர்மா 15, வருணன் 16, பிருகுமுனிவர் 17, தகூபிரஜாபதி 18, வாயு 19, தூர்கை 20, வீரபத்திரர் 21, குபேரன் 22, சண்டிகேசுவரர் 23, சுக்கிரன் 24, இவர்களை பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். 51

ஸ்ரீ ஸ்ரீ அண்ணிதலாமெ வண்ணிதஐநமணொருமுடிதா : ||

யு மாயு மவசெ தெ கூயி மதா வா மதாஸ் வசெயெ !
 சிப்ரா காரெ வஹ் பாகாரெவெ வமெவ ஹவெசு ||௫௩||

சுவாமிநாதர்: வரிவாரா: உயரானம-காரயொருத்திதா: ।

வந்திக் திழ்முவஹரெழி வினா வுஷ்ணவ்ரிதி:
வெபாகா || ௫௪ ||

கூடுதலுமூஹுராயஸு ஹூயரஹாமாய-யோ: விவஸு தி||
யநுவதீஸரஹவநம் தநுவரெவொழிதம் தெஷாடி ||ருரு||

[லக்ஷ்மீ முதலிய 4 பேர்கள், விருஷபாதி 4 பேர்கள், ஈசாதி 24 பேர்கள், ஆக 32 பேர்களையும்] ஸ்தண்டில சண்டித பாகத்தில் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டுமென்று பண்டித ஜனங்களின் குழுவினால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 52

கீழே கூறப்பட்ட தேவதைகளை யு்கும்பதம், அயுக்ம் பதங்களில் குட்டியகதர்களாகவோ, பதமத்தியகதர்களாகவோ வைக்கவேண்டும். திரி (3) பிராகாரமான பிராஸா தத்தில் இவ்விதம் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். பஞ்ச (5) பிராகாரமானாலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். 53

அஷ்ட (8) பரிவாரங்கள் முதலிய பரிவாரங்கள், மத்யஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில் இருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மேற்கு முகமான ஆலயத்தில் மித்திரஸ்தானத்தில விருஷபதேவர் இருக்க வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. கமலஜன், குஹன், ஹரி இவர்கள், பூதரபாகம், ஆரியகபாகம், விவஸ்வத்பாகம் இவைகளில் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சிவாலயமானது எந்த திக்கைப்பார்த்து இருக்கின்

வாகவிக்ரிதுமதுவியுகா வா வனுமலிகெ !
விதெருவரிவிதி: ஸதாசு வாடி: வாடிவரி ஸதா ||

விதெருவரி வாடி வா வாடிவரி ந விதிசா !
சுதிசொலாடியுகா வா ஜய(ஜாரு)விதிரும்குதா ||சுமி||

ஜனவாகுசியுகா வா ஸாராகாரஸலாவிதா !
ஸகிராம தயா வாடியாமி ஸ்கிவதி வகிதிதெ ||சுசு||

சுதிருயாடி ஸுதிதாரானுவாநாடிஜுநதம் சுதாசு !
ஸகிவாமிஸெஸெம் சுசுவா ஸுமம் ஸுமிருகொநதடி ||சுஉ||

(மூலஸ்தான விமானமானது) பஞ்சபூமிகமாக இருந்தால், (பரிவாராலய விமானமானது) ஏகதலம், துவீதலம், த்ரிதலம் அல்லது சதுஸ்தலமாக இருப்பதாகும்.

பித்தியின் மேலே பித்தியும், பாதத்திற்கு மேலே பாதமுமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 59

பித்திக்குமேலே பாதமோ, பாதத்திற்கு மேலே பித்தியோ இருக்கலாகாது.

(ஜல) ஜால பித்தியானது கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளுடன் கூடியதாகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். 60

(பரிவாராலயமானது) மண்டப வடிவத்துடன் கூடியதாகவோ, சாலை வடிவமான ஸபையுடன் கூடியதாகவோ இருப்பதாகும்.

பித்திமானமும், பாதாயாமமும் கூறப்படுகிறது. (பித்திமானமானது) மூலதாமாவினுடைய உத்தராதமாக முறையே உபநாதிகளின் உயரம் உள்ளதாக இருக்கவேண்டும்.

வாடிபாலை து வஞ்சாம்பலம் வாடி ஸவசோமஸம்புதழ் |
சுயவா வாடிபாலை து தவறாமெனவினோடியெக் || ௧௩ ||

சுயிஷ்டாநம் தீராமம் ஸதாசு ஸெஷம் வாடிபாடியம் ஹவெக் |
ஸாய-விஹஸாரஹி ஷட்பஷம்-முஹவய-நாகி || ௧௪ ||

ஷட்பஹஸாராநம் ஸக-ஸெயம் ஷம்-ஹம் தீர் |
வஹஸம்வத்யா |

வித்திஹிநாநதஸாவதெவம் தஸதா விஸாநதா || ௧௫ ||

ஹத்யா (வித்தி) யாநம் அ தாவகி ஸதாசு சுஷு-
ஹதி ஸெநெ |

ஷம்-முஹாசு ஸாரஹி வா-முஹா-முஹவய-நாகி ||

ஸிஸ்தாநதாஸாயிப-நாவகி வாடிஷிஷம்-ஹிஷிஷதெ |

அதன் உயரத்தை ஏழு பாகமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த பாகங்களில் இரண்டு (2) அம்சம் மகூரிகையின் உயரமாகும். பாதத்தின் உயரம் ஐந்து (5) அம்சமாகும். அந்தப் பாதமானது சகல அங்கங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, பாதமானத்தை ஒன்பது (9) பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த ஒன்பது பாகங்களில், இரண்டு (2) பாகம் அதிஷ்டானமாகும். மீதமுள்ளது பாதோதயமாகும். 63

ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது இரண்டரை (2½) ஹஸ்தம் முதல் ஆறு (6), ஆறு (6) அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டி ஆறு (6) ஹஸ்தம்வரையில் இருப்பதாகும். எட்டு (8) ஸ்தம்பங்களிருக்கவேண்டும். பித்தியின் உள்கையிலும் இவ்விதமே இருக்கவேண்டும். கூஷத்திரமந்திரத்தில் பக்தியின் (பித்தியில்) நீளமானது அதே அளவு இருக்கவேண்டும்.

வாஷொஅய-3உயிலோதம் ஷஷஷொம்பொதரெவ வா || ௬௭ ||

வாஷொடியதி-ஹாமெகம் உதுஹ-ஹாமெகரெவ வா |

வாடிஸஸயிலோதம் ஹாஸஸஸயோவி வா || ௬௮ ||

வாஷொதரெவதும்-காரம் ப்ருஷதரஸலாவதும்-கூதத் |

வாலெ-ஹாகூத ப்ருகாரெண யுகூதா ததெத்வ
யொஜயெசி || ௬௯ ||

வரு-லரிகா-உஷோணாம் வாஸெவெஷ்வரஹிதா: |

ப்ருஷாவரணாடிதாவசி தி-ப்ருகாராஹாவூதி: || ௭௦ ||

மந்திரமானது பெரிதாக இருந்தால், பாதவிஷ்கம்பமானது ஆறு (6) அங்குலம் முதல் இருபது (20) அங்குலம் வரையில் ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 66

அதிஷ்டானமானது பாதத்தின் உயரத்தில் சரிபாதி, ஆறில் ஒரு (1) பங்கு, அல்லது எட்டில் (8)ல் ஒரு பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். அல்லது பாதோதயத்தில் முன்றில் (3)ல் ஒரு பாகம், நான்கில் ஒரு (1) பாகம் இருப்பதுமாகும்.

அதிஷ்டானமானது பாதபந்தமாகவோ, சாருபந்தமாகவோ இருக்கவேண்டும். 68

பாதமில்லாமல் அலங்காரமிருப்பதாகும். பிரஸ்தரமும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அலங்காரத்தை அங்கேயே யுக்தியுடன் சேர்க்க வேண்டும். 69

மனிதர்களின் வாசஸ்தலத்தில் கலூரிகையும், இவ்விதமே இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

யமெஷ்டிபி ஹி காரம் யுக்தா யுக்தம் துணாம் உதடி ।

வரிவாரவிரோதாநி ததூக்தவசெ க்ருகாசி ॥ எக ॥

சூயகாசி வலுவெகாதநீதூ து ப்ராஸாடிஹி.

உவாநதவி ।

நதூக்தணவலோதிவரிவாராசி ஸஹி: வுர: ॥ எஉ ॥

ஸாநாய-ஃ ணவம் வாவி நதூக்தணவலேவ வா ।

வரிவாராநாயாணவ-ஃ கத-ஃவழம் ஸுபுராணத: ॥ எஉ ॥

மஹ-மஹாயெ-ஃ ந ஸௌ வ்ஃவஜாஸொபுயள ஸௌ ।

ஸாக்வி க்ருகாவஜாஸொகஸெயம் வா ஸவிஹிஷ்டா ॥ எச ॥

ஆவரண தேவாலயமானது, முதலாவது பிராகாரம் முதல் மூன்றாவது பிராகாரம் வரையில் இருக்கவேண்டும்.

தேவாலய துவாரமானது, மனிதர்களின் விருப்பம் போல் இஷ்டமான திக்கில், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்படுவதாகும்.

பரிவார தேவதைகளின் விமானங்களை, முறையே, அந்தந்த தேவதைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதங்களில் முன்பு கூறியிருப்பதைப் போல கல்பிக்கவேண்டும். அவைகள், பிராசாதத்திற்கு (மூல தேவாலயத்திற்கு) எதிர் முகமாக இருக்கவேண்டும்.

நிருத்த மண்டபம், பீடம், முதலியவைகள், பரிவாரங்களுக்கு வெளியில், முன்பு இருக்கவேண்டும் 72

ஸ்நாநார்த்தமான மண்டபமோ, நிருத்த மண்டபமோ, பரிவாராலயத்திற்கு உள் கையில், அதன் பிரமாணப்படி கல்பிக்கப்படுவதுமாகும். 73

பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) அகலம், உயரம், இவைகள் கர்பகிருஹத்தின் சரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

மொவூராது ஸஹி: வீம் ப்ராஸாநாயெ-3த நிம-389 |
தகிஸம் வா சிவாடிம் வா நிம-380 ஸயிவிஷ்ணு || எரு ||

வணாநாவி ஸாநாநாநாநாசி வெஸாஅடிமுத: |
வெஸாஅவீப்ராஸாநாயெ 21 ஸயிவிஷ்ணு || எக ||

வீஸாஸெயெ ஷோஸாநாமெ நாமெத ஜநம் ஸதாசி |
ஜமதீம் அதூரம்ஸெத கூய-381 கூடிம்
சிந்திதூ-380மெ: || எள ||

யாமெநொவரிவட்டம் கணம் கூய-381 சிநாமெத |
வனகெநொவரிக்ஃவம் ஆஸம் ஸதாநாஜநம் நொயெ-3 ||

பலிபீடமானது, ஒன்று 1, இரண்டு 2, அல்லது மூன்று 3, முழம் அகலம், உயரமுள்ளதாகவும் இருப்பதாகும். 74

கோபுரத்திற்கு வெளியிலிருக்கின்ற பலிபீடமானது, பிராசாதத்தின் சரிபாதியளவு, நிர்கமமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

பலிபீடத்தின் நிர்கமமானது (பிராசாதத்திற்கு) சம அளவு உள்ளதாகவோ முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு அளவு உள்ளதாகவோ இருப்பதுமாகும். 75

பலிபீடமானது ஐந்து மதிள்ச் சுவர்களுக்குச் சமீபத்தில் பைசாச (பீடத்)திற்கு முன்பு, பைசாச பீடம், பிராஸாதம் இவைகளுக்கு மத்தியிலிருப்பதுமாகும். 76

பீடத்தின் உயரத்தை பதினாறு 18, பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் ஒரு 1, பாகம் ஜநம், நான்கு 4, பாகம் ஜகதீயைக் கல்பிக்கவேண்டும். மூன்று 3, பாகத்தால் குமுதத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். உபரி

ததூவரிவாஜதலெகம் ததூலாயதூம் சூவாடி

உவரிடிதுடி ।

வதூம் சூவாடிஉலெபூகே கதூலூ கணிகூ ரலெய் ||௭௯||

ததூலாயதூம் ககலூதூம் வாலெபூதூம் கணிகூயாஸூ ।

ரலெய் ஹூயுதம் வா ஹூம் வா ஸொவலீம் வா || அம ||

நாநாயிலூநாநாநாகூதயொ வா யயா தயாவூதூ: ।

வளவம் வீராமூகூதகூழிதம் பூவலெ: வுராதலெ-

உதூதிநி: || அக ||

வூஷஹூதூ மூதூ கூயகூ பூலாடாயபூலானதூ: ।

(மேமேல்) கம்பம் ஒரு 1, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேமேல் வாஜநம், இரண்டு 2, அம்சம் இருக்கவேண்டும். அதற்குமேமேல் ஒரு 1, அம்சம் வாஜநம் இருக்கவேண்டும். மேல் தளமானது, அதன் விஸ்தாரத்தில் சரிபாதி அல்லது முக்கால் பங்கு இருக்கவேண்டும். அதற்குமேமேல், அதில் முக்கால் பங்கு பத்மமிருக்கவேண்டும். பத்மத்தின் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். 79

கமலத்தின் உயரமானது, அதில் (அதன் அகலத்தில்) சரிபாதி இருக்கவேண்டும். கர்ணிகையின் உயரமானது (கமலத்தின் உயரத்தில்) அரை $\frac{1}{2}$ பங்கு இருக்கவேண்டும். மத்தியில் பத்திரத்துடன் கூடியதாகவோ, உப்புபிடத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும். 80

நாநாவிதமான அதிஷ்டானங்களின் ஆகாரங்களை, அவைகளுக்குக் கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல கல்பிக்கவேண்டும்.

மிகப்பெருமை வாய்ந்த முன்னோர்களான முனிவர்கள், இவ்விதமாகப் பீடத்தின் அலங்காரத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். 81

யுஜஸூநம் தடிமெ து தநீகா சி சரிவாயுடி ||அஉ||

வனதெ வுஷாடியஸூவை-3 அரணவ-3ரெ து
மொவூராசி |

உயதாழிஸூநாபுரிதத் வாவகெ ஹவத்கொஷ்கடி || அஉ ||

சுமிமொவூரயொ-3யெத யநயாததமதஹம் ஹவெசி |
யாஜெஜெஹஸாநா ஸூகா ததூஸூம் வுஷுஜைவடி ||அஉ||

மெ-3கிஸூநாபுரிதத் சுய-3ராயுயரணவடி |
வரூணெ வாயுமெஸெ து ஸயநஸூநாநிஷதெ ||அரு||

ஸூஸூயா-3ம் து புகத-3ஹம் ய-3புரவண-3ணவடி |
ஈஸெ வாலீ 31 கலிவம் ஸூகா சூவவகிஸவதாபுரிதத் ||

ஸூருஷபத்திற்கு எதிரில், பிராஸாதத்தின் சரிபாதி யளவில், துவஜஸ்தானத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதற்கு முன்னால் அதைக் கடந்து அக்கினிஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். 82

இந்த ஸூருஷபாதிகள் யாவும் கோபுரத்திற்கு உள்கையிலுள்ள, இடதுபக்கத்தில் மத்தியஸாலத்தை அடுத்து இருக்க வேண்டும். அக்கினி ஸ்தானத்தில் பாகசாலை இருக்க வேண்டும். 83

அக்கினிஸ்தானம், கோபுரம் இவைகளின் மத்தியில் தனம், தானியம் இவைகளின் இடமிருக்க வேண்டும்.

யமஸ்தானத்தில், ஸ்நாநசாலை இருக்கவேண்டும். அவ்விடத்திலேயே, புஷ்பமண்டபம் இருக்கவேண்டும். 84

நைரூதிஸ்தானத்தில், ஆயுத மண்டபத்தை கல்பிக்க வேண்டும். வருணஸ்தானம், வாயுஸ்தானத்தில் சயநஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது. 85

ஸம்ஸமொவாஸயொஃயெஹ வாஹிஸ்யாதம் வுக்ஷிதீததஹ !

சூராதீஸெ விரோதஸஹ ஸ்யாதம் அஸ்யஸ்யஸ்ய வா ||அ||

வாஸெஸோக்ஷஸ்யாதஸெ வா சுஹஸ்யம் ஹவதம் வுஸெ : !

ஸகிஸ்யம் ஸீஸாஸ வுஸதொ விஹிஸ விரோதஸாதெத ||

சூஸ்யாணாம் விஸுஸொஹிஸ்யாதாம் தஸிஸம் விஹிஸ !

ஸயிஸிஸாதாஸாஸி துஸமாய-ஃ வா கிஸவாஹிஸ ||

உஹிஸிஸாமஹிதம் வாய-ஃ வொஸிஸுஹிஸிஸாணாஹ !

ஹஸிஸிஸாஸாஸி துஸமாய-ஃ வா கிஸவாஹிஸ ||

ஸோமஸ்தானத்தில், தர்மங்களைக் கேட்க்கும் மண்டபத்தை கல்பிக்கவேண்டும். ஈசானஸ்தானத்தில் குட்டை, கிணறு, இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். ஈசன், கோபுரம், இவைகளின் மத்தியில், ஆபவத்ஸபதத்தில், வாத்தியஸ்தானம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஈசானஸ்தானத்திற்கு ஸமீபத்தில், விமானஸ்தானம், அல்லது, சண்டிகேசுவரஸ்தானம் இருக்கவேண்டும். 87

கீழே கூறப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானங்களில், அந்த அந்தஸ்தானங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும், என்று புத்திமான்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

சக்தி ஸ்தம்பமானது, பீடத்திற்கு முன்னாலே, விமானத்தின் அளவு இருக்கவேண்டும். 88

சூத்திர விமானமாக இருந்தால், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். அல்ப விமானமானால், அதற்கு ஸமமான உயரமிருக்கவேண்டும். மத்திய விமானங்களானால், ஸ்தம்பமானது, விமானத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி ($\frac{1}{2}$) அல்லது, முக்கால் ($\frac{3}{4}$) பங்கு உயரமிருக்கவேண்டும். உத்திருஷ்ட ஹர்மியமானால், அதன் உயரத்தில் முன்றில் ஒரு ($\frac{1}{2}$) பாகம், அல்லது அரை ($\frac{1}{2}$) பாகம், ஸ்தம்பமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 89

ஸகிஸ்த்மாஸு வுரத: சிவத: வணாநாராயணம் நீவா:
மணிகாமுஹைய பொழுதுயெ து ஸாம்பா(வா)
ஹிகா ஸஹித்யு || கூடு ||

புராகாரஸஹி: வரித: வாஸம் வரிவாரகாணாம் து |
சாஸீநாஸி ததசு வுரதொ வா வாஸமூஜிஷ்ட || கூக ||

யஜிஸி மூருமூஜிதம் வுவிவ-ஸிநாவ்யவாழித்யு |
ஸெஷதமூகம் ஸவ-கம் காய-சாடி ரஜோவ-அரெண || கூஎ ||

விஷுயிஷ்டிஹிஜிவாவி வசுஜிவரி வரிவாரகசு |
பு-உவெ வெவததெயஸு வந ள மஜமூவாய்யு || கூஅ ||

இந்தப் பிராகாரங்களின் மேலே, சுற்றிலும், வரிசையாக விருஷபங்களை வைக்கவேண்டும். 94

சக்திஸ்தம்பத்திற்கு முன்னால் (எதிரில்) மூன்று 3, நான்கு 4, அல்லது ஐந்து 5, அந்தராலயத்தை நீக்கி இருபக்கங்களிலும், ஸாம்பா (வா) ஹிகைகளுடன் கூடிய கணிகைகளின் கிருஹமிருக்கவேண்டும். 95

பிராகாரத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும் பரிவாரங்களின் (தேவாலய சிப்பந்திகளின்) கிருஹங்களிருக்கவேண்டும். அவ்விதமே, எதிரிலாவது, தாஸிகளின் வாஸஸ்தானமிருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 96

தேவாலயத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் குருமடம் இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது கிழக்கு நோக்கியோ, தெற்கு நோக்கியோ இருக்கவேண்டும். இங்கு கூறப்படாத மற்ற எல்லாவற்றையும், அரசனை உபசரிக்கும் முறையில் செய்யவேண்டும். 97

இப்பொழுது விஷ்ணு தேவாலயத்தில், பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். விஷ்ணுவின் எதிரில் கருடனுடைய ஆலய

யலெ விதாஉஹ: ஸஷ் லாதா: விதநீரிதா:

(வரிகீ.தி-3தா:) 1

முகெமா ஜெஸெ வாயவெஷ் ஸு,ம-3 ஸொலெ,நாயிவ: ||

ஸெநாவதிரஸெஸாதெ வீராநீதாம் து வாவ-3வசு 1

புராகாரொவெஷ் வணவம் ஸூஷ் உஷ்ஜெ

அஷ்ஸாயுதா || ஈ ||

விஷ்ணுவா ஹிஸுவம் அக்ரும் மரூபஸூஷ்ஷ்ஷிணை 1

ஸவொ வாலெ வநிவகூஸெஸ்தெ ஸகருரூவிணை: ||ஈக||

ஸூய-3அஷ்ஜெஸௌ வாலெ-3 மொவூர

ஸூஷ்ணாநதள 1

மிருக்கவேண்டும். அக்கினி திக்கில் கஜமுதனுடைய ஆலய
மிருக்கவேண்டும். 98

தெற்குத் திக்கில் பிறும்ஹாவினுடைய ஆலயமும்,
ஸ ப் த (7) மாதாக்களுடைய ஆலயமுமிருக்கவேண்டும்.
மேற்குத் திக்கில் ஸுப்பிரம்ஹணியரும், வாயு திக்கில்
துர்கையும், வடக்கு திக்கில் குபேரனுமிருக்கவேண்டும். 99

ஈசான திக்கில், (விஷ்ணுவின்) ஸேநாபதியை
ஸ்தாபிக்கவேண்டும். இவர்களின் பீடங்களை, முன்பு கூறி
யிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இனி பன்
னிரண்டு பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். 100

விஷ்ணுவின் எதிரில் விஷ்ணுவைப் பார்த்திருக்கும்படி
சக்கரத்தை நிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். அதன் வலது
பக்கத்தில் கருடனுர், இடது பக்கத்தில் சங்கமம் இருக்க
வேண்டும். சகல ரூபிகளான இவர்கள் அகநி திக்கைப்
பார்த்திருப்பவர்களாவார்கள். 101

ஸூரியன், சந்திரன் இவர்களை கோபுரத்திற்கு இரண்டு

வந ள வ அநமெஹம் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வரூபம் வநிவ-வே

உதாரணம் || 11 ||

உதாரணம்-தஞ்சையிலுள்ள அரங்கநாதர் கோயிலின் கல்வெட்டுகள்

உதாரணம்-தஞ்சையிலுள்ள அரங்கநாதர் கோயிலின் கல்வெட்டுகள்

உதாரணம்-தஞ்சையிலுள்ள அரங்கநாதர் கோயிலின் கல்வெட்டுகள்

உதாரணம்-தஞ்சையிலுள்ள அரங்கநாதர் கோயிலின் கல்வெட்டுகள்

உதாரணம்-தஞ்சையிலுள்ள அரங்கநாதர் கோயிலின் கல்வெட்டுகள்

உதாரணம்-தஞ்சையிலுள்ள அரங்கநாதர் கோயிலின் கல்வெட்டுகள்

உதாரணம்-தஞ்சையிலுள்ள அரங்கநாதர் கோயிலின் கல்வெட்டுகள்

உதாரணம்-தஞ்சையிலுள்ள அரங்கநாதர் கோயிலின் கல்வெட்டுகள்

உதாரணம்-தஞ்சையிலுள்ள அரங்கநாதர் கோயிலின் கல்வெட்டுகள்

பக்கங்களிலும் தேவாலயத்தின் உள்பக்கத்தைப் பார்த்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். அக்றி தித்தில் பாகசாலை இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 102

மத்திய ஹாரம், அந்தர்ஹாரங்களில், ஷோடச (16) பரிவாரங்களை வைக்கவேண்டும். மண்டபத்திற்கு முன்னால் கருடனையும், பீடத்தையும், ஸ்தாபிக்கவேண்டும். சிவனைத் தவிர்த்து, மற்ற லோக தேவதைகளை அந்த அந்த அம்சத்தில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 103

ஆதித்யன் 1, பிருகு 2, அக்ஷிநீதேவர்கள் 3, ஸரஸ்வதி 4, லக்ஷ்மி 5, பூதேவி 6, முநிவர்கள் 7, விஷ்ணுவின் மந்திரி 8, இவர்களை, துவாரபாலக மத்தியம் முதலான இடைவெளிகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அங்கே கையே துவாரதிரிம்சத் (32) பரிவாரங்களையும், யுக்தியுடன் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். 105

ஸவெஹுஸுரஸுரவதிநு தயா டுஸெதெ

வாகாரவனுஃவமொவாஸகஹுநீயா: || ஈக ||

வஷஷுது ஹுஷுணம் ஸஷுக் ஸுஷுபெஷுஹ

வவஷுதெ || ஈஎ ||

யாரணும்ஸம் பெருஷம் அதுரம்ஸவிஹீதகடி |

ஸயுஷம் விதி ஹாமொஹு கததுஸம்வஷஷொடியடி || ஈஅ ||

மஹாஸம் கததுஸம் நாமீமெஹதுஹு வஸொடியடி |

தடிஹுரெஷுஹாமெ து மவஸாமுஷீநிதடி || ஈக ||

ஸகாஹிதவஹஹுஹம் கநிஷாஹித்யம் த்யடி |

சண்டன் 1, பிரசண்டன் 2, ரதநேமி (சக்ரம்) 3, பாஞ்ச ஜந்யம் (சங்கம்) 4, துர்கை 5, கணபதி 6, ஸூரியன் 7, சந்திரன் 8, ஸர்வேசுவரன் 9, இந்திரன் 10, ஆகிய மஹாநுபாவர்களான பத்துப் 10, பேர்களையும், பஞ்ச (5) பிராகாரங்கள், முன் பக்கத்திலுள்ள கோபுரம், இவைகளில் கல்பிக்கவேண்டும். 106½

இவ்விடத்தில், விருஷப லக்ஷணமானது, நன்குகவும், சுருக்கமாகவும் கூறப்படுகிறது. (கர்பகிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு ஸமமான உயரம் இருக்கும் விருஷப மானது ச்ரேஷ்டமாகும். அதில் கால், ½ பாகம் குறைவாக இருப்பது, மத்திமமாகும். அதில், (நான்கில்) இரண்டு 2 பாகம், அல்லது மூன்று ¾ பாகம் உயரமிருப்பது, கனிஷ்டம் (அதமம்) ஆகும். 108

கர்பகிருஹத்தின் ஸரிபாதி ½ உயரமிருப்பது அதமமாகும். நான்கிருஹத்திற்கு ஸமமான உயரமிருப்பது உத்தம உயர முடையதாகும். அதன் மத்தியத்தை எட்டு 8 பாகங்களாகச் செய்தால், ஒன்பது 9 அளவுகளாகும். 109

வணாஸஃஸகம் துமகெகாஸஸாதூரீஸிதடி || ஈம ||

†வணாஷாஸம்மூஸாயாஸம் தநூஸஸுமொஸ்தே ।

உஸுஸுஸுஸு மஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ககக ||

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

ஒரு 1 ஹஸ்தம் முதல், ஒன்பது 9 முழம் வரையில்
முன்று 3, முன்று 3, முழங்கள், முறையே, கனிஷ்டம்
(அதமம்), மத்தியமம், உத்தமம், என்னும் மானங்களாகும்.

விருஷபத்தின் உயரத்தை ஐம்பது 50 பாகங்களாக்கிக்
கொண்டால், அதில் ஒரு 1 பாகம், ஒரு அங்குலம்
எனப்படும். 110

*விருஷபத்தின் நீளமானது நாற்பது 40, அங்குல
மாகும். அந்த அளவானது, இப்பொழுது கூறப்படுகிறது.

சிரத்திலிருந்து கழுத்துவரையில் பத்து 10 அங்குல
மாகும். அதற்குக் கீழே கழுத்தின் உயரம் எட்டு 8 மாத்திரை
யாகும். மார்புவரையில் பதினாறு 16 அங்குலமாகும்.
துடையில் நீளம் ஆறு 6 அங்குலமாகும். முழங்காலின்

†அஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

உஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு

*கழுத்திலிருந்து, முதுகுக்கோடி (வால்) வரையில் நீளம்
நாற்பது 40, அங்குலமாகும். என்று காகிய சிலப்பத்தில்
கூறப்பட்டிருக்கிறது.

உருவாஸம் சிவாமெந ஸ்ரீமாமு ௦ து விராகுக்ஷி
 னுறாடும் நவாக்ஷம் ஸ்ரீகீ உவவ்ரூஸம் ஸாராம்முடி ||

உசுஸெயம் தசுஸெம் நெத்ராயாமம் உத்ரம்முநீரிதடி !
 ஸாய-சாம்முடும் தசுசுஸெயம் நெத்ரையத்ரநூவாயதடி ||

வஸூலாக்ஷம் ததா வ்ரூஷம் ஸ்ரீவாணம் து ஷம்முடி !
 நெத்ரையத்ரநூ னுறாடொஹம் உதூல-காக்ஷம் ஸ்ரீகீ-கீதடி ||

நெத்ராக்ஷம் கண-காணாம் தாவக்ஷம் கண-காயாமம்

ஸாராம்முடி !

கண-கேலும் விராக்ஷம் ஸ்ரீகீ ஹாம் கண-கேலு உய்யதடி ||

அளவு இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காவின்
 நீளம் ஆறு 6 அங்குலம் ஆகும். குளம்பு இரண்டு 2 அங்குல
 மாகும். சிருங்கமத்தியம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும்.
 கொம்பின் நீளம் நான்கு அங்குலமாகும். [சிரஸ்ஸிலிருந்து
 குளம்பு வரையில் உயரம் $10 + 8 + 16 + 6 + 2 + 6 + 2 = 50$.
 அங்குலமாகும்.] 113

சிருங்கமூலத்தின் வியாஸமானது, முன்று 3 பாகமாகும்.
 சிருங்காக்கிர வியாஸமானது இரண்டு 2 அங்குலமாகும்.

நெற்றியின் விஸ்தாரமானது, ஒன்பது 9 அங்குலமாகும்.
 முகவிஸ்தாரமானது ஐந்து 5 அங்குலமாகும். அதன் கன
 மானது, அதே அளவு (5 அங்குலம்) ஆகும். நேத்திரத்தின்
 நீளம் இரண்டு 2 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் ஒண்ணரை
 $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து (நேத்திர
 மத்தியில்) முகத்தின் விஸ்தாரமானது, எட்டு 8 அங்குல
 மாகும். அதன் பிறகு, கழுத்துவரையில் (விஸ்தாரமானது)
 ஆறு 6 அங்குலமாகும். நேத்திரமத்தியிலிருந்து, நெற்றியின்
 உயரம், நான்கு 4 அங்குலமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நேத்திரத்திலிருந்து கர்ணமத்தியம் வரையில் அதே

சுமூம்மூவிஷாராம் வநய-சாம்மூம் ஹவெகி |

வூரணம் ஸாய-சாம்மூராய-சாம்மூம் மாவிஷரதடி ||

சுமூம்மூ மாலிகாதும்மலாலி வணாம்மூராயதடி |

உத்தொலும் திஜாதொலுயரொலும் விராதுகடி ||ககக||

விஷாயாவிஷாரொலும் திவெத்காம்மூரீநிதடி |

மீவாவூரலம் டிசாம்மூயஜம் சூம்மூ வாவூரதிகடி ||

சூரெமெ அ வநம் வரெத மீவவூரவூரவம்மூரடி |

ககுகி வம்மூவூரலசூகிஸெயம் து தடிய-சுகடி ||

அளவு (நான்கு 4 அங்குலம்) ஆகுந். காதின் நீளம் ஐந்து 5 அங்குலமாகும். காதின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டு 2 அங்குலமாகும். கர்ணமத்தியில் அகலம் ஒரு 1 அங்குலமாகும். காது நுனியின் விஸ்தாரம் ஒரு 1 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது அரை ½ அங்குலமாகும். முக்கின் நீளமானது, ஒண்ணரை 1½ அங்குலமாகும். அதன் ஆழமும், விஸ்தாரமும், ஒரு 1 அங்குலமாகும். முக்கின் உயரமானது, ஒரு 1 அங்குலமாகும். முகத்தின் விஸ்தாரமானது, ஐந்து 5 அங்குலமாகும். மேலுதட்டின் உயரம், மூன்று 3 அங்குலமாகும். கீழுதட்டின் உயரம், இரண்டு 2 அங்குலமாகும்.

119

முக்கின் நீளம், விஸ்தாரம், உயரம், இவைகள், (முறையே) மூன்று 3 இரண்டு 2 ஒரு 1 அங்குலமாகும். கழுத்தின் விஸ்தாரம், பத்து 10 அங்குலமாகும். கழுத்தின் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12 அங்குலமாகும். கழுத்தின் பின்பாகத்தில், அடி, நுணி, இவைகளின் கனமானது, ஆறு 6 அங்குலமும், நான்கு 4 அங்குலமாகும். கொண்டையின் விஸ்தாரமானது, ஆறு 6 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது அதில் ஸரிபாதி (மூன்று 3) அங்குலமாகும்.

121

மீவஸ்தா முவிஸாநம் து விராதும் யுக்திதொ
ததஸைக !

ககாடிஸு ஸரீரொஜிம் க்ர:ஷம்.முநூரீரிதழ ||கஉஉ||

தி ஸ்வஸ்தா கம் வுஷெ வதாஸம் வாதஸஸாருகழ !
சவரொரூவிஸாநம் து டிஸாஷிஅதுரம்.முநூ ||கஉஉ||

வணாம்.முநூ ததாயாஸம் ஜாநுஷெஸம் விராதுகழ !
ஜம்வாஷெவ.ஜிம் ஸராம்.முநூஜம் ஆஜம்.முநூ
ஸதாவிஸாநகழ || கஉச||

வூரொகஸையம் விராதும் ஸதாஸ வுஜிம.முநூ
ததஸைவ அ !

ஸாய.ஜாம்.முநூ து வுஜிம.முநூ ஜம்வாஜம் தஸத
முஸதழ || கஉரு ||

கழுத்து நுணியின் விசாலமானது, இரண்டு 2 அங்குலமாகும். இதை யுக்தியுடன் கல் பி க் க வே ண் டும். கொண்டையிலிருந்து சரீரத்தின் உயரமானது ($6 \times 3 = 18$) பதினெட்டு 18, அங்குலமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (சரீரத்தில்) இருபத்தோரு 21, அங்குலம் முதுகாகும். அதன் விஸ்தாரம், பன்னிரண்டு 12, அங்குலமாகும். பின்துடையின் விசாலமானது, பத்து 10, எட்டு 8, நான்கு 4, அங்குலங்களாகும். 123

துடையின் உயரமானது, ஐந்து 5, அங்குலமாகும். முழங்கால், இரண்டு 2, அங்குலமாகும். கண்டைக்காவின் நீளம், ஐந்து 5, அங்குலமாகும். அதன் விசாலமானது, இரண்டு 2, அங்குலமாகும். குளம்பின் உயரம் இரண்டு 2, அங்குலமாகும். வாலின் அடிப்பக்கமும் அவ்விதமே (இரண்டு 2, அங்குலம்) ஆகும். வால் நுணியானது (விஸ்தாரமானது) ஒண்ணரை $1\frac{1}{2}$, அங்குலமாகும். அது, '(வால்) கணுக்கால் வரையில் தொங்கவேண்டும், 125

உஷாயாவிஸாநம் து திரிபாகத் யயாகுமடி |
 செவாயாநம் திரிபாகத் ஸதாஹுநாஹுமும் வநடி ||

ஊரூரூவிஸாநம் து உதாரம்மூரூத: |
 ஐயாநமெ து திரிபாகத் ஸதாஹு செவா
 யுகிவஸாநயெசி || கஉஎ ||

ஸூதம் வா ஸயிதம் வாவி யயாயொமத் தயா அரெசி |
 ஸுயாநொஹை: பநெடி-செவைய: யயாயொமத்
 தயா அரெசி || கஉஅ ||

வநம் வாவயவநம் வாவி நொஹை யுகிதொ நயெசி |
 ஸகநஸத் து யநாநம் தநாநம் வுஷஹாடியடி || கஉக ||

சிஹிஹூநாயிகம் காய-30 ஸவ-30ஷஸூஉ வடி |

அண்டகோசத்தின் நீளம், அகலங்கள், முறையே
 மூன்று 3, இரண்டு 2, அங்குலங்களாகும். சேபத்தின்
 (ஆண்குறியின்) நீளமானது, மூன்று 3, அங்குலமாகும்.
 அது, வயிற்றிலிருந்து ஒரு 1, அங்குலம் கனமுள்ளதாக
 இருக்கவேண்டும். 126

முன்கால் துடையின் விஸ்தாரமானது, நான்கு 4,
 அங்குலமாகும். முழங்கால் நுணியில் இரண்டு 2, அங்குலம்
 விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை
 யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 127

(விருஷபத்தை) நின்ற வடிவமாகவோ, படுத்த வடிவ
 மாகவோ உசிதம்போல் கல்பிக்கவேண்டும். ஸுதை,
 உலோகம், இவைகளினாலேயும், மற்ற திரவியங்களினாலே
 யும், மனதிற்குந் தபடி கல்பிக்கவேண்டும். லோகத்தினு
 லான விருஷபத்தை, கனமாகவோ, கனமில்லாமலோ,
 யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். சகல மூர்த்தியின் உயரம்
 M. M. 27,

தலாசி வரிமரெவிசாநு வவ-இருக்கணலாயுதடி ||

அராயிம்மலேம் வுஷமம் வரம்

உயர்தெ அதுமாராவிமீதகடி |

விதி (விதி) மலரொடியேரிதம்

கதலேம் விதியம் உருவிவகுரெ: || கருக ||

உதி உயர்தெ வலுமாராவி மலரொடியேரிதம் நார

குயொவிம்மலரொடியேரிதம் ||

எதுவே, அதுவே, விருஷபத்தின் உயரமாகும். அந்த அளவுக்குக் கூடுதலாகவோ, குறைவாகவோ இருந்தால், அது சகலவிதமான தோஷங்களையும், உண்டு பண்ணுவதாகும். ஆகையால் அவ்விதமான குற்றங்களில்லாமல், சகல லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

(கர்பகிருஹ) துவாரம், லிங்கம், இவைகளுக்கு சமமான உயரமுடைய விருஷபமானது சிரேஷ்டமாகும். அதில் கால் ½, பங்கு குறைவாக இருப்பது மத்தியம் விருஷபமாகும். அரைப்பங்கு அல்லது முக்கால் பங்கு, (மூன்றில் இரண்டு பங்கு) உயரமிருப்பது, அதமமாகும். இவ்விதமாக சிறந்த முனிவர்களினாலே, மூன்று விதமான விருஷபமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

131

ஸந்திகர்ம விதாநமென்னும்

இருபத்திமூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| உதுவிபுமொய்யாப? ||

சுயுநா மொவாநாணா து முகூணம் வகூழ்தெ
கூராக் |

கூழாபுய்யுலுவூநா மொகூணா ஸ்பூரணத: ||

உருவாபாபிவூரொ ஸவூஷநவமா மிகெ |
உசெகாபாபாபா து தகூகாபாபாபா || ௨ ||

உராபாபாபிவூரொ மொவாநாணம் யயாகூரெ |
கூழாபுய்யுலுவூநா மொகூணம் ஸ்பூரணத: || ௩ ||

உருவாபாபிவூரொ உது:வகூ ஸ்பூரணத: |
ஸவூஷநவமா உ ராபாபாபா மொவாநாணம் யயாகூரெ ||

உராபாபாபிவூரொ வகூயாவரிசூதி-தெ |

இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம்.

இப்பொழுது கோபுர லக்ஷணமானது, முறையே கூறப் படுகிறது. கூழத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், மத்திய ஹர்மியம், முக்கிய ஹர்மியம், இவைகளுக்கு தன்னளவைக் கொண்டு, மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில் ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, பாகத்தில், அந்தந்த அம்சத்தில், ஒரு 1, அம்சத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாக, துவாரசோபாதி விஸ்தாரமாகும். இந்த அளவானது கூழத்திர ஹர்மியம், அல்ப ஹர்மியம், இவைகளுக்குக் கூறியதாகும். இனி மத்தியம் ஹர்மியங்களுக்குக் கூறப்படுகிறது. 3

மூல பிராஸாதத்தின் விஸ்தாரத்தில், நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, பாகத்தில், ஒரு பாகத்தைக் குறைத்து, முறையே கோபுராந்தமாகும். இவ்விதம் துவார

சு, ஹாஹெகாஸாஸாஸா(பாநம்)அ ஹிஹாஹம் ஹாஸி
சு, ஹாஹிகெ || ௫ ||

அதுஹாஹெ சு, ஹாஹம் து வஹாஹெ அதுஹாஸகி !
அாஸாஹாஹிஹிஹாஹம் ஹாஹாஸாஹம் சு, ஹெண து || ௬ ||

உதாஹாஹிஹெ ஹாஹம் ஹெஹெஹாஸாஸா வஹிஹெ !
ஹிஹாஹிஹிஹாஹம் ஹிஹாஹிஹிஹாஹம் ஹிஹாஹிஹாஹம் || ௭ ||

ஹெஹெகெ சு, சு, ஹாஹம் அாஸாஹாஹிஹிஹாஹம் !
சு, ஹாஹாஹெகெ சு, ஹாஹம் ஹிஹாஹிஹிஹாஹம் ஹிஹாஹிஹாஹம் || ௮ ||

ஹெஹெகெ சு, சு, ஹாஹம் அாஸாஹாஹிஹிஹாஹம் ஹெஹெகெ !

சோபாதி விஸ்தாரமானது, ஐந்து விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது மத்திய கோபுர விஸ்தாரமாகும். 4½

மூல பிராஸாத விஸ்தாரத்தில், மூன்றில் 3ல், ஒரு 1, பாகம், மூன்றில் 3ல், இரண்டு 2 பாகம், நான்கில் 4ல், மூன்று 3 பாகம், ஐந்தில் 5ல், நான்கு 4, பாகம், இவைகள் முறையே, கோபுராந்தமாக, துவாரசோபாதி, விஸ்தாரமாகும். இந்த மானமானது, உத்தம கோபுரங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இனி ஹஸ்தங்களினாலேயும் கோபுரத்தின் மானம் கூறப்படுகிறது. 6½

இரண்டு 2, ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், பதினாறு 18, ஹஸ்தம் வரையில், ஒவ்வொரு அரத்தி (12 அங்குலம்) வீதம் கூட்டிவரவேண்டும். இவ்விதமான அளவு ஒவ்வொன்றும், மும்மூன்று விதமான அளவுடையதாகும். இவ்விதம், துவார சோபை முதலிய ஐந்தி 5லும், (மூன்று விதமான அளவுகளையும் கல்பித்துக்) கொள்ளவேண்டும். 7½

மூன்று 3, ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், முப்பத்தோறு 31, ஹஸ்தம் வரையில், இரண்டு 2, முழம் வீதமாகக்

தவஹஸம் ஸாராஹி அவிஹஸவியய-நாசி || கூ ||

ஸப்தசிம்ஸகிகரம் யாவசி வணுவஹிதிவ ராணகடி |
 சொஹாஹிமொவாராணாம் அ விஹாரம் வரிகிதி-தடி || ௮ ||

அரஸொஹா அரஸாரா அரவ ஸாஹிஹி-தெ |
 மொவாரெண து வஹெஹிதெ அரஸொஹாஹி
 வஹஸு(கம்) || கக ||

சுயவா ஹஸாராதெந விஹாரம் வரிமஹிதடி |
 சி வஹஸவதெஹிதெகாஹாராஹிவி-வய-நாசி || கஉ ||

வஹாரம் அரஹிதடி வஹெஹிதெ ஸாஹிதடி |

கூட்டிவர, கோபுரமானது, பதினைந்து 15, விதமாகும். இந்த மானத்தை துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தில் கொள்ள வேண்டும். 8½

ஒன்பது 9, முழம் முதல் முப்பத்தேழு 37, முழம் வரையில், இரண்டு 2, இரண்டு 2, முழம் விதமாகக் கூட்டிவர, பதினைந்து 15 விதமான அளவுகளாகும். இந்த மானமானது, கோபுர சோபாதிகளுக்குக் கூறப்பட்ட விஸ்தாரமாகும். 10

துவார சோபை 1, துவாரசாலை 2, துவார பிராஸாதம் 3, துவார ஹர்மியம் 4, கோபுரம் 5, ஆகிய ஐந்தும் 5ம், துவாரசோபாதி பஞ்சகமாகும். 11

அல்லது ஹஸ்தமானததினால் விஸ்தாரத்தைக்கொள்ள வேண்டும். முன்று 3, ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினென்று 11, அரத்திகளினால் (அரத்தி - பன்னிரண்டு 12, அங்குலம்) விருத்தி செய்துவர, இரண்டு 2 அரத்திகளினால் ஐந்துவித மானங்களாகும். இந்த ஐந்துகளில் ஒரு 1. அளவைக்கொள்ளுவது அனுமதிக்கப்பட்டதாகும். 12½

வணவந்திசுஞ்செய்தகாடிசு துயொடிசுநாதத் || ௧௩ ||

வயலாவாரணை அரபொறா வலாஸகூ வண்டியா |
திவண்டாடிசு துயொவிஸகூ அரபொறா விபொறா ||

வண்டி வண்டகாடிசு துயலிஸகூ கராணகடி |
அரபொறாவிஸகூ வண்டியா வரிசீதி-3தடி || ௧௪ ||

வண்டிவிஸகூகராடிசு திவண்டாவிஸகூதகடி |
அரபொறாவிஸகூ வண்டிவிஸகூயொவிதெ || ௧௫ ||

தவவண்டகாடிசு திவண்டாவிஸகூ கராணகடி |
வண்டியா விவாண்டு வெளாது மொவாஸகூ
உருநீஸுநெ || ௧௬ ||

முதலாவது ஆவரணத்தில் - துவாரசோபையின் விஸ்தாரமானது. ஐந்து 5, ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினென்று 11, பதிமூன்று 13 என்ற மானங்களினால் ஐந்து 5 விதமாகும்.

பதினைந்து 15 கரம் (முழம்) முதல் இருபத்திமூன்று 23: கரம் வரையில் துவாரசாலையின் விசாலமாகும். (இரண்டு 2 கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டும்.) 14

துவார பிராஸாத விஸ்தாரமானது இருபத்தைந்து 25 முழம் முதல், முப்பத்தி மூன்று 33 முழம் வரையில், (இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவிதமாகும். 15

துவாரஹர்மியத்தின் விஸ்தாரமானது, இருபத்தைந்து 25 கரம் முதல், நாற்பத்தி மூன்று 43 கரம் வரையில் ஐந்து வித மானமுடையதாகும். (நாலரை 4½, கரம் வீதம் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும்.) மேலும் கூறப்படுகிறது. 16

முனிசுவரர்களினாலே கோபுரத்தின் விஸ்தாரமானது,

அசுருவதி-சேஹாராஜவெஸுநதீவெழவரெஹததாடி ।

ஸாய-ஃ சிவாடிம் அமூணம் சூழ்ஸெகஅழ்ஸாயதடி ॥

ஸௌமாதிநாடிது வஃஅநாஃ அராணாடிதம் ததா ।

தெஷாஸெவம் சூராகிவஜாஸாகி உசுஸெலம்

வரயமஅததெ ॥ ௧௯ ॥

ஸவாஸெ(ஸம்) அ அஸாஸா(ஸெ) அ அதுஸாஸெ(ஸம்)

ஷபாஸகம்(கெ) ।

ஸவமாமெ அதுஹாமம் சிசுசிமாமெ து

வஃஅவி(கம்) ॥ ௨௦ ॥

அமூணம் து யயா ஸ்வழ் அராயதததும்மதா ।

நாற்பத்தைந்து 45 முழம் முதல், ஐம்பத்தி மூன்று 55 முழம் வரையில் (இரண்டு 2 முழம் வீதம் கூட்டிவர) ஐந்துவிதமானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சக்ரவர்தி, மஹாராஜா, இவர்களின் பிராஸாதங்களிலும், இவ்விதமே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று ஊழித்துக்கொள்ளவேண்டும். 173

துவாரசோபாதி பஞ்சகத்தின் (ஐந்தின்) துவாரத்தின் உயரமானது (அதன் அகலத்தில்) முறையே ஒண்ணரை 1½ பங்கு, முக்கால் ¾ பங்கு, இரண்டு 2 பங்கு மூன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம், மூன்றில் 3ல் இரண்டு 2 பாகம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிறகு, அவைகளுக்கு இவ்விதமாக முறையே விஸ்தாரத்திலிருந்து உயரமானது கூறப்படுகிறது. 19

துவாராயதனத்தின் உயரமானது முறையே பத்தி 10 பாகத்தில் ஏழு 7 பாகம், ஆறில் 6ல் நான்கு பாகம், ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், ஒன்பதில் 9ல் ஐந்து 5 பாகம், இவைகளின் இரண்டு 2, பங்குமாகும்.

மொவூரஸூ து விஸாரம்(ரெ) து மொமாபெசு
மொமிகு || ௨௧ ||

அதும-தாமெசுமொம் அ வ-அமொமவிமொமிகு |
நிம-தெ மொவூராணாம் து பூவொடாகி விதி
வொமொத: || ௨௨ ||

தொம் ஸூய-தொ வொதொ ந விமொம் து விமொமிகு |
ததூக் ஷயம்-மொமொ: நொதொதொ அ-தொதொதொ கொ: ||

வூயூ வணகாராம் து ஸூயாம் து நவொகிகு |
அரம்-தூவணயொதொம் வணகொகொ து வூயக்
வூயக்: ||

கோபுரத்தின் விஸ்தாரத்தில் முன்றில் 3ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது, ஐந்தில் 5ல் இரண்டு 2 பாகம், பிராஸாதத்திலிருந்து பித்திபாஹியத்தில் (மதினாக்கு வெளியில்) கோபுரங்களின் நிர்கமமாகும். (கோபுரபாகமானது மதினாக்கு வெளியில் நீண்டிருக்க வேண்டும்.) 22

(பிராஸாத) மூல விஸ்தாரமானது ஒண்ணரை 1½, முழம் விஸ்தாரம், ஒண்ணேழுக்கால் 1¾, முழம் விஸ்தாரம் 3, இரண்டு 2, முழம் விஸ்தாரம், என முன்று 3 விதமாகும்.

இந்த விஸ்தாரங்களுடன், தனித்தனியே, முறையே, ஐந்து 5, கரம் வரையில், ஆறு 6, அங்குலம் வீதமும், ஏழு 7, கரம் வரையில், ஒன்பது அங்குலம் வீதமும், ஒன்பது கரம் வரையில், பன்னிரண்டு 12, அங்குலம் வீதமும் கூட்டிவர துவாரமானம் ஒவ்வொன்றும், புதினந்து விதமாகும். 24

ஹாமெஷெகெசுஹாமொநம் ஸ்ராயிஷாநாந துமகஸு ।
ஸெஷம் ததுவஸீம் ஸீஸாசு வாடிஸஸம் ஸெஸிரகஸு ॥௨௮॥

புரஸாடிஷம்ஹொநம் வா வஸுஹாமொநஸெவ வா ।
நடிவடிசுஸுஸஹீநம் வா மொவாஸஸம்ஹதுமகஸு ॥

மெடியெசு தடியிஷாநம் ஹொஸாநம் வாதவாடிசு ।
உதிராநம் ஸெஸுசுஸெயம் தடிய-3ம் ஆரவிஷுதது ॥௩௦॥

புரவெஸடிசுநிணை மஹ-3ஹாஸுஸெ ஹிதிகெ ஹவெசு ।
புரீகாஸம் ரதிகாநம் ௮ காணவியுஸெவ ௮ ॥ ௩௧ ॥

கோபுர துவாரத்தின் பாதாதிஷ்டானம் வரையிலுள்ள உயரமானது, நான்கு 4, ஐந்து 5, ஆறு 6, ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, அல்லது பன்னிரண்டு 12, அம்சங்களில் ஒரு அம்சம் குறைவாக இருக்கவேண்டும்.

மீதமுள்ள பாதபந்தம், மஸூரகம், இவைகள், அதன் உபபீடமாகும். 28

கோபுரஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, பிராஸாத ஸதம் பத்தின் உபரம், அல்லது, அதில் எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம், அல்லது ஒன்பதில் 9ல், ஒரு 1 பாகம், அல்லது பத்தில் 10 ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 29

புதைக்கப்பட்ட பாதத்துடன் கூடிய, அதன் அதிஷ்டானத்தை, ஹொமாந்தம் சேதிக்கவேண்டும்.

அதன் உயரமானது, உத்தரம் வரையிலாகும். அந்த உயரத்தில் ஸரிபாதி $\frac{1}{2}$ அளவு துவாரத்தின் அகலமாகும். 30

துவாரத்தின் வலது பக்கத்தில், எழுப்பிய சுவரில், கர்பம் இருக்கவேண்டும். 30 $\frac{1}{2}$

†ஸவாடிமாமம் உலெனாதும் கஸுரொதும் ததம்ஸகது |
ஸகிவாடிவிமாமம் து ஸிரா: ஸெஷம் ஸிவொடியது ||௩௬||

ஸவகெகதமம் ஸெபுதம் விதநெ ஹாமமூஅதுதெ |
உத்தராதிபிபாணம் யஸவயா விஹகெசு ஸெது ||௩௭||

ஸவாடிமாமம் உலெனாதும் உலம்ஸாயதம் அரணாயதது |
ஹாமெகம் ஸுஸுரொசுஸெயகெகாம்ஸம் கஸுரொடியது ||

ஸாயதலம்ஸம் ஸிராஸுமம் ஸெஷமாமம் ஸிவொடியது |
ஸவம் விதநெபாஸதுதம் கிதநெ ஹாமமூஅதுதெ ||௪௦||

*மஞ்சத்தின் உயரம், ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{2}$ பங்காகும். கந்தர(கழு)த்தின் உயரம் அதே அளவாகும். சிரஸ்ஸின் உயரம் இரண்டேழுக்கால் $2\frac{1}{2}$ பங்காகும். மீதமுள்ளது, சிகோதயமாகும். இவ்விதமாக ஏகதலத்தின் மானம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி இங்கு, துவி 2, தலத்தின் பாகம் கூறப்படுகிறது. 37½

உத்தராதியான சிகாந்தமானத்தை ஒன்பது 9, ஸம் பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவற்றுள் மஞ்சத்தின் உயரம் ஒண்ணேகால் $1\frac{1}{2}$, பாகமாகும். பாடோச்சமானது, இரண்டரை $2\frac{1}{2}$, பாகமாகும் பிரஸ்தரத் தின் உயரம் ஒரு 1 பாகமாகும். கந்தரத்தின் (கந்தரம்-கழுத்து) உயரம் ஒரு 1 பாகமாகும். சிரத்தின் உயரமானது இரண்டரை $2\frac{1}{2}$ பாகமாகும். மீதமுள்ளது (முக்கால் ¾ பாகம்) சிகோதயமாகும். [$1\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}+1+1+2\frac{1}{2}+\frac{3}{4}=9$] இவ்விதமாக துவிதலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தில் பாகம் கூறப்படுகிறது. 40

†சுது சியதி ஹாமெ ஸவம் ஹாமகஸுதவிதி நொது |

*இங்கு எவ்வளவு பாகத்தில், இந்த பாகங்கள் என்று கூறப்படவில்லை.

உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ || ௪௫ ||

பெருவாழ்வு உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ || ௪௬ ||

பெருவாழ்வு உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ || ௪௭ ||

பெருவாழ்வு உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ || ௪௮ ||

பெருவாழ்வு உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ || ௪௯ ||

பெருவாழ்வு உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ || ௫௦ ||

பெருவாழ்வு உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ || ௫௧ ||

பெருவாழ்வு உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ உயரதெ || ௫௨ ||

அம்சம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரம் இரண்டு 2 அம்சமாகும். மஞ்சத்தின் உயரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். கண்டத்தின் உயரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். சிகரத்தின் உயரம் மூன்று 3 அம்சமாகும். மீதமுள்ள அம்சமானது, சிவையின் மானமாகும். இனி பஞ்ச 5 பெளம மானது கூறப்படுகிறது. 453

ஸ்தூபியந்தமும் உத்தராதந்தமுமான உயரத்தை, இருபத்தி மூன்று 23 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவைகளில் இரண்டு 2 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். முணரை 3½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணைமுக்கால் 1½ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். மூன்று 3. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணரை 1½ அம்சம், ஊர்துவ மஞ்சத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணைகால் 1½ அம்சம் கப்பாதத்தின் உயரமாகும். இரண்டு 2 அம்சம் தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒரு 1 அம்சம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டமாகும்.

ജിഹ്വായാം ഗീവനൊക്കുശൈലം ശൈലം ഹൃദി ചാപ്തം
 ജവൈ || ൪൩ ||

உதாராதிஸிவானம் ஸதாபெகொநகி... ஸதா...
 விமாமம் ப்ருஷநொகெஸெயம் வாஷொ...
 உதார...கொ... || ௫௦ ||

வாஷிங்டன் ஆஸ்கார் 80-ம் துள்ளாய-ம் வாடி
நெடிவ-ஆக்டு !

ஸ்திவாஜாம்ஸகம் ஐம் திவாஜம் தவிவாயதம் || ௫௧ ||

ஸாயாங்கம் பூசுநொகலெயம் ஆராயாங்கம்
வாடினெய-தீகழ் ।

ஸவாஜிம்ஸம் கவொதொஅரெய-ஹாமம் ஹிமாமத: ||

வ. ஸ்ரீராம் து. ஹாமித் காலம் தகவலும் ஹவெல்.

இரண்டரை 2½ அம்சம் சிகரத்தின் உயரமாகும். மீத
முள்ளது ஸ்தூபியின் உயரமாகும். 49

ஷட் 6 தலகோபுரத்தில், உத்தரம் முதல் சிகைவரையிலுள்ள உயரத்தை இருபத்தொன்பது 29 அம்சங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில் இரண்டு 2 பாகம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். நான்கு 4 அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேழுமுக்கால் 1½ அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை 3½ அம்சம் பாடோச்சமாகும். ஒண்ணேழுமுக்கால் 1½ அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் ¾ அம்சம், தலிபத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணரை 1½ அம்சம் பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். இரண்டரை 2½ அம்சம் பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1¼ அம்சம் கபோதத்தின் உயரமாகும். அதன்மேல் பாகம் இரண்டு 2 பாகமாகும். ஒரு 1 பாகம், பிரஸ்தரத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதேயளவு (ஒரு 1 அம்சம்) ஆகும்.

ஸாய-அத்யாஸாஸிரஸ ஸாக் ஸெஷஹாம் ஸிவொடியழி ||

ணவம் து ஷட்தயம் ப்ராக் ஸவஹளஜயொஅதெ |
உதாராஸிரிவாண் யநாதம் ஷட்திம்ஸாடிஸாக் || ௫௪ ||

ஊண் ஸாஸ்ரித்யம் ஸாய-அத்யாஸாம் வாடிஸெவ-அத்யக் | -
அஹாம் ப்ரஸுரொகஸெயம் வாடிஸாம் அதுஸாக் ||

ஸாஸிரிவாடிஸாக் ஊண் த்ரிஸாய-அம் அரணாயதழி |
வாடிநாத்யாஸாஸிரிவாடிஸாம் த்ரிவாடிஸாக் வாடிஸெவ-அத்யக் ||

ஸாய-அம்ஸம் ப்ரஸுரொஅம் து அத்யாஸாம் தயிவாயதம் |
ஸவாடிஸாம் ஊண்அத்யாஸாம் வாடிஸாம் அஹாமிக் || ௫௫ ||

அதிலிருந்து, இரண்டரை 2½ அம்சம், சிரஸ்ஸு ஆகும்.
மீதமுள்ள அம்சமானது (மூணரை 3½ அம்சமானது)
சிகோதயமாகும். 53

ஷட் 6. தலத்தின் மானமானது, இவ்விதமாகக் கூறப்
பட்டிருக்கிறது. இனி ஸப்த 7. பௌமமானமானது
கூறப்படுகிறது.

ஸப்த 7 தலத்தில், உத்தரம் முதல் சிகாந்தமான
மானத்தை முப்பத்தாறு 36. பாகங்களாகச் செய்து
கொள்ளவேண்டும். அந்த அம்சங்களில், இரண்டேகால் 2½
அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். நாலரை 4½ அம்சம்,
பாதத்தின் நீளமாகும். இரண்டு 2 பாகம், பிரஸ்தரத்தின்
உயரமாகும். நான்கு 4. அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும்.
ஒண்ணேழுக்கால் 1½. அம்சம், மஞ்சமாகும். மூணரை 3½.
அம்சம், பாதத்தின் உயரமாகும். ஒண்ணேழுக்கால் 1½.
அம்சம், மஞ்சத்தின் உயரமாகும். முக்கால் ¾. அம்சம்,
பாதத்தின் நீளமாகும். ஒண்ணரை 1½. அம்சம், பிரஸ்தரத்தின்
உயரமாகும். இரண்டரை 2½. அம்சம், தலிபத்தின்
உயரமாகும். ஒண்ணேகால் 1½. அம்சம், மஞ்சத்தின் உயர

கவெவொதொஅம் து ஹாமெந தசீஸைம் சுஸரொடியடி |

ஸகிவாடிஸிநீஹாம் ஸிர: ஸெஷம் ஸிவொடியடி || ௫௮ ||

ஸைவம் ஹாமாநி சுத-3-வஜாநஜூவி-3 ஸம்பஜா சு நெண து |

விஸாரொ வம்அஹாமெ து தாநீமெஹம் தி யஸாகடி ||

ஸெஷம் து லிதிவிஷம்ஹகெகஹுலெவி-3யீயதெ |

விஸாரொ ஸவஹாமெ ஸஜாக் மஹ-3மெஹம் யுமாஸாகடி ||

ஸெஷம் து லிதிவிஷம்ஹகெகாஸம் சுபிவிஸுதடி |

கொஷிகம் துயஸாகம் தாரொ வம்அஸம் ஸஜாதுடியதெ ||

சுபிகொஷிகயொ-3யெய் வஜாஸிவிஹுஷிதடி |

ஸைவம் விதநுஜிஷம் தி தநுஷி வியீயதெ || ௬௨ ||

மாகும். இரண்டு 2. அம்சம், ஊர்துவ பாதமாகும். ஒரு 1. பாகம், கபோதத்தின் உயரமாகும். கண்டத்தின் உயரம் அதற்கு ஸமம் ஒரு 1 அம்சமாகும். இரண்டேழுக்கால் 2½. அம்சம், சிரஸ்ஸு ஆகும். மீத முள்ளது (மூணரை 3½. அம்சம்) சிகையின் உயரமாகும். 58

கோபுரத்தின் தலங்களின் எண்ணிக்கையின்பேரில், இவ்விதமாக பாகங்களை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். கோபுரத்தின் அகலத்தில் ஐந்தில் 3ல் மூன்று 3. பாகம் நாளிகேஹம். (சுவறுகளுக்கு மத்தியிலுள்ள பாகம்) ஆகும். மீதமுள்ளது, (இரண்டு 2, பாகம்,) சுவற்றின் விஷ்கம்பம் (அகலம்) ஆகும். இந்த மாநம், ஏக 1. தலத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். 59½

விஸ்தாரத்தில் ஏழில் 7ல் நான்கு 4 பாகம், துவிலத்தின் கர்பகிருஹ விஸ்தாரமாகும். மீதமுள்ளது சுவற்றின் விஷ்கம்பமாகும். (விஷ்கம்பம்-அகலம்) அதன் விஸ்தாரத்தில் ஒரு 1 அம்சம் கூடமாகும். மூன்று 3 அம்சம் கோஷ்ட M. M. 28.

விஷாரொ நவஹாமெ து நானுமெஹம் சி யம்ஸகடி :

மஹவிணுநுநுஹாராஹாமெந வரிகுஹு யெசு || ௬௩ ||

கூடுகொஷாஜிஸவ-காமம் வலிவ-கெசு வரிகுஹுயெசு :

ஸெஷம் து விஜிவிஷேஹகெகாமம் கூடுவிஷு தடி || ௬௪ ||

ஸானாயாஹம் சி ஹாமம் ஸூஷகெகாமம் ஹஸவஹுதடி :

ஹாராஹாமகெகாமம் ஸூஷாயாகெகெகெகாமதடி || ௬௫ ||

வஹாமம் வா ஷம்மம் வா ஹஸு-கெ வஹாமஸிஸுதடி :

கூடுகெகாமம் சி ஹாமெந ஸானாயாஹம் சி ஹாமிகடி || ௬௬ ||

ஹாராயாஹம் கூடுகெகாமம் து கெகெகாமமிகி ஸுதடி :

மாகும். அதன் நீளத்தில் ஐந்து 5 அம்சம், கூடம், கோஷ்டம் இவைகளின் மத்தியில் பஞ்சரம் முதலிய அலங்காரமாகும். இவ்விதமாக இரண்டாவது தலம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி திரி 3 தலத்தின் மானம் கூறப்படு கிறது. 62

கோபுரவிஸ்தாரத்தின் ஒன்பதில் 9ல் மூன்று 3 பாகம் நாளீகேஹம் (உள்தலம்) ஆகும். கிரஹபிண்டி அளிந்தம், ஹாரம் இவைகளை ஒரு 1 அம்சத்தினாலே கல்பிக்க வேண்டும். கூடம் கோஷ்டம் முதலிய ஸகல் அங்கங்களை யும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். மீதமுள்ளது பித்திவிஷ்கம்பமாகும். கூடத்தின் விஸ்தாரம் ஒரு 1 அம்சமாகும். மூன்று 3 அம்சம் சாலாயாமமாகும். ஒரு 1 அம்சம் லம்பபஞ்சரமாகும். ஹாரவிஸ்தாரம், ஒரு 1 அம்சமாகும். கோஷ்டவிஸ்தாரம் அரை 1/2 அம்சமாகும். மேலே (அதன் விஸ்தாரத்தில் ஒன்பதில் 9ல்) ஐந்து 5, ஆறு 6, அல்லது ஏழு 7, அம்சம் விஸ்தாரமிருப்பதாகும். கூடம் ஒரு 1 அம்சம். சாலாயாமம் இரண்டு 2 அம்சமாகும்.

ஸாநாநாயாஃ து வம். அம். ஸாநாயாஃ வு. வி. சி. யதே || ௧௭ ||

வனவம். சி. து. வி. சி. யதே. ஸாநாயாஃ. வி. சி. யதே. ||
தாரெபடி. து. ஸாநாயாஃ. தாரெபடி. து. ஸாநாயாஃ. ||

ஸாநாயாஃ. வி. சி. யதே. ஸாநாயாஃ. வி. சி. யதே. ||
வனகாஸம். வனகாஸம். வனகாஸம். வனகாஸம். || ௧௮ ||

உவெ. உவெ. உவெ. உவெ. உவெ. உவெ. || ௧௯ ||
வவ. வவ. வவ. வவ. வவ. வவ. || ௨௦ ||

தாரெ. தாரெ. தாரெ. தாரெ. தாரெ. தாரெ. || ௨௧ ||

ஹாரத்தில் கூறுத்திர (சிறிய) நீடமானது அரை 1/2 அம்சமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. சாலாயாமமானது அதன் விஸ்தாரத்தில் (எட்டில் 8) ஐந்து 5 பாகம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 67

இவ்விதமாக திரி 3 தலமானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றவைகளை ஸாமர்த்தியசாலிகள் ஊழறித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

(கோபுரத்தின் சதுஸ் 4 தலத்தில்) பத்து 10 பாகத்தில் மூன்று 3 பாகம் நாளிகேஹமாகும். ஒண்ணரை 1 1/2 பாகம் சுவற்றின் விஸ்தாரமாகும். அளிந்தம் (வாயிற் படியின் முன்பக்கம்.) ஒரு 1 பாகமாகும். கண்டஹர்மியம் ஒரு 1 பாகமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதைப்போல் கல்பிக்கவேண்டும். 69

முகந்தோரும் ஐந்து 5 அல்லது ஆறு 6 பாகம். மஹா சாலையைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஸகல அங்கங்களுடன் கூடிய இந்த நான்கு 4 தலமானது சிறந்ததாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. 70

விவா.ம. விதிவிஷ்ணுமகேசவாமரையிடைக் கு || எக ||

வனகாஸம் வணமகேசேஸ் வஜாசு மெஷம்

வடுவ-வடிவாபரெசு |

வனவம் வந்திதனம் விஜிதாசு வடிதனம் அயாநொயிதெ ||

விவா.ம. விதிவிஷ்ணுமகேசவாமரையிடைக் கு || எக ||

விவா.ம. விதிவிஷ்ணுமகேசவாமரையிடைக் கு || எக ||

கூர்வா வணமகேசேஸ் வஜாசு கடுகொகாஜிவடுவ-வடிவாசு |

தாரெ துயொடிஸாஸெ து மகேசமெஷம் யுமாஸாகு ||

அஞ்சாய-ம் விதிவிஷ்ணுமகேசவாமரையிடைக் கு ||

அகலத்தில் பதினென்றில் 11 மூன்று 3 பாகம் நாளி கேஹமாகும். இரண்டு 2 பாகம் பித்திவிஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் கண்டஹர்மியமாகும். மற்றதை முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பஞ்ச 5 தல ஹர்மியத்தின் மானத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இப்பொழுது ஷட் 6 தலஹர்மியமானது கூறப்படுகிறது.

72

(ஆறாவது 6வது தலத்தின்) விஸ்தாரத்தில் பன்னிரண்டில் 12ல் நான்கு 4 பாகம், நாளிகேஹம் (உள்கூடு) ஆகும். இரண்டு 2 பாகம் சுவற்றின் அகலமாகும். ஒரு 1 அம்சம் அந்தாரகமாகும். ஒரு 1 அம்சம் கண்டஹர்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியன முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். [இது ஷட் 6 தலஹர்மியமானதாகும். 73]

(ஏழாவது 7வது தலத்தின்) அகலத்தில் பதிமூன்று 13 பாகங்களில் நான்கு 4 பாகம் கர்பகிரஹமாகும். இரண்டரை 2½ பாகம், பித்தி விஷ்கம்பமாகும். ஒரு 1 பாகம் அளிந்த

வனகாஸம் வணமஹேஜம் ஸூதாசு கதிடகொஜாதி
வூவ-ஃவசு ||௭௫||

ஃவெ ஃவெ ஹாஸாநாஷ்டஃ ஹாமெந ஹியதெ I
வஜ்ஜெஹ-ஃஷிவரஜெஸு வக்ஷாநாதிஹிய-ஃதஜ ||

நாநாஸூரகஸூஹவஜீஜாநுகதொரணஜ I
வனவம் ஸஷததும் வெஃகூஃமொவூரம் ஸாவ-ஃஜெஸிகஜ ||

ஃலிவூரஸூ விஷாரெ வணஹாமெந ஹீநகஜ I
அதுஹ-ஃமெகஹீநம் வொவரிஷாசு வாரவிஷூதஜ ||

உவய-ஃவரிவெஸம் அ ஃயஜ்வாஷாநூதெரெய-ஃதஜ I

மாகும் (அளிந்தம்-துவாரத்தின் முன் பக்கம்). ஒரு 1 பாகம் கண்டஹார்மியமாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியுள்ளதை போலவே கல்பிக்கவேண்டும். 73

ஒவ்வொரு முகத்திலும் (முகம்-முகப்பு) நான்கு 4 அச்சம் மஹாசாலை இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்ஜரம், ஹஸ்திபிருஷ்டம், இவைகளில் பக்ஷசாலை முதலியவைகளுடன் இருக்கவேண்டும். பலவிதமான மஸூரகம், ஸ்தம்பம் வேதீ, ஜாலகம், தோரணம், இவைகளையும் கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த 7 தலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய கோபுரமானது ஸகல தேசங்களுக்குமுடிந்ததாகும். 77

மேல் தலத்திலுள்ள துவாரத்தின் விஸ்தாரமானது மூல துவாரத்தின் (அடித்தலத்தின் துவாரத்தின்) விஸ்தாரத்தில் ஐந்தில் 5ல் ஒரு 1 பாகம் அல்லது நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகம் குறைவாக இருக்கவேண்டும். 78

மேலே மேலே கூறப்பட்டிருக்கிற வேசமானது மத்தியபாதம், உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாக

மஹாபாரத து ஸௌவாஹம் ஹவ்யவாஹரி
விசுஷஸை ||எக||

அதுவண்ணை து ஸௌவாஹம்பவீனெ வுபஸ்திதெ |
யயாயுகி யயாபொஹம் தயாயொஜிஹ் விசுஷஸை ||அடு||

மொவாராணாஹுஹாரம் வுதெதிகம் வஸ்திதெதயுதா |
ஹவாஹா யயா அராபொஹா ததீ வுசுஷஸை ||அக||

ஹவாரா யயா அராபொஹா ததீ வியீயதெ |
வாராஹாஹுசுஷஸை அராபொஹாஹம் வுசுஷஸை
ஸுஸை ||

இருக்கவேண்டும். கர்பகிருஹத்தில் மேலுக்கு மேலே
படிக்கட்டை கல்பிக்கவேண்டும்.

கோபுரமானது சதுஷ்கர்ணமாக (நான்கு மூலைகள்
உடையதாக) இருந்தால், அதில் படிக்கட்டானது, உப
பீடத்திலிருப்பது, புகழப்படுகிறது.

ஸாமர்த்தியசாலிகள், யுக்தியுடனும், அழகாக இருக்கும்
படியும், கல்பிக்கவேண்டும். 80

இப்பொழுது கோபுர அலங்காரமானது, தனித்தனியே
கூறப்படுகிறது.

கோபுரத்தில் துவாரத்தின் சோபையானது, மண்ட
பத்தைப்போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்
கிறது. 81

அங்கு, துவாரசோபையானது, தண்டசாலையைப்
போல இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

புத்திமான்கள், துவாரபிராஸாதத்தை (பிராஸாத
துவாரத்தை) பிராஸாதத்தின் உருவத்தைப் போலவே
காண்கிறார்கள். 82

வாயிகாகுதிவக் காரமலே-தே து வெபுரம்தெ
ஸுயெ: |

ஸுயாயாகுதிஸுஸுநம் காரமொவாஸுஸுதெ ||அ||

ஸுஸு-தே மொவாஸு காய-தே யயாயுதிஸுஸுதெ: |
ஸ்ரீகரஸுஸுதெயுக்காரம் புவஸுஸுதெயுஸுஸு: ||

விஸுஸுஸுஸுஸு வாவி வாவிஸுஸுஸுஸுஸு |
வஸுஸுஸுஸுஸுஸு து விஸுஸுஸுஸுஸு || அ||

விஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு |
ஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ||அ||

புத்திமான்கள், துவாரஹர்மியத்தை மாஸையின்
வடிவத்தைப்போலிருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள்.

துவாரத்திலுள்ள கோபுரமானது, சாஸையின் வடிவத்
துடன் கூடிய ஸ்திதியையுடையதாக நினைக்கப்படுகிறது.

ஸுகல ஹர்மியங்களிலும், விசேஷித்து, யுக்தியுடன்
கோபுரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீகரம் என்று பெயருடைய கோபுரத்தின் அலங்
காரத்தை வரிசையாகக் கூறுகிறேன்.

கோபுரத்தின் நீளமானது, விஸ்தாரத்தைப்போல்
இரண்டு 2 பங்கு, அல்லது ஒண்ணேழுக்கால் 1½ பங்கு
இருக்கவேண்டும்.

விஸ்தாரத்தில் பஞ்ச 5. அம்சம், ஸப்த 7 அம்சம், நவ
9. அம்சம் என்று அம்சம் விதிக்கப்படுகிறது. 85

விஸ்தாரத்தின் அம்ச பிரமாணத்தினாலே நீளத்தின்
அம்சங்களையும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

ஒன்று 1, இரண்டு 2, மூன்று 3, தலத்துடன் கூடிய

வுவிக்காகுதிகம் நாலு ஸவத்தி புனியதெ |
 உவெ உவெ உஹாநாலு வஸநாலு திவாஸுயெயா ||
 சிரா: குகரகொஷம் வா யுமஸுவிஸாயுதடி |
 துவாரொஹி சிரொவாவி உணவாகுதிரெவ வா ||அ||
 ரதிகாணஸு ஸம்ஸூரம் விஸாராயுதாயுதடி |
 கடுகொஷாதிஸவசாம் வுவிஸுத வரிகுயெயெ ||
 ஸாராகாரசிரஸுவிநு ஷணாஸுஉவஸுஷயெயா: |
 ஸாயுதொபிஸாயுதம் யுமஸுவி ஸாயுதடி ||க||
 ஸ: வாரொதிரெயுதம் உயுவிஸவஸம்யுதடி |

கோபுரமானது, ஸ க ல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும்,
 ஸ்வஸ்திகத்தைப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் இருக்க
 வேண்டும். எ ன் கு ம் நாளியானது விதிக்கப்படுகிறது.
 ஒவ்வொரு முகத்திலும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும்.
 இரு 2. பக்கங்களிலும் வம்ச நாளிகளைக் கல்பிக்க
 வேண்டும். 87

சிரஸ்ஸானது, சிருகரகோஷ்டமாகவோ, யுக்ம 2.
 ஸ்தாபியுடன் கூடியதாகவோ, லுபாரோஹி (லுபையின்
 மேலேரிய) சிரஸ்ஸாகவோ, மண்டபத்தைப்போன்ற
 ஆகிருதியையுடையதாகவோ இருப்பதாகும். 88

ரதிகாந்தம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது,
 விஸ்தாரத்தைப்போல் ஒண்ணரை 1½ப் பங்கு நீளமுடைய
 தாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய ஸகல
 அங்கங்களையும் முன்பு கூறியிருப்பதைப்போலவே கல்பிக்க
 வேண்டும்.

அதன் சிரமானது சாலாகாரமாக இருக்கவேண்டும்.
 முன்னும் பின்னும் ஆறு 6. நாளிகள் இருக்கவேண்டும்.
 ஸார்தகோடியுடன் கூடியதாகவும், யுக்ம 2. ஸ்தாபிகளுடன்
 கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதங்கள்,

காணவியயஸம்ஸாரம் தாரகி அஸாராயதடி || கூக ||

வாவ-வசு ஹுவிஹாமம் அ கதிடகொஜாழிவாவ-வசு |
சுணு வாஷொதரெய-சுக் நாமா-மெஸு உணுகுதடி ||

ஸிவரெ அ உவெ வுஷெ ஷணாஸு: வாஸு-யொ-
அ-யொ: |

ஸஹாகாரஸிரஸஸிஹயு-மஸு-விசாமிதடி || கூக ||

அரஸொஹாது யம் வெ-சுக் அராரம் உவஸொமிதடி |
விஜயநிஸாஸம்ஸாரம் விஸாரகி-முணாயதடி || கூச ||

ஸவாடி வாய ஸாய-டி வா வாஷொத அ-முணாயதடி |

உத்தரம், இவைகளுடன் கூடியதாகவும் மத்தியில் வேசனத்
துடன் (துவாரத்துடன்) கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும் 90½

காந்தவிஜயம் என்னும் கோபுரத்தினமைப்பானது, அகலத்தைப்போல், முன்று 3. பங்கு, அல்லது இரண்டு 2. பங்கு நீளம் உடையதாகும். பூமி பாகமானது முன்பு போன்றதேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளை, முன்புபோலவே கல்பிக்கவேண்டும். உள் கையில் பாதம், உத்தரங்களுடனிருக்கவேண்டும். பல அங்கங்களினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அதன் சிகரம், முகம், பின்பக்கம், இருபக்கங்கள், இவைகளில், ஆறு 6. நாளிகள் இருக்கவேண்டும். அதில், சிரஸ்ஸானது ஸபையைப் போன்ற வடிவமுடையதாகும். இரட்டைப்படையல்லாத (ஓத்தைப்படையான) ஸ்தூபிகளிருக்கவேண்டும். அதில், முன்று 3. துவாரசோபை இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. முக சோபிதமானது, துவாரத்திற்கு அங்கமாக இருக்கவேண்டும். 93½

விஜய விசாலத்தின் ஸ்திதியானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2. பங்கு நீள முடையதாகும். ஒண்ணே

ஸவ்நாநிவாஸெஸு தமம் விதி, உதாஷ்ய || கூடு ||

ஸாஸிஸெதி, உதாஸ-ஸெஸி உதஸெஸாஸவவழிகா: ।
உவெ வஸெஸி உதாஸாஸி ஸாஸ-ஸெஸி ஸவஸி ||

வாஸ-ஸெஸி: வஸெஸெஸ-ஸெஸி ஸாஸாஸாஸி: கி, ய ||
ஸய, ம ஸி உவிஸெஸெஸி ஸவ-ஸெஸி ஸவஸி ||

விஸாஸாஸயஸெஸி வஸெஸி, ம ஸாஸாஸி ||
வஸெஸி, ம ஸி உவிஸெஸெஸி ஸவ-ஸெஸி ஸவஸி ||

கால் 1½ ஒண்ணரை 1½ அல்லது ஒண்ணை முக்கால் 1½ பங்கு, நீளமுள்ளதாக இருப்பதுமாகும்.

இரண்டாவது 2 வது, முன்றாவது 3 வது, நான்காவது 4வது, தலங்கள், ஏழு 7, ஒன்பது 9, பதினொன்று 11. அம்சங்களினாலிருக்கவேண்டும்.

அளித்தத்துடன், (வாயிற்படியின் முன் பக்கத்துடன்) கூடிய முன்றாவது 3வது, நான்காவது 4 வது. தலத்தில், நான்கு 4 முகப்பட்டிகைகளிருக்கவேண்டும். முகத்திலும், பின்பக்கத்திலும், மஹாநாஸி இருக்கவேண்டும். ஸார்த கோடியாகவும், பத்திரகத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும், பஞ்ஜரங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது, சாலாகாரமாகக் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இரட்டை 2. படையல்லாத ஸ்தாபியுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸகலவிதமான அவயவங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 97

விசாலாலயம் என்னும் கோபுரத்தின் அமைப்பானது, ஒண்ணை முக்கால் 1½ பங்கு நீள முடையதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

சுய-ஃகொபிஸஹுஃ ஸதாசு ஹு நாலு ஃவெ ஃவெ ।

அதஸு : வாஸு-ஃயொந-ஃஸதாஸு : ஸாஸாஸிவரஸயுதது ॥

சுய-மஸு-ஃவிவிகொவெதம் ஸெஷம் வலிவ-ஃவடாஅரெசு ।

விபு-ஃகாணஸம்ஸூநம் சுதூஸெ ஹுஸாயிகாயதது ॥௩॥

சுதிடகொஷாஹிஸவ-ஃம்மம் வலிவ-ஃவசு வரிகஹுயெசு ।

வலிவ-ஃவசு ஹலிஹாமம் ௮ அதாஹி-ஃமதஹுசு ॥௪॥

அதஸு : ஸிவரெநாஸு : ஸிரொஹு ஸகநிதது ।

சுணு : வாஷொதரெய-ஃகூதய-மஸு-ஃவிகாநிதது ॥௫॥

அர்தகோடியுடன் பத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். முகந்தேதாறும் பத்திர நாளியுடனிருக்க வேண்டும். இரு 2. பக்கங்களிலும், நான்கு 4. நாளிகளிருக்க வேண்டும். சாலாகாரமான சிகரத்துடனிருக்கவேண்டும். இரட்டை 2 ப்படையல்லாத ஸ்தூபிகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மற்றவைகளை முன்பு போலவே கல்பிக்க வேண்டும். 993

விப்ரதீகாந்தம் என்னும் கோபுரமானது, அகலத்தில் முன்றில் 3ல் இரண்டு 2. பங்குக்கு அதிக நீளமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய ஸகல அங்கங்களையும் முன்போலவே கல்பிக்கவேண்டும்.

பூபாகமும் முன்பு கூறியிருப்பதைப் போலவேயாகும். நான்கு 4 திக்குகளிலும் பத்திரகத்தை யமைக்கவேண்டும். அதன் சிகரத்தில் நான்கு 4 நாளிகளிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது பத்திரத்துடனிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடன் கூடி இருக்கவேண்டும். இரட்டை 2-ஐ அல்லாத (ஒத்தைப்படையான) ஸ்தூபிகளுடனிருக்கவேண்டும். 102

பிராஸாநாத்ருயம் வெபுராக் ஸவ-மவரிணீதடி !

ஸ்ரீகாணஸூ அ ஸம்ஸூரம் விஸூராயஸூ-மாயதடி ||௩௩||

நடிவடி-கிரிவாஸெஸூ தி-அதுஷ்ணஹ-மய: !

சுண: வாஷெ-தரெய-மூ-கலாநாஷெ-ரம-கூதடி ||௩௪||

பிராஸெஸூ-மூ-மவரிணீதடி !

மூ-மவரிணீதடி !

சுய-மகூபிஸூ-மாய-அது-வஸூ-மவரிணீதடி !

ஸ்ரீகெஸூ-மூ-மவரிணீதடி !

அதில் மூன்று 3 துவாரசாலைகளிருக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சகலவிதமான அங்கங்களுடன் அழகாக இருக்கவேண்டும். 102

ஸ்ரீகந்தம் என்பதன் அமைப்பானது அதன் விஸ்தாரத்தைக் காட்டிலும் அரை 1/2 பங்கு அதிகமாக நீண்டிருக்க வேண்டும். 103

மூன்றுவது 3-வது, நான்காவது 4-வது, ஐந்தாவது 5-வது தலங்கள், ஒன்பது 9, பத்து 10, பதினொன்று 11, அம்சங்களைக் கொண்டவைகளாக இருக்கவேண்டும். அதில், பாதம், உத்தரம் இவைகள் உள்படக்கத்திலிருக்க வேண்டும். அந்தாரம் முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். துவாரத்திற்கு மேலே, நடுவில், ரங்கம் இருக்கவேண்டும். பரிபத்திரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹாநாளி இருக்க வேண்டும் தலையானது சாலை வடிவமாக இருக்கவேண்டும். அர்தகோடியுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்களுடன் பிரகாசிக்கவேண்டும். 105

ஸ்ரீகேசத்தின் அமைப்பானது, அதன் அகலத்தில் மூன்றில் 3-ல் ஒரு 1 பங்கு (அதிகமாக) நீளமுள்ளதாக

வடுவ-வசு ஹவிஹாமம் அ ஹார நிற-உகூழிதடி ।

ஸாஸாரம் கடுடிகொஷாழி ஸவ-ஹவயவஸ்யுதடி ॥௮௭॥

நாநாஸூரகஸூம்ஹவெழிகாசெழரனுகூதடி ।

சுனூ: வாஷொதூரெய-கூகூம் உயெழி வாரணஸொஹிதடி ॥

உவெ உவெ உஹாநாஸீ பரானாகாஸரீர:கி,யடி ।

வாஸூ-யெவெ-யிநாஸூ: ஸூ: ஸவ-ஹவயவஸொஹிதடி ॥

ஸூஸிகாகூ திவநாஸீ ஸவ-உதூ வரிஸொஹிதா ।

நடிதாவத-உமவாக்ஷாஜிகானுகாசெழிவி-உகி,தடி ॥௮௮॥

இருக்கவேண்டும். பூமிபாகமானது முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவே இருக்கவேண்டும். துவாரத்தில் நிர்கம குட்டிமம் இருக்கவேண்டும். (நிர்கமம்-நீண்டிருக்குமிடம், குட்டிமம்-தற்களால் கட்டப்பட்ட தரை) அந்தாரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம் முதலிய சகல அங்கங்களுடனிருக்க வேண்டும். பற்பலவிதமான மகூரகம், ஸ்தர்பம், வேதிகை இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். மத்தியில், வாரணத்தினாலே சோபித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முகந்தோறும் மஹாநாஸீ இருக்கவேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, சாலையைப் போன்ற வடிவமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்ஷங்களிலும், வேதி, நாஸி இவைகளிருக்கவேண்டும். சகலவிதமான அவயவங்களினாலேயும் அழகாக இருக்க வேண்டும். அதன் நாஸியானது ஸ்வஸ்திகத்தின் வடிவத்தைப் போலிருக்கவேண்டும். எங்கும் அழகாக அமைந்திருக்கவேண்டும். நந்தியாவர்தம், கவாக்ஷம் முதலியவைகளினாலேயும், ஜாலகம் முதலியவைகளினாலேயும் ஆச்சரிய கரமாக இருக்கவேண்டும்.

கெளவியாநுஸம்ஸாரம் விஸாராயத்ய-உயத்ய |
 வயிவ-உவசு மூலிஹாமம் அ உயத்யவாரணஸோஸித்ய ||ககக||
 சுதிட்கொஷ்டாஹிமுகாரம் வயிவ-உவசு வரிகயூபெசு |
 உவெ வுஷெ ஷிவாஸு-உ து உஹாநாஸீ அதுஷ்யத்ய ||
 ஸஹாகாரஸிரஸு ஸு உவெ வுஷெ ஷிவாஸு-உயோ : |
 சுயா மூஸு விவிகாயுதம் அரவ்யாஸாஹித்யத்ய ||ககக||
 ஸ விகஸு து ஸம்ஸாரம் விஸாரவிமூணாயத்ய |
 வஹிசுரு-உக-உஹாமெஸு வெவஹத-உஹுமய : ||
 சுஹவாஷெத்யெய-உதம் மூலிஹாமம் அ வயிவ-உவசு |

கேசவிசாலத்தின் ஸ்திதியானது, அகலத்தைக் காட்டிலும் அரை 2 பங்கு நீள முள்ளதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போன்றதாகும். மத்தியில், வாரணத்தினாலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய அலங்காரங்களை முன்பு போலவே கல்பிக்கவேண்டும். முகம், பின் பக்கம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் நான்கு 4. மஹாநாளிகள் இருக்கவேண்டும். அதன் சிரஸ்ஸானது, முகம், பின்புறம், இரு 2. பக்கங்கள், இவைகளில் சபையைப்போன்ற வடிவ முடையதாக இருக்கவேண்டும். ஒத்தைப்படையான ஸ்தூபி களுடனிருக்கவேண்டும். துவாரங்களில் (மூன்று 3. துவாரங்களில்) மூன்று 3. பிராஸாதங்களிருக்கவேண்டும்.

ஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகும். நான்காவது 4 வது, ஐந்தாவது 5 வது, ஆறாவது 6 வது, பூமிகள், பத்து 10, பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பாகங்களுடையவைகளாக இருக்கவேண்டும். உள் கையில், பாதம், உத்தரங்

கூடுகொஷாஜிவவ-ஹொமொகாராஹொஷாஜிவவ-ஹொய்யா !

ஹொய்யிவரவ-ஹொய்யா ! ஹொய்யிகாஷாஜிவவ-ஹொய்யா !

ஹொய்யிவரவ-ஹொய்யா ! ஹொய்யிகாஷாஜிவவ-ஹொய்யா !

ஹொய்யிவரவ-ஹொய்யா ! ஹொய்யிகாஷாஜிவவ-ஹொய்யா !

ஹொய்யிவரவ-ஹொய்யா ! ஹொய்யிகாஷாஜிவவ-ஹொய்யா !

ஹொய்யிவரவ-ஹொய்யா ! ஹொய்யிகாஷாஜிவவ-ஹொய்யா !

ஹொய்யிவரவ-ஹொய்யா ! ஹொய்யிகாஷாஜிவவ-ஹொய்யா !

ஹொய்யிவரவ-ஹொய்யா ! ஹொய்யிகாஷாஜிவவ-ஹொய்யா !

களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். பூமி பாகமும் முன்பு போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம், முதலிய சகல அங்கங்களினாலேயும், அந்தாரம் முதலியவைகளினாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். சபையைப்போன்ற சிகரத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸ்வஸ்திக வடிவமான நாஸியுடனிருக்கவேண்டும். ஸபையின் முன்பக்கத்தில் அஷ்ட 8. நாஸிகள் இருக்கவேண்டும். ஒத்தைப் படையான ஸ்தூபிகள் இருக்கவேண்டும். 116

திசாஸ்வஸ்திகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தைப் போல் ஓரண்டு 2. பங்கு நீளமுடையதாகும். பூமி பாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போலவேயாகும். கூடம், கோஷ்டம், முதலான அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். அந்தாரி, அந்தாரம், ஹாரம், இவைகளை அங்கங்களாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும். கண்டஹர்மியத்தினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். முகந்தேதாரும் அதிபத்திராம்சத்துடனிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது நீண்ட வட்டமாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4. மஹாநாஸிகளுடனிருக்கவேண்டும். நான்கு 4. பஞ்ஜரங்

பாத்திரகாணஸ்து ஸஹ்ராதம் விஸாரவிமுணாயத ||

பாத்திரகாணஸ்து யொஷஸாஹெஸ வஹஷ்டுஸவஹுதய : |
வாவஸவஸஹுதயஹம் அ கதடகொஷ்டுதவாவஸவ ||

சுணவாஷ்டுதொரய-ஹுதம் அதாதி-ஹுதஸு-க ||
மஹவிணுதொ-ஹாராவி-ஹுதம் வணஹ-ஹுதவ ||

பாநாஹாரபிர: சுய-ஹாசு ஹமாநாஸி ஹவ ஹவ |
வாஸ-ஹொ: சுஹு-நாஸு-ஹ யயாயு-ஹ
வயொஷயெ || கஉ ||

புவிஸாஹஸ்து ஸஹ்ராதம் வஹாஹெ ஹுஸாயத ||
வாவஸவஸ ஹுதயஹம் அ ஹுத: சு-கநீ-கத || கஉ ||

மாத்திரகாண்டத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்
தைப்போல் இரண்டு 2 மடங்கு நீளமுடையதாகும்.
ஐந்தாவது 5-வது, ஆறாவது 6-வது, ஏழாவது 7-வது,
பூமிகள், பதினொன்று 11, பன்னிரண்டு 12, பதிமூன்று 13
அம்சங்களைக்கொண்டவைகளாகும். பூமி பாகமானது,
முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போலவேயாகும். கூடம்,
கோஷ்டம் முதலியவைகளை முன்புபோலவே கல்பிக்க
வேண்டும். உள்கையில், பாதம், உத்தரம் இவைகளுட
னிருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும் பத்ரகம்
அமைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். கிருஹபிண்டி, அளிந்தம்,
ஹாரம், இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு கண்ட
ஹர்மியத்தைப்போலிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸை சாலா
காரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஒவ்வொரு முகத்திலும்
மஹாநாளீ இருக்கவேண்டும். பக்கங்களில், சுஹு-திர
நாளிகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 126

புவிசாலத்தின் அமைப்பானது, அகலத்தில் ஐந்தில்
5-ல் இரண்டு 2 பாகம் நீளமுடையதாகும். பூமிபாகமானது
M. M. 29.

ஸிரீகிருகார்கொஷம் 21 ஸ்லோக வா தது ஸீஷஃகது ।
 நாமாஸுமிரகஸ்தம் ஹவெழிகாஜெழிரமுகுதது ||கஉஅ||

உதுதி-சுநு உஹாநாஸீ சுநுஉ நாஸீ விஹுஷிதா ।
 ஸ்விஸீகாகு திவநாஸீ: ஸவ-சுநு வரிகுயுயெசு ||௧௨௬||

அதுமேவஸ்து ஸம்ஸாரம் அதுமேதாபாயிகாயத் |
வடுவடுவடு ஹுதிஹாம் அபிபாஹு, கஸம்யுத ||

ஹாராபியே து கத-வேலும் கும்பகும்ஹுதாநிதழ் ।
தொரணெஐ-காருகெவ-புதலும்பிதாநெழிரயங்குதழ் ॥

கூடுதலாகக் கொடுக்கக் கூடிய கொடுமை-
விடுதலைத் துருவம் !

முன்புபோலவேயாகும். மூலத்தில் (அடியில்) இருந்து கிரகீகிருதமாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது, கிரகர கோஷ்டமாக இருக்கவேண்டும். அங்கு, தலையில் சபையா வது கல்பிக்கப்படவேண்டும். பற்பலவிதமான மதுரகம், ஸ்தம்பம், வேதிகை முதலியவைகளினாலே அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும், மஹாநாஸீ ஷுத்திரநாஸீ இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். நாஸிகளை எங்கும் ஸ்வஸ்திகத்தை போன்ற வடிவமுள்ளவைகளாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

129

சதுர்முகத்தின் அமைப்பானது, விஸ்தாரத்தில் நான்கில் 4ல், ஒரு 1 பாகம் அதிக நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும். பூமிபாகமானது, முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதை போலவேயாகும். திக்குகளில், பத்திரகத்துடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். மத்தியில் ஹாரத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும். குட்டியம், கும்பம், லதை, இவைகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். தேரணங்கள், ஜாலகங்கள் வருத்தஸ்புடிதங்கள், இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்

மரஹவிண்துயிற் றாராஹி: கணீதம் வணுஹபேஷ்வசி ||

ஸஹாஸிரஹு வா ஸாநாகாரம் வா ஸீஷ்டகம் து தசி |

அதுநடாவி ஸராயுத் வாஸு-3 வெ வெ து

நாலிகெ || க௩௩ ||

உவய-3வரி சுடிரபெஷ: ஸவ-3ம்மெஸ்டெய்குதடி |

சுன:ஸொவாதஸயுத் ஊரமொவாரகம் திரா ||

வஷ-3ஸுருஸரோவெதம் நிவ-3ாரிதருகம் து வா |

வநாவநாம்யாகூநி ஸீகராஹி யுசித: || க௩௩ ||

டிருக்க வேண்டும். கூடங்கள், நீடங்கள், கோஷ்டங்கள், ஸுத்திர (சிறிய) கோஷ்டங்கள், இவைகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். கிரஹபிண்டி, அளிந்தம், ஹாரம், முதலியவைகளால், கண்டஹர்மியத்தைப்போல அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். சிரஸ்ஸானது சபையைப் போலவோ, சாலாகாரமாகவோ இருக்க வேண்டும். நான்கு 4 நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 இரண்டு 2, நாஸிகளுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். மேலுக்கு மேலே, கூடம் முதலிய சகல அங்கங்களினாலேயும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்க வேண்டும். உள்புரத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். துவார கோபுரமானது, மூன்று விதமாகும். மூன்று 3 துவார கோபுரங்களிருக்க வேண்டும். வர்ஷஸ்தலத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். வாரிதலமில்லாததாக இருப்பதுமாகும்.

ஸ்ரீகரம் முதலிய கோபுரங்களை, கனமான அங்கங்கள், கனமில்லாத அங்கங்கள், இவைகளுடன் கூடியதாக யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

நாநாநியஸம்ஹஸம்ஹாநாநி

நாநாநியாநாநி ஸாநாநாநி |

நாநாநாநி ஸாநாநாநி (நா)நி

ஹாநாநி ஹாநாநி. வநாநாநி || ௧௩௬ ||

வநாநி ஹாநாநி யாநாநி

பொநாநி (யாநாநி) ஹாநாநி மொநாநி |

பொநாநி ஹாநாநி ஹாநாநி

பொநாநி ஹாநாநி ஹாநாநி || ௧௩௭ ||

உதி பயதெ வஸாநாநி மொநாநி யாநாநி நாநி

அநாநி-ஹாநாநி ||

தேவாலயங்களில், பலவிதமான ஸ்தம்பங்களையும், மருகரங்களையும், பற்பல விதமான அங்கங்களுடனும், லக்ஷணங்களுடனும், பத்திரமாகவும், பத்திரமில்லாமலும், கனமாகவும், கனமில்லாமலுமிருக்கின்ற பலவிதமான உபபீடங்களை யுத்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும்.

சோபார்த்தமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிற பதினைந்து விதமான கோபுரங்களும், சாலை, சபை, மண்டபம், போன்ற கிரணுகளுடையவைகளாக கல்பிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

கோபுரவிதானமென்னும்

இருபத்திநான்காவது அத்தியாயம் முற்றும்.

|| வணுவின்சொய்யாய? ||

செவாநாம் சிவஹுதீஸ வெவரூதாம் ஸாஷு ஜகதாம் ।
தத்செவா.மயம் யயாயுதூர ண்வம் ப்ரவ்யீயதெ ||ச||

புரவாஷாஸிஸுவெ வுணுதெக்ஷெக்ரு வா஽஽ரா஽கெ
ஸுமெ ।

முரவாஷிவஸுமெய்யே அ அதுஷி-கேஷு விதிக்கவி ||உ||

வாஹுஷாஹுணுதெதா வாவி மரஹாணாம் லயுதெ ஸுவெ ।
வாவாஷு-கேஷுவம் வெவ யாமணுவமெவ அ ||௩||

சுவிஷெகாஷியொமயம் அ நர துணுவகம் தயா ।
வெவவாஹிகம் அ வெதே. அ தயோவநயநாஹ-கே ||

சூஷாமணுவம் வெவ வுரோஹோகநணுவ ||

இருபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

தேவதைகள், பிராம் ஹணர்கள், ராஜாக்கள்,
வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், இவர்களில் அவரவர்களுக்குத்
தகுந்த மண்டபமானது யுக்தியுடன் விதிக்கப்படுகிறது. 1

பிராஸாதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்கு) எதிரில்,
புண்ணியசேஷத்திரத்தில் மங்களகரமான உத்தியானத்தில்,
கிராமம் முதலியவைகளின் வீட்டுநடுவில், கீழே கூறப்
பட்டிருக்கு மிடங்களில் நான்கு 4 திக்குகளிலும், விதிக்கு
களிலும், இவைகளின் வெளியில், உள்கையில் வீடுகளின்
மத்தியில், முன்பக்கத்தில், ஆகிய இடங்களில், தங்குவதற்
கான மண்டபம், யாகமண்டபம், அபிஷேகம் முதலியவை
களுக்கு யோக்யமான மண்டபம், நிருத்த மண்டபம்,
ஷிவாஹ மண்டபம், மைத்திர (ஸ்நேஹிதர்களுடன் இருப்
பதற்கான) மண்டபம், உபநயநம் செய்வதற்கு யோக்ய

வனதாமதீஷ்டி ஸுநாஜீநாம் துபாணராயதாஸுக்ய ||

பா.ம.சி. ஸௌந்தரம் வெவ் வுடையதும் து. மணுவும் ।
 ஸாயாரணம் அ ஸௌவதும் அ தயெவெய்யாகாணகம் ||௧||

ஸ்ரீமதும் ஸவதொஹபுரிததஷ்டுள லெஸதஸூதபொஃ ।
ஹக்ஸிராதம் ததா வாடிபாஃ வாடிஸாநாகு ॥ ௧௪ ॥

சுயிலோதம் தயாயாரம் வுவாம் லயதலரம்மகல் ।
சுருங்காரம் குலாலிகெழி லுமலவகும் தலாகுதல் ||௧௨||

ഹാഡ-മുഖം ഹോനമു മുഹ് മുഹംഗുവധ-മുനാസ് ।
 വഞ്ചനാലാലധി-മുനാസ് ക്രി: വഞ്ചനാലാലധി-മുനാസ് ॥

பெயருடைய இந்த எட்டு 8. விதமான மண்டபங்களும், தேவர் முதலியவர்களுக்கு கூறப்பட்டவைகளாகும்.

அரசர்களுக்கு நீண்ட சதுரச்சிரமாக இருக்க வேண்டும்.

மார்கம் 1. ஸௌபத்திரகம் 2. ஸுந்தரம் 3. ஸாதா
ரணம் 4. ஸௌக்கியம் 5. ஈசுவரகாந்தம் 6. ஸ்ரீபத்திரம்
7. ஸர்வதோபத்திரம் 8 என்ற எட்டு 8. விதமான மண்ட
பங்களும், வைசியர்கள், சூத்திரர்களுக்குக் கூறப்பட்டவை
களாகும்.

பத்தியின் மானம், பாதத்தின் நீளம், பாதத்தின் அகலம், அதிஷ்டானம், அதன் ஆகாரம், பிரபை, மத்தியம ரங்கம், அலங்காரம், ஸ்தம்ப பக்ஷம், அதன் ஆகாரம், இவைகளைக் கிரமமாகக் கூறுகிறேன். 12

ஒண்ணரை 1½ ஹஸ்தம் (முழம்) முதல், ஐந்து 5. ஹஸ்தம் வரையில், ஆறு 6. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர, பாதத்தின் (ஸ்தம்பத்தின்) அந்தமானது, பதினைந்து 15. விதமாகும்.

சுய விஸாரஹகெஜ்ஜா லாயாஹம் வுவிஸாஸதெ |
 னாககிதி அதுஷ்ணஹாமெ ஹகஜ்ஜரெ சுதெ || ௧௪ ||

னாகஹாமெஹ வுவி: ஸஜாநாயாஹம் ஸுவிஸாஸத: |
 சுய ஸஹகிவிஸாதாசி கிஜாதயஜ்ஜா கரானத: || ௧௫ ||

சுயாஹஷ்யா பெபாதம் தெஹ ஜாதெஹ யொஜ்யெசி |
 ஸாயதம் ஜாவி தகஸவஹம் தஹ்ஜெவ வுவஜதெ ||

ஸாயஹிஹஸாரஹஜ்ஜத ஷடஷ்யம்முவயஹதாசி |
 சுஷ்ணஹானம்யுஜ்ஜம் யுயொவிஸகிபுஜாணகஜ் ||

இனி, விஸ்தாரத்தின் பத்தியினாலே, (பாகத்தினாலே)
 இவைகளின் நீளமானது விதிக்கப்படுகிறது.

பக்தியந்தரத்தை, ஒன்று 1. இரண்டு 2. மூன்று 3.
 நான்கு 4. ஐந்து 5. என்று பாகங்களைச் செய்து கொள்ள
 வேண்டும். அத்துடன் ஒரு 1. பாகத்தைச் சேர்த்துக்
 கொள்ளவேண்டும். இது, அதன் விஸ்தாரத்தினாலே
 கிடைக்கும் விஸ்தாரமாகும்.

அல்லது, அதன் பக்தி விஸ்தாரத்திலிருந்து, ஒரு 1.
 முழம் வரையில், மூன்று 3. அங்குலம் வீதம் கூட்டிவர,
 அதன் அளவானது, எட்டு 8 விதமாகும். அந்த மானத்தி
 னாலேயாவது கல்பிக்கவேண்டும்.

அவ்விதமான நீளத்துடன் கூடிய அவைகள், அதே
 பெயருடையவைகளாகும்.

16

இரண்டரை 2½ முழம் முதல், எட்டு 8 முழம் வரையில்,
 ஆறு 6, ஆறு 6, அங்குலம் வீதமாகக் கூட்டிவர, பாதத்தின்
 (ஸ்தம்பத்தின்) உயரமானது, இருபத்தி மூன்று 23½ வித
 மாகும்.

ஸோவஸீஹிஷாநம் கெவயம் வா ஸோமராக்ஷ |

சுயிஷாநஸஹோஅம் வா விமுணம் த்ரிமுணம் து வா ||

உவஸீஹியாதெ து யஜுக்ம் தெந வொஹதே |

உவஸீஸௌஸுஸெயம் யயாயுகி யயாரூவி || ௨௩ ||

உவஸீதயஸூஹவ்யஸாராயுகிசுக்ஷ |

வ்ராமசெவ ஸௌஜிஷம் ஸௌம் யுகூர ஸோஅரெசு ||

சுயிஷாநொவஸிதூஹம் வ்ரஸாரம் அ த்ரிவமகக்ஷ |

கவொத வ்ரகிஸம்யுகம் யத்சு கணவலிஷதெ || ௨௪ ||

பங்கு இருப்பதுமாகும். ஸ்தம்பத்தின் உயரத்தில் மூன்றில்
3ல் ஒரு 1 பங்கு மஸூகொச்சமாகும். 21

அதிஷ்டானமானது, உபபீடத்துடனிருக்கவேண்டும்.
கேவல மகூரகமாக இருப்பதுமாகும்.

உபபீடமானது, அதிஷ்டானத்திற்கு ஸமமான உயர
முடையதாகவோ, அதைப்போல் இரண்டு 2. பங்கு
உடையதாகவோ, மூன்று 3. பங்குடையதாகவோ அல்லது,
உபபீடவிதியில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற உயரமுடையதாகவோ
இருப்பதுமாகும். 22½

உபபீடத்தை, யுக்தியுடனும், அழகாகவும் கல்பிக்க
வேண்டும். 23

உபபீடம் தலம், ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம், இவைகளின்
அலங்காரமானது, முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. மீத
முள்ளவைகளை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 24

அதிஷ்டானத்திற்கு மேலே, ஸ்தம்பம், பிரஸ்தரம்,
திரிவர்கம், கபோதம், பிரதி, இவைகளுடன் கூடிய
யாதொரு கட்டிடமுண்டோ, அதற்கு மண்டபம் என்று
பெயர். 25

8ணம் ஸுஹுஷணம் தம் பாஜீதி 8ணுவலிஷ்டதே |
ஸாராத்யம் ஸவ-வண-தாராம் ப்ரவாராவம் வஜாஜீமயம் ||

ப்ரவாராவாம் மவாஜானே மொதிராஜிபூ-வஸாக்ஷ |
ப்ராஹ்மஸமநுவஸம் அ நாரிகெருதிராஜிமயி || ௨௭ ||

ஸநெதிரவி தயா வநெக்ர-பூ-வெவ்ய ப்ரஹ்மஜிதா
ப்ரவா ||

ப்ராஹ்மஜெவாம் ப்ரிகாயாஃ அதுஷ்டவஷ்டஸாம் மயம் ||

வாடிவிஷ்ணுவெதேஷாம் ப்ரணாம் ஸாரதாராமயம் |

மண்டம் என்பதற்கு, நல்ல அலங்காரம் என்பது பொருள். அப்படி அலங்காரத்தைக் காப்பாற்றுவதனால், (அலங்காரங்களுடனிருப்பதால்) இதற்கு, மண்டபம் என்று பெயர்.

ஸகல ஜாதிகளுக்கும் பொதுப்படையாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற, பிரபா, என்னும் கட்டிடத்தின் ஸ்வரூபத்தைக் கூறுகிறேன். 26

பிரபாரூபத்தின் (பிரபா—பானசாலை) அங்கமான பாதத்தின் உச்சியில், உத்தரத்தையும், அதற்கு மேலே, ஊர்துவ வம்சம், பிராக்வம்சம், அநுவம்சம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

தென்னங்கீத்து, இலைகளான மற்ற ஸாதனங்கள், இவைகளினாலே மூடப்பட்ட (வேயப்பட்ட) கட்டிடமே, “பிரபை” எனப்படும்.

இதன் ஸ்தம்பத்தின் உயரமானது, முன்பு கூறப்பட்டு இருப்பதைப்போலவேயாகும்.

அதன் பாதத்தின் விஷ்ணு (பருமன்) மானது, தான்கு 4 ஆறு 6 எட்டு 8 அல்லதுபத்து 10 அங்குலம் அளவுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

வகர்வாரம் அ யபாராஹம் தபா ததது ப்ரயொஜயெசி ||

வாஷொஷெ வஷீ க்ரிதாஷஷவஷடீவணஹாமிகெ |

வெஷிகொஷம் து ஹாமெத வ்யெதீ ராம்ம ப்ரயொஜயெசி ||

ஸம்ஹாஸஸெயஅதுஹ-தாமெ ஹாமெதெவ வஸூராகழ |

விஹாம் தவிவாயாஃ ஹாமெத ப்ரஸூரம் ஹவெசி ||௬௧||

யுத்யாயுமஹிஹகெதூகஹதூ வா தவிஸாஹகழ |

ஸஷஷஸம்ஹஸாயுதம் அது:ஸம்ஹாவிதம் து வா ||

ஸ்தம்பமானது, அமுத்தம் என மரத்தினுலானதாகவோ, துவக்ஸாரமாகவோ (பனை, தென்னை மரங்களைப்போல் அமுத்தமான பட்டைகளையுடையதாகவோ), இருக்க வேண்டும். இத்தகையவைகளை கிடைத்தவரையிலும் உபயோகிக்கவேண்டும். 29

பிரபையின் வேதிகையானது, (வேதிகை - மேடை) பாதத்தின் உயரத்தில், பத்து 10 ஒன்பது 9 எட்டு 8 ஏழு 7 ஆறு 6 அல்லது ஐந்து 5 பாகத்தில் ஒரு 1 பாகம் உயரமிருக்கவேண்டும். அதன் மத்தியில், ரங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 30

மௌரிகமானது ஸ்தப்பத்தின் உயரத்தில் நான்கில் 4ல் ஒரு 1 பாகமிருக்கவேண்டும்.

தலிபத்தின் ஆயாமமானது, இரண்டு 2 பங்காகும். பிரஸ்தரமானது ஒரு 1 பாகமாகும். 31

அதன் விசாலமானது, இரட்டைப்படை, ஒத்தைப் படை, இரண்டு 2 பத்தி, அல்லது, ஒரு 1 பத்தியாக இருக்க வேண்டும்.

பிரபையானது, எட்டு 8 தூண்கள், அல்லது, நான்கு 4 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். 32

வ்ருவாஜ்ஜாநா து ஸம்ஸாராநம் யயா வா ரம்.மலீநிதழ் |
ஸவ-ஸாவயவஸம்யுக்தம் திஸ்ருத-வ்யஸைநிதழ் || ௩௩ ||

ஸாநாஸஹாபு-வாணாநம் து ஜ்ஞவாநாநம் து உய்யஜெ |
பு-திஷ்டித-அது-ஸாராநம் தி-ஜாநம் ரம்.மலிஷ்யதெ || ௩௪ ||

ஜ்ஞவொவரிஹதிஸூ-ஜாநிகாஜ்ஞவம் ஹவெசு |
ஜ்ஞவொஸ்யே-ஸஸிவரம் திதநம் யதி ஸம்ஹவஜ் || ௩௫ ||

உய்யஜ்ஞஹதிதெஸவாசு பு-திஸ்யஜ் தத-அஜ்யதெ |
ஜெஸாஜம் அது-ரநம் ஸஜாசு அது-ஸாரதெகஹஜ்ஜிதழ் ||

பிரபை முதலியவைகளின் அமைப்பானது, ரங்கத்திற்கு
கூறி இருப்பதைப்போலவேயாம். 323

ஸகலவிதமான அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மிச்சிர
திரவியங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற, சாலை, ஸபை,
பிரபை, மண்டபம், இவைகளின் மத்தியில், கல்பிக்கப்
பட்ட சதுஸ்தானங்களை (நான்கு 4 இடம்) உடையதும்,
மூன்று 3 விதமான அளவுகளுடையதும், “ரங்கம்”
என்று கூறப்படுகிறது. 33

மண்டபத்திற்கு மேலே மற்றொரு 1 தலமிருந்தால்,
(மேல் தலம்) அதற்கு, “மாலிகாமண்டபம்” என்று
பெயர்.

மண்டபத்திற்கு மேலே, சிகரத்துடன் கூடிய இரண்டா
வது தலமிருந்தால், (கீழ்தலம், மேல்தலம், இவைகளின்)
மத்தியில் தலமிருப்பதால், அதற்கு, “பிரதிமத்தியம்,”
என்று பெயர். 353

அது சதுரச்ரமாக இருந்தால், அதற்கு, “மேருஜம்”
என்று பெயர்.

நாலிகாஷுகஸ்யுத் ஸ்ரஜ்ஜாலநலிதி ஸ்ரஜதடி |
விவகி அதுரஞ் து விஜயம் நா8 ஜணவடி || ௩௭ ||

சுஷ்வாடிஸராயுத் துஷ்நாலஜா விவகிதிடி |
சுயிஜாநாதிவம-ஜாஜிம் துஜ்ஜயஜஸ்ய வாடிடி || ௩௮ ||

தவவாடிஸராயுத் து ப்ரவா கருஜாணகாரிதா |
திவகி அதுரஞ் து ஜெஜாஜஸ்ய ஸ்ரஜஸ்யுத் || ௩௯ ||

நாலிகாவிவி-ஜெஜாவிவி-ஜுத் ஜெஜுக் கணாவிதிடி |
ஜெஜுய-ஜெஜுயுத் வா அது-ஜ-ஜாஸலவிதிடி || ௪௦ ||

அது-ஜ-ஜு ஸ்ரஜ-ஜ-ஜாஸல அது-ஜ-ஜாஸலவிதிடி |

அது, நான்கு (4) கால்களுடன்கூடியதாகவும், ஒரே (1) பத்தியாகவும், எட்டு (8) நாஸிகைகளுடன் கூடியதாகவுமிருந்தால், அதற்கு “பிரம்ஹாஸநம்” என்று பெயர்.

இரண்டு (2) பத்தியுடன் சதுரச்ரமாகவும், எட்டு (8) பாதங்களுடன் (பாதம்-தூண்) கூடியதாகவும், எட்டு (8) நாஸிகைகளுடன் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும், அதிஷ்டானம் முதலிய வர்க்கங்களுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் பாதமில்லாமலுமிருந்தால், அதற்கு, “விஜயமண்டபம்” என்று பெயர். (38)

இவ்விதம், (மத்தியில் ஒரு பாதத்துடன்) ஒன்பது (9) ஸ்தம்பங்களுடன் கூடியதானால், அந்த பிரபைக்கு, “கல்யாண காரிதா” என்று பெயர்.

மூன்று (3) பத்திகளுடன் சதுரச்ரமாகவும், பதினாறு (16) தூண்களுடன் கூடியதாகவும், பதினாறு (16) நாஸிகைகளுடன் கூடியதாகவும், மத்தியில் அங்கணத்துடன் (அங்கணம்-மேடை) கூடியதாகவும், மத்தியகூடம், ஜர்த்துவ கூடத்துடன் கூடியதாகவும், நான்கு (4) திக்கு

யாமாழிகே-3 யொமழி ஸதாஸு டெவவிகஜஜஹீஹதாடி |
நாஜா லிகிலிதி வெபூகூ ஸவ-3கே-3ஸு வலிமிதடி ||

சுரஸெவகாபீதி தாமாநு திஸிதவிவூயுயி-

3-3ணாவாஹுணாஃ தகி

3யெய் வெஃதலாஸா ஹவதி ஹி வஸித: தீ-3ணி

ஹாமாதி 3யெய் |

சுபூரம் யொமழிய-3மூ-3ம் மூணஹுஜிவரம்

வெவஸு-வூ தம் ஷபூரம்

வஹு வஹூபூகூணம் ஸு-ரவதிலாவநாழிகூ-3லெணெவ

கூய-3காஸு || 32 ||

களிலும், நான்கு (4) துவாரங்களுடன் கூடியதும், துவாரங்
களின் வெளிப்பக்கத்தில், நான்கு தோரணங்களினாலே
அலங்கரிக்கப்பட்டும், (தோரணம்-வாயிற்படிக்கு வெளியில்
அலங்காரங்கள் செய்வதற்காக முன்பக்கத்தில் இரண்டு (2)
கால்களை நட்டு நீட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்குமிடம்) தேவர்
கள், பிராமணர்கள், அரசர்களுக்கு யாகம் முதலிய காரியங்
களைச் செய்வதற்கு யோக்கியமாகவும் இருக்கின்ற இடத்
திற்கு "ஸித்தம்" என்று பெயர் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது
சகலவிதமான காரியங்களுக்கும் சிறந்ததாகும். (41)

சூர் மையாகவும் விஸ்தாரமாகவும் இருக்கின்ற
புத்தியையுடையவன், மண்டபத்தின் (யாகசாலையின்)
உள்பரப்பை, எண்பத்தோரு (81) பாகங்களாகச் செய்து
கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் ஒன்பது (9) அம்சங்
களை கொண்டதான வேதியை (மேடை) கல்பித்துக்கொள்ள
வேண்டும். அதைச்சுற்றிலும் மூன்று (3) பாகங்கள் இருப்
பவைகளாகும். அவைகளின் மத்தியில் இந்திர திக்கு முதல்
முறையே, 1. சதுரச்சுருண்டம், 2. யோநிசுருண்டம், 3.
அர்தசந்திர குண்டம், 4. திரிகோண குண்டம், 5. விருத்த
குண்டம், 6. ஷடச்சுருண்டம், 7. பத்மகுண்டம், 8.
அஷ்டாச்சுருண்டம், இவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். (42)

ஹஸ விஸுதநிவாதவக் அது-

ஷோடிகம் ஷிரி ஷிரி த்ரிஸுதக்ஷு !

ஸத்ரிஸேவயூய ஷிகம் து வா

யாதுஹத் தமுணாது கொளதடி || ௪௩ ||

ஸ்தாஸஸ்துதவக்ஷிராக்ருகெ:

யொநிஸுயூத உஹோஷவக் காரா !

தாரஸேவயூதகஸுதூதம் அது:

ஷணநொம்முமிமிரநிஸஸுவடி || ௪௪ ||

வெடிஸஸுதயநாம்முஹாஹத

வதாஸஸேவயூதம் து வா வுத: |

ஒரு (1) முழம் விஸ்தாரம், ஒரு (1) முழம் ஆழம், நான்கு (4) மூலைகள், இவைகளுடன் கூடியதும், ஒவ்வொரு திக்கிலும் மூன்று (3) (அகலம், நீளம், குறுக்களவு என்று மூன்று 3). ஸுத்திரங்களுடையதும், ஏழு (7), ஐந்து (5), மூன்று (3), அங்குலம் உயரமான மூன்று (3) மேகலைகள், அல்லது இரண்டு (2) மேகலைகளுடையதாகவும், இருக்க வேண்டும். (இது சதுரச்சுண்ட லக்ஷணமாகும்). (42)

அந்த மேகலையின்மேலே (ஹோமம் செய்கிறவன் உட்காருமிடத்திற்கு எதிரில், மேகலையின் மத்தியில்) யாணையின் உதட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ள யோதியைக் கட்டிக்கவேண்டும்.

யோதியானது, ஏழு (7), மூன்று (3), அல்லது இரண்டு (2) அங்குலம் அகலமும், அகலத்திற்கு சமமான நீளமும் உடையதாகவும், அக்கிதியை நோக்கி இருப்பதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அதன் அகலம், நீளம், உயரம், இவைகள், நான்கு (4), ஆறு (6), ஒரு (1) அங்குலமிருப்பதுமாகும்.

*வஜ்ஜஸஸ யஜ-ஜாஸஸ-பரதய-ஜாடி-பரதாசி
 நீஸெவ ஜஜாஸஸ-தருகம் வா-தயிஸா ।
 தந்நாநெந ஹாஸஸ-பரதய-ஜாடி-பரதாசி
 கூணா யுகுஜா வஸஸ-பரதய-ஜாடி-பரதாசி ॥ சஅ ॥

கேஷத்ருவஜ்ஜஸஸ ஷட-பரதய-ஜாடி-பரதாசி
 ஜாடி-பரதய-ஜாடி-பரதாசி-பரதய-ஜாடி-பரதாசி ।
 தருகம் வஜ்ஜஸஸ ஷட-பரதய-ஜாடி-பரதாசி-பரதய-ஜாடி-பரதாசி
 வஜ்ஜஸஸ ஷட-பரதய-ஜாடி-பரதாசி-பரதய-ஜாடி-பரதாசி ॥ சக ॥

வாஸ்து வித்தைதைய யறிந்தவன் 2பூவிஸ்தாரத்தில்
 ஒன்பது 9, பாகத்தில் ஒரு 1, பாகத்தை மேலும் கீழும்
 ஒதுக்கி, ஜியாகுத்திர பாதனம் செய்யவேண்டும். அந்த
 அளவினாலே வட்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும் இவ்விதம்
 யுக்தியுடன் அந்த சந்திர குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

கேஷத்திர வியாசத்தை ஆறு 6, அல்லது எட்டு 8,
 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு அந்த அளவினாலே த்ரி
 குத்திர ந்யாஸம் செய்யவேண்டும். அது திரியச்ர (முக
 கோண வடிவமான) குண்டமாகும்.

கேஷத்திர வியாசத்தை பதினெட்டு 18 பாகங்களாகச்
 செய்துகொண்டு ஒரு 1 அம்சத்தை வெளியில் ஒதுக்கி
 (அதன் மத்தியிலிருந்து குத்திரத்தை வட்டமாக) சுத்த
 வேண்டும். அப்பொழுது, அது விருத்த குண்டமாகும். 49

*வஜ்ஜஸஸ யஜ-ஜாஸஸ-பரதய-ஜாடி-பரதாசி
 வஜ்ஜஸஸ ஷட-பரதய-ஜாடி-பரதாசி-பரதய-ஜாடி-பரதாசி ।

2. பூ விஸ்தாரத்தில் ஒன்பது 9, பாகமாகச் செய்து,
 மேலும் கீழும் இரண்டு 2, பாகங்களை ஒதுக்கி, ஜியா குத்திர
 பாதனம் செய்து, அந்த ஜியா குத்திரத்தின் சரிபாதி அளவி
 னாலே ஜியா குத்திர மத்தியிலிருந்து, ஜியாகுத்திரத்தின், ஒரு
 பக்கத்திலிருந்து மற்றொரு பக்கம் வரையில் அந்த சந்திர வடிவ
 மாக வட்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். என்று இருக்க
 வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

வ்யாஸை வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம்

வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம்

*கஸ்யஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம்

வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம்

வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம்

வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம்

வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம்

வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம்

பூ விஸ்தாரத்தை ஐந்து 5, பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, அவைகளுள் ஒரு 1, பாகத்தை இரண்டு 2, பக்கங்களிலும் ஒதுக்கிவிட்டு, அதன் மத்திய மானத்தினாலே 2 இரண்டு 2, பக்கங்களிலிருந்தும் இரண்டிரண்டு 2, 2, மத்தியங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதம் ஷட் 6, குத்திர பாதனம் செய்தால், அது, ஷட் 6, கோணமாகும்.

முன்கூறி இருப்பதைப்போல் விருத்தத்தைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். (விருத்தம்—வட்ட வடிவம்) அதன் மத்தியில் வட்டவடிவமான பத்மத்தைப் போன்ற (பத்மம்—தாமரை மலர்) வடிவத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அதன் மத்தியில் கர்ணிகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். வித்துவானாக இருப்பவன் இவ்விதமாக முறையுடன் பத்ம குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 51

*கஸ்யஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம் வ்யாஸஸ்யோஸகம்

2. பூ விஸ்தாரத்தின் மத்தியத்தைக் கல்பித்துக்கொண்டு, ஐந்தில் 5, நான்கு 4, பாகங்களின் மானத்தினாலே. இரு 2, பக்கங்களிலும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற ரேகையிலிருந்து, பூ விஸ்தார மத்தியாந்தமாக, அதே அளவில், இரண்டு 2, குத்திரங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது இரண்டு 2, முக்கோணங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். என்று சோதித்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

சுஷித்ருவதொவெ ஷ்டு⁺அதும-தாமிகெஉலீநு
 மூமம் ஸாஹெந்நீஸ்து ஸுதத்⁺ ஸாணாசி ।
 †கொணஸ்தாய-ஓ கொணகாஸ்தாம் து மெவதம்
 ஹஷ்டாபு⁺ ஸ்தாஷ்டஸுதத்⁺ ப்ரபொமாசி || ௫௨ ||

தாரெ பஷ்டு⁺தூலெஸா⁺கம் ந்துஸ்து ஸாஹெந்
 ஸுதத்⁺ ஸுதாஸ்தம் சுஷித்ருகெஉஷ்டாஷ்டமாமெ ।
 †மெஸகெவெ-தாஷ்டாஸா⁺கெ: வட்டெஷெவ-தூ⁺
 ஸபூபு⁺ ஸ்தாசி ஸபூஸுதத்⁺ ப்ரபொமாசி || ௫௩ ||

சுஷித்திர விஸ்தாரத்தை (சம சதுரமாகக் கல்பித்துக் கொண்டு) அதன் விஸ்தாரத்தை, ஆறு⁺, பாகங்களாகவோ அல்லது நான்கு 4, பாகங்களாகவோ செய்துகொண்டு, அதில் ஒரு 1, பாகத்தைச் சுற்றிலும் (நான்கு பக்கங்களிலும்) ஒதுக்கிவிட்டு, குத்திர நியாசம் செய்துகொண்டு, *கோணத்தின் சரிபாதியை, இரண்டு கோணங்களுடன் எழுத (இணைக்க) வேண்டும் இவ்விதமாக அஷ்ட 8, குத்திரப் பிரயோகம் செய்தால், அது அஷ்டாசிரமாகும். 52

பூவிஸ்தாரத்தை (சதுரமாகச் செய்துகொண்டு) வெளிப் பக்கத்தில், சுற்றிலும், ஒவ்வொரு 1, 1, அர்ச்சத்தை ஒதுக்கி, எட்டு 8க்கு எட்டு 8 = அறுபத்தினான்கு 64 பாகங்களுடன் கூடிய பூரியில், வட்டமான வடிவத்தைக் கல்பிக்க

†கொணாய-ஓ தக் உயதஸாஸ்தம் து கஹ்தம் உதி வாஹ
 ஸாவதிலி ஸாதி ।

†உயதஸாஸ்தம் ஸபூகெஹெஸா⁺கம் ஸாஸ்தா உதி வாஃ ஸொயநீய
 உதி ஸாதி ।

*சதுரச்சரத்தை அஷ்டாசிரமாகச் செய்வதற்காக கோணங்களில் (மூலைகளில்) கல்பிக்கப்படும் ரேகையை நேர் கோட்டிற்கு சமமாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக அஷ்ட 8, குத்திர பிரயோகம் செய்தால், அது, அஷ்டாசிரமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

வலூஸெ ஸவூம்ஸெஸ்கம் நலூஸூ ஸாவெஹூ

வலூத் ஸூஸூக் கெஹூ தாரெ யு,மாஸெ ।

வடூயாஹூ லீ ஸூஸூஸெஸெஸெ

வஹூஸூ ஸலூகீ வஹூஸூகூ ஸூயெ,மாஸீ || ௫௪ ||

தலூஸெஸெவா,தூஸூ,மலூ தலூகீ

ஹாமம் கலூஸூ ஸூ,மிஸெஸெஸெஸெஸூ,மெ ।

நலூஸூஸெஸெஸூ,மாஸூ,நாஹூஸூ தூஸூ

யூகூலூ யீலூஸூ ஸெஸூஸெஸீ ஸவ-கூஸூ || ௫௫ ||

வேண்டும். * அப்பொழுது, பட்டத்தின் நீளமானது, முப்பத்தி மூன்று 33 அம்சங்களுடையதாகும். அதில் ஸப்த 7, ஸூத்திர பிரயோகம் செய்தால், அது ஸப்தாச்சரமாகும்.

பூமியின் விஸ்தாரத்தில், ஏழு 7, பாகமாகச் செய்து, ஓந 1, பாகத்தை வெளியில் ஒதுக்கி, விருத்தத்தைக் (வட்ட வடிவத்தை) கல்பிக்கவேண்டும். அந்த வட்டத்தின் யுகாம்சத்தை (மத்தியத்தின் குறுக்களவை—விட்டத்தை) மூன்று மடங்காகச் செய்தால், (மூன்றால் 3ல் பெருக்கினால்) அது, பட்டத்தின் (வட்டத்தின்) அளவாகும் (அதை ஐந்தால் 5ல் வகுத்து, வந்த ஈவினால்) பஞ்ச சூத்திர பாதனம் செய்தால், அது பஞ்சாச்சரமாகும். 54

புத்திமானாக இருப்பவன், (குண்டங்களைக் கல்பிக்கும் பொழுது) குறைக்கப்பட்டு மீதமுள்ளபாகத்தில், (அச்சரங்களுக்கேற்றபடி) அவைகளின் பாகங்களைக் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில், கூடுதலோ, குறைவோ, இருந்தால், அப்பொழுது, அவைகளில் சிறிதளவு, கூட்டியும், குறைத்தும், அச்சரபாகங்கள் ஒன்றுக்

* வட்டத்தின் மத்தியமானத்தை, ஏழு 7, பாகமாகச் செய்து அவையளில், ஓந 1, பாகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு அந்த அளவினாலே ஸப்த 7, சூத்திரபாதம் செய்ய, அது ஸப்தா 7, சரமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஹந்தெ ஸாஹி கிருஸீதம் ௪௦ நிஷு ௮ தயநம்

ஷொபஸெஷம்ஸயுதம்

ஸத்ருஷ்வெசுதம் தவாஸெ ஸிவவடிவிவந்தெ

ஸாயுதம் ஸெஸகஹாநாள் |

ஸாஸ்வெசுதம் ஸீஷஸெவொழிதஸ்யதிரிகெ

ஷொபஸாஸெஸகஹீதம்

ஸத்யாகெசுதஸாஸெ தவடிஸவடிசெஷாஸஹீதம்

சுருஷெண || ௫௬ ||

ததெவ யசுதாஸெசு து கதஸெஷம் ஸெஷி ஸெஸாஸகடி |

பொகான்று சமமாக இருக்கும்படி, யுக்தியுடன் கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாகவே சகலவிதமான குண்டங்களையும் கல்பிக்கவேண்டும். 55

(பூவிஸ்தாரமானது) பஞ்ச 5 பதமாக இருந்தால், (பதம் - பாகம்) முணைகால் 3½ பாகம், அதன் பீஜமாகும்.

ஸப்த 7 பதமானால், இரண்டு 2 பதம் பீஜமாகும்.

ஷோடசபதமானால், ஒரு அம்சத்துடன் கூடியது, பீஜமாகும். (இரண்டும், ஒன்றும், மூன்று பதம்)

நவாம்சத்தில், ஒண்ணேழுக்கால் 1½ பதம் பீஜமாகும்.

பதினாறு 11 அம்சத்தில், ஒண்ணரை 1½ பதம், பீஜமாகும்.

அதில் ஒரு 1 அம்சம் குறைவானால், (தச 10 பதமானால்) ஒண்ணேகால் 1½ பதம், பீஜமாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மேலும்,

பதினைந்து 15 பதத்திலும், பதினாறு 16 பதத்திலும், ஒரு அம்சம் குறைந்தது, பீஜமாகும்.

பதினேழு 17 பத்தொன்பது 19 பதத்தில், எட்டில் 8ல் ஒரு 1 பாகம், (½ பாகம்) குறைந்தது, பீஜமாகும். இவ்விதமாக, முறையே, பீஜமாகும்.

ஸம்ஹபு ஸுரவம்-ஃ அ ப்ராஸாஹம்ஸம் உதடி ||௫௭||

வன்கிண்சொடியாக வா சுஹம் சுஹமதாநிதடி |

வன்கிண்சொடியாக ஸம்ஹபுஸம் உதடி து ஹபுக்டி ||

தொரணாஹம் முஹொ(ஸுஹொ) வெதஸவ-ஹவயவ-
சொநிதடி |

யாஸு ஹிதிகிண்சொடியம் வாய-ஹவ-ஹிதிகடி || ௫௯ ||

சுஹொமெக ஹிதிகிண்சொடியம் துஹிதிகிண்சொடியம் |

ஸாணாஹம் ஸவெரம் அ ஸவெ-ஹவம் ஸவதாம் ஸவெ ||

வீடுகளின் முன்னாலே மஸூரகம் கல்பிக்கவேண்டுமானால், அதையே கொள்ளவேண்டும்.

ஸ்தம்ப பிரஸ்தர வர்கமும், பிராஸாதாங்கத்திற்கு சமமாகவே இருக்கவேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது. அதன் சுவரானது, ஒன்று 1 அல்லது இரண்டு 2 துவாரம் (வாயில்) உடையதாகவும், கும்பம் லதைகளுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதன் மத்தியில், பத்திரகமானது ஸ்தம்ப விஸ்தாரத்தைப்போல், ஒன்று 1 இரண்டு 2 அல்லது மூன்று 3 பங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். 58

அது தோரணத்துடன் (முன்வாசல் வழியுடன்) கூடியதாகவும்; குண்டையுடன் (தேவதா விக்ரஹத்துடன்) சகல அங்கங்களினாலேயும் சோபையுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதன் பித்தி விஷ்கம்பமானது (சுவற்றின் அகலமானது) கிரஹத்தின் சுவற்றின் அகலம்; அதில் கால் 1 பங்கு குறைவாகவோ, மூன்றில் ஒரு 1 பங்கு குறைவாகவோ இருப்பதாகும்.

இவ்விதமான் மஸூரகமானது, ஸகலவிதமான் கிரஹம்

அதுமூன்று அதுமேகதூ அதுஅ-அரவமீதல் ।
 உவெ உவெ அஹகெடுகமகதூ விஸாரதிம-மேல் ॥

உய்யுதல் ஸ்கம் ததிகெவொய்யுகுடும் விநகிகழ் !
 ஷட்சிப்ரஸகிவாடிஸெய்யுகு உதுஸவாநுநாலிகழ் ||

ശൊഖാഹ് ശ്ലാഭി ചതുഷ്ടകം ബ്രഹ്മസൂത്രം -
 ഹിതകൃ !
 പഞ്ചരസംഗ്രഹം വർണ്ണനം വർണ്ണനം || ൧ ||

ஸாநாயகம் தெய்வநாதாஃ து வ்யாஸாபாஸிஸுவே சதஃ!

களுக்கும் முன்பக்கத்தில், மத்தியில் விஸ்தாரமுள்ளதாகவும், வாயிலுள்ளதாகவும், கல்பிக்கப்படுவதாகும். 60

(மஸூரகமானது) சதுர்ச்சரமாகவும், நான்கு 4 பக்தி (பக்தி-அல்லது பாகம்) களிஞாலே நான்கு 4 துவாரங் களுடையதாகவும், ஒவ்வொரு முகத்திலும் (முடம்-முகப்பு) ஒரு 1 பாகத்தினாலே அல்லது இரண்டு 2 பாகத்தினாலே விஸ்தாரமான நிர்கமமுடையதாகவும், (நிர்கமம்-வெளியில் தீண்டிடுப்பது) இருக்கவேண்டும். 61

அதன் ஊர்துவகூடமானது மத்தியஸ்தம்பயில்லாமல் இரு 2 பத்திகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

முப்பத்தாறு 36 தூண்களுடையதாகவும், இருபத்தெட்டு 28 அல்ப நாஸிகளுடையதாகவும், நான்கு 4 பக்கங்களிலும் படிகளுடையதாகவும், கலப்பையின் உருவத்தைப்போன்ற சுவருடையதாகவும் எட்டு பஞ்சரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்கின்ற பத்மகமானது, (மத்தியில், பத்மத்துடன் கூடிய மண்டபமானது) பத்மாபத்திரகம், என்று கூறப்படுகிறது.

இது தேவதைகளின் ஸ்நாநார்த்தமாகக் கல்பித்தப் படுவதாகும். இது, தேவாலயத்திற்கு அபிமுகமாக

தடிவெகாநநெவதம் ஸ்யதாம்மணஸௌநித்ய || ௬௪ ||

யாமாழிகச-ஸ்யொமதம் ஸதாழிஷதொ லிஸி வாரண ||

ஹீகம் வணுஹாமெந அதாரஸுஸலாகூதி || ௬௫ ||

ஸ்யொ கூடம் கிஹாமெந வரிதொம்ஸெந ஸ்ணவ ||

வாக்ரம்ஸக வாகஸம்யுதம் அதாவி-ஸாதிநாலிக ||

வணுஸொஷலிய-ஸூகம் கூய்தம் கூம்ஹயுதாநித்ய ||

அதாழி-ஸூகம் அதாவி-ஸாரம் கணை-ஸூகம்மஹிதீக || ௬௬ ||

(தேவாலயத்தை நோக்கி) இருக்கவேண்டுமென்று கருதப் படுகிறது. 63½

அதுவே, ஒரு 1 முகமுடையதாகவும், மத்தியில் அங்கணத்துடன் கூடியதாகவும், மனதிற்கு உகந்தபடி, மறைவு (தடுப்பு) உள்ளதாகவுமிருந்தால், அது, யாகம் முதலிய காரியங்கள் செய்வதற்கேற்ற இடமாகும். (யாக சாலையாகும்.)

ஐந்து பாகங்களுடையதாக சதுரச்சுவடிவமாகவும், மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் கூடம் (கூடம்) உடையதாகவும் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் மண்டபமுடையதாகவுமிருப்பது பத்திரகம் எனப்படும். 65½

[ஐந்து 5 பாகங்களுடன் சதுரச்சுவடிவமாகவும், மத்தியில் மூன்று 3 பாகம் கூடமும் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் தாழ்வாரமுடைய மண்டபமானது பத்திரகம் எனப்படும்]

முப்பத்திரண்டு 32, கால்களுடையதாகவும், இருபத்தி னான்கு 24, நாஸிகைகளுடையதாகவும், (நாஸிகை—வகை) எட்டு 8 பஞ்சரங்களுடையதாகவும், கும்பம், லதைகளுடன் கூடிய குட்யமுடையதாகவும், (குட்யம்—சுவர்) நான்கு 4 திக்குகளிலும் நான்கு வழிகளுடையதாகவும், கர்ணத்தில், (மூலையில்) கலப்பையைப் போன்ற சுவறுகளையுடைய

நவலாமெந தந்யெழ கூடும் வா ணீதாமணடி ||௭௨||

ஸவாசுரோஸாசிராஸாத்மம் அதாதி-பரி ஸ வாரணடி |

சுரமாமெகாஸாஸிஸாரதிம-பேரம் ஸவலட்சு கடி ||௭௩||

பயதாமலொவெதலிஷ்டிததலிதிகடி |

சுரோஸாஸிஸவம் வெதகி தெகிதாநாம் ஸவலட்சு ||

ஸவலட்சுசாசிரகாயே-பேரம் யொமதம் வெதலித ஸுதடி |

ஸவலட்சுசா யுமாநாம் ஸவலட்சுசா வாதஸாயுதடி ||௭௪||

அதாஸ-பாமொய்ய-பேரம் து ஸவலட்சு து ஸவலட்சு ||

ஏழு 7 அம்சங்களுடன் (பத்திகளுடன்) கூடியதாக சதுரச்சுரத்தைப்போன்ற வடிவத்துடன் கூடியதும், அறுபது 60 தூண்களுடையதும், அதன் நடுவில் ஒன்பது 9 பாகத்தி னாலே கூடம் அல்லது மண்டிதாங்கணத்துடன் கூடியதும், முப்பத்திரண்டு 32 நாஸிகளை அங்கமாக உடையதும், நான்கு 4 பக்கங்களிலும் மறைவு அல்லது தடுப்புடன் கூடியதும், மூன்றில் ஒரு 1 பங்கு நிர்கமத்துடன் கூடியதும் முகப்பத்திரத்துடன் கூடியதும் (முகம்—முன்பக்கம், பத்திரகம், புஷ்பம் இலை கொடி முதலியவைகளினாலான அலங்காரம்) மத்தியாங்கத்துடன் கூடியதும், (ரங்கம்—மேடை) விருப்பமான திக்கில் சுவர் உடையதுமாக இருந்தால், அதற்கு, “ஆஸ்தாந மண்டபம்” என்று பெயர். அது தைதிலர்களுக்கும், அரசர்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும்.

அபிஷேகம் முதலிய காரியங்களுக்கேற்ற மண்டபத் திற்கு, வேதம் என்று பெயர், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எட்டு 8, பத்திகளுடன் கூடியதாக, சதுரச்சுரமாக இருப்பதும், எண்பது பாதங்களுடன் கூடியதும், நான்கு 4ல் ஒரு 1 பாகம், ஊர்துவ கூடத்துடன் கூடியதும், இரண்டு 2

அதுதி-பரி அதுஅ-பாரம் வாஸு-பெ ஸொவாநஸம்பு,தடி ||

ஸவ-பாருகாரஸம்புதூருகூதலிசி ஸூதடி |

தடிவ ஜாயவாடிம் து ஸ ஹஸூருவிஜீஷதெ || எஎ ||

வரிதொ வாரகெகாஸம் அந்ஸொநாவதணவடி |

வடுவ-பெகி ஸுவஹூம் ஸஜாகி ஹஜிழிழிதஹி,கடி ||

ஸ ஹஸூரெ வியாதனீம் முரபாநீநாம் ஸநாதநம் |

நவஹிபுதம் ஸஜாகி வடிஜிவடிதூய்யுகாநிதம் ||

தூய்யெகவிஸூதம் ஹூம் அதுஅ-பாரஸாநிதம் |

ஸொவாநம் ஸூவெ தஸூ கணெ-பொம்மறுவிஜிகம் ||

பாகங்களினாலே பத்திரகத்துடன் கூடியதும், நான்கு 4 திக்குகளிலும் நான்கு 4, துவாரங்களுடன் கூடியதும், பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதும், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதுமான மண்டபமானது, “அலங்கிருதம்” என்று கூறப்படும். 76

அதுவே ஜாலபாதமாக இருந்தால், அது பிரம்ஹ ஸ்தலம், என்று கருதப்படுகிறது. 77

சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம், வாரம், (தாழ்வாரம்) இரண்டு 2, அம்சம் ஆவிரதமண்டபம், முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப் போல் முக பத்திரம், விருப்பமான திக்கில் பத்திரம், இவைகளை கிராமங்களில் பிரம்ஹ ஸ்தானத்தில் கல்பிக்க வேண்டும். இது தொன்றுதொட்டு வருவதாகும். 78

நூறு தூண்களுடையதாகவும், ஒன்பது பக்தி (பாகம்) களுடையதாகவும், (அதன் நீளத்தில்) மூன்றி லில் ஒரு 1 பங்கு விஸ்தாரமுடையதாகவும், நான்கு துவாரங் (வழி) களுடையதாகவும் இருக்கின்ற சாலைக்கு “பத்திரம்” என்று பெயர்,

நவரூபமெனயுகாயசோக்ஷிஷெஷ்வாநுநாலிகம் |

நவஸு ஹஸுபுலிஷு தக்ஷி முஜைவெபராஜியேதம் ||அக||

ஸவசோகாரஸ்யுத் தவசோவது தந்நொஹரம் |

ஹஸாரஸவதாரநாஹம் ஸவாஹஸாரதாஹி ||அஉ||

நவகூடபஸ்யுதகெகெகாஸாநாராஹம் |

நவதக்ஷி களபிக்ஷித்யுத் தவதாரநா து ஜாதிகம் ||

நவகெகாநதெ ஹஸு ஹஸு ஹஸு களபிக்ஷி |

அதன் முன் பக்கத்தில், நோபானம் (படிக்கட்டு) இருக்கவேண்டும். கர்ணத்தில் (மூலையில்) கலப்பையைப் போன்ற சுவர் இருக்கவேண்டும். 80

அதைப் புதிதான ரங்கங்களினாலே (கோலங்களினாலே) அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

இந்தக் கட்டிடத்தில் அல்ப நாளிகள் நாற்பத்தெட்டு 48 (அல்லது 6ம், 8ம், 14) களாம்.

இது நவ 9 பிரம்ஹா (பிரஜாபதி) களினாலேயும் பூஜிக்கத் தக்கதாகும். இது, கிராம மத்தியிலும், கிருஹ மத்தியிலும் இருக்கத் தக்கதாகும். 81

இது சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருந்தால், மனதைக் கவரக்கூடிய இதற்கு “தர்பம்” என்று பெயர்.

நூத்திப் பன்னிரண்டு கால்களுடையதாகவும், பத்தி 10ல் ஒரு 1 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், ஒவ்வொரு அம்சம் இடைவெளியுள்ளதான ஒன்பது 9 கூடங்களுடன் கூடியதாகவும் இருந்தால், இதற்கு “கௌசிகம்” என்று பெயர்.

இது சதுரச்ரமாக இருந்தால், இதற்கு, “ஜாதிகம்” என்று பெயர். 82

சுரீஸுவம் ஐயகொஸம் ஸஜாஸி வுணைகொஸம்

அதுஸுவடி || அச ||

சுயிஷாநாஹிவசி சுணைகொம்மநாகாரவிதிசுடி |

ஸவகாணுகாரஸம்யுதம் ஷயஸெஷவாஹிநாஸிகடி || அரு ||

ஸகாடிஸ ஸிஹாமெந ஸஃ து அதாஸுசுடி |

வரிதொ ஸஸுவம் தஸூ ஸாமெஷி ஹாமெந காரயெசி ||

அதுஸுணைகொம்மந அதாஸுசுடிஸஃவிதி |

அதுஸிசுடி விசுடி ஸகாடி து ஸிஸுநாயதகொஸுகடி ||

ஒரு முகத்தில் பத்திரமாக இருந்தால், அதற்கு, “நந்தம்” என்று பெயர்.

இரண்டு 2 முகங்கள் பத்திரலக்ஷணத்துடனிருந்தால், அதற்கு, “பத்திரகௌசிகம்” என்று பெயர்.

மூன்று 3 முகத்துடனிருந்தால், அதற்கு, “ஜயகோசம்” என்று பெயர்.

நான்கு 4 முகங்களுடனிருந்தால், அதற்கு, “பூர்ணகோசம்” என்று பெயராம். 84

அதிஷ்டானத்தில் காக்களுடையதும், கர்ணத்தில், லாங்கலாகாரமான பித்தியையுடையதும், சகல அலங்காரங்களுடன் கூடியதும், நாற்பத்தெட்டு 48, அல்ப நாஸிகைகளுடையதும், பதினேழு 11, விபாகங்களுடன் சமசதுரவடிவத்துடன் கூடியதுமாக இருக்கவேண்டும். அதுனுடைய வெளிக்கையில், சுற்றிலும், ஒரு 1, பாகத்தினாலமண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். 85

அது நான்கு 4, கர்ணங்களிலும் நான்கு 4, கூடங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். நான்கு 4 திக்குகளிலும், இரண்டு 2, மூன்று 3, பத்திகளுடன் விரிந்து நீண்ட கோஷ்டங்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும்.

பிரமகிதாநாஸம் து வ்யாஸம்மத்யுயுகதடகம் ।

சுருட்டியாயாணரெ தவழி சூகநீகூதலாமுகழ் ||அ||

காதலாரிடுவமுடும் ஸவ-பாவயவசொறித்து !

ஊயெ-ஃஸஹா,மிதி ப்ரா,மம் ப்ரஸூதம் நவஸையக்ய ||

விவரம் ஸர்வதம் வாஸி, முஹதா, முஹதாய-ஜோஜரெகி ।

சுமயாரணத்திக்கு வலம் து உதாரணம் || கூடு ||

மாடும உடாடி ஸ்ரீயுக் ஸரேது அதுர நுகம் ।

சுவாமிநாதர் அடியைத் தாவி வந்தவர்களுக்கு உபதேசம் ||

தகவல் கொடுத்தது ஹாமெத வரிதொயிண்டிஷன்தே।

மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமானது மூன்று பத்தி களுடன் கூடிய சதுரச்ரமாக இருக்கவேண்டும். அதன் கூடசாலையின் இடையில், கிரகரீகிருதமான மார்க்கம் இருக்கவேண்டும். ஜாதியாதி முகபத்திரத்தை அங்கமாக உடையதாகவும், சகல அங்கங்களுடன் சோபையுள்ளதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

ஸபையின் அங்கியான ஊர்துவ பாகத்தில், புதுமையைக் காட்டக்கூடிய, சிறந்த அங்கத்துடன் கூடிய பிரஸ்தரமிருக்கவேண்டும்.

அது, வெளிப்படையாகவோ, மறைமுகமாகவோ, மறைபொருளுடையதாகவும், மறைபொருளில்லாததாகவும் கல்பிக்கப்படவேண்டும். இதற்கு “குலதாரணம்” என்று பெயர் கூறப்படுகிறது. இது, ஸமசதுர்ச்சமானதாகும். 90

பன்னிரண்டு 12 பாகங்களுடன் கூடியதாகவும் சதுரச் சதுரமாகவும் இருக்கவேண்டும். எட்டு 8 திக்குகளிலும், மத்தியிலும், இரண்டு பத்திகளுடன் ஊர்துவ கூடமிருக்கவேண்டும். அதற்குவெளியில், சுற்றிலும் அளித்தம்

சுமணம் வா ஸஹாஸாதம் சுணை-இராமமூர்த்திகம் ||சுஉ||

அதுஅ-இராமபுர விஷ்ணுநாமிதம்-இராம ஸஹாஸ அதுஅ-இராம !
வாஸு-இராமபுரஸம்யுதம் வணுரெனாஷ்விதம்-இராம ||

ஷ்ஷ-இராமபுரஸம்யுதம்-இராமபுரஸம்யுதம் வணுரெனாஷ்விதம் !

யுதம்யுதம்-இராமபுரஸம்யுதம்-இராமபுரஸம்யுதம் ||

ஸஹாஸம்யுதம்-இராமபுரஸம்யுதம் அதுஅ-இராமபுரஸம்யுதம் !

வணுரெனாஷ்விதம்-இராமபுரஸம்யுதம்-இராமபுரஸம்யுதம் ||

(தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும். அங்கணமாகவோ, ஸபாஸ்தானமாகவோ இருப்பதாகும். அதன் கர்ணத்தில் லாங்கலபித்தி இருக்கவேண்டும்.

நான்கு 4 திக்குகளிலும், நான்கில் 4ல் இரண்டு பங்கு (ஸரிபாதிபளவு) நிர்கமமிருக்கவேண்டும். (நிர்கமம்—நீண்டிருப்பது) அதன் பக்கத்தில் படிக்கட்டுகளிருக்க வேண்டும். எட்டு 8 பஞ்ஜரங்கள் (கூடுகள்) உடையதாக இருக்கவேண்டும்.

முதலாவது அங்கத்தில், நூத்தறுபது 160 தூண் களிருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்படுகிறது. இதில், நாளியங்கமானது யுக்தியுடன் கல்ப்பிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட மண்டபத்திற்கு, “ஸுகாங்கம்” என்று பெயர்.

94

பதிமூன்று 13, அம்சங்களுடன் கூடியதாகவும், சதுரரத்திற்கு சமமான வடிவமுடையதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதைச் சுற்றிலும், இரண்டு 2, அம்சம் மண்டபமிருக்கவேண்டும். ஒரு 1பாகம்; கிரகரீபதம் (பதம்-வழி) இருக்கவேண்டும்.

சூரியமம் உய்யுமம் மறையுமம் கதிடம் வல்லுமிவிநீபுகல்
 உதுவண்ணம் உரிமாமெந தத்குடியுமம்வி கதிடகல் ||

லிசுந்-ஹித-ஜம்ஸனிஸா ராயாஹம் கொலு-உதுஷ்யம் ।
 நநா-லி-உ-வ-ஹ-ஜம்-ம-லி-ஷ-ஜி-ம-த-க-உ-ப-தி-க-ஜ ॥ ௬௪ ॥

உதாரணம்: வியாதிக் குழந்தை மலம் கிழித்து
 வயிற்றுக்குள் கொண்டு போய் கொடுக்க வேண்டும். ||சு.அ||

விஸ்வவந்தி (மகி) விஸ்வாரம் வரம் து மதுரமுகம் !
 விமுக்தா மஹாகுடம் வஜ்ரோடிகாம்பாவிழி ஜாவதே ||

இதன் மத்தியரங்கத்தின் ஊர்துவ கூடமானது, மூன்று
8, பாகயிருக்கவேண்டும். அது, ஸ்தூபியுடன் கூடிய
தாகவும், நீப்பிரத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.
(நீப்பிரம்-குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு அதிகமாக நீண்டிருப்பது.

அது நான்கு கர்ணங்களிலும் (கர்ணம்—முலை) மத்தியாங்கிரி கூடத்திலிருந்து, இரண்டு பாகம் விலகி இருக்கவேண்டும்.

எல்லா திக்குகளிலும் இரண்டு 2, மூன்று 3, அம்சங்கள் விஸ்தாரமாகவும் நீண்டுமிருக்கின்ற நான்கு 4, கோஷ்டங்களுடையதாக இருக்கவேண்டும். நந்தாதிக்களான முகபத்திரத்தை (முகப்பின் அலங்காரத்தை) அங்கமாயுடையதாகவும், விருப்பமான திக்கில் சுவருடையதாகவும், நூத்தெண்பத்திநான்கு 184, தூண்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவுமிருக்கவேண்டும். இதற்கு (இந்தச் சாவடிக்கு) “சௌக்யம்” என்று பெயர். இது தேவதைகள், பிராமணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். 98

பதினான்கு பித்தி (பத்தி) களுடையதாகவும், எம்
சதுர்சாமாகவுயிருக்கவேண்டும். அதன் கார்பகூடமானது,
ம. ம. 31.

வனகாம்பரணாராபும் ஸ்ரீராமபுத்திரதாராபிதம் ।

அதுஷ்டணை-3 விஹகெதுவமம்மணம் வொய்ய-3கூடகம் ॥

விஅதுவி-3ஸூதாயாபம் கொலு வாம்மணகம் திபரி ।

தெஷாம் ஸபாமெது து ஹாமெந வரிதொ ஹிம்-3விஷதெ ॥

உஷ்டிது-3புஸ்ய-3கூவிஷ்டிக்-3மது வஸ்ய-3தம் ।

ஸாஷ்டி-3ரதவாபம் ஸ்ரீராமபுத்திரதாராபிதம் விஸ்யதெ ॥௮௨॥

ஷெவஹிதநஸெ-3பாணாம் மஹ-3ராவ்யம் ததநொஹாம் ।

இரண்டு 2 பத்திகளுடன் கூடியதாகும். ஒரு 1 திக்கில் முடப்பட்டதான அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும். அதன் அந்தராளமானது (அகலமானது) ஒரு 1 அம்சம் (ஒரு பத்தியின் விஸ்தாரம்) இருக்கவேண்டும் அதன் தலமானது அப்பிரச்சன்னமாக (மறைக்கப்படாமல்) இருக்கவேண்டும்.

அதன் நான்கு 4 கர்ணங்களிலும் (முலைகளிலும்) இவ் விதமே, அங்கணமோ, ஊர்துவ கூடமோ (உயர்வான் கூடமோ) இருக்கவேண்டும்.

திக்குகளில், எட்டு 8 (பத்தி) அகண்டு நீண்டிருக்கின்ற கோஷ்டமோ, அங்கணமோ இருக்கவேண்டும்.

அவைகளுக்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாக அளவில், அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டுமென்று விரும்பப்படுகிறது.

விரும்பமான திக்கில் சுவற்றுடன் கூடியதாகவும், விரும்பமான திக்கில் பத்திர லக்ஷணத்துடன் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

இதன் முதலாவது அங்கமானது, இருநூத்தெட்டு 208 நூண்களாகும், என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வினாக்கள்
வினாக்கள்

வாஸுதேவ்வாசனம்யுகம் சித்ரவந்நலம்யுததி ।
ததவ்வித்யைபாதெத ஜனுவாடிம் ஸகந்தஃ ||௩௮||

தலையெழுத்து அதுமேகதூ வரிதொ ண்ணுபம் ஹவெக் !
 ஹிஹக் அதுநாபுர ஹகெகாப்ரம் வடிவயாதகடி || ஈக ||

விரஷாம்மணம் தநுயெந் வரித: ப்ருவியீயதெ ।
கனெ-3 ஞாம்மநு கும்பம் ஸதாதிபெ-3 ஹாராவிசணிதே ॥

(இதன் மத்தியில்) இரண்டு 2 பத்தியளவில் ஊர்துவ கூடம் (உயரமான கூடம்) இருக்கவேண்டும். இதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 பாகம் தாழ்வாரமிருக்கவேண்டும். இதன் முகத்தில் (முன் பக்கத்தில்) பத்திரம் (பத்திராலங்காரம்) இருக்கவேண்டும். கர்ணங்களில் லாங்கல பித்தி இருக்க வேண்டும். பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். சித்திர பிரஸ்தரத்துடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், இரண்டு அம்சம்
ஜலபாதமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், நான்கு 4 பத்தி, மண்டபமிருக்கவேண்டும். இரண்டு 2 பத்தி சதுரச் சுவை வற்றைப் போலிருக்கவேண்டும். ஒரு 1 அம்சம், மறைவுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

அதன் மத்தியில், சுற்றிலும் பதினாறு 16 அங்கணங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அதன் காரணத்தில் லாங்கல குட்டியமிருக்கவேண்டும்.
மேலே ஹாரத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அதுவிதி (ஹதி) விதாரதிம-ஹம் திக்ஷு ஹக்ஷு |
வாஸ்ய-ஹ ஸ்வாவாநஸ்யுத் ஸ்வ-ஹாஸ்யுத் ||

செவலிதநரெந்திராணாம் அதாரநாம் திராஷ்யா |
உத ஹஸ்ய-ஹ திராஸ்ய-ஹக்ஷு திராஸ்ய-ஹக்ஷு ||

விதாராம் அதாரநாமம் ஹ்வம் காரயேசி ஸ்யா |
விவ்ரதம் ஸ்வத் வாவி க்ஷுஸ்ய-ஹ வ்யாஜயேசி ||

யயாயுகியயாஸ்யாம் தயா க்ய-ஹ விதிக்ஷுணா |

எட்டு 8 பத்தி விஸ்தாரமான நிர்கமம் (வெளியில் நீண்டிருக்கும் பாகம்) உடையதாக இருக்கவேண்டும். (நான்கு 4) திக்குகளிலும் பத்திரகமுடையதாக இருக்க வேண்டும். பக்கத்தில் படிக்கட்டுகளுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். ஸகலவிதமான அலங்காரங்களுடனும் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு “மாலியாத்புதம்” என்று பெயர். இது தேவதைகள், பிராம்ஹணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு உகந்ததாகும்.

இவ்விதமாக சதுரச்ர மண்டபமானது, பதினாறு 16 விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. 111½

இதற்குமேலே புத்திமானாக இருப்பவன், இரண்டு பக்கங்களிலும், ஒரு 1, அம்சம் வீதம், முப்பத்திரண்டு 32 அம்சம் வரையில், விஸ்தாரமான சதுரச்ர மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

குட்டியஸ்தம்பமானது (சுவற்றிலுள்ள தூணானது) வெளியில் தெரியும்படியோ, தெரியாமலிருக்கும்படியோ உபயோகிக்கப்படுவதாகும். 113

சமர்த்தனாக இருப்பவன் அவைகளை, யுக்தியாகவும் சோபையுடனும் இருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும்.

ஊதெஷாராயதாநூலம் ஊவம் ப்ருவியீயதெ || ககச ||

சிவகிவிஷுதம் தஸாஸி ஹிஹகூயிகராயத ||
வாரதொ வாரகெகாஸா சிபுஷாவிஸஹிதம் ||

விம் ஹாஸூம், மஸ்யூத் யநாவூம் தசி யநாவஹம் |
விஷாரம் அதாரம்பெஸூத் தஸாஸி ஹிஸாபிகராயதம் ||

ஊவம் வரிதொ ஹகூலா ஸெஷம், மணகம் ஹெஸி |
ஹிஹகிவிஷுதம் லெலிகஹகூலா தநூவஹூகம் || ககச ||

இவைகளுக்கு, மண்டபமானது, நீண்ட சதுரத்தை போலிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 114

மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி அதிகமாக நீண்டதாகவுமிருக்க வேண்டும்.

மூன் பக்கத்தில், வாரமானது (தாழ்வாரமானது) ஒரு 1 அம்ச அளவுடையதாகவும், இருபத்தி நான்கு 24 தூண் களுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். 115

இது, இருபது 20 நாஸியங்கமுடியதாக இருக்க வேண்டும், இதற்கு “தனம்” என்று பெயர். இது, செல்வத்தைக் கொடுக்கும்.

நான்கு 4 அம்சம் விஸ்தாரமுடையதாகவும் அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிகமாக நீளமுடையதுமாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச்சுற்றிலும் ஒரு அம்சம் மண்டபமும் மீதம் அங்கணமாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் முகப்பத்திரமானது இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும் ஒரு 1 பத்தி நீளமுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும்.

அதாரஷாம்பிரஸ்யாதுஷாதிமெஷு ஸஹிஸ-ஹி: |
ஸவ-ஹாம்காரஸ்யாக் ஸு-ஹுஷணவிதி ஸூதத |

வணஹதூ விஸாயம் து தஸாஸி அபராயிகாயத |
ஃணவம் வரிதொஸெத ஸெஷம் கூடம் து வா-மண |

அ-ஹதூவிஸூதம் அஹதூ தநு-வஹதூ |
சூதம்-மெஷு-வணாம்பிரஸ்யாக் தவி-விதூ | ௧௨௦ ||

ஸவ-ஹாம்காரஸ்யாக் ௪௦-மயூ ஸவ-ஹேஸிக |
ஷ-ஹதூவிஸூதம் தஸாஸி விஹதூயிகாயத | ௧௨௧ ||

அதன் ஆதியங்கங்களில், வெளியே, வெளியே முப்பத்திரண்டு 32 தூண்களிருக்கவேண்டும்.

அது, சகலவிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு ‘ஸூபுஷணம்’ என்று பெயர். 118

ஐந்து 5 பத்தி விசாலமுடையதாகவும், அதைக் காட்டிலும் இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுடையதாகவுமிருக்க வேண்டும். சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் மண்டபம் இருக்க வேண்டும். மீதம் கூடமாகவோ, அங்கணமாகவோ இருக்க வேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது ஒரு 1 பத்தி இருக்கவேண்டும் அதன் விஸ்தாரமானது மூன்று 3 பத்தி இருக்க வேண்டும்.

அதன் ஆதியங்கமானது, நாற்பது 40 தூண்களுடன் கூடியதாகவும், நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்டதாகவும், சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதற்கு ‘மங்கலீயம்’ என்று பெயர். இது எல்லாவிடங்களுக்கும் கூறப்பட்டதாகும். 120½

ஆறு 6 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், அதைக்

அதுவி-ஹேதிகுக் கெடவ-ஆவறாஸையெந் ஸனொடியடி ।
வரிதொ ணுவம் அந்ஸரிஷ்டிதி^௧மாவறடி குடி ||சஉஉ||

ஷஷுதீர்வியுதலாஜிதீமம் யுக்தா நாவஜிதமஸ்யுதம் ।
ஸவகாயுகாரஸ்யுதம் ஸுமாவஜிதநொஹநம் ॥

வலுவதூர் ஸ்ரீமாமுத்து தஸாசி அம்மாபிகாயத் ।
அருமகிவிஸுத்தம் வணுகிசெய்வ-ஆன் ஸஹாம்மணி ||

வரிதொ டணுவம் அந்நாடிஷ்டிமதவிதிசுடி ।

காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி அதிக நீள முடையதாகவு
மிருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில், ஸ்போதயமானது, அதன் நீளம் அகலத்தின் நான்கு 4 பக்கிகளுடனிருக்க வேண்டும்.

சுற்றிலும், இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்கவேண்டும்.
விருப்பமான திக்கில் முகபத்திரமிருப்பதாகும்.

அதன் ஆதியங்கமானது, அறுபது 60 தூண்களுடைய தாகும், யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாசியை அங்கமாக உடையதாகும். சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகும். மனதைக்கவரும் அந்த மண்டபத்திற்கு, “ஸ்நக்” என்று பெயர்.

123

123

ஏழு 7 பத்தி விசால முடையதாகவும், அதைக்காட்டி
லும் இரண்டு 2 அம்சம் அதிக நீளமுடையதாகவுயிருக்க
வேண்டும்.

ஸபாங்கணமானது, முன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும், ஐந்து 5, பத்தி நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

சுற்றிலும் இரண்டு 2 அம்சம் மண்டபமிருக்க
வேண்டும். விருப்பமான திக்கில் சுவர் இருப்பதாகும்.

ஷணவத்யூஸ்யுத் யயெஷம் வாரவிகிஷு ||க௩௨||

வாரயுகூவாரம் வா வுலவ-வதூவஹு கடு |

நாநாவயவஸ்யுத் நாநா ஸூராவலிஷுதெ ||க௩௩||

வடி-தினாமவிபாநம் து தஷாசி ஆஸாயிகாயதடு |

விஅதுஹ-நாமவிஸாராயாஃ யெஷ ஸஹோடியடு ||க௩௪||

வரிதொயூ-செகாஸம் ஹாமெந ஜுவாதநடு |

தஹ்ஹெ ஆஸோநெந வரிதொ ஜனாவம் ஹவெசி ||

ஷம்ம் கூயூம் உவம் ஹு-யயெஷம் வரிகலுயெசி |

இந்த மண்டபத்தில், தொண்ணூத்தாறு 98. கால் களிருக்கவேண்டும். துவாரம், சுவர், இவைகள் விருப்பப் படி இருப்பதாகும்.

அதன் முகபத்திரமானது, வார (தாழ்வார)த்துடன் கூடியதாகவோ வாரமில்லாததாகவோ முன்பு கூறப் பட்டிருப்பதை போலிருக்கவேண்டும். பற்பல விதமான அங்கங்களுடன் கூடியதான இந்த மண்டபத்திற்கு, “ஸ்ரூபம்” என்று பெயர் விரும்பப்படுகிறது. 133

பத்து 10 பங்கு விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

மத்தியிலுள்ள சபையானது, இரண்டு 2 பங்கு அகல மும், நான்கு 4 பங்கு நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதைச் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சம் அளிந்தமும் ஒரு 1 அம்சம் ஜலபாதனமுமிருக்கவேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், இரண்டு 2 பங்கு அளவில் சுற்றி லும் மண்டபமிருக்க வேண்டும்.

சுஷாவெதாநி செர்காநி செவலிஜலஹீஜதாடி |
வாடுவெடாகுதுதாநராது ஹகெதுகபா விவயதோகி ||

யாவகி லிமுணரையால தாவகி செவய-ஜிம்
வயொஜயெகி |

ஹஹகாபாஜிகம் ஸவஜலஹீகாரம் அ தக்தி: || கசக ||

யாராநி யாரொஹம் தயா காய-ஜோகி விஅகந்ண: |
சுஷாவாயதயாகாநி வகந்நெ வெஸ்யஸாமிடி யொ: ||

லிஹகிவிவ்யுதம் செவ விஸாரலிமுணாயதடி |
சு:வணாஹிஸாராயுதம் ஆஸெகம் உவஹடி கடி ||

இந்த எட்டு விதமான மண்டபங்களும், தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள், இவர்களுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாகும்.

முன்பு கூறப்பட்டிருக்கின்ற சதுர்ச்ர (மண்டப)த்தைக் காட்டிலும், ஒவ்வொரு பத்தியாகக்கூட்டி, இரண்டு 2 பங்கு அகலமும், அதே அளவு நீளமும் சேர்க்க வேண்டும்.

சமர்த்தனாக இருப்பவன் மேலும் ஸ்தம்பம், குட்டிமம் இவைகளையும், சகல விதமான அலங்காரங்களையும், மனதிற்கு உகந்தபடி அழகாக இருக்கும்படி கல்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். 141½

வைசியர்கள், குத்திரர்களுக்கு உபயோகமான எட்டு 8 நீண்ட (சதுர்ச்ர) மண்டபங்கள் கூறப்படுகின்றன.

இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமுடையதாகவும், விஸ்தாரத்தைப்போல் இரண்டு 2 பங்கு நீளமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். பதினைந்து 15 தூண்களிருக்கவேண்டும். இரண்டு 2 அம்சம் அல்லது ஒரு 1 அம்சம் முகபத்திரமிருக்க வேண்டும்.

வாஸு-3 ஸொவாநஸ்யுத் நாலிகாவெஸூரன்குதம்
உஷ்விஹ்-80வஸ்யுத் லாம-3ாவத் ஸ்வவம் உதழ் ||கசச||

சுருகிவிஸூரத் தஸூ விஸூர விமுணாயதழ் |
அதுஸூவாஹ்-ஸ்யுத் ஹகூர வாரம் து தஸூவழ் ||

சுருகிவிஸூரத் ஹகூர நிம-30-80வஹகூ |
யுகூரநாஸூ-மஸ்யுத் ஸளஹ-ம் தந்நொஹரழ் ||

அதுஹ-3கூர விஸூரம் து தஸூகி ஆஸூயிகாயதழ் |
விஅதுவி-3கூரதாயா-ம் கூடம் ஸெய் து வா-மணழ் ||

பக்கத்தில் படிக்கட்டுடன் கூடியதாகவும், நாளி
களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவுமிருக்கவேண்டும்.
விருப்பமான திக்கில் முகத்துடன் கூடியதாக இருக்க
வேண்டும். இத்தகைய மண்டபத்திற்கு 'மார்கம்' என்று
பெயராம். 144

மூன்று 3 பத்தி அகலமும், அதைப்போல் இரண்டு 2
பங்கு நீளமுமுடையதாகவும், இருபத்தெட்டு 28 தூண்
களுடையதாகவுமிருக்கவேண்டும். அதன் முகத்தில் ஒரு 1
பத்தியளவு வாரமிருக்கவேண்டும். அதன் முகபத்திர
மானது மூன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும், ஒரு 1 பத்தியளவு
நீர்கமமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதில் நாளியங்
மானது யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மனோ
ஹரமான இந்த மண்டபத்திற்கு 'ஸௌபத்திரம்' என்று
பெயர். 146

நான்கு 4 பத்தி விசாலமுமுடையதாகவும், அதைக்
காட்டிலும், இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுமுடையதாகவுமிருக்க
வேண்டும். அதன் மத்தியில் இரண்டு 2 பத்தி அகலமும்,
நான்கு 4 பத்தி நீளமுமுடையதாக கூடமோ, அல்லது

பாதிமங்கலம்
பாதிமங்கலம்

வண்ணக்கூர் விசாரும் து தஸாகி வெடிப்பளாய்தல் !
விவக்கிஷதம் அஸ்யஸெவ-இதம் வாஸெ-மணியல் ||

ஷட்வஹாஸுஃ ஹவெஃ வாழம் வாஸஸ்கெந தநுவெ |
 சிமஸி ஸிவஸுதம் வெசுஹகஸா தநுவஹெக்ஷ ||௧௫||

பூசுவெத் தஸ்ய ஸௌவாதம் ஸ்வாதஃ கும்பஸ்யுதம் ।
 யுக்தா நாவஜ்ஜமஸ்யுக்ம் ஸாயாரணலிதி ஷ்டதத் ॥

ஆங்கணமோ இருக்கவேண்டும். முப்பத்திரண்டு 32
தூண்களிருக்கவேண்டும். இதன் முகபத்திரமானது ஒரு
1 பத்தி இருக்கவேண்டும். யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட
நாஸிகளுடன் கூடிய தூண்களுடையதாக இருக்கவேண்டும்.
இந்த மண்டபத்திற்கு 'ஸுந்தரம்' என்று பெயர். 147

ஐந்து 5 பத்தி விசாலமுடையதாகவும் அதைக்
காட்டிலும் நான்கு 4 பத்தி நீளமுடையதாகவிரிக்க
வேண்டும்.

அதன் பக்கத்தில் இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரமும், இரண்டு 2 அம்சம் நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்கவேண்டும். ஐம்பத்தாறு 56 தூண்களிருக்கவேண்டும். அத முகத்தில் (முன்பக்கத்தில்) ஒரு 1 அம்ச அளவில் வாரம் (தாழ்வாரம்) இருக்கவேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது மூன்று பத்தி விசாலமும், ஒரு பத்தி (நீளமுமுடையதாக) இருக்கவேண்டும். அதன் முன்னிலையில் படிக்கட்டிருக்கவேண்டும். சுற்றிலும் குட்டியத்துடன் (சுவற்றுடன்) கூடியதாக இருக்கவேண்டும். யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்பட்ட நாளியங்கத்துடன் கூடியதாக

ஷடஃ ஹக்ஷிவிஷ்டுதம் தஸாஸி திஹகூஜாயிகராயதடி |
 விவஹஹாமவிஸாராயாஃ உயெய் ஸஹொடியடி ||கருஉ||

வரிதொ ஊவஃஹுஸம் வாரம் ஹகூஜா து தநுஃவெ |
 வுவிவஃவகி உஃவஹுஃ து நாவிகாவெஜ்ஜரணுஃகரதடி ||

ஷஷுஜ்ஹி குஸலாயுதம் ஸவஃவயவஸ்யுதடி |
 நாதா ஸளவஜிதி ஸ்ரூதம் ஸவெஃஷாஃ து
 ஸநாததடி ||கருசீ||

ஸஹகூஜா விஸாரம் து தஸாஸி வெடிஃஃபராயதடி |

இ ரு க் க ளே வ ண் ட ம். இ த் த கை ய ம ண் ட ப த் திற் கு
 'ஸாதாரணம்' என்று பெயர்.

ஆறு 6 பத்தி விஸ்தாரமும் அதைக்காட்டிலும் முன்று
 3 பத்தி அதிக நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

மத்தியிலுள்ள சபையின் அளவானது இரண்டு 2 பத்தி
 அகலமும், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுமுடையதாக இருக்க
 வேண்டும்.

அதைச் சுற்றிலும் 2 இரண்டு பத்தி விஸ்தாரத்தில்
 மண்டபமிருக்கவேண்டும். அதன்முகபாகத்தில் ஒரு 1
 புத்தியளவு வாரம் இருக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்ட
 டிருப்பதைப்போலவே முகபத்திரம் இருக்கவேண்டும்.
 நாளிகளினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அறுபது
 60 தூண்களுடன் கூடியதாக இருக்கவேண்டும். சகலவித
 மான அங்கங்களும் அமையப்பெற்றிருக்கவேண்டும். இதற்கு
 "ஸௌக்கியம்" என்று பெயர். இது எல்லோருக்கும்
 பொதுவாகக் கூறப்பட்டதும் தொண்டு தொட்டு வழங்கி
 வருவதுமாகும்.

சிறுமாமாதுரமு து ரெய்யு கருடம் து வாமணமு ||

தகையெழு மாமமொருத வையிசொயிழி திவ்யதே |

விவணவிவ்யுதாயாசம் வாயுசெயொயம்மண வயமு ||கருக||

வாமெழு ரணவகெகாயம் வயித: கருவெக வாய: |

சிறுமெகெகெக விவாரதிம-கம் ருவவடி கடு ||கருள||

அதுராயிதிகம் வாடிசெயுமெ வுவிவ்யதே |

வுராவெ வாரகெகாயம் தா,நாவயவெயாவிதடு ||கருஅ||

ஏழு 7 பத்தி விஸ்தாரமும், அதைக்காட்டிலும் நான்கு 4 பத்தி நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் மத்தியில் முன்று 3 பாகம் (பத்தி) அளவில் சதுர்சரமாக, கூடம், அல்லது அங்கணம், இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாகம் (பத்தி) அளவில் அளிந்திரம் (தாழ்வாரம்) இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பப்படுகிறது.

அதன் இரண்டு 2 பக்கங்களிலும், இரண்டு 2 பத்தி விஸ்தாரம், ஐந்து 5 பத்தி நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 அங்கணங்களிருக்க வேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், அதற்கு வெளியில் சுற்றிலும் ஒரு 1 அம்சஅளவில் மண்டபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

அதன் முகபத்திரமானது, முன்று 3 பத்தி விஸ்தாரமும் ஒரு 1 பத்தி நிர்கமமும் (நிர்கமம்-கட்டிடத்திற்கு வெளியில் நீண்டிருக்கும் பாகம்) உடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் ஆதியங்கத்தில், எண்பத்தி நான்கு 84 தூண்கள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வாவ-ராமும்காரவாயுததெதீயுரகாணகடி !

சுஷுஷுதூ விஸாரம் து தவாஸி வலுவ-வடியதடி ||

விலகிஅதாரமு து லெய் கதிடம் து வா.மணடி !

தவாஸெய் ஹாமாஸெந வரிதொயிடிவிஷதெ ||ககடி||

வலுவ-வசி வாஸு-யெய் கதிடம் உய்ஸெநாயிகராயதடி !

விலகிதூ லணவம் வாஸெய் வரிதெ கய்யெய் வுய: ||

அதன் முன்பக்கத்தில், ஒரு 1 அம்சம் (ஒரு 1 பத்தி அளவு) வாரம் இருக்க வேண்டும்.

(இந்த மண்டபமானது) பற்பல அங்கங்களுடன் கூடியதாகவும், சகலயிதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இதற்கு “அசுவரகாந்தம்” என்று பெயர். 158½

எட்டு 8 பத்தி விசாலமும், அதைக்காட்டிலும் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைபோல (4 பத்தி) நீளமுமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

அதன் நடுவில் இரண்டு 2 பத்தியளவில் சதுரச்ரமாக கூடமோ, அங்கணமோ இருக்க வேண்டும்.

அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும், ஒரு 1 பாக (1 பத்தி) அளவில் அளிந்தம் இருக்க வேண்டும் என்று கருதப்படுகிறது

அதற்கு இரு 2 பக்கங்களிலும் முன்பு கூறப்பட்டிருப்பதைப்போல் (2 பத்தி விஸ்தாரமும்) அதைக்காட்டிலும் இரண்டு 2 பத்தி நீளமுமுடையதாக இரண்டு 2 கூடங்கள் இருக்க வேண்டும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், அந்த அளிந்தத்திற்கு வெளியில், சுற்றிலும், இரண்டு 2 பத்தியளவில் மண்டபத்தைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

வண் டிழ்ஸவிஸாநாயாதெஹிசும ஸுமெ ஸுமெ !

சுதூஸெகவிவூமும் செவ-சுதூ வாயு-சுதூம:

ஹிசுமயம் ||கக||

கணை-சுதூமயவசு க-சுதூ விவதஹம்ஹஸம்யுதம் !

ஸாஷாவிஸாசு சாதவாசுசாசுதூமெ வுவிசீயதெ ||கக||

யயாயுசு யயாயெதம் (ஸோஹம்) தயா யுஜீத

ஸ-விசாந !

ஸவ-சுதூ ஹிசு கம் தாஜா ஸவ-சுதூம்காரஸம்யுதம் ||

புத்திமானாக இருப்பவன், அதற்கு வெளியில், சுற்றிலும் இரண்டு 2 அம்ச அளவில் மண்டபத்தைச் சேர்க்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு முகத்திலும், ஐந்து 5 பத்தி விசாலம், இரண்டு 2 பத்தி அகலத்தில் ஒவ்வொரு முகப்பிலும் பத்திரத்தைக் கட்டிக்கவேண்டும்.

இருபக்கங்களிலும், முகபத்திரமானது, மூன்று 3 அம்சம் அகலமும், ஒரு 1 அம்சம் நீளமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

166

அதன் கர்ணத்தில் லாங்கலத்தைபோன்ற (லாங்கலம்-கலப்பை) சுவற்றைக்கல்பிக்க வேண்டும். அந்தச்சுவற்றில் தூண்கள் வெளியில் நன்கு தெரியும்படி இருக்க வேண்டும்.

இந்த மண்டபத்தின் ஆதியங்கத்தில் நூத்திருபத் தெட்டு 128 தூண்களுக்கு வேண்டுமென்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

புத்திமானாக இருப்பவன், யுக்தியுடன், பொருத்தமாக (அழகாக) இருக்கும்படி இணைக்க வேண்டும். சகல விதமான அலங்காரங்களுடன் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இதற்கு “ஸர்வதோபத்திரகம்” என்று பெயர்,

வனதாநதிவி ஸுராநீநா யொஜயெது விவசுந்ண: |
 ஜனவாநா து விஸாராநாயாலம் ப்ருய்யீயதெ ||ககசு||

ஜாதிரவம் து வலுவெசாகம் அந்நெகம் கிஹதிகழ் |
 விசுயம் குத்யகம் வெசாகதாஹாலம் அதாரபுகம் ||

ஜனகம் ஸ்ரீஹம் அ வம் குகரஹம் |
 ஜனவம் நாமம் ஜனம் ஜாதிராநாஸாரத: ||

புவாஜனவஜாதிரா யுக்தி: வாடிஸாயுதா |
 மஹவிஜாஸாரம்மாம் தகுகம் மஹஜனவம் ||களஉ||

சமர்த்தனாக இருப்பவன், இவைகள் எல்லாவற்றையும்,
 தேவர்கள் முதலியவர்களுக்கும் கல்பிக்கலாம் என்பதாகும்.

மண்டபங்களின் விஸ்தாரத்திலிருந்து, நீளம் விதிக்கப்
 படுகிறது.

முன்பு கூறப்பட்டிருப்பது, ஜாதிரூபமாகும். ஒரு 1
 பத்தியுள்ளது, “சந்தம்” எனப்படும். இரண்டு 2 பத்தி
 யுள்ளது, “விகல்பம்” எனப்படும். மூன்று 3 பத்தி
 யுள்ளது, “ஆபாஸி” எனப்படும். இந்த மூன்று 3
 விதமான மண்டபங்களும் சதுர்சர்வடிவமான மண்டபங்
 களாகும். 170

தண்டகம், ஸ்வஸ்தி, பத்திரம், அல்லது ஸ்வஸ்தி
 பத்திரம், பத்மம், கிரகரபத்திரகம், ஷண்முகம், லாங்கலம்,
 மௌளி, இவைகள் ஜாதிராமாக்களை அனுசரித்தவை
 களாகும். 171

பிரபாமண்டப ஜாதியானது, யுக்தியுடன் கல்பிக்கப்
 பட்ட தூண்களையுடையதாகும்.

அது, கிரஹவிந்யாஸரங்கத்திற்கு அங்கமாகக் கூறப்
 பட்டிருப்பதால், அது “கிரஹமண்டபம்” ஆகும்.

புராஸாடி மஹாதேவாதிவகி வாநிம்புரம் மவிஸெஷத: |
சுயிஷாநாதிவம-கோஜிம் புராஸாடிகாஸணைவம் || களந ||

புராஸாடி மஹஸாநாமம் மஹபுராஸாடிணைவம் |
ணைவொவாநிவ-கிஸெஷத: காலிகாணைவம் கதம் || களச ||

உஷகாநி: பரிநாநிவ-கி டாஸாநி: கணநொஹகெ: |
ஸவ-கித்ரு உவதிஜாதீநாம் திஸ்ரம் திஸ்ரம் விஸெஷிதம் || களந ||

ஸாயதம் து அதுஸாநாகம் ஜந-

கீ பயாநிதலோவி ணைவம் |

ஸாகஸகேகேநெகஸகேகே

யொஜநீயலவநீவதீஅயா || களச ||

பிராஸாதகர்பநாளிபோன்ற அளிந்திரம் என்னும்
அங்க விசேஷமுடையதாகவும், அதிஷ்ணுதிவர்கங்களை
புடையதாகவுமிருந்தால், அது, 'பிராஸாதாகாஸமண்டபம்'
ஆகும். 173

பல அங்கங்களுடன் கூடியதாய், பிராஸாத கிரஹத்திற்கு
(மாடிக்கட்டிடத்திற்கு) அங்கமாக இருந்தால், அது,
'கிரஹபிராஸாதமண்டபம்' எனப்படும்.

அந்த மண்டபத்திற்குமேலே தலம் (மாடி) இருந்தால்
அதற்கு, "மாலிகாமண்டபம்" என்று பெயராம். 174

மண்டபங்களை, செங்கற்கள், கருங்கற்கள், மரங்கள்,
தந்தங்கள், உலோகங்கள், இவைகளினால் கல்பிக்க
வேண்டும் எல்லாவிடங்களிலும், திரவியஜாதிகள், கலந்
திருக்கவேண்டும். அவ்விதமாகக் கலந்திருப்பது சிறந்த
தாகும். 175

ஜலகிரீடை செய்வதற்கான மண்டபமானது, நீண்ட
சதுர்ச்சரம், அல்லது சதுர்ச்சரமாக இருக்கவேண்டும்.

ஸம்ஸுதம் விவருதேவி ஸித்திகம்

திகுத திகுத மதமடி ராவகம் !

உய்யுமம்ஸஹிதம் து வாமணம்

ஸம்ஸுதிகுதகுவயகுவயகேவி || கள ||

முஹூவாரண வராயிரொஹணம்

வாரி தகு ஸஹாயத் துருகடி !

வாரி மஹம்மஹிதமஹிதமஹிதம்

வாரிஸிம்ஹகவிஸாரிஸிஸி || கள ||

ஹிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸிஸி

கதிநிபமஹிதமஹிதமஹிதம்

அதை, அரசனுடைய விருப்பப்படி, ஏகதலமாகவோ அநேகதலமாகவோ கல்பிக்க வேண்டும். 176

அந்த மண்டபத்தின் தூண்கள், சுவற்றில் மறைந்தும் வெளியில் நன்றாகத்தெரியுப்படியிருக்க வேண்டும்.

பத்திராகாரமானது, ஒவ்வொரு திக்கிலும் சென்றிருக்க வேண்டும். (நான்கு பக்கங்களிலும் சுற்றிவருப்படி வழியிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்)

அது, மத்தியரங்கத்துடன் கூடியதாகவோ, அங்கணத்துடன் கூடியதாகவோ இருக்கவேண்டும்.

அதற்கு மேலேமேலே, தூண்களுடன் சுவர்கள் இருப்பதாகும்.

மறைந்திருக்கின்ற யானையின் மீது ஏறுவது பேரூர் (படிகள்) இருக்க வேண்டும்.

அதன் துவாரத்தில் (வாயில் படியில்) பலவிதமான யந்திரங்கள் கல்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

ஜலத்தின் மத்தியில், யானை, புதம், அன்னபாடி,

வடிர: வாழிரொ வஹி: திண்வொய: விரிந்துக:

விரித: !

திருகடிய ராஜாடிதஹொலெலுகாதூ வாடிவாடிவகா: ||

வனதெ டெவலிஜதவயொதூ: ஸதூ: ஸவ-கடி-கலூ

வெ: !

ஸஹாகுதய: ஸவெ-க பேராது: வுவெ-காதிதா-

வெஷாடி || கடி ||

விரிதவிரிநுகவகூ: திண்வொராஜாடிதொ டயுகது !

விரிந்தூ: ஸஹா-கா வெஸதூதா-காவி

ஸதூராணாடி || கடி ||

அலங்காரங்களுடன் கூடியதாகவும், சகலவிதமான சித்திரங்களினாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருக்க வேண்டும்.

இது, ஸ்திரீ சௌபாக்கியம், ஆரோக்கியம், பாக்கியம் இவைகளையளிப்பதாகும். 181

வெண் கருங்காலி, கருங்காலி, வன்னி, வேம்பு, வேங்கை, எலிந்திரகம், பிசிதம், திந்துகம், ராஜாதனம், (பழமுன்னிப்பாலை) ஹோமம், மதூகம் (இலுப்பை) இவைகள் தூண்களுக்கு ஏற்ற மரங்களாம்.

இவைகள், தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாக் காரியங்களுக்கும் தகுதியுள்ளவைகளாம்.

அவைகளில் ஸ்தம்பவடிவங்கள் யாவும், முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

பிசிதம், திந்துகம், நிம்பம் (வேம்பு), ராஜாதனம் (பழமுன்னிப்பாலை), இலுப்பை, எலிந்திரம், ஸ்தம்பருஜா இந்த மரங்கள், வைசியர்களுக்கும், சூத்திரர்களுக்கும் கூறப்பட்டவைகளாகும். 184

வர்தம் வா அதுரமுன் வாஷாமுன் ஷொஸாமுன் வா ।
 ஸ்ஹாகுதய: ப்ராகு: ஸ்குஸாரா: ஸவ-யொமதா:
 ஸதா: || கஅரு ||

தாமம் அ நானிகொம் குரூகம் வெணுமு கெதகீ
 வெவ ।
 உஷஸிரூதரிவ-ர வுசெஷ: செவலிஜெஹீவாநாடி || கஅசு ||

சூமுலிணாஃவஜூதிதாநஜாவாஸாதி ஹி ஸவ-ராணி ।
 நெவ சிரூதரி: வணிகாம் ஸாமிசுராணாம் வாஸகெ
 யொமதா || கஅசு ||

புராஸாஹிஸுபெ யாததவாஸத ப்ரஜஜணவாதி
 அ வெவ ।

ஸ்தம்பங்களின் உருவங்கள், வட்டவடிவமாகவோ, சதுரச்ரவடிவமாகவோ, அஷ்டாச்ரவடிவமாகவோ, ஷோடசாச்ர (16 பட்டை) மாகவோ, இருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்தம்பத்தைப்போன்ற வடிவமும், உறுதியான பட்டையும் உடையவைகளான மரங்கள், சகலவிதமான காரியங்களுக்குமேற்றவைகளாகும்.

பனை, தென்னை, பாக்கு, மூங்கில், தாழை ஆகிய மரங்கள் துவக்ஸாரமான (தோலழுத்தமான) மரங்களாம்.

தேவர்கள், பிராமணர்கள், அரசர்கள் இவர்களுக்கு (வீடுகளின் தூண்களை) செங்கல், கருங்கல், மரங்கள் இவைகளினால் கல்பிக்க வேண்டும். 186

சன்னியாஸிகளுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கின்ற கட்டிடங்கள் யாவும் கீழே கூறப்பட்டிருக்கிறவைகளினாலேயே கல்பிக்கப்பட வேண்டும்.

வைசியர்கள்; சூத்திரர்கள் வீடுகளில் சிலைகளினால் (தூண்களை) கல்பிக்கக்கூடாது. 187

தாநி விராநாடித்மஸூம் ஹோதரவாஜநாநி ஸடிஸாநி ||

சுய உநிவஸூதநாஸெய-ஹோஸெகாஸஹீநாநி |

பவெ-ஹிதநாநி ஹி ஸவ-ஹாணத்மாநி வா
வியெயாநி || கஅக ||

சுவஜாதம் ஸ்வாநாநா தாநெத்வொகாநி
திக்ஷபாணம் அ |

வணிகிஸூலிவிமுணஸூஹவஜாஸெந விதிநிஷ்ஹம் ||

ஹாஸூஹவஜாஸாஸி வாஹாநம் வா திஹாம-
ஸெ-ஹாநம் ||

கூய்ய(ய்ய) ஹூஹிஸாநம் தெந விஸாஸெந வா கூய்ய ||

அவராளுடைய (வைசியகுத்திரர்களுடைய) பிராஸாதத்தின் (மாளிகையின்) அபிமுகமாக (எதிரில்) கல்பிக்கப்படுகின்ற சிரேஷ்ட மண்டபங்களில் விமானத்தின் ஆத்தியங்கமான ஸ்தம்பம், உத்தரம், வாக்ஷனம் இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சமமாக பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். 188

(மண்டபத்தின்) எல்லா அங்கங்களையும் முன்பு கூறப் பட்டிருக்கின்ற அளவுகளுடன் கல்பிக்கவேண்டும். ஏழு 7, எட்டு 8, ஒன்பது 9, பத்து 10 பாகங்களில் ஒரு பாகம் குறைவாகவும் கல்பிப்பதாகும். 189

மண்டபங்களின் திக்பிரமாணமானது, கீழே கூறப் பட்டிருப்பவைகளே யாகும், என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பித்திவிஷ்கம்பமானது (சுவற்றின் அகலமானது) ஸ்தம்பத்தின் வியாசத்தைப்போல், ஐந்து 5 பங்கு, நான்கு 4 பங்கு, மூன்று 3 பங்கு, அல்லது, இரண்டு 2 பங்கு இருப்பதாகும். 190

(பித்திவிஷ்கம்பமானது) மரத்தாணின் அகலத்தைக் காட்டிலும், கால் ½ பங்கு, அரை ½ பங்கு, அல்லது முக்கால் ¾ பங்கு குறைவாக இருப்பதுமாகும்.

வாடிம் வாடிநாடுவயெவே பொஜிம்

வனகவிச்சீணஞ் ஹளரோநி யுகூலா || ககச ||

ததுவிவாராயதாஸெவ்யெவெஜி:

தெஷாம் லாஹம் வாடிஸாஹெஜி து கெவிசி !

கெவிசிவிதெஷாஹெஜி ததுவிவி

பராநாகாரம் வா ஹஹாரிஷாஹெஜி || ககரு ||

[யதகி காயாநாணவம் வாஸயொமஜி ||]

வனகவிச்சீ வதுஷாவாநி வ ஸுவெ ஹாணஜி

ஹாணகா-

ததுஷெஷி கவிடியாதாநி லயுகவபெ

ரம்மாஹணாஹாநி வெ !

பிராஸாதாங்கத்தை, மாநிகாங்கத்தைப் போல் கல்பிக்கவேண்டும். பிராஸாத குட்டியத்தை மூல குட்டியத்தின் மேலேயே கல்பிக்க வேண்டும். மாடியின் தூண்களை கீழே வைக்கப்பட்டிருக்கும் தூண்களின் மேலேயே வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக மண்டபங்களில் ஏகபௌமம், துவிபௌமம், திரிபௌமங்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்கவேண்டும். 194

மண்டபங்களின் மானமானது அந்தந்த மண்டபங்களின் விஸ்தாரம் நீளத்தின் அம்சங்களினாலே காணப்படுவதாகுமென்று விதியையறிந்த சிலர் கூறுகிறார்கள்.

சிலர், தூண்களின் வெளிக்கைவரையிலுள்ள அளவினாலாவதாகுமென்று கூறுகிறார்கள்.

மற்றும் சிலர் சுவற்றின் மத்தியம் வரையிலுள்ள அளவாகுமென்று கூறுகிறார்கள்.

சாலாகாரத்தையும், ஸபாசீர்ஷாங்கத்தையும் இவ்விதமே கூறுகிறார்கள். 195

[வளிப்பதற்கான மண்டபத்தை இவ்விதமே கல்பிக்கவேண்டும்]

ஸவ-தாணாயதணவாநி அதுரநாஹாணி டெவலிஜ
கெஷாணீபாயதநெ உதாநி அ விஸாஃ ஸாடுஷு கஷு
ஜீவ-ஃ உதடி || ௧௯௯ ||

உதி உயரதெ வஸு-ஸாடுஷு ணவருஷணம் தாஃ
வணனிஃஸாடுஷாய: ||

வடுவ-ஹா மஸுலாஹி ||

மண்டபங்கள், ஒன்று 1, இரண்டு 2, மூன்று 3, அல்லது நான்கு 4 முகங்கள் இருப்பவைகளாக இருப்பதாம்.

அவைகள், முகபத்திரத்துடன் கூடியவைகளாகவும், முகபத்திரமில்லாதவைகளாகவுமிருப்பதாகும்.

சில மண்டபங்கள், ஊர்துவகூடமுடையவைகளாக இருப்பதுமாகும்.

மத்தியபதத்தில், ரங்கம், அல்லது அங்கணம் இருப்பதாகும்.

நீண்டமண்டபம், சதுரச்சமண்டபம், யாவும், தேவாயதனம், துவிஜாயதனம், ராஜாயதனம் இவைகளில் கல்பிக்கத்தக்கவைகளாம்,

வைசியகிருஹம், குத்திரகிருஹங்களில், நீண்டசதுரச்சமண்டபங்களையே கல்பிக்கவேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

196

மயமதம் என்னும் வஸ்து சாஸ்திரத்தில்
மண்டப ஸகூணமென்னும் இருபத்தைந்தாவது
அத்தியாயம் முற்றும்.

மயமதம் பூர்வபாகம் முற்றிற்று

நாலியொநிலெவொரஹிகம்

வதாரமுஹுடி ||

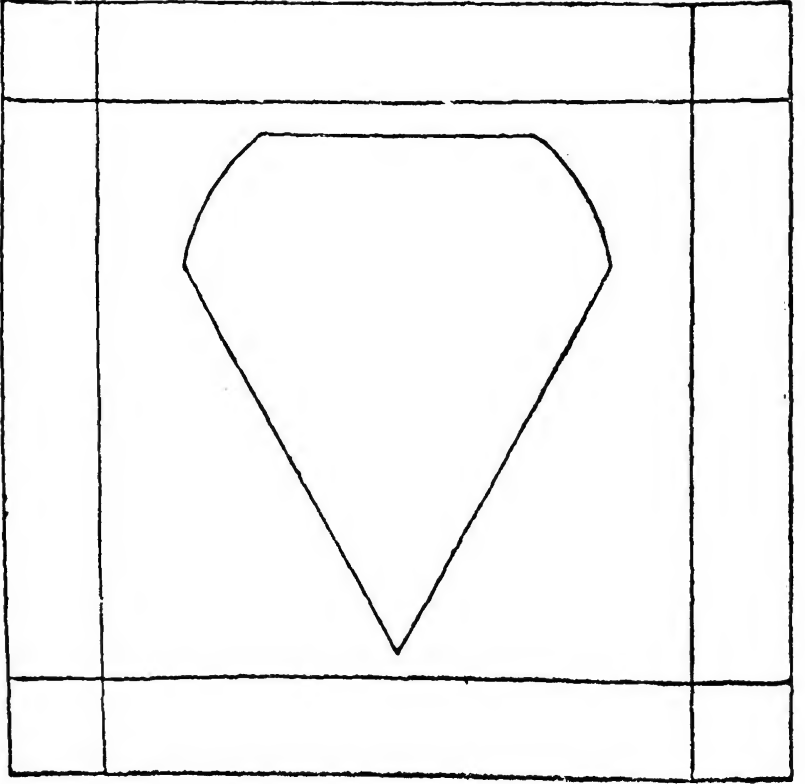
4 X 4 அஹுடி.

4 X 4 அங்குலம் விஸ்தாரமுள்ள இடத்தில்,

சுற்றிலும் ஒரு அங்குலம் நீக்கி

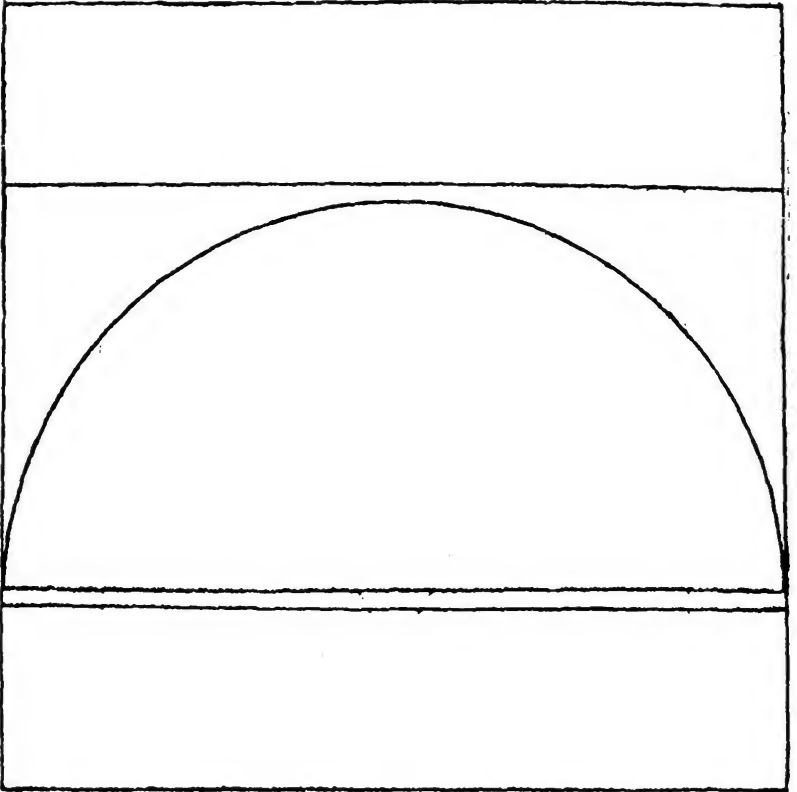
சதுரச்சுண்டம்

(சௌ ஸோகவஸ) யோநிகுண்டம் ||

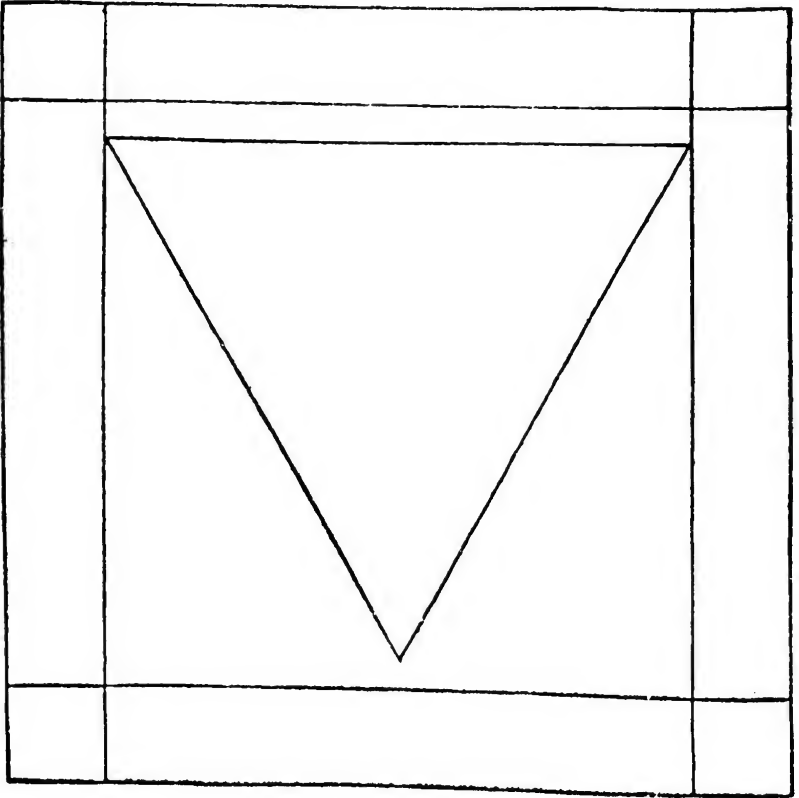
4x4 -அங்குலம் யோநிகுண்டம்

சுஅ ஸ்ராகொதவக் சுயபுலங்குணடி

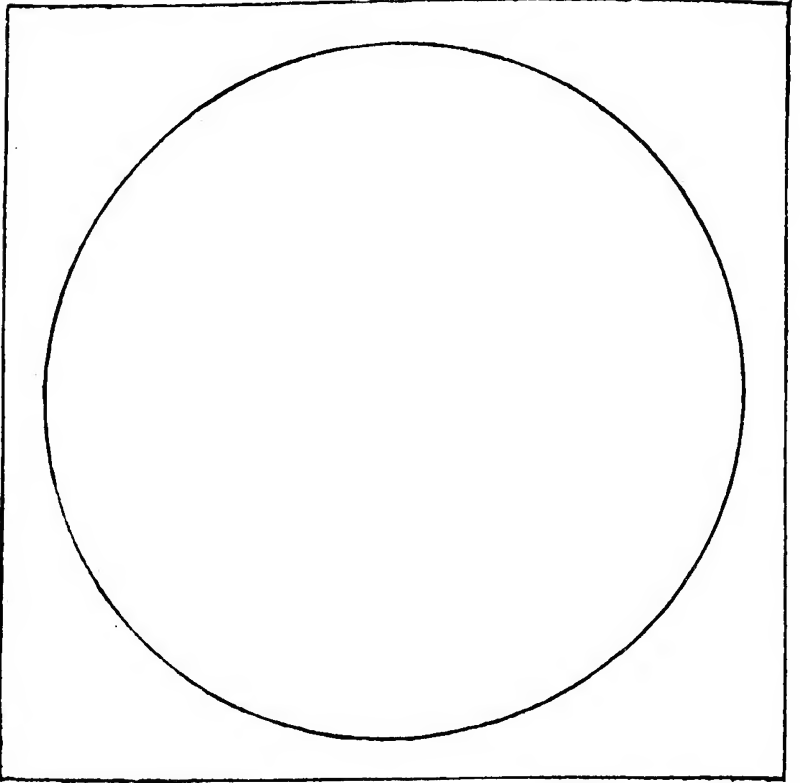
அத் தசந்திரகுண்டம்

(சகஸ்ரேஸாபகாதுவஸ) சூக்ரகோணகூண்டம்

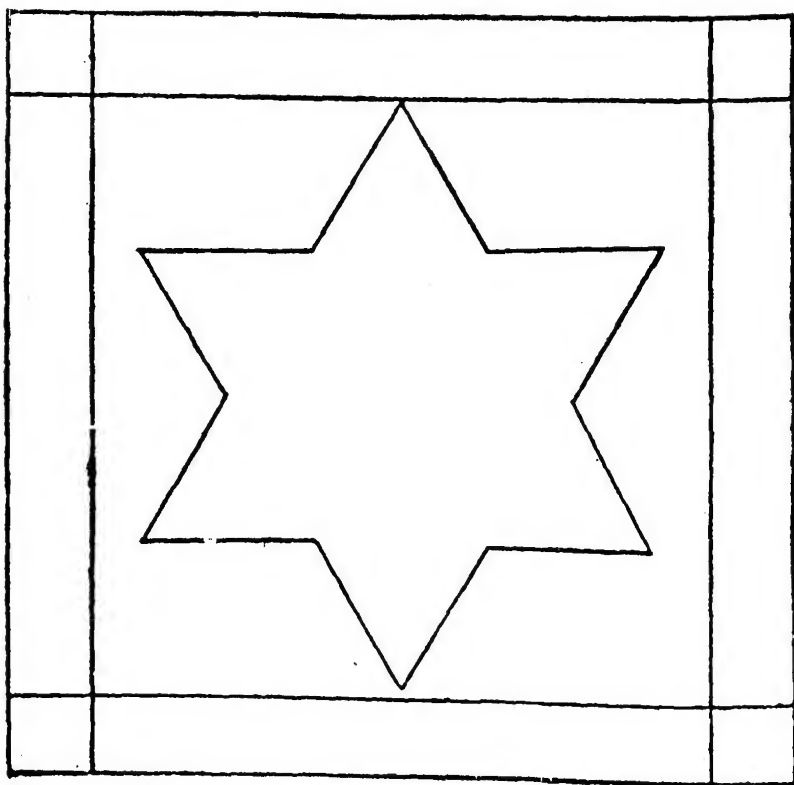
திரிகோணகூண்டம்

(சக ஸோகோதவக்) வகுதகூண்ட

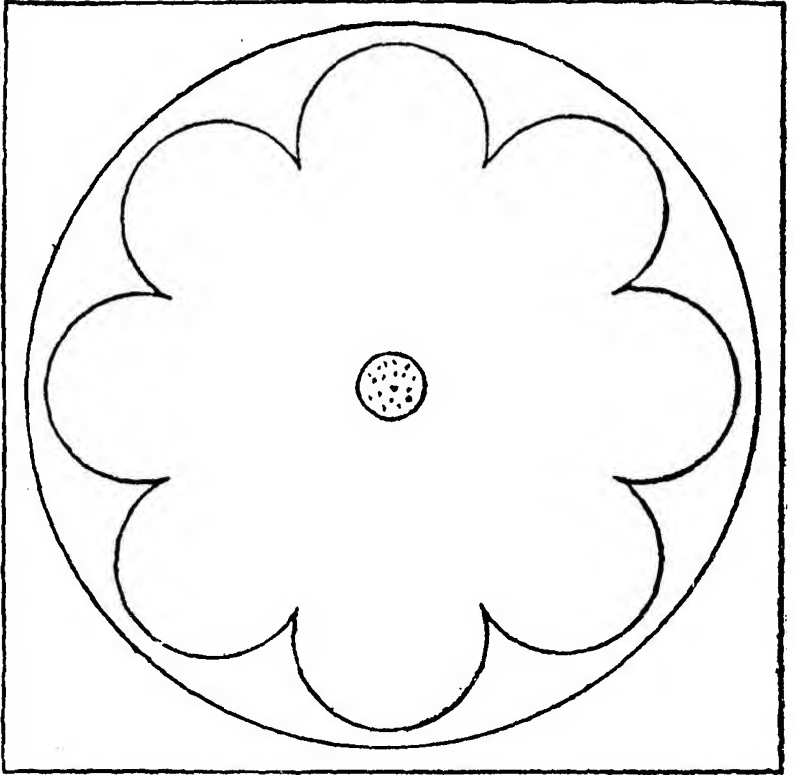
விருத்தகுண்டம்

நீய் சொகொத ஷட்கோணகூண்டம்

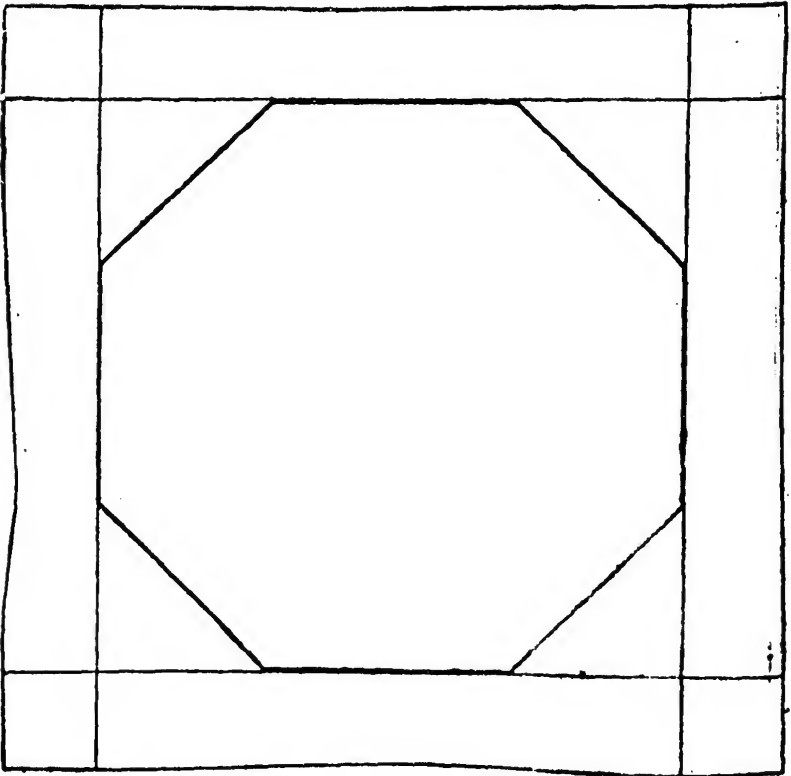
ஷட்கோணகூண்டம்

ருக ஸ்ரீகோக வடி஑ுணுடி

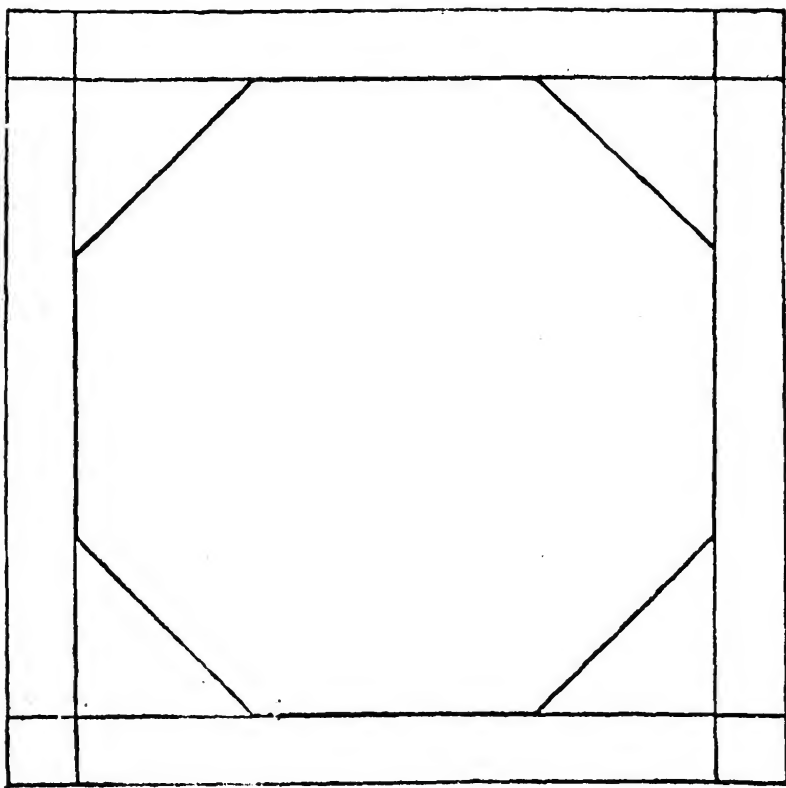
பத்மகுண்டம்

வாழ்வுயோ: சுஷ்ராஸ்ரஹம் துகூதா சுஷ்ராஸ்ர
(ஸ்ரோகம் ௫௨)

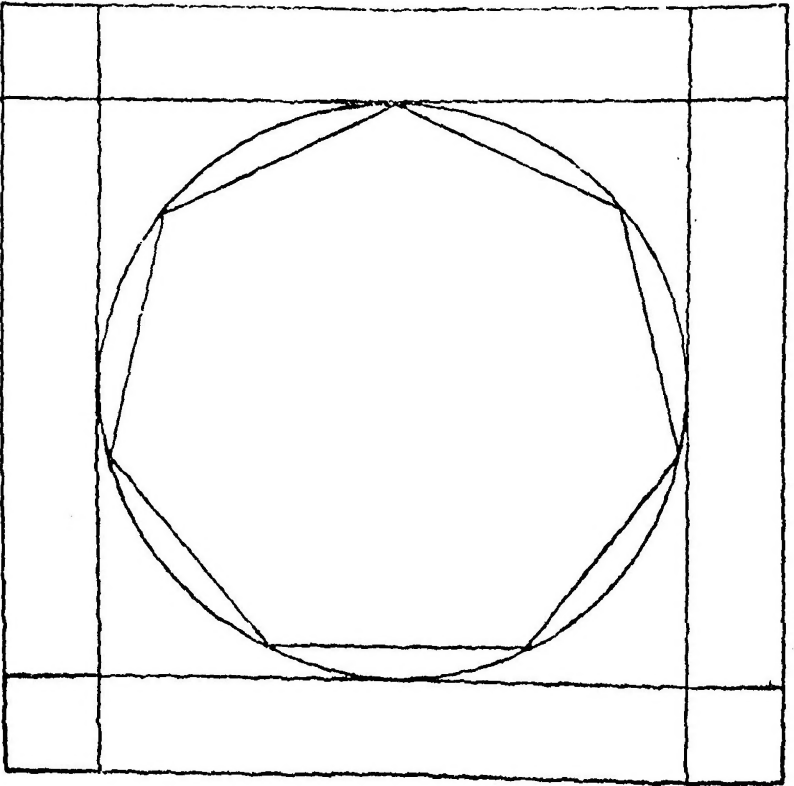
அஷ்டாசுரகுண்டம்

வாஸுத்யோஃ ஷடீஹாம் துக்ஷா
 சஷடாஸ்ரம் (ஸ்ரோகம் ௫௨)

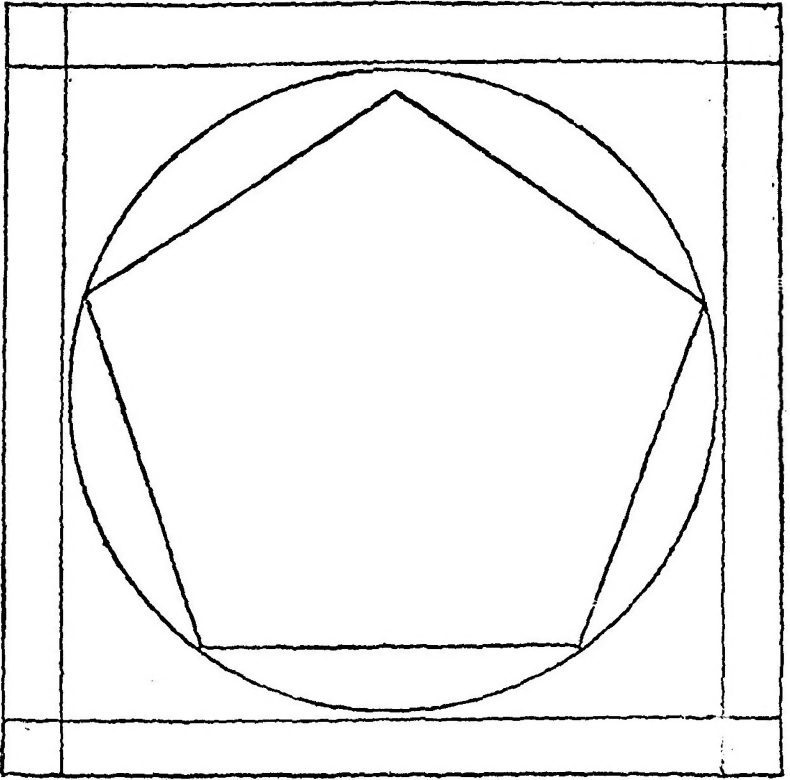
அஷ்டாசுரகுண்டம் மற்றொருவிதம்

(ருசு ஸ்ரீகோகூதவக்) ஸ்வாநுகூணம்

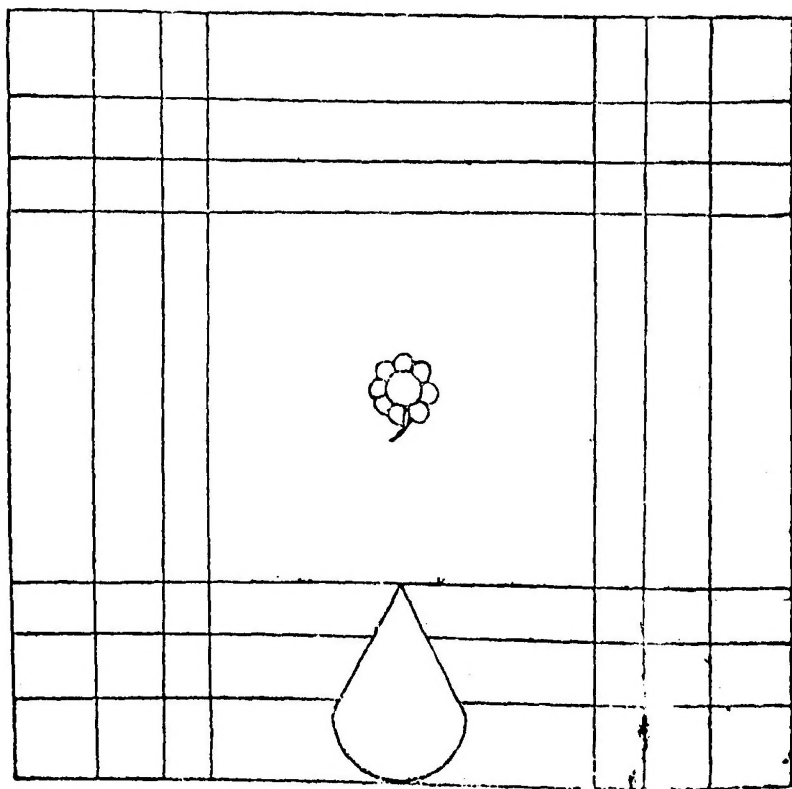
ஸப்தாசுர குண்டம்

(ருக்ம ஸ்ரீராமகிருஷ்ண) வணிகராகுண்டம்

பஞ்சாசிராகுண்டம்

வெவ்வுருவாயொழிவழியுதம் வதாரமுணை

முன்று மேகலை யோறி பத்மத்துடன் கூடிய சதுரம் முற்றும்

